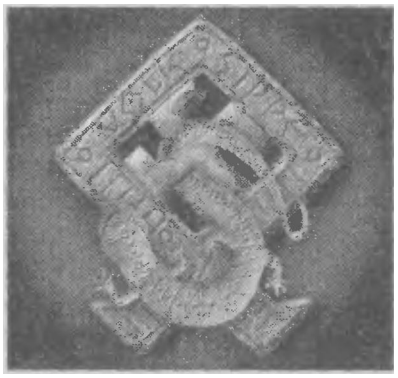

Moskova "Yauza" 2005

Serinin tasarımı sanatçı *S. Gruzdev tarafından*

Vasilchenko A.

“SS” in Mistik Yüzü — M.: Yauza, 2005. — 448 s., hasta. -(Gizli güç).

Andrey Vasilchenko kitabının yazarı, daha önce yerli okuyucu tarafından bilinmeyen belgeler, film kronikleri ve fotoğraflardan yararlanarak , SS'nin mistik doktrinini - Nazi Partisi'nin "muhafız müfrezeleri" titizlikle restore ediyor. Kitapta, şampiyonu Heinrich Himmler olan bu öğretilerin yanı sıra "SS mabetlerine" ve "Kara Düzen" de gerçekleştirilen ritüellere özellikle dikkat edilir. SS liderliği, Almanya topraklarında kendi teokratik devletlerini yaratmayı planladı. Birçok tarihi gerçeklerden oluşan resim, sofistike okuyucuyu bile şaşırtabilir .

Dünyanın en güzel ve çekici Yaroslavl kızlarına adanmış: Botticelli fırçasına layık Lena Sh., Anya P - en neşeli ve en tatlı melek, Ira K - çiçeklerin ve küçük böceklerin büyük bir aşığı, Tatyana K - yıldız Yaroslavl gazeteciliğinin yanı sıra görünmez manevi destek sağlayan birçok kişi.

giriş

Militan Ateizm Departmanından yaşlı büyücü Pervn Markovich Nevnyvay-Dvbino başka bir reenkarnasyon için izin aldı Ebedi Gençlik Departmanında, uzun ve uzun bir hastalıktan sonra ölümsüz bir adam modeli öldü.

Kardeşler Strugatsky.

• Pazartesi cumartesi başlar

31 Mart 1944'te Reichsfuehrer SS yaveri Obersturmbannführer Brandt, Reichsfuehrer SS yaveri Ernst Grawtman tarafından şahsen Heinrich Himmler'e gösterilecek olan son derece tuhaf bir mektup teslim edildi. İşte aşağıdaki metin -

“Sinek gibi cadı Nesaf'ın salgın hastalıklar yaymasına gelince .

Sevgili yoldaş Brandt!

salgın hastalıklar yayan Nesaf cadısı hakkındaki öğretisinden alıntıladığınız pasajla ilgili olarak şunları aktarabilirim.

() Sayın Profesör Rainer Müller (Köln Üniversitesi Hijyen Enstitüsü Müdürü), *Zerdüşt'ün* öğretilerinin, bir sinek şeklinde, cesetlerin üzerine oturan şeytan Nasaf'ın varlığını önerdiğini öğrendim. onların ayrışması. İnce ayrıntıları bilmiyor. Ayrıca kütüphanesi hala bir hava saldırısı sığınağında tutulduğu için bu konuda yeni edebi referanslar yapamıyor .

Ancak Beelzebub'un birçok yönden sineklere komuta eden eski Ekron tanrısı ile aynı olduğunu bilir.İncil (Krallar Kitabında), Ahazya İsrail'de hüküm sürdüğü zaman ibadeti yapılan Ekron tanrısı Baal-Zebub'dan bahseder.

Sanırım dini ve tarihi literatürde bu konuda bir şeyler bulunabilir. Ancak şu anda böyle bir sertifika hazırlamak mümkün değil, çünkü Berlin'deki tüm kütüphaneleri ve kitap depoları kapalı.

Saygılarımla, *Grawitz.*

Selam Hitler!

Mektubun metninden de anlaşılacağı gibi, bir tür talebe cevaptı, gerçekten de böyle bir talep vardı . 8 Ekim 1943'te Himmler'in yaveri tarafından baş SS doktoruna gönderildi.Bu istek şu satırı içeriyordu: cadı Nasaf'ın varlığı. kim bir sineğe dönüşmeyi başardı. O, zaman zaman herhangi bir kişinin vücuduna nüfuz edebilen bir tür kişileştirmeydi .

Ama Heinrich Himmler , Profesör Rainer Müller'e neden bu kadar yoğun bir ilgi gösterdi? Bunun iki nedeni vardı: zehirli maddeler ve ırk hijyeni. Bir zamanlar, 1935'te Müller, genel hijyen üzerine bir ders kitabı yazdı. Bu eğitim kılavuzunun ayrı bir bölümü vardı, Toprak ve

Su, bu bölüm Atık üzerine bir bölüm içeriyordu. Bu bölümde, "Defin Çeşitleri" öğesinin listelendiği bir "Ceset" bölümü vardı. Bu nedenle, diğer ceset gömme türlerine ek olarak, kremasyon ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Üstelik krematoryumların toplu salgın hastalıklar veya büyük savaşlar sırasında cesetlerin yakılmasıyla baş edemediği söyleniyordu . Örnek olarak, Petrograd'da odun eksikliğinden dolayı bir tifüs salgınının patlak verdiği 1921'deki durum zikredilmiştir . Cesetlerin "imha edilmesinin" diğer yöntemleri de daha az ayrıntılı olarak ele alındı : mumyalama, suya atma, amonyum nitrat ile kil fıçılarda eritme ve "havada gömme".

"Havada gömme" ile ilgili kısım , Perslerin cenaze geleneklerini anlattı. Bu kabile bir zamanlar günümüz İran topraklarında yaşıyordu, ancak zamanla Müslümanların baskısı altında Kafkasya ve Hindistan'a taşınmak zorunda kaldılar. "Sessizlik kulelerinde" "havada gömme" uygulayanlar Perslerdi . Ayrıca Müller , Truva'da özel lahitlerin dikildiğini bildiren Pliny'ye atıfta bulundu (kelimenin kendisi "etobur" anlamına geliyordu). Ölen kişinin cesedi bir lahit içine konuldu ve 40 gün bekletildi. Bu süre geçtikten sonra cesetten dişler ve kemikler dışında hiçbir şey kalmamıştır. Ancak bu "tabut" görünümleri direklere yerleştirildiğinden ve hava geçirmez olmadığından , kadavra sineği larvaları ölü bir vücudun yumuşak dokularını 40 günden daha kısa bir sürede yok etti. Karl Liney bile düşen bir atın gübre sineklerinin larvaları tarafından aslanlardan daha hızlı yok edildiğini yazdı. Birçok ilkel insan da "havada gömme" uygulamıştır. Cesetler, böcekler ve kuşlar için yiyecek olarak hizmet etmeleri gereken ağaçlara yerleştirildi. Orta Asya'da cesetler genellikle köpekler ve kurtlar tarafından yutulmak üzere açıkta bırakılırdı. Benzer bir sahne) Himmler, üç kadının cesetlerinin bir düzine uçurtma tarafından kemirildiği "Tibet'in Sırları" filminin karelerinde görebiliyordu. Bombay'da bir tür "sessizlik kuleleri" var. Orada olmayan cesetler yerleştirilir. kutsal unsurları kirletmelidir: toprak, su, ateş. Cesetler aslında orada sürekli dönen akbabalar tarafından anında yenir.

savaşın zirvesinde Nasaf hakkında araştırma emri vermesinin nedeninin hangi özel durumda olduğunu bilmiyoruz . Yukarıda bahsettiğimiz iki senaryo mümkün görünüyor: bir yanda cesetleri yok etmenin hızlı ve optimal yollarının aranması, diğer yanda eski kaynaklarda zehirli maddelere atıfların araştırılması. Ekim 1943'e kadar çok sayıda cesedin SS liderliği için ciddi bir sorun haline gelmesi oldukça olasıdır ve bu nedenle bu kitabın böyle bir görevin üstesinden gelmeye yardımcı olması mümkündür. Bu nedenle, SS liderliğinin hijyen alanındaki en büyük Alman uzmanlarından birinin ders kitabına dikkat çekmesi şaşırtıcı değil . Rainer Müller'in kitabında köpekler, kurtlar, yırtıcı kuşlar ve böcekler cesetlerin yok edilmesinde "yardımcı" olarak görev yapıyorlardı . Köpekler evcil hayvan oldukları için hemen ortadan kayboldular. Almanya'da kurtlar ve yırtıcı kuşlar oldukça nadirdi. Aynı içerik,

cesetlerin imha maliyetini karşılayamazdı. Sadece böcekler kaldı . Bunun için en uygun olan sinek larvalarıydı, bu sadece cesetleri yok etmekle kalmayıp, salgınların ortaya çıkmasına da katkıda bulunmadı. İlk versiyon bu şekilde ortaya çıkıyor, liderliğin Farsça cenaze törenlerine, özellikle de sineklerin rolüne ilgi duymasının nedeni budur. Bu fikir, Rainer Müller'in 1940'ların ortalarında sinek benzeri cadı Nasaf'a özel olarak atıfta bulunduğu Tıbbi Mikrobiyoloji (1939) adlı başka bir çalışmasında da önerilebilir.

Ya da belki Nasaf'a olan ilgi sadece bir tesadüf oldu ? Grawitz, sineklerin efendisi olan Beelzebub'dan (Baal-Zebub) bahseden İncil'e ikna edici bir şekilde atıfta bulundu. Hemen hemen tüm tek tanrılı dinlerde bu yaratık, kirli ruhların lideri olan Şeytan'ın adıydı. Yahudi kaynaklarının, murdar şeyleri yayan bir ruh olarak kabul edilen Nesaf'ın hikayesini basitçe Fars mitolojisinden ödünç almış olmaları mümkündür .

cesetlerin imhasına karar verirken , SS liderliğinin esas olarak şeytan Nasaf'ın planını tartışmakla meşgul olması şaşırtıcı. SS'nin baş imparator doktoru Grawitz bile bu "araştırma" sürecine dahil oldu. Sorunun dini ve felsefi yönlerinin incelenmesi hakkında konuşuyor olsaydık , o zaman, büyük olasılıkla Himmler, araştırmaya başka birini bağlardı, ancak bir doktorla değil. Ancak, bildiğiniz gibi, Gravptz, Zyklon B gazının yardımıyla toplu öldürme gerçekleştirmesi gereken gaz odalarının geliştiricilerinden biriydi . Bu durumda, esasen mistik olan arsanın tamamen faydacı bir anlamı olduğu ortaya çıktı. Şeytan Nasaf, korkunç suçların izlerini hızla yok etmeye yardım etmesi gereken bir "teknoloji" idi. Ancak bazen bir tarihçi olarak mantıklı bir açıklaması olmayan belgelerle uğraşmak zorunda kaldım . Çoğu, Heinrich Himmler liderliğindeki SS'nin derinliklerinden geldi.

Son zamanlarda Rusya'da Üçüncü Reich'ın okültizmi hakkında birçok kitap yayınlandı ve geçmiş yayınların çoğu Siyam ikizleri gibi birbirine benzemiyorsa, yeni bir tane yazmaya neredeyse hiç gerek yoktu. Şaşırtıcı değil, çünkü çoğu, uzun zaman önce ortaya çıkan “Nazizmin Gizli Kökleri” (N. G. Clark), “Büyücülerin Sabahları” (L. Povel ve J. Bergier) ve “Kader Mızrakları” nın bir derlemesiydi. Rusça (T. Ravnescroft). Beğenin ya da beğenmeyin, terimlerin yerlerini değiştirerek toplam değişmez. Tam olarak modası geçmiş olmayan, ancak uzun zamandır bir klasiğe dönüşen gerçeklere ve bilgilere dayanarak yeni bir şey yazmak pek mümkün değildi. Unutulmamalıdır ki, birçok kitap sadece olgusal hatalar ve bazı acı verici varsayımlarla doludur. Kitaplardan birinde, I. Henry'nin ("Fowler") kalıntıları gizemli bir şekilde Quedlinburg şehrinin kale kilisesinden Wewelsburg kalesi "Himmler'in kara Camelot"una taşındı. Bir diğerinde, efsanevi Ancestral Heritage organizasyonunun (Ahnenerbe) kurucuları, sözde SS ile hiçbir ilgisi olmayan Friedrich Hielscher ve Karl Haushofer idi. Üçüncü bölümde, tarihi karakterler kendilerini hayatlarında daha önce hiç bulunmadıkları yerlerde buldular. Dördüncüsü, Weistor'dan SS Reicheführer'in kişisel

sihirbazının ritüel adı Weiss Ghor'a dönüştü. Beşincisinde, “Alman Düzeni” “Alman Düzeni”ne (Ermeni Nazileri?) dönüştü .

Diğer okuyucular saçma sapan ve önemsiz şeyler söyleyerek sırıtabilir. Belki küçük şeyler Ama size böyle bir oyunun - bir tür resmin küçük parçalardan bir araya getirildiği bulmacaların - varlığını hatırlatmak istiyorum. Birkaç kez hata yapmak kolaydır ve tüm görüntü gözlerinizin önünde değişmeye başlar. Peki, oyuncular sonunda ne olması gerektiğini biliyorsa. Ve değilse? Bu durumda da öyle. Bir yerde bir hata, başka bir yerde dikkatsizlik - ve gerçeklikle ilgisi olmayan saçma bir şey doğar. Ve bu sadece bir sokak değil. Gizli Nazi temasına ayrılmış kitaplardan birinde, özünde canavarca olan bir cümle okudum. 1941'de yazar ve SS araştırmacısı Otto Rahn'ın İngilizlere karşı sömürgecilik karşıtı bir ayaklanma için yaygara koparmak için Ortadoğu'ya gittiği , 1939'da intihar ettiği ve bu nedenle sefere üç yıl katılamadığı belirtildi. sonra. Görünüşe göre, 1941'de SS yapılarının Ortadoğu'da değil, Tibet ve Afganistan'da (önemsiz bir şey, sadece birkaç bin kilometre, ancak Asya'da uzanıyor) İngiliz karşıtı patlamaları kışkırtmak istediğinden habersizdi . Görünüşe göre yazar , bu girişimin Tibetliolog Ernst Schäfer tarafından yönetileceğini bilmiyordu . Ernst Schaefer'in Afganistan ve Tibet'e yaptığı başarısız seferin, Orta Doğu'da Otto Rahn'ın hayaleti tarafından organize edilen sömürgecilik karşıtı bir ayaklanmaya dönüşmesi bu şekilde oldu. Ancak belgelere ve orijinal literatüre aşina olmayan biri bu saçmalığa inanabilir. Her nasılsa, birkaç gün internette oturmak zorunda kaldım, kendilerini saf bir şekilde Ahnenerbe'de uzman olarak gören çok yakın yurtdışındaki sakinlere, Reichsführer SS Karl Maria Willigut'un kişisel sihirbazının hiçbir zaman Ataların Mirasının bir üyesi olmadığını kanıtladım. Aynı şekilde, Kâse arayışıyla meşgul olan Otto Rahn da asla üye olmadı. Başarısızca. Yanıt olarak sadece bir argüman duydum: “ Ahnenerbe'de değilseler nerede olabilirler?”. İşte yanlışlıkların ve küçük hataların sonucu . Bazılarının artık tarihsel gerçeğe ihtiyacı yok, Reichsführer SS'nin kişisel karargahının ve bu karakterlerin listelendiği SS Irk ve Yerleşim Ana Müdürlüğü'nün varlığını bilmek istemiyorlar. Militan küfürlerinden daha korkunç bir şey yoktur , çünkü o, haklı olduğuna kesin olarak inanmıştır.

Genel olarak, iki durum beni böyle belirli bir konuda kalem almaya zorladı. İlk olarak, Ataların Mirası üzerine kitabımın yayınlanmasından sonra, Nazi rejimine gizli bir baskını filme aldığımla ilgili suçlamalar yağdı. Aslında böyle bir şey yapmadım - sadece "Karanlık bir odada kara kedi bulmak zor, özellikle de orada değilse" ünlü atasözünü örneklemeye çalıştım. .Ahnenerbe'nin asla yapmadığı şeye atfedilmemesi gerektiğini söylemek istedim . Bu arada, Üçüncü Reich'ta bol miktarda mistisizm ve okült vardı. Bu nedenle, bir yandan, bu kitap, çeşitli insanlar tarafından yapılan büyük ölçüde haksız suçlamalara bir yanıttır .

Öte yandan, son zamanlarda okült-Nazi konularında yayınlanan Ligeragura, taze

gerçeklerin olmaması beni hayal kırıklığına uğrattı. Yazarlar belli ki belgelerle tanışmak istemediler. Ve kavramsal bir bakış açısından, kitaplar çok orijinal değildi. Tüm Nazi okültizmi ilkel bir şemaya uyar: *Guido von List Topluluğu - "Alman Düzeni" - "Yeni Tapınakçılar Düzeni" - Thule Topluluğu - Hitler Partisi - SS - "Ataların Mirası".* Belki bu plan otuz yıl önce iyiydi, ama şimdi sadece bu sorun hakkında hiçbir şey bilmeyen okul çocuklarını şaşırtabilir. Sadece çeşitli kaynaklarda bulmayı başardığım bazı yeni gerçekleri listeleyecek olsaydım, [7.] kitap yazmazdım. Geleneksel modelden farklı olan kendi resmimi bir araya getirmek niyetindeyim. Birçok kişinin Nazi okültüne ilişkin görüşlerini değiştirmesine yardımcı olacağını umuyorum.

ilk bölüm

Alfred Schuler ve Kan Işığının Mistizmi

Ve mavi giysili ince bir adam önce sessizce yürüdü ve ileriye baktı. Çiğnemeden yedi, canım adımını, Bir dizi kıvrımdan ağır bir yük, sıkıca kenetlenmiş eller aşağı sarktı, Sol dirseğe büyüyen hafif liri neredeyse tamamen unuttu, Bir gülün bir zeytin dalına dönüşmesi gibi , Hareket halindeyken çatallanmış Duygular Bir köpek gibi görün , ileriye doğru koştu, Koştu ve geri döndü, Xia, tekrar koşmak ve bir sonraki dönüşte beklemek, - Ve söylenti, bir koku gibi geride kaldı.

Rainer Maria Rilke • Orpheus, Eurydice Herleo

Alfred Schuler'in adı yerli okuyucu tarafından neredeyse bilinmiyor . Ama titiz araştırmacıların "ilk Hitlerci peygamber" dediği von List, Jörg Lanz von Liebenfels değil, kendisidir.

Bu toplantının ne zaman ve nerede gerçekleştiği tam olarak bilinmiyor. Ancak, 20. yüzyılda dünya tarihinin tüm gidişatını büyük ölçüde önceden belirledi. Birisi, Adolf Hitler'in 1922'de gelecekteki Fuhrer'in büyük mistiğin raporunu dinlediği yayıncı Bruckmann'ın evinde Alfred Schuler ile tanıştığını iddia etti . Ancak bu versiyonun savunulamaz olduğu ortaya çıktı, çünkü aslında gelecekteki Fuhrer, en büyük Yahudi karşıtı yayıncılardan biri olan Bruckmann ile ancak 1924'te, Schuler'in ölümünden bir yıl sonra tanıştı.

Ancak, hiçbir şeyi değiştirmez. Hitler'in Schuler ile Münih'in tüm ezoterik salonlarında tanınan Francis von Reventlov'un ağabeyi Kont von Reventlow sayesinde tanıştığına dair kanıtlar var . Bu çok makul görünüyor, çünkü o zamanlar Hitler din meseleleriyle çok ilgiliydi. Hitler'i ulusal kahraman General Ludendorff ile tanıştıran Kont Reventlov'du . 1933'te eski evanjelik rahip Jakob Wilhelm Gauer ile birlikte tüm Alman dini topluluklarını kapsaması ve

yeni İmparatorluk Kilisesi'nin bel kemiği olması beklenen "Alman Dini Hareketi"ni kuran Reventlov'du . Bununla birlikte, bu teorinin eleştirmenleri, Francisca'nın (Fani) ailesiyle çok erken tartıştığını ve bu nedenle ağabeyi ile sık sık konuşmadığını iddia ediyor.

Hitler'in Schuler ile tanışmasının daha az olası olmayan bir başka "kanalı" da doktor Wilhelm Zeiss'ti. Yüzyılın başında Schuler ile arkadaştı ve daha sonra Hitler ile sürekli bir yazışma sürdürdü ve diktatöre "kozmik uyarılar" verdi. Görgü tanıklarından biri , Heidelberg'de yaşayan "astrolog ve gizli bilimler uzmanı" W. Moufang'ın dairesinde Zeiss ile nasıl tanıştığını hatırladı . Bu, İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra oldu. Bu toplantı aslında Zeiss'in öğrencileri Schuler'in tezleriyle tanıştırdığı bir seminerdi. Daha sonra, aynı görgü tanığı, Schuler'in fikirlerinin bir sembolü olan belirli bir haç diktiği memleketinde Zeiss ile bir araya geldi. “Zais, genç bir öğrenci olan Schuler tarafından nasıl bulunduğunu, kozmistlerin içsel tefekküriyle nasıl tanıştırıldığını ve ardından üniversitede tıp eğitimini bıraktığını anlattı. Daha sonra Schuler ile sürekli yazışma halinde olduğunu ve Schuler'in bir yığın paha biçilmez imzasına sahip olduğunu itiraf etti . Şimdi hatırladığım, Schuler'in duvara asılı büyük, hafif yamuk bir fotoğrafı. Zeiss geçerken, kutunun içinde bir yerde , kozmik uyarılarını ifade ettiği Hitler ile bir yazışma olduğunu fark etti. Ne yazık ki , Zeiss'in belgeleri 1950'lerde kayboldu ve bu nedenle Hitler'in Alfred Schuler ile nerede ve nasıl tanıştığını tahmin etmek hala çok zor. Peki "Hitler peygamberi" olarak selamlanan adam kimdi ?

Alfred Schuler, 22 Kasım 1865'te Mainz'de doğdu. Babası , oğlunun doğumundan sadece iki yıl sonra Alfred'in annesiyle evlendi ve bu nedenle çocuk bir süre gayri meşru kabul edildi ve Reese soyadını taşıyordu. Ailesi Katolikti ve babası yargıda çok yüksek bir konuma sahipti. Alfred, ilk yıllarını Saar kasabası Zweibrücken'de geçirdi. Alfred'in çalıştığı spor salonunda derinlemesine Latince çalıştılar. Bu derste ikinci sınıfa bırakıldı, Latince bilgisi öğretmenleri tatmin etmedi. Çalışmalarının sonuna kadar, yıllık yeniden sınavlardan geçmek zorunda kaldı. Daha fazlasını bulacağımız ilk paradoks. Çağdaşlar, gerçek bir Romalının reenkarnasyonunu Latince ile pek başa çıkamayan bir adam olarak gördüler. Ortaklarından Ludwig Klages bir keresinde şöyle yazdı: “Schuler'de, biz çağdaşlar, benzeri görülmemiş ve“ dünya tarihi ”çerçevesinde son derece nadir bir fenomen tarafından çekildik - daha önce birinden şüphesiz kutsal bir huşu dönüşü yaşanmış bir yaşam ya da uzak bir geçmişin sönmemiş kıvılcımlarının yeni bir enkarnasyonu." Schuler daha sonra bu durumu "ikinci doğum" olarak adlandıracaktı. Liseden mezun olmadan kısa bir süre önce Alfred'in babası ölür. Şimdi anne ve oğlu küçük bir devlet emekli maaşıyla yaşıyor. Liseden mezun olduktan sonra, Schuler ailesi Münih'te 69 Luisenstrasse'de mütevazı bir dairede yaşıyordu. Hemen hemen Alfred, önce hukuk, ardından tarih , sanat tarihi ve ayrıca arkeoloji okuduğu Münih Maximilian Ludwig Üniversitesi'ne girdi . Profesörler Traube, Furtwängler ve Heinrich Bruin'in

derslerini zevkle dinledi . Ancak akademik eğitimini tamamlamaya mahkum değildi. 1893'te genç Schuler, filozoflar Ludwig Klages ve Karl Wolfskel ile tanıştı. Bir yıl sonra, daha sonra saldırgan Katolikliğin sözcülüğünü yapan şair Ludwig Derleth ile tanıştığı Roma'ya gider . 1897'de bir ara Ludwig Klages, Alfred'i Stefan Georg'un kafesine getirir. Dört hafta sonra, zaten Georg'un dairesinde, yeni gelen fikirlerinin parçalarını açıklıyor. Bu tür toplantıların mistik-ezoterik havasını ve Schuler'in nasıl bir izlenim bıraktığını anlamak için Klages'in yaptığı açıklamaya dönelim.

Bana ek olarak, Georg, Wolfskel ve (Schulera) annesi de oradaydı. Her şey böyle görünüyordu - yaşlı annesi Schuler tarafından davet edilenlere yardım etti ve hizmet etti. En güzel ama çok geniş olmayan odada, lüks tabaklarla kaplı oldukça mütevazı bir dikdörtgen tahta var. Mum ışığı ve üç fitilli bir Roma lambası. Önlerinde metal bir kaide üzerinde Adorant'ın bir kopyası var. Arkasında defne ve diğer yeşillikler var. Her tabağın etrafında kokulu çiçeklerden bir çelenk vardır; tütsü kokuyor. Yemekten sonra, o (Schuler) en güçlü parçaları okumaya başlar, yavaş yavaş güçlü pathosu yoğunlaştırır. Bu , akraba olan her şeyi birleştiren, yabancı olan her şeyi uzaklaştıran ve iten büyülü bir alan yaratır. Yaşlı anne yerleşir; Wolfskel zihinsel ve ruhsal düzlemde bağışıktır. Herkesle bağlantı kurmaya ve çözmeye çalışır. Karısı kayıtsızca oturuyor, çünkü onun için "yüce bir kafiye". Georg, artan heyecanla zar zor başa çıkıyor. Sararmış, sandalyesinin arkasında duruyor. Neler olduğunu anlamıyor gibi görünüyor. Ruhsal gerilim dayanılmaz hale gelir. Schiller'in ne söylediğini kimse tam olarak duymuyor. Bununla birlikte, sesinin kükremesinden, kırmızı-sıcak lav fırlatan bir yanardağ büyür ve lavın sıcaklığından kıpkırmızı resimler büyür, bilinci yabancılaştırır ve ondan mahrum eder. Bittiğinde , tam olarak nasıl bittiği bilinçsiz kalır.

[1] Size uzanmış kolları olan bir figür heykeli. ni *öyleydi* . Kimse bilmiyor. Şu anda, Schuler elinde hazırlanmış bir buket tutuyor: çelenklerden bir parça , misafirlere veda hediyesi olarak vermek için yırttı . Birden kendimi bir gece sokağında Georg'la buluyorum. Sadece orada kendimi toparlıyorum: “Bu delilik! alamam. Beni oraya çekmek için ne yaptın? Bu delilik! Beni geri al! Beni tamamen sıradan insanların puro ve bira içtiği dürüst vatandaşlara meyhaneye geri götürün! alamam"

Münih-Schwabing "kozmistler" çevresinde, Schuler'in kendisine ek olarak, sürekli olarak Klages, Derleth, Georg, Volskel ve daha sonra Kontes von Revenglow vardı. Farklı zamanlarda, çeşitli insanlar tarafından ziyaret edildi, örneğin, Schuler'i "kozmosun gizli ruhu" olarak adlandıran "güneşli çocuk" Roderick Huh. Bu çevrenin üyeleri, bir kural olarak, Wolfskell'in evinde muhtemelen bir araya geldi. bunun nedeni Wolfskel'in babasından aldığı bol maddi destekti . Tüm aristokratlar tarafından reddedilen Kontes von Reventlov, Hanımefendilerin ve Beyefendilerin Notları adlı romanında hayatının bu dönemini muhteşem

ve kendini ironik bir şekilde sundu. Roderick Huh. Gençliği ve güzelliğiyle pek çok kişiye hayran olan yazar, o yılların Alman bohemyası hakkında şunları yazdı: “Gerçekte, Schwabing değişen bir dünyadan renkli bir beşikti. Kozmistler Klages ve Schuler'in etrafında, nihilistler Lenin'in (o zamanlar aynı zamanda Schwabing'de ikamet eden) etrafında toplandılar. Bu, tamamen zıt bir temelde, ancak bir şey üzerinde birleşen iki yaşam kaynağının iyi bir örneğidir - o zamanın materyalist küçük-burjuva düzenini yok etme iradesi.

19. yüzyılın sonunda Schuler , gamalı haçların anlamı üzerine bir tez yazmaya başladı. Ama o bitmemiş kaldı. Schuler ve Klages 1900 yılında yollarını ayırdı . 1901'de Schuler, Derlet ile tartıştı. Sonra Wolfskel ve Georg ile bir çatışma var. Schuler daha sonra Wolfskel ile bir kereden fazla bir araya geldi. Ancak, ikincisi yavaş yavaş eski yoldaşı için önemini kaybetti. Klages ile ara sondu. Schuler , gizli bir Yahudi komplosu ile çevrili hissetti . Bu, onun kısa notlarıyla kanıtlanmıştır: "Gizemli sahnelerin muğlak olmayan figürleri: müphem haham - korkunç Galiçya Yahudisi - Yahudi 'mistik', açıkça tarikatın genoisti tarafından yetkilendirilmiş. Açık... Gizli liderlik keşfedildi. , ve jelin liderliğine Wolfskell denir. Wolfskel belirli bir Yahudi "kan lambası" açmaya karar verdiğinde, bu Klages'in sonunda onunla ilişkilerini kesmesi için yeterliydi . Roderick Huh, kozmist çemberin parçalanması sorununu şu şekilde tanımladı: "Her iki kozmist de -Schler 11 Klag es- ilk başta Wolfskell ve diğer safkan Yahudilerle sakince iletişim kurabildiler, çünkü onlar bir ırk değil, bir ruh, parlak bir ruhsal madde. Wolfskell'i ancak Siyonist "kan lambasını" açmak istediğinde mahkum ettiler, bu da onların görüşüne göre kozmik ruhu değiştireceği anlamına geliyordu. Klages, çeşitli gençlerle olan bağlantılarından dolayı Stefan Georg'dan nefret ediyordu: “... pedagojik Eros, yalnızca Yahudi gençlere yöneliktir ... ve inandığı ve içinde cisimleştirdiği tanrıyı görmek için istisnai bir kavrayışa gerek yoktur. Kronfeld adlı bir yaşındaki çocuk, Yahve'den başka bir şey değil!"

1912'de Alfred Schuler'in annesi öldü. Şimdi geçim kaynağı yok. Patronlarının imkanlarıyla yaşamaya karar verdi . Daha sonra okült ve ezoterik meselelerle ilgilenen zengin bir halka ders verdi . Ölümünden bir yıl önce Schuler, yayıncı Hugo Bruckmann ve eşi Elba'nın evinde konferanslar verdi. İki yıldan kısa bir süre içinde Adolf Hitler her zaman evlerinde olacak . Schuler konuşmasını genellikle şu şiiri okuyarak sonlandırdı: "Yine geliyoruz, ölmedik." Bruckmann'ın evinde bulduğu coşkulu hayranlar arasında dünyaca ünlü şair Rainer Maria Rilke de vardı.1925'te derinden etkilenerek şöyle yazdı: ölüler şimdiki haliyle ve ölülerin krallığı tek bilinmeyen varlık olarak ve sunuldu . bize verilen kısa ömür buna bir tür istisna olarak. Bütün bunlar, çok eski mitlerin anlamının netleştiği içsel inanç ve deneyimlerdeki dalgalanmalarla birlikte istisnai bir bilgiyle desteklenir; konuşmaları sırasında , garip bir eksantrikin anlamı ve inatçılığının çarpıştığı ve onu kendisiyle birlikte sürüklediği görülüyordu. akış.

Alfred Schuler, 8 Ağustos 1923'te kanserden etkilenen bir bağırsak ameliyatı sırasında öldü. Son hayat arkadaşı olan genç bahçıvan Yoz ef Meyer'i varisi olarak atadı.

Psikanalitik bir bakış açısından, Schuler hiçbir zaman büyük bir gizem olmadı. Aynı dairede ölümüne kadar birlikte yaşadığı annesine aşırı bağlılık. Lütfen onu öldükten sonra yakındaki bir mezara gömün. Bütün bunlar , görünüşe göre ondan kaynaklanan kaçınılmaz eşcinsellikle birlikte klasik bir ödipal komplekse işaret ediyor. Bazı araştırmacılar bunu eşcinsellerle ilişkilendirdi, ancak analizlerini deşifre etmedi. Hatta bazıları pedofilik eğilimlere işaret etti. Schuler , Antik Roma tasvirlerinde "kız evleri" kadar "erkek evleri"ne de çok yer ayırmıştır . Bu, fantezilerinin klasik eşcinsellikten farklı olduğunu gösterebilir. Bununla birlikte, Schuler'in gerçekten eşcinsel ilişkileri olup olmadığı hala belli değil . Çoğu zaman, tarihe dalma sırasında arzu edilen bir seçenek olarak cinsel temasların tanımlarını aktarabilirdi.

Schuler'in ifadelerinin çoğu, yüksek derecede kendini anlamadan bahseder. Tiberius'a yazdığı önsözde şunları özetledi: "Zihinsel yalnızlık ve güçlü bir şekilde bastırılmış bir cinsel tutkunun sınırları içinde boğulmuş umutsuzluk... Eşcinsel topraklar üzerinde otopsişik durumlar inşa etme girişiminde, içgüdüsel içgüdü beni dünyanın derinliklerine götürdü. Nazarenes [1]... Her yerde doğrudan ilerleyen gerçekliğe geçiş . Schuler, Memur Carl M'ye olan "tutkusu"ndan da söz etti. Ancak aynı zamanda, "böyle bir ilişkinin cüretkar ve tehlikeli gerçekliğinin" otomatik olarak karşılıklılığa dayalı olmaması gerektiğini vurguladı. Ancak, o günlerde, böyle bir "tutkunun" "tehlikesi" abartıldı. Yayınevlerinden biri aracılığıyla Schuler , 1896'da "Bay X" takma adı altında broşürler yayınlayan Henry Papus ile temas kurdu. "Oscar Wilde Örneği ve Eşcinsellik Sorunu". İçinde , eşcinsellerin zulmünü sağlayan Alman Ceza Kanunu'nun 1 [7] 5'inin kaldırılmasını talep etti.Alfred Schuler, Henry Papus ile neredeyse 15 yıl yazıştı. 1902'de Schuler, doktor Magnus Hirschfeld ve Münih'teki diğer önde gelen kişilerle birlikte Bilimsel ve İnsani Komite'nin kurucusu oldu . Komite, § 175'in yürürlükten kaldırılması için mücadele etmek, halka eşcinselliğin ne olduğunu açıklamak ve bir gasp ve şantaj davasında polisle işbirliği yapmak için kuruldu.

Schuler'in eşcinsel tercihleriyle ilgili bilgiler daha sonra her türlü spekülasyona yol açtı. Özellikle, bazı yazarlar Hitler ve Schler'in Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Adolf'un Schuler'in Münih'teki performanslarından birine katıldığı ve aralarında cinsel bir ilişki ortaya çıktığı zaman tanıştıklarını savundu. Hitler ve Schuler arasındaki aşk ilişkisi elbette tamamen saçmalık, evet. Ancak bazı görgü tanıkları, Hitler'in gerçekten de Schuler'in halka açık konuşmalarından birinde bulunduğunu ve onun alışılmadık milliyetçiliği ve mistik antisemitizmiyle büyülendiğini iddia ediyor.

---

[1] 19. yüzyılın Alman xv iozhpik-romantikleri.

Schuler, yalnızlığı ve umutsuzluğundan kaynaklanan depresyonlara sürekli maruz kaldı. Paranoyak özellikleri var . Özellikle, manevi özlemlerinin “kara nehri” geçen biri tarafından felç edildiğini ilan etti . Ailesinin kasvetli güçlere kurban gittiğine inanıyordu. Osh'un ölümü bir "katil koku" ile bağlantılıydı ve evi ve eşyaları yok edildi. Ailesi “rüyada gibi saldırıya uğrar”, onunla alay edercesine yok edilirler. Kendisi asla korkmadığını itiraf etti, ama şimdi ölüm korkusu onu terk etmiyor . İşleri iyi gitmiyordu. Hayatının "açgözlü bir vampir tarafından sarhoş olduğuna" inanıyordu. Bu tür ifadeleri analiz eden psikanalist Kaltenbruner şu sonuca vardı: " Moloch'un ruh, kan ve yaşam üzerindeki aşağılık girişimine yönelik bu Maniheist saplantı, Schuler'in tüm *gnosis'inden geçti."*

Schuler'in belirli cinsel durumları tanımladığı görüntülerin neredeyse tamamı, onun mazoşist eğilimlerini açıkça göstermektedir. Öte yandan, onun sadist tavrı, evcilleştirdiği müritlerinin güvercinlerin başlarını kesmesini anlattığı sahneden anlaşılmaktadır. Bu nedenle Schuler, Trias Güvercinleri'ne yaptığı konuşmada şunları yazdı: “30 Eylül. Trias'ın güvercinleri, beyaz bir güvercinin kafasından güçlü bir yumruk savuran genç bir demircinin çocukluk anılarının ana hatlarındadır.Küçük, parlak kırmızı bir su birikintisi ve 17 yaşındaki genç katil Clemens'in bir yorumu. Mavimsi kafasını zevkle katladı ve şimdi boynunda serbestçe sallanıyor. Aynı zamanda, taze aila ve zulmünden ateşli açgözlülükle dolu olarak, üç güvercinin daha kesilmesini emrettim. Ve gözlerimin önünde tırnağını bu yaratıkların kafasının arkasına yapıştırdı. Kırmızı güvercinin acı içinde ölmesini izledim." Ardından izleyicilere düzenli cinayet hikayeleri ve cadı mahkemelerinin dehşeti sunuldu . Bilişsel ilgiden çok kişisel sadizmiyle önceden belirlenmiş konular. Schuler genç işçiye fabrikayı yakmasını tavsiye etti: “Okulları, yetimhaneleri ve sağır ve dilsiz tımarhanelerini de unutmayın. İkincisi , içeriğiyle yanmalı ve toplumun tahılını çalan fareler alev içinde dans ettiğinde penisinizi okşamalıdır. Schuler, sağır-dilsizleri yalnızca sosyal parazitler olarak sınıflandırmakla kalmadı, onların yakılması için de çağrıda bulundu. Ancak burada , sosyal Darwinist mesajların hiçbirini takip etmedi: Yakılan insanlar genç erkeklere cinsel uyarılma sağlamalıdır. Schuler ayrıca büyük Nietzsche'yi deliliğinden kurtarmayı da planlıyordu. Bunun için , ellerinde bilezikler olan çıplak gençlerin filozofun etrafında dans edecekleri özel bir tören düzenlenmesi planlandı . Bu tür bir tedavide cinsel uyarılma, hastalık ve gaddarlık üzerine tefekkür etmek kadar önemli bir rol oynadı.Schuler'in hangi gaddarlık sahnelerini amaçladığı bilinmiyor. Ama nekrofilik bir alem olması mümkündür . Klages, Schuler'in ölüm kültünde bir tür erotik gizem gördüğünü iddia etti. Bunun kanıtı olarak Klages, Schuler'in iki sevgilinin geceleyin ay ışığında ilk kez akrabalarının taze mezarında öpüştüğü bir edebi eseri nasıl analiz ettiğinin hikayesini aktardı. Ölen akraba, adeta bu erotik dürtüyü onlara üfledi.

Göründüğü kadar garip, bu tür görüşler Üçüncü Reich'ta somutlaştırıldı. Burada Hitler'den

değil, Reichsführer SS Heinrich Himmler'den bahsediyoruz. Eski zamanlarda, Germen halklarının, atalarının mezarlarında kırsal gençlerle çiftleşmeye başladıkları köye evlilik için kızlar verme ritüeli olduğu görüşünü tekrar tekrar dile getirdi . Ayrıca birçok görgü tanığı, kadın mahkûmların ceza ve infazlarında bizzat bulunduğunu ve daha sonra cinsel ilişkiler alanına tıbbi deneyler tasarlamaya başladığını söyledi. Bu konuda Schuler'in çok tutarlı bir öğrencisi gibi görünüyordu. Neden olmasın. Aynı zamanda, aynı Alman topraklarında yaşıyorlardı. Schuler daha sonra yüksek patronlar arıyordu ve Heinrich Himmler'in babası, Bavyera kraliyet ailesi Witelsbach'tan bir prensin öğretmeniydi. Bu sadece bir tahmin olmasına rağmen.

Alfred Schuler'e sık sık *Gnostik denir.* Bu konseptin ardında ne gizliydi? Mistik bilgi *(gnosis)* yalnızca çok eski bir soruyu yanıtlamak zorundaydı - kötülük nereden geliyor - unde malum? Schuler'in ebeveynleri gibi Katolikler ona net bir cevap veremediler. Bununla birlikte, Tanrı Her Şeye Kadir ve Her Şeye Kadir ise, o zaman insan ırkının düşmanı Şeytan'ın dünya hayatına müdahale etmesine nasıl izin verebilir? Ve eğer Omnipotent ise, o zaman neden kötülükten kurtulmuyor? Yani bundan da mı sorumlu? Sonunda kötülüğün algılanmasında hatalı bir yol için bir koşul olan Tanrı'nın insana bir armağanı olarak özgürlük argümanı , bu sorunu böyle bir özgürlüğün kalitesi, kötülüğün doğası ve oluşumu hakkındaki sorulara indirger. Şimdiye kadar, inananlar bu tür sorulara ikna edici cevaplar alamadılar. Bu soruda, Hıristiyan kilisesinin Aşil topuğunun bulunduğu yerdi.

Çağımızın ilk yüzyıllarında Hıristiyanlığın oluşumu ile eş zamanlı olarak, antik dünyada bu tür sorulara geçerli bir cevap verdiğine inanılan bir doktrin oluşmaya başladı. Bu doktrine Gnostisizm adı verildi. Oldukça rengarenkti ve Yahudi (Kıyamet doktrini), Yunanca (Platon ve Stoa öğretisi), Farsça (Zerdüştlük) ve hatta Hint ve Mısır mistisizmine dayanıyordu. Düzinelerce dini grup, çeşitli tanrılar, kurtarıcılar, kötülüğün temsilcileri ve ayrıca birçok iyi ruhla çeşitli sistemler inşa etti. Bütün bunları kendi terminolojileriyle sağladılar. Birçok yönden, bu gruplar ve küçük gruplar birbirinden farklıydı, ancak bir şey tarafından birleştirildiler - öğretilerinin ikili özü. Dualizmde iki tanrı, iki krallık vardır: karanlığın krallığı ve başında parlak bir tanrı bulunan ışığın krallığı. 4. yüzyılın uydurma bir hikayesi olan Gnostik "Yuhanna'nın Gizli Öğretisi"nde, bu parlak Tanrı şu şekilde tanımlanmıştır : "O sonsuz ışık, kutsal, gerçek saflıktır. O Anlatılmaz, Kusursuz ve Ölümsüzdür... Onu kimsenin anlaması mümkün değildir. O mevcut olanların hiçbiri değil, ama mükemmel olan bir eşya var. Kendinde mükemmel değil , ama özünde ezelden nasibi bile yok.Zaman onun için yok... Ondan önce kimse yoktu, çünkü o ancak kendi talep ettiği ışığın mükemmelliğinde var olur, sadece onun tarafından anlaşılabilir. gerçek ışık. Boyut olarak sınırsız, ebedî ebediyet kurbanı, nur, parlak kurban, hayat, hayatı kurban eden... Bize deniliyor - sadece onun idrak

edebileceği, onu çevreleyen, hayatın kaynağı olan ışık, ışık tam saflık, ruhun kaynağı, yaşayan su" .

Gnostik kozmogoni'nin bazı versiyonlarında, karanlık alemi ışık alemine saldırdı ve bu da dünyaların talihsiz şekilde karıştırılmasına yol açtı. Dünyayı yaratan kötü tanrıydı, ışık tanrısının onunla çok az ortak noktası vardı.Işık tanrısı, kötü tanrı tarafından yaratılan maddi dünyada, ışığın ruhların içine hapsolduğu ortaya çıktı. yaşayan insanlardan. İlahi maddi bedenin hapishanesine hapsedilmiş! ışık (insan ruhu) tanrısallığını ve bedensel hapishanede kalmasını bilmez. Sanki uyumuş gibi , âşıktır . Maniheist günah çıkarma kitapları ruhun "bu korku evinde, bu ölüm şatosunda, kemikli bir bedende vücut bulan bu zehirli figürde" doğduğunu söylüyordu.

"Yuhanna'nın Gizli Öğretisi" ayrıca maddenin ortaya çıkışını ve ruhun bedensel esarete alınmasını da anlatıyordu: kötü arhontlar topraktan ve sudan, ateş ve rüzgardan ve dolayısıyla karanlık ve arzu ve arzu maddesinden yeni bir yaratım yaptılar. zincirlerimiz haline gelen protestocu bir ruh. İnsana sundukları yaratılmış bedenin bu mağarası; ona unutuşun zincirlerini yükledikten sonra insan ölümlü oldu

Ama ilahi kökenini unutmuş bir ruh uyandırılabilir, hatıralara getirilebilir. Işık krallığının torunları, hafif ilahi temelleri hakkında bilgi edinebilecek ve gerçek bilgiye öncülük edebilecek - konuşma "gnosis" için erişilebilirdi . Bu tür uyanmış insanlar hemen hemen peygamber veya rahip rolünü oynadılar.

Örneğin, Yuhanna'nın Gizli Öğretisi'nde İsa Mesih şöyle dedi: “Ben ışığın zenginliğiyim. Ben ışık bolluğu zihniyetiyim. Ancak karanlığın büyüklüğü içinde yürüdüm ve zindandan çıkana kadar buna dayandım... Bedenin zindanı budur. Ben de diyorum ki: "Duyan derin bir uykudan uyanır"... Ancak ben size tüm bunları yazıp gizli bir şekilde iletmeniz için anlattım. tereddüt etmek. Aktarılan medyumların da "Bu sırları yiyecek, içecek, giyecek ya da başka şeyler için veren herkese lanet olsun." deniyordu.

İki eşit derecede güçlü tanrıyı sağlayan katı dualizm ile birlikte: aydınlık ve karanlık. - her zaman daha ılımlı bir versiyon olmuştur.Burada madde ve kılıfın bağlantısının sorumluluğunun atfedildiği sadece bir düşmüş ışık özü vardır. Burada kötü, iyiden kesin olarak ayrı değildir, ancak ışığın düşmüş bir parçasıdır.

marifetin ana fikirlerinden biri , modern dünyanın bir tür hatadan dolayı ortaya çıkan bir tür geçiş hali olduğu ve bir noktada ilahi ışığın müdahalesi ile her şeyin düzeleceğidir. Ve *Gnostikler* sık sık İsa Mesih'i Kurtarıcı olarak adlandırsalar da, onlar sadece bir Hıristiyan

mezhebi değil, hatta bir Hıristiyan mezhebidir. Tabii ki, Hıristiyanlık *Gnostikleri etkiledi,* ancak onları hiç üretmedi. Nostisizmin kökleri antik çağda çok derinlere iner. İlk izler İran'da bulunabilir. Çağımızdan yaklaşık 600 yıl önce , dualist Mazdaizm-parsizmin yaratıcısı olan peygamber *Zorastra (Zerdüşt),* öğretilerini burada yaydı. Bu arada, Pers adı ikincisinin adından geldi. Bu öğretide, iyi süper ilah Ahuramazda ("Bilge Rab") dünyevi ilah Ankhra Mainyo'nun (Ahriman) karanlığın krallığını yaratmasına izin verdi . Bu iki tanrı bir dereceye kadar dengeliydi: Ahuramazda on altı iyi ülke yaratır, aynı sayıda kötü ülke Ankhra Mainyu'yu yaratır. Saf "Ahurian" hayvanlarının aksine , Ankhra-Mainyu ejderhalar, yılanlar ve diğer kötü ruhları yaratır.Şu anda, Persler Müslüman zulmünden saklandıkları doğu ve Hindistan'a dağıldılar .

, MS 216-277'de yaşayan başka bir Persli Mani geldi . Öğretisini zaten mevcut dinler temelinde oluşturmuştur. Kitaplarını ve metinlerini yabancı dillere çevirerek bir tür dünya dini yaratmayı umuyordu. Zerdüşt, Buda ve İsa'nın öğretilerini birleştirmeyi amaçladı. Onun dini yapısı kesinlikle ikici bir temele sahipti. İki eşdeğer tanrı içeriyordu. Bir süredir, yarattığı din Sasani imparatorluğunda oldukça sadıktı. Ama sonra Mani tutuklandı. Uzun bir tutukluluğun ardından 26 Şubat 277'de idam edildi. Bunun nedeni, Zerdüşt rahiplerin Maniheist doktrini ciddi bir tehlike olarak görmelerinde yatıyordu. Mani'nin cesedi parçalanarak halka teşhir edildi. 3. yüzyıldan 13. yüzyıla kadar neredeyse bin yıl boyunca Maniheizm Asya, Kuzey Afrika ve Avrupa'ya yayıldı . 7. yüzyılda Maniheist dininin merkezi Babil'e taşındı. 8.-9. yüzyıllarda Maniheizm, günümüz Türkiye topraklarında bulunan Uygur devletinin resmi diniydi . Mani'nin öğretisi, 17. yüzyıla kadar var olduğu Çin'e bile nüfuz etti! Türk Alevileri arasında *gnostik* Müslüman gruplar hayatta kaldı İşte onların Gölgeler Kitabı'ndan bir alıntı: “Bir embriyo ortaya çıktığında, üzerine iyi bir ruh iner; Bu, Işık Tanrı'nın yarattığı imanın parlak ruhudur, şimdi bedene hapsolmuştur... Üzülür ve ağlar... Müminlerin ruhuna zindan olan bedeni tefekkür eder... İlim geldiği zaman bu bedeni terk edecektir . Şu anda 67,8 milyon Türk'ün yaklaşık 15 milyonu Alevi inancına mensup. Gnostisizm bugün hala var. Teozofi, Gül Haçlılar, Antroposofi şeklinde bize kadar gelmiştir. Bu arada, ikincisinin yaratıcısı Rudolf Steiner, Lucifer-Gnosis dergisini bile yayınladı . Gnostisizm birçok yazar ve filozofun çalışmalarını etkiledi: Marcel Proust, James Joyce, Hermann Hesse, Thomas Mann, Carl Gustav Jung, Martin Heidegger, vb.

ışığın içeriğine bağlı olarak üç gruba ayırdı . Bu hiyerarşinin en altında hyuliki (hyle'den, Yunanca madde için) vardı. Özleri, adından gelir - boş madde. Ardından fizik geliyor. Adlarından da anlaşılacağı gibi , bir ruha sahiptirler ve belirli koşullar altında "uyanabilirler".Yalnızca pnömatik, başlangıçta bol miktarda ışıktan gelen pneumadan (ilahi ruh) oluşan daha yüksek olabilir - pleroma. İnsanlığın parlak zirvesini temsil ederler . Geç

Gnostik kodlardan birinde şunları okuyabiliriz: “Dünyanın sonuna kadar, üç tür insan ve onların soyundan gelenler yaşayacak: pnömatik, psişik ve dünyevi. Üç ahirete tekabül ederler: ilki ölümsüzdür. İkincisi 1000 yıl geçirecek. Kutsal kitapta üçüncü hakkında onun rahatsız olacağı yazılmamıştır. Böylece, üç tür vaftiz vardır: manevi, ateşli ve suyla vaftiz. Başka bir yerde, insanlığın üç kısma bölünmesi hakkında bilgi edinebiliriz - "Işıktan gelen ışık ve pnömadan gelen pnöma gibi pnömatik görünüm, tam kurtuluşu bekler." "Ateşten gelen ışık gibi psişik görünüm, farkına varmayı yavaşlatır." "Ortada" durur ve neyin iyi olduğuna kendisi karar vermelidir. "Kimyasal tip her bakımdan düşmandır, çünkü karanlıktır ve ışığın yükselmesini engeller... Rab'be olan nefretin vücut bulmuş halidir" ve unutulmaya mahkûmdur.

Eğer insanlık bir zamanlar üç parçaya bölündüyse, o zaman herkesin ışık taşıyıcılarının elit konumunu paylaşması pek yaygın değildi. Sınırlı karanlık hulikler, kendi kapalı çevrelerinde, misyonerlik faaliyetleri yoluyla ışığa yeni bir yükseliş hazırlamak olan tanrısallıklarına önem veriyorlardı. Bu nedenle, Gnostiklerin "üstünlüğü" açık değil, gölgede olmalıdır. Üstelik bu çevrelerin yakınlığı her zaman gönüllü olarak seçilmedi. Hıristiyanlık Roma İmparatorluğu'nda yasal hale geldikten sonra, devlette Gnostikler de dahil olmak üzere çeşitli rakip dini sistemlerin aktif bir mücadelesi vardı. Birçok Hıristiyan ve hatta rahip , bu teolojik savaş için mühimmat sağlıyormuş gibi, Gnostik peygamber Mani'nin destekçisiydi . Daha genç yaşlarında, Kutsanmış Augustine bile bu çizgiye bağlıydı! Ancak daha sonraki olaylarla bağlantılı olarak gözlerimiz tekrar tekrar Gnostisizm'e dönüyor. Orta Çağ'ın başlarında, Kuzey İtalya, Ren Almanyası ve Güney Fransa'da çok yaygınlaştı. Yeni inanç Batı Avrupa'ya Bulgaristan'dan ticaret yollarıyla geldi. 10. yüzyılda Bulgaristan'da ortaya çıkan bu doktrine Bogomilizm, takipçilerine de Bogomiller deniyordu. Bir dereceye kadar, Doğu Roma İmparatorluğu'nda çok yaygın olan Paulkanların sapkın öğretisini takip ettiler. Batı Avrupa'da kök salmış olan bu Gnostik eğilim farklı olarak adlandırıldı. Alman topraklarında, Katolik rahipler onu Maniheizm ile özdeşleştirdiler. Fransa'da, yeni Gnostiklere Albigensians (Albi şehrinden), Waldenses (efsanelerin dediği gibi mülkünü veren ve yoksulluğu bir yaşam ideali olarak ilan eden Lyon tüccarı Pierre Valhode adına) adı verildi. Kendilerine Kathar, yani saf diyorlardı. 12. yüzyılın başında, Katolikliğin yalnızca Güney Fransa'dan değil, Flanders, Champagne ve bazı Alman topraklarından da atılacağına dair gerçek bir tehdit ortaya çıktı. Dini ve laik yetkililer çabalarını birleştirmeye karar verdiler. Kafirlere karşı bir haçlı seferi ilan edildi. 1209'da 50.000 kişilik bir ordu Languedoc ilçesini işgal etti. Korkunç bir katliam başladı. Örneğin Beziers şehrinde, kilisenin önündeki meydanda , haçlıların dövmeye başladığı Aziz Nazarius'tan 20 bin kişi toplandı . Oradan ünlü efsane başladı. Katharlarla birlikte Katoliklerin de kalabalığın içinde toplandığını öğrenen Haçlılar, piskoposa döndüler: “Sapkınları Ortodoks Katoliklerden nasıl ayırt edebilirim?” Bunu

sert bir cevap izledi: "Herkesi öldür, Rab kendininkini ayırt edecek." Bu haçlı seferi birkaç on yıl sonra sona erdi. Catharların son kalesi, kutsal kabul edilen Montsegur kalesiydi. Mart 1244'te 10 aylık bir kuşatmanın ardından kale düştü. Montsegur'un düşmesinden sonra yaklaşık 400 kişi hayatta kaldı. Bunlardan 200'ü "mükemmel" (parfe) idi - Cathars rahipleri. Hepsi Engizisyon kazığında yakıldı, ardından Gnostik gelenekler gizli toplulukların salonlarına aktarıldı.

Gnostisizm'e dönüşen birçok kişi, ölümden sonra başka bir bedende ruhsal ışığın yeniden doğuşunu gördü. Ama yeni beden, ruh için sadece yeni bir hapishaneydi. Pnömatikler, ruhun bedenin zindanındaki bu uğursuz ve sürekli durgunluk döngüsünü kırmaya ve ışık krallığını daha da yakınlaştırmaya, onu yeryüzüne yerleştirmeye ve ilahi ışıkla yeniden birleşmeye çağrıldı.

İlahi bir tezahür olarak ışığa gelince, o zaman, kural olarak, metafizik, görünmez ışık hakkında söylendi. Sadece birkaç gnostik aistem, örneğin Mani'ninki gibi, fiziksel ışığı -güneşten, yıldızlardan veya aydan gelen- metafizik bir kavramla aynı şekilde ele aldı. Mani, şeytani archon'un çarmıha gerilmesinden sonra güneşin ve ayın doğduğuna inanıyordu. Bu armatürlerden ışığın yardımıyla gücünü zayıflatmaları istendi. Yani güneş ve ay temiz, hakiki nurdan yaratılmıştır. Işığın iyi tanrılar alanına dönüşü nasıl gerçekleşti? Olay şöyle anlatıldı: “Tazeyi eve getirmek için üçüncü bir şahıs getirildi. Üç tekerleğin (ateş, su ve rüzgar) yardımıyla “büyüklük sütunu” (Sütlü Pug) aracılığıyla saflaştırılmış ışığın, dolunayda tamamen hafif olduğu ay ışığı gemisine ulaşmasına izin verdi. , güneşe, oradan da yeni Aeon'a gider". Bir Maniheist vaazında bu şu şekilde anlatılmıştır: " Önümdeki (heybetin) direğinin kapılarını açabilirim... Bir ışık gemisiyle karşıya geçebilir ve huzur bulabilirim."

Bazı Gnostik sistemlerde, hayvanlarda ve bitkilerde bile ruhsal ışık bulunabilir. Bazı durumlarda, bu , hayvanların bedenlerinde "sıkışmış" ruhlara müdahale etmemeye yardımcı olması gereken vejetaryenliğe yol açtı. Diğer durumlarda, tam tersine, bu, kişinin kendi bedeninde hapsolmuş ışığı biriktirmek için ritüel oburluğuna yol açtı. Böylece, bitkilerin ve hayvanların yardımıyla, ışığın kurtarıcı krallığına kendi "yolculuklarını" sağlaması gerekiyordu.

Bilimsel temelli bir gnostik sisteme bir örnek , *Sethianlardır.* 11x inancı, sözde "Mısır İncili"ne dayanıyordu. Bu eser MS 2. yüzyılın sonlarına aittir . Onların fikirlerine göre, gökyüzüne benzeyen Yüksek Pleroma'da görünmez bir ruh vardır. İşte bu daha yüksek varlık, beş mührü mühürledi. Alt Pleroma'da Aydınlanmış Kişi vardır - Maddi dünya üzerindeki etkisini yaymayı özleyen Foster Eleleth (Işık Taşıyıcı = Lucifer) . Hülya Sofya ve dünyayı kuran melek Saklas, daha sonra bir adam yaratır. Bu durumda Gnostisizm,

karanlığın maddi dünyaya kötü müdahalesine veya yaratılışı sırasında ilahi bir hataya dayanmaz. Sıradan insanların babası Adem'dir, aydınlanmış insanlar - Seth. Bu kutsal *Gnostikler Sodom'da* yaşıyor. "Seth tohumunu bu amaç için özel olarak seçilmiş seçilmiş bireylere döktü." Bilginler, "Mısır İncili"nin tam olarak dindar Mısırlıların dikkatini çektiği için böyle adlandırıldığını öne sürüyorlar . Bu öğretinin kesin Mısır doğası, Gnostik Küme'nin Mısır tanrısı Seg ile rekabet etmesi için seçildi. Sodom ve Gomora'daki olayların farklı bir yorumu, bazı eşcinsel eğilimleri olan Mısırlı Set ile Yahudilikten gelen yeni Gnostik Sega'yı karşılaştırır. Ancak Yahudilikten ödünç alınanlar sadece kısmiydi. Örneğin, Eski Ahit'te Sethianlar arasında utançla damgalanan sodomitler. aksine seçilmiş bir cins olarak yorumlanmıştır. Felsefi veya dini sistemler yaratırken sıklıkla olduğu gibi burada da bir çarpıtma, bir tersine çevirme söz konusudur: Orijinal metinlerde bazı parçalar ya çarpıtılmıştır ya da tam tersi şekilde yorumlanmıştır. Eski Ahit'in Mısır İncili'nde günahlara batmış olan Sodomu, kutsal Setliler için bir toplanma yerine dönüştürülmüştür. Veya başka bir inversiyon örneği. Setileri Şeytan'dan kurtarmak için Set, İsa kılığında onların yardımına geldi. Mesih, Setian kozmogonisinde Aşağı Pleroma'da ilahi bir alev olarak tekrar ortaya çıkar , ancak o, Set'in enkarne olduğu İsa'dan tamamen farklı bir fenomendir. Burada bahsedilen böylesine karmaşık bir karakter bolluğu, Setpan mitolojisinin aşırı karmaşıklığına işaret ediyor.

Hemen hemen tüm dünya dinleri kendi içlerinde bazı *gnostik motifler ortaya koymaktadır* . Örneğin, Eckhart Usta'nın Hıristiyan mistisizmi, insanın özünde Tanrı ile yeniden birleşmeye çalışan *scintilla animae'nin (ruhun kıvılcımı) yattığını söyler.* Gotik katedrallerin mimarisi bizi Fransız rahip Suter of Saint-Denis'e geri getiriyor. Bu başrahip, beşinci yüzyılın eserleriyle, özellikle Dionysius Pseudo-Areopagite'nin Mistisizm Teolojisi ile ayrıntılı olarak tanıştı. Bu çalışmada, Saint-Denis manastırının kiliselerinin Gotik tarzının yaratılması için ilham bulundu. Tasavvuf Teolojisi, Tanrı'nın ışık olduğunu belirtti. 1 Bu düşünceyi sorduktan sonra, aktif Parisli başrahip, Tanrı'nın tapınağa girebilmesi için kiliselerin pencerelerini artırmaya başladı . Ayrıca pencere açıklıkları, ışığın kürsüye akması için yapılmıştır. Sonuç olarak, Dionysius Pseudo-Areopagite'in Gnostik düşüncesi, Gotik mimarinin ortaya çıkmasında belirleyici bir rol oynadı.

Hıristiyanlık ve Gnostisizm arasındaki temel farklardan biri , *Gnostik* tanrıların androjen, biseksüel doğasıydı. Bununla birlikte, ayinler alanında bazı örtüşmeler vardı: Gnostik grupların çoğu Hıristiyan vaftizine özel önem verdi. Ama öte yandan, Maniheistler ve Katharlar maddi suda vaftiz olmayı reddettiler.Geleneksel vaftiz yerine, Katharlar ritüel conolamentum'u - ruhta vaftizi el koyma yoluyla gerçekleştirdiler. Veya başka bir örnek: Ölümden önce, bazı Gnostikler ruhun beden üzerindeki nihai zaferi ve ışıkla yeniden birleşmesi için ayin veya ayin uyguladılar .

Eski Ahit'in Eski Ahit'inin Tanrısı ve kasık Hıristiyan Tanrısı ışık yaydı, ancak *Gnostikler için* bunlar aynı değildi. Hıristiyanların ve Eski Ahit Yahudilerinin aynı tanrıya taptıklarını kabul etmediler . Dünyayı, maddeyi yaratan Yahudilerin Eski Ahit Tanrısı, Gnostikler arasında yalnızca bu dünyanın felaketlerinden sorumlu kötü bir tanrı ile ilişkilendirilebilirdi. Bu mantığı izleyerek , *Gnostikler* genellikle Yahweh ve Şeytan arasında bir eşittir işareti koyarlar . Sonuç olarak, Yahudiler ve genel olarak Yahudiler birçok Gnostik sistem tarafından şeytana tapanlar olarak görülüyordu . Gnostisizmin uzun süredir devam eden Yahudi aleyhtarı ve Yahudi aleyhtarı gelenekleri bu öncülde yatmaktadır. İsa'nın kendisi *Gnostikler tarafından* Yahudi tanrısına karşı bir savaşçı *olarak görülüyordu.* Hıristiyan ilahiyatçı Irene Ey'e göre , MS 2. yüzyılda yaşayan Suriyeli *Gnostik Satornilus, İsa'nın Yahudilerin tanrısını yok etmek için göründüğünü öğretti.*

Gnostisizm birçok yönden klasik kriz dinidir: insanlar kötülüğün kökenini ancak işler kendileri için kötü gittiğinde sorguladılar. Gnosis , entelektüel seçkinlere hitap eden, öncelikle siyasi ve ekonomik zorluklara odaklanan bir tür protesto dini olarak düşünülebilir .

* * *

Ama Alfred Schuler'e geri dönelim. Schuler neden son Alman Cathar'ı olarak adlandırıldı? Alfred Schuler'in 1865'te , 12. yüzyılın başında Catharların yaşadığı bir yer olan Mainz'de doğduğunu hatırlatmama izin verin . Mezarlıklarının kalıntıları günümüze kadar gelebilmiş olan Keşiş Ekbert Schonau, hala genç bir kanon iken, 1140 yılında bu yerlerde sona ermiştir. Burada Almanya'nın Ren bölgesinde çok yaygın olan Katharlarla tanıştı . Yerel Katharlar, Katolikler gibi misyonerlik faaliyetlerini yürütmeye çalıştılar. Daha sonra Ekbert Schonau, Mainz'de edindiği bilgileri Albigensian sapkınlığını kınayan konuşmalar yazmak için kullandı. Duruşmalar ve toplu infazlar sırasında şunları kaydetti: “Yalnızca korkusuzca değil, hatta bir tür sevinçle ateşten acı verici bir ölüme gittiler.” Schuler, ebeveynleri bölgenin yerlisi olmasa da, çocukluğundan beri gerçek hikayeyle ilgileniyor .

Ero'nun ilgisi, 19. yüzyılda bolca yayınlanan gizli bilimler literatürüyle tanışmasıyla güçlendi. Belki de burada belirleyici rol, bu arada Schuler'e yazdığı mektuplarda "usta ve usta" olarak adlandırılan Henry Papus'un kitapları tarafından oynandı. Papus'un kendisi, Katarlara ve Gnostisizm'e karşı boş bir meraktan çok daha fazlasını gösteren bir adamdı. 1907'de yardımcısı Jules Doinel tarafından 1890'da Paris'te kurulan Neo-Albigensian Kilisesi'nin bölünmesinden sonra ortaya çıkan *"Gnostik Katolik Kilisesi"ni kurdu.*

Schuler'in Papus ile yazışmaları 1899'da başladı ve neredeyse on buçuk yıl sürdü. Papus'un Schuler üzerindeki etkisi inkar edilemezdi Schuler'in makalelerinden birinde , İncil'i

yorumlamaya devam eden, yılan şeklinde her yeri kaplayan bir usta hakkında okunabilirdi. Papus'un daha önce yayınladığı Yeşil Defter'de şu pasaj bulunabilir: “Bir adam tüm bereketin kaynaklarından haberdardı ve karısıyla birlikte güzel meyveler yedi ve efendisinin kutsamasıyla onlara yaslandı. Düşlerin yaşamından ışığın çocuklarının bilinçli ve bağımsız yaşamına girdiler. Ustanın hatırasını bir yılan şeklinde onurlandırdılar.” Bu tür bir saygıyı bazı ortaçağ filozoflarından öğrenebiliriz . Ayrıca, Schuler'in diğer eserlerinde yılanlar hakkında olumlu konuştuğu yerler var:

2 - 1852 Vasilçenko

Oh, bizi tatlı yılan tanrısına kurban edelim,

Eros'un yeri kutsal ürpertileri uyandırır

Veya başka bir snippet

O siyah cüppeli büyücü

göğsünde yılanlar olan sütunda ne duruyordu?

Ya da burada bir olası borçlanma daha var. Schuler'in müzikle ilgili sözlerinden bir alıntı: " Akşam yemeği partilerine eşlik eden müzik bile burada orijinal çıkışına geri döndü. Bu dünya ile öteki arasında gerilmiş titreşen bir eksen gibi tatlı bir ahenk içinde çınlıyor. Tüm müziğin başlangıç noktasıdır .” İşte Papus'un "Yeşil Defter"inde yazdığı şey: "Bu dünya ile öteki dünya arasında bir eksen gibi gerilmiş teller her zaman tatlı bir uyum içinde titreşir." Schuler ayrıca Papius'un Yeşil Not Defteri'nden "büyük Telesma" hakkındaki ifadeyi ödünç aldı .

Schuler'in başlangıçta gnosis ve Gnostisizm bilgisini esas olarak Henry Papus'un defterlerinden aldığına şüphe yoktur. Ancak zamanla bilgisi genişledi. Bir görgü tanığı, Schuler'in arşivini bir şekilde karıştırdığını hatırladı. “Ya Schuler'in kendisi tarafından derlenen ya da en azından bir yerden kopyalanan geniş bir okült eserler listesi içeriyordu. Bu malzemenin ana bölümleri yüksek rütbeli Masonlar ve Teosofi ile ilgiliydi. H. P. Blavatsky'nin "yedi bilinç biçimi" fikrinden söz edildi. neo-gnostik Eliphas Levi, Alman teosofist Franz Hartmann ve okültist Karl Kiesewetger. Okült konulara olan ilgisine rağmen, Alfred Schuler Masonluğa karşı çok olumsuz ve hatta düşmanca bir tavır sergilemiştir.Bir alıntı yeterlidir: "Yahudiliğin ilk keçisi olarak Mason."

Baphomet adlı sakallı bir başa tapınmaları nedeniyle kazıkta yakılan Tapınakçılarla da ilgileniyordu . Tapınak Şövalyelerini gizli Gnostikler olarak ilan etti. Katarlar ve İslami

Gnostikler ile bağlantıları olması oldukça olasıdır. Templar doktrininin yeniden canlanması, Karl Keller ve Franz Hartmann'ın 1895'te okült "Doğu Tapınakçıları Tarikatı"nı kurdukları 19. yüzyılın sonunda resmen gerçekleşti . 1905'te liderliği Theodor Reuss'a ve daha sonra İngiliz Aleister Crowley'e geçti . Schuler'in Fransız Tapınakçılarına yönelimine gelince , bu öğretinin Almanya'ya ihracı için bir ön koşul olarak hizmet eden tam da buydu.Geleneksel olarak, Gnostik geleneğin şu hat boyunca aktarıldığına inanılıyordu: *Katharlar - Tapınakçılar - Gül Haçlılar - Masonlar .* Ancak birçok yönden böyle bir gelenek saygısızdı . Antik çağın başlangıcından Schuler'in eserlerine Gnostik geleneklerin gerçek aktarım zinciri , bir sır olarak gizli kaldı. Schuler, son Alman Cathar'ı olarak kabul edildi, çünkü eserlerinde Fransız Gnostikleri ve Albigenses geleneğini açıkça algılayan oydu ve ayrıca neo-Gnostisizm'in sayısız temsilcisinin aksine, öğrettiği şeye gerçekten inanıyordu. Schuler'in bir tür vampir tarafından emildiğinden şikayet ettiği Ludwig Klages, her yerde Cathar'ların arkadaşının eserleri üzerindeki etkisinin reklamını yaptı.

Aynı Klages , "ebedi şehir" olan Roma'nın özü hakkında bir dizi raporun hazırlanmasına ilişkin şunları aktardı: "Katılımımı malzeme çıkarmaya (örneğin yığınlar hakkında) ve her birinin yeniden çalışmasına dönüştürdüm. bildiri." Schuler konuşmalarında doğrudan Gnostik "Mısır İncili"ne atıfta bulundu. “Bu tartışmayı sözde Mısır İncili'nden birkaç pasajla bitiriyorum ve bu fikir döngüsüne girerek yeni bir anlam kazanıyor. İsa'ya krallığının ne zaman geleceği sorulduğunda, şöyle cevap verdi: "İkisi bir olduğunda ve dış (yani vücuttaki maddelerin karışımı) iç (svevadaki maddelerin karışımı) gibi olacak, ancak olacak. ne erkek ne kadın." Bunu Matta İncili'nde verilen üç aseksüellik tipine bir gönderme izledi : “Onlara dedi ki: Bu kelime her şeyi değil, kime verildiğini; çünkü ana rahminden bu şekilde doğan hadımlar vardır; ve erkeklerden hadım edilen hadımlar var; ve kendilerini Cennetin Krallığı için hadım eden hadımlar var . Kim barındırabilirse, barındırsın.”

"Yaşam Evleri" adlı raporunda Schuler , Hıristiyanlığın Roma imparatorlarının saraylarına nüfuz ettiğinin kanıtı olarak, çarmıha gerilmiş bir adamı eşek başlı bir şekilde tasvir eden grafiti gösterdi. Çizimin başlığında şöyle yazıyor: "Alexamenos tanrısına dua ediyor." Klages, *Gnostiklerin* Hıristiyan mezhebi tarafından saygı duyulan , Mesih'i Mısır Seti ile eşitleyen ekşi krema özünden bahsettiğimize dikkat çekti ; Burada zaten bize tanıdık Setyalılardan bahsediyoruz.

Ama şimdilik, Schuler'in biyografisinin bazı gerçeklerine geri dönelim. Hatırladığımız gibi, 1894'te Derleg ile tanıştı. Bu sadece saldırgan, neredeyse düzenli Katolikliği vaaz etmekle kalmayan, aynı zamanda diğer dini eğilimleri de iyi tanıyan bir adamdı . Gnostik etkiyi ilk olarak Gül Haç Düzeni ve Kâse Tapınağı'nın Büyük Üstadı Sir Joseph Peledan ile tanıştıktan sonra hissetti. Biraz sonra Derleth, Schuler gibi Henry Papus ile tanıştı. Schuler'e ilginç bir

fikir veren Derleth oldu.

“Şartlar, oyunlar, güneş çocuğu ve Sezarizm” adlı raporunda Schuler, düşmanın ışığına hakim olmak için kan dökme olasılığına dikkat çekti. Bavyeralı filozof Baader'in yazılarında Kanlı Ritüel Cinayetler konusunu incelemeyi şiddetle tavsiye etti . Franz Benedict von Baader (1765-1841) Münih'te doğdu ve öldü , burada Jacob Böhme ile Teosofi okudu. Çevresinde, aslında tüm hayatı boyunca bir Katolik kalmasına rağmen, bir Gnostik olarak kabul edildi. Alman idealizmine giden köprülerden biri Baader'di.

Schuler'in Gnostikler ve Fransız Katharları ile ancak Henry Papus ile temaslar yoluyla temasa geçtiğini güvenle söyleyebiliriz . Aynı şey Derleth için de söylenebilir. Gnostiklerle bizzat ilgilenen Khchages, Schuler'in en ünlü raporu olan "Ebedi Şehrin Özü Üzerine" raporunun hazırlanmasında yer aldı. Ayrıca, Schuler'in yazılarında alıntıladığı çeşitli teosofistleri de inceledi.

Ancak yukarıdakilerin tümü, tabiri caizse, Schuler'in bir Gnostik ve bir Cathar olduğunun yalnızca dış kanıtıdır. Ancak bu tür işaretler , Schuler'in yazılarında en kolay bulunan belirli içsel inançlarla doğrulanmalıdır . Uzaklara gitmene gerek yok. Görevlerinden biri halkın Gnostik aydınlanması olan aynı “Ebedi Şehrin Özü Üzerine” raporu üzerinde duralım : ““Ebedi Şehrin Özü Üzerine” konuşmalarım psişik içerikle doludur. Akıla değil, ruha hitap ederler . Psişik titreşimler taşırlar ve dinleyicilerdeki içsel ışık kaynaklarını bulmaya çalışırlar. Oniler erotik tapanlardır, niyetleri çiftleşmek ve ışığı doğurmaktır, yani dini bir eylemde bulunmaktır. Schuler, dinleyicileri içlerindeki ışığı uyandırmak için tasarlanmış kendi sözleriyle beslemek zorunda kaldı. O gerçekten akla değil, ruha hitap ediyordu .

Shuler bazı raporlarını şu sözlerle sonlandırdı: “ Ete bürünmüş bir ismin, lambanın sırrını keşfetmesinin ve dumanı tüten ekilebilir arazinin taze çatlakları üzerinden Helios ekibine koşarak manevi parıltıyı getirmesinin zamanı geldi. daha yakın.” "Lamba" kavramı eski Gnostik geleneğe aittir ve orijinal Maniheist incelemelerinde zaten bulunur.

Schuler, ışığın sembollerinin sadece belirli taşlar değil, aynı zamanda bir tavuk olabileceğine inanıyordu. “Beyaz tavuk, ruhun telesmatik lambasının sembolüdür. Bu ruhun tavuğu... büyük bir gizem." Telesma kavramı (Yunanca "felein" - tamamlamadan) ilk olarak efsanevi sihirbaz Hermes Trismeistas tarafından karşılaşılır. Bunu birçok ortaçağ *Gnostiğinin dayandığı* Smaragda Tablosu adlı kitabında kullandı . Kitabın kendisi hala bir gizem olmaya devam ediyor. Görünüşünün zamanı veya yeri hakkında hiçbir gösterge yoktur. Belki de çağımızın altıncı ve sekizinci yüzyıllarında Gnostiklerin kendileri tarafından yazılmıştır . Öyle ya da böyle, ancak *Gnostik* gelenek , tüm filozofların en eskisi olan Hermes'i bu belgenin

yazarı olarak sunar. Hermes hakkında iki fikir var. Bazıları onu Mısırlı yapar; ama onu Platon'un çağdaşı ilan ederek tüm kronolojiyi ihlal ediyorlar. Diğerleri onun Konstantinopolis'te bulunan Yunanlıların kralı olduğunu iddia ediyor, ancak bu, durumu ilk ifadeden daha fazla karıştırıyor.

Tablonun kendisi, şeylerin iç karanlığında , ana araçları güneş ve ay olan dünya ruhunun belirli bir radyasyonunun gizlendiğini belirtti ; ve kendisi bir tür ıslak buharda var olur. Bu güçlü kuvvet, tüm dünyevi şeylere dahildir, şeylerin ve tüm dünyanın mükemmelliğini yaratan odur. Bu kuvvet, cennetin ve şeylerin dünyevi düzeninin etkileşim bulduğu her şey için kesin bir sindirici, mükemmelleştirici faktördür . Yaşam İksiri (İksir vitae) olarak adlandırılan bu mükemmel öz, beşinci öz. şimdiki öz kavramının geldiğini. Ve burada simya ile doğrudan temas halindeyiz. Gerçek şu ki, simyadaki beşinci öz, toprak, ateş, hava ve su ile birlikte var olan özel bir öz olarak adlandırıldı. Yüce meselelerden uzaklaşarak, Gnostisizm'in modern yaşamımıza nüfuz ettiğine dair bir kanıt daha vermek istiyorum. Luc Besson'un Beşinci Elementini düşünün.

Ancak tüm canlılar bir ışık kaynağından geliyorsa, telesmatik ışıkta aynı mıdır? Bu algılar Schuler'in siyasi görüşlerini nasıl etkiledi? Klages, Schuler'in siyasi görüşlerini en iyi bilenlerdendi : “... o ne Marksizmin radikal bir muhalifiydi, ne de sahip olunanların düşmanıydı; sadece ikincisinin parasını doğru şekilde kullanmak istedi. Yoksulluğu asla hissetmedi ve toplumda gündelik zorluklar hakkında hiçbir şey bilmeyen bir adamın doğal onuruyla ortaya çıktı . Ama yine de Schuler'in genç bir işçiye verilmiş, belli bir devrimci potansiyelden yoksun olmayan bir formülü var; “Ücretlerin yükseltilmesini tavsiye ediyor muyum? İş gününü kısaltmak mı? Fabrikalar yanıyor!” Ve yine Schuler'in yanma takıntısını görüyoruz. Aynı zamanda dini-gnostik fikirlerinden de vazgeçmedi . “Kamusal hayatta ne mal vardır ne de mülk, çünkü bir lambaya sahip olmak yaygın bir şeydir. Herkes her şeyde yaşıyor. Mülkiyet kavramının tarihöncesi zamanlara kesinlikle yabancı olmasının nedeni budur . Orta Çağ'da insanlar sahip olmaktan utanır, kendilerini haklı çıkarırcasına “güneşli keten” derlerdi... Her bütün bir dayanışma duygusu olduğuna göre , bu kelimenin doğru anlaşılması gerektiğini söylemeye gerek yok . Eski ırkın işaretleri, zamanımızın tek ilkel halkı olan Ruslar tarafından korunmuştur. Telesmatik titreşimlere dayanarak evrim kartlarının evini yıkmaya çalışıyorlar.” Münihli ezoterik Schuler'in Rus halkını telesmatik titreşimlere tanık olarak örnek vermesi şaşırtıcıdır. Burada, bir süredir Nicholas II mahkemesinde bulunan Papus ile bir bağlantı, istemeden kendini gösteriyor. Ancak bu, Schuler'in gnostik güdümlü eşitlikçiliği sayesinde sol siyasi kampa katıldığı anlamına gelmez . Aksine , Fransız Devrimi'ni, sosyal demokrasiyi ve anarşiyi "alttaki iltihaplı kitlelerin ortaya çıkışı" olarak sınıflandırdı. Fransız Devrimi ile ilişkilendirdiği tek sorun , ışığın özel taşıyıcıları olan

aristokratların katledilmesinin değerlendirilmesiydi. Emeğin Asaletinde şunları yazdı: “Bu utanç verici ırkın giyotini asillerin omurgasını kırıyor. Işığa ve ruha karşı son sapık cinsel suç.

Genel olarak Schuler, analitik-soyut konuları olan geleneksel okulu, kız ve erkek çocuklar için ayrı eğitim veren yatılı okullarla değiştirmeyi hayal etti. Tabii ki, erkekliğin oluşumu için bir hedef belirlemeleri olmamalıdır, çünkü her şey yalnızca bir erkeğin işlevlerine indi , bu ilerlemenin sunduğu, ancak büyülü yön üzerinde zararlı bir etkisi olacaktı. Schuler, zamanının okulunda sadece beyin için, zihinsel yetenekler üzerinde zararlı bir etkisi olan bir matris gördü. Bunun yerine, ergenlik döneminde şehvetli etkinliğin gizemli, ışık taşıyan bir gizeme dönüşeceği gençlik evlerini savundu : ve iç yapıya göre, ilk aşkın duyusal olarak aşkın gizemleri." Orada, genç adam, onun son derece yüksek ışık potansiyeli temelinde, "kendinde tamamlanma" olacaktı. Artık aşağı bir insan olarak görülemezdi. Gençlik, "aydınlanma sevinci" nedeniyle kendi içinde bir amaç haline geldi. Elbette , bu oldukça kapsamlı teoriden belirli bir pedagojik teori türetmek çok zor olacaktır, ancak yine de Nasyonal Sosyalistler arasında Schuler'in görüşlerinin belirli özelliklerini buluyoruz . Örneğin 1920'lerin sonunda popüler olan sloganı ele alalım: "Nasyonal Sosyalizm gençliğin iradesini harekete geçirir." Orada, Schuler'in rüyalarında olduğu gibi, karma eğitim yoktu, okul müfredatı aşırı bilgi yüküne odaklanmamıştı. Seçkin okullar (Napolas, Adolf Hitler'in Okulları) gençlik evlerini örnek almamış mıydı?

Schuler'in ışık ve tanrısallık tanımı şiir biçiminde bulunabilir. Örneğin, bir şiirinde atalarının sözde anavatanına atıfta bulunur :

Yolun sonundan gelen ışık

kereste ve demir işleri arasında en son ilahi varlığı aydınlatır

Başka bir kıta, ışık ve karanlık arasındaki kozmik mücadeleyi hareket ettirmek olarak yorumlanabilir:

Onlar yaşıyorlar - Evrenden iki, ortak, ölümsüz, düşman olarak tanıdık olan, geceyi yırtan sisli kıvılcımlar, tesadüfen dünyaya getirildi.

bedene bağlı ruhun görüntüsü gibi klasik Gnostik metaforlara da başvurdu .

Ben ışığım, gece boyunca sarhoşum..

Ben kabuğu dolduran inciyim, bu dünyayı gençleştiren sarhoşluğum. Ben hayatım.

"Ben biriyim" kıtasının başlangıcı sadece George'un "Ben bir ve ikiyim" adlı yüz eserinde değil, aynı zamanda çeşitli eski Gnostik metinlerde de bulunabilir. Tanrıların ve peygamberlerin özelliği olan bu formülasyon, Schuler'in başka bir yerinde bulunur:

Ateş kasırgalarım senin kanını özlüyor

Kırmızı kanın yüreklerden akıyor.

Parlak hayat beni yavaş yavaş içime çekiyor.

Geçmişe yaptığı dalışlardan birinde Schuler, "tarihin kapılarının ötesinde" parlak bir cennet durumu gördü. Modernliği, Gnostisizm'in karakteristiği olan boşluk, karanlık, soğuk ve eziyet gibi gördü . Peki gelecek nasıl görünüyordu? "Gelmekte olan bir ışık krallığı" insanı bekliyordu. Ama nasıl ulaşılır? Bu ancak bedensel ışık örtüsünden kurtulduktan sonra mümkün oldu . Burada Gnostik düşüncenin klasik zenginliğini görüyoruz: beden, ışık alemine girişi engeller ve yorgun bir giysi gibi geride bırakılmalıdır. Veya başka bir şekilde, aydınlanmış bir insan eterik giysilerle çevrilidir - yaşayan her insanın örtüsü.

Schuler'de ayrıca, Gnostik sistemlerde sıklıkla karşılaşılan bir "güneş çocuğu" kılığında kurtarıcı görüşünü buluyoruz : yaşamda tüm insanlığı ilgilendiren bir dönüm noktası, gizemli bir dünya kargaşası, güneşin yeni bir yaşam için doğuşu. . Ancak ömür boyu çocuk kalan bu hep pasif güneş çocukları nasıl hareket eder? " Güneş çocuğunun" kutuplaşması, onu çevreleyen, tabiri caizse, güneş çocuğunun iç saraylarını oluşturan daha aktif bir varlığa doğru hareket eder." Bundan sonra, Schuler'in “pembe Yüzük” olarak adlandırdığı bir parlaklıkla çevrili “güneş çocuğu”, gücünün güçlü akışlarını her yöne, bir güneş çarkına (gamalı haç) benzeyen bir şekilde gönderdi. Schuler burada, Sodom'a son bakışıyla karşılaştırarak unutamadığı insanüstü bir formdan bahsediyordu . Ve burada, büyük *Gnostik* Seth'in tohumundan yaratılmış bir krallık olarak geleneksel Sethian Sodom fikrini görüyoruz .

Schuler, İsa'da da parlak bir taşıyıcı, “güneşli bir çocuk” gördü : “Aynı zamanda, yeni bir macera romanının görüntüleri önümde beliriyor: Yukarı Mısır çölü. Eylem zamanı: sona eren paganizm. Cinsiyetsiz, güneş özüyle dolu İsa'nın son zaferi." Schuler, İsa'yı cinsiyetsiz, bazı versiyonlarda "güneşli çocuk" çift cinsiyetli bir yapıya sahip olduğu için parçalanmış bir mahkum olarak tasvir eder.

"Güneş çocuğu" ile ışığın merkezi arasındaki ilişki neydi ? Schuler'in fikirlerine göre, "güneş çocuğu", evrenin çekirdeğini veren ateşli tohumla tanrı ile aynıydı. Bu nedenle, ışığın merkezi ve "güneş çocuğu" birdir; ışığın merkezi , "güneş çocuğunu" yaratan tanrı olarak da görülebilir.

Schuler'de, insan ruhlarının Ay'da toplanıp Samanyolu'na teslim edilmek üzere çeşitli Gnostiklerin fikirlerini de görüyoruz. Ay'da ruhların (ışık) toplanması, Ay'ın yükselişini açıkladı.Sonra insanların ruhları, merkezi metafizik ışıkla yeniden bir araya geldi. Schuler yazılarında bu gnostik motifleri kullanır: "Sonra bakışları yıldızlarla dolu bir gökyüzünde tam bir büyüteç çemberine daldı. Görünüşe göre saf kutsal tutkuyla ruhları oraya gidecekti.” Ay'da bundan sonra olanlar bir sözle ima edilir: " Tuğla döşeli bir yola ay ışığı damladı inciler." İnci, hatırladığımız gibi, Gnostikler tarafından ruh için standart bir metafor olarak kabul edildi. Yani bir dereceye kadar ölülerin ruhları ışık şeklinde dünyaya dönebilirdi. Bu arada, Ay hakkında: Fuhrer Yardımcısı Rudolf Hess, kendisini ömür boyu hapse mahkum eden Nürnberg Mahkemesi'nden sonra, hücresinin duvarında Ay'ın bir haritasını tuttu.Bu, astronomi sevgisinden kaynaklanmadı. Kurtuluşunun oradan, aydan, son SS taburundan geleceğine inanıyordu.Bu sadece bir tesadüf değildi. Ges'in ortaçağ mistisizminden büyülendiği iyi bilinmektedir. Walter Schellenberg anılarında onun hakkında yazdı. "Sık sık, Nosta Radamus ve isimlerini hatırlamadığım diğer falcıların kitaplarından tüm paragrafları kopardı." Diğerleri, Hess'in Gnostisizmin pratik bileşenlerinden biri olan mistik çileye takıntılı olduğunu savundu . Rudolf Hess'in Alfred Schwerer'i tanıdığına dair hiçbir bilgi yok; ama Hitler'in Bavyera'da yaşayan ve mistisizm ve gnostisizmden hoşlanan gelecekteki asistanı, büyük olasılıkla sadece Schvaler'in fikirlerine aşina olmakla kalmadı, aynı zamanda halka açık konuşmalarına da katıldı.

Bazı eşitlikçi beyanlara rağmen, Schuler'in kendine has seçkinci bir gnostik zihniyeti vardı.Ebedi şehir üzerine dersine başlamadan önce, bir keresinde konuklarına geniş insan kitlelerine hiçbir değer vermediğini söylemişti. Daha az tutarlı bir şekilde, insanlığın üçlü bir bölümü fikrini kabul etti. Materyalist Hulks'a ekzoterik adını verdi. Materyalist oldukları için! ve onları son derece yüzeysel buluyordu. Klasik fizikçiyi "ilişkisel amatör" olarak adlandırdı, eşit derecede bilgiye ve kiliseye bağımlıydı. Pnömatikler tamamen farklı bir insan türüdür. Doğal özlemleri nedeniyle, içsel deneyimlere eğilimlidirler . Ve tüm düşüncelerinin merkezinde bu insanlar var. Tüm olayları deşifre etmenin anahtarı onlar. Schuler için deneyim , kişinin kendi ışığının, kendi tanrısallığının bilgisidir. Bu bilgi, iki ilke arasındaki mücadelenin sonucu olan tarihi olayları açıklayan, ışık ve karanlık arasındaki mücadelesi ile dünyanın dualistik bölünmesinin algılanmasıyla ilişkilidir . Schuler'in pnömatikle ilgili olarak "doğal arzusundan dolayı" ifadesini kullanması tesadüf olmaktan çok uzaktı. Anlayışında, pnömatik sınıfı, bir veya birkaç etnik grubun temsilcileriyle sınırlı olmamakla birlikte, çok spesifik bir biyolojik ifadeye sahipti .

Ancak, eğer gerçek bilgi doğası gereği herkese açık değilse, o zaman gizli dil sadece Gnostik seçkinlerin kaderi haline gelmeliydi.Schuler defalarca “ Telesma ” ve “telesmatik”

kelimelerini gizli dilden çıkaracağını belirtti. .

Schler, elektron gibi bir doğa bilimi kavramına Gnostik bir yorum getirmeye bile çalıştı. "Karşılıklı sürtünmeden yanıp sönen sayısız aktif ve pasif elektrondan oluşan titreşen bir ışık kompleksi düşünün . Bunlar, Evrenin temel maddesi olan yorulmak bilmeyen hareket sıvılarıdır. Bu sıvılar bir nimbus, bizi ve var olan her şeyi çevreleyen bir yaratıcı güç halesi yaratırlar ... Tahmin ettiğim gibi , bu madde "büyük Telesma" ile aynıdır ve benzer şekilde tasvir edilmiştir. Onun kurtarıcı dönüştürülmüş gücü kanında bulunuyor." Gördüğünüz gibi Schuler için kavramlar: elektron, sıvı, Telesma ve kan neredeyse aynıydı. Bu , Schuler tarafından uygulanan Hermetik litürjinin tarifinde görülebilir. "Duanın sözlerini söyledikten sonra, her bir değneği öptüler ve kan içermeyen kutsal (temizlenmiş) yemeği yemeye gittiler." Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, birçok Gnostik vejeteryandı. Onlar için kan neredeydi

ilahi ruh. Yemek yerken, ruhun ışığının dağılacağından, ruhun çekirdeğinin veya "meleğin tohumunun" parçalanıp , beden maddesiyle daha da iç içe olacağından korkuyorlardı. " Kan dalgası aydınlanınca , o zaman ben buna mevcut yaşam derim. Bu atama bana deneyimlerimle birlikte geldi. Sonuç olarak, Schuler'in kendisine, aydınlanmış kan gibi, belli bir kanlı lamba onu doldurmuş gibi görünüyordu. "Işığa sahip olmak , mutlak yaşama katılımımızdır... Öte yandan, böyle bir ışığın, içinde dağıtılması gereken Evrenden gelen akımlarla ilişkili olduğu görülüyor. Işıkta olanlar, bu akımları soğuk bir ürperti olarak deneyimliyorlar. uzaydan . Ancak kanın özüyle birleşerek neşeli bir sıcaklık kazanırlar. Sonuç olarak, Evrende bu "sıvıların" ve "akarsuların" bir kişinin üzerine indiği bir ışık merkezi vardır.Schuler bunu şöyle açıklamıştır: "Ben Evrenden fışkıran maddeye kozmik diyorum. Eros Kosmogonos bana böyle bir kökenin geç kalmış bir simgesi gibi görünüyor. Şimdi Schuler'in etrafında toplanan Münihli filozoflara neden kozmist denildiğini anlayabiliyoruz. Açıkçası, Schuler tanrıları gerçek süreçlerin sembolik bir düzenlemesi olarak gördü . Tüm Gnostik sistemlerde kozmik içerik ortaktır . Doğanın kökeni benzersiz midir? Schuler, örneğin "parlak bir kıvılcım gibi ani bir fikir yaratıcı eyleme ilham verdiğinde" "titreme" hissetti. Kişiliği bozan telesmatik güçtü." Aynı rapor "Ebedi şehrin düğümleri üzerine" sadece dıştan antik metropolü ilgilendiriyordu. Aslında Schuler, dünyevi olaylarda Telesma'nın kaderinden bahsediyordu.

Ve işte Schuler'in eserlerinde bir başka önemli yer. Eros'un Üçlü Parçasında, katı Hıristiyan ahlakının nedenini - Yahudi "sifiliz": "Hıristiyan yozlaşması"nı çabucak buldu. Veba ahlakıyla. Onun utancıyla. Yahudi frengisiyle."

Garip bir şekilde, 19. yüzyılın sonunda, frengi bir Yahudi hastalığı değil, bir "Fransız hastalığı" olarak kabul edildi. Schuler'in düşüncesi, Hitler'in Mein Kampf'taki bazı pasajlarına

yol açmadı mı? “Frengi ile mücadele, fuhuşa, önyargılara, kökleşmiş alışkanlıklara, birçok eski düşünceye, modası geçmiş görüşlere ve hepsinden önemlisi toplumun belirli kesimlerinde kök salmış sahte kutsallığa karşı mücadeleyi gerektirir.” Hitler, frengiyi bir Yahudi hastalığı olarak da ilan etti. Birçok araştırmacı bunun, gençliğinde Hitler'e bir Yahudi fahişe tarafından bu hastalığa yakalanmasından kaynaklandığına inanıyordu . Sürüm, sanıldığından daha fazlasıdır. Daha basit bir açıklama var - Alfred Schuler'in fikirleri.

Ama Gnostik görüşte insan ruhuna dönelim. Ruhun göçü, Gnostik inancın ayrılmaz bir parçasıydı. Yüklü ruh, ölümden sonra, hafif, ilahi özünün farkına varana kadar bedenden bedene seyahat eder . Ancak bundan sonra kendini başka bir bedensel hapishanenin prangalarından kurtarabilecektir. Gnostikler, hem ruhun doğrudan göçünü hem de onun kalıtsal "aktarımını" tasavvur ettiler. Şu ya da bu gnostik sisteme bağlı olarak, ışıkla yeniden birleşmenin ön koşulu, ya ruhun kendi tanrısallığının farkına varmak ya da son derece dindar bir yaşam biçimiydi. Bazı sistemler , daha yüksek cennete giden yolda bulunan bir ara cennetin veya Yeni Dünya'nın varlığından bahsetti . Buraya gelen ruhlar yeni bir bedende günahkar dünyaya geri dönebilirdi . Katarlılar daha da ileri gittiler. Dini sistemlerinde, sözde sıcak kanla ilişkili olan hayvan ruhlarının göçünün gerçekleşebileceğini belirlediler. Atlardan ve kertenkelelerden özel olarak bahsedilmiştir. Kutsal Kitap'ta can ve kan arasındaki bağlantıya Levililer Kitabında da (17:11-14) atıflar bulabiliriz: “Çünkü bedenin canı kandadır ve onu sunakta sizin için atadım. ruhlarınızı temizlemek için, çünkü bu kan ruhu temizler. Bunun için İsrail oğullarına dedim: Sizden tek bir can kan yemeyecek ve aranızda oturan yabancı kan yemeyecek. İsrail oğullarından ve aranızda oturan yabancılardan herhangi biri yenebilecek bir canavar ya da kuş yakalarsa, kanını akıtmalı ve onu toprakla örtmelidir. Çünkü *her bedenin* ruhu onun *kanıdır* , o onun ruhudur. Katharlar ayrıca insanın ruhu ile bedeni arasındaki bağlantıyı da açıklarlar: “Bir insanın ruhu saf kandan başka bir şey değildir.” Ölümden sonra ruh insan vücudunu zorla terk eder. Ama yeni bir bedende mi enkarne oluyor yoksa sadece bedensiz mi kalıyor? Katarlılar bunu böyle açıkladılar. Ölümden sonra, bedeni terk eden ruh, havasız iblisler tarafından işkence görmeye başlar ve ardından yeni bir vücut kabuğunda koruma arar. Sadece saf (Katari) ışıkla anında yeniden birleşebilirdi. Katharların hiçbirinin ölümden sonra bedensel biçimde yeniden doğması gerekmiyordu .

bedeninde yeniden doğabileceği koşullarda, hayvanlara karşı özel bir tavır öngörülmüştür. Ama Schuler'de hayvanlara saygı duyuyor muyuz? Ona göre, dünya tarihi, evrimin arkasındaki itici güç olarak insanla birlikte gelişti. Gelişim sürecinde insan, karşıtların mücadelesi altında ezildi. Schuler , dengesiz bir insanın bir sonucu olarak ortaya çıkan ve dünyayı bir ay ÇÖLÜNE ÇEVIRMEKLE TEHDIT EDEN "HER TÜRLÜ FAUNA VE FLORANIN YOK EDILMESINI" KABUL

edemezdi , çünkü erkekler esas olarak kişisel çıkar ve öldürücü tutku tarafından yönlendirildi. . Klages, Schuler'in hayvanlar dünyasına yönelik özel tutumuna tanık oldu. Schuler'in annesiyle birlikte yaşadığı küçük daireyi fantastik konut olarak nitelendirdi. Safkan bir kara kedi Moritz, bu bölgenin sahibi gibi hissederek etrafında dolaştı . Schuler'in hayvanlara olan sevgisi, genişlikten çok derinlemesine yayıldı. Hayvanın gözünde Schuler kendi ruhunu gördü ve bu nedenle onunla sevgilisiyle olduğu gibi bir ilişki kurdu. Kedi Moritz ile uzun konuşmaların nedeni buydu. Hayvansal gıdalardan Schuler sadece balık yedi . Katharlar kendi zamanlarında insanlar gibi ışık taşıyıcıları oldukları için ölü hayvanların etini öldürmekten ve yemekten kaçındılar. Ancak bu , ışıktan değil sudan doğan balıklar için geçerli değildi.

Ama ruhların göçüne geri dönelim. Bugün, klinik ölüm durumunda olan Hıristiyanlar da dahil olmak üzere birçok insan, parlak bir tüneli tarif ediyor. Hıristiyan Kilisesi bu görüşü birçok yönden paylaştı. Işıktan oluşan uzun tünelden Hıristiyanların ruhları Cennetin Krallığına girdi. Bu görüş genellikle Hieronymus Bosch'un resimlerinde gösterilir. Örneğin, Venedik'teki Venedik Doge Sarayı'nda bulunan 1500 civarında yazdığı eserlerinden biri , "Göksel Cennete Yükseliş". Resimde , bir tür devasa ışık tünelinde insanların ruhlarına cennete eşlik eden melekleri görebilirsiniz . Bosch'un gizli bir Cathar ve Gnostik olup olmadığı veya resimlerinin yalnızca Hıristiyan öğretisi tarafından dikte edilip edilmediği hala net değil.

Ruh geçişi konusunda Schuler'in tutumu neydi? Klages, Schuler'in yaşamı ancak yaşayanların dünyası ile ölüler arasında bir ilişki varsa "açık" gördüğünü söyledi. Böyle bir bağlantı koparsa hayat "kapanır", "mühürlenir ". Schuler bir keresinde şöyle demişti: "Yalnızca ölüler hayatın özüdür. Sadece bedeni ve ışığın özünü deneyimlemek için ölümün eşiğini geçenler ve sonra geri dönenler, yaşayanları yaşamın ışığına çağırmak için. Ancak, [tekrar] ölümün geldiği yerde doğabilirler ve bu nedenle... genç, özgür bir yaşam, ölülere bile bir mutluluk titremesi getirir. Bu açık bir hayat. Kapalı bir yaşam, ölülerin geri dönmesini yasaklar, diğer dünyayı mühürler, gökyüzünü kapalı bir varlığa dönüştürür. Bu gençlik ışığı, Schuler'e reenkarnasyonun ana ilkesi gibi görünüyordu.

Yaşlılıkta cinsel fonksiyon kaybıyla eş zamanlı olarak vücutta ışık saçan bir ürün büyür. " Ruhun eve dönüşünü" hazırlayan odur . Schuler için bu bir tür kalıtsal hafızaydı: " Telesme'de yaşayan her kimse, anılarda en eski zamanları görebileceğini bilir... Bu benim ruhların göçü ve yeniden doğuş hakkındaki teorim." Schuler kendisini "düşük yanan bir lamba"dan başka bir şey olarak tanımladı. Ancak bu, geçmişe dalıp misafirlerine bunu anlatması için yeterliydi . Kitap boyunca ele almamız gereken bir figür olmasaydı, ruhların göçü Schuler'in öğretilerinde önemsiz bir plan gibi görünebilirdi - SS Reichsfuehrer Heinrich Himmler. Sadece Schuler'in

öğretileri , "Kara Düzen" başkanının neden kendisini yeni bir enkarnasyon, Kral I. Henry'nin ("Fowler Henry") reenkarnasyonu olarak kabul ettiğine ışık tutabilir . Bu sadece gizli bir rüya ya da fantezi değildi, aynı zamanda Üçüncü Reich'ta özel bir "Heinrich-Pgtzelov" kültünün ortaya çıkmasına yol açan iyi biçimlendirilmiş bir inançtı.

Nasyonal Sosyalizm ile ilgisi olmayan başka bir konu daha var . Hermafrodit. Klages, Schuler'in antik bir hermafrodit kavramını anlama girişimlerini defalarca anlattı. Schuler, eski aseksüel silt ve biseksüel Uranian, ilkel ve ilkel varlıkta aydınlanmış bir kişinin özünün yansımasını gördü . 19. yüzyılın Alman romantikleri, ilkel dünyanın kayıp "androjini" ile ilgili cesur rüyalarını açıkladılar. Bu, Schuler'i kaybolan kişinin kökeni hakkında düşünmeye sevk etti. Neyse ki, “ama Gnostik literatürde bu konuda yeterli “bilgi” vardı. En yüksek ilahın androjen özünü belirtmenin yanı sıra, hermafrodit için oldukça kesin referanslar vardı: “Pronoia meleği gördüğünde ona aşık oldu. Ancak karanlıkta olduğu için ondan nefret ediyordu: ona sarılmak istedi ama yapamadı. Aşkını tatmin edemeyince yeryüzüne ışık tuttu. Aynı gün bu meleğe [ilkel insanın selefi] "parlak Adem" adı verildi. "Aydınlık kan adamı" oldu... Hem erkek hem de kadın olan bu ilk kandan Eros doğdu ... Bütün tanrılar ve melekleri Eros'u görünce ona aşık oldular. Aralarında ortaya çıktığında, içlerinde bir nur tutuşturdu. Bir lambanın ışığı birçok lambada yandığı için .. böylece yeryüzünde ilk arzu ortaya çıktı. Veya başka bir pasaj: “Sophia bir damla ışık attığında suya battı. Hemen bir erkek ve bir kadın olduğu bir kişi için belli oldu. O damla ilk önce bir kadın vücuduna dönüştü. Yunanlıların hermafrodit dediği androjen bir adamı doğuran bir anne şeklini aldı . Yahudiler buna hayat anlamına gelen maz eve diyorlar.

Schler, "güneş çocukları" hakkındaki raporunda, tanrıların kendilerini nasıl hamile bıraktıklarına ya da babasız çift cinsiyetli çocuklar ürettiklerine dair eski Mısır mitlerinin tuhaf bir yorumunu verir. Schuler, babasız bir çocuğun doğumunu anlatan herhangi bir hikayenin, bir hermafroditin doğumuyla ilgili olduğuna inanıyordu.

Schuler'in görüşlerine göre telesmatik öz, birleşik bir şey değildi, pasif bir dişi kısım ve aktif bir erkek kısım olarak ikiye ayrıldı. Işık, bu parçaların "karşılıklı cinsel birleşmesinin" bir sonucu olarak ortaya çıktı. Schuler bu sürece "ebedi düğün" adını verdi. Dolayısıyla benim şahsımın tam olarak aydınlanması için onda hem erkek hem de dişi cevherlerin temsil edilmesi gerekiyordu. "Erkek öz ve dişi öz ayrı ayrı öldü." Bununla birlikte, kozmik hücrenin ortadan kaybolmasına yol açan cinsiyetlerin ayrılması gerçekleşti. Bunun için Schuler rütbeyi erkeklere kaydırdı , "evrimin ajanları", Tanrı'yı kalbinden çıkaran yaratıcı ilke olarak insandır.

Raporlarından birinin metninde Schuler şunları yazdı: “Ne erkek ne kadın. Biri her şeyi doğurdu Var olanlardan hiç kimse ışığı doğurmadı Hiç kimse ışığa hükmedemez... Hayat

ondan altın sarmallar halinde yuvarlanır. Geniş döner bir gamalı haç” Bu satırların yazılmasından birkaç on yıl sonra, gamalı haç işareti altında yeni hermafroditler üretilecek. Önce bizi soğuk hasta insanlar olarak seksten mahrum edecekler (sterilize edecekler), sonra “ırksal olarak aşağı” olacaklar. Bu eylemler, ne kadar canavarca olursa olsun, tamamen mantıklı bir açıklaması var. Ancak Nazi rejiminin belirli cezai maddeler kapsamında tutulan suçluları neden kısırlaştırdığını kimse cevaplayamıyor . Yeniden eğitim amaçlı mı? Ya da belki iç ışığı uyandırmak için?

Genel olarak, Gnostikler üremeye özel önem verdiler, çünkü ruhları dünyevi bir bedende yakalamaya hizmet eden tam olarak buydu. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Gnostiklerin birçok cinsel kısıtlaması vardı . Örneğin, Katarlar arasında cinsel ilişki şeytani bir süreç olarak kabul edildi ve hamile bir kadında bir iblis vardı. Bu nedenle, Catharlar acil durumlarda bile hamile kadınlara dokunmayı yasakladı - bu kesinlikle yasaktı. Ama burada mesele kadınlara yönelik ayrımcılık ve onlara karşı düşmanca bir tavır değildi. Albigensian "mükemmel" arasında kadınlar bile vardı. Katarların görüşüne göre Şeytan hem erkeği hem de kadını yarattı ve bu nedenle bir dereceye kadar eşitlerdi. Sonuç olarak, Cathar inananları için hem cinsel sapıklık hem de eşler arasındaki cinsel ilişkiler eşit derecede ağır suçlar olarak sunuldu. Katar Piskoposu Philip'in, cinsel ilişkilerin "mükemmel" için bile günah olmadığını reforme etme ve ilan etme girişimi, tam bir başarısızlıkla sonuçlandı .

Hatırladığımız gibi, Schuler hayatın iki durumunun varlığına inanıyordu: "açık" ve "kapalı". “Açık” bir yaşamın işaretleri şunlardı: bir tatmin duygusu, dolup taşma, edilgenlik, şimdiki anın keyfi, zamanın durması, mutlak bir varlık hissi. "Açık" yaşamın bu açıklamasında "pasiflik" kelimesini görüyoruz. Buna benzer bir şeyi Maniheist mezmurlar kitabında bulabiliriz: "Elinize esenlik verin... Yeryüzünde hüküm süren huzursuzluk sadece zarar verir." Hemen hemen tüm günlük aktiviteler için benzer talimatlar verildi. Maniheist günah çıkarma kitabında şiddetsizlik ilkelerini bulabilirsiniz: “Eğer benim yüzümden insanlar savaştıysa, tutuklandıysa ya da hakaret ve aşağılamalara katlanmak zorunda kaldıysa, dört ayaklı hayvanlara güç uygularsam, onlara vurursam, ya da sadece av, kuş, kara ya da su hayvanlarına kötü adam yapmayı planladı ya da ... - Herkesten özür dilerim.

Schuler'e göre "kapalı" yaşam, aşağıdaki karakteristik özelliklerle belirlendi : aktivite, sertleşme, ihtiyaç, sıkı çalışma, aktivite için susuzluk, işte yetiştirme, görevin yerine getirilmesi. Bu sefer, geleceğe yönelik bir tür başarı arzusu tarafından yönlendirildi. Endişeyle doluydu. O zamanlar, değer verilen hayatın doluluğu ya da kişisel güzellik değil, verimlilik ve geniş kapsamlı hedeflerdi. "Kapalı" yaşam, aşırı üremeye karşılık gelen dışa doğru yönlendirildi. İçsel yaşam, çilecilik olarak , amaca ulaşmak adına bedensel örtüden kurtulmak olarak hissedilir . Bu durumda, Schuler'i yeniden üretme arzusu "gerçekleşmeye yönelik bir

dürtü" olarak kabul edildi. Belli bir "kara büyücü" tarafından "kapatılan" yaşam, yalnızca cinsel üreme, gelecek nesillerin biyolojik üremesi etrafında döner.

Ama öte yandan, "kara büyücü", kendilerini insanlığa feda eden "ışık üreticileri"ne karşıdır. Biyolojik üreme dürtüsü güçlendikçe, "insanların içsel olarak kavranması" olasılığı kayboldu. Bu koşullar altında manevi yaşam , yalnızca biyolojik çekiciliği engellemeyi amaçlıyordu: hadım etme, yapay kadınlaştırma, bekarlık yemini olan Katolik Kilisesi - bekarlık. Schuler, Katolik manastırları ile geleneksel Romalı " uzun akan bukleleri olan genç adam" ve "Hıristiyan meleklerin ışık diyarı" arasındaki bağlantıya dikkat çekerek devam etti . Öncelikle "genç kan"ın ezoterik anlamından bahsetti, ancak hiçbir durumda Roma imparatorlarını çevreleyen sayısız erkek ve kıza yönelik ahlaksız niyetlerden bahsetmedi. Onlar onun için ışığın gücünün bir tür bağışçısıydılar: “Bir yanda erkeklerimiz var, diğer yanda kızlar ve aralarında bir despot var, onlardan ışığı pompalıyor.” Schuler tarafından özel bir genç yaşam, bir ışık kaynağı olan Kâse'den başka bir şey değildi.

Luther'in tarih sahnesinde ortaya çıkması, Schuler için yeni bir tarihsel dönemin başlangıcı anlamına geliyordu. Wittenberg skandalı aslında parlak Hristiyanlık hakkındaki hükmü imzalıyor. Karanlık adam (materyalist) ve biyolojik çekicilik kazanır. İnsan sadece mesleği çerçevesinde makineye dönüşmez . Aydınlık ve kutsal evliliği ile manevi bir düğün yerine, din adamları ahlak dersi verir ve kendisi bir tür doktorlara dönüşür. Vandalizm zirvede. Genel kabul görmüş normdan sapan herhangi bir şey, hemen psikiyatri ders kitaplarında yer alır. Işık delilik olur. Eski zamanlarda ışığı uyandırmanın bireysel bir yolu olarak görülen eşcinsellik, kültür ve sanattan uzaklaştırılıyor. Schuler tekrar eşcinsel ilişkiler konusuna döndü . Şimdi onlar onun için değerliydi, çünkü üremeye ve teto'da başka bir ruhun sonucuna katkıda bulunmadılar.

Popüler inanışın aksine, Shvaler hiçbir şekilde akıl hastası bir hayalperest değildi. Tersine, çağdaşlarının çoğuyla karşılaştırıldığında , antikite ve modernitenin son derece net bir analizine yönelik bir eğilim gösterdi . Schuler'in tarihsel tablosu, "tarih öncesi" dönemi, tüm fiziksel dünyanın ışıkla dolu olduğu bir dönem olarak görüyordu. Bu 'eiohv˙ cennetsel olarak adlandırılabilir. Işığın “pompalanması” ile karakterize edilen tarih dönemleri buna karşı çıktı . Schuler, ışığın bol olduğu dönemlerin yerini, "gece gündüzü izlediği gibi, solgunluğun çiçeklenmenin yerini alması gibi" yer değiştirme dönemleriyle değiştirdiğini öne sürdüğü bir hipotez öne sürdü. Ancak , bu tür iniş ve çıkışların ayrıntıları hiçbir Gnostik yazıda bulunmaz. Schweller, zaman içinde iki dönemi ayırt eden Empedokles'in öğretilerine atıfta bulundu: aşk dolu (afrodit) ve nefretle dolup taşan. Ancak Schuler, kozmik ışık merkezinin ayrıntılarını nasıl hayal etti?

Katharlar arasında pleroma ve ışık bolluğu krallığı ile ilişkilendirilir "Dışarıda, tarihin kapısının önünde, tüm insanların aynı ölçüde arzu ettiği en güçlü ışığın merkezi vardır." Bir kez "kapının" diğer tarafında, insanlar tarihi yönlendiren başka bir gücün - ilerlemenin - etkisi altına girerler. Ama aslında, doğal bilimsel ilerleme, ışığı fiilen etkisiz hale getiren gücün "ajanlarından" yalnızca biridir . Bir veya başka bir gücün egemenliği , "açık" veya "kapalı" yaşamın başlangıcını önceden belirler. Ardışık tarihsel dönemleri esas olarak karakterize eden bu kavramlardır. "Aydınlanma zamanını açık bir yaşam, karartma zamanını kapalı bir yaşam olarak adlandırıyorum." Bu arada, ilerlemenin karanlık çağı, adeta yeni bir patlama için bir katalizör görevi görür; daha da saf bir form Bu tür arınma modelleri Gnostiklere hiç de yabancı değildi. Bazı Gnostik gruplar, yeni bir parlamadan önce ışığı biriktirmek için karpuz gibi parlak yiyecekleri yemekte ısrar ettiler . Schuler, gamalı haçı yeni, parlak, “açık” bir yaşamın sembolü yaptı. Onu Almanya'da ilk kez geniş kullanıma sokan oydu.Ancak, Nazi gamalı haç Schuler tarafından kullanılan sembolden biraz farklıydı, ikincisi ters yönde döndü ve kavisli ışınların her birinin sonunda üç nokta vardı. Schuler muhtemelen gama haçı tasvir eden Fransız tarzını benimsemiştir. Gamalı haç , Hindistan'dan Roma'ya kadar düzinelerce antik kültürde bulundu . Ama hiçbir yerde ışınlarında üç nokta bulamadık. Ancak bu üç kötü şöhretli nokta, Çim vahasında bulunan Maniheist ipek resminde bulunur. Bu görüntüler 7. yüzyıla kadar uzanır.Manici gelenekte, her iki ucunda üç nokta bulunan bir çarpıya "ışık haçı" denirdi. Daha sonra, Katar kabartmalarında benzer görüntüler bulunabilir. "Işık Haçı" hala Katar dininin merkezi olan Fransız eyaleti Languedoc'un bayrağında tasvir ediliyor . Schuler, " dev yıldız zincirlerinin dünyanın merkezini çevrelediğini " defalarca söyledi . Bu ifade olabilir

h *ve* üç noktanın anlamını açıklayın. Schuler, Maniheist "ışık haçı"nı özel bir işarete dönüştürdü - ışınlarının her biri üzerinde üç nokta (yıldız zincirleri) taşıyan bir gamalı haç (dönen bir ışık merkezi) Bu sembolde, gnostik ve kozmik fikirlerini birleştirdi.

Schuler, modern dünyayı insanlığın gelişimindeki en düşük nokta olarak gördü. "Kara çarkın küre üzerindeki titreşimlerinden" söz etti. Yaklaşan ışıktan büyüyen titreme, doğmakta olan bir hermafroditten bahsediyordu. Bununla birlikte, Schuler tarihin sonu sorusunu gündeme getirdiğinde iyimserliği o kadar parlak değildi . Orta Katharlar dünyanın sonunun çeşitli versiyonlarını yaydılar. Dünyanın yanması fikri vardı. Başka bir versiyonda, ilk kaosun unsurlarına ayrıldı.Diğer inananlar, bir anda kurtulmuş ruhların sınırının geleceğine, tabiri caizse, sınırın tükeneceğine inanıyorlardı. Bu ana kadar ışıkla yeniden bir araya gelemeyenler, sonsuza dek yeryüzünde kalacaklar, anlamsız bir yaşam döngüsü içinde olacaklar. Dünyanın kendisi cehenneme dönüşecek. Kim cehennemlik dünyada kalmaya mahkum olacak, hepsi sıkıcı. Schuler'in Gnostik sisteminde, onlar karanlığın yaratıklarıydı. Schuler her zaman Yahudileri hor gördü. Yaşamları boyunca zaman tanrısı Kronos'un

eylemlerini gördü: “Bu ırk, Evreni her zaman yok eden korkunç Kronos tarafından yönetiliyor. Sonunda Zeus'un çocukları bu pisliği ne zaman ortadan kaldıracak? Schuler 1923'te öldü ve müridi Hitler'in takipçilerinin bu tavsiyeye uyduğunu göremedi .

Hatırladığımız gibi, Schuler ışığı her zaman bir insanda kanında bulurdu. Roma amfi tiyatrolarından bahsetmişken, gladyatör dövüşleri sırasında rakiplerin birbirlerini nasıl yok etmeye çalıştıklarından bahsetmiyordu. Kanına başka bir ışık parçacığı aşılamaya çalışmaktan bahsetti. Akan kan bunun içindi. “ Ruhların kaybolmasına ne sebep olur? Ruhun yeri , ateşli sıvı, insan kanıdır. Bu yüzden [gladyatörler] kalbin karıncığı düşmana açmaya çalıştılar. Ateşli lambayı açtılar ve bu kanlı ve öldürücü lambaya dahil oldular .

Schuler'in genç Hitler'i çok memnun eden Yahudi karşıtlığı her zaman belirli bir karaktere sahipti. Yahudilere karşı nefreti hiçbir zaman ırksal olarak ulusal olmadı. Çalışması “Man Trias. Judas'ın Ülserleri" açıkça sadece dini temelli bir Yahudi karşıtlığına işaret ediyor. Schuler, bir dereceye kadar Hıristiyan anti-Semitizm geleneğini takip ederek, İsa'nın ölümünden Yahudileri sorumlu tuttu, ancak yorumunda, büyük ışık kaynağı olan androjen özü çarmıha gerdiler. Salgın” Reform'un başlamasıyla. Konuşmalarında sürekli olarak Luther'i Yahudi olarak nitelendirdi. "Yahudiliğin kurumuş ülseri ortaya çıktı: ahlaki polis ve pastoral devlet." "Işık hücresinin yeni yaratılışının mirası " (Schuler'in Rönesans dediği gibi) Yahudiler tarafından zehirlendi . 19. yüzyılın sonunda, Schuler yeni bir androjenin yaklaştığını hissetti.Raymond Furness, Zerdüşt'ün Çocukları adlı kitabında kesinlikle "Schuler o zamanki irrasyonel pan-Cermenizm'e yabancıydı. Onun "anti-Semitizm "i" dedi . Affedilemez olmasına rağmen, yine de Hitler'in Yahudilere olan nefretinden tamamen farklı bir kategoriye aitti ." Gerd-Klaus Kaltenbrunner, “Alfred Schuler: Rilke ve Hitler Arasında” adlı makalesinde, “Alfred Schuler. Pagan Gnosis'in İzleri”, Yahudi Karl Wolfskel tarafından alıntılanmıştır : “Schuler'in anti-Semitizmi tipik bir Gnostik tutumdur... Avrupa tarihini ve yaşamı “açık” yıkıcı Yahudi rasyonalitesinden ve kendisinin dayattığına inandığı gibi ahlaktan kurtarmak istedi. Yahweh üzerine. Ama o, anti-Semitizm pogromunun kaba Hume'una kesinlikle yabancıydı.

Her ne kadar herkes bu görüşü paylaşmasa da. Örneğin, Willy Haas, “Münih Antisemitizmin Edebi Ataları” adlı makalesinde , Üçüncü Reich'taki Yahudilere yönelik soykırımdan Schuler'i sorumlu tuttu. “Hitler'in Münih'te kaldığı süre boyunca anti-Semitizmin kökenlerini inceleyenler, Almanya'nın ezoterik-şiir çevrelerinde ve büyük bir kitap yayıncısı olan Bruckmann'ın evinin seçkin salonunda meydana gelen garip olayı unutmamalıdır. sonunda Alman Yahudilerinin yok edilmesiyle sonuçlanan en aşağılık ve en kaba anti-Semitizm . Bu bölüm ile Stefan Georg'un Alfred Schuler ile olan dostluğunu kastediyoruz...” Bu açıklama diğer jel araştırmacıları tarafından da tekrarlandı. "Nasyonal Sosyalizm, Schuler'in ortaya çıkan ve Almanya'nın düşüşüne yol açan tohumudur."

Schuler, Yahudilerden "keçi benzeri ölü leş" olarak söz etti. Keçi benzeri bir kural olarak Şeytan'ı temsil ediyordu ve bu nedenle Yahudilerin şeytanlaştırılması Schuler'e aydınlık ve karanlık arasındaki mücadelede mantıklı bir adım gibi görünüyordu. Ancak bu tür açıklamalara rağmen Schuler'in özel hayatında Yahudilerle hiçbir sorunu olmadı. Dinleyiciler arasında onların varlığına itiraz etmedi , ancak tamamen Alman takipçilerine çok sık şiddetli ve ölçüsüz tepki verdi.

* * *

Yani Nasyonal Sosyalizm ve Alfred Schuler. İlk bakışta, aralarında ortak hiçbir şey yok gibi görünüyor. Ama bu sadece yüzeysel bir bakış açısıyla. Öyleyse neden diğer "Nazi peygamberleri" arasında ciddi araştırmacılar var - Otto Rahn, Karl Maria Wiligut, Julius Evola, Guido von List. Jörg Lanz von Liebenfels, Rudolf Sebottendorff - Alfred Schuler'in figürü özellikle ayırt edilir, bu listede ilk sırada yer almasını engelledi mi? Sadece kronolojide değil, aynı zamanda değerde de ilk sırada

Gnostisizmin Nasyonal Sosyalizm üzerindeki etkisi teması hala araştırmacısını beklemektedir. Nasyonal Sosyalizm'in oluşumu ve gelişimi sırasında etkili olan Gnostik fikirlerin tüm izlerinin en detaylı şekilde inceleneceği disiplinler arası bir araştırma projesini yürütmek muhtemelen bir yıldan fazla sürecektir . Ancak Nazi seçkinlerine üstünkörü bir bakış bile , Gnostik unsurların Nasyonal Sosyalist harekete derinlemesine nüfuz ettiğine kendimizi ikna etmek için yeterlidir. Aynı zamanda, Gnostisizm'in Nazizmin ideolojik mozaiğindeki parçalardan sadece biri olduğu da unutulmamalıdır. Alman Nasyonal Sosyalizmini bir fenomene, kolayca tanınabilir bir tarihsel fenomene dönüştüren birçok başka faktörle birlikte var oldu . Burada sosyal Darwinizm'i, tüm dünyada yaşanan sosyo-tarihsel süreçleri, 20. yüzyılın ilk üçte birlik döneminde Almanya'nın iç ve dış politikasının kendine özgü koşullarını, kitlelerin psikolojisini ve hatta tüm dünyada yaşananları sayabiliriz. Bazı Nazi patronlarının biyografileri.

Avrupa Gnostik mirasını ırkçı tutumlarla birleştirmeye yönelik ilk girişimlerin Almanya sınırlarının çok ötesinde yapıldığını belirtmek gerekir . Er ya da geç, Rus asıllı bir ABD vatandaşı olan Helena Blavatsky (1831-1891) ile uğraşmak zorunda kalacaktık. Gizli Doktrini'nde yerli ırklar sistemini geliştiren oydu. Bir zamanlar Edward Bulwer-Lytton'ın oldukça zararsız fantastik romanı The Coming Race'den derinden etkilenmişti . Blavatsky, "Gizli Doktrin"inde bu sanatsal ütopyadan diğer eserlerden daha sık söz eder. Teozofi'nin kurucusunu yeni bir ırk yaratma fikrine iten bu romandı : "Gizli felsefe, tam şimdi, gözlerimizin önünde, yeni bir ırkın yaratıldığını ve yeni bir ırkın doğmaya hazırlandığını öğretiyor. Amerika'da gizlice." Çalışmalarının merkezi çekirdeği, insanın kökenine genel bir bakıştı.

Blavatsky'nin eserleri ilk olarak 1903'te Almanca olarak yayınlandı. Bazı alt ırk türlerine ayrılan beş "kök ırk"ın varlığından bahsettiler: "İlk ırkın kendine ait bir tarihi yoktu. Aynı şey ikinci yarış için de söylenebilir . Bu nedenle, kendi beşinci ırkımızın tarihsel tanımına başlamadan önce , lemurlara ve Atlantisliler'e çok dikkat etmeliyiz. Aryanlar ayrıca Blavatsky'nin doktrininde belirli bir rol oynadılar: “ M.Ö. 11 bin yıllık Aryan bileşeniyle karışmış son Atlantisliler'i buluyoruz. Bu, onları takip eden yarış tarafından bölgenin geniş kapsamı ile gösterilir . Mısırlılar, Yunanlılar ve Romalılar, Blavatsky tarafından Atlanto-Arpyalıların kalıntıları olarak ilan edildi. Blavatsky, ırkları "son derece zeki" ve " hâlâ birkaç benzer fenomenin bulunduğu aşağı ırklar" olarak ayırdı - örneğin hızla tükenmekte olan Avustralya yerlileri gibi. Atlantis mitini ırk teorisiyle ilk birleştiren Blavatsky'ydi. Maneviyat ve ırkçılığı ilk karıştıran oydu. Irkçılığın gelişmesinde güçlü bir mistik dürtüden söz edilebilir. Ona yeni bir ses veren Blavatsky oldu. Tarihsel mitlerin kullanılması "ırksal gizemi" hayata geçirdi.

Aslında ırkçılık nedir? Ten rengine göre insanlar arasındaki farklar? Yoksa mevcut ırkçılık anlayışı fiziksel belirtilerle sınırlı değil mi? Patrick von Muhlen, belki de en kapsamlı ırkçılık kavramını vermiştir.Irkçılık, bireye gerçek veya varsayılan bir kökenin atfedildiği ve her zaman geçerli fiziksel ve zihinsel özelliklerin ve grup özelliklerinin gerçek temellere göre atandığı bir grup çatışması olarak tanımlanır. ya da sözde kalıtım.

Bu temayı geliştirirken, önceleri bir teosofist olan, daha sonra antropozofi adı verilen kendi doktrinini geliştiren Rudolf Steiner ile her ZAMAN karşılaşmak zorunda kaldık. 1920'de Steiner, Berlin "Teosofi Yayınevi"nde Atlantis Atalarımız adlı küçük bir kitap yayınladı. İçinde Akash Chronicle'ın gizli bilgisini sunacaktı . Hiçbir kütüphanede bulunmayan bu efsanevi belge, Ethena Blavat tarafından The Secret Doctrine'de zikredilmiştir.

59 Dolayısıyla, bu kronoloji Teosofistler tarafından "mevcut evrensel ruh, Evrenin matrisi, her şeyin doğduğu büyülü gizem" olarak tanımlandı. Bu sözlerde zaten tanıdık olan Gnostik motifi tanımak çok kolaydır: Dünyada var olan her şey evrensel ruhtan doğar. Peki Steiner bu gizemli kaynağa atıfta bulunarak bize ne anlatıyor? "Atlantislilerin ataları, büyük kısmı günümüz Asya'sının güneyinde yer alan dünyanın yok olmuş kısmında yaşıyordu. Teozofi yazılarında buna Lemurya denir. Lemurya çeşitli gelişim aşamalarından geçtikten sonra düşüşe geçmiş ve nüfusu azalmaya başlamıştır. [Bu ırkın] torunları , dünyanın belirli bölgelerinde, sözde vahşi halklar arasında şimdi bile bulunabilir... Atlantislilerin büyük bir kısmı düşüşteyken, bazıları sözde Aryanları üretti. modern insan kültürümüzün ait olduğu. Lemurlar, Atlantisliler, Aryanlar, gizli bilimlere göre insanlığın kök ırklarıdır. "Diğer tanrılardan gelen haberciler Manu'ya [kök ırkların yaratıcısı] ayrı yaşam dalları ortaya çıkarmasına ve yeni bir ırkın gelişimi üzerinde çalışmasına yardım etti." "Ve sadece son ikisinden Manu gerçekten yeni bir ırkın tohumunu yaratabildi. Daha sonra, diğerleri insanlığın geri kalanıyla

karışırken onu mükemmelleştirmek için emekli oldu. Son anda Manu'nun etrafında toplanan az sayıdaki insandan, bugüne kadarki her şey, beşinci ırkın gelişiminin gerçek tohumları tarafından yaratılmıştır. Bununla birlikte, bu beşinci kök ırkın tüm gelişiminde iki karakteristik özellik bulunabilir. Bir özellik genellikle yüksek fikirlerden ilham alan, kendilerini dünyanın ilahi krallığının çocukları olarak gören insanlarda bulunur . Bir diğeri - sadece kişisel çıkarları ve kendi çıkarlarını düşünenlerde kendini gösterir! kişisel çıkar." Burada aşkın varlıklardan veya uzun süredir ortadan kaybolan halklardan ve etnik gruplardan bahsetmediğimizi unutmayın . Steiner mevcut insanlardan bahsetti: lemurların vahşi torunları, kültürün taşıyıcıları - Aryanlar, ilerleme mikroplarını taşıyan bir insan ırkı. Her iki grup

60 kişi geçmişte yok olmadılar, günümüze kadar varlıklarını sürdürdüler. En azından Steiner'ın iddia ettiği buydu. Bu durumda, Steiner, insanlığın bölünmesinin Gnostik şemasını değiştirdi. İkili yaptı, insanları iki gruba ayırdı. Bir yanda “dünya ilahî âlem”in esin sahipleri, diğer yanda maddenin tecellisi olarak yorumlanabilecek para toplayıcılar ve çıkarcılar. Burada, gerçek veya varsayılan farklı kökenlere dayanarak, belirli fiziksel (eskimiş bir ırk için) ve zihinsel (ilham almış insanlar) özelliklerin insan gruplarına atfedilmesini görüyoruz . Yukarıdaki ırkçılık tanımını alırsak, Rudolf Steiner'in yapılarının tipik olarak ırkçı olduğunu görürüz. Harald Strom, Gnosis and National Socialism (Gnosis ve Ulusal Sosyalizm) adlı kitabında, Steiner'in bu düşünceleri hakkında şunları söylüyor: "Steiner'in fikirlerinin çoğu şüpheliydi, ancak en azından taraftarlarının kalabalığı onları tartışılmaz gerçek olarak algılayana kadar tehlikeli değildi."

Ancak sadece Steiner'in antroposofisi Teozofi'den ayrılmakla kalmadı, aynı zamanda en ünlü temsilcisi Avusturyalı Adolf Lanz (daha çok Jörg Lanz von Lpbenfels olarak bilinir) olan Ariosophy'den ayrıldı. Ayrıca Madame Blavatsky'nin mirasını isteyerek kullandı. Başarısız bir keşiş, Gnostik doktrinlere erken bir ilgi gösterdi ve onları İskandinav Edda gibi pagan metinlerine aktardı. Yazdığı makalelerden birinde; “Orada [Edda'da] Rshr'ın (= Tring, gök tanrısı) üç farklı anneden üç farklı insan ırkını nasıl doğurduğu anlatıldı. Edda ondan bir hayvan hizmetçi ırkı, daha yüksek bir seviyede olan Emma, sağlam bir köylü ırkı üretti. Sarışın kahramanlar ve asalet Motir'den geldi... Her iki efsanede de [Yaşlı ve Genç Edda], ana içerik şuna indirgenmiştir: düşük ilkel öze sahip tanrıları veya yarı tanrıları karıştırma. Ve yine, insanlığın üçlü bölünmesi hakkında bize tanıdık gelen Gnostik gelenek . Ancak bu kez bölünme, insanların ruhsal durumuna göre değil, ırk ilkesine göre gerçekleşir. Üstün ırkın iç ışığı, dış fiziksel işaretlere dönüştü : mavi gözler, sarı bukleler. Ayrıca, Gnostik geleneği takip eden Lanz, "alt ırktan" tüm insanların kısırlaştırılıp Madagaskar'a gönderilmesini talep etti. Üstelik onları köleleştirmeyi ve yük hayvanı olarak kullanmayı teklif etti. Bazı pasajlarda, eski insanlığın ırksal saflığına yaklaşmak adına savaşlara kurban olarak hizmet edecek olan

yakılmalarında ısrar etti. Bu açıdan bakıldığında, toplama kamplarının krematoryumları bir nevi sunak olarak ortaya çıkmıştır. Naziler gibi Lanz da Almanya topraklarıyla sınırlı olmayacaktı , planları sınırlarının çok ötesine geçti. "Fakat bu ancak yeni bir elektron, yeni bir Kâse, yeni bir tür rahipler ortaya çıkana kadar devam etmelidir ... zincirleme". Lanz, yarattıklarını parlak pagan tanrıçasının adını verdiği küçük Ostara dergisinde yayınladı. Viyana'da kaldığı süre boyunca , Hitler bu dergiyi gazete bayilerinden düzenli olarak satın aldı . Tek tek sayıları satın alamayınca bunları doğrudan Lanz'dan postaladı. Burada Lanz'ın 1932 tarihli mektuplarından biri alıntılanabilir: “Biliniz ki Hitler bizim öğrencilerimizden biridir. Onun ve dolayısıyla bizim dünyayı titretecek bir hareketi nasıl kazanacağımızı ve alevlendireceğimizi henüz deneyimleyeceksiniz. Hitler'e Fikir Veren Adam'ın yazarı Wilfried Deim, Lanz'ın yayınladığı dergileri inceledi. ve çoğu zaman Alfred Schuler'den bir şekilde çarpıtılmış alıntılar içerdiği ve hatta bazı yerlerde onları bir epigraf haline getirdiği sonucuna vardı: pagan tanrılarına dayanan bir doktrin. Gnostisizmdi... Lanz ile ruh sarışın bir ırk oldu ve madde bir Chandalas (dokunulmazlar) ırkı oldu. Burada Batı'nın eski cazibesiyle, tuhaf gnostisizmle tekrar karşılaşıyoruz .

Yeni dini-politik moda , Nasyonal Sosyalizmin öncülerinden biri olan Houston Stewart Chamberlain'ı atlamadı. 1899'da yayınlanan Ondokuzuncu Yüzyılın Temelleri'nde Gnostisizm ve Hıristiyanlık arasındaki mücadeleyi Yahudiler ve Hint-Almanlar arasındaki bir savaş olarak yorumladı. Şöyle yazdı: “İlk yüzyılların Hıristiyan ilahiyatçılarının üzerinde yeni bir din oluşturdukları iki temel dayanak, Yahudi tarihi inancı ve Hint-Avrupa sembolik ve metafizik mitolojisiydi… Hıristiyanlıkta, birbirine yabancı olan bu unsurlar birbirine lehimlenmiştir. ilk birkaç yüzyıl boyunca devam eden kesintisiz bir mücadelenin sonucuydu. En bariz sonuç, hakimiyet mücadelesinin Hint-Avrupa ve Yahudi dini içgüdüleri arasında olduğudur. Yahudi-Hıristiyanlar ve pagan Hıristiyanlar arasında İsa'nın ölümünden hemen sonra ortaya çıkar . Reformasyon sırasında yeniden uyandı ve bulutlarda veya savaş alanlarında değil, yeraltında yürütülse de bugüne kadar devam ediyor. Birdenbire Yahudi dini ve Yahudi mesihçiliği, Helen çöküşünün mistik mitolojisiyle aynı seviyeye getirildi. Sadece birleşmekle kalmıyorlar, aynı zamanda ana silahlarda birbirleriyle çelişiyorlar. En azından Tanrı fikrini ele alalım: bir yanda bir Yahweh, (diğeri, eski Aryan üçlüsü. Ya da Mesih fikri. Bir yanda, bir kahraman beklentisi. Yahudiler için dünya hakimiyetini kazanacak olan Davut kabilesi, diğer yandan, beden giydirilmiş Logos, Yunan filozoflarının İsa'nın doğumundan 500 yıl önce meşgul olduklarına dair metafizik spekülasyonları devam ettiriyor.” Chamberlain sürekli olarak sistemini belirli bir semantik düzende düzenledi: bir alanda - Yahudiler, Yahudi-Hıristiyan, dünya hakimiyeti ve diğerinde - Almanlar, Hint-Avrupalılar, sembolik ve metafizik mitoloji ve Yunan pagan bilgisi. bu kitapta din üzerine bölüm İranlı peygamber Zerdüşt'ten bir alıntıyla açılıyor.Schuler ve Lanz'in Hitler'e gnostisizm virüsünü nasıl

bulaştırdığını zaten biliyoruz.Diğer "kahverengi patronlar" benzer bir kaderden kaçmadılar, hatırlayalım, örneğin, Rudolf Hess, ancak Alfred Roz enberg. Rosenberg, The Myth of the 20th Century adlı kitabında, Ahuramazda'nın Zerdüşt'e söylediği sözlerin şöyle olduğunu belirtmiştir: “Yıldızların, ayın ve güneşin nasıl battığı ve doğduğu ve sakinlerin yılı nasıl bir yıl olarak kabul ettiği yalnızca yılda bir kez görülür. gün”, Pers tanrısının kuzeydeki evinin uzak bir hatırası olarak yorumlanmalıdır. Rosenberg'e göre, Atlantis'in bulunduğu yer, Uzak Kuzey'deydi; burada “savaşçıların müfrezeleri, sürekli olarak enkarne olan Nordik ty'nin ilk tanıkları olarak ve yeni bir fetih ve organize etmek amacıyla uzak gezintilere ayrıldı. hayat." Ve 20. Yüzyıl Efsanesi'nde neredeyse en önemli karakterin, evin baş rahibi olan ve uzun yaşamı boyunca evrenin yaratılmamış ve yaratılmamış ışığı hakkında vaaz vermiş olan “kutsanmış efendi” Eckhart olması tesadüf olmaktan uzaktır. ruh.

Ama Rosenberg'e geri dönelim. 1934'te Hitler tarafından NSDAP'ta genel ve ideolojik eğitim ve yetiştirme için özel komiser olarak atandı. Dürüst olmak gerekirse, pozisyon çok kıskanılacak değil. Rosenberg aslında portföyü olmayan bir deta bakanıydı. Nazi Partisi aygıtındaki etkisi önemsizdi. Ancak buna rağmen , önemi küçümsenmemelidir, çünkü Rosenberg, resmi NSDAP organı Völkische Beobachter'in editörüydü. Buna ek olarak, 1944 yılına kadar "XX yüzyılın Efsanesi" 1 milyondan fazla kopya halinde yayınlandı. Aslında ego, Üçüncü Reich'ın (Kavgam'dan sonra) en önemli ikinci kitabıydı. 1937'de Rosenberg'in kendisi, Nasyonal Sosyalist hareketteki kişisel rolünden şu şekilde söz etti: "Benim şahsım emperyal programda cisimleşmişti: benim "özel görüşüm" Führer tarafından yürütülen tüm devrimin ilkelerini açıklamaktı" Rosenberg , adaşı Schuler gibi, sık sık yayıncı Bruckman'ın evini ziyaret etti. Schuler gibi, Rosenberg de cagarlara gerçek bir ilgi gösterdi. "Albigensians, Waldensians, Cathars, Maniheans ... , özgür araştırma şehitlerinin tarihi ve İskandinav felsefesinin kahramanlarının tasviri ile birlikte, değerleri için devasa bir mücadelenin yükselen bir resmini anlatıyor . yani, uygulanması olmaksızın Batılı olsaydı, popüler bir uygarlık olmazdı. Bugün demokratikleştirilmiş, kurnaz hukukçular tarafından yanlış yönetilen, Yahudi bankacılar tarafından soyulmuş, ruhen zengin ama yine de geçmiş tarafından tükenmiş Fransa'ya bakan biri, bu ülkenin kuzeyden güneye kahramanca savaşların merkezinde olduğunu hayal edemez. yüzyıl, en cesur tipte görüntüler yarattı ve bunlar da kahraman adamlar tarafından yakıldı. Bugün “eğitimli” olanlardan kim , kalıntıları hala gururlu insanlık hakkında çok şey anlatabilen Gotik Toulouse hakkında gerçekten bir şey biliyor ? Kanlı savaşlarda yok edilen ve yok edilen bu şehrin büyük yönetici klanlarını kim bilir? Bugün kalesi zavallı bir taş yığınına dönüşen, köyleri harap olan, topraklarında yalnızca yoksulların yaşadığı Foix'in tarihini kimler yaşadı ? Rosenberg, Avrupa sapkınlarını doğrudan Vizigotlarla ilişkilendirdi. Gerçekten de, halkların büyük göçü sırasında , Vizigotların Alman kolu, Katarizmin kalesi olan güney Fransa'da sona erdi. Ayrıca, bu "göçmenlerin" coğrafi merkezi

Toulouse bölgesinde bulunuyordu. Ondokuzuncu Yüzyıl Efsanesi'nin yazarı, iç haçlı seferleri düzenleyen Katolikliğe şiddetle saldırdı. “Fakat bu mücadelede ölen, ırksal tipte ve karakterde bir değişikliğe neden olan şey, tam olarak gerçek tarihçiler tarafından dikkate alınmayan şeydir. Güney Fransa'da ırksal özün yok edilmesi ." “Ama bugün yeni bir inanç uyanıyor , kan efsanesi, genel olarak insanların ilahi özünün kanıyla birlikte korunmaya olan inanç.

İskandinav kanının eski komünyonun yerini alan ve yenen bir kutsallık olduğuna dair parlak bilgiyi (!) somutlaştıran inanç. En uzak geçmişe ve en yakın zamana bakarsak, gözlerimizin önünde şu çeşitlilik ortaya çıkacaktır: Aryan Hindistan, dünyaya derinliğine bugün ulaşılmamış bir metafizik verdi; Aryan Persia bizim için gücü bizi bugüne kadar besleyen dini bir efsane icat etti . "İskandinav ruhani mirası, aslında, insan ruhunun yalnızca tanrıya benzer doğasının değil, aynı zamanda Tanrı ile eşitliğinin idrak edilmesinden oluşuyordu. çünkü kendisi” bunun ilk kabulüydü . İnsanın ve parlak Ahuramazda'nın ortak mücadelesi hakkındaki Farsça öğreti, bize Kuzeyli İranlıların katı bakış açısını gösterdi. Üçüncü Reich'ın ana ideoloğu Schuler'in yolunu izledi ve "20. yüzyılın Efsanesi" nde ilahi ışığın insan kanında bulunduğunu açıkladı. Tek fark, Rosenberg'in "kanın ilahi özünü" insan "sınıflarına" değil, insan ırklarına bağlı olarak görmesiydi. Bunu desteklemek için aslında Vizigotları Catharlarla özdeşleştirdi. The Myth of the 20th Century'nin sonuç bölümünde, Rosenberg genellikle Schuler'in terminolojisine başvurur; "İnsanlar, popüler ve ırksal onur merkezi etrafında, Almanya'nın kendisine döndüğü zaman, çok eski zamanlardan beri Alman varlığının ve oluşumunun ritmini besleyen bu gizemli merkezin etrafında toplanmalıdır. İşte o asalet, mistik bir ruhun özgürlüğü, namus bilinci, eşi görülmemiş genişlikte bir derede kendini feda eden, Almanya sınırlarını aşan ve herhangi bir "ikame" talep etmeyen o özgürlük. Bireysel ruh , kendi yüceliğinin özgürlüğü ve onuru için, milliyeti için öldü. Tek başına bu fedakarlık, Alman halkının gelecekteki yaşamının ritmini belirleyebilir, yeni bir Alman türü yetiştirebilir. Onu inceleyenler ve yaşayanlar tarafından katı bir bilinçli seçimle. Bu eski-yeni mit harekete geçer ve milyonlarca insan ruhunu zenginleştirir. Bugün bin dilde, "1800'de sona ermediğimiz", ancak artan bir bilinç ve heyecanlı bir irade ile, ilk kez bütün bir halk olarak kendimiz olmak istediğimizi söylüyor - Eckhart Usta'nın aradığı kendimizle bir olmak. . Yüz binlerce ruhun efsanesi, bir bilim adamının kataloglarda bilgi merakı olarak not edilen bir şey değil, ruhsal merkezin hücrelerini oluşturan yeni bir uyanıştır.

Şunu da hatırlayalım ki Schuler her şeyin başında insanı ışıktan meydana getiren dünya kozmik kültürüne, yani " öz hücrelere" yer vermiştir.Sonuç olarak, yani svega'dan meydana gelen yaşam, kendisi ışık üretmiştir. Schuler'e göre Reform, Rönesans sırasında uyanan ışığı "zehirledi". Rosenberg, Schuler'in ifadesini devam ettiriyor gibiydi ve Nasyonal Sosyalizmin,

svez'e dönüşün, yeni bir "hücre"nin yeniden canlanmasına dönüşün bir simgesi olduğunu ilan etti . yer." Tabii ki, tamamen biyolojik yönü bu sürecin merkezine yerleştirdi. "Bireysel bir ruh öldü ... ulus için", "popüler ve ırksal onur merkezi" için. Bahsettiği merkez insanların bedeniydi, ruhun rolü aslında en aza indirgenmişti.

Belirttiğimiz gibi, Rosenberg her şeyden önce ırksal -biyolojik argümanlara ve ancak o zaman tamamen dini argümanlara başvurur. Bu durumda, Gnostisizm'in orijinal anlayışından söz edilemez. İsog'da Rosenberg, ikincil Gnostisizm'in yaratıcılarından biri, onun sekülerleştirilmiş versiyonu olarak görülebilir . Gnostisizmin oluşumu sırasında, iki mistik etkileşim modeli vardı: cennet-yer ve dünya-yeraltı dünyası. Nasyonal Sosyalist versiyonda, yeni bir Gnostisizm modeli ortaya çıktı: dünya-toprak. Saf metafizik pleroma kavramı, ırksal olarak saf Atlantisliler - Aryanlar - Proto-Almanların egemen olduğu kesinlikle gerçek bir tarih öncesi devletle ilişkilendirildi. Kanın ışığı burada oldukça net ana hatlar aldı. Kanda bulunan ruhun kıvılcımı, gerçek bir biyolojik kalıtsal madde haline geldi. Orijinal cennetin kaybolması, tarih öncesi durumun, ışığın taşıyıcısı olmayan alt ırklarla karışması nedeniyle meydana geldi. Ve karıştırma ne kadar ileri giderse, kanda o kadar az ışık olur. "Gerçek" Gnostikler, ışıkla yeniden birleşmek için ölmeyi beklerken , Nasyonal Sosyalistler olumlu ve olumsuz öjeniye başvurmaya karar verdiler. Yeni bir karanlığın istilasından kaçınmak için sadece taşıyıcılarını yok etmek gerekiyordu. Işığın saflığı ancak bu koşul altında sonsuza kadar korunabilirdi .

Gnostisizm için yeni moda, tüm Völkisch-Milliyetçi kampını hızla süpürdü. Jerome Ekkehard, “Völkisch Hareketinde Dualizm ve Gnosis” adlı makalesinde şu sonuca varmıştır: “Irksal bir ikilik olarak ikilik, kişinin kendi ruhu ile başkasının ruhu arasındaki mücadelede ruhun bir ikiliği olarak, insandan yükselen gizli bir Pustik bilgisi olarak ikilik. ruhun derinliklerinde, ilahi olanın kanı, kısıtlayıcı maddeye düşen ışık kıvılcımları tekrar tekrar doğacaktır. Ve yine, dünya gerçekliğini doğru bir şekilde anladığını iddia eden gizli örgütler ve sendikalar ortaya çıkacak .

Katharlara ve Gnostisizm'e olan ilgi Hitler, Hess ve Rosenberg ile sınırlı değildi. Katar meselesinin belki de en ünlü alimi bir SS subayı olan Otto Rahn'dı, ancak ikinci bölümde onu ele almamız gerekeceğinden burada ona fazla dikkat etmeyeceğiz. Sadece, SS'de Otto Rahn'ın gelişiyle, muhafız müfrezelerinin bir tür okült doktrinin koruyucusuna dönüştüğünü vurgulayacağım. Aslında Ran benzersiz değildi. SS'de, gnostisizm araştırmalarında çeşitli yapılar yer aldı. SS subaylarının yazışmaları FRG'nin Federal Arşivlerinde korunmuştur. Bu nedenle, içinde 1943'te SS Enstitüsü "Ataların Irası" ("Ahnenerb e") liderliğinin Waffen-SS bölümü "Prens Eugen" ile temas kurduğu anlaşılan birkaç mektup var. Bu tür temasların nedeni olmasaydı, bu gerçekte şaşırtıcı bir şey yoktur. Herzego Vina topraklarında bulunan

Bogomillerin (Katarların Balkan ataları) mezarları üzerinde "Ataların Mirası" kontrolünü ele geçirmekle ilgiliydi . "Ahnenerbe" liderliğinin kendisi, Bogomiller ve Gotlar arasında, çok yüksek bir ilgi gösterdikleri eşit bir işaret koydu. Heritage of the Atas'ın imparatorluk direktörü Wolfram Zpwers bu konuda şunları yazdı : “Bogomiller ve onların Bosna, Hersek, Karadağ ve Kuzey Arnavutluk'taki mezarları yaklaşık 60 yıldır inceleme konusu. Yerleşik Bogomil mezarlarının fotoğraflarının çoğu zaten yayınlandı. Bogomil mezhebi ile Gotlar arasındaki bağlantı açıktır. Bogomillerin dini, bir zamanlar Gotların yerleşimlerinin ortaya çıktığı her yerde ortaya çıktı. Miras of the Atas, " 20 yıldır Bogomilleri inceleyen çok uygun bir kişi " olan Dokgor Raisvptz başkanlığında yapılması planlanan Bogomil mezarları hakkında kendi araştırmasını yürütmeyi amaçlıyordu . Bu mektup, Reichsführer SS Heinrich Himmler'in kişisel karargahının çalışanlarından biri tarafından yanıtlandı; "Reichsfuehrer SS , Bogomiller ve Catharlar arasında bir bağlantı olduğuna dair kanıtlar olduğunu vurguladı ." Yazışmalardan da anlaşılacağı gibi Himmler, Bogomillere çok yoğun bir ilgi gösterdi. Ancak bu, daha sonra, kendi inisiyatifiyle, "Halk Sanatı Yayınevi"nde daha önce bahsedilen cenazelerin resimlerini içeren 100 bin (!) Kartpostalın basıldığını açıklayabilir . Bu kartpostallardaki başlık ilginç: "Alman kahramanların mezarları, Waffen-SS askerlerinin mezarları ile birlikte 7-9. yüzyıla ait rünleri ve gamalı haçları tasvir eden Hırvat mezarlarıdır." Heinrich Himmler'e böyle bir girişimin yeterli olmadığı görülüyordu ve bu kartpostalların en iyi kağıda basılmasını istedi. Eylül 1944'te Reichsführer SS'ye bu kartpostalların beş versiyonu gösterildi.

Nazi ideolojisindeki gnostik izleri incelediğimizde, belirli Nazi kültlerinden hiçbir şekilde uzaklaşamayız . Gamalı haç hakkında konuşmaya bile gerek yok. Hemen hemen her yerde kullanılmıştır. Schuler onu ilk kez kullanıma sunduğunda, bu sembolün neredeyse tüm teozofik ve Ariozofik gruplarda kök salacağını ve yeni bir kültün temelini atacağını hayal bile edemezdi . Mistik ışığın sembolizmi , gamalı haç görüntüsü tarafından tükenmedi . Örneğin 1937'de Nazi Partisi'nin Nürnberg Kongresi'nde Albert Speer tarafından yaratılan "ışık katedrali"ni ele alalım. "Katedral", gökyüzüne sekiz kilometre güçlü bir ışık fırlatan 150 projektör yardımıyla oluşturuldu. Neredeyse çeyrek milyon insan onun ışınlarının kubbesinin altına sığar. Günlük gazetelerden birinin editörü bu olayı “Nazi hareketi için bir saatlik saygı” olarak yazdı: “Tarla üzerinde Gotik bir ışık katedrali yükseldi. Bu bir rüya mı yoksa gerçek mi? Sonsuz ışık ışınlarına, şarkı söyleyen bir şarkının sözleri uçar. Bu, tarikatın öğrencileri tarafından söylenir. Bu devasa saygı, burada toplanan herkese yeni bir güç veriyor. Bu hürmet saatinde nur denizi bizi dışarıdaki karanlıktan korur.” Bu olayın görgü tanığı Ina Seidel, şiirler bile besteledi:

Berrak ateşten inşa edilmiş bu katedral, çelik ve taştan bir kaleden daha az değildir. Bir türbe

olması gerekmez mi?

Görüldüğü gibi Gnostisizm ve Nasyonal Sosyalizm birbirine hiç de yabancı kavramlar değildi. Son Alman Cathar'ı Schuler'in ölümünden sonra bile bu din Nazilerin ilgisini çekmeye devam etti. Ama şimdi Otto Rahn adıyla bağlantılıydı.

İkinci bölüm

Otto Rahn ve Kâse Arayışı

Hero I Iartznfal şunu söyledi: “Ruhum karanlıkla kaplı. İşte vampın önünde duruyorum Ve kelimelerle ifade edemiyorum Özlemden ne kadar yorgunum...

İnsan sevincine ihtiyacım yok ve sana geri dönmeyeceğim, Kâse'yi tekrar bulana kadar ... "

Wolfram von Eschenbach.

Parzival

Otto Rahn tarafından yazılan kitapların konusu hala çok sayıda okuyucunun ilgisini çekmektedir. Bir zamanlar patlayan bir bomba etkisi yarattılar. Sadece "Kaseye Karşı Haçlı Seferi" kitabını yazdığı için Rahn, 1939'da intiharına kadar görev yaptığı Reichsführer SS'nin Kişisel Personelinde görev yapmaya davet edildi. Hayatı ve özellikle yarı bilimsel araştırması, SS'deki hizmeti ve intiharı, hala en inanılmaz söylentilerin çoğuna yol açıyor. Bununla birlikte, Fransa'da daha iyi bir SS adamı olarak değil, Octitian Rönesansı kitabının yazarı olarak bilinir. Bu arada, Fransa'daki çalışmaları Almanya'nın kendisinden çok daha iyi biliniyor. Bu popülerliğin nedeni nedir? Gerçek şu ki, Wolfram von Eschenbach'ın ünlü ortaçağ oyunu “Parzival”i incelerken, yerleşim adları, şiirsel oyunda geçen özel adlar ve Fransız tarihindeki belirli yerler ve karakterler arasında oldukça inandırıcı paralellikler çizdi. Rahn'ın "Parzival"den "Kase Kalesi"ni Richard Wagner tarafından söylenen Monsvalt kalesi ve Fransa'nın güneyindeki Montsegur kalesiyle özdeşleştirmesi bir sansasyondu. Mantık basitti: efsanevi Monsvalt " dağı kurtarmak" ve gerçek Montsegur - "güvenilir, güvenli dağ" olarak çevrildi. Rahn bunların aynı yer için işaretler olduğuna inanıyordu. Bir sonraki adım, Monswalt ve Kâse Kalesi'nin bir ve aynı yer olduğunu kanıtlamaktı. Böyle zor bir hedefin peşinden giden Otto Rahn, yalnızca Homeros'un destanlarına güvenerek efsanevi Truva'yı bulan ve kazıyan Heinrich Schliemann'ın yöntemine başvurmaya karar verdi .

Öyleyse Kutsal Kâse neden Catharların son kalesi olan Mons gur'da olmak zorundaydı? Rahn birkaç tarihi gerçeği aktardı . Montsegur kuşatması sırasında iki grup Cathar'ın kaleden

kaçmayı başardığı biliniyor. Bu ilk kez Noel Günü 1243'te oldu. Sonra Montsegur gizlice Cathars'ın iki liderini terk etti - "mükemmel". 16 Mart 1244 gecesi, dört yüksek rütbeli Cathar daha Montsegur'dan kaçmayı başardı . Bu olaylar, birkaç yüzyıl boyunca romantikleri ve maceracıları rahatsız etti. Yüksek rütbeli Catharlar neden kuşatılmış bir kaleyi terk etsin ki? Doğal olarak, Haçlıların asla bulamadığı sayısız hazinelerini saklamak için . Ran bu kaçışın rotasını ayrıntılı olarak takip etti. Bir gazyağı lambasıyla, Sabarte'nin çevresindeki tüm mağaralara tırmandı (adını, efsaneye göre, Tanrı'nın Annesinin Saracens'ten Charlemagne'ye bir zafer öngördüğü St. Sabarte kilisesinden sonra), kaçakların saklanabileceği ve Katharların sayısız serveti hiçbir şekilde elden çıkarmadıkları sonucuna vardı . Çok daha zincirlenmiş bir şeyi kurtarıyorlardı - Kutsal Kase. Çoğunlukla deneyimin etkisi altında yazılan Rahn'ın kitabının kendisinin "Kase Nedir?" sorusuna cevap vermesi gerekiyordu.

şiirinde neredeyse sabit bir motifti . Farklı eserlerde çeşitli şekillerde ortaya çıktı. Başlangıçta, Kâse destanı onu Mesih tarafından son cemaat, Son Akşam Yemeği sırasında kullanılan kadeh olarak tanımladı . Sonra çarmıha gerilmiş İsa'nın kanı ona döküldü. Hıristiyanlık öncesi kaynaklar, içinde ölülerin yeniden doğduğu bir kazanın birkaç görüntüsünü içeriyordu. Ran farklı bir yorum aldı. Wolfram von Eschenbach'a yapılan bir güncellemede, Lucifer'in tacından düşen taştan bahsetti. Bu sürümler arasında ortak bir şey yok gibi görünüyor. Biri Kâse'yi tamamen pagan bir sembol olarak sundu, diğeri onu bir Hıristiyan gizemi , bir Efkaristiya kabı olarak tasvir etti . Wolfram von Eschenbach bu versiyonların hiçbirini kabul etmedi. Bu Kelt pagan ve ezoterik-Hıristiyan fikirleriyle birlikte, Simyacılar tarafından sunulan Kâse tarihinin başka bir versiyonu vardı.

Ancak Kâse hikayesinin tüm versiyonlarında ortak olan bir şey vardı: Bu türbe arayışından hiçbir zaman ayrılmadı. Kase, bir yandan tutkularımızın bir aynası olarak, diğer yandan tamamen gerçek, hatta tarihsel bir nesne olarak insanlara birçok kez görünmüş gibi görünüyordu . Katolik Rimp , Kase'nin varlığı fikrini hiçbir zaman resmi olarak desteklemedi, ancak asla reddetmedi. İlk sözünden bu yana, din adamları, Ran için özünde sapkınlıklardan birinin işareti olan bu sembol hakkında sessiz kaldılar. Bildiğimiz Katarlar hakkındaydı .

Ran'ın eserlerini adadığı kişilere bir daha bakalım. Hatırladığımız gibi, Katharlar, özünde Hıristiyanlıkla çok az ortak yanı olan Hıristiyan sapkınlıklarından birinin yandaşlarıydı. Birinci bölümde bahsedildiği gibi, "Katari" adı Yunanca "saf" kelimesinden gelmektedir. Bu resmi sürüm, ancak tek değil. Örneğin, "katarros" kelimesi, mideyi bir müshil ile temizlemek, yani boşaltmak bağlamında kullanılabilir . Ya da işte başka bir versiyon. Cathars and the Grail kitabında verilen Aladus'un beyanından ödünç alınmıştır . Allen de Lisle'nin 1200'de yazdığı "De fida catholica" adlı eserine göre, kathar kelimesinin etimolojisi, ya "coulant par leurs

vices" ("peygamberlerinden gelen cam") ifadesinden ya da genel olarak "catus" kelimesinden gelir. ("catus"), efsaneye göre, Cathars kedileri öptü. Katolikler öyle bir detay eklemişler ki kedileri arkadan öpmüşler.

Ortaçağ Almancasında, kediler ve kötü ruhlarla ilişkilendirilen insanlara "soğuk" (katter) laneti uygulandı. İlginç bir şekilde, "Katar" kelimesi ilk olarak 1163'te Renli keşiş Ecbert von Pionau tarafından belirtildi. Alfred Schuler'in notları ve kitapları ile tanıştığı aynı kişi. İlk başta, bu atama yalnızca Almanya'da vardı, çünkü Flanders'ta onlara "pifles" (piphles - "Tanrı'nın halkı") ve Fransa'da - tisseradam i (tisserands - "otachi") adı verildi.

Ancak yavaş yavaş Almanca "katar" kelimesi Roma'ya geldi ve tüm belgelerde bir sapkınlık tanımı olarak görünmeye başladı. Katharlar kendilerini basitçe "Hıristiyanlar" veya "iyi Hıristiyanlar " veya "iyi insanlar" olarak adlandırdılar. Bazen, görünüşe göre Bulgar Bogomillerinin bir kopyası olan "Tanrı'nın dostları" ndan bahsediliyordu - "Tanrı'yı seven".

Kathar dininin tüm gnostik değişimlerini, onun dualist ve Maniheist kökenlerini tekrarlamayalım. Ana özelliklerinde, Katharizmin apokaliptik bir din olduğunu ve bu nedenle yalnızca Yeni Ahit'e ve İlahiyatçı Yahya'nın Vahiyine dayandığını vurguluyoruz. Catharlar arasında yapılan tek dua "Babamız"dır ve ayrıca bombus arıları tarafından sadece "mükemmel", "mükemmel" okunabilir. Ancak, bazı apokrifler de Catharlar için önemliydi. Katolik Kilisesi'nin diğer tüm Hıristiyan metinleri, dogmaları ve ayinleri tamamen reddedildi. Catharlar için, Mesih hiçbir şekilde Tanrı değildi, sadece O'nun mesajıydı, vahyin tek kaynağıydı.

Katolik Kilisesi, bu "bitkiler"e ve onların kültürüne hiçbir şeye karşı çıkamazdı. Durum kontrolden çıkıyordu. Fransa'daki durum papalığı korkuttu ve bunun üzerine Papa III. Innocent güç kullanmaya karar verdi. Fiili din özgürlüğünün hüküm sürdüğü ilçe olan Toulouse kontu Raymond VI'yı iktidardan uzaklaştırdı . Ama Raymond iktidardan vazgeçmeyecekti. Sonuç olarak, 1208'de yeni bir papalık temyiz başvurusu yayınlandı. Muhaliflere rağmen Hıristiyanların yanı sıra Avrupalılara karşı bir haçlı seferi çağrısı yaptığı için alışılmadıktı. Daha önce de belirtildiği gibi, haçlı seferi tek tip bir katliama dönüştü.

1232'de yeni Papa Gregory IX , Cathars'a yapılan zulmü düzenlemeye karar verdi ve bunu Kutsal Engizisyon'a emanet etti. Catharlar sadece küçük kasaba ve köylerde saklanabiliyorlardı. Ama Engizisyon onları da oraya götürdü. Catharism'in son kalesi Montsegur kalesiydi. Otto Rahn'ın Kâseye Karşı Haçlı Seferi kitabının konusu bu kalenin etrafında dönüyordu . Ran, “mükemmel”in son yolu olduğuna inandığı Sabarthe mağaralarında dolaşırken, şu efsaneyi anlatan yaşlı bir çobanla karşılaştı : , Kutsal Kase'yi

korudu. 11 Montsegur büyük tehlikedeydi. Lucifer'in ordusu duvarlarına yaklaştı ve asi melekler cennetten atıldığında düştüğü yerden, karanlığın prensinin tacında tekrar güçlendirmek için Kâse'yi ele geçirmek istediler . II. Savaş neredeyse kaybedildiğinde, gökten beyaz bir güvercin uçtu ve Tabor ardına kadar açıldı. Kâse'nin koruyucusu Esclarmonde, tapınağı dağın iç kısımlarına fırlattı ve kendini kapattı. Böylece Kâse kurtarıldı. Ve şeytanlar kaleyi ele geçirdiklerinde geç kaldıklarını anladılar. Öfkeyle , Cathar'ları ele geçirdiler ve onları şehir duvarlarının altında yaktılar ... ”Ran, Kutsal Kâse'nin bir süredir Montsegur'da gizlice çıkarıldığı yerden olduğundan şüphe duymuyordu.

Otto Rahn'ın Kâseye Karşı Haçlı Seferi 1933 sonbaharında gün ışığına çıktığında, Nazi kontrolündeki basında neredeyse hemen on dört inceleme yayınlandı . O zaman, çok büyük bir sayı. İşte onlardan bazıları.

"Tag" ("Day"), Berlin: "Toulouse'un güneydoğusunda , Pireneler'e giderseniz , kendinizi tamamen vahşi ve ıssız bir dağ labirentinde bulabilirsiniz. Burası Faha ilçesi, bunlar sizi Andorra'ya götürecek dağlar, bunlar eski gizemli Montsegur ve Miramont kaleleri, bu Sabarte Vadisi. Ve bunlar devasa mağaralar. Köpüklü kireç ve mermer , sarkıt ve dikit mağaraları. Aniden bir yerde ışığa rastlamak için dağların derinliklerine açılan mağaralar . Bunlar yarıklı mağaralar, organlar, katedraller ve taştan sunaklardır. Bunlar Yunan vazoları ve Kelt bronz süs eşyaları, Fenike camı ve Taş Devri aletleri içeren büyülü mağaralardır. Mağaraların duvarlarına kayıp tanrıların, dünya ağacının ve güneş teknesinin sembolleri çizilirken, aynı zamanda Yunan ve Latin harfleriyle yazılmış Christogramlar, Gnostik balık ve güvercin de bulunabilir. Şimdiye kadar hiç kimse bu mağaraların tarihini incelemedi. Ama şimdi Almanlara uzun yıllar süren araştırmalarının sonucu sunuluyor. Genel olarak, bu sonuçlar Kâse'nin sırrını ortaya çıkarmayı mümkün kılıyor. Otto Rahn'ın kitabında ortaya koyduğu şey o kadar haklı ve makul ki, Kâse miti ilk kez tarihsel ana hatlarını alıyor.

, kralların ve papanın gücünün üzerine yerleştirdikleri Tanrı'nın saf sevgisinden başka bir görev üstlenmeyen Katarların ahlaki saflığına dair ayrıntılı kanıtlar sunar . Büyüleyici bir roman gibi okunan kitap, ancak, herhangi bir uçuk eserden çok daha fazla, korkunç bir gerçeği anlatması şaşırtıcı. Büyük tarzın trajedisi nedeniyle şok ediyor , çünkü onunla birlikte insanlığın en asil idealleri pervasızlık ve kötülük tarafından yok edildi. Katharların değerli bir kalıntısı olan Kâse sonsuza dek kayboldu; ama en değerli dini türbe olarak her insanın kalbinde var olmaya devam ediyor.”

“Vohe” (“Hafta”), Berlin: “Müjdecileri ile Romanesk Katharizmin mağaralara gömülmesinin üzerinden 700 yıl geçti, Roma ve Engizisyonu, en asil zamanı dolduran ve birçok başyapıta ilham veren İsa'nın bu mirasçılarına nasıl davrandı . Otto Rahn'ın harika eseri, o eski

zamanları inandırıcı bir şekilde diriltti. Yazarın özel bir değeri, tüm bilimsel doğasına rağmen kitabının geniş bir okuyucu kitlesine hitap etmesidir. Kitapta, yazarın Tabor'un zirvelerini ziyaret ederek , sapkın mağaraların kristal salonları ve mermer mahzenlerinde seyahat ederek edindiği deneyimlerini takip edebiliyoruz. Otto Rahn'ın izlerini sembollerde, çizimlerde, isimlerde ve kemiklerde bulduğu geçmiş bir zamanın saf ruhunu ve inancını hissedebiliyoruz.

Franz Karl Endres “... Kâse Nedir? Bu, Son Akşam Yemeği'nden bir kase değildir ve kilise Hristiyanlığı ile ilgisi yoktur.Kase, Wolfram Eschenbach'ın cennetten gelen bir taş olarak adlandırdığı bir bilgelik taşıdır. Buna bir dereceye kadar kadim Aryan ışık dinine dayanan bilgelik taşına dair Arap görüşlerini de ekleyebiliriz.Ayrıca Argonautların Altın Post için seferi mitinde de bulabiliriz.Yggrasil) ve bir havada asılı duran kadeh... Kilise, Katharlar hakkındaki tüm literatürü yok etmek için başarılı bir şekilde çalıştı, öyle ki , saf Hıristiyanlığın izi bile kalmasın, böylece Kâse efsanesi bile çarpık bir biçimde korunsun. Wagner'in Parzival'i sadece gerçek Kâse'yi anlatsaydı ne kadar güzel olabilirdi!

Reich Eğitim ve Din Bakanı Hans Schemm, Nasyonal Sosyalist Öğretmenler Gazetesinde şunları yazdı: " Bu en ilginç kitabı okuyun, çünkü geri kalan her şey tamamen başarısız görünüyor."

Otto Rahn'ın kitabının ancak Üçüncü Reich'ta takdir edildiğine inanmak saflık olur, içinde ortaya konan fikirlerin tartışması 1945'ten sonra da devam etti ve aslında günümüze kadar devam ediyor. Rahn'ın kitabına yapılan çok sayıda tanıtım referansından bahsedecek olursak, Henry Miller'ın 23 Kasım 1962'de haftalık Zeit'te yayınlanan bir makalesine işaret edebiliriz. İçinde yazar şunları belirtti: “Çok borçlu olduğum birkaç Alman yazar var. Bazıları tamamen farklı bilgi alanlarında uzmandır. Bunlar, Oswald Spengler (bugün onu yalnızca bir yazar olarak görüyorum), psikanalist Otto Rank, romancı Ludwig Lewisson, ilahiyatçı Reinhold Niebuhr, Stefan Zweig, Franz Werfel, Schliemann ve Otto Rahn gibi insanlardır. Kâse.

Birkaç on yıl sonra, yazarlar Elmar Gruber ve Holger Kersten “Büyük İsa” kitaplarında. Hıristiyanlığın Budist kaynakları " Otto Rahn'a atıfta bulundu: "Hindistan ile çok sayıda analoji ve yazışmalar , örneğin yeniden doğuş, vejeteryan beslenme, ağaç kültü ve ağaç kültü hakkında fikirlerin olduğu Kelt ve Kelto-İber mitolojisinde bile bulunabilir. gündönümü (gamalı haç) - Bask köy evlerinin kapı direklerinde hala bulunabilen bir sembol) . Marsilya'nın Borély Müzesi'nde MÖ 2. yüzyıldan kalma iki oturmuş taş figür vardır. Görünüşe göre, bunlar bazı dini kültlerin putları. Onları mahallede, düz duvarlara oyulmuş küçük mağaralarda bulduk . Bu heykellerin başları yoktur. Bilim adamlarına göre, Kelt-İber tanrılarını kişileştiriyorlar. Ancak,

bu heykeller anlaşılmaz bir şekilde erken Budist başyapıtlarını andırıyor. Yani, bir Bodhisattva'nın bu eserlerin tipik özelliklerine sahip heykelleri: omzunda bir Brahmin ipi ve boynuna ve omuzlarına giyilen özel kıyafet olarak çelenklerle lotus pozisyonunda bir görüntü. Marsilya heykellerinin ellerinin konumu, Buda'nın jestlerini çok andırıyor. Bir eli yere işaret ederken, diğer eli göğsünün önünde minnettarlık jestinde donmuş gibiydi .

Benzer bir düşünce Otto Rahn'dan alınmıştır ve yazarlar "Haçlı Seferi" nin yerlerinden birine atıfta bulunurlar: "Son zamanlarda Fransa'nın güneyinde, MÖ 1. binyılın İber mezarlığında, Buda'nın başı bulundu. Muhtemelen tipik Buda'da olduğu gibi bacakları çapraz olarak tasvir edilen İberyalı Wu'ya veya Kelto-İberyalı Abellio'ya aitti. Ayrıca, bize ulaşan Absllion'un tüm Pirene heykelleri ve sunaklarında Budizm'in dini sembolü olan gamalı haç bulunur.

Kâseye Karşı Haçlı Seferi, Otto Rahn'ın tek eseri değildi. Ancak, ikinci kitabı Lucifer Mahkemesinde bu kadar geniş bir tepki uyandırmadı. Rahn başlangıçta Marburg'un Engizisyon Mahkemesi Conrad'ı üzerine bir çalışma yazmayı planlamıştı. Gün ışığına çıkan son versiyonu, çeşitli anıtları ziyaret etme hakkında seyahat notları içeriyordu. Her bölüm tam bir düşünceydi. Sonunda , çeşitli renkli taşlardan oluşan bir mozaik gibi, Rahn okuyucuya sapkın hareketin canlı bir tarihini ve Kâse'nin kaderini sundu. Yeni kitap, 1933'te çıkan Kâseye Karşı Haçlı Seferi'nden tarz olarak çok farklıydı. Lucifer kavramına dönersek, bu farklılıklar açıkça görülebilir. Otto Rahn , Kâseye Karşı Haçlı Seferi'nde bu güçten tamamen Hıristiyan bir bağlamda söz ederek onu kötülükle özdeş kılmıştır. İkinci kitapta, bu karakter zaten bir "ışık taşıyıcısı" olarak görülüyor ve bu nedenle Ran, Lucifer'i kötülükle ilişkilendirmenin en azından adaletsiz olduğuna inanıyordu.

, tarih sorularına artan bir ilgi gösteren SS başkanı Heinrich Himmler üzerinde büyük bir etki bıraktığı belirtilmelidir . Bu nedenle, Mart 1936'da Ran'ın SS'nin bir çalışanı olması, ana güvenlik müfrezelerinde asistan olarak görev yapması şaşırtıcı değil. Rahn'ın Nazilerle işbirliği, çok çeşitli varsayımlar ve spekülasyonlar için hala çok verimli bir zemin. Bazıları doğrudan Padeborn şehrinin yakınında bulunan bir kale olan Wewelsburg ile bağlantılıdır . Bu kalede SS liderliği , Himmler'e bağlı SS'nin bir tür ideolojik merkezi olan "Kara Düzen" oluşturmaya karar verdi. Çok sayıda belge , "bin yıllık Reich"ın yeni bir aristokrasisini oluşturma planının yaratıcılarının bu fikri ne kadar ciddiye ve düşünceli bir şekilde aldığını açıkça göstermektedir .

Çeşitli projelerde, kalenin orijinal, üçgen şekli her zaman devasa mızrak biçimli bir yapı oluşturmanın temeli olmuştur. Bunda Kâse'nin bariz sembolizmini görebiliriz. Wewelsburg'un , Hıristiyan mitolojisinde olduğu gibi, Kase'ye mistik kanın damladığı Longinus mızrağının

ucunu sembolize etmesi oldukça olasıdır.

Bu mızrağın ortasında , kayaya oyulmuş, on iki bazalt kaideyle çevrili , derin, küresel bir mahzen vardı. Kalenin mimarisi zengin değildi, ancak en küçük ayrıntısına kadar düşünülmüştü. Birçoğunun gerçek amacı bilinmiyordu, bu da yangını daha da alevlendirdi - Wewelsburg Kalesi her zaman çeşitli varsayımlara ve mitlere yol açtı.Kase , "düzenin Kâse kalesi" olarak anılmaya başlandı. Ayrıca Otto Rahn'ın bir zamanlar Wewelsburg'da çalıştığını da eklemekte fayda var. Bu gerçek, birçok kişinin araştırmacının yeni ustaları için Kâse'yi aradığını iddia etmesine izin verdi . Otto Rahn'ın biyografisine yöneldiğimiz bu konuyu kendimiz anlamaya çalışacağız.

Mart 1939'da, 35. yaş gününün kutlanmasından hemen sonra , Otto Wilhelm Rahn intihar ettiğinde, tarihçilere sadece kitaplarından değil, aynı zamanda kısa, çok karmaşık, gizemli hayatından da bir miras bıraktı. Ölümünden sonra, sayısız efsane Otto Rahn'ı belki de Almanya'daki en gizemli yazar haline getirdi. Otto Rahn'ın SS ve Nazi Partisi'nde nasıl bir rol oynadığı hala çok net değil. Savaştan sonra, Rahn etrafındaki mitler sadece çürütülmedi, aksine sansasyon avcıları sayesinde çoğaldı.Ciddi araştırmacılar bu komplodan kaçındı.

Otto Rahn, Karl ve Clara Rahn'ın (kızlık soyadı Hamburger) ilk çocuklarıydı. Otto, 18 Şubat 1904'te öğleden sonra saat dörtte, annesinin doğduğu kasaba olan Michelyvtadt-Odenwald'da doğdu. Otto Rahn'ın çocukluğuyla ilgili bilgiler oldukça azdır ve temelde Rahn'ın kitaplarından birinde verdiği yetersiz bir açıklamaya indirgenir. Ailesi çok dindar evangelistlerdi Otto'nun babası bir mahkeme memuru olarak görev yaptı ve oğlunun bir avukat olacağını hayal etti. Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinden önce, Otto Rahn ailesiyle birlikte küçük bir Alman kasabası olan Bingen an der Oder'de yaşadı ve burada insani bir spor salonuna katıldı. Savaşın zorlukları Ran ailesini üniversite şehri Giessen'e taşınmaya zorladı. Otto, oradaki Landgrave Ludwig'in spor salonuna gitmeye başladı ve burada spor salonunun müdür yardımcısı olan ve Tanrı Yasasını öğreten Baron von Gall ile tanıştı. Hikaye aslında Otto'nun tüm kaderini önceden belirledi. Ortaçağ olaylarının canlı bir açıklaması çocuğa ilham verdi. Bazı bilim adamları, Baron von Gall'in Teosofi toplumlarında önemli bir figür olduğunu iddia ettiler. Ama bu doğru değildi. Von Gall muhafazakar bir adamdı ve maneviyat veya teozofi gibi egzotik eğilimleri reddetti. Hayatı fazlasıyla ölçülüydü ve sadece bir kez, 1944'te, geri zekalı bir öğretmen, Führer'in doğum gününde Kaiser'in siyah-beyaz-kırmızı bayrağını evine astığında, siyah gamalı haçlı bir kırmızı bayrak değil, rahatsız edildi.

Ama Otto Rahn'a geri dönelim. Otto, babasının isteklerine uyarak, yeterlilik sınavlarını geçtikten sonra hukuk okumaya başladı. Eğitimine Giessen'de başladı ve ardından Freiburg

ve Heidelberg'de devam etti. Rahn genç şair ve yazar Albert Heinrich Rausch ile Giessen'de tanıştı . Yeni arkadaş , genç Otto için bir rol model oldu. Bohem yaşam tarzıyla tanınan Albert Rausch, eşcinsel eğilimlerini asla saklamadı. Bazı tanıdıklar, Rausch'un genç arkadaşlarının sofistike bir baştan çıkarıcısı olduğunu belirtti. Otto'nun eşcinsel aşka bağımlı olup olmadığı hala tam olarak bilinmiyor. Bu puanda çağdaşların veya belgelerin kanıtı yoktur . Şu anda kimsenin onaylayamadığı veya çürütemediği yalnızca ikinci dereceden kanıtlar var . Büyük olasılıkla, eğer Ran bir eşcinsel olsaydı, bu gerçek örtbas edildi. Bazı haberlere göre, Otto'nun annesi karısına bu ¨aile sırrını" ölümünden kısa bir süre önce anlattı.

1925'te Rahn, çalışmalarına geçici olarak ara verdi. Bu eylemin nedeni, ailesinden gerekli finansmanın olmamasıdır. Ran'ın fakir bir adam olduğu düşünülmese de, ebeveynleri oldukça varlıklı insanlardı. Kendi kabulüne göre, Otto şu anda pratik bir meslek öğrenmek istedi ve bu nedenle yayıncılık okumaya karar verdi. Ancak Albert Rausch ile yazışmalardan, o sıralarda Otto'nun öğrenci olmaktan çok çeşitli kitap yayıncıları için gezici bir satıcı olduğu sonucu çıkıyor. Almanya genelinde yapılan geziler çok eğitici oldu ve Otto'ya şüphesiz faydalar sağladı. Bu özgür, neredeyse serseri yaşam, yaratıcılığı teşvik etti. Almanya'da üç yıl seyahat ettikten sonra Rahn üniversiteye geri dönmeye karar verdi. Albert Rush'a yazdığı bir mektupta bu sefer diploma almaya kararlı olduğunu yazmıştı. Aynı mektupta yeni aşkı 19 yaşındaki Cenevreli Raymond Perrier'den de bahsetti. Fransızca konuşan bu İsviçreli, Otto'nun Almanca öğrendiği ebeveynlerinin evinde yaşıyordu. Genç adam iyi ve varlıklı bir aileden geliyordu - amcası Bret Perrier, Cenevre'nin fahri şansölyesiydi. Otto Rahn, Raymond Perrier ile uzun yıllar iletişimini sürdürdü.

1928-1929 kışında Otto Rahn bilimsel tercihlerini değiştirir . Artık hukuk okumak istemiyor ve Filoloji Fakültesine geçiyor. İlk eserlerini burada yazdı. Hatta Urban yayınevi tarafından yayınlandılar . Yayınevinin sahibi Vogelsang, şaka yollu genç yazara "Gundolf'un öğrencisi" dedi. Gundolf , Otto'nun Heidelberg Üniversitesi'ndeki öğretmeni Friedrich Gundelfnger'in takma adıdır . Friedrich Gundelfinger'in Stefan George'un çevresinin bir üyesi olduğu bilinmeseydi, belki de ilk bakışta önemsiz olan gerçek, şiddetli anti-Semitizm kaptığı Alfred Schuler'e aşinaydı. Edebi eserleri Yahudilere karşı sağır bir nefretle doluydu. Bunlar ucuz propaganda değildi. Goebbels'in günlüklerine inanıyorsanız, 1920'de Gundolf'un "Yahudiler" kitabını okuduktan sonra tam da bir Yahudi karşıtı oldu .

Bazı başarılara rağmen, Otto'nun yeni yerdeki çalışmaları işe yaramadı. Temmuz 1929'da Rausch'a yeni bir plan hazırladığını bildirdi - Paris'e gitmek. Ancak Paris'e gidemedi - o zamanlar daha çok İsviçre'de "arkadaşı" Raymond ailesinde yaşıyordu.

Dört hafta sonra, küresel ekonomik krizi başlatan New York Menkul Kıymetler Borsası'nın

sansasyonel çöküşünden sonra Rahn şunları yazdı: “Heidelberg'de sekiz, Cenevre'de iki aydan sonra, yine mükemmel arkadaşım Raymond Perrier ile Berlin'deyim." Bu gençleri Almanya'ya, Berlin'e neyin getirdiği bilinmiyor. Muhtemelen, 1920'lerde bir tür “eşcinseller için Mekke” haline gelen vahşi, dizginsiz Berlin, onları İsviçre'nin iyi ahlakından çok daha fazla çekti. O zaman, Alman başkenti neredeyse mavi bir patlama yaşıyordu. Sadece Berlin'de eşcinseller için yaklaşık yüz kafe vardı.

O zamanlar Berlin'de eğitim görmüş olan bir başka İsviçreli Paul Alexis Ladame, Rahn'ın yaşamının bu dönemini anlattı: “O 1930'da, kunduracı dükkânlarından birinin önünde bir sıra görülebilirdi . Orada asılı bir tabela vardı: "Erarch Boy Gerekli. Bisikletle. İstenen yüksek öğrenim. Ama Ran ayak işleri yapan bir çocuk değildi. Her neyse , buna inanmıyorum. İşsizdi ve her türlü tuhaf işi yaptı: bir devlet okulunda serbest öğretmenlik, özel ders öğretmenliği, çevirmenlik, düzeltmenlik, satıcılık, paketçilik, sette figüranlık, ama çoğunlukla sinemada bir haberci. O zamanlar parçası olduğumuz sanatsal çevre , Erich Maria Remarque, Fritz Lang, Georg-Wilhelm Pabst, Max Reinhard, Hans Richter gibi insanları içeriyordu. Resim ve sinemayı, Ran, edebiyat ve tiyatroyu tercih ettim ... Yarı zamanlı çalıştım, "Üç Roş Operası" ve "Piyade Dörtlüsü"nde küçük roller oynadım. Rahn o sıralarda Fransız romanları üzerine diyaloglar veya incelemeler yazıyordu.

1930'da Ran kendini tekrar İsviçre'de bulur ve buradan eski arkadaşı Albert Rausch'a bir mektup yazar. Bu mektupta, yılın başından beri senarist olarak iş bulduğunu bildirdi. Ancak senarist, görünüşe göre, ondan çalışmadı, çünkü Aralık 1930'da zaten Cenevre okullarından birinde öğretmen olarak çalışıyordu. Rahn, bu zorlu varoluş mücadelesini SS otobiyografisinde yeterince ayrıntılı olarak anlatmış ve o dönemde Calvin, Rousseau ve Voltaire'in eserleriyle ilgilenmeye başladığını vurgulamıştır.

İsviçre'de işler iyi gitmiyordu. Daha sonra “Cenevre dönemini” şöyle anlattı: “Oradan kötü anıları alıp götürdüm. Kötü bir işim vardı, kötü yedim. Bir hafta için zar zor yeterli olan bir aylık maaş aldım . Küçük odamda lavabo veya küvet yoktu . Ama burada birkaç makale yazmaya başladım. Bunlardan en önemlisi, ülkemin Baş Engizisyon Mahkemesine adanmaktı. Sonra, bu korkunç ihtiyaçta, başarılı olmak için elimden gelenin en iyisini yapmaya karar verdim. 1 Düşünsenize, üç ay boyunca Baş Engizisyoncu hakkındaki makaleyi tekrar tekrar yazdım . Ancak her seferinde yalnızca bir anlaşılır daktiloyla yazılmış kopya elde edildi. Çalışmalarımı elliden fazla gazete ve ticaret dergisine gönderdim. Ama sadece bir inceleme aldım ve bu olumsuzdu. Sağlayabileceğim yeni işimle ilgilenen bir ajanstı.”

Sonunda, Ran hala Paris'e taşınmak zorunda kaldı. Otto, Fransa'nın başkentinde birçok

yazar ve özel araştırmacıyla tanıştı. Bunu Albert Rausch'tan bağımsız olarak yaptı, ancak Paris'i Almanya'dan bile daha sık ziyaret etti. Nazilerin ele geçirmesinin arifesinde, Rausch Paris'te kalıcı bir iş buldu . Basın sekreteri ve Uluslararası Kızıl Haç'ın yerel şubesinin basın bölümünün başkanı oldu.

Rahn için Toulouse şairi ve ezoterik Maurice Maigret ile tanışması özel bir önem taşıyordu. Katharların sapkın hareketini ve Kâse sembolizmini birbirine bağlamak için Ran'ı harekete geçirenin Megre olması mümkündür. Gerçek şu ki, Megre'nin şiirlerinde, masallarında ve romanlarında efsane, mitler ve Ran'a özgü tarihi gerçeklerin bir karışımını bulabilirsiniz. Bu fikir, Otto - Paul Ladame'in eski bir tanıdığı tarafından doğrulandı . Ladame, kahvaltı sırasında bir keresinde Megre'nin "Gizemli Niketas'ın Doğu'ya dönmeden önce, bu dünyayı terk etmeden önce, öğretisini anlatan yazılı bir belge olan Söz'ü terk etmesi gerektiği fikrini" dile getirdiğini [2]hatırlattı . Ru kopyası, Montsegur kalesinde Catharların hazineleriyle birlikte saklanacaktı . Ornollac mağarasının mağaralarında yeraltında saklanmış olabilir. Ran bu fikir konusunda çok hevesliydi. Heyecanla konuştu: “Görüşlerinizi paylaşıyorum. Orada aramanız gerekiyor. Ornollac'ın muhafızları kesinlikle hazineler saklıyor."

Ran'ın Kâse efsanelerini ve Catharların kaderini birbirine bağladığında fikrinin anahtarı bu konuşma oldu. Gerçi kendisi farklı düşünüyordu. Bu fikrin kendisine tamamen tesadüfen geldiğini iddia etti. Gerçekten de , ona gelecekteki bir kitap için çalışma tezi veren bu konuşmayı unutmasına şaşmamalı , çünkü o zamanlar tamamen farklı planlara takıntılıydı. Şubat 1931'de Rahn, Rausch'a kendi işinin geleceğini güçlü bir şekilde açıkladığı başka bir mektup gönderdi . Rahn , Alman ve Fransız edebiyatının yayımlanmasında uzmanlaşacak kendi yayınevini kurmayı planlıyor. Ancak bu planlar gerçekleşmeye mahkum değildi. Şu anda kime kişisel bir drama yaşıyor - Raymond orduya hazırlanıyor ve Ran'ın İsviçre'ye bir ziyareti daha reddediliyor.

Belki de acısının zirvesindeyken, Ran boş zamanını Catharların işkencesini incelemeye adamaya karar verdi. Bu görünüşte boş uğraş, Otto için tüm yaşamının anlamı, ölümüne kadar takıntılı olduğu bir fikir haline geldi. Bu girişimde, Güney Fransa'dan gelen Kontes Pujol-Murat'tan büyük yardım gördü. Maurice Maigret'in birçok tanıdığından biriydi. Kontes, sosyal çevrelerde maneviyatın büyük bir hayranı olarak biliniyordu . Buna ek olarak, İskandinav dünya görüşünü ve Hans Hörbiger tarafından öne sürülen "buz kozmogonisi" fikirlerini destekleyen ezoterik bir grup olan Polaris ile yakın temaslarını sürdürdü.

İkinci Dünya Savaşı arifesinde Fransız yazar Pierre Geraud , Paris merkezli gizli tarikatlar

[2]Görünüşe göre, tam sürüme göre güney Fransa'da gizlenen Bogomil Piskopos Nikita'dan bahsediyoruz.

ve tarikatlar hakkında bir kitap yazdı. Bu yüzden Polaris hakkında şunları söyledi: Bu örgütün başı “Zam Botiva” takma adını kullandı “O zamanlar okült çevrelerde çok ünlüydü. Bunu , Kabalist ve Rönesans filozofu Pico dell'Mironadol'un sihirli değneğini iddia ettiği iddiasıyla bulduğu gerçeği sayesinde başardı. Ortaçağ mistiğinin altın madenciliğine yardımcı olan bu nesneydi . Bununla birlikte, "Zam Bspgiva", Catharların hazinelerini bulmayı amaçladı . "Bu amaçla, Gnostik Kilisesi'nin bir üyesi olan çok abartılı bir hanımın beğenisini kazandı. Ünlü Albigensian sapkın papaz Esclarmonde de Foix'in soyundan gelenlerin kanı onun içinde aktı. Bu gizemli bayanın adı en katı gizlilik içinde tutuldu. Ama Pujol-Murat Kontesi ile özdeşleştirilebilir."

Kontes Otto Rahn ile çok nazik bir şekilde tanıştı ve ona mümkün olan her şekilde yardım etti.Genç Alman'ın araştırmasını aktif olarak destekledi, görünüşe göre kendini Katar Esclarmonde de Foix'in yeni bir enkarnasyonu olarak görüyordu. Rana'ya sadece ülke çapında seyahat etmek için lüks bir araba değil, aynı zamanda kişisel bir şoför Josef Videger de sağladı. Yolcuların kendilerini daha rahat hissetmelerini sağlamak için, onlara oldukça büyük miktarda ücretsiz para verildi. Benzer bir doğaçlama seferi 1930 Ağustos'unda başladı. Rahn, daha sonra “Lucifer'in Sarayında” kitabında tanımladığı yerleri ilk o zaman gördü: Ariège, Pamières kalesi, Foix ilçesi, Montsegur harabeleri, Carcassonne'daki güneş. Bu gezi sırasında Rahn , Rudolf Steiner'in antropolojik fikirlerinin ateşli bir destekçisi olan Deodant Roche ile tanıştı.

Deodant Roche, ne anılarında ne de diğer yayınlarında Otto Rahn'dan hiç bahsetmedi. Onu tanımıyor ya da bu tesadüfi karşılaşmayı unutmuş gibi görünebilir. Ancak 1932 tarihli mektuplarından biri korunmuştur. İçinde, bu Fransız şöyle yazdı: “Poe Temyiz Mahkemesi Başkanı Mösyö Luc'tan, “çok yetenekli bir Alman, Otto Rahn”ın ifadelerinin, özellikle Esclarmonde'un hikayesinin yeniden üretildiği bir açılış konuşması aldım. Tabor Dağları'ndan bir çoban. Ancak, Otto Rahn bana bu hikayeyi Kontes Pujol-Murat'tan duyduğunu söyledi. Bu, Otto Rahn'ın tuhaflığına işaret ediyor. Sizce çoban hikayesi ve Esclarmonde efsanesi gerçekten var mı? Bana öyle geliyor ki, Himalayalara uçan Esclarmonde, Polarnes'in bir icadı.

Yani Roche'daki toplantı bir kaza değildi, öyle mi? Gördüğümüz gibi Otto Rahn'ı Polarns'ın faaliyetlerinden memnun olmayan kişiler (ya da bir yapı?) takip etti. Ve sadece takip etmediler. Belli bir anda onu itibarsızlaştırmaya çalıştılar. Bu, Deodant Rocher'ın mektubunu gönderdiği kişiye emanet edildi. Adı Joseph Mandement'tı. Bir kaya resminin dış hatlarını küçük ayrıntılarla çizerken Rahn'ı tarihi bir çarpıtıcı olarak sunmaya çalışan Mandement'dı.Aslında o zamanlar yarı kaybolan düşük kontrastlı görüntüleri fotoğraflamak için en yaygın yöntem buydu. Neredeyse kavga çıkacaktı.

R7

Ancak Deodant Rocher ile görüşmeden çok daha önemli olan Antonin Gadal ile tanışmaydı. Hemen arkadaş oldular. Birbirlerini mükemmel bir şekilde anladılar ve Gadal, Otto Rahn'ın bir nevi hamisi oldu. Kâseye Karşı Haçlı Seferi kitabının aslı ona ithaf edilmiştir . Ve son bölümünde, şu satırları bile bulabiliriz: “Bay Gadal, bir yabancıya, ayağında bulunan mağaralarda bana uygun görünen tüm işleri engelsiz bir şekilde yerine getirme fırsatı vermekle kalmadı. Aynı zamanda muazzam kütüphanesine ve özel arşivine sınırsız erişim sağladı.

"Arşiv" kelimesi elbette abartılıydı. Gerçek şu ki, 1925'ten 1930'a kadar Gadal, “Kutsal Kase Yolunda” adlı bir klasöre girdiği çeşitli materyaller topladı . Bu el kitabı yazısı Otto Rahn için gerçek bir keşifti. Ancak en şaşırtıcı şey, bu materyali ilk okuyanın Ran olmasıydı. Gadal, materyallerini meraklı gözlerden çok sıkı bir şekilde korudu.

Otto Rahn'ın onun hakkındaki fikirlerini oluşturanın Gadal olduğu, Catharların Kutsal Kâse'nin koruyucuları olduğu söylenemez. Ona çeşitli kaynaklardan, çeşitli yönlerden geldiler. Okült imalara ek olarak, Ran'ın bir Protestan olduğu da unutulmamalıdır. Ve böylece, Cathar'ları Lutheran Reformunun bir tür öncüsü olarak gördü ve görünüşe göre, kendisi, sapkınların soyundan gelen bir kişi olarak, Montsegur kalesinin Wolfram von tarafından tanımlanan “Kase Kalesi” olmasını gerçekten istedi. "Parzival" da Eschenbach.

In the Court of Lucifer'i Fransızca'ya çeviren René Nelli de aynı görüşü dile getirdi: "Bence, Montsegur'un Kase'nin efsanevi kalesi olduğu garip fikri, büyük olasılıkla, Arthur Cossow ve Pujol Kontesi- Murat. Her ikisi de bu tür görüşlere sahipti . Arthur Cossow'un okültist olduğundan emin değilim ama Kontes kesinlikle "paket bilimleri" ile ilgileniyordu. Ruhlardan mesajlar aldı ve atası olduğunu düşündüğü Esclarmonde ile temas halinde olduğunu iddia etti . Bir ara 1930'da Zam Botiva'nın kurduğu Polaris tarikatı ile ilgilendi. Bu organizasyon "boreal" geleneğini sürdürdü ve Ultima Thule efsanesini "uzak Thule" paylaştı. Otto Rahn (Kaseye Karşı Haçlı Seferi) adlı kitabında 1935'te ölen bu yaşlı kadının anısını aktardı. İfadeleri , bir tür platonik aşkla sınırlanan en derin sempatiye tanıklık ediyor. Arthur Kossow, Rahn'ın M. Reeves adı altında tanıttığı "çok yaşlı" bir özel araştırmacıydı. Lavelanet Kalesi yıkılmadan önce ben de sık sık ziyaretçiydim. Evde, Montsegur'da bulunan en değerli eşya koleksiyonunu tuttu. Bazıları pişmiş topraktan, bazıları taştan yapılmıştır. Ayrıca ciddi bir şekilde Oksitanca şiir okudu. Bana göre , ozanların gizli Catharlar oldukları ve "hanımefendi" zikrederek ilahi bilgeliğe (Sophia) ve Cathar kilisesine saygı duyulduğunu kastettikleri hipotezini ilk öneren oydu.Otto Rahn'a ilham veren bu teoriydi ve daha sonra Fransa'ya geri dönmek oldukça heyecan yarattı."

3 Mart 1932'de Toulouse gazetesi Depeche böyle bir etiket yayınladı. “Yeni bir altına hücum mu geliyor? Massat kenti yakınlarında Polaris grubunun güçleri tarafından yürütülen kazıları bir Alman yönetiyor . Okurlarımız, geçen yaz Polarps'ın (Avenue Rapp) Paris'teki ikametgahına yabancı Teosofi Cemiyetlerinin temsilcilerinden oluşan bir kitlenin gelişini nasıl bildirdiğimizi hatırlayabilirler. Bu organizasyon, başta İngiltere olmak üzere yurtdışında büyük bir popülariteye sahiptir . Ama Polaris geçen yaz Ariège'de ne yapıyordu ? O zaman bile önerdiğimiz gibi, büyük olasılıkla Montsegur kalesinin kazılarından bahsedeceğiz. Elbette amaçları, 13. yüzyılda yerel zindanlarda ve mağaralarda gizlenmiş olan Albigensian hazinelerini aramaktır.Öte yandan Polaris, daha iyi olarak bilinen bir Cathar kalıntısı bulmayı düşündüklerini iddia ediyor. Listeleri British Museum'da olduğu iddia edilen “Aziz Bartholomew İncili”. Genel olarak, "Iolyarps"ın , birkaç hafta önce çalışanlarımızdan birine yaklaşan sansasyonel bulgular hakkında bilgi veren mühendis Arno ile aynı hedefi izlediği gözlemlendi. Belirtildiği gibi, geçen yaz yapılan Polaris arayışını görmezden geliyor ve genel olarak bu topluluğa hiç önem vermiyor . Ama öyle görünüyor ki, kişisel nedenlerle yapıyor. Uzun bir süre ortadan kaybolan "Polyarno", Aryezh'de beklenmedik bir şekilde ortaya çıktı. Kuşkusuz, basının Arno kazıları etrafında düzenlediği maskaralık onu etkiledi. Şu anda, bu örgütün üyeleri , kasabaya bitişik tüm mağaraları yeniden incelemek için Ussa-Ornolac'ta durdu . Bu girişimin başı, bazı haberlere göre Almanya'dan gelen bir yabancı olan belirli bir Rams. Soru ortaya çıkıyor: Bu çalışmalar neye yol açacak? Daha da ilginç olan taraflardan hangisi: Montsegur'daki Fransız mühendis Arno veya Ornollac'taki Bay Rams ile Polaris, Cathar hazinelerini ve el yazmalarını ilk bulan kişi olacak. Bahse girebilirsin."

Bu söz Ran'ı kızdırdı. Aynı gazetenin Otto Rahn'ın cevabını "Okuyuculardan Mektuplar" bölümünde yayınladığı ortaya çıkışından bu yana dört günden az bir süre geçti . “Sevgili meslektaşım,” dedi Ran gazeteciye, “diyelim ki Almanya'yı ziyaret ederken ciddi bilimsel ve edebi yansıma gerektiren bir konu keşfettiniz. Ayrıca, yerel halkın sizi sıcak ve zarif bir şekilde karşıladığını, iki halk arasındaki yakınlaşma umutlarınızın gerçekleştiğini, yakın zamanda Anavatanınıza karşı savaşan eski askerler ve subaylar arasında yakın arkadaşlar bulduğunuzu varsayacağız. Ve şimdi Alman meslektaşınızın size "altın avcısı" dediği ve hatta uyruğunuzu sorguladığı birkaç satır yayınladığını hayal edebilirsiniz. Ne düşünürdün? Sen ne yapardın? Sevgili meslektaşım, güzel ülkenizde bana tam tersi oldu. Ve siz bu satırları yayınlayan kişisiniz. Seni tanıma şerefine sahip değilim ve bu yüzden soyadımdaki tahrifatı sileceğim. Kendimi tanıtmama izin verin , benim adım Otto Rahn, Rams değil! Bu arada, gizli altın bulmak için kürek, kazma ve benzeri araçlara ihtiyacınız var. Ancak bunun için bir "araştırmacı" ve daha da iyisi bir "theosofos" olmalıdır. Basit bir yazar olarak çalışıyorum, sevgili meslektaşım! Yazar , hayatını mektup yazarak kazanan kişidir. Bu nedenle, sevgili meslektaşım, önümüzdeki iki hafta içinde "Katarların hazinelerini" aramadığımdan ve bir

hatayla bana atfettiğin "altına hücum" takıntısına kapılmadığımdan emin olmanı rica ediyorum . Otto Rahn. Villa "Orman Charmy-les". Ariege".

Ancak yazdıklarının aksine, Rahn sadece mevcut gerçeklerden ilham alan bir yazar değildi. Bu yönüyle 19. yüzyılda 5 ciltlik Albigensians Tarihi'ni yazan rahip Napolyon Peyrat'a benziyordu . Bu anıtsal yaratım hemen hemen Güney Fransa'nın bir tür tarihi "incil"i haline geldi. Tarihsel olayların ana hatlarını çizen bu rahip, Montsegur'daki yeraltı geçitleriyle ilgili her türlü mit ve efsaneyi, efsaneleri çok tuhaf bir şekilde içine soktu. Bu tünellerin Catharların manevi ve maddi hazinelerini saklaması gerekiyordu. Peyrat, çalışmasının önsözünde şunları yazdı: "Tarafsız tanıklar olarak, mağaralar, ormanlar, yeryüzü ve gökyüzü kadar kitap, müze ve unutkan insanları çekmedim ." Rahn, bir yandan kitabını bilimsel olarak savunmasız kılan, diğer yandan çok çekici kılan aynı sezgisel yolu izlemeye karar verdi . Kendisi için tarihin perdesini açması gereken bazı içsel deneyimleri bulmaya çalıştı .

Yukarıda bahsedilen mühendis Arno hakkında birkaç söz söylemek mantıklı. Belgelerde eğitimli ve hatta rafine bir kişi olarak tanımlandı. 1930'da Montsegur'da kazılarına başladı. Bu projenin Teosofi Cemiyeti'nin fonlarından finanse edilmesi dikkat çekicidir. Depeche ile yaptığı bir röportajda şunları söyledi: “Hazineler benim için para veya altından biraz farklı bir şey. Bu, Katarların dogmaları ve öğretileri üzerine en değerli el yazmalarından oluşan bir kütüphanedir. Platon'un öğrencileri olan Cathars, örneğin , uzun süredir ortadan kaybolan eserlerin birkaç benzersiz kopyasına sahip olabilir.

Çağdaşlarından biri Ran'ı şöyle tanımladı: “Onun için hikayenin rengi ve anlatıcının nitelikleri gerçeğin kendisinden daha fazlasını ifade ediyordu. Hâlâ kafası hikayelerle, efsanelerle, karanlık mitolojilerle dolu bir çocuktu. Kendisine anlatılan hikayeleri dinleyen ve çocuksu bir şaşkınlık gösteren bir çocuk. İsteği üzerine, ayrıca Lombardiya'daki ve La Unarda'daki Charlemagne savaşlarının en önemli aşamalarını incelediğimde, bana "Şarlman'ın orada olduğuna dair herhangi bir kanıt var mı?" diye sormadı . yer? Hayır, tam tersine, "A. Charlemagne?" diye sordu, tıpkı çocukların sorduğu gibi: " Kızılderililer ne yaptı ?"

şehirlerinden birinde bir oda kiraladı . Ran, seyahat ve araştırma gezilerinin yanı sıra bir iş adamı olarak hayatta kendini kurmaya çalışıyor. Mali konularda tecrübesiz olan Otto Rahn, Toulouse'dan Andorra'ya giden karayolu üzerinde bulunan Hotel Maronnires'i üç yıllığına kiralar . Pitoresk bir yerdi. Otelin çevresinde kestane ağaçları yetişiyordu. Otel işinin zor zamanlar geçirmesine rağmen, Otto Rahn, Marlene Dietrich ve Josephine Wacker'ın otelinde zar zor misafir olacakları hayalinden hemen vazgeçmedi .

Bu süre zarfında birçok garip şey oldu. Montsegur ve Catharlar bir mıknatıs gibi çeşitli araştırmacıları çekmeye başladı. Temmuz 1932'de Andre Gloria, Antonin Gadal'a geldi. 20 gün boyunca neredeyse efsanevi mağaraları inceledi, fotoğrafladı ve eskizini yaptı. Bu süre zarfında, Otto Rahn ile asla karşılaşmamayı başardılar . Eylül 1932'nin başında Rahn, kendisini özellikle Fransa'ya görmeye gelen eski Berlin tanıdığı Paul Ladame ile tanıştı. Otto onun üzerinde garip bir izlenim bıraktı: "Rahn beni bir aile pansiyonundaymış gibi karşıladı ve ertesi sabah beni Cathar Mağaraları'na götürdü. Gergin, endişeli ve bir şekilde aceleciydi. Bana elinden gelen her şeyi göstermek ve beni işinin ciddiyetine ikna etmek istedi. Ancak sürekli olarak yüzleşmek zorunda kaldığı finansal zorluklar hakkında tek kelime etmedi . Tamamen Katarlar hakkındaki kitabına dalmıştı. En önemli tarihi keşiflerden birini yaptığına inanarak araştırması hakkında coşkuyla konuştu . "Kase'ye Karşı Haçlı Seferi"nin yayınlanmasından sonra ünlü ve zengin olacağına ve kitabının hemen dünyanın tüm dillerine çevrileceğine ve edebi eleştiri tarafından tanınacağına inanıyordu.

Ancak şu ana kadar iyimserlik için çok az neden oldu. *6* Ekim 1932'de Fua İlçe Ticaret Mahkemesi Rana'nın işletmesini iflas ettirdi. Ran Paris'e gittiğinde, polis onu arananlar listesine koydu. Ticari çöküşünden kurtulur kurtarmaz, bir Alman casusu ve talihsiz otel merkezli uluslararası bir komplonun lideri olarak damgalandı. Toplumda hüküm süren casus çılgınlığının ilk kurbanları her zaman olduğu gibi yabancılar oldu ve Ran ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Çok sonra tekrar Fransa'ya dönmeye çalışacak ama yolu ona kapanacaktır. Artık araştırmasını yürüttüğü yerleri görmeye mahkum değil.

Yazar Isabella Sandy daha sonra Otto Rahn'ın güney Fransa'da kalışını şu şekilde şiirsel bir şekilde anlattı: “İki savaş arasında, Ariège'in üzerinde bir meteor gökyüzünü süpürdü. Gökyüzünü bir elmasın camı kestiği gibi kesti ve sonsuza dek ortadan kayboldu. Bir insan adını taşıyordu: Otto Rahn. O kimdi? Bunu bilmiyoruz... O nereden geldi? Almanya'dan . Tirol onun vatanı olarak adlandırıldı. Başını kanatlar gibi çevreleyen altın rengi parlak gür saçları vardı . Gözleri antrasit gibiydi, puslu ve kül grisiydi. Nedenini bilmediğimiz yıldırım içlerinde parladı. Ölümüne kadar ona eşlik etmesi gereken, diğer dünyaya eşlik etmesi gereken gizemleriyle biraz çocuk gibi davrandı.

Aynı Isabella Sandy, Otto Rahn ile adı bilinmeyen bir kadın arasında geçen şu konuşmayı anlattı:

“Başka haberciler geliyor, ancak hemşehrim Novalis'in sözlerini unutmamalıyız: üçüncü enkarnasyon bir kişide değil, bütün bir ulusta gerçekleşecek ...

"Anlamıyorum," diye haykırdı evin hanımı, "Otto, daha açık konuş!"

- Açık konuşuyorum.

Kapıda son sözlerini söyledi:

“Alman topraklarından ayrılamam. Adımlarıma sadık kalmış gibiydi. Zengin ve doğurgandır, ancak çok özlediği tohumu ona atmak gerekir. İnsanlığın gerçek vatanı, insanın kendi derinliklerindedir. Ve ancak o zaman coğrafya gelir.

1933 sonbaharında, yani Otto Rahn'ın Pirenelerin vadilerini ve mağaralarını keşfetmesinden iki yıl sonra, kitabı Kâse'ye Karşı Haçlı Seferi, Freiburg yayınevi Urban tarafından yayınlandı. Adı bilinmeyen bu yayınevinin sahibi, Otto Rahn ile ilk karşılaşmasını şöyle anlatmıştır: “Bir gün yayınevimizin eşiğinde belirdi . Paltosuz, sadece bere içinde, sanki hava koşullarından kurtulabilirmiş gibi. Haçlı seferiyle ilgili ilham verici hikayesi bizi etkiledi ve onunla bir anlaşma yapmaya karar verdik ve ona kitabı bir yıl içinde Freiburg'da tamamlama fırsatı verdik.

Otto Rahn'ın işleri yokuş yukarı gitmiş gibi görünüyordu. Kitabın yayınlanması beklentisiyle, Frankfurt am Main merkezli "Güneybatı Alman Radyosu"nda kitaptan alıntılar okundu. Bu girişimde , o sırada Frankfurt radyosu için raporlar yazan Albert Rausch tarafından yardım edildi. Bu sırada, narin ve zarif Ran, yeni tanıdıklar yapar. Güneybatı Alman Radyosu'nun sahibi ve daha sonra Reichsbank'ın başkanı olan Hjalmar Schacht'ın yeğeni Sven Schacht, temas çevresine giriyor . Radyoda Ran, Gray Corps gençlik örgütünün bir üyesi olan Dietmar Lauermann ile tanışır. Bu adam radyo için gençlik oyunları yazdı. Otto , orada genç kaşifi babasıyla buluşturan ünlü Alman filozofun oğlu Manfred Keyserling ile tanışır. Rahn'ın yeni arkadaşları arasında, radyoya gönderilen yazıların editörlüğünü yapan tıp öğrencisi Hans Grebe'yi de görebiliriz. Ran, bu genç adama Conrad of Marburg hakkında bir kitap yazmasına yardım etme isteğiyle döner. Sonuç olarak, her iki genç de Wilnsdorf'a bir gezi yapmaya karar verir. Marburglu Konrad, 1233'te "sapkın okulu" burada yıktı ve "isyancıları" kazığa gönderdi.

Ran ve Grebe, “keşif” yerlerine giden yolun çoğunu trenle, geri kalanını bisikletle (bisikletler Grebe Kardeş tarafından sağlandı) seyahat ederler. Yerleştikten sonra Ran , sapkınların yakıldığı yangınların izlerini yoğun bir şekilde arar. Togada, Almancadan kabaca "yanmış kadın" olarak çevrilen Brendchen adında küçük bir yer bulur . Bu "sefer" sona erdi. Eve dönen Rahn, Hans Grebe'ye yazarın 2 Eylül 1933'te imzaladığı kitabının bir kopyasını verir. Bu, Rahn'ın Ağustos 1933'te Wilnsdorf'a "seferini" üstlendiği anlamına gelir.

Dönüş yolunda, her iki genç de yanlışlıkla Albert Rausch ile tanışır ve Erbach-Eltwil'de

yaşayan Koolhaas şarap üreticileri ailesiyle tatile çıkar. Evin sahibi Joachim Kohlhaas ve Albert Rausch, 1920'lerde Alman gençleri arasında çok popüler olan bir gençlik toprak hareketi olan göçmen kuşların saflarında bir araya geldi. İlginç bir şekilde, "Göçmen Kuşlar" primakına. ! ve bu gençlik hareketinin lideri "Vidli Amca"yı (Wilhelm Jansen) tanıyan Hans Grebe.

Koolhaas, Grebe, Rausch, "Willy Amca" ve Otto Rahn arasındaki bu temaslar, Göçmen Kuşlar içinde oldukça güçlü bir homo-erotik geleneğe tanıklık ediyor. İktidara gelen Naziler, gençlik hareketlerinin önde gelen isimlerini eşcinsellikle suçladıklarında, bana bunun sadece Hitler Gençliği'nin rakiplerini itibarsızlaştırmanın bir yolu gibi geldi. Ama görünüşe göre ateş olmayan yerden duman çıkmaz. Bu, en az bir gerçekle kanıtlanmıştır. 1912'de felsefe öğrencisi Hans Blücher, Erotik Bir Fenomen Olarak Alman Geçiş Kuşları Hareketi kitabını yazdı. Kitap büyük bir skandala neden oldu. Özellikle, "Göçmen Kuşlar" da hüküm süren "dostça aşk" hakkında bilgi verdi. Bu arada, "Willie Amca" nın biyografisi bu konunun canlı bir örneğidir. 1908'de Göçmen Kuşlar başkanlığı görevini kaybetti ve iki yıl sonra genç koğuşlarıyla son derece garip bir ilişki nedeniyle örgütten tamamen atıldı. Ancak, bu tamamen farklı bir kitap için bir hikaye.

Joachim Koolhaas anılarında, yazar Seeburg'un kendisine Otto Rahn'dan , Katarların tarihini "doğru" olarak incelemeye başlayan ilk kişi olduğunu söylediğini yazdı. “Bazı Fransızlar ancak ondan sonra bu yönde düşünmeye başladılar. Bir keresinde Koolhaas, "Güneybatı Alman Radyosu" nun yöneticilerinden Wolfgang Frommel'e şunları söyledi : "Otto Rahn'ın elde etmeyi başardığı sonuçlara çok sık itiraz ediyorsunuz." Bu ifadeye bakılırsa, genç yoldaşın yeteneklerinden şüphe duymadı. Frommel'in Kâse mitini yalnızca Otto Rahn'ın daha sonra ikinci kitabında bahsettiği Altın Postu arayan Argonotlarla ilişkilendirmesi dikkat çekicidir.

13 Ekim 1933'te Albert Rausch, Otto Rahn'a bir mektup yazdı. İçeriğinden eski yoldaşların yer değiştirdiği anlaşılıyor. Şimdi Ran, Raush'ı himaye etti. Yeni radyo romanlarının hazırlanmasında ona yardım etti. Ve Rausch'un yeni yayınlanan kitabı The Mother of Wisdom'ın edebi tartışmasını düzenleyen Rahn'dı. Raush'un kendisi borçlu kalmak istemiyordu. 10 Aralık 1933'te Basel Gazetesinde "Haç ve Kâse" makalesini yayınladı. Rahn'ın Kâse'ye karşı Haçlı Seferi'nde ortaya koyduğu fikirleri ayrıntılı olarak aktarır . Bu makale, oldukça nesnel ve hatta bazen eleştirel düşünceler içerdiğinden, kesinlikle bir nezaket jesti değildi . Rausch'un sözleri hala anlamlarını kaybetmedi . Ondan alıntılar yapayım .

"Rahn istisnai kitabı üzerinde çalışmaya başladığında, içgüdülerini takip etti. Kendi

kendilerine araştırdığı şeyler , anlamlarını bilinçli olarak değil, daha doğrusu bilinçaltında kavradığı için onunla tanışmaya gitti , çünkü anlaşılmaz nedenlerle ona çağrıldı. onların tercümanı olmak. Yorumunun her ayrıntıda tartışılmaz olup olmadığı önemli değil. Önemli değil. Tek önemli şey, ayrı şeyler arasındaki bağlantıları ortaya çıkarabilen yorumun kendisinin bulunmasıdır. Binlerce yıl geriye giden ilişkiler. Yalnızca aptal, duygusuz bir akılcının inkar edebileceği bağlantılar .

Geçen yüzyılda büyük Basel bilgini Bachofen halka din hakkındaki parlak fikirlerini sunduğunda, lonca bilimi onun tanınmasını reddetti ve onunla bir amatör olarak alay etti . Ama bugün onun anaerkillik, inanç biçimlerini değiştirme konusundaki öğretisinin tarih bilimi alanındaki en büyük başarılardan biri olduğunu biliyoruz...

Kase nedir? Kâse bir ışık ve saflık ülkesidir. Kâse, kusursuz mükemmellik için dünyevi hapsolmuş insan ruhunun en derin rüyasıdır . Kâse'nin sembolü, saf parlaklıkta parlayan bir taş ve bir kadehtir... Kâse'nin sembolü, kutsal bir ilahi hazine olan Altın Post'tur... Kâse'nin aleminde gerçek aşk vardır, hiçbir şeye sahip değildir. insanların şehvetli çekiciliği ile yapın. Bu gerçek aşk, Platon'un Eros'u ile eşitlenebilir . Bu kavramların her ikisi de diğer tarafta yalan

iyi, entelektüel anlayış Onlar ancak tahmin edilebilir ve seçimde yaşayabilirler.

Kitap hemen ilgi gördü. 1935'te, bizim tarafımızdan daha önce bahsedilen filozof Hermann Keyserling, yıllık almanak "Bilgelik Okulu" nda yayınlanan "Sona Giden Yol" makalesini yazdı. İçinde özellikle şunu söylüyorum: “Artık, erişilebilir ve çok sağlam bir şekilde, tomurcukta boğulmuş büyük Avrupa kültürünün tüm trajedisini gösteren bir kitabımız var. Bu Otto Rahn'ın "Kaseye Karşı Haçlı Seferi". Genel Hıristiyan iyilik kavramının, yani Kâse geleneğinin, Roma Katolikliği tarafından tamamen reddedildiğini ve birçok mezhep haline geldiğini görünce şaşıracaksınız . Özellikle çarpıcı olan, Rahn'ın bir insanı canavara dönüştüren manevi fanatizm tasviridir. Aksi takdirde, bu, minnesang'ın nedenleri, Avrupa şövalyeliğinin erken tarihi ve birçok eski efsanenin ilham kaynakları hakkında halka açık ilk düzgün kitaptır . Kâse kalesinin (ki aslında hala var) renkli tasvirleri ve sapkınların yüzyıllarca saklandığı romantik mağaralar, şüphesiz pek çok kişiyi Midi-Pyrenees'i ziyaret etmeye teşvik edecektir.

Otto Rahn'ın kendisine dönelim. 1933'te, zaten Üçüncü Reich'a dönüşen Almanya'nın başkentine taşındı. Orada birçok Nazi örgütünden biri olan "Alman Yazarlar İmparatorluk Birliği"ne katılır ve burada Adolf Friese ile tanışır. Friese bir röportajında bu tanıdıklığı şöyle anlattı: “İlk kez 1934 Şubatının ortalarında tanıştık. Pazar öğleden sonra gibi görünüyor . Biri

beni ona ayarladı. Sanırım Greta von U. (Urbanitzki) idi. Hala bu şirketi görüyorum. Ben bir gazeteci, kırklı yaşlarımda bir Viyanalı, R. (Ran) ve bir başkası . Kaiser Salonu'nda çay içtik. Wilhelmstrasse'deki Grand Hotel'di. Orada çok çeşitli temaslar kuruldu. R. (Rana) için bu çok önemliydi, muhtemelen kendisi de aynı şekilde düşünüyordu. İlk kitabının herkesin ağzında olacağına inanıyordu. Ama şahsen ben duymadım bile... Ama sonuçta bu salon büyük dünya için bir sıçrama tahtasıydı. Görüldüğü gibi Otto Rahn, tarzıyla ünlü lipoperatöre pek benzemiyordu.

Ama yavaş yavaş şöhret ona geldi. İlk olarak, " Pyrenees mağaralarında yaşadıklarım" adlı makalesi , en büyük Alman yayını olan Berlin Illustrated Magazine'de yayınlandı. Biraz sonra imparatorluk radyosu aynı adla bir yayın yaptı. 24 Haziran 1934'te Rahn , yalnızca kitabının Fransızca baskısı için tasarlanan The Grail Crusade'in son sözünü tamamladı.

O sırada kendisi hakkında şunları yazdı: “Fransa'ya gittiğim ve Romanesk ve Alman Minnesang arasındaki bağlantılar hakkında kitabımda yazdığım gerçeği göz önüne alındığında, hemen Frankofili'den şüphelenildim. Günden güne "düşmana yardım ettiğimden" şüphelenilebilir. “ Berlin'deki Üçüncü Reich hakkında bir kitap yazmaya cesaret eden Fransız yazar ajan Daladier ile arkadaş canlısı! Dikkatlice!" bazıları fısıldadı. “Bu Parisli yayıncının yazışmaları o kadar kapsamlı ki zararsız olamaz” diye iftira attılar. “Fransız gazeteleri , Fransız-Alman bağları arzulanan çok şey bırakmasına rağmen, şimdiye kadar bilinmeyen bir Alman yazarı övmeye nasıl cesaret etti ”, yine de diğerleri öfkeyle duyuldu. “ Faşist İtalya yazarlarının uzun süre Fransa'da yaşamış genç bir Alman hakkında yaygara koparmaları nasıl mümkün olabilir ? Bu bir kaza olamaz!" - dördüncü şikayet etti. Ve Propaganda Bakanlığı'nın bir şubesi tarafından tavsiye edildiğim Berlin Basın Bürosu (ki bu kitap için hala bana tüm ücreti borçlu), bir akşam "liberal" gazetede kalemimin altından çıkan bir makale yayınladığında. , ben, dedikleri gibi, "düştüm." Üzüldüm, Berlin'den ayrıldım. Şimdi memleketim Heidelberg'deyim, sakince işime dönüyorum .

Şu anda, Otto Rahn "Heinrich Minnecke" makalesini yazarken aynı zamanda Konrad of Marburg'un biyografisi üzerinde çalışmaya devam ediyor. Yeni aksanları var. Ran, Profesör Genke'nin, Catharların cennetten tahttan indirilen Lucifer'e saygı duyduğu gerçeğine atıfta bulunan küçük bir çalışmasına rastlar .

Şu anda Ran, tanıdığı Adolf Friese ile işe yaradı. Yanlışlıkla onun üzerinde büyük bir etki bırakan "Heinrich Minnecke" adlı eserini gördü. Friese, genç yazarda olağanüstü bir yetenek gördü. Her zaman yazarla kişisel teması tercih eden Friese, makalesinin yayınlandığı gazete aracılığıyla Rahn'a bir mektup yazar. Cenevre'den cevap geldiğinde Friese'in şaşkınlığını bir düşünün. Ve ertesi gün Milano'dan bir telgraf alır! İçinde, Ran varış zamanını bildirdi. Bu

sırada Almanya'da kanlı bir eylem yaşanıyordu - “uzun bıçaklar gecesi”. Friese güvenli oynamaya çalışıyor. Ran'ı yakında dönmemesi konusunda uyarır. Bu bir kez daha Otto'nun eşcinselliğine işaret ediyor. " Uzun bıçakların gözleri"nden sonra eşcinsel olmanın sadece rahatsız edici değil, aynı zamanda tehlikeli olduğu da ortaya çıktı. Ran, yanıt olarak, siyasi anlamda "temiz bir tablet" olduğundan emin olmak için acele ediyor, ancak yine de Almanya'ya dönüşünü ertelemeye karar veriyor. Bir süreliğine gözden kaybolur.

Rahn, daha Nisan 1935'te Adolf Friese'in dikkatini çekti. Ran'ın çok sigara içtiği belliydi. Garip bir şekilde soruları yanıtladı ve gelecekte Pirene dağlarındaki Kâse'yi aramaya devam edebileceğine dair belirsiz bir umudu ifade etti ve bunun için Katalan soylularını çekmeyi bile planladı.

Büyük olasılıkla, bu planlar "Majesteleri Şans" için olmasa da plan olarak kalacaktı. Otto Rahn, 1934'ten beri resmi takma adı Weistor [1] ile tanınan 70 yaşındaki SS subayı Karl Maria Willigut tarafından fark edildi . Nasıl olduğunu, Wiligut ve asistanının "adlı" kızı olan Gabriela Winkler-Dechend anlattı.

"Karl Maria Wiligut'un (Weisthor) kaderi "Karl Wiligut'un Gizli Geleneği" bölümünde tartışılıyor.

Hikayesi 1989'da Vladimir Lindenberg'in Rituals and Stages of Initiation adlı kitabında yayınlandı: “O sırada Otto Rahn'ın Kâseye Karşı Haçlı Seferi kitabı elime geçti. Onu okudum. nefesini tuttu ve sonra eski ustaya teslim etti. Hemen ve beklenmedik bir şekilde bana Ran'ı bulmamı ve onunla iletişim kurmamı söyledi. Buna kitabının yayınlanmasından sonra sadece Fransa'ya girmesinin yasaklanmadığını, yazarın süresiz olarak çalıştığı yayınevinden ayrıldığını söyledim. Aslında, sokakta parasızdı. Yaşlı beyefendi , bir fırsatta Himmler'e ondan bahsetti ve Ran'ın hemen Berlin'e götürülmesini emretti. O oradayken, neyse ki benim için, saatlerce sakince konuşabildik. Bu sohbetlerden dostluğumuz doğdu. Otto Rahn'ın elinde bir daire ve ihtiyacı olan her şey var.

O zamandan beri Ran, SS Ana Yarış ve Yerleşim Müdürlüğü'nün bölümlerinden birinde Wiligut'un altında bir referans olarak çalışıyor. Orada tam olarak ne yaptığı bilinmiyor. Her ne kadar Vplligut adına yaptığı incelemelerden bazı eserler ve alıntılar bize kadar gelse de.

Albay Willpgut, "garip yabancı" Rahn'ı sosyeteye tanıttı Birlikte, Luftwaffe subaylarının ve Berlin beau monde temsilcilerinin rahatlamayı çok sevdikleri ve rahat bir atmosferin hüküm sürdüğü aynı adı taşıyan gölde bulunan Molchov Kalesi'ni ziyaret ederler . İnsanlarla her zaman hızlı iletişim kuran Ran, kalede önemli siyasi figürlerle tanıştı. Gabriela

Winkler-Dechend bu sefer şunları yazdı : “Bir keresinde Grigol Robakidze'yi akşam yemeğine davet etmemi önerdi . Robakidze bir Rus göçmeniydi ve Berlin'de yaşıyordu. O bir peygamber ve inisiye olmasına, basitçe büyü yayan bir adam olmasına rağmen bizim kadar kayıtsızdı. .. Biz gençler saygıdeğer arkadaşımız Ran'a o kadar sevgi ve özenle yemek hazırladık ki Robakidze her YENI yemeğe bir ritüel başlatırcasına başladı. Çabalarım olmasaydı, belki de bütün akşam tek kelime etmeyecekti . Yemekten sonra Gürcü anılarını paylaşmaya devam etmesi bizi çok sevindirdi.”

Ve işte Adolf Friese'in günlüğünden bazı alıntılar: “R.'den (Yara) bir davet aldım. Nerede yaşadığımı ve beni nasıl bulacağını nereden biliyor? Haftanın başında bir SS astsubay üniforması içinde göründü . Görünüşe göre, içinde görünmek için acelesi vardı [1] . Ardından, şehrin hayvanat bahçesi alanındaki Ran'ın dairesine bir ziyaret yapıldı. Ran için eski hamalın dairesi bir apartman dairesi, bir cennet, lüks bir evdi. Bu sırada Friese , Rana'da ciddi değişikliklerin meydana geldiğini kaydetti. Narsist oldu, bu kötü nitelikten kurtulmaya çalışmadı. Gizlenmemiş bir gururla Friese'e masadaki kağıtları sıralayan genç bir adam gösterdi: "Sekreterim."

"Ran'ın SS'ye nasıl girdiği" anketine ışık tutacak .

"27 Eylül 1935

SS Oberführer K.M. Vapstor. Berlin-Grunwald

Çok gizli!

Sayın Albay, Biliyorsunuz ki son zamanlarda sadece işimle ve bir kart dosyası derlemekle yaşıyorum. Ayrıca, gnosto'nun öngörülemeyen bir reddiyle karşılaştığımı da bildirmek isterim. Bu, uzun yıllar süren çalışmalarım sırasında yalnızca güçlenen bir inançtır. Birbirimizle yeterince iletişim kuramadığımız gerçeğinden oluşur. Bulgularımı sizinle tartışmak için tüm işlerimi bir süreliğine bir kenara koyabilirim . Monswalt ve Calvary kitabımın yayınlanmasının arifesinde, sizden aşağıda belirteceğim önerileri kişisel olarak Reichsfuehrer SS ile (ve sadece onunla ve başka kimseyle değil) tartışmanızı rica ediyorum.

Karl Maria Willschuia'nın (Weistor) kaderi, "Karl Willigutak'ın Gizli Geleneği" bölümünde ele alınmaktadır.

bir

için bazı yerlerin ve yerleşim yerlerinin yerelliğini kontrol etmem gerekiyor . Bana

Odenwald, Westerwald ve Zalierland'a 10 - 14 günlük bir gezi yapma fırsatı vermenizi rica ediyorum . Veya bir yıl içinde bu geziye SS Oberscharführer Volgmann'ı gönderin. Hangisi benim için daha iyi olurdu.

Başlangıç olarak, Amorbach yakınlarındaki Wildenberg kalıntılarını incelemeliyim (bkz. Kunis, Alman Kase Kalesi). Bu , kazılar orada gerçekleştiğinde gerçekleşmelidir . Kazı başkanıyla zaten yazışıyorum. Sonra Wiesbaden mağarasını keşfetmek istiyorum. Oradan Sprockenburg'a gitmeyi planlıyorum (bkz. Rehorn. Westerwald 91'den. Antik tarihin kalıntıları Efsaneler imparator Nero'nun burada doğduğunu söylüyor . Spork = turna = ardıç). Oradan Drutgerstein'a , "Steimel"e (Steinmal veya Steinmahal), Hellenborn'a, Widderstein'a bir gezi yapardım. Ayrıca Dornburg (Thorburg - Thor'un şatosu), Rospe (muhtemelen Heinrich von Ofterdingen'in doğum yeri), Wilnsdorf (Marburg'lu Conrad tarafından yok edilen Alman Katharlarının ikametgahı), Wanbach (Vans'tan türetilmiş) görkemli taş yapılarını görmek istedim. ve Asbach (Aesir'den türetilmiştir).). (Bu arada, Yunan yazıtlı muhteşem tasarımlı bir altın sikke - Lysimachus Basilei - Lysimachus Büyük İskender'in komutanıydı) burada bulundu. Asbach'tan sonra, sizin ve Reichsfuehrer SS'nin kişisel olarak seçeceğiniz yerleri incelemeyi düşünüyorum .

Bay Lachner'ın düğününden sonra tamamen özgür olacağım ve her türlü geziyi yapabilirim. Elbette buna dayanarak ayrıntılı bir rapor hazırlayacağım bu keşif gezisinin organizasyonuna katkıda bulunabilir misiniz? Ya da belki bu gezinin beklentilerini kişisel olarak tartışma fırsatı bulursunuz? Bay Lachner ile hemfikir olduktan sonra , bu akşam saat 8'de sizi şahsen ziyaret edebilirim.

Selam Hitler!

Wat Otto Ran.

Ran'ın isteği hemen kabul edildi. Bu sefer tamamlandı. 19 Ekim 1935'te Rahn, Himmler'e bir rapor gönderdi ve kişisel bir konuşma istedi. 3 Kasım'da Himmler , resmi günlüğüne Rahn'ın araştırma gezisiyle ilgili bir not aldı: “Raporu iade edin. Bir gizlilik kategorisi atayın. Ne yazık ki, çok gizemli koşullar altında yazılan mektup, Rahn'ın SS'deki bağlantılarını doğru bir şekilde izlememize izin vermiyor. Mektupta bahsedilen yerlerin neredeyse tamamı Karl Rehorn'un 1912'de yayınlanan Westerwald'ından ödünç alınmıştır. Mektubun sadece üç istisnası vardı: Wildenberg, Widderstein ve Wilnsdorf. Altın madalyonun açıklaması, Ran'ın daha sonra In Lucifer's Court adlı kitabında kullandığı Rehorn'dan bile ödünç alındı. Karl Rehorn, Westerwald'da en büyük antik kültür merkezini gördü: “Asbach , mitolojik ışınların dördüncü kutuplaşması çemberinin merkezi olarak karşımıza çıkıyor . Bu yerin adının

bilimsel yorumu hiç şüphesiz - "aslardan" geliyor. Gerçekten de burası antik çağlardan beri kutsal sayılmıştır. Ayrıca, Karl Rehorn , Westerwald'da Romalıların varlığının gerçeğini kanıtlamaya çalıştı . Ona göre bu yerdeki en önemli keşif, eliptik bir höyüğün varlığıydı. Yapımcılarının kimler olduğu hala bilinmiyor.

Rahn'ın Asbach'ı okuduktan sonra Willigut ve Himmler'in kişisel talimatlarıyla ziyaret edeceği yerler hakkında yazdığı mektubundadır . Büyük olasılıkla, Buchholz bataklıklarında Leutestein yakınlarındaki bir sunak yerine inşa edilen Jütgenbach şapelinin çevresiyle ilgiliydi. Gelenek, yerel rahip tarafından aldatılan şeytanın bu kayayı paganlara fırlattığını söyledi. Bu efsane, 948'de bilinmeyen nedenlerle patlayan ve küçük parçalara ayrılan el yazmalarında bahsedilen Livenstein ile neredeyse aynıdır .

Rahn'ın mektubuna yakından bakıldığında, birkaç yüzeysel 'çekince' ortaya çıkıyor. Örneğin, “Kunis. The German Castle of the Grail", ancak bu eserin doğru başlığı şu şekildedir: "Kunis" Wildenberg. Odenwald'daki Kâse Kalesi. Buna ek olarak Rahn , dolaşımdan uzun zaman önce kaybolan yerleşim yerlerinin adlarını kullandı : “Mary's Spring” yerine “Hellenborn”, Bad Marienburg beldesinin yakınında bulunan “Great Wolfenstein” yerine “Drutgerstein”. Görünüşe göre bu, kendilerine daha fazla ağırlık vermek ve Himmler'i bu keşif seferine duyulan ihtiyaç konusunda ikna etmek için yapıldı.

bazı başlıkların oldukça sorunlu yorumlarını da içeriyor . Örneğin, Steimel'in Steinmahal'a dönüşmesi şüpheli olmaktan da öte. Veya başka bir örnek: “Aydınlanma Mağarası” olarak adlandırılan Wiesbaden mağarası . 19. yüzyılın "romantikleri" tarafından fark edildi ve tarih öncesi dönemle hiçbir ilgisi yoktu. Ancak Ran, farklı bir versiyonu dile getirmekte çok ısrarcıydı. "Aydınlanma mağarası" , "vahşi kadınlara" - gören Nornlara aitti .

Ya da başka bir gözetim. Rospe kasabası hiçbir zaman Heinrich von Ofterdingen'in doğum yeri olmadı. Ran'ın kendisi sadece iddia edilen doğum yerinden bahsetmesine rağmen. Bu bağlamda, uzun yıllar çalışmanın rahatlığını anlatan mektubun ilk satırları, SS liderliğini Rana'yı kanatları altına almaya ve daha fazla yeni kitap talep eden yayıncıların özeninden kurtarmaya zorlamalıydı.

Şubat 1936'da Otto Rahn , eserlerini Wiligut-Weisthor departmanında tercüme etmesi gereken Fransız Gaston de Mengele hakkında bir rapor yazar. Matematikçi SS-Sturmbannführer Franzolf Schmidt de bu problemle uğraşan grubun bir üyesiydi. Bu adam daha önce , ışınları Ariozofik bakış açısıyla incelemeye ayrılmış bir dizi okült kitabın yazarı olarak biliniyordu .

Schmidt, bu bilimsel konumu kendisine atfetmeyi sevse de, bir profesör değildi. Bir zamanlar, "Yeni Bir Işın İyileştirme Yöntemi", "Tedavi, Gençleştirme ve Yaşamın Uzatılması", "Yeni Işın Doktrini" gibi eserlerin yanı sıra Kopernik tarafından önerilen dünya sistemini eleştiren bir kitap yayınladı - "Bu yıldızlar değil". Ayrıca Schmidt, son derece uzun bir başlığa sahip bir çalışmanın yayıncısı olarak görev yaptı: “İlk Hakiki İlahi Vahiy. Atalan Antik Antik İncil. İnsanlığın Altın Kitabı . Frenzolf Schmidt ayrıca 1920'lerde İncil'in "tahrif edilmemiş" metinlerini restore etmeye çalıştığı Psycho dergisini yayınladı. Schmidt , runik yazı araştırmacısı Friedrich Bernhard Marby tarafından yayınlanan The Own Way ve New German Gazette dergisindeki makaleleri sayesinde SS liderliğinin dikkatini çekti . Schmidt'i Willigut ile tanıştıran oydu.

Çalışmaları bir zamanlar Wiligut departmanı tarafından incelenen Gaston de Mengel, çeşitli Hıristiyanlık öncesi, Hint, Fars ve Çin el yazmaları temelinde mistik uygulamaları kavrayan özel bir araştırmacıydı. 1932'de Polaris Bülteni'nde yayınlanan “Üçlemenin Sembolizmi” makalesini yazdı. Evet, evet, Otto Rahn'ın Güney Fransa'da karşılaştığı organizasyonun bir goy'u. Mengel, Wiligut ile şahsen tanıştıktan sonra Himmler'e "Gizli" olarak sınıflandırılan bir rapor gönderdi. Dedi ki: “ 23 Haziran 1937'de Helsinki'den bana gönderilen son derece şifreli bir mektupta Gaston de Mengel bana garip bir bildirimde bulundu. Örneğin şunları yazıyor: “ Paris'in kuzeydoğusunda uzanan eksenin çok güçlü bir etkisi var. Ancak bu eksen ne Berlin'i ne de Helsinki'yi geçmiyor.Bu eksenin kesitinden Kuvvet'in çıkış noktasını belirleyebildim. Murma'da (Lapland), yaklaşık 35 derece doğu boylamı, 68 derece kuzey enlemi, Rus Lovozero civarında bulunur. Büyük Siyah Merkez'in yerini de belirledim. Batı Moğolistan'da Kobdo, Urumtshi ve Bakul'un oluşturduğu büyük üçgenin içinde yer alır . Gaston de Mengel bana onun hakkında ne bildiğimi sorduğu için bu mektuptan alıntılar yapıyorum. Bu bilgiyi özel ilgiye değer buldum. Benim versiyonuma göre, Ruslar Fransa ve İngiltere ile anlaştıktan sonra orada uçuş üsleri oluşturulabilir. Bu düşünce değerli görünüyorsa, SD bunu inceleyebilir.

Heritage'a iletildi . Ancak hayatta kalan belgeler , Ahnenerbe'nin bu mektuba herhangi bir önem vermediğini doğruladı. Daha da tartışmalı olan, bu tür "anlayışların" SS güvenlik servisi - SD tarafından ele alınacağı gerçeğidir. Mengel'den miras kalan belgelerin bir yığın kopyası Wewelsburg'a gönderildi. Otto Rahn'ın Mengel'e nasıl davrandığı da bilinmiyor. Savaştan sağ kurtulan Ancestral Heritage çalışanlarının çoğu Wiligut-Weistor hakkında çok olumsuz konuştu. Böylece, örneğin, Ahnenerbe'nin ilk başkanı Hermann Wirth ona en aşağılayıcı özellikleri verdi. Araştırmanın konusu, ayrım gözetmeyen birçok araştırmacıyı Otto Rahn'ın Ahnenerbe ile işbirliği yaptığı fikrine götürdü. Ama çok büyük bir hata - Ran asla Ataların Mirası'nın bir çalışanı değildi.

1935 sonbaharında Rahn seferine katılmayan Profesör Alfred Schmidt, 21 Ekim 1935'te Gabriele Winkler-Dechend'e şunları yazdı: “Bugün ilk mektup Otto'dan geldi . Gezisinin başarıları ve yaptığı keşifler hakkında iyi haberler içeriyordu. Başkalarının fark etmediği şeyleri görme yeteneğine sahip olduğu için yapacağı ruhsal keşiflerine hayranım ama cüceler ve diğer mağara sakinleriyle takılan insanlar bunu yapabilir.

İsviçre kökenli Profesör Alfred Schmidt, başarılarını uygulayabileceği Almanya'da büyük bir fiziksel ve kimyasal girişim kurmak için Basel'den Berlin'e taşındı. Bunun için Berlin'in eteklerinde büyük bir arsa aldı. Grey Corps'un bir üyesi olan Dietmar Lauermann, Profesör Schmidt hakkında şunları yazdı: “Genç yaşlarında İsviçre ve Alman gençlik hareketinde önemli bir rol oynadı. İsviçre'de Basel ve Zürih merkezli "Ring" örgütünü kurdu ve daha sonra ağırlıklı olarak güney Almanya'da faaliyet gösteren "Grey Corps"un kurucusu oldu . O zamanın çoğu gençlik sendikası gibi, Gri Kolordu da Nasyonal Sosyalistler tarafından yasaklandı.

Diğer, doğrulanmamış raporlara göre, Schmidt bir seks skandalı yüzünden Basel'den ayrılmak zorunda kaldı.Egonun dolaylı bir teyidi olarak, lüks bir yatak odası da dahil olmak üzere Berlin'deki dairesinin çıplak erkek heykelleriyle süslenmiş olması ve bariz gomoerotik tonlara sahip resimler. Yeni Almanya'da bu parlak ve birçok yönden anlaşılmaz kişilik zor zamanlar geçirdi. Sürekli casusluk şüphesi vardı. Bir noktada kendini tecritte buldu - resmi yapılar ona herhangi bir teması yasakladı. Olaylar öyle bir noktaya geldi ki Gabriela Winkler-Dechend bilim adamına kimseden değil, Obergruppenführer Wolf'tan bir Noel kartı vermesini istedi.

Bir keresinde, Profesör Schmidt'i ziyaret ederken Otto Rahn, başka bir İsviçre tıp bilimleri doktoru Franz Riedweg ile tanıştı. Genç doktor, Savaş Bakanı General Blomberg'in kızıyla nişanlıydı ve daha sonra Ancestral Heritage'ın bir çalışanı oldu ve Alman Bilimsel Eylem Departmanında çalıştı. Aynı Ridweg, hem kimyagerin hem de gençlik hareketinin eski liderinin eşcinsel olduğuna inanıyordu. Bununla birlikte, bazıları Ridweg'in kendisinin eşcinsel aşka yabancı olmadığını savundu.

Ama Otto Rahn'a geri dönelim. Dietmar Lauermann hayatının bu dönemi hakkında şunları yazdı : “Kesinlikle – Rahn asla bir Nazi olmadı! Himmler onu yüceltmeye başladıktan sonra bile bu siyasi sisteme içeriden karşı çıktı. Yol ayrımındaydı ama pek seçeneği yoktu. Bunu ancak o dönemde yaşayanlar anlayabilir. SS'den resmen atıldığındaki cesaretine hayret ediyorum. Tabii ki, bunun başka bir nedeni daha vardı - eşcinselliği.

12 Mart 1936 Otto Rahn resmen SS'ye katıldı. Gerekli evrakları doldurur ve altı gün sonra

şu açıklayıcı notu yazar: “İktidara gelmeden önce (Naziler) yurt dışında çalıştım. Almanya'da uzun süre ayrı kaldıktan sonra , NSDAP'ın siyasi hedeflerini ve dünya görüşünü paylaşmaya başladım . Kitabım ve makalelerim , Reichsführ RASS'ın Kişisel Karargahına davetimin kanıtladığı gibi, Nasyonal Sosyalist manevi miras için önemlidir.

Reichsführer SS Otto Rahn'ın Kişisel Karargahına girdikten sonra, esas olarak Heinrich Himmler'in aile ağacını inşa etmekle meşgul oldu. Himmler'in kendisi , her SS adamının soyunu 1750'ye kadar takip etmesi gerektiği emrini yerine getirmekte oldukça zorlandı . SS'ye kabul edilmenin ana koşullarından biri, bu soyağacında Yahudilerin olmamasıydı. Himmler'in zorlukları, atalarının bir kısmının İsviçre'de yaşamasından kaynaklandı. Otto Rahn ve arkadaşı Raymond Perriere çok işe yaradı. Diplomatik pasaportlarla donatılmışlar , gerekli tüm belgeleri İsviçre'de bulabildiler . Bu görevi başarıyla tamamladıktan sonra Otto Rahn, Heinrich Himmler'in özel beğenisini kazandı. Temmuz 1936'da bir "bonus" olarak, İzlanda'nın kuzeyine bir gezi aldı (lütfen bu geziyi, hedefi de İzlanda olan ücretli Ahnenerbe seferi ile karıştırmayın). Ran, SS liderliğindeki eğitim komisyonunun bir üyesi olarak bu sefere zaten katılmıştı.

Bu geziye katılmayı çok istiyordum ve buna katılmak zorundaydım (Otto benimle dayanışma içindeydi). Ancak adaylığım , keşif gezisinde kadınların yeri olmadığına inanan Heinrich Himmler tarafından onaylanmadı .

Bu grubun belirli bir görevi yoktu. Keşif daha çok bir gezi gibiydi - katılımcılarının Edda'nın ve İskandinav dünyasının ruhunu hissetmeleri gerekiyordu. SS'yi taşıyan gemideki yolcular arasında İzlanda'da iki uzman vardı: Paul Burkert ve Hans-Peter Koudres. Ran, gezinin ilk günlerinden itibaren onlarla arkadaş oldu. Daha sonra Coudres ile Wewelsburg Kalesi'ndeki bir kütüphane projesinde çalıştı . Bir arkadaş, Ran'ın tanışmasının, "Orada ağaçları görmek istiyorum" dediğinde başladığını hatırladı. Adadaki seyrek bitki örtüsü göz önüne alındığında, bu ifade onlara eğlenceli görünüyordu. Ancak, gezideki diğer katılımcılar Ran'a hiç dikkat etmediler ve ona hafif bir küçümseme ile davrandılar. Lucifer's Court'ta Ran, onlar hakkında şu satırı yazdı: "Aralarında arayacak hiçbir şeyim yoktu." Tarihçi Armin Mohler bir keresinde Otto Rahn hakkında şöyle demişti: " Rahn gibi insanlar neredeyse her zaman 'sanatçılar'dır ve kendileri için tek somut argümanı rüyalarıdır. İzlanda'ya giderken Otto Rahn "sanatçıları" görmedi ve bu nedenle anıtsal ve zorlu doğa onun ilgisini çekti .

Ağustos 1936'da Berlin'deki Yaz Olimpiyat Oyunları'nı bir İsviçre muhabiri olarak ziyaret eden Paul Ladame, Lucifer's Court'a Fransızca önsöz için şu sözleri yazmıştı: “Kurfürstendamm boyunca yürüyordum. Mavi gökyüzü , gamalı haçlarla karıştırılmış tüm ülkelerin bayraklarıyla doluydu . Bayraklar Baltık Denizi'nden esen kuvvetli rüzgarda

dalgalandı. Joachimstaler-pprasse'nin köşesinde Otto Rahn beni yakaladı. Oh dehşet! Siyah bir üniforma ve gamalı haçlı kırmızı bir kol bandı giymişti. Kolunda "Leibstandarte Adolf Hitler" yaması vardı. Çizmeler giyiyordu, parlak vizörlü siyah bir şapka (gerçi hatırladığım kadarıyla Otto genellikle başı açık yürüyordu) ve yanında bir hançer asılıydı. Onu selamlamadan önce bile , "Sevgili Otto, o üniformanın içinde ne yapıyorsun?" Diye bağırdım. Durdu, etrafına baktı ve sonra soluk, zar zor açık dudaklarla dedi ki: "Sevgili Paul, bir şekilde anlayacaksın."

Aynı yıl Rahn , SS seçkinlerinin toplandığı şık bir Berlin restoranında akşam yemeğine davet edildi: Himmler, Heydrich, Wolf, Best. Davet Franz Rpdweg tarafından iletildi. Hatta bu etkinliğe katılmak için Cenevre'den özel olarak gelen Adolf Friese ve Raymond Perriere tarafından bile kabul edildi . Bu "akşam yemeği partisi", Himmler'in İsviçre kraliyet atalarını kurmasına yardım ettiği için ifade ettiği bir tür şükran ifadesiydi . Bu arada, bu akşam yemeği sırasında Franz Riedweg, Himmler'den SS'ye katılma, Hauptshtu rmführer rütbesini alma ve SS "Almanya" bölümünde alay doktoru olma teklifi aldı. Ran'ı büyük bir belaya sokan Ridweg'in SS'ye girişiydi .

Bu arada Ran, Reichs Fuhrer SS'nin soy ağacını derlemeye devam ettiği Wewelsburg Kalesi'ne transfer edildi ve transfer edildi. Genç araştırmacı, Ranov ve Himmler aileleri arasında çok uzak bir ilişki olduğunu orada belirledi. Ancak Ran kendi atasını öğrenmeyi ihmal etti. Ancak, Ocak 1937'de, bir SS çalışanı olarak , her SS adamı için bir soyağacının bulunmasının zorunlu olduğu ısrarla ima edildi . Ran, önümüzdeki 8 hafta içinde sağlama sözü verdi. Ve eksik evraklara rağmen, aynı ay içinde SS'nin Oberscharführer (çavuş-teknisyen) rütbesini aldı.

Nisan 1937'de ikinci kitabı Lucifer Mahkemesinde yayınlandı ve bir Leipzig yayınevinde yayınlandı. Rahn bu kitap üzerinde oldukça düzensiz çalıştı ve Gabriele Winkler-Dechend'e verilen bir nüsha üzerine "Marburglu Conrad hakkında bir çalışma olarak tasarlanmış bir kitap" yazdı . Ran, bunu çoğunlukla Homberg'deki akrabalarını ziyaret ederken yazdı. Her nasılsa, annesinin Toulouse'dan gelen genç bir arkadaşı Madame Antauneta Rpves orada ortaya çıktı ve bu ziyaret, komşular arasında dolaşan en inanılmaz dedikodulara vesile oldu. Rana'nın yeni yayıncısı Albert von Haller de bu şehre geldi. Tanıdıklardan biri iletişimlerini şöyle anlattı: “Ran tuhaf bir insan. Haller, Kâseye Karşı Haçlı Seferi kitabını okudu. İlginç buldu ama istatistiksel olarak çirkin . Ancak mücevherle ilgileniyordu. Bu yüzden Ran'dan Lucifer's Court'un devamını istedi. Haller bunu kendi yayınevinde yayınlamak istedi... Ve öyle oldu.. Tabii ki, Rahn'ın el yazması çok kötüydü - ilginç içerik , ama berbat bir tarz . Haller, Rahn ile Gießen'in hemen kuzeyindeki bir köyde tanıştı. On gün boyunca taslağı tartıştılar. Haller başlığı önerdi. Neyse ki, el yazmasının Himmler a.

Bu kitabın yayınlanmasından sonra Himmler hemen 100 kopya sipariş etti . Ayrıca, on tanesi domuz derisi ile örülmüştür ve parşömen üzerine zarif bir yazı tipiyle basılmıştır. Bu tür lüks baskılar, yüksek rütbeli Nazi patronları için pahalı bir hediye olacaktı ve ilk kopyası Hitler'e doğum gününde sunulacaktı. Bu gerçek, olduğu gibi, Nisan 1937'de Rahn'ın eşcinselliği hakkında en ufak bir şüphe olmadığının teyidi olarak hizmet etti. Himmler çok temkinli bir adamdı ve Führer'e itibarı lekelenmiş bir yazarın kitabını hediye etmeye cesaret edemezdi . Aksine, 1937 baharında Rahn terfi aldı ve SS'nin Untersturmführer'i (teğmen) oldu.

25 Nisan 1937'de, Nazi partisinin resmi yayın organı Völkische Beobachter (Halkın Gözlemcisi), Otto Rahn'ın yeni kitabı hakkında bir inceleme yayınladı : Işığın taşıyıcısı, bin kat çarpıtıldı ve bir cehennem yaratığına dönüştü . Ama Otto Rahn kelimeleri orijinal anlamlarına döndürmekten korkmuyor... Kitapta birçok karanlık efsaneye yer verecek. Ama mitin kökü nedir? Özlem ve karanlık! Gece! Ancak sabredenler, nur taşıyan güneşin nasıl doğduğunu görebilirler!”

Ancak herkes bu iyimserliği paylaşmadı. 1937 yazında, Otto Rahn, Gabriela Winkler-Dechend aracılığıyla bilim adamı Heinz Pömöller ile tanıştı. Şunları hatırladı: “Maalesef, Bay Ran ve karım arasında karşılıklı anlayışımızı zorlaştıran bir çatışma ÇIKTI . İlişkimiz arzulanan bir şey olarak kaldı, ancak iş açısından onunla ilgileniyordum. Tahmin edebildiğim kadarıyla metodolojisi, sistematik olmayan doğası nedeniyle bana yakın olmasa bile ... Rahn, sürekli olarak hipotez ve kanıtları karıştırarak günah işledi. Örneğin, "Kase" kavramının Katarlar için büyük önem taşıdığı hipotezini ortaya koydu. Ancak bunu desteklemek için herhangi bir kanıt sunmadı, sadece varsayımlar yaptı. Sonuç olarak, teorisi kanıtlanmamış bir hipoteze dönüştü. Katharların "Kase" kelimesini duyduklarına dair bir kanıt bile yoktu. Wolfram Eschenbach'ın Parzival'iyle olan bağlantı bana çok tartışmalı, en azından kanıtlanmamış gibi geldi. Ancak bu kadar eleştirel bir tavırla bile Pömöller, Rahn'dan çok şey öğrendi. Öyle ki savaştan sonra Pireneler'de düşen ve ölümüne inanamadığı Otto Rahn'ı bulma umuduyla güney Fransa'ya gitti .

20 Ağustos 1937'de Otto Rahn, bir tanıdığının düğününe davet edildiği Homberg'de yeniden ortaya çıktı. Düğünde Wehrmacht Teğmen Horst Buchruker ile bir tartışma başlatır. Nedeni , görünüşe göre, yeni bir SS üniforması giymiş olan Ran'a yetersiz ilgi ve düğüne davetliler listesinin en altına yerleştirilmiş olmasıydı . Horst Buchrucker daha sonra şunları hatırladı : “Wehrmacht ve benim Nazi Partisine üye olmamam konusunda ironikti. Görünüşe göre o da üniformalı olduğu için safrasını üzerime döktü. İkimiz de içtik ama ben fiziksel olarak daha güçlü olduğum için o daha sarhoş çıktı. Yüksek sesle küfür etmeye başladı, çoğunlukla bana tehditler yöneltti. Üzerimde çok kötü bir izlenim bıraktı. Belki de çevremizde

kendini pek rahat hissetmiyordu. Belki de en üstte bağlantıları bile vardı . Ama bu konuda bir yargıda bulunamam - bana öyle göründü."

Birçoğu Ran'ın değişmeye başladığını fark etti. Şimdiye kadar çekici olarak kabul edilmesine rağmen, aynı zamanda çok gergin ve alıngan bir insandı. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz. Bu özelliklere Albert von Haller, Rahn ile tanıştıktan sonra bir özellik daha ekledi - büyük bir şekilde yaşama arzusu. SS'de hizmet etmesine rağmen, Ran sürekli paraya ihtiyaç duyuyordu ve sürekli yayıncılarından borç para almaya çalıştı. Ancak Haller, yayınevinin sahibi olmadığı için bunu yapamadı. İlk ret geldiğinde, Ran çok kurnaz bir numara buldu. Haller'i yazarların toplandığı çok ünlü bir kafeye davet etti. Haller oraya vardığında Rahn ve diğer iki SS subayını tam elbise üniforması giymiş buldu. Yayıncının kafası karışmıştı. Bunu fark eden Ran, hemen boğayı boynuzlarından almaya karar verdi. Paraya ihtiyacı olduğunu ve Haller'in ona 1.000 Reichsmarks vermesi gerektiğini belirtti. Orada bulunan SS subayları , şaşırmış Haller'e, gerçek bir Alman olarak , Reichsfuehrer SS'nin kişisel olarak ilgilendiği ulusal öneme sahip bir sorun olduğu için, bu miktarı sağlaması gerektiğini doğruladılar. Öfkelenen Haller, Ran'la bir daha asla konuşmamaya kararlı bir şekilde ayağa kalktı ve gitti.

Adolf Friese, Otto Rahn'ın bu günlerde ne kadar tehlikeli ve riskli bir hayat sürdüğünü şöyle anlatıyor: “Akşamları ve geceleri barlarda ve restoranlarda aynı kadınlarla birlikte içki içen önemli kuşları gördü; bir iç ses ona, düzenin vicdanı olarak, patronu ve hamisi adına, bu insanların önünde kendini alçaltmaması gerektiğini, çarpıcı bir tezat göstererek söyledi. Bunun gibi buharlar sadece üniformalarımızı kirletirdi. Ve rol model olmak zorundaydı. Çoğu zaman, kendisi için gerçekten en yüksek değerler olan görev, onur, sadakate başvurmak zorunda kaldığı için gurur duyuyordu . Ancak öte yandan, kendisinden koptuğu yüksek rütbeli insanların ahlakına kadar büyüdüğünü sık sık gösterdi.

Ağustos 1937'de NSDAP parti mahkemesi, yaramazlık yapmakla suçlanan Karl Mahler'in davasını gördü. Soruşturma sırasında Otto Rahn'a da ciddi suçlamalar getirildi. Değersiz davranış altında, sınırsız alkol tüketimi ve olası eşcinsel ilişkiler anlaşıldı. İçkiyle ilgili olarak, Ran suçunu kabul etti ve önümüzdeki iki yıl boyunca hiç alkol içmemeye yemin etti. Çok ciddi olmayan bir ceza ile tehdit edildi - dört aylık düzeltici çalışma. Ama sonra, Grebe'den bir tıp öğrencisi olan Otto Rahn'ın şüphelenmeyen eski bir tanıdığı, Rahn ile bir şekilde tesadüfen tanıştığını söyleyen ifade verdi. Hans Grebe, Frankfurt am Main'deki Berlin'den yeni gelmişti ve platformda farklı bir yolda giden Otto'yu gördü. Hans, Ran'ın bir SS üniforması giydiğini ve herhangi bir amblemi olmayan bir şapka taktığını fark etmemiş olsaydı, bu mesajda suç unsuru yoktu. Otto'nun orada bu formda ne yaptığı sorulduğunda, "Rosenberg'deydim ve Alman dininin gelişimi üzerinde çalışacaktım" yanıtını verdi. Mesele örtbas edilemedi ve 1

Eylül'den 31 Aralık 1937'ye kadar Otto Rahn , Dachau toplama kampında gardiyan olarak kaldı.

Aslında temel askeri ve fiziksel eğitime indirgenen bu disiplin cezasından sonra, Otto Rahn, arkadaşı Raymond Perrier ile birlikte Yukarı Bavyera'da kayak yapmaya gitti. Fırsattan yararlanarak Lahermann'a söylediler. Orada, Ran oldukça uzun bir süre yaşadığı küçük bir köy evi kiraladı. Beş ay sonra Rahn, Heinrich Himmler'e şunları yazacaktı: "Eminim , SS hakkında benim yapabileceğimden daha derin bir vizyon ortaya koyarsanız Bay Perriere size çok minnettar olacaktır. Ancak Raymond Perriere, Yukarı Bavyera'dan SS "Totenkopf" biriminin birkaç subayıyla zaten tanışmıştı. Dilsel zorluklara rağmen, özellikle Dachau yoldaşlarım oldukları için tam bir anlayışa ulaşmayı başardılar."

Bazı gecikmelere rağmen, Otto Rahn soyağacını tüm SS subaylarının istediği gibi 1750'den önce sağladı . Kalıtsal pasaportu, Römer ve Ranov ailelerinin varisi olduğunu gösteriyordu. Kalıtsal pasaport almadaki gecikme, Ran'ın annesinin kızlık soyadının - Hamburger - Yahudi bir sese sahip olmasından korkmasıyla açıklanabilir .

Ocak 1938'de Yukarı Bavyera'da Yeni Yılı kutladıktan sonra, Ogto Run kuzeye yöneldi. İlk önce Dortmund'a yerleşti. O günlerde yerel gazete Krasnaya Zemlya bu ziyareti yazdı; Dietrich Eckart Birliği'nin kültürel gözlemcisi Kurt Eggers, açılış konuşması yaptıktan sonra Rahn , mevcut yoldaşları selamladı ve kısaca Lucifer sorunu hakkında konuştu. Ran, Lucifer imajını ikna edici ve emredici bir dille çürütüyor. Rahn ayrıca güney Fransa'daki seyahatleri ve araştırmaları sonucunda kaleme aldığı In Lucifer's Court adlı yeni kitabından bir alıntı da okudu . Orada Kâse'nin ve Albigensians'ın, saf ve gerçek kafirlerin ayak izlerini takip etti ve Almanya'daki bu verimli Roma karşıtı görüşün kökenlerinin izini sürdü. Rapor çok zor materyaller içeriyordu ve yalnızca dikkat değil, aynı zamanda bilimsel disiplinler hakkında da bilgi gerektiriyordu; ama hem konuşmacı hem de dinleyici birlik içindeydi ve tek bir kelime bile boşa gitmedi. Rahn'ın ışık taşıyıcısı olarak tasvir ettiği Lucifer'in görüntüsü muazzam bir etki yarattı. Akşamın iki bölümünü ayırt etmek mümkün olacaktır. İlki, Ran'ın Kâse ve Lucifer araştırması hakkında konuştuğu. İkincisi, konuşmacı, elinde örneklerle, yeni öğretisine dayanarak, tarihsel fenomenleri, kişilikleri ve olayları çok ikna edici bir şekilde yeniden değerlendirdim . Eski okul milliyetçiliğinin tuzaklarının tehlikesini gösterdi. Doğayla uyumsuzluktan kaynaklanan tehlike... Kurt Eggers geceyi şu sözlerle noktaladı: "Lucifer , haksız yere iftira attı, sizi selamlıyorum."

da Rahn'dan olumlu bir söz bulunabilir : "Atalarım putperest ve kafirdi. Onların gerekçesi adına, Katolik Roma'nın dağıttığı taşları topluyorum. Otto Rahn bu satırları seyahat günlüğüne yazdı. Almanya, Güney Avrupa ve Kuzey'i dolaştı. Gittiği her yerde, Hıristiyanlığın,

özellikle Roma'nın verdiği iktidar mücadelesini inceler. Bu seyahat günlüğü çok bilgilendirici ve ilginç bir şekilde yazılmış bir kitaptır. Günlüğe kuzeye giderken devam ederseniz , bunun için ne yazık ki bir kaynak listesi olmayan Dr. Kummer'in "The Sunset of Mitdgard" adlı kitabını kullanmak güzel olur.

Bu yazıda Dr. Kummer'in olumsuz bir bağlamda anılması oldukça dikkat çekicidir. Bernhardt Kummer, Rosenberg'e en yakın etnograflardan biriydi. Temmuz 1937'de, Heritage of Ancestors tarafından yayınlanan bir dizi derginin editörü olan Plassmann, kendi bülteni Northern Voice'u yayınlama konusunda ihtiyatsız olan bu bilim adamına karşı bir taciz kampanyası düzenledi . Taciz, Kummer yayınını kapatana ve 1938'in başında Alman dergisi Ahnenerbe'nin resmi yayınında çalışmaya başlayana kadar devam etti. Bu, Nasyonal Sosyalizmin hiçbir şekilde monolitik bir fenomen olmadığını bir kez daha göstermektedir . Sözde "okült" araştırmalarda birlik yoktu. Hitler'in, Roma'ya karşı ideolojik bir savaş fikri hakkında çılgına dönen Rosenberg ve Ludendorff'un fikirlerini hiç paylaşmadığı da unutulmamalıdır .

10 Ocak 1938'de Rahn , Reichs Fuhrer SS'nin kişisel karargah başkanı Karl Wolff'a izin ve İsviçre'de geçirme fırsatı için bir talep gönderdi. Mektupta, 1 Mayıs'tan itibaren aktif göreve dönmesi gerektiğini vurguladı. Bu sırada eski İsviçreli arkadaşlarını arıyor. Bu arada Rahn, Münih'te 34 Georgen Strasse'de yaşıyordu. Modaya uygun bir bölgede olduğunu söyleyebiliriz. Evinin pencereleri Isar'a bakıyordu ve evin kendisi iki prestijli cadde arasında bulunuyordu: Kurfürsten Strasse ve Friedrich Strasse. Görünüşe göre hayat ölçülü ve telaşsız bir şekilde akıyor.

Ancak Nisan 1938'de garip olaylar meydana gelir. Şu anda , Otto Rahn'ın kişisel dosyasında, Franz Riedweg'in SS'ye katılma fikri hakkında eleştirel bir açıklama yaptığına dair bir not görünüyor . Niyeti , İsviçre'deki Alman mafsallı basında çok övülmeden eleştiriliyor . Aslına bakarsanız bu işe neden karıştığı da belli değil, hele SS'deki konumu biraz sallantılı olduğu için, her neyse, Temmuz'da düşüncelerini yazılı olarak ortaya koydu ve kendisine gönderecek. liderlik. Himmler, Rahn'a teşekkür etti, ancak kararını ancak bir süre sonra vereceğini açıkça belirtti. İsviçre gazetelerinde bir başka eleştiri dalgasının ardından. Himmler'in ofisinin şefi, patronu Otto Rahn'ın SS Hauptsturmführer Ridweg'in "güvenlik müfrezelerinden" tamamen dışlanması gerektiği yönündeki açıklamasını dikkatine sundu. Buna karşılık Himmler, bu İsviçre'den kurtulmayı bile düşünmediğini keskin bir şekilde belirtti . Karar kısa: "Rpdweg SS'de kalacak."

O andan itibaren, bulutlar Ran'ın başının üzerinde toplanır. Üzerinde baskı var . Şu anda, Ran'ın bazı anlaşmazlıkları olduğu bilinmeyen bir Luftwaffe kaptanının ona şantaj yapmaya

çalıştığı söyleniyor. Bu dönemde Otto tarafından Himmler'in Kişisel Personeline gönderilen tüm mektuplar belirsiz kaygılarla doludur.O sırada onunla tanışan Adolf Friese, " yeteneklerinin aşırı tahmin edilmesi, megalomani sınırında" olduğundan bahsetti. Bazıları için bu bir dikkat dağıtıcı gibi görünüyordu. Otto Rahn'ın Aziz Sebastian'a adanan 2.000 sayfalık müsveddesini işlediğine dair söylentiler vardı. Ancak bu rakam olası görünmüyor - 2.000 sayfa yazması ne kadar sürdü?

Ran hata üstüne hata yapar. Başlangıçta, duruşmada, yeni bir Alman dini yaratmak için Rosenberg ile birlikte çalışacağını söyledi . Rosenberg'in Himmler'in Nazi Partisi'ndeki en büyük muhaliflerinden biri olduğunu hatırlamakta fayda var. Sonra Rahn, Ridweg ile bir dolandırıcılığa karışır ve sonunda Himmler'in evli SS erkeklerini tercih ettiğini hatırlayarak, "evliliği" ile kartı oynamaya karar verir. Ancak bu yeni zorluklara yol açtı. Himmler, yakın bir düğün için ısrar etmeye başladı. Ama gelin sadece fotoğrafta listelenmişti, hayatında değildi.

Rahn'ın biyografisini yazanların fotoğrafta Rahn'ın yanında kimin tasvir edildiğini belirlemesi biraz zaman aldı. Orada Otto, genç sarışın bir kadın ve beş yaşında bir erkek çocukla birlikte bir balkonda tasvir edilmiştir. “ O gelin”, savaştan sonra İsviçre'de yaşayan belli bir Anna Dachs olduğu ortaya çıktı. Nişanlarının tarihi bir saçmalık olduğu ortaya çıktı. Anna, Ran'la hiçbir zaman nişanlı olmadı. Birbirlerini çok yüzeysel olarak tanıyorlardı . İlk başarısız evliliğinden sonra, beş yaşındaki oğluyla birlikte Kara Orman'da yaşadı ve burada Rahn ile tanıştı. Kitabından bahsetti ve hatta bir ziyarete geldi. Ancak bu kadına göre, onunla ilgilenirken soğuk davrandığı konusunda stresliydi ve bir şekilde genç Anna'ya yaklaşmaya bile çalışmadı. Ran kendini çok garip bir durumda buldu.

Ran'ın sinirleri, dedikleri gibi, gergindi. Pek çok başarısızlığına ek olarak, Katoliklerden gelen sonsuz öfkeli mektuplar ve Rahn'ın Cizvitlerin gönderdiğine inandığı isimsiz tehditler vardı. İki olayın kaderine son verdiğini söylüyorlar - Kristallnacht, Almanya'yı kasıp kavuran Yahudi pogromları ve SS yetkililerinin onu Buchenwald toplama kampına transfer etme niyeti. 22 Şubat'ta SS'den kovulmasını isteyen bir bildiri yazar.

Daha sonra ne olduğunu tespit etmek zor. 11 Mayıs 1939'da, Bavyera'nın Eiberg köyü yakınlarında yaşayan köylü çocuklar , çürümüş bir adamın cesedine rastladılar. Yakında kalıntılar tespit edildi - bu Otto Rahn'dı. Kalıntıların yakınında, bir zamanlar zehir içeren iki tıbbi şişe bulundu. Ölüm zamanını belirlemek çok zordu, ancak uzmanlar bunun 12-13 Mart 1939'da bir yerde olduğunu öne sürdüler. Polis, cinayetin versiyonunu hemen reddetti. Ran'ın intihar ettiğine karar verildi, bu eylemin nedeni belli değil. Belki de eşcinsel eğilimlerini açığa vurmaktan korkuyordu. Her durumda, Rahn neredeyse anında SS'ye iade edildi.

Albert von Haller, ortadan kaybolmasının arifesinde Ran'ın ona koştuğunu söyledi: "Canavar bir durumdaydı: gergin, çok ince, çılgın gözler. Ran, "Gittim. SS'ler peşimde. Eşcinsel olmakla suçlanıyorum." Bunu bana açık açık söyledi. “Bana bir seçim verildi. Ya bir toplama kampı ya da intihar, dağlarda kahramanca bir ölüm. Üçüncüsü yok". Fransa'ya kaçacaktı, ama görünüşe göre fikrini değiştirdi.

Gabriela Winkler-Dehend, Rahn'ın ölümünü şu şekilde bildirdiğinde tüm "ve"lere son verdi : " Eşcinsel olup olmadığını görmek için gözetim altına alındığını biliyorum . Himmler bu konuda üçüncü kez bilgilendirildiğinde, davanın ertelenmesini şiddetle tavsiye etti (eşcinsellik SS'de ölümle cezalandırılmasına rağmen). Bundan sonra Otto Rahn'ın SS'den ihraç için başvurduğuna inanıyorum. Kaynaklarım, Weisthor altında emir subayı olmasına yardım ettiğim Hans von Lachner'di.

Üçüncü bölüm

Karl Wiligut'un Gizli Geleneği

Bal burada duruyor, Balder için demlenmiş, parlak bir içecek, bir kalkanla kaplanmış; Æsir'in oğulları umutsuzluğa kapılır.

Başka bir kelime duymayacaksın.

Yaşlı Edda. Baldur'un Rüyaları

Tarihçiler onun adından söz ettiklerinde, genellikle " Reichsfuehrer SS'nin kişisel büyücüsü" veya "Rasputin Himmler'in sarayında" diye eklerler. Gerçekten de , bir zamanlar Albay Karl Maria Wiligut'un etkisi çok uzun olmasa da devasaydı. Himmler'in kişisel tavsiyesi üzerine Willigut, SS'deki hizmeti sırasında Hauptsturmführer'den (Kaptan) Brigadenführer'e (Tuğgeneral) gitti. Willigut'un Reichsführer SS'nin kişisel akıl hocası olduğunu söylemek abartı olmaz. Himmler, en geniş konularda onunla istişare etti. Wiligut , Kara Düzen üyeleri tarafından giyilen SS yüzüğünün geliştirilmesinde yer aldı . Wewelsburg (SS Kale Düzeni) kavramının oluşumuna ve SS ideolojisine benzersiz bir seçkinlik havası veren birçok törenin yaratılmasına katıldı. Ancak aynı zamanda, bu adamın kaderinin , kendilerini Himmler tarafından kuşatılmış bulan SS yetkililerinin biyografilerine çok az benzediğini belirtmekte fayda var.

Karl Maria Willigut 10 Aralık 1866'da Viyana'da doğdu.Babası Avusturya Landwehr'de yüzbaşıydı ve sonunda orduyu bırakıp polise katıldı. Görgü tanıklarının dediği gibi , Karl Wiligut Sr. çok yetkin ve güvenilir bir çalışandı. Görünüşe göre, bu nedenle, bir zamanlar,

varisinin Avusturya-Macaristan Kraliyet İmparatorluğu tahtına , Prens Rudolf'un gizemli ölümünün koşullarını araştırmakla görevlendirildi.

13 yaşında, Karl Maria Wiligut atalarının izinden gitti ve Viyana Breitensee'deki imparatorluk harbiyeli okuluna girdi. Babası ve büyükbabası gibi, ne pahasına olursa olsun bir subay üniforması giymek istedi. Askerlik görevine 18 yaşında Hersek'te konuşlanmış 97. Avusturya Piyade Alayı'na girerek başladı. Askeri kariyerine hızlı denemez, 20 yıl boyunca sadece binbaşı rütbesine yükseldi. Ve Karl Maria Wiligut'un kendisine tipik bir hizmetçi denemezdi. Belli bir estetizme yabancı değildi. Hizmeti sırasında, Avusturya'ya ve krallığa olan bağlılığını gayretle ifade ettiği çok sayıda şiir yazdı. Bir noktada, neşeli babasını Pilaraffia topluluğuna kadar takip etti. 1859'da Prag'da kurulan bu organizasyon, eski semboller ve arkaik törenlerin incelenmesiyle uğraştı. Pilaraffia'nın aktif bir üyesi olan Carl Maria Wiligut, mistik şiirler ve incelemeler yazdı. Özellikle Sey Friedyen rünleri ve Avusturya-Moravya sınırında uzanan Rabenstein'ın mistik kayaları hakkında eserler yazdı . Görünüşe göre, yeteneklerinden emin olmayan Viligut Jr., uzun süre kendi adıyla şiirler ve incelemeler imzalamaya cesaret edemedi. Yazarlık , imzası Schlaraffia toplumunun sembolü olan bir baykuşun sembolik bir görüntüsünü içeren belirli bir Baron u Lobezan'a atfedildi.

, imparatorluğun tüm kuzeydoğu kanadı boyunca Karpatlar'daki Rus ordusuna karşı düşmanlıklarda yer aldı . Savaştığı ve uzun gece yürüyüşleri yaptığı bu yorucu seferden sonra, Wiligut nihayet albaylığa terfi etti ve 14. ve 19. piyade alaylarına takviye yapmak üzere Graz'a transfer edildi. Daha sonra, Haziran 1915 ile bir sonraki bahar arasında bir dizi görev değiştirdiği İtalyan cephesine gönderildi. Viyana askeri arşivinin belgelerinden de anlaşılacağı gibi, Wiligut cesur bir subay olduğunu kanıtladı ve üstleri ve yoldaşları tarafından büyük saygı gördü. Ayakta durmak önemli. Buna odaklanalım, çünkü bu tanıklıklar bizim için yine de faydalı olacaktır. Savaş yıllarında, Wiligut cesaret madalyası aldı ve kıdemli subaylar tarafından onurlandırıldı. Mareşal Daniel onu "kusursuz karakterli... son derece deneyimli, vicdanlı bir subay" olarak tanımladı. Bu değerlendirme diğer üst düzey yetkililer tarafından paylaşıldı.

Mayıs 1918'de Wiligut cepheden geri çağrıldı ve Lemberg'deki nekahet kampının komutanlığına atandı. Karl Maria Wiligut'un gelecekteki tüm kaderini büyük ölçüde önceden belirleyen olaylar bu kampta gerçekleşti. Haziran 1918'de bu subayın misyonu, Zuits Ledochowski'nin Generali Piskopos Popowski ve Kardinal Rati (gelecekteki Papa Pip XI) tarafından ziyaret edildi. Fırsatı değerlendiren Wiligut, kilisenin ileri gelenlerine soyadının kökenini ve kesinlikle gizli tutulan aile geleneğini anlattı. Bu noktada, eski bir geleneğin koruyucusu olan Karl, affedilmez bir hata yaptı. Cizvit generali, Wiligut'un sözlerini duyunca yüzünü buruşturdu ve papalık elçisinin kulağına fısıldadı: "Famiglia malatetta" ("Lanetli aile").

Wiligut bu sözleri duydu. Ve sonra tecrübeli ve disiplinli orta yaşlı bir subayla garip bir metamorfoz gerçekleşti. Fury onu yakaladı. Öfkeyle Katolik rahiplere bağırdı: “Evet, lanet olası bir aileden geliyorum!!!” Bu garip olaydan sonra Willpgut nöbet geçirmeye başladı. Ya da tam tersine, sebepsiz yere, en derin umutsuzluğa düşebilirdi.

Bu arada Avusturya-Macaristan ve Alman imparatorlukları çöktü . Bir zamanlar Freikorps'ta (gönüllü kolordu) "Oberland" da, Wiligut komünistlere ve ayrılıkçılara karşı elinde silahlarla savaştı. Emekli olduğunda siyasi bir gazeteci olmak istedi. Ama o anda sinirleri tamamen tükenmişti. Wiligut'un bir psikiyatri kliniğine yerleştirilmesi gerekiyordu. Karl Maria Wiligut yasal olarak yetersiz ilan edildi. Psikiyatrik muayene sırasında Wiligut'un çağdaş siyasi olaylar ile bazı mucizevi olaylar arasında garip paralellikler çizmeye başlaması ve onları çok garip bir şekilde birbirine bağlaması dikkat çekicidir.

1 Ocak 1919'da "çılgın albay"ın yalnız bırakılmasına karar verildi. Wiligut, Salzburg'un eteklerine gönderilir. O andan itibaren Wiligut, milliyetçi ve pangerman örgütlerinin saflarında "gizli Alman kralı" olarak saygı gördü. Bazı milliyetçilerin Willigut'u bu şekilde adlandırmaya başlamaları , o zamanın felaketleri, özellikle monarşinin ve geleneksel sosyal kurumların çöküşünü hesaba katarsak çok kolay açıklanabilir . Ama bu hiç açıklamıyor. Willpgut neden tüm Alman ezoterik çevrelerine artan ilgi göstermeye başladı. Bununla birlikte, insan zihninde, meydana gelen tüm olayların görünmez bir mimarı, tüm zorluklardan ve zorluklardan büyük bir kurtarıcı olduğu fikrinin her zaman olduğu varsayılabilir . Bu koşullar altında, Wiligut'un "garipliği" tam olarak diğer insanları çeken ve çeken nitelikti. Böylece Wiligut'un bir psikiyatri kliniğinde kalması, onun gerçekten "gizli Alman kralı" olduğu izlenimini güçlendirmekten başka bir işe yaramadı! Ezoteristlerin ilgisi, yalnızca albayın psişik yetenekleriyle sınırlıydı. Ancak, onun genç ruhi arayışına neredeyse hiç ilgi göstermediler. Bu nedenle, birinin gerçekten Wiligut'u Alman tahtına yükselteceğini düşünmemek gerekir. Bu siyasi adım tartışılmadı bile.

1920'lerde Viyana toplumunun önemli şahsiyetleri Willigut'a büyük ilgi göstermeye başladı. Bu, iki kişinin önerisiyle oldu: Ezoterik çevrelerden birine başkanlık eden Wiligut'un kuzeni Barones Thaler ve "Yeni Tapınakçılar Tarikatı" başkanı Jörg Lanz von Liebenfels. İkincisi 1920'de astlarından birine Albay Wiligut ile temas kurmasını emretti. Sipariş gecikmeden gerçekleştirildi . "Yeni Tapınakçılar Tarikatı"nın elçileri, hala Salzburg bölgesinde yaşayan Wiligut'u üç kez ziyaret etti. İçlerinden biri - Theodoric Zepl - albayı ziyaret etmek için yedi hafta kadar harcadı! Bu ziyaretler hakkında daha ayrıntılı bilgi, Naziler tarafından el konulan ve mühürlenen "Yeni Tapınakçılar Tarikatı"nın arşivlerinde bulunuyordu. Ne yazık ki, bu belgeler 1945'te “kayboldu”. Bu belgeler olmadan , ezoterik çevrelerde genellikle "güney Hristiyanlığı" olarak adlandırılan "asa-uana hakkındaki gizli efsaneyi" doğru bir şekilde

yeniden üretmek pek mümkün değildir .

SS'nin dünya görüş merkezi" haline gelecek olan Wewelsburg kalesi hakkında küçük bir kitap yayınladığını söylemek gerekir . O andan itibaren SS Brigadeführer rütbesine yükselmeye başladı. Ama en tuhafı, Himmler'in Willigut'a bu tür görevleri albay SS'ye katılmadan çok önce vermiş olmasıdır. Ve işte başka bir garip an: Wiligut'un Wewelsburg'a ithaf ettiği kitabı 16 Mayıs 1937'de yayınlandı. Böylece Himmler'in Rasputin'inin yıldızının düşüşü başladı. Wiligut'un SS'de hızlı bir kariyer yaptığını zaten söylemiştik: sadece üç yıl içinde Kara Düzen'in en tepesine yükseldi. Böyle kısacık bir yükselişin bir şekilde açıklanması gerektiği anlaşılıyor. Ama değildi. Ne SS'nin resmi yayınlarında ne de tüm Alman medyasında Wiligut'un adı geçmiyordu . Bütün bunlar Himmler ve Wiligut'un sadece resmi ilişkilerle değil, daha fazlası ile bağlantılı olduğunu gösterdi. Bu varsayım, orta yaşlı albayın Himmler'e hitaben yaptığı itirazla doğrulandı: "Reichfuehrer'im, yüksek rütbeli arkadaşım!" Ama 20'li yıllara geri dönelim.

Aslında Wiligut, bir psikiyatri kliniğinden serbest bırakıldıktan hemen sonra “sosyal” faaliyetine başladı. Çeşitli isimler altında birçok önemli kişiyle yakın ilişkiler kurdu . Tarafımızdan daha önce bahsettiğimiz “Yeni Tapınakçılar Düzeni” taraftarlarına ek olarak, maiyetinde, en önde gelen kadın Nazilerden biri olan Parti Genoss Frieda Dorenberg, önde gelen politikacı Werner von Bülow, “Liderler” görülebilir. Edda Derneği” - Rudolf Gorsleben , Richard Andres, Friedrich Schiller . Wiligut, Innsbruck'un saygın askeri adamları olan Emil Rüdiger ve Telger ile temaslarını sürdürdü. Çok uzun süre devam ettirilebilecek bu listede iki kişi ilgimizi çekiyor: Frida Dorenberg ve Friedrich Schiller. Wiligut'u Nazi ideolojisiyle tanıştıran ve daha sonra Heinrich Himmler ile bir toplantı düzenleyen onlardı.

Wiligut ve Himmler arasındaki ilişki hakkında konuşursak, resmi temasların çok ötesine geçtiklerini tekrar ediyorum. Üstelik, SS'de Vaistor'un ritüel adını taşıyan Wiligut'un durumu, tuhaf olmaktan da öteydi ([3]bu bölümde sıkça geçen bir kelime). SS'de neredeyse hiç kimse Brigadeführer Weisthor'un varlığından şüphelenmedi. SS Ana Müdürlüğünün sadece birkaç yüksek rütbeli çalışanı onu biliyordu. Bu arada, Wiligut'a "Rasputin Himmler" adını veren onlardı. Ama onlar bile ne yaptığını bilmiyorlardı. Vaistor'un SS tarafından ideolojik silahlanma için alınan “kan ve toprak” dünya görüşünün geliştirilmesine dahil olduğuna resmen inanılıyordu . Ancak, takma isme bakılırsa, birçok kişi Wiligut'un Reichsführer SS üzerinde ne gibi bir etkisi olduğunu tahmin etti. O zamanlar, Gestapo'nun mahzenlerinde okült edebiyatın yok edildiğine dair çok sayıda söylenti vardı. Gerçeğe uymayan bir gerçek.

[3]Karl Maria Willigut'un (Weisthor) kaderi, "Karl Willigut'un Gizli Geleneği" bölümünde eşcinsel bir adam olarak kabul edilir.

Naziler edebiyatı yaktı, ama bunu halkın içinde yaptılar. Her tarihsel dönemin kendi eğlenceleri vardır. Ayrıca, zengin okült kütüphanelerin birçok sahibinin Hitler'in iktidara gelmesinden hemen sonra kendilerini toplama kamplarında bulduğu gerçeği de inkar edilmemelidir. Ancak SS liderliği mistisizm, astroloji ve simya üzerine kitapları yok etmeyecekti. Özenle seçilmiş ve saklanmışlardır. İkinci Dünya Savaşı sırasında, bu nadir kitap deposunun birkaç kamyonla Moravya ve Bohemya himayesi üzerinden taşındığı ve burada Prag'daki Karlstejn Kalesi'nde boşaltıldığı söylendi.

Böylece, Wiligut resmen "kan ve toprak" ideolojisinin geliştirilmesine katıldı. Bu doğru olsaydı, Üçüncü Reich tarihiyle ilgili en yüksek profilli keşiflerden biri olabilirdi. Neden? Niye? Gerçek şu ki, Aryanlar ve insanüstü insanlar tarafından Wiligut , Nazi Almanyası'nın ırk yasalarının öngördüğünden tamamen farklı bir şey ifade ediyordu . Weistor , binlerce yıl önce Ay'dan Dünya'ya gelen ruhsal varlıkları Aryanlarda gördü. Sonra bilinçli olarak, kendi istekleriyle uzak vatanlarına dönebilirler. Nasyonal Sosyalist ideolojinin hakkında konuştuğu Aryanlar, onun için en iyi ihtimalle bu yüksek unvan için "adaylardı". Ancak uzun süredir kayıp olan yeteneklerini yeniden kazanabildiklerinde gerçek Aryanlar olabilirlerdi.

17 Haziran 1928'de Wiligut, Werner von Bülow'u "Hagalritler" olarak adlandırdığı kehanetlerinden biriyle tanıştırdı. Bu "kehanet" birçok yönden çağımızın 4-5. yüzyıllarına dayanan ve kayıp antik Aryan görüşlerinin zenginliğini anlatan Cambra destanını andırıyordu. Kimbralardan (Pimbras) - zamanlarında günümüz Tirol ve Bavyera topraklarında yaşayan Wiligoth'ların halkından bahsetti . Bu Alman dili yerleşim bölgesinin son kalıntıları, kuzey İtalya'nın Verona ve Vicente eyaletlerinde varlıkları için savaşıyordu. Cimbians'ın çoğu romanize edildi.

Wiligut'un kehaneti ne dedi? Kembers klanı (Cimbri, Tsimbri), as'ın eski özlerinin varisiydi *ve* "kimry" kelimesinin kendisi sadece "as'ın fideleri" olarak çevrildi. Bunlara aynı zamanda ışığın derecesi de deniyordu (Gnostisizm'in bariz bir etkisi mi?). Işığın çocuklarının kaderinde bir dönüm noktası , taş çocuklarla evlenmeye başladıklarında meydana geldi. Sonuç, ışığın çocuklarının tamamen insanlaşması ve sıradan, maddi hale gelmesiydi. Başka bir "hagalrita", ışığın bireysel degenlerinin gelişimini ve daha sonra insanlık arasında yayılmasını anlattı . Kutlamaları birkaç aşamada gerçekleşti:

1. Periler, daha sonra melekler olarak adlandırılan aynı cinsiyetten manevi varlıklardır.
2. , uçan meleklerin vücutlarına sahip olan hermafrodit biseksüel varlıklardır . Erkekler erkeklerden, kadınlar kadınlardan doğdu. Doğum , iç döllenmeden geldi. Dejenerasyon Amazonların ortaya çıkmasına neden oldu.
3. Ases (asa) - bu aşamadan itibaren, Khalga klanının (Odin, Vili ve Ve) Dünya ile Ay

arasında hareket edebilen güçlü iradeli aslar tarafından itilmesi başlar. Bu üç cins, insanlığın gelişiminde belirleyici bir rol oynadı. İnsanlara daha fazlasını verdiler. Sonuç olarak, tanrılar olarak algılanmaya ve saygı görmeye başladılar. Wotanizm bu özlemlerden doğdu.

4. Nordland, beyaz ırkın bir cinsidir.

5. Aryanlar evrensel felaketlerden birinin ardından gelişmeye başladılar . Sonuç olarak, asalar (asa) insanlar tarafından zorlandı.

Wiligut'un neden bahsettiğini anlamak için İrmin Destanına dönmemiz gerekiyor .

insanlık tarihinde yedi çağı anlatan Uligotis klanının "gizli geleneği" olarak adlandırıldı . Gizli tutulan bu gelenek, aslen yedi meşe tahtaya yazılmıştır. Wiligut'a göre, proto-Aryan lineer senaryosunda yazılmış ve birkaç çizimle birlikte verilmiştir. Wiligut ailesinde, bu tablet kesinlikle babadan en büyük oğula geçti. Ancak 1848'de, Buda şehrinin Alman kesiminde, daha sonra Peşte (Budapeşte) şehri ile birleşen bir yangın sırasında, Wiligut evi yandı. Yangında sadece İrmin-sapi masaları değil, diğer değerli aile belgeleri ve emanetler de yok oldu. O andan itibaren, aile içindeki “gizli gelenek” yalnızca ağızdan ağza aktarıldı. Carl Maria Willigut, SS Karargahı için "İnsanlığın gelişimi hakkında bir fikir" adlı bir broşür yazdığında, bu gelenek ilk kez halka sunuldu. Bu küçük çalışmada, sadece aile geleneğinin ana hatlarını çizmekle kalmadı , aynı zamanda kendi zamanlarında neredeyse tüm insanlığı yok eden evrensel felaketleri anlatan diğer efsanelerle karşılaştırmaya çalıştı.

Ancak her şeyden çok SS belgelerine yansıdı. Özellikle, 18 yaşından itibaren gelecekteki gizli bilgi taşıyıcısına küçümseyen “sezgilerden” bahsetmediler. Bu içgörü, bir tür rune ile yazılmış küçük kehanet sözleri olan "hagalrit" denilen şeyin ortaya çıkmasına neden oldu. Wiligut'un kendisinin iddia ettiği gibi , bu kehanet özdeyişlerini başlatmanın "mekanizması", atalarının hafızasıydı ve bu, iddiaya göre dünyada var olan tüm rünleri, hiyeroglifleri, piktogramları ve kaya resimlerini okumasına ve anlamasına izin verdi.

Weisthor'un en yakın arkadaşı, öğrencisi ve biyografisini yazan Rudolf Mund'un belirttiği gibi: "Bunun bir efsane olduğuna inanan kişi, bu gelenek bin yıldan günümüze karmaşık bir şekilde geçmiştir." Yani, SS liderliğinin, ona biraz şüpheyle yaklaşmalarına rağmen, varlığı (/gizli bir geleneğin) gerçeğinden şüphe duymadığı açıktır .

Gut, temsillerinin bir tür mozaik olduğunu ve bazı parçaların ve detayların eksik olduğunu kaydetti. Ataların Mirası'nı (Ahnenerbe) yaratan Hermann Wirth gibi , Willngut da orijinal proto-dini restore etmeyi amaçladı.

Gizli geleneğin bazı anları üzerinde daha ayrıntılı olarak duralım. Bunu yapmak için " İnsanlığın Gelişimi Fikri" broşürüne dönüyoruz.

1- Ben insanlık tarihinde bir çağım. Bu sırada elementlerin amansız bir mücadelesi vardı. Özellikle, su ve eterin karşıtlığı , sözde *isimsiz "* Ymir tarafından yaratılan ve daha sonra melekler olarak adlandırılan varlıkların" ortaya çıkmasına neden oldu. Benzer bir fikir daha da gelişmesini SS'de buldu Bu, dört "yarış meselesinin" mücadelesi hakkında yazan belgelerden biri tarafından kanıtlanmıştır: eter, sel, ode[4] [5]ve meta.

2- Ben insanlık tarihinde bir çağım. I İlk büyük kozmik felaketten sonra - Ay'ın Dünya'ya düşüşü - bir buzul çağı başladı ve bu da Dünya çevresinde belirli bir hava kuşağının oluşmasını mümkün kıldı . Su ve havanın etkileşimi, kısmen yeryüzünde ve kısmen su elementinde yaşayan sözde biseksüel meleklerin ortaya çıkmasına neden oldu. Ancak aynı zamanda hiçbiri miras bırakma fırsatını kaybetmedi. "Yeryüzü melekleri" ile "su melekleri" arasındaki ilişkiler , ilk hermafroditin doğuşuna yol açtı. Dört elementin hepsinin etkileşimi, yeni bir yüksek özün ortaya çıkmasına neden oldu - Tanrı.

3- Ben insanlık tarihinde bir çağım. İkinci çağda, birincisi gibi, bir dünya felaketiyle sonuçlandı. Bu kez Dünya'ya bir armatür düştü ve tüm gezegen yeni bir buzul çağı ile sona eren evrensel bir ateşe kapıldı.Sonraki kaostan (KA-OS) kurtulanlar yeni yaşam koşullarına uyum sağlamak zorunda kaldılar. Işığın düşmesinden sonra , Dünya'ya yeni bir tür melek geldi. Hayatta kalanlar ve "yeni gelenler" arasında şiddetli bir mücadele vardı, Wiligut'un devler ve devler arasındaki mücadele mitinde yankılarını gördüğü. Bu süreç bir kez daha var olan türlerin fiziksel olarak karışmasını sağladı . Sonuç olarak, suda ve karada yaşamanın yanı sıra uçabilen aynı cinsiyetten "Aizharitler" ortaya çıktı. Bu görüşün üç gözü vardı. Üçüncü göz alnının ortasındaydı. Hayatta kalan insanlığın kalıntıları tsverglere, cücelere ve diğer cılız mağara sakinlerine dönüştü . Ardından gelen ırksal kaosta, daha önce görünmeyen diğer varlıklar da ortaya çıkmaya başladı. Bazı türler hayvanlarla iç içe geçmiştir. Böylece satirler, centaurlar ve diğer mitolojik yaratıklar doğdu. Bu mitolojik dönemde herkesin herkese karşı amansız bir mücadelesi vardı. Bu sıkıntılı çağda insanlık kısmen “ateşli bir karakter” kazanmış, kısmen de cücelere benzemeye başlamıştır.

4- İnsanlık çağının özelliği, üçüncü bir insanlığın kalıntılarının duyulmamış bir kültürel yükseliş yaşamasıydı. Daha önceki dönemlerin "entelijansiya"larına benzetilebilirler. Her yerde yeni yaşam koşullarına uyum sağladıktan sonra, insanlar benzeri görülmemiş bir yüksek seviyeye yükseldi. Bu sırada , Huana kültürünü (Edda'da Vanların kültürü olarak

[4]Ymir - İskandinav mitolojisinde, sıcak ve soğuğun karışması nedeniyle dünyanın uçurumunun kaosundan ortaya çıkan ilkel maddenin kişileşmesi olan bir dev, tüm dünya onun vücudundan yaratıldı. Gök kubbesi onun kafatasından, yeryüzü vücudundan, deniz kandan, dağlar kemikten, ormanlar kıldan yapılmıştır.

[5]“İnce konular” hakkında daha fazla bilgi için, saat / Od ve eterin gücüne ulaşın, “SS simyacıları ve medyumları” bölümünü okuyun.

tasvir edilmiştir) yaratan Avrupa'da (daha sonra adları Armanens'e dönüştürüldü) “aydınlanmış Irminens” ortaya çıktı.

ve gizli bilimlere artan ilgi ile karakterize edildi . Bu çağda iki ana insan ırkı vardı: Kızılderililer ve Moors. Ancak, bunların yanında, beyaz saçlı, açık tenli ve kırmızı gözlü küçük ama yine de çok inatçı bir insan ırkı daha vardı - albinolar. İlk önce hiyeroglif ve ardından runik yazı icat eden kızılderililerle birlikte albinolardı . Her üç insan ırkı da "canavar adamlara" karşı çıktı, ancak Moors'un ikincisiyle iç içe geçmesi oldu.

Bu insan türünün düşüşü sırasında, üçüncü gözü kaybolmuştu. Sadece Huanu (Wans) kaynaklarını kullanabilirdi, bu da onların daha yaratıcı, yetenekli ve akıllı olmalarını sağladı. Ayın bir sonraki düşüşü aslında dördüncü çağın tüm insanlığını yok etti. Ancak bu sefer, geçmişten farklı olarak, daha gelişmiş Huan kültürü bu kozmik felaketi öngörebildi ve hazırlayabildi. Bunlar sadece dağların kalınlığında yeraltı geçitleri yaratan insanlardı. Orada saklanarak, başka bir uydunun, başka bir ayın çarpışmasının dehşetinden kurtulabildiler. Kaya çizimlerinde mağaraların derinliklerinde bırakan onlardı .

5- Ben insanlığın çağıyım. Yeni bir insanlık formuna geçiş dönemi neredeyse bin yıl sürdü. Ancak afet için yapılan hazırlıklara rağmen, önceki dönemin insanları her yerde hayatta kalamadı. Kural olarak, yeterli sayıda heteroseksüel çiftin olduğu yerde var olmaya devam ettiler. Gerçek şu ki, yeraltında saklanan insan toplulukları birbirleriyle temas kurmadılar. Dünyanın yüzeyinde görünmek istemediler ve elbette ayın çöküşünden sağ kurtulmaya çalıştılar.

dünya yüzeyinde yeni bir insan türü ortaya çıktı. Temsilcileri kendilerine Asa (Eddic geleneğinde Aslar) adını verdiler. Dıştan Huana'ya benziyorlardı ve aynı derecede uzun ömürlüydüler. “Yer tekrar yeşile döndüğünde ve gökyüzü maviye döndüğünde, ASA UANU'ya baskı yapmaya ve kadınlarını kaçırmaya başladı... Güneş parlamaya ve bulutları kırmaya başladığında. KA-OS geri çekildi. Hayvanlar ve insanlar çoğalmaya başladı ve artık insanların yiyecek alabilmek için birbirlerini öldürmeleri gerekmiyordu. Zamanla Asa, Huanu'ya karşı savaşmayı bıraktı ve Asgard'ı yarattı. Asa ve Huanu'nun evliliğinden doğan çocuklar Atta-lant'a gitti.

Bu noktada Wiligut ailesinin "çete geleneği" hakkındaki hikayeye ara vermek gerekiyor. Weisthor'un öğrencilerinden biri olan Rüdiger, Edda'nın Ayırt Edici Özelliklerinin İncelenmesinde İnsanlığın Tarihi adlı kitabında , aslında Wiligut'un fikirlerini tekrarladı. Tek fark, Rüdiger'in tüm insanlık tarihini, geçmişin kayıp bilgisinin sayısal olarak kodlandığı skalds sanatına indirgemesiydi. Açıkçası, hiç kimse - ne Wiligut, ne onun müritleri ne de Aeskh

liderliği - başlangıçta var olan dinin kesintiye uğradığına dair herhangi bir şüpheye sahip değildi. Her yüzyılda çarpıklıkların çoğalarak yeni "gerçek olmayan" ritüellerin ortaya çıkmasına yol açtığı. Asırlık orijinal geleneği ancak sentez yardımıyla restore etmek mümkün oldu. Ama öte yandan, en eski dinin özünün restorasyonu, bu dini reddeden, onu "işlevsiz, yeni bir felsefi okul veya mistik bir Düzen kurmaya yardım edemeyen" olarak nitelendiren bireysel "küfürlü kişiler" tarafından engellendi. " Rudolf Mund tarafından yazılan bu kısa satır, Wiligut'un destekçilerinin 1920'lerde çok sayıda ırkçı örgüt tarafından yayılan diğer arozofik doktrinleri ciddiye almayacaklarını açıkça gösteriyordu.

Runik tabletlerin Buda'da kaybolmasının ardından Jörg Lanz von Liebschfels insanlık tarihindeki boşluğu doldurmaya çalıştı. Yeni bir dini aintez yürütmek isteyen oydu. Burada okuyucuları Nazizmin okült kökleri hakkında literatürde yapılan geleneksel hatadan uzak tutmak gerekir. Wiligut'un öğretmeni Liebenfels değildi, tam tersine orta yaşlı albay fikirlerinin çoğunu Liebenfels'e aktardı. Ne de olsa, aslında, Jörg Lanz von Liebenfels tarafından yazılan Theozoology ve Blbli Mysticon, Wiligut ailesinin “sürü efsanesinin” ücretsiz bir yeniden anlatımından başka bir şey değildi.

Wiligut'un epigonları, önceden var olan ortak bir dinin yankılarının tüm dünyada bulunabileceğinden emindi. Örnek olarak antik dünyada, Hititler arasında, Mısır'da ve Güney Amerika'da var olan felaketlerle ilgili mitler aktarıldı. Orijinal geleneği ve onun bireysel unsurlarını analiz ederken Willigut'un sadece arkaik mitlere değil, aynı zamanda Gnostisizm'e de atıfta bulunması dikkat çekicidir !

Aslında şaşıracak bir şey yok. Aynı "gizli geleneği" alırsak, o zaman içinde ikinci çağın insanlarına yalnızca "ışığın çocukları" denildiğini görebiliriz. Ve her yeni uzaylı dalgası, her yeni felaket insanlarda bir değişikliğe yol açarak onları daha maddi hale getirdi. Pek çok Gnostik okulun bahsettiği şey bu değil mi? Darwin'in teorisi bile farkında olmadan da olsa kendisini Wiligut'un müttefikleri kampında buldu. Wiligut, biolosh ve antropologların maymundan şimdiki insana asla bir geçiş bağı bulamayacaklarını, çünkü bu geçiş halkasının canavar adamlar ve çiçek cüceleri olduğunu defalarca belirtti.

Ve işte Wiligut Günther Kprhhoff'un en yakın arkadaşının fikirlerinden biri Yahudi öncesi Hıristiyanlığın varlığı fikrini ortaya attı! Bazen pagan veya barbar Hıristiyanlığı olarak adlandırıldı. Bu dini yönün varlığının kanıtı olarak, sadece çok sayıda görüntü değil, aynı zamanda Tanrı'nın fedakarlığına dair dini hikayeler de aktarıldı. Bu tür arsalar Germen, İskandinav ve Hint mitolojisinde bulundu . Ancak en ilginç şey, birçok durumda çarmıha germe şeklinde gönüllü bir fedakarlık yapılmasıdır. Çarmıha gerilmiş tanrıların listesi, Küçük Asya ve Trakya'da yeniden dirilmiş bir Tanrı olarak saygı gören Krishna, Zerdüşt, Argonaut

Jason'ı içeriyordu .

Wiligut ailesinin geleneğinde, merkezi figür, kendini feda eden “tanrı-adam” Balder Krestos'du. Bu bağlamda Krestos kelimesinin "asil", "olağanüstü", "terbiyeli" anlamlarına gelmesi ilginçtir. Ancak Latinize edildikten sonra kulağa Mesih gibi gelmeye başladı. Sadece sesi değişmedi, anlamı da değişti. Şimdi "Kurtarıcı", "kurtarıcı", "kurtarıcıdan çıktı" anlamına geliyordu . Ancak asil ve kurtarıcı hiç de aynı kavramlar değildir. İskandinav mitolojisinde olağanüstü yetenekler veren bir içecek olarak anlaşılan "krestva" kavramı vardır . Willpgut, tepeyi "mutlak ışık" olarak tasvir etti. Burada Wiligut ve Alfred Schuler tarafından sunulan benzerliklerin kanıtlarını görebiliriz. Benzerlik, "hafif" kavramlarla sınırlı değil , dünya tarihinin tüm gelişimini belirleyen iki gücün ebedi muhalefetiyle sınırlıydı. Willig ile birlikte bu güçler Wotanizm ve Hıristiyanlıktı.

Bu mücadele tarihin temel itici gücü olduğundan (Wiligut'un görüşüne göre), bunun üzerinde daha ayrıntılı olarak duracağız. Bu fenomenleri anlamanın anahtarı, Weisthor'un mirasındaki belki de en önemli kehanet olan "hagalrita" No. 6119'dur. Bu "hagalrita", Kral Phrodis tarafından kurulan evlilik yasalarını anlattı. Bu yasalara göre, "güçlü iradeli as"ın insanlığı sihirle etkilemesi yasaktı. Bu, dünyevi insanlar için endişeden değil, ası kayıp yeteneklerine geri döndürme, insanlarla iletişimin neden olduğu yozlaşmayı durdurma arzusundan kaynaklandı. Ancak bu yasaların ortaya çıkmasının gerçek nedenleri ortaya çıkmadı - Phrodis ve efendileri sessiz kaldı. Bu gizli!. hoşnutsuzluğa yol açtı ve daha sonra Phrodis'in "reformlarına" düşmanlığın nedeni oldu.

Wotanizmin ortaya çıkışının dini temeli, Wotan öldükten sonra yaratıldı ve Loki , kardeşi Vili'nin tanrılaştırılmasına mümkün olan her şekilde katkıda bulundu . Bu üç kardeşin tümü (Odin, Loki, Vili) iki doğanın somutlaşmışıydı: bedensel ve eterik. Kimry'nin bazı yeteneklerini elinde tutan kardeşler, diğer asalara kıyasla olağanüstü yeteneklere sahipti. Bu kardeşlerden doğan çocuklar zaten daha sıradandı (“ yoğun maddeden yapılmış olanlar”) ve bu nedenle babalarına pek benzemiyorlardı. Torunlar tüm mistik niteliklerini tamamen kaybettiler. Phrodis'in yasalarının bu geri dönüşü olmayan süreci durdurması gerekiyordu. "Işığın çocukları"nın insanlaştırılması sona ermek zorundaydı. Asa, "tatlı maddeden" oluşan vücuda geri dönmek zorunda kaldı.

ölümüyle birlikte, Vili ve genç Irminas arasındaki farklar o kadar büyüktü ki, genç kardeşlere en yüksek öz - Tanrı olarak saygı duymaya başladı. Olay, Wotan ve Vili'nin tek bir kişi olarak algılanmaya başladığı noktaya geldi. İbadet giderek daha fazla kült biçimi almaya başladı ve yavaş yavaş yeni bir dine, Wotanizm'e dönüştü. Ancak bu din , İrminizm'de bulunan Tanrı'ya tapınma ile bağdaşmaz. Böyle bir dini ayaklanmanın başlatıcısı, kardeşlerin

en küçüğü olan ve herhangi bir ahlaki ilkeden arınmış olan Loki'ydi. Bu, Phrodis'in evlilik yasalarına uymayan "güçlü iradeli as" lardan biriydi. Sadece kendisine ve kardeşlerine özgü niteliklerin tezahürünün, onların gücünü yok edeceğini çok iyi biliyordu. Bu nedenle, kendisinde ve destekçilerinde, kendilerini zenginleştirmelerine ve temellere bağlı olmayan varlıklara dönüşmelerine yardımcı olabilecek zihinsel yetenekleri bilinçli olarak geliştirmiştir. Aslında Loki, Tanrı'ya ve as topluluğunda hüküm süren İlahi düzene isyan etmeye karar verdi . Korku ve güvensizlik duygularına hitap ederek birçoklarını kendisine çekti. Aslında, güce olan susuzluğunu gidermek istiyordu.

ondan kurtulmaya cesaret edemediler . Gerçek şu ki , "ışık çocukları" dünyevi tutkuların ve açgözlülüğün ruhlarına yerleşti. Özellikle ve ustaca, kardeşi Vili'yi tılsımlarıyla dolandırmayı başardı . O kadar ustaca ki, son derece uyumlu ve Tanrı'dan korkan bir varlık olan Vili, "Loki'nin utanç verici eylemlerine" nasıl katılmaya başladığını fark etmedi. Küçük erkek kardeş, zayıflığı üzerinde oynamayı başardı - güç şehveti. Ve tüm olumlu özelliklerini ve erdemlerini aşan bu zayıflıktı .

Willigut'a göre Hıristiyanlığın ortaya çıkışı şöyle görünüyordu. Vili'nin (MÖ 10.5 bin yıl) katılımı sırasında, güzel ve ebediyen genç Nana Dünya'da doğdu. Tertemiz bir şekilde tasarlanmış Balder'ı doğurdu. Anayasasında, Nana'nın oğlu, Irmin'in eski çocuklarına çok benziyordu. "Yüksek doğum ", eski bir ailenin çocukları arasında yer almasına izin verdi. Ancak, daha maddi ve sıradan olan diğer "ışık çocukları" ndan çok daha hızlı gelişti. Baldur'un kişisel nitelikleri onun ilahi kökenine işaret ediyordu. Yaratıcılığı beyin tarafından kontrol edilebilen ilk kişiydi . Aslında, bilinçli eylemler gerçekleştiren ilk kişiydi ve bilinçaltı tarafından yönlendirilmedi. Diğer **"ışığın çocukları"** nın arka planından sıyrılması ve hatta onları aşması şaşırtıcı değil . Yeni, daha önce bilinmeyen bir insan türüydü. Neredeyse mükemmellik.

Kökenleri göz önüne alındığında, Balder yeni zamanın lideri olabilir. Baldur'un doğumundan önce insanlık, durmadan dolaşan sayısız küçük gruptan oluşuyordu, ancak bazı grupların temsilcileri diğerlerinin temsilcilerinden çok farklıydı. Yaratıcı ve yapıcı bir varlık olarak Balder, kadim olan üstün olma, dünyevi insanlığa hükmetme hakkından vazgeçti . Bu hak , dünyevi insanların tanrı olarak saygı duyduğu diğer "ışık çocukları" tarafından çok isteyerek kullanıldı. Çoğu pagan mitinde ve destanında tanrılar merhametli ve her zaman yardıma hazır olarak tasvir edilmiştir. Ama aslında, bu niteliklere dair bir ipucu bile yoktu , tam tersine! Yasalarını insanlara dayattıktan sonra, "nur çocukları" kibirlendiler. Sürekli iktidar için savaştılar. Ama bir noktada insanlar bundan bıktı. Balder'den "ışığın çocukları" nın yeteneklerini sınırlamasını istediler . Balder, dünyada garip bir bedende yaşıyordu. Ayrıca dünyevi insanlara dayatılan kanunlardan da memnun değildi. İnsanlara, kendi kaderlerine

karar verme eski haklarını çok hafif bir şekilde kaybettiklerini açıklayan Balder'dı. Buna ek olarak , bundan böyle “ışık çocukları” nın da sıradan insanlar için de geçerli olan dünyevi yasalara uymaları gerektiğini ilan etti.

"Işığın çocukları" için bu haber korkunç bir haberdi. Sonunda Kimry'den miras kalan son yeteneklerini de kaybedeceklerinden korkuyorlardı. Atalarından ödünç aldıkları olağanüstü uzun bir yaşam ve Phrodis'in evlilik yasalarıyla, “ışık çocukları” yeniden yalnızca ince maddeden oluşan varlıklar haline gelebilirdi. "Karanlık asların" artan etkisini göz önünde bulunduran Balder, Phrodis'in yasalarını güncellemeye ve "ışın çocukları" ile insanlığı eşitlemeye karar verdi . Unutulmamalıdır ki, Phrodis'in kanunlarına karşı direniş, başlangıcından itibaren bir an bile durmamıştır. Kadim yeteneklerini kullanma yasağı, aslar arasında bir hoşnutsuzluk dalgası yarattı. Hemen hepsi Tali Wotanistlerle birlikte. Balder, insanüstü ruhsal büyüklüğünün üstesinden gelebilmiş olmasına rağmen, geniş Irminist çevrelerde sayısız önyargı ortaya çıkmaya başladı. Özellikle, "ışığın çocukları", yeniliklerin bir tür olarak nihayetinde yok olmalarına yol açacağına ikna olmuşlardı . Ve eski yasaların korunması , geçmiş büyüklüğü yeniden kazanma olasılığını bıraktı. Sonuç olarak, Irminizm'in kendisi deforme olmaya başlar. Yerli gezegen Ay'ın kültü yavaş yavaş gelişir. Güneş Irminizminin yerini alan Armanizm adını alır . Aynı zamanda, "irminen" kelimesi belirli bir insan tipi ve "armanen" kelimesi - özel bir rahip sınıfı anlamına geliyordu.

Halen anakaraya bağlı olan Rügen adasında bulunan Arkona şehrinde bir Armanizm merkezi kuruldu. Ancak bu, onun güneş tanrısının tapınağıyla bir arada yaşamasını engellemedi. Bu arada, Jörg Lanz von Liebenfels, Aryan-Hıristiyan proto-dine ayrılmış eserlerinden birinde, Rügen ve Baltık bölgesini en eski kutsal geleneğin başlangıç noktası olarak tasvir etti . Wiligut'un sunduğu şekliyle İrmanizm ve Wotanizm'in, halkların göçü ve erken Orta Çağ döneminin tarihsel fenomenleriyle hiçbir ortak yanı olmadığını hemen belirtmekte fayda var. Günümüze ulaşan Edda'da bu kültler genellikle birbirine karıştırılmıştır. Ayrıca, tarihsel gelişim sırasında, İrmanizm ve Baldr Crestos'un öğretilerinin, yalnızca "güney Hristiyanlığı" olarak adlandırılanları değil, aynı zamanda gizli tarikatların ve mistik kardeşliklerin oluşumunu da etkileyen tek bir dini kompleks halinde birleştiği bir versiyon da vardı. .

Krestos, değiştirilmiş bir formda Krist, Irmanistler yaşlılarını kültün başı olarak adlandırdılar. Bu sürüme odaklanmak mantıklı . Wiligut, Balder'in gerçekleştirmeye çalıştığı planın Cross-UR olarak adlandırıldığını iddia etti. Krestos kelimesinde - OS son ekini buluyoruz. Wiligut'a göre, İbranice'deki -EL son ekiyle aynı anlama sahipti (Michael, İsrail, vb.). Böylece - OS soneki tüm kelimeleri Irmin ve Balder ile birleştirdi. Öte yandan, "kresta" kelimesi " İlahi kehanet" anlamına geliyordu . Bu nedenle, Krest-UR planının uygulanmasının

“ışık çocukları”nı neredeyse devrimci bir şekilde orijinal (UR) durumlarına döndürmesi gerektiği varsayılabilir ve sonuçta belli bir paradoks ortaya çıktı. Krestos, bir yandan “ışığın çocuklarını” “toz düzeyine” indirmeyi , onlara dünyevi yasaları yaymayı amaçladı, ancak diğer yandan eyleminin ve en yüksek denetimin sadece bununla kalmayacağını garanti ediyor gibiydi. Kimry'nin eski niteliklerini geri yükleyin, ancak aynı zamanda ışıkla yeniden bir araya geldi . Wiligut'un epigonları bu vesileyle şunları yazdı: "Baldr'ın reformları bir dereceye kadar 'ışın çocukları'nı küçük düşürdü. Ama "sevgili-ben sevgili güneş" ile aralarındaki güvene dayalı ilişkinin garantisi gibi görünüyorlardı. Ve bu da, “ ışın çocukları”nı yeniden zarif hükümdarlar haline getirdi - çoktan kaybettikleri bir nitelik.” Gizli bilimlerde, böyle bir birliğe "mistik düğün" ve skalds sanatında - acil özlemlere çağrı denirdi.

Ama yine Weistor'a göre bu titanik plan gerçekleşmeye mahkum değildi. En büyük Irminist şehirlerden biri olan Goslar'da (Arual), "eski yolun" kararlı destekçileri ile taahhütlerini amansızca yerine getiren Baldur Crestos arasında bir çatışma çıktı. Çatışma silahlı mücadeleye dönüştü. Wotanistler Baldur'un evini bastı ve onu ele geçirdi. Wotanistlerin liderinin emriyle (bodur dev Jotun'dan gayri meşru bir çocuk), Baldur çarmıha gerildi. Ancak çarmıha germe çarmıhta değil, bir tür rune "adam" üzerinde gerçekleşti. Çarmıha gerilmeden sonra ona birçok ok atıldı. Alay , bu özel runenin anlamını Wotanistlere açıklamamasıydı. Bu yüzden kendilerine onun bilgisinin gerçeğini atfettiler. Edda'dan bir dize hatırlıyorum: "Dokuz uzun gece boyunca rüzgarda dallarda asılı kaldığımı biliyorum ." Ancak Willpgut'un biraz farklı bir sözü vardı: "Dokuz soğuk gece boyunca soğuk rüzgarlarla savrulan bir ağaçta asılı kaldığımı biliyorum, gerçeğe hayran kaldım."

İncil hikayesi ile paralellikler açıktır. Ama aynı zamanda çok ciddi farklar da var. Onu çarmıha gerdiklerinde İsa ölmeye hazırdı. Baldr çarmıha gerildi "gerçeğe şaşırdı". Willpgut'un daha çok "Kutsal ve Büyük Lord Tanrı'nın yardımı" olarak bilinen özdeyişi, Baldr'ın çarmıh arifesinde ortaya çıkmış olabilecek bir runik büyü kullandığını bildirdi . Baldr'ın öğretmeninin kim olduğu belirsizliğini koruyor.

Wishligut için tüm bu karışık ve tuhaf olaylar soyut mitoloji değildi. Balder'in çarmıha gerilmesinin Goslar yakınlarında, Petersberg şehrinin hemen doğusunda, St. Peter ilahiyat okulunun kalıntılarının bulunduğu yerde gerçekleştiğini iddia etti. Bu manevi kurum, kasaba halkının Brunswick Dükü'ne karşı şiddetli bir mücadele yürüttüğü 1527'de yok edildi. Yıllar sonra, 1871'de bu yapının önde gelen duvarları keşfedildi. Ekskavatörler ayrıca birkaç sütun kalıntısı buldular. Wiligut burayı ziyaret etti ve ardından çarmıha gerilmenin üçüncü sütunun yerinde gerçekleştiğini belirtti. Weisthor'un takipçilerinin büyük üzüntüsü için, kesin yeri belirlemek için hangi taraftan sayılması gerektiğini belirtmedi . Bununla birlikte, sütunlar arasındaki mesafe o kadar küçüktü (bir ila bir buçuk metre) ki, hiçbir temel önemi yoktu.

Bu "keşifler", Nazi öncesi dönemde tüm Alman okültizmini etkiledi. Wiligut'un mirasını yaratıcı bir şekilde yorumlamaya yönelik ilk girişimler Rudolf Gorsleben tarafından yapıldı. İnsanlığın Apogee adlı kitabında, Goslar belediye binasında, bir sütunda işkence gören İsa'nın solmuş bir görüntüsünü bulduğunu bildirdi. İsa sadece ok yaralarıyla kaplı değildi, aynı zamanda başının üzerinde üç zambak parlıyordu. Ahnenerbe'nin yaratıcılarından biri olan Herman Wirth, başının üstünde üç zambak tasviri olan Tanrı'nın Annesinin (kendi görüşüne göre, yeryüzü tanrıçası Irta) ilginç bir tanımını yaptı. Jörg Lanz von Liebenfels bir keresinde zambak sembolü hakkında şunları söyledi : "Daha sonra, Armanizm'in veya eski Aryan rahipliğinin işareti haline gelen zambakın hanedan figürü ortaya çıktı." Bu fikri eserlerinden birinde tekrarladı: “Daha sonra hanedanlık armalarında ermine dönüştü. Bu nedenle, Aryan-Hıristiyan kültünün en yüksek rahipleri olan Armanların ayırt edici bir işareti olarak kullanıldı .

"Yeni Tapınakçılar Düzeni" nin son büyük ustası Rudolf Mund, Willigut'un kaderine adanmış "Himmler'in Rasputin" adlı kitabında, Weistor'un bir hikayesini aktardı . İddiaya göre, Baldur Crestos'un aldığı birçok yaraya rağmen yine de haçtan kurtulmayı başardığını söyledi. Zulümden korkan Balder, "Gobi'nin korkunç çölüne" doğru yola çıktı. Yolu , uzun zamandır eski Aryan dini Retra'nın kült merkezinin " ilgi alanı"nda bulunan Vittov kasabasından geçiyordu. Kasım 1927'de "Yeni Tapınakçılar Düzeni" kendi papaz evini orada yarattı. Balder, çölde Irminist "ustalar okulu"nu kurdu. Öğrencileri , Asya'da özel kapalı alanlar yaratarak öğretilerini dikkatle korudu. Daha sonra değil) [7] Himmler, Tibet ve Ernst Schaefer'in keşif gezisine bu kadar artan bir ilgi gösterdi mi?

Geçmişin bu anlatısında Wiligut atalarına büyük bir rol biçmiştir. Villngotis , hem Huanu'dan hem de Asa'dan geldi. Daha sonra ataları Burgenland'da bir krallığa hükmetti. Bu nedenle Wiligut, anılarında Steinamanger ve Viyana'ya, onun için Goslar'a kıyasla çok büyük bir önem verdi. Almanya'da putperestlerin zulmü başladığında, Villigotis ailesi Frankların esaretinden kaçmayı ve Rusya'ya kaçmayı başardı. Orada Willigotis , çok geniş bir Gotik imparatorluğun merkezi haline gelen, ancak barışçıl varlığı, Hıristiyanların ve Rusların düşmanca saldırıları tarafından sürekli olarak rahatsız edilen Vilna şehrini kurdu. Aile sonunda 1242'de Macaristan'a taşındı ve burada Katolik Kilisesi'nin dikkatinden ve Wotanistlerin nefretinden kaçabildiler . Tarih boyunca, Wiligut ailesi Irminizm'e sarsılmaz bir inancı sürdürdü. Ailesinin diğer önde gelen üyeleri arasında Wiligut, her ikisi de erken Alman tarihinin kahraman figürleri olan Armin Cherusker ve Wiggukind'i hatırlıyor . Oldukça anlaşılır bir şekilde, iddia edilen soyağacı ve aile tarihinin destansı anlatıları, Wiligut'a kendi atalarının kalıcı önemini daha iyi sunabileceği bir sahne olarak hizmet etti. Wiligut, "Yeni Tapınakçılar Tarikatı"nın yandaşlarından birine şifreli bir şekilde "tacı Goslar'ın kraliyet sarayında

tutulduğunu" söyledi.

Görünüşe göre Wiligut tarafından ifade edilen fikirlere inanmak imkansızdı . Ama gerçek devam ediyor. Weisttor , Himmler'i ve çevresini büyüledi. "Kan ve toprak" fikrinin yaratıcılarından Walter Darre, günlüğüne şunları yazdı: "Neubrug Kalesi'nde tarım sektörünün yükseleceği açık. Goslar'ı ziyaret ettikten sonra Albay planlarını doldurdu ve tavsiyelerde bulundu. Böylece, 1934'te, köylülerin ilk imparatorluk kongresi Goslar'da. Ayrıca: "Wewelsburg ve Externstein'ı ziyaret - Willigut liderliğinde ... Willigug-Weistor armaların eskizlerini yaptı." Ve işte Walter Darre'nin günlüğündeki son kayıtlardan biri: “Goslar için bir nakit artışı tahsis edildi . Bu şehrin kadim haklarına geri dönmesine katkıda bulunuyoruz. Goslar'da Alman halkı Odal dünya görüşünü yeniden kazanacak.

Gördüğümüz gibi, Wiligut SS politikası üzerinde çok güçlü bir etkiye sahipti . SS ritüellerinin çoğunu onun geliştirdiğini söylemek abartı olmaz . Bu ritüellerden birinin performansını anlatan bir belge bize ulaştı:

"4 Ocak 1937

Bugün, 4 Ocak 1937'de, Tegernsee'deki Rottach-Egern yakınlarındaki Schörn'deki evinden, SS Tuğgenerali Karl Wolf, Reichsführer SS'si olan bana şu raporu gönderdi:

"Reichsführer SS! Bu raporla, 14 Aralık 1936'da, Millenium Reich'ın üçüncü yılının sonunda, eşim Frieda Wolf, nee von Röhmhild'in üçüncü çocuğumuzu, ilk erkek çocuğumuzu dünyaya getirdiğini bildiririm.

Buna cevap veriyorum:

"Teşekkürler! Raporunuzu, çocuğun vaftiz babaları olan tanıkların huzurunda dinledim: ben, SS Tuğgeneral Karl Maria Weisthor (Villigut), SS Tümgeneral Reinhard Heydrich ve SS Yüzbaşı Karl Diebitsch. Çocuğunuz SS'nin doğum siciline ve SS'nin sipariş defterine girilecektir.

Ritüelin kendisi şöyle görünüyordu: SS Tuğgeneral Wolf bebeği annesine teslim etti. Bundan sonra Himmler, Weisthor'a adlandırma ritüelini gerçekleştirmesini emretti. Wiligut çocuğu hayatın mavi kurdelesine sardı ve geleneksel sözleri söyledi:

“Hayatınız boyunca mavi bir bekaret kurdelesi dolanır. Her Aryan, kendini bilen her Aryan sadık kalmalıdır! Bu mavi kurdele sembolik olarak doğumla evliliği, yaşamla ölümü birbirine bağlar. Ve böylece, bu çocuk, onun gerçek bir Aryan çocuğuna ve sadık bir Aryan erkeğe

dönüşmesine yönelik derin arzumla bağlantılı. Bundan sonra Wiligut kaseyi aldı ve “Tanrı tüm yaşamın kaynağı! Bilginiz, görev duygunuz, yaşam amacınız ve yaşamın tüm anlamı Tanrı'dan gelir. Bu kaseden alınan her yudum, Tanrı ile bağlantınızın bir teyididir.” Çocuğu annesine geri verdikten sonra yeni bir ritüel cümle söyler: “Bu kaşık büyüyene kadar seni besler . Annen sana bu kaşıkla yedirerek sevgisini gösterecek, eğer Allah'ın emirlerini çiğnersen seni yemekten mahrum ederek cezalandıracaktır. Daha sonra kaşık da anneye verildi. Sonuç olarak, Wiligut şunu ilan etti: “Sen, çocuk, Wolf ailesinin atalarından kalma bu yüzüğü, SS'ye ve senin türüne layık olduğunu kanıtladığın anda takacaksın. Ve böylece, anne-babanızın iradesine ve SS Nişanı'nın emrine göre, size isim vereceğim: Thorisman, Heinrich, Karl, Reinhard. Ebeveynler ve vaftiz ebeveynleri , Tanrı'nın İradesine göre çocuktaki cesur Aryan kalbini beslemesine izin verin. Sana, sevgili çocuğum, kendimi korumak ve olgunlaştıktan sonra hayatım boyunca gururla “İlk adım olarak Torisman” adını taşımak istiyorum.

Ve Wiligut'un SS ile sınırlı kalmak istemeyen, Almanya'daki dini durumu etkilemeye çalıştığını gösteren başka bir belge.

Ampirik bilgi ve doğal bilimsel buluşlarla asla diriltilmesi mümkün olmayan bir “kadim din”in tesis edilebilmesi için , devlet tarafından makul bir sıra ile aşağıdaki tedbirlerin alınması gerekmektedir :

1. Tüm müzelerden (ayrıca sözde özel koleksiyonlarda) tarihi anıtların en katı şekilde korunması. Her türlü sanat eserinin korunması (özellikle ilkelden 17. yüzyıla kadar olan döneme aitse), binaların, mağaraların, anıt kayaların, kaya sanatının , kiliselerin, şapellerin, mezar höyüklerinin yanı sıra bölgeden çıkarılan tüm buluntuların korunması. Dünya.
2. Tüm kilise mülkünün kapsamı, istatistiksel muhasebesine özel dikkat. O zaman uzun süredir devam eden Rotestant ve Katolik topluluklarındaki inananların sayısı eşitlenebilir. Geçiş döneminde din değiştirirken kaybedilen “kilise mülkünün” bir kısmı üzerinde tam hak iddiası.
3. İlgili kararnamenin kabul edilmesinden sonra - manastır okullarının yaygın olarak kaldırılması. Gerekirse, yeni manastır ve kilise binaları, ihtiyacı olan ilçelere, bölgelere, gauslara aktarılır.
4. Rahiplik mesleği ancak devlet eğitimi aldıktan sonra mümkündür ve bu nedenle 24 yaşından önce mümkün değildir.
5. Tüm erkek ve kadın manastırlarının feshi, ancak manastırlar üzerinde yeterli kontrol sağlandıktan sonra mümkündür ve bu manastırlardan tüm Alman olmayanlar dışarı atılacaktır. Gerisi sadece güzellik ideallerine hizmet edebilir.

6. Devlet mülkiyetine geçen bu kurumlar sadece insani amaçlara hizmet edecek olsa bile, orada çalışan insanlar Mesih'te yeni bir manastır adı almadan ölene kadar içlerinde olacaklar.
7. Aktif olarak kendi dinini yayma faaliyetlerine katılmaya çalıştığınızda veya kilise kürsüsünden [mevcut hükümetin politikasına] katılmadığınızı ifade ettiğinizde, din adamlarını kiliseden kovmak gerekir.
8. Mezhepten bağımsız olarak tüm kilise mülklerine el konulması, mirasın kilise yapılarına devredilmesinin yasaklanması. Yine de bu tür vasiyetler gerçekleşirse, geçersiz sayılır ve altındaki mallar derhal devlete geçer.
9. Devlet her ne şekilde olursa olsun rahipleri her düzeyde etkisiz hale getirmelidir.
10. Bütün dini derneklerin kendileri görevlilerini desteklemeli ve dini organizasyonların kendileri sadece bağışlarla finanse edilmelidir.

SS Brigadeführer *Karl Maria Weistor*

Bu belgeden görülebileceği gibi, Wiligut yeni ("antik" olarak okunur) bir dinin yaratılmasına katkıda bulunmaya gidiyordu, ne eksik ne fazla. Ama düşüşü de yükselişi kadar hızlı oldu. Şubat 1939'da Himmler'in emir subayı, Weistor'un (SS Irk ve Yerleşim Ana Müdürlüğü'nün RAIII Departmanı) başkanlığındaki yapıya, görevden alındığını ve şefinin kendi dilekçesi temelinde ve yaşı nedeniyle görevden alındığını bildirdi. ve kötü sağlık. Birkaç gün sonra Himmler, Wiligut'tan duygusal olarak kişisel bir kilit altında tuttuğu ve anahtarı yanında taşıdığı SS yüzüğünü, hançerini ve kılıcını iade etmesini istedi. 28 Ağustos 1939 Karl Maria Willigut resmen SS'den atıldı. Himmler'in "akıl hocasına" karşı tutumundaki böylesine büyük bir değişikliğin nedeni neydi ? Resmi versiyon , Reichsführer SS'nin masada Wiligut'un bir psikiyatri hastanesinde kalışını ayrıntılı olarak gösteren belgeler almasıydı. Bazı belgeler için olmasa da, bu sürümle hemfikir olunabilir. Hepsi Koblenz'deki Alman Federal Arşivlerinde tutuluyor . Küçük dosya tamamen Himmler'in Wiligut'un akıl sağlığıyla bağlantılı olarak yürüttüğü araştırmaya ayrılmıştır. Burada kliniğin sağlık personelinin çok sayıda sorgusu ve Wiligut'un bizzat yazdığı açıklayıcı bir not var. Ama garip bir şekilde, altında imza yok. Ancak Wiligut'un her zaman SS rütbesini atfederken küçük bir notta bile imzasını attığı iyi bilinmektedir. Bu belgede Wiligut, kliniğe götürülmeden önce Avusturya polisi tarafından *tutuklandığını söyledi.* Soruşturmayı yürüten SS görevlileri, psikiyatrik muayenenin açıkça tahrif edilmesi karşısında hayrete düştüler . İçinde özellikle, Wiligut'un bu bir yalan olmasına rağmen çocukluktan sapmaları olduğu söylendi. Uzman incelemesi , askeri yetkililerin görüşlerini ve özelliklerini dikkate almadı . Zorla hastaneye yatırılmanın nedeninin, kendisine karşı sürekli misilleme tehditleri ve kocasının garip vizyonlarını anlatan Wiligut'un karısının şikayetleri olduğu iddia edildi. Bu, araştırmacıların fark ettiği en dikkat çekici yalandır.

Sorgulama sırasında Wiligut'un karısının, kocasının deliliğini gizleyemediği bir şaşkınlıkla öğrendiği ortaya çıktı.Kocasını dizginlemek isteyen bir kadın için garip bir tepki değil mi? Ve en ilginç gerçek şu ki, Wiligut, hapishane aflarının uygulanmasının adet olduğu büyük bir Katolik tatili olan St. Stephanie gününde psikiyatri kliniğinden *serbest* bırakıldı . Katolik festivali onuruna bir klinik Wiligut , geç Sovyet zamanlarında çok popüler olan "adli psikiyatri"nin kurbanı oldu .

Willigut'tan kurtulmaya karar verdi . SS, Willigug'u emekliliğinde izlemeye devam etti, ancak hayatının son yılları bilinmezlik içinde ve askeri Almanya'da dolaşarak geçti. Reichsführer-SS'nin Kişisel Personelinin bir çalışanı olan Elsa Baltrusch, Wiligut'un mütevelli heyeti olarak atandı ve birlikte Aufkirchen'e yerleştiler. Bu, işlerin yoğunluğunda biraz can almaya alışmış olan Wiligut için çok uzak olduğu ortaya çıktı . Mayıs 1940'ta sevgili Goslar'a gittiler. Werderhof'a yerleşir yerleşmez, şehirde genel bir tıbbi muayene yapılacağı açıklandı. Çift , Karintiya'daki Worthersee'de küçük bir SS oteline taşındı ve savaşın sonunu Avusturya'da geçirdi. Sonra İngiliz birlikleri onu tahliye etti ve onu St. John, Velden'in yanında; bu sırada yaşlı adam felç geçirdi, bu da kısmi felç ve konuşma kaybıyla sonuçlandı. O ve arkadaşının Salzburg'a, ailesinin evine dönmelerine izin verildi, ancak talihsiz geçmiş, böyle bir adımın imkansızlığını herkese açıkça gösterdi. Wiligut , seçtiği vatanı Almanya'ya dönmek istedi, bu yüzden çift, Aralık 1945'te Arolsen'deki Baltrusch ailesinin yanına gitti. Yolculuk yaşlı adam için çok zor oldu ve vardıklarında hastaneye kaldırıldı. 3 Ocak 1946'da, gizemli ailesinin son üyesi Karl Maria Wiligut öldü.

Karl Maria Wiligut'un bir buluşu daha anlatılmazsa, bu hikaye yarım kalacaktı . Paderborn kasabasının güneyindeki Vestfalya'da, genellikle "Kase'nin Vestfalya kalesi" olarak anılan gizemli Wewelsburg bulunur. Bu bina Wiligut tarafından yeniden keşfedildi. Weistor , kalenin yeniden inşasına kişisel olarak katıldı ve yeniden geliştirilmesini denetledi. Burasının mistik "dünyanın merkezi" olduğuna inanıyordu. “Beyaz huş ağacı savaşı” ile ilgili eski Westphalian efsanesi, Westphalia'da Batı'nın güçleri ile Doğu'nun orduları arasındaki son büyük savaşın gerçekleşeceğini söyledi. Bu savaş , sonunda Avrupa'nın çöküşünü belirleyecek bir kıyamet olayı olacak. Bu efsane, bu antik yapıya olan ilginin artmasına neden oldu. Wewelsburg'un yeniden geliştirilmesi sırasında, kuzey kulesinde iki ritüel odası oluşturuldu. Birinci katta, salonun zemini , 12 konuşmacı rolünün runik ışıklı şimşekler tarafından gerçekleştirildiği bir tekerlek olan "Kara Güneş" olarak adlandırılan bir desen oluşturan mermerle döşenmiştir . Bu kulenin bodrum katında, ortasında taş daire bulunan kubbeli bir oda (kript) inşa edilmiştir . Wewelsburg sadece Wiligut ile değil, aynı zamanda himayesi altındaki Otto Rahn ile de bağlantılıydı. İkincisinin ölümünden sonra, yine de Kâse'yi bulduğu ve Wewelsburg'a teslim ettiği söylendi. Kutsal Kase'nin bu kalenin gizemi haline gelmesi şaşırtıcı değil . Ancak , Ran

burada olabilir ve bununla hiçbir ilgisi olmayabilir. Yeni kale binalarının planlanması sırasında bile, Wewelsburg'un yeni yapısı, bir kaseye (yeni binalar) indirilen bir mızrak ucunu (eski bina) çok andırıyordu. Mızrağın ucu ve kupa , Kutsal Kase mitinin vazgeçilmez nitelikleriydi. Planlanan yeni binalar, olduğu gibi, antik kaleyi bir tür enerji alanı, parlak bir parlaklık ile kapladı.

"aura" nın Kase'den , mistik bir radyasyondan yayıldığını anlattı. Kalenin sakinlerine yardım etmesi ve onlara "kötülüğe karşı savaşma" konusunda ilham vermesi gereken bu güçtü. Savaştan sonra, eski çobanın Fransa'da Ran'a anlattığına çok benzeyen yerliler arasında bir efsane vardı . Kale düşmek üzereyken Kâse'nin gizlendiğini söyledi. Almanya'daki aşırı sağcı ve ezoterik çevreler, Kâse'nin bir zamanlar Montsegur yakınlarında saklandığı için Wewelsburg civarında bir yerde saklandığına inanıyor.

"Yeni Tapınakçılar Düzeni" nin son ustası Rudolf Mund bir fenomeni tanımladı - Wewelsburg'un eteklerindeki köyün sakinleri, komşu köylerdeki köylülerden çok farklıydı. Bu fenomen için tek bir açıklama buldu: Kâse kalplerinde yaşadı. Veya başka bir örnek: En hassas insanlar Wewelsburg'un mahzenine girdiklerinde gizemli bir enerjinin varlığını hissederler. Son zamanlarda, sağır kafes kapılar, mahzeni ziyaretçilerin gözünden kapatıyor. Oraya ancak özel izinle ulaşabilirsiniz. Birisi bunun anıtı daha iyi korumak için yapıldığını iddia ediyor . Ama birileri gerçek nedenin başka yerde yattığından emin. Yetkililer , kaleye “aşkın bir şekilde açık” ziyaretçilerin üzerine gelebilecek içgörülerden korkuyorlar . Bu durumda , Mesih'in kanının çekildiği Son Akşam Yemeği'nde mevcut olan bir Hıristiyan tapınağından bahsetmiyor olsak bile , o zaman birçok Nazi , "Kara Güneş" in Kâsesi hakkında konuştu. radyasyon nedeniyle insanları içsel olarak değiştirir . Bu nesne en iyi şekilde Wewelsburg zeminindeki bir süs ile karakterize edilir - yıldırım ışınlarının yayıldığı bir tekerlek. Mistik çarkın merkezi olan odakları Kâse'nin simgesiydi.

Kutsal Kâse'nin gizemi hiçbir şekilde tek bir SS kült binasıyla bağlantılı değildir. Bu, Wewelsburg ve Quedlinburg kalelerini, Ekströnstein megalitlerini, Böddeken arazisini, Drüggelter şapelini ve Goslar şehrini içeren bütün bir komplekstir. Nisan 1945'te, geleneksel olmayan teknolojiler sorununu vurgulayan Wewelsburg yakınlarındaki Böddeken arazisine birçok gizli malzeme tahliye edildi . Bazı yerlerde, bu SS kompleksinde, ölümsüzlüğün ve sınırsız gücün garantisi olabilecek zamanın üstesinden gelmek için çalışmalar yapıldığına dair referanslar bulabilirsiniz. görgü tanıkları bile vardı

149 Nazi gelişmelerinin bu yönde olduğunu savunanlar çok başarılı oldular.

Wiligut figürüne tekrar dönersek, onun etrafında toplanan mistiklerin, eski ırklar tarafından

kaybedilen olağanüstü yetenekleri kendi içlerinde harekete geçirmek üzere olduklarını görürüz. Wiligut'un geleneği, Himmler'e ilham vermesi ve onu büyülemesi gereken boş sözler değildi. Eylem için bir rehberdi . Wistor bu amaçla çok sayıda mezar yerini ziyaret etti ve hatta ölülerin ruhlarını kendisine aşılamaya çalıştı . 1946'da Himmler'in "kişisel sihirbazı", ölüm belgesinde belirtildiği gibi hiç ölmedi.Birçok kişi onu çok sonra gördü. Bu büyük ölçüde delice fikrin kanıtı olarak, bağımsız görgü tanıklarının ifadelerine atıfta bulunuldu. İşte onlardan biri: “1989 sonbaharının sonlarında, gece yarısı Böddeken malikanesinden Wewelsburg yönüne çırılçıplak çıktım. Köyden birkaç yüz metre uzaklaştıktan sonra çok garip bir kaza geçirdim. Arabam aniden durdu ve alev aldı. Wewelsburg'a yürüyerek gitmek zorunda kaldım . Kavşaklardan birinde beyaz bir at gördüm. Üzerine siyahlar giymiş bir adam oturdu ve Wewelsburg'a baktı . Ona nereye gittiğini sordum. Adam döndü ve dedi ki: "Tibet'e, krallığıma!" Bir görgü tanığına Wewelsburg tarihine adanmış bir albüm gösterildiğinde, hemen gece arkadaşını gördü. Karl Maria Willigut'du. Bu çim bıçağının varlığı , Aeschian ezoterizminin birçok destekçisinin Vaisthor'un yeniden canlanmasından bahsetmesine izin verdi.

Ve bu tek hikaye değildi. İşte bir tane daha: “Dedemin bana sık sık anlattığı hikayeye inanamayacaksınız. O ve büyükannesi mülteciydi ve Wewelsburg'un eteklerinde yaşıyorlardı. O zamanlar zor zamanlar vardı ve bir gün dedem diğer erkeklerle birlikte elma toplamak için Böddeken'e gitti . Elma toplarken toynakların takırtısını duydular. Biniciler Böddeken'den yola çıktılar. Herkes elma ağaçlarını koruyan köylüler olduğunu düşündü ve bu nedenle hemen en yakın hendeğe saklandılar. Dört nala koşan bir atın toynaklarını açıkça duydular, ama kimse ne biniciyi ne de aygırı gördü. Korkmuş adamlar geri kaçtılar. 1955 yılıydı."

Ve işte bir mesaj daha: “Amcamın uzun süre yanında yaşadığı, şimdi yatılı okulun bulunduğu Böddeken Manastırı var. Bu binanın içinde ve çevresinde mantıklı bir açıklaması olmayan şeyler oluyor . Ve şimdi Böddeken'in ormanlarından ve çayırlarından geçseniz bile, orada “farklı bir şey” fark edebilirsiniz. Şimdi bile bunu anlatırken tüylerim diken diken oluyor.

Böddeken ile Wewelsburg arasındaki kısa bir yolda, çok sayıda görgü tanığı tuhaf bir şekilde gizemli olaylardan söz etti. Almanya'nın ezoterik çevrelerinde, Nazilerin Böddeken'de zaman ve uzay ile deneyler yaptığı ve paranormal olayların sadece bu çalışmaların sonucu olduğu bir versiyon ortaya çıktı.

Bazı görgü tanıkları, SS'nin bir "zaman portalı" yaratmaya çalıştığı hakkında doğrudan konuştu. Ayrıca, ölü askerlerin ruhlarının, en hassas kişilerin onlarla temasa geçmesi gereken buraya cezbedilmesi gerekiyordu. Weisthor'un adıyla ilişkilendirilen olgular, savaştan sonra "Willigut's Gospel" kitabında ortaya konmuştur. Bu çok nadir bir yayındır, hiçbir zaman

kitlesel tirajlara çıkmadı ve sadece sessizlik yemini eden "girişimciler" arasında dağıtıldı. Bu kitapta Wiligut, "yeniden doğmuş bir mesih" olarak tasvir edilmekte ve bu nedenle onunla 1946'dan sonraki her karşılaşma ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

bir gizli araştırma merkezi olan ve belki de hâlâ öyle olan Böddeken arazisi üzerinde duralım . Bu bağlamda, yeraltı geçitlerine yapılan atıflar nadir değildir. Avrupa'nın dört bir yanından toplanmış çok sayıda değerli belge, sanat eseri ve altın "kaybolmuş" ve bulunamayan altın eşyalardan bahsederken kastettikleri buydu . Böddeken'de sahte bir duvarın arkasında bulunan silah koleksiyonu, savaşın sonunda bu mülke teslim edilenlerin sadece küçük bir kısmıydı. Bu, araştırmacıları defalarca bu malikanede hala şimdiye kadar bulunamayan gizli barınaklar ve hatta Böddeken ve Wewelsburg'u birbirine bağlayan antik çağlardan beri var olan bir kilometre uzunluğundaki bir geçidin olduğu fikrine yönlendirdi.

Böddeken'in hikayesi bizi eski Germen zamanlarına götürüyor. Böddeken aslen Mainolfus tarafından kurulmuş bir manastırdı. Bu efsanevi kişiliğin babası, zamanında Charlemagne'a karşı şiddetli savaşlar yaptı. Meinolfus, Böddeken'den çok uzakta olmayan şimdiki "Huzur Vadisi" nde, eski zamanlarda Vestfalya'nın en yaşlısı olarak kabul edilen, Almanya'da bir tür Mauritius meşesi olarak kabul edilen bir ağacın altında doğdu.Ama bir gün ona yıldırım çarptı ve ağaç yandı. Yerine bir şapel inşa edildi.

Bu küçük mimari yapının çok ilginç bir yapısı var - özel bir "ay penceresi" var. Dolunayda, tüm şapel tam anlamıyla ay ışığıyla dolup taşar. Şapelin mimarisinde şüphesiz eski Almanların gizli kozmik bilgisi gizliydi. Eski Germen dini her zaman yıldız kültü ve astronomik gözlemlerle yakından bağlantılıydı . Büyük olasılıkla, Mainolfus, pagan babası tarafından eski kültlerin sırlarına başlatıldı. Charlemagne'nin zaferinden sonra, oğul bir Hıristiyan rahip oldu ve Böddeken manastırını kurdu. Paganların kalıntılarını manastırda saklaması, hatta orada, zindanlarda Böddeken'i SS'lerin gözünde bir “İrminist türbesi” haline getiren gizli servislerin tutulması bile mümkündür .

Ama Wewelsburg'a geri dönelim. İlginç bir eğilim var. Son yıllarda, "aşkın yeteneklere" sahip olduğuna inanan insanlar çevresine yerleşmeye başladı. Sonuç olarak, bu kırsal alandaki konut fiyatları Almanya'daki birçok şehirden önemli ölçüde yüksektir. Böyle bir “göç” süreci, Wewelsburg'un yeniden bir “okült merkez” haline getirildiğini gösteriyor. Kalenin çevresinde çeşitli ülkelerin özel servislerinin evlerinin satın alındığı söylendi . Söylentilere göre CIA , kaleye özel ilgi gösterdi . Bunu ve daha fazla bilgiyi Alman yayınlarından birinde yer alan makalenin yazarlarının vicdanına bırakıyorum. CIA, İkinci Dünya Savaşı sırasında kıtada savaşan ABD silahlı kuvvetlerinin başkomutanı olan Başkan Eisenhower'ın önerisi üzerine Wewelsburg ile ilgilenmeye başladı . Aynı makaleye göre, Washington Ulusal

Arşivlerinde halktan saklanan bir belge bulundu ve birkaç düzine yıl boyunca "Çok Gizli" olarak işaretlenecek. Bir kurnaz gazeteci yanlışlıkla okuyup kısa notlar alabildi. Eğer böyle bir belge varsa büyük bir sansasyon yaratabilir ama ne yazık ki bu gerçeği doğrulamanın veya çürütmenin bir yolu yok. Genel olarak, bu " mistik" makalenin içeriği şu şekilde özetlenebilir: Birleşik Devletler, II. Dünya Savaşı'na esas olarak Wewelsburg'u ele geçirmek için girdi; onlara göre, Nazilerin kendilerini yenilmez kılabilecek gelişmeler gerçekleştirdikleri yer. Amerika Birleşik Devletleri, Mason örgütlerine yerleştirilmiş çok sayıda Amerikan ajanı tarafından böyle bir tehlikeye karşı uyarıldı . Ancak kalenin ele geçirilmesinden sonra, Amerikan birlikleri orada hiçbir şey bulamadılar, çünkü görünüşe göre Almanlar yeni teknolojilerinin tüm kanıtlarını gizlemeyi başardılar. Bu tür ifadeler bir gazete "ördeğini" çok andırıyor , ancak öte yandan, halkın Wewelsburg'da sadece bir SS tapınağı değil, peçe ile örtülü bir yer görmek istediğinin mükemmel bir örneği. gizlilik.

Yukarıda bahsedildiği gibi, Wewelsburg'un biraz güneyinde bulunan Drüggelter Şapeli de SS'nin “kült kompleksine” aitti. Bu bina, bir haşhaş tarlasıyla çevrili küçük bir tepenin üzerinde duruyor. Şapel, 12. yüzyılda Orta Doğu'dan eve dönen haçlılar tarafından inşa edilmiştir . Bu küçük binanın mimarisi ilginçtir - 12 köşesi vardır. İç mekânı, Wewelsburg Kalesi'ndeki Black Sun Hall'a hemen benzerlik gösteren 12 sütunla dekore edilmiştir. Ek olarak, şapelin merkezinde , merkezi kısmı sınırlayan dört ek sütun vardır. Şapelin ortasında o zamanlardan kalma büyük bir tahta sandığın bulunduğu ve şövalyelerin bulmayı planladığı Kutsal Kase'nin orada saklanması gerektiği bir versiyon var. Şapelin zaten tuhaf olan dekorasyonunun böyle bir yorumu, onu daha da gizemli kılar.Böddeken örneğinde olduğu gibi, şapelin ikili bir amacı olduğu açıktır: burada gündüzleri sıradan ayinler yapılır ve gece ibadetleri yapılırdı . gizli bir tarikatın destekçileri tutuldu. Küçücük binanın kelimenin tam anlamıyla doldurulduğu birçok sütun, hiçbir şekilde sıradan Hıristiyan törenleri için uygun değildi, ancak ritüele katılan her bir katılımcının kesin olarak belirlenmiş bir yeri işgal etmek zorunda olduğu gizli servislerin ihtiyaçlarına ideal bir şekilde uyuyordu. Şapelin doğrudan yaratıcısı Kont Gottfried I von Arnsberg'dir. Onun hakkında çok az şey biliniyor. 1217'de, büyük olasılıkla şapelin tasarımına katılan Tapınakçılarla tanıştığı bir haçlı seferine katıldı. Ancak kontun Haçlı seferinden önce de Böddeken manastırında kutlanan “İrminist kült”e bağlı olması mümkündür. Tam olarak kurmak zor. Ancak bu kadar hafife alma bile , birçok SS ibadethanesinin gerçek amaçları hakkında gerçeğe ışık tutmak için kanatlarda beklediğini gösteriyor.

İlk geri çekilme

Yeni Reich'ın hizmetindeki eski mitler

Karanlık, ıssız yol boyunca, Sadece ruhun gözünün parladığı yerde, Geceleri Bu Put

tarafından siyah tahtın kaldırıldığı yerde, Geçenlerde ulaştım, uykulu, Thule'nin Kenarlarına uzak, Hem ilahi hem garip. Vahşi alem, Uzaydan ve Zamandan çıktı.

Edgar Allan Poe-Düşler Ülkesi

noktasına yani Yengeç, Terazi, Oğlak ve Koç burcuna girişinde dört büyük şöleni kutlarlar . Aynı zamanda komedi gibi derinden düşünülmüş ve güzel performanslar sergiliyorlar. Her dolunayı, yeni ayı, şehrin kuruluş gününü, belaların yıldönümünü vs. kutlarlar . , ve bombardımanların ateşlenmesi ve şairler şanlı komutanların ve zaferlerinin şarkısını söylerler.

Campanella - Güneşin Şehri»

Naziler tarafından seçilen “sarışın canavarlar” ırkını daha iyi karakterize etmek için icat edilen bir neolojizm olarak algılandığını keşfettim. Gerçekten de, bir zamanlar milyonlarca insan, kendilerine "bin yıllık bir Reich" vaat eden Führer'e inandı . Aslında, milyonlarca Alman , varlıklarını "tehdit eden" barbar "insan olmayanları" yok etmeye hazır oldukları münhasırlıklarına inanıyorlardı. Ancak o günlerde "Aryan" kelimesinin şu anki marjinal çağrışımı yoktu. Hem idari kurumlarda hem de yolun yalnızca üstün (Aryan) ırkın temsilcilerine açık olduğu üniversitelerde duyulabilirdi . Gazeteler ve okul ders kitapları Aryanlar hakkında yayın yapıyor. Üçüncü Reich'taki Yahudi mülkü "arpizasyona" tabiydi. Az ya da çok belirgin bir rol iddia eden herhangi bir Alman, Aryan kökenini garanti eden bir "kalıtsal pasaport" sunmak zorundaydı.

Üçüncü Reich'ın ortaya çıkmasından önce bile, Hitler'in Hitler tarafından yazılan "Nazizmin incili" Mein Kampf, Aryan ırkına düşen ve onun görüşüne göre ona dünya egemenliği hakkı veren "ilahi bir kıvılcım" dan bahsediyordu. "Aryan" kelimesini ilk kullanan Hitler değildi. Bir asır önce kullanılmaya başlandı ve antik mitoloji ve büyünün insanların yaşamlarında büyük bir rol oynadığı Avrupa tarihinin bu sayfalarını karakterize etmesi gerekiyordu.

Ama her şeyden önce 18. yüzyılın sonunda dilbilimciler beklenmedik bir keşifte bulundular. Görünüşte birbiriyle ilgisiz olan çeşitli dillerde (Kelt, Germen, Farsça, Yunanca , Hint) belirli bir benzerlik bulundu. Bu dilsel topluluğa "Hint-Avrupa dilleri" adı verildi. Varlığına dayanarak , bir zamanlar taşıyıcısı büyük bir etnik grup olan tek bir proto-dilin olduğu bir versiyon öne sürüldü. O andan itibaren , bu dilin taşıyıcılarının, kültürlerini Avrasya'ya yayan bazı "Hint-Almanlar" olduğu konusunda sayısız spekülasyon ortaya çıkmaya başladı .

kültürlerine artan bir ilgi gösteren Alman bilim adamı Friedrich Schlegel, Hint

efsanelerinde uzak kuzey topraklarına referanslar buldu. Özellikle, Kuzey Kutbu bölgesinde bulunan kutsal Meru dağı hakkında konuştular. Schlegel ilk olarak Hint kültürünün Kuzey'e büyük saygı gösterdiği ve onu dünyanın en kutsal parçası olarak gördüğü gerçeğinden bahsetti . Kuzey'in tanımının sadece bir metafor mu yoksa kuzey kültürleri arasındaki belirli temasların bir tezahürü mü olduğu açık değildir. 1819'da Schlegel, hem Almanları hem de Hintlileri içeren bir etnik grupla eşanlamlı olan "Aryan" kelimesini ilk kez kullandı. Aslında, Herodot bile Aryanlar hakkında konuştu , ancak Schlegel etimolojik olarak "şeref" kelimesiyle ilişkili olduğunu ilan ettiği "ari" kökünü güçlendirdi. Sonuç olarak, aristokrat bir usta ırk fikri ortaya çıktı. Schlegel'in kendisinin bu tür ifadelerden kaçındığını hemen belirtmekte fayda var . Genel olarak Aryan kabilesinin Asya bölgesi ile Kuzey Avrupa'dan daha fazla bağlantılı olduğuna inanıyordu. Öğrencisi Christian Lassen, aslında "Aryan" kelimesinin anlamını sonsuza dek sabitlediği sonucuna vardı . "Aryanların karmaşık yeteneğini", çalıların uyumundan yoksun olan Samilerle karşılaştırdı ve Yahudi dini bencil ve kapalıydı. Böylece Aryanlar ilk kez ırk teorisine girdiler . Lassen'in oluşturduğu efsane hızla tüm Avrupa'ya yayılmaya başlar. 1827'de Fransız bilim çevreleri zaten "Sami ve Hint-Germen dünyaları arasında uzun bir mücadele"den bahsediyorlardı. Yahudiliğin tanınmış bir bilgini olan Ernest Renan, Yahudilerin dünya işlevlerini (tektanrıcılığın yaratılması) yerine getirdikten sonra yozlaşmaya başladıklarını ve bundan sonra dünyanın Aryanların elinde olduğunu söyledi.

Böylece dilbilim ve ırksal antropolojinin karıştırılması başladı. Tamamen dilsel bir araştırma olarak başlayan şey, daha sonra halklar ve kültürler arasındaki temel farklılıklar hakkında radikal teorilere dönüştü. 1853'te Fransız Kont Gobineau'nun "Irkların eşitsizliği üzerine" kitabı yayınlandı ve bu, "Aryan" kelimesinin siyasi anlamını daha da derinleştirdi. Gobino için, beyaz ırk kaidenin tepesindeydi ve sadece güç, zeka ve güzellik anlayışı üzerinde bir tekele sahip olmakla kalmayıp, aynı zamanda ırksal karışma tarafından tehdit edilebilecek belirli bir kültürel ve yaratıcı potansiyele sahipti. Kont Gobineau'nun eseri Fransa'da tanınmadı ama Almanya'da büyük yankı uyandırdı . Bu teorinin ateşli savunucularından biri besteci Richard Wagner'di.

1899'da İngiliz Houston Stuart Chamberlain'in "Aryan" kelimesine Yahudi aleyhtarı bir anlayış getiren 19. Yüzyılın Temelleri adlı kitabı çıktı. Chamberlain , bunda Aryan, Hint-Germen ruhundan temel bir fark görerek, Yahudi din ve kültürünün metafiziğinin kusurluluğundan söz etti . 19. Yüzyıl Temellerine göre Yahudiler daha yüksek ideallere inanmıyorlardı, ancak zenginleşme için materyalist bir susuzluk vardı. Yahudilerin uzun süredir düzensiz varlığının yoksulluğu ve cimriliği, bu insanlar çerçevesinde , dini ayinlerinde saf pragmatizmi tercih eden, kendisini daha yüksek konulardan uzaklaştıran ulusal bir egoizmin oluşmaya başlamasına neden oldu . Yahveh, Yahudileri seçilmiş kişiler yaptıktan

sonra, tüm dünyaya hükmetme hakkını hissettiler ve Hint -Avrupa halklarına materyalizm virüsünü bulaştırdılar. Chamberlain'in eserleri, Aryan'ın asil, cesur, güçlü olarak tasvir edildiği nasyonal sosyalizm teorisini inşa etmek için bir başlangıç noktası olarak hizmet etti . En azından bir gerçek, bu İngiliz yazara saygıdan bahsediyor. Almanya'ya yerleştikten sonra, Hitler onu bir kereden fazla ziyaret etti, zaten yıpranmış ve ölümcül hastaydı.

Eski kültürler ve ırklar arasındaki ilişkinin sorunlarını çok aktif olarak tartışan Aryan efsanesinin oluşumunda ezoterikçiler de vardı . Buradaki lider kuşkusuz, "Gizli Doktrini"nde "Aryan" kavramını sayısız mitolojik spekülasyonla kuşatan Helena Blavatsky idi. Aryanları , Uzak Kuzey'de Hyperborea'da ve anakara Atlantis'te ortaya çıkan ve gelişen uzun zaman önce ölmüş kültürlerin mirasçısı olarak hareket eden özel bir ırk olarak gördü . Yarı ilahi ve nadir Aryanlardan en yüksek büyülü bilgiyi aldılar. Sırasıyla Stonehenge gibi dev binalar inşa edenler uçaklara sahipti, ancak doğal afetler ve felaketlerle cezalandırıldıkları daha düşük ırklarla karışmaya başladılar . Bu hikayenin yankıları Platon'un ve diğer antik yazarların eserlerinde bulunabilir. Hayatta kalan birkaç yarı tanrı bir araya geldi ve gizli bilginin kalıntılarının aktarıldığı "Aryan ırkını" yarattı. Blavatsky'ye göre Aryanların kutsal sembolü, aynı zamanda gök gürültüsü tanrısı Thor'un genel bir işareti olan gamalı haç oldu.

Aynı zamanda, Aryanların Uzak Kuzey'den geldiğini söyleyen Karl Penk, Ludwig Wilser ve Georg Biedenkapp'ın kitapları ortaya çıkıyor. Artık kimse Hindistan'dan Aryan ırkının beşiği olarak bahsetmiyor. İskandinavya ya da Kuzey Kutup Dairesi'nin ötesinde bulunan bölgeler, insanlığın anavatanı olarak ilan edilir. Bu tür çalışmalar Blavatsky'nin okült metinlerini yansıtır ve sonunda Guido von List ve Jörg Lanz von Liebenfels tarafından şekillendirilen İskandinav Arpo-Germen efsanesini yaratır. Hitler ve Himmler fikirlerini onlardan ödünç aldılar. 1908'de von List şöyle yazdı: "Edda'nın doğduğu gerçek ülke, çok uzaklarda, Apollon'un sevdiği bölgededir. Güneşin hiç batmadığı yer." Herodot List tarafından verilen Hyperborea tanımına güvendi ve belki de dünyanın ekseninin bir zamanlar eğimini değiştirdiğini öne sürdü. Ve ondan önce , kuzeyde her zaman hafif ve sıcaktı , orada sonsuz gün hakimdi, orada tropikal flora ve fauna mevcuttu. Ancak dünyanın ekseninin eğimini değiştirdikten sonra iklim de değişmeye başladı. Kuzey buzullarla kaplanmaya başladı, sonsuz ısının yerini soğuk aldı. Buzullar tarafından bastırılan Aryanlar, geleneklerini de yanlarına alarak güneye doğru hareket etmeye başladılar.

Aryan efsanesini oluşturan Guido von List, mitolojik konularda oldukça özgürdür. Gerçekten de, eski Yunanlılar , "kuzey rüzgarının" (hyper-boreas) diğer tarafında , titanların soyundan gelen ve ölümsüz olan inanılmaz bir insan yaşadığına inanıyorlardı . Güneş tanrısı Apollon oradan, Hyperborea'dan geldi, ancak her yıl tekrar tekrar manevi güç çekmek için anavatanına döndü. Bu geziler için güneyde pek rastlanmayan kuğular ve kuşlar tarafından

çekilen özel bir savaş arabası bile vardı. Birçok şair ve yazar, Balkanlar veya İskandinavya gibi dünyanın çeşitli yerlerinde Hyperborea'yı yerelleştirmeye çalıştı. Bazı araştırmacılar genellikle bunun efsanevi, var olmayan bir durum olduğunu - bir tür manevi alegori olduğunu söylediler. Ancak von List her şeyi tam anlamıyla yorumladı: Edda'da bahsedilen hem "devlerin kışı" hem de "tanrıların alacakaranlığı". Ona göre bu efsanevi olaylar , kıtasal felaketin neden olduğu büyük tarihi felaketlerin tartışılmaz kanıtıydı . Ancak sonuçta, dünyanın pagan sonunun geldiği “devlerin kışı” tanımı, geçmemiş, ancak sadece gelecek bir olay olan Hıristiyan Kıyameti ile karşılaştırılabilir . Ancak völkische ezoterikçiler, mitlerin doğrudan anlaşılmasını tercih ettiler. Onlarda, Aryanların manevi üstünlüğüne ve kadim kökenlerine dair zorunlu kanıtlar bulmak istediler.

Bu tür spekülasyonlar, Jörg Lanz von Lpbenfels tarafından yayınlanan Ostara dergisi tarafından çok isteyerek dağıtıldı. 1911'de Liebenfels, Ancestral Home and Ancient History of the Heroic Blonde Irk kitapçığını yayınladı. İçinde Blavatsky'ye, Penk'e ve Vnlser'e zevkle atıfta bulunur. ve Guido von List. Liebenfels, megalitik taş binaları ve taş daireleri , Kuzey Avrupa'dan taşınan ve güneş dinlerinin açık bir göstergesini bırakan Aryan ırkının göçünün izleri olarak ilan etti. Edda'ya atıfta bulunarak, yollarının devasa bir ilkel dünyanın olduğu Doğu'ya ve “Surtur'un karanlık oğulları”nın (Surtur = mitolojik dev) yaşadığı güneye uzandığını savundu. Bu alıntılar yalnızca Aryanların diğer alt ırklara göre ruhsal ve fiziksel üstünlüğünün kanıtı olarak yorumlandı. İnisiyelerin üstünlüğü değil , fatihlerin üstünlüğüydü.

Benzer düşünceleri Hint Lokamenya Bala Gangadhar Tilak'ın "Vedalardaki Arktik Vatan" kitabında bulabiliriz. Bu Hintli bilgin ayrıca Kuzey'i Aryan ırkının doğum yeri olarak işaret ederek Edda'ya değil Hint ve Pers mitlerine atıfta bulundu. Birçok kutsal Hindu metninde, uzak ataların evinin, gündüz ve gecenin altı aya (kutup gündüz ve gece) eşit olduğu bir ülke olarak tanımlandığına dikkat çekti. Bazı satırlarda sadece kuzey ışıklarına sığabilecek açıklamalar buldu . “Dünya ekseninden”, “cennetin dönüşünden” bahseden alıntılar, onun tarafından , yıldızların ve gökyüzünün eksen etrafındaki bariz hareketi nedeniyle, böyle bir algının, bu tür duyumların yalnızca kuzey halklarına sahip olabileceğinin kanıtı olarak yorumlandı. sadece kutupta gözlemlenebilir. Ancak Tilak, Aryan efsanesini hiç yaratmadı, o sadece İngiliz sömürge gücünü baltalamaya çalışan bir vatanseverdi. 20. yüzyılın başında Almanya'da ortaya çıkan sayısız spekülasyonun temeli olan bu çalışmalardır . 1930'lara gelindiğinde, Gustav Neckel veya Günther'in tartışılmaz otoriteler olduğu tam bir ırk araştırmaları okulu gelişti.

Ancak Aryan miti kendi başına var olamazdı, başka mitlerle desteklenmesi gerekiyordu. 1913'ten başlayarak, Diederich yayınevi Jena'da kuzey destanları ve kahramanlık hikayelerinden oluşan 24 ciltlik bir koleksiyon yayınladı. En anıtsal kitap serisinin garip bir adı

vardı - "Thule". O zamandan beri, "Thule" kelimesi sağcı radikallerin kelime dağarcığına sabitlendi. Bu sadece siyasi bir şifre değil - milliyetçi mitolojide anahtar bir kavramdır. Bu, Jena'da yayınlanan kitapların sayfalarından duyulan alçak bir fısıltıdan önce geldi: "Thule geçmiş değil, Thule ebedi Alman ruhudur ." Yukarıda bahsedilen kitap serisinin Münih'te yayınlanmasından birkaç yıl sonra, Rudolf von Sebottendorf Thule Society'yi kurdu. Adı eski Yunan ve Roma metinlerinden ödünç alınmıştır. MÖ 330'da Yunan denizci ve coğrafyacı Marcel Pythius'un İskoçya'nın kuzeyinden uzun bir yolculuğa çıktığını söylediler. Yolculuğu sırasında "Thule" adını verdiği eşsiz bir kültür keşfetti.Romalı vakanüvis Prokop, hakkında ayrıntılı bilgi verdi.

Kişi başı

Thule. Yandaşları su, toprak ve hava tanrılarına ibadet ettiler, hayvan ve insan kurbanları getirdiler. İkincisi için savaş esirleri kullanıldı. Tula'daki ana tatil, güneşin 35 günlük bir geceden sonra yeniden ortaya çıktığı kıştı.

Birçoğu, bu bilginin ilk Germen kültürlerinden biri hakkında bilgi verdiğini varsayıyordu. Ancak bu seyrek mesajları Alman milliyetçilerini büyüleyen etkileyici bir mite dönüştüren Sebotgendorff'tu . Lanz Lpbenfels gibi, geçmişin megalitik binalarının, eski zamanlarda ortaya çıkan oldukça gelişmiş bir İskandinav kültürüne tanıklık ettiğine inanıyordu . Taş dairelerin astronomik gözlemler için kullanıldığı göz ardı edilmedi. "Araştırmasının" ana sonucu, o sırada takımyıldız Koç'un göklerde "egemen olduğu" varsayımıydı. Ve böylece, bu, Thule'nin insanlık tarihindeki en eski kültür olduğuna dair "ikna edici" bir kanıttı. Yüksek teknik ve manevi bilgiye sahipti , cehaletin karanlığı Hindistan ve Mısır'ın üzerinde hala asılıydı. Astronomik işaretler sonunda rünlere dönüştü. Sebottendorf, antik Keldani, Filistin (Yahudiler oraya gelene kadar), Truva ve Miken yerleşimlerinde Alman kültürünün izlerini buldu. Almanların eski etkisinin izi Hindistan ve İran tarafından karşılandı.

, Musa'nın Yahudileri korkuttuğu devlerden ve uzak uluslardan bahseden İncil'den alıntı yapma zevkini inkar etmedi . Ona göre bu, İskandinav üstün ırkının varlığının bir başka kanıtıydı . Rudolf von Sebottendorff, kendi dergisi Runes'ta kendinden emin bir şekilde "ilahi atalarımızın beşiği çok kuzeyde, devasa bir adadadır. Sadece balıkların yumurtlamak için yüzdüğü ve kuşların uçtuğu yer. Tula efsanesi sadece Üçüncü Reich'ta hayatta kalmakla kalmadı, aynı zamanda derin kökler aldı. 1933'te Ancestral Heritage Society'nin kurucularından Hermann Wirth, Berlin'de “Kutsal Taşıyıcılar” adlı dini-tarihsel bir sergi düzenledi. Tula'dan Celile'ye ve Galile'den Tula'ya. Bu bilim adamı, Thule kültürünü insanlığın tüm maneviyatının birincil kaynağı olarak görüyordu. Böyle bir ifadeyi birçok çizim, fotoğraf, sembol görüntüsü, megalitik yapı modelleri ile resimledi. Bütün bunların ve

sergilenenlerin, sıradan Almanlara, halk kültüründe ve ulusal geleneklerde uzak antik çağların izlerinin bize geldiğini kanıtlaması gerekiyordu. Kayaları ve taş halkaları betimleyen çizimler , Güneş'in ölümü ve yeniden doğuşuyla yakından ilişkili astronomik kültlerin önemini vurguladı . Benzer bir yıllık döngü, tüm ilkel insanların doğasında vardı, ancak Wirth, ilkbahar ve sonbahar arasındaki farkın güney halkları için açık olmadığına inandığından, bunu yalnızca İskandinav ırkının kaderi haline getirdi . Ölümü ve yeniden doğuşu varsayan Hıristiyan doktrini, Aryan denizciler sayesinde Doğu'ya gelen Thule kültürünün bir yankısıydı. Hıristiyanlıkta Noel ve Paskalya tatillerinin prototiplerini koyan onlardı. Ancak yeni Alman'ın gerçek amacı , ataların uzun süredir devam eden dinini bir kez daha canlandırmaktı . Bunun için sembolizm, runeler ve pagan geleneklerini ayrıntılı olarak incelemeye değerdi. Serginin bitiminden hemen sonra Wirth, materyallerinin okulların ve yüksek öğretim kurumlarının müfredatlarına dahil edilmesini istedi. Bunun, Almanya'da nispeten belirsiz bir ilkel çağın aşağılık kompleksini ortadan kaldırması gerekiyordu.

Thule, Üçüncü Reich'ta dergiden dergiye dolaşan bir tür büyüye dönüştü. Ulusun güvenliği sorunu ve varoluş mücadelesi, değişmez bir şekilde "İskandinav ırkının manevi vatanı" ile bağlantılıydı. Tüm mitler, efsaneler ve masallar, İskandinav atalarının evinden en az yarım kelime bahsedildiği yüzeye getirildi . İzleri hem Yunan mitolojisinde (“neşe ovası”) hem de ortaçağ gravürlerinde bulundu. Böcklin'in Ölü Adası özellikle önemliydi. Gerçek şu ki, Hitler gençliğinde bile bu çalışmaya hayran kaldı ve ondan çok yetenekli kopyalar yazmadı. Nordland dergisinin makalelerinden birinde, şu sözler alıntılandı: “Thule, halkımızın çocukluk günlerinin anısı, Dante'nin yazdığı gibi, asla geri dönmeyeceğimiz kayıp bir cennettir.” Veya bu sefer Otto Rahn'dan başka bir alıntı: “Şimdi Thule, Atlantik Okyanusu'nun dibinde yatıyor. Şarkının dediği gibi, sadece zaman zaman çanlarının boğuk çınlamasını zar zor duyabiliyoruz ama Thule yeniden doğacak çünkü bugün Almanya Aryan atalarının torunlarının yaşadığı ülke. Özünü yaşar ve korurlar. Ran bu satırları İzlanda'ya bir SS seferi ile seyahat ederken yazdı. O günlerde Catharlara olan tutkusundan uzaklaştı ve kendini tamamen Thule'ye adadı. At the Court of Lucifer adlı kitabında, iki bin yıldan fazla bir süre önce ilk kez kullanan Marsilyalı Pythian'ın bıraktığı ilk sözlerden başlayarak Tula hakkındaki bilgileri özetledi . Ran, Pythian'ın yolculuğu sırasında Apollon'un anavatanını aradığına ve Hiperborlular hakkındaki efsaneleri doğrulamak istediğine inanıyordu. İzlanda yolunda, diğer SS adamları ile birlikte Ran, Aryan ırkının gücünün kaynağını bulmaya çalıştı. Ancak bir zamanlar sadece meslektaşlarının davranışlarından değil, İzlanda'nın kendisinden de büyülenmişti. Tamamen gizemli çekicilikten yoksun, kayalık, ıssız bir ada olduğu ortaya çıktı. İzlanda, SS seferini çok düşmanca karşıladı. Ran'ın adada gördükleri onu daha da hayal kırıklığına uğrattı. Şık kadınlar, gürültülü caz, dans pistleri. İzlanda, Ran'ın ibadet yerleri *ve* türbeler aramayı amaçladığı efsanevi Thule'ye çok az benziyordu . Bu hac sırasında umutları

suya düştü. Gerçeklik etrafını sarmıştı. Ormanlar ve tarlalar yerine modaya uygun dükkanlar ve restoranlar gördü. Dini yapılar ve kutsal semboller yerine gazete yazı işleri ve film afişleri var. Ran , İzlanda'nın gerçekten efsanevi Thule olup olmadığını merak etmeye başladı. Tüm hayal kırıklıklarına rağmen, Otto Rahn net bir mantık izlemeye çalıştı.

Aynı zamanda meslektaşı Edmund Kiss, Thule adını verdiği bir roman yazdı. İçinde yazar kesinlikle harika resimler çizdi. Kiss için Thule, onun görüşüne göre Grönland yakınlarında bir yerde bulunan Atlantis'in sadece bir parçası . Bir zamanlar orada ılıman bir iklim hakimdi - çok orijinal bir fikir değil. Bol hasat ve mükemmel iklim koşullarını anlattı. Ancak bunun yanında, Thule sakinleri astronomi alanında mükemmel bilgiye sahipti. Titanik yapılarını inşa ederken, kozmik cisimlerin hareketini de hesaba kattılar. Bu nedenle, tüm Aryan megalitik yapıları , ana ölçüm birimi olarak dünyanın çevresinin kırk milyonda birini kullanır. Thule tanrısı, Yahudilerin aksine, insanlar için iyi bir yardımcıydı. Ama kuzey ırkı onun özel lütfundan yararlandı. Bu seçilmişlik , İskandinav ırkını kibirli ve küstah biri yapmadı. Thule sakinleri denizcilerdi, dağ gemilerinde Atlantis'in imparatorluk bayrağına kadar çırpındı - gümüş gamalı haçlı bir pankart. Ancak Kiss'in bu pastoral tanımında agresif, "emperyalist" notlar giderek daha sık bulunur. Buzulun ilerlemesinden sonra Thule kültürü çöktü. İskandinav ırkı anavatanlarını terk etmek zorunda kaldı. Dünyanın her yerine taşındılar. Orada yerel nüfusun işçi (okuma - köle) olarak hareket ettiği yeni imparatorluklara yol açtılar. Böylece, sarı saçlı göçmenler Mısır, Hellas, Roma'yı yarattı. Bu kabarık Nazi kurgusunu duyduğunuzda gülümseyebilirsiniz. Bana göre bilim adamlarının hiçbiri onu eleştirme zahmetine bile girmedi. Ama gerçek şu ki, Kiss'in romanları Üçüncü Reich'ta devasa basımlarda yayınlandı. Bu bir tür kitle kültürüydü, yani bu romanların içeriği ciddiye alındı. Ve böylece, “süt annesinden” çocuklar kendi münhasırlıkları fikrini özümsediler.

Atlantis efsanesi Naziler için daha az önemli değildi. O da Aryanların ahlaki ve teknik üstünlüğünü kanıtlayabilirdi. 20. yüzyılın başında, Atlantis'in çevresinde gerçek bir histeri yaşanıyordu. Tüm stantlar broşürler, kitaplar ve konuyla ilgili çalışmalarla doluydu. Alfred Rosenberg bile geçemedi

Bu arsanın **1 65 tarafı.** "20. Yüzyıl Efsanesi"nde şöyle yazdı: " Yeryüzünün kaşifleri bize Kuzey Amerika ile Avrupa arasındaki, kalıntılarını hala Grönland ve İzlanda'da bulduğumuz kıtasal blokları çiziyor. Bize Uzak Kuzey'in (Novaya Zemlya) diğer tarafında okyanusun eski izlerinin görüldüğünü söylüyorlar . Şu an olduklarından 100 metre daha yüksekteler: Bu, Kuzey Kutbu'ndaki buzun yer değiştirmiş olma olasılığını, mevcut Arktik'in yerine daha ılıman bir iklimin hüküm sürdüğünü gösteriyor. Ve tüm bunlar birlikte Atlantis hakkındaki eski efsaneleri yeni bir anlamda sunmamızı sağlıyor . Atlantik Okyanusu'nun dalgalarının şimdi hiddetlendiği ve buzdağlarının yüzdüğü yerde, yaratıcı bir ırkın büyük, yaygın bir kültür

yarattığı ve çocuklarını denizci ve savaşçı olarak dünyaya gönderdiği, gelişen bir kıtanın dalgaların üzerine çıkması oldukça olası görünüyor . . . . Ancak Atlantis hakkındaki bu hipotez savunulamaz olsa bile, ilkel toplum tarihinde bir kuzey kültür merkezinin varlığı kabul edilmelidir.

Heinrich Himmler, Atlantis'in sorunlarına daha az dikkat etmedi. Her ne kadar "dünya buzu teorisi" ile daha fazla ilgilense de. Bu abartılı fikir, birçok Nazi patronunun zihnini ele geçirdi. 1913'te Evrenin kökenine dair temelde yeni bir görüş sunan 800 sayfalık bir kitap yayınlayan Avusturyalı mühendis Hans Görbiger tarafından başlatıldı . 13 yaşında bir genç olan Horbiger, geceleri yatağını gizlice bahçeye çıkarmayı, üzerine uzanmayı ve yıldızlı gökyüzüne bakmayı severdi. Samanyolu ve hayalet gibi parıldayan göktaşları genç hayalperest üzerinde silinmez bir izlenim bıraktı. Çok sonra, bir aydınlanma yaşadı. Edda'yı okurken, dünyanın yaratılışının buz ve ateş çarpıştığında gerçekleştiğini söyleyen ifadeye dikkat çekti. Ayrıca dev bir yıldızdan gelen don devleri hakkında başka bir satıra çekildi. Bunun sadece bir alegori olmadığı, dünyanın ortaya çıkışının, benzeri görülmemiş boyutlarda kozmik bir patlamaya neden olan iki unsurun çarpışmasından geldiği sonucuna vardı. Soğuduktan sonra yıldızlara, gezegenlere ve uydularına dönüşen erimiş buz parçacıklarından oluşan bulutlar ve spiraller . İnsanın kendisi maymunlardan evrimleşmemiştir. Temel ilkesi, buz parçacıkları tarafından Dünya'ya getirilen canlı protoplazmaydı. Horbiger'in "evrensel baba kozmos"un "toprak ana" üzerine döktüğü "kozmik tohum" adını verdiği bu parçacıklar. İlk ortaya çıkan, yaratılışın başlangıcı ve aynı zamanda tacı olan Avrupa tipi bir adamdı. Ayrıca Horbiger , doğal afetler tarafından yok edilen tarih öncesi kültürlerin varlığına işaret etti . Ama bazı izler bıraktılar. “Ateş yağmuru” (İncil), “devlerin kışı” (Edda) hakkında sayısız mitolojik hikaye bu doğal afetlerin bir yankısıydı. Aynı afetler Platon'un bahsettiği Atlantis'i de yok etti. Mısır'da yetişen İncil karakteri Musa, bu tarih öncesi olayların çok iyi farkındaydı, ancak onlar hakkında sessiz kalmayı seçti. Bu arada Horbiger , antik tarihin sırlarını anlamak için bir anahtar olarak hizmet edebilecek bir dizi bölgeye işaret etti . Özellikle, Atlantislilerin dünya imparatorluğunun kalıntılarını tuttuğu iddia edilen Bolivya And Dağları'nın platolarına dikkat çekti. Avusturyalılar , Eski Mısır'ın en parlak döneminden çok önce gelişmiş bir güneş dininin var olduğu antik şehirlerin kalıntılarına özel ilgi gösterdi . Böyle bir devasalık ve yenilikçi yaklaşım daha sonra Üçüncü Reich liderlerini memnun etti.

1937'de, SA'nın Yüksek Liderlik Bülteni'nin tamamen "dünya buz doktrini" konularına ayrılmış özel bir sayısı yayınlandı. Bu dergide Horbiger, teorisi sadece evrenin sürecini anlamayı değil, aynı zamanda birçok mit ve efsaneyi, örneğin aynı Edda'yı değerlendirmeyi mümkün kılan 20. yüzyılın belki de en önemli bilim adamı olarak değerlendirildi. Habercide,

Güney Amerika'nın en eski şehri olan Tiahunaco'ya adanmış, bize zaten tanıdık gelen Edm und Kiss'in bir makalesini bulabiliriz . O sırada Kiss, Reichsfuhrer SS'nin kişisel karargahının bir parçasıydı ve burada dünya buzunun varlığına ve Atlantislilerin dünya imparatorluğuna dair kanıt aramakla meşguldü. Tiahunako ideal olarak bu amaç için uygundu. Kiss, bu şehrin yaşını MÖ 14 bin yıllarına tarihlendirdi. Bu pitoresk kalıntıları anlatırken, karşılaştırma yapmaktan çekinmezdi. Anıtsal yapıların, yazarlarının kuzeyli insanlar olduğunu açıkça gösterdiğine dikkat çekti. Ayrıca Kızılderililerin mimarisinin kendisine Dorian döneminin Yunan yapılarını çok hatırlattığını vurguladı. Güneş kültünün izlerinin varlığı, bu şehrin Aryanlar tarafından inşa edildiği tezini bir kez daha doğruladı. Heykeller bunu açıkça gösteriyordu . Şehrin sakinlerinin yüzleri açıkça Kuzeyli bir karaktere sahipti.

, bu "güneş şehrine" büyük bir sefer düzenlemeyi planladı . Goering bu girişimi destekledi. Edmund Kiss şirketin başına geçecekti. Keşif gezisinin bileşimi çok çeşitliydi : arkeologlar, botanikçiler, jeologlar, gökbilimciler, kameraman. Tiahunaco'yu ziyaret etmenin yanı sıra, Titicaca Gölü'nün dibindeki kalıntıları keşfetmeyi de planladı. Bunun için, optiklerin özel siparişle Zeiss fabrikalarında üretilmesi gereken özel derin deniz kameraları tasarlandı. Dünya Savaşı başladığında hazırlıklar tüm hızıyla devam ediyordu. Seferin Reich'in zaferine kadar ertelenmesine karar verildi. Sonuç olarak, Güney Amerika SS seferi asla gerçekleşmedi.

platosu olan Tibet'in Atlantis efsanesiyle bağlantılı olduğu ortaya çıktı . Himmler'in gözü, bazen "dünyanın çatısı" olarak anılan bu bölgede uzun süredir vardı. Hörbiger, Atlantisliler ve Tibet arasındaki bağlantıya defalarca işaret etti. 1937'de Himmler, katılımcıları SS'nin resmi himayesi altında gerçekleşen Tibet'e gelecekteki bir sefere davet etti . Keşif üyelerinin yayınlanmamış anılarında, Himmler'in tarih ve antropoloji hakkındaki özel görüşlerini ortaya koyan bir pasaj var.

sarı saçlı ve mavi gözlü biriyle tanışmanın mümkün olup olmadığını bilmek istedi . Bu olasılığı reddettim. İnsanın ortaya çıkışını nasıl hayal ettiğimi sordu. Antropologların resmi bakış açısını yeniden ürettim. Pithecanthropus, Heidelberg Adamı, Neandertaller, Pekin yakınlarında Cizvit Tailhard de Chardin tarafından yapılan sansasyonel buluntulardan bahsettim. Himmler sakince dinledi. Sonra başını salladı: "Akademik eğitim, okul bilgeliği, kürsüde papalar gibi oturan üniversite profesörlerinin kibirleri. Ancak, dünyamızı yöneten güçler hakkında hiçbir fikirleri yoktur. Söylediklerin aşağı ırklarla ilgili olabilir, ancak İskandinav insanı Ay'ın son üçüncül istilasında gökten geldi.

Himmler bir rahip gibi sessizce konuştu. Camarilla sessizdi, ben de öyle. Beni bir pagan manastırına göndereceklerini düşündüm . Himmler, "Hala öğrenecek çok şeyiniz var" diye

ekledi. Ve runik yazı, Hint-Aryan dilbilimi hakkında öğretici bir şekilde konuşmaya devam etti. Ancak en acil şekilde Hörbiger teorisiyle tanışmayı önerdi. Führer'in uzun süredir dünya buzu teorisini incelediğine dikkat çekti . Ve sonra , bir zamanlar iz bırakmadan ortadan kaybolan Atlantis'in doğrudan mirasçıları olan üçüncü ayın düşüşünden önce yaşayan çok sayıda insan kalıntısı olduğunu ekledi . "Peru'da, Paskalya Adası'nda ve belki Tibet'te olduklarına inanıyorum." Ayrıca, Reichsfuehrer SS, şüpheci bir antropologun (büyük olasılıkla Ernst Schaefer'di) “Gazed Eye” kitabını okumasını tavsiye etti. Dünya buzu teorisine uygun olarak yazılmış ve Atlantis mitinin "doğru" anlayışını ortaya koyduğu iddia edilen Prehistorik Zamanlarda Dünyamızın Chronicle'ı.

Himmler'in muhatabı, Reichs Fuhrer SS ona bu kitaptan bahsettiğinde gülümsemeden edemedi. Ancak Kara Düzen'in başı onu fark etmemiş gibi yaptı. Bir sonraki konuşma için, Tibet seferi için rünler, antik tarih ve din konusunda bir uzman bulması beklenen Edmund Kiss'i çekti. Ernst Schaefer itiraz etmedi, ancak girişiminin doğası gereği tamamen bilimsel olduğu için, bileşiminde dünya buzu ile ilgili "bilim adamları" görmek istemediğini belirtti. Himmler tartışmadı, sadece onu Berlin'in eteklerinde bir konakta yaşayan Karl Maria Wiligut'a yönlendirdi . Toplantı şöyle anlatılıyor:

villayı çevreleyen yüksek duvardan yukarı çektik . Girişi koruyan birkaç SS adamı beni selamladı. Çok ani oldu, acelem vardı ve hala üzerime yeni şeyler yığılmıştı . En yakın metro istasyonunun yakınlarda olması iyi. Ama neden buraya getirildiğimi bilmek istiyordum! Genç bir lama beni tropik bitkilerin küf kokusunun olduğu kış bahçesine götürdü. Bu parlak güneşli günde bile, depresif hissettim . Aniden, tanıdık bir tatlı koku bu uğursuz atmosferi söndürdü . Onu nasıl tanıyabilirdim? Aynen öyle! Çin ve afyon! Kapı açılıp topallayan yaşlı bir adam içeri girene kadar bana sonsuzluk geçmiş gibi geldi. Bana sarılıp iki yanağımdan öptü . Yeni uyanmış gibiydi ve bana kızarmış gözlerle baktı. Öyle bir sessizlik oldu ki, saatteki kumun hışırtısı duyulabiliyordu.Uzun bir süre, elleri titreyene ve gözleri bir peçeyle kapanana kadar karşılıklı sessizce oturduk. Bu Tibetli bir lamanın bakışıydı. Trans halindeydi. Sonra garip bir gırtlaktan gelen sesle konuşmaya başladı: "Bu gece Habeşistan, Amerika [7] , Japonya ve Tibet'teki arkadaşlarımı aradım. Yeni bir devlet yaratmak için başka bir dünyadan gelen herkesi aradım . Batı Avrupa ruhu temellerine kadar yozlaşmış durumda. Önümüzde büyük bir görev var. Yeni bir dönem geliyor. Bu, kozmik yasanın kaçınılmazlığıdır. Anahtarlardan biri Dalai Lama'da ve Tibet manastırlarında bulunuyor." Sonra manastırların ve onların "rahiplerinin" isimlerini ve sadece benim bildiklerimi listelemeye başladı. Onları beynimden mi çizdi? Telepati? Hala cevap veremiyorum. Bu uğursuz yeri koşarak terk ettiğimi biliyorum."

Herhangi bir efsane her zaman geçmişe döner. Gücü, yalnızca insan kitlelerini kucaklayan belirli kültler ortaya çıktığında kendini gösterir . Üçüncü Reich'ta, yalnızca tüm

totaliter toplumlarda var olan sözde-dini biçimler geliştirilmedi: Kitlesel totaliter bilinçte Mesih'in ana hatlarını edinen liderin tanrılaştırılması, Tanrı'nın kendisi tarafından gönderilen bir kurtarıcı; tüm sorunları çözmenin neredeyse tek yolu olarak kabul edilen güce saygı; kendi yolunun münhasırlığına kör inanç. Nazi Almanyası, uygun ritüeller ve sembollerle yavaş yavaş kendi dini pratiğini geliştirdi. Dini kültün tüm bu ayrılmaz unsurları, halkın bilincine "Aryan-Germen" her şeyin üstünlüğü fikrini derinden aşılamalıdır. Bu dönemin anıtsal binaları, onları bir tür Nazi tapınakları ve tapınakları gibi yapan özel bir aura ile çevriliydi. Titanik boyutlarının, Aryan ruhunun büyüklüğünü ve dokunulmazlığını açıkça göstermesi gerekiyordu. Taş bu amaçlar için en uygun olanıydı. 1935'te Alman dergilerinden birinde şöyle yazıyordu: " Yeryüzünde hayat yokken bile taş kaya vardı ." Taştan yapılmış görkemli binalar, bu bloklar üzerinde hareket eden bir kişinin girdiği sonsuzluğu sembolize ediyordu.

"bin yıllık Reich"ın yüceltilmesine taştan daha uygun bir malzeme bulmak zordu . Germen atalarının bağlı olduğu sarsılmaz geleneklerin aurası olan derin antikliğin damgasını taşıyordu. İlkel zamanların taş yapılarındaki ritüeller , Germen ibadet yerleri ve Albert Speer'in devasa binaları arasında görünmez bir iplik vardı. Sanki Alman'ı derin antik çağa daldırdı ve ona kendi tarihinin büyüklüğünü gösterdi. Benzer bir yol, buzul çağı kayaları ve dolmenlerinde başladı. Nordland dergisi şunları yazdı: “Alman pagan, sessizliğin ve yalnızlığın hüküm sürdüğü yere yolculuğunuza başlıyorsunuz , atalarınızın mezarlarının görkemli kalıntılarının önünde duruyorsunuz . Bir fısıltı var, birisi sessizce ve ciddi bir şekilde size Alman babalarınızı anlatıyor ! Fısıltı yaklaşıyor ve çoktan gitmiş ama sende yeniden canlanan bir hayatın sessiz dilini anlamaya başlıyorsun... Geçmişin resimleri, efsanelerin hayalleri seni harekete geçiriyor: anlamlarını yeniden kazanıyorsun!”

Nazi basınının sayfalarındaki bu tür açıklamalar nadir değildi. Her yerdeydiler. Yeni dindarlık yavaş yavaş Hıristiyanlığın yerini alacaktı. Ancak, tüm Almanlar Hıristiyan geleneklerinden vazgeçmeye istekli değildi. Yeni basılan dinin ilk kalesi SS idi. Heinrich Himmler'in bölümünde, megalitlere "sonsuzluğun yaşadığı" yerler olan "taş tapınaklar" olarak saygı duyuldu. Bir SS dergisi olan The Black Corps, en ilkel insanların bile atalarını çiçek bırakarak ve ateş yakarak onurlandırdıklarını iddia eden çok sayıda resimli makaleye yer verdi. Bu makalelerden biri, 6000 yıl önce insanların torunları atalarının büyüklüğünü daha sonra görebilmeleri için çok tonlu blokları üst üste yığdıklarını yazdı. " İskandinav ırkının kanının bin yıl boyunca babadan oğula geçtiği sonsuz zincir, en güçlü ifadesini tam da bu antik mezar taşlarında bulur. Kuzeydeki megalitik yapılar aslında başka bir şey değil.”

Hitler Gençliğine bu anıtların yakınında bir "fahri nöbet" yürütmesi talimatı verildi. Gençlerin hizmet sırasındaki davranışlarını düzenleyen özel düzenlemeler bile vardı . Taş

megalitlerin SS liderliği tarafından kutsal olarak algılandığı göz önüne alındığında, gençlerin onları onurlandırması gerekiyordu. Sadece onurlandırmakla kalmayın, onlara iyi bakın, taş yapıların çevresini düzen ve temizlik yapın. Gençlerin bu saati turistik bir gezi olarak algılamaması için mümkün olan her şey yapıldı. Bu nedenle, Hitler Gençliği üyelerinin yanlarına yiyecek almaları ve megalitlerin fonunda eğlenmek için fotoğraf çekmeleri tavsiye edilmedi.

En şaşırtıcı şey, şu anda tarih bilimimizin yüz yıldan fazla olmayan bir süre önce dolmenler, taş daireler, megalitler hakkında bilgi sahibi olmasıdır. Yaklaşık 4 bin yıl önce Avrupa'ya yayılmaya başladılar , yani Avrupa megalitleri Mısır piramitlerinin ağabeyleriydi. Bu taş binaların yapısı, konumları özel bir dini-astronomik döngünün varlığına işaret ediyordu. İngiliz Stonehenge, İrlandalı Newgrange, İskandinavya'daki dolmenler, İspanya, Portekiz ve Malta adasındaki binalar gerçekten de bir zamanlar kaybolmuş tek bir Avrupa dininin parçaları olarak algılanabilir. En şaşırtıcı şey, böyle bir "taş modasının" kuzeybatıdan güneydoğuya tüm Avrupa'ya yayılmasıdır . Alman megalitlerinin erken Alman tarihiyle hiçbir ilgisi yoktu. Bu açıdan bakıldığında, genel olarak ne barbar ne de ilkel olan eski Avrupa dininin kalıntılarından söz edilebilir. Üstelik, hiçbir şekilde yerel değil, neredeyse Batı Avrupa'da yaygın. Ancak Naziler için bu yalnızca bir Alman kültürel mirasıydı ve bazı granit bloklara saygı, neredeyse ilkel bir Alman özü kazanma ritüeline dönüştü.

megalitlere tapınmayı kendi tekeline dönüştürmesinde şaşırtıcı bir şey yoktur . Heinrich Himmler her zaman mineraloji ile ilgilendi. Megalitlere olan ilgi sadece bilimsel değil, yalnızca ideolojik önkoşullardan kaynaklandı . Sebepsiz değil, Ataların Mirası'nın bağırsaklarında, mineraller ve megalitler üzerinde çalışan birkaç bölüm vardı. SS liderliğinin Alman megalitlerinden bazılarını "kamu malı" haline getirmeyi amaçladığını gösteren ilginç belgeler var . Eskhovians , üzerinde oyulmuş görüntülerin - petrogliflerin bulunduğu taşlara özel ilgi gösterdi. "Kara Düzen" den insanlar için bunlar sadece türbeler değil, eski zamanlarda inisiyasyon ayininin yapıldığı ibadet yerleriydi . Ancak benzer düşünceler daha önce de ifade edilmişti . Guido von List, bazı dolmenlerin ve megalitlerin adlarının arkasında gizli bir anlam bulmaya çalışarak etimolojik yorumlara çok isteyerek başvurdu. Daha sonra Heinrich Himmler'in ezoterik konularda danışmanı olan " Yeni Tapınakçılar Düzeni" nin liderlerinden Richard Anders de aynı yolu izledi. Örneğin, Bad Durkheim yakınlarında bulunan megalitin "şeytan taşı" (Taeufelsstein) adının aslında "kutsama taşı" (Taufstein) anlamına geldiğini savundu. Bu nesnenin adı yüzyıllar boyunca değişti. Sonucunu kişisel gözlemlerine dayandırdı. Taşın tepesinde, bir tür basamakların yol açtığı oldukça derin bir girinti vardı. Alman mistiğinin sonucu basitti - girinti bir ritüel yazı tipi olarak kullanıldı ve adımlar, genç adamın inisiyasyondan geçtiği "başlangıç merdiveni" idi. Böylece, kelimenin tam anlamıyla

bir gecede, "şeytanın taşı" , "asil atalarımızın güneş yasalarının" ayrılmaz bir parçası olarak hizmet eden bir SS tapınağına dönüştü . SS'nin en önemli "taş tapınağı" Externstein kompleksiydi. Ancak Detmold kasabası yakınlarında bulunan bu kumtaşı sütunları, Kara Düzen'in mistik temsillerinde devasa bir rol oynadığından, bunları aşağıda ayrı bir bölümde ele alacağız. İskandinav ırkı tarafından yaratılan taş yapıların münhasırlığı hakkındaki fikirler SS'lerin çoğu değildi. Onları sıradan Almanlara getirmeye çalıştılar. "Firavunlara Karşı Almanlar" adlı propaganda filmi , Nazi propagandasının mitolojik dünya görüşünün bileşenlerini geniş kitle bilincine nasıl taşıdığının güzel bir örneğidir. "İskandinav lordları", "astronomik kült rahipleri", " ışığın yeniden doğuşu" esrarengiz ifadelerin yardımıyla izleyiciyi gizemli, mistik bir ruh haline soktular.

SS liderliği sadece doğal, tarihi megalitlere değil, tabiri caizse “yenileme lamalarına” da büyük önem verdi. 21 Haziran 1935'te yaz gündönümü kutlamalarında, Heinrich Himmler yeni bir "dini bina" nın açılışında hazır bulundu . Verden an der Aller kasabası yakınlarındaki Sachsenhain kasabasında (Sakson Bahçesi) SS tarafından küçük bir orman yolu 4.500 kaya ile kaplandı. Bu yerin Alman tarihi için özel bir anlamı vardı .

8. yüzyılda, Charlemagne Sakson kabilelerini fethetti. Büyük stratejist burada açıkça yanlış hesap yaptı. Sakson halkının ruhunu anlamadı, özgürlüğe olan tutkulu bağlılıklarını ve atalarının inançlarını hesaba katmadı. 782 yılı, daha önce gerçekleşmiş gibi görünen Charles'ın planı için ölümcül oldu. Danimarka'daki sığınağından gizlice gelen Sakson kralı Widukind, benzer düşünen insanları topladı - ve neredeyse tüm köleleştirilmiş ülke olduğu ortaya çıktı. Frenk fatihlerinin tüm başarılarını anında yok eden bir ayaklanma patlak verdi. Yeni inancı kabul eden Saksonlar dövüldü. Tapınaklar yıkıldı. Komşu Frizya'da da pagan tepkisi patlak verdi . İsyancılar cezalandırma seferine katliama dönüşen bir savaş verdiler. Charles daha önce hiç böyle bir yenilgi yaşamamıştı. Yıllarca süren askeri çalışmalarının ve dahiyane planlarının tüm meyveleri yok edilmiş gibi görünüyordu . Saksonya üzerindeki güç hakkında düşünecek başka bir şey yok. Ancak Charlemagne'ın intikamı korkunçtu ve tarihte eşsiz bir acımasızlık örneği olarak kaldı. Olumsuz mevsime rağmen, hemen bir ordu kurdu, hemen Weser'in alt kısımlarında, Verdun adlı bir yerde ortaya çıktı ve oradan "isyan" faillerini teslim etmesi gereken Sakson yaşlılarını çağırdı. Titreyen ihtiyarlar , Charles'ın emriyle Verdun'a getirilen ve aynı gün kafaları kesilen 4.500 kişinin adını verdi. Bu kanlı eylem doğası gereği tamamen politikti. Ülkenin nüfusuna, daha fazla itaatsizlik durumunda onları neyin beklediğini gösterdi. Bu bir tür soykırımdı.

Almanya tarihinde, asi Saksonların idam edildiği yer, sonsuza dek özgürlük seven Almanya'nın kırılmaz ruhunun bir sembolü olarak kaldı . Bu performanslarda SS, belirli bir “taş galeri” döşerken oynamaya karar verdi. Her taş , kölelerin eline düşen bir kahramanı

simgeliyordu . Bu ibadethanenin açılışı, dini ritüellerin fikirlerine tam olarak uygun olarak gerçekleşti. Dev bir şenlik ateşi yanıyordu, SS orkestrası belirli enstrümanlar çaldı - Saksonların eski müzikal boynuzlarının örneklerine göre yapılmış dev kavisli borular.

Ancak bu olayın tarihsel arka planı Himmler için en az ilgi çekiciydi. "Taş galerinin" açılışı sadece siyasi değil, ideolojik bir olaydı. Reichsfuehrer SS bir kez daha, Hıristiyanlığın, Almanları gerçek inançlarından mahrum bırakan fatihlerin dini olduğunu açıkça vurgulamak istedi . Ancak, Sachsenhain resmen "anılar kültünün yeri" olarak adlandırıldı. Himmler her zaman derin geçmiş ve şimdiki Nazi gerçekliği arasında yaşayan bir bağlantı fikrini dile getirdi . Sachsenhain kompleksinin açılışında yaptığı konuşmada 25.000 Alman'a şunları söyledi: “Sonra eğilmek istemeyen 4500 kafa düştü. Ama şimdi asla boyun eğmeyeceğini bildiğim yeni kafalar yetiştiriliyor . Tang [1] için bu alanı oluşturmak yaklaşık 8 ay sürdü . Ve nihayet, neredeyse bir bin yıl sonra, bugün, alacakaranlıktan yükselmeye sonsuz geçişin sembolü olan yaz gündönümünü kutluyoruz.” Geleneksel Nazi olaylarından yeni bir ayrılışta, yüksek alkışlar ve ilahiler yoktu. Mistik bir transa dalmış kalabalık,

* T ve ng - Orta Çağ'da İskandinavlar arasında halk meclisi. Ogtinga - Danimarkalı Falketang, İzlanda Althing, Norveç Stortingi. aptal sessizlik. Ölüm sessizliğini yalnızca eski enstrümanların müziği ve bir ateşin çıtırtısı bozdu.

Himmler'in konuşmasında Sachsenhain'i Şey için bir bölge olarak adlandırması dikkat çekicidir. Üçüncü Reich'ın özel bir "Ting hareketi" bile vardı. Germen antik çağı olaylarını doğal manzaralarda sahneledi. Yetkililerin parmaklarının arasından baktığı dar bir alt kültür değildi . Bu performansların her biri bin seyirci topladı. Mistik bir bakış açısından, Şey performanslarının organizasyonu ve senaryosu, bir kitlesel inisiyasyon ritüelini çok andırıyordu . Bir noktada, Ting hareketi antik çağda dini türbeler olarak bilinen yerlere bile hak iddia etmeye başladı. Bu durumda, Heidelberg yakınlarındaki sözde "kutsal dağ" ile ilgiliydi. Ti Ng hareketinin liderlerinden biri 1935'in başlarında şöyle yazmıştı: "Burası, doğrulandığı gibi, binlerce yıl önce Taş Devri'nde tanrılara tapınma ve çok gelişmiş bir kültürdü." Bu sözlerin yazarının hangi kaynaklara ve araştırmalara dayandığını bilmiyorum, ancak yetkililerin aşağıdan gelen girişimi desteklemeye karar verdiği gerçeği devam ediyor. Haziran 1935'te Joseph Goebbels , Heidelberg'deki Ting Hareketi tarafından düzenlenen yaz gündönümü festivalini ziyaret etti. Çok sevindi. Günlüklerinde neredeyse "Nasyonal Sosyalizmin temel taşı" hakkında yazdı . Ancak heyecanı çok çabuk geçti. Bir yıl sonra, Ting Hareketi'nin faaliyetlerine önemli ölçüde müdahale etti. Goebbels, bu performanslara katılanların fanatizmini ve duygusallığını etkisiz hale getirmeye çalıştı. Genel olarak, amatörleri kitlesel ideolojik üretim alanlarından çıkarma hedefini belirledi - sonuçta bu onun faaliyet alanıydı! Ayrıca, Hitler'in dolmenler, megalitler ve Şeylerin toplanma yerleri hakkında

çok az endişe duyduğunu unutmamak gerekir. Daha çok , ataların hatırasının, gösterişli bir titizlik ve kısıtlama ruhuyla aktarılacağı anıtsal inşaat projelerinden ilham aldı . Eski Alman türbeleri ve ritüelleri Führer için yosunlu bir şeydi. Sadece Yunan mimarisine hayrandı. Bir keresinde , uzun süredir Üçüncü Reich'ın saray mimarı olan Albert Speer'e, Yunan mimarisinin yalnızca bir "İskandinav bileşeninin" müdahalesiyle ortaya çıktığını söyledi. Bu fikri SA genelkurmay başkanı Otto Wagner'e tekrarladı. “ Yunan mimarisini düşündüğümüzde , tüm düşünceler Akropolis'e gelir! Ancak İskandinav istilası döneminden önce, böyle görkemli anıtlar asla ortaya çıkmadı. Sonuç basit - Almanlar insanlığa Mısır piramitlerinden ve Stonehen Jah'tan Yunan Akropolü ve Roma colossi ile biten tüm devasa binaları verdi .

Genel olarak, Hitler'in ve Himmler'in kutsal binalar hakkındaki görüşleri büyük ölçüde farklıydı. Führer'in mimari tercihleri, çok karakteristik binaların inşasında ifade edildi - onlara "ölü salonlar"dan başka bir şey diyemezsiniz . Mistik coşkuyu değil, sessiz saygıyı uyandırmaları gerekiyordu. “Seçilmiş ırkın” özünün kendini göstermesi, kendi kendini kısıtlamasıydı. Hitler, 1935'te bir parti kongresinde “ Büyük mağazalar, marketler, oteller, gökdelenler ve idari binalar günümüzün büyük şehirlerinin ayırt edici özellikleri olduğu sürece, gerçek kültürden veya gerçek sanattan söz edilemez” dedi. Onun için bir "ritüel mimari" modeli, Münih Koenigsplatz'daki 1923 Darbesi kurbanlarının anısına dikilen anıt kompleksiydi. Hitler sadece katı taş formlardan etkilendi. Özgürlük yok , küçümseme yok. Hitler'in tasarıma katıldığı tüm binaların *granitten* yapılması gerekiyordu . Führer'e göre bu, onların yüzyıllarca ve belki de bin yıl boyunca ayakta kalacaklarının garantisi olacaktı.

Genellikle, insanlar Hitler'in megalomanisi hakkında konuştuklarında, onun büyük olma arzusundan, kendisini geçmişin görkemli tarihi figürleriyle karşılaştırma arzusundan bahsederler. Bu kadar acı verici bir tutku için çok basit bir açıklama. Hitler, "efsanevi mimarinin" yeni yaratıcısının görkemini özlüyordu. Himmler ise klasik formları atalarının asırlık mirasıyla birleştirmeyecekti . Bin yıllık megalitlerin organik olarak “bin yıllık Reich” ideolojisine kazınmasını istedi. Sonuç olarak, Nazi hareketinin (tamamen kahverengi) ve "Kara Düzen" in kendi kült merkezlerine ve ritüellerine sahip olduğu ortaya çıktı. Sadece aynı değiller , aynı zamanda birçok yönden farklılar.

Ancak, bu farklılıklar her zaman belirgin değildi. Örneğin , mimar Wilhelm Kreis, düşmüş askerler için bir anıt tasarlarken, antik Avrupa tapınaklarının megalitlerden inşa edilmiş arkaik biçimlerini temel aldı. Krapz'ın projesindeki antik yapılar gibi, mezarların konumu da güneş ve ay döngülerine göre yönlendirilmiş. Bu, Nazi mimarisinin cennet ve yeryüzü güçleriyle bir tür kutsal bağlantı kurmaya çalıştığı tek durumdan çok uzaktı . Örneğin, [6]Kara Orman'da dikilen

[6]Leo Schlageter, 1922'de Ruhr'un Fransız-Belçika işgali sırasında vurulan bir Alman subayıydı. Birçok

Leo Schlageter'in anıt kompleksini alın. Bu projenin yazarları, "dünyevi ve cennetin kesişimi" nin bir sembolü olduğunu bile gizlemediler. Anıtın kendisi, astrolojik geleneğe (Zodyak'ın 12 burcu) göre açıkça yönlendirilmiş 12 sütuna dayanan açık ve kapalı bir yapıydı . Bu kompleksin merkezinde, elbette, 12 Alman efsanesine dayanan yıllık döngünün 12 aşamasından geçiyor gibi görünen bir “kahraman” vardı. Ama hepsi bu değil. Anıtı süslerken, dört ana yöne net bir yönelime ek olarak, renk, ses ve dekorasyon tasarımı gibi faktörler de tamamen dikkate alındı. Bütün bunlar, Schlageter anıtından bir tür ezoterik mimarlık eseri olarak bahsetmeyi mümkün kılıyor.Aslında Nazi yetkilileri bu gerçeği gizlemedi. “Uzun zamandır tatiller güneşin, ayın ve yıldızların hareketine dayanıyordu. Bu, eski Avrupa'nın taş daireleri, Mısır'daki dini yapılar, ortaçağ katedralleri ile kanıtlanmıştır. Tüm bu yapılar , şenliklerin zamanlamasını belirleyen kozmik döngülerle doğrudan ilişkilidir . Bilinçli ve bilinçsiz olarak varoluştan bahsederler. Aynı zamanda, ayrı bir ruhun Tanrı ile uyum bulma girişimlerini anlattıklarından, iç içerikleri ve dış biçimleri aynıdır.

1935'te Hitler, Doğu Prusya'da tüm düşmüşler için bir anıt olması gereken bir "emperyal anıt" dikmeyi planladı. Tannenberg, Alman ordusunun bir türbesi olarak saygı duyulan bir yer olan inşaatı için seçildi. Mimarlar Walter ve Johannes Krüger, orijinal çözümler arayışında acı çekmemeye karar verdiler ve eski bir Germen kült binası olarak gördükleri yeni Stonehenge anıtını temel aldılar. O kadar ileri gittiler ki, sadece ilkel anıtın şeklini tekrarlamakla kalmadılar, hatta Mareşal Hindenburg'un mezarına Buz Devri'ni “hatırlayan” 120 ton ağırlığında devasa bir kaya diktiler. Üçüncü Reich'ta daha az ün kazanmayan bir başka mimar olan Heinrich Wiepking-Jurgensmann, genellikle mezar taşları inşa ederken en eski örneklere odaklanmak gerektiğine inanıyordu , çünkü sadece bilinçli olarak ritüel işlevleri birleştirdiler ve estetik olarak güzeldiler. “İnsanlarımızın yaratıcı süreçle derinden bağlantılı olduğunu söylüyorlar . O ilk günlerde, onlar doğanın parçacıklarıydı. Efsane gerçekti... Manzaranın kendisinde güzelliğin korunması olmadan Alman inşaatı imkansız ! Almanya'da Tunç Çağı'nda dikilen üç binden fazla mezar höyüğü bunu açıkça göstermektedir . Wipking-Jürgensmann, yeni ibadethaneler inşa ederken hiçbir şeyin abartılı ve yapay olmaması, çok daha az yabancı olması gerektiği kavramını ortaya koydu. Yapılarından ilham alan bu mimar, Alman ruhuna doğal bir anıt yaratmayı önerdi . Bin beş yüz meşe ile çevrili devasa bir kaya olması gerekiyordu . Bu anıtın planını o kadar ayrıntılı geliştirdi ki, iddia etmeye cesaret etti: genç ağaçlar dikerken, toprağın özel bir özenle işlenmesi gerekiyordu , çünkü sadece bu durumda burada enerji mevcut olabilirdi. Yüzyıllar sonra, yeni nesil Almanlar ritüellerini Alman ruhunun bu tapınağında meşe ormanlarının sesine kutlayacaklardı.

---

milliyetçi grup tarafından ulusal kahraman rütbesine yükseltildi.

Genel olarak Nazi ritüellerinden ayrıca bahsetmekte fayda var . Varlıklarında şaşırtıcı bir şey yoktur - türbeler ve ibadet yerleri varsa, o zaman ritüeller olmalıdır. Mitolojik bilincin mantığının kendisi buna yol açar. O zamanın dergilerinden birinde, gerçek bayram tatillerinin derin anlamının sadece kısmen mitleri korumak ve kısmen de atalarla bağlantıyı sürdürmek olduğu söylenen bir makale yayınlandı . Sonuç olarak, Nazi anlayışında, halkın ruhuna tekabül eden bayramlar, bir insanın ancak yapabileceği en "yüce ibadet" olacaktı. Nazi gazetelerinden biri şunları yazdı: “Büyük tatillerden en az birine katılanlar, hatta radyoda yayınını dinleyenler, bunun artık yönlendirmediğini derin bir neşeli ürperti ile hissettiler. Bunun halkımızın derin ruhsal güçlerinin doğduğu form olduğunu anladı ... Orada olanların tekrar tekrar tekrarlanacak bir efsane olduğunu hissedecek. Bu gazetenin Hıristiyan bayramları anlamına gelmediğini söylemeye gerek yok. İlk bakışta pagan ayinlerine ve geleneklerine dayanan belirli bir Nazi mitolojisine başvurdu . En azından kış ve yaz gündönümlerinin aynı tatillerini yapın. Ancak Üçüncü Reich kutlamalarına daha yakından bakarsak, tarihte daha önce hiç böyle bir ateş kutlaması yapılmadığını görürüz. Aç ve üşüyen insanların her zaman özlemle ışık ve sıcaklık bekledikleri söylenemez, Naziler bu umutları çok iyi kullandılar . Yukarıda belirtildiği gibi, Hitler "Aryanları" her zaman " ışık taşıyıcıları" olarak nitelendirdi. Hatta gamalı haçları alçalan ışığın bir işareti olarak anladı. Tezini vurgulama fırsatını kaçırmadı. Aslında çok fazla çizim vardı. Leni Riefenstahl'ın efsanevi filmi İradenin Zaferi'ni ele alalım . Ellerinde meşalelerle yüzlerce fırtına askeri , eski Nürnberg sokaklarında ateşli nehirler oluşturuyor. Kendi ekseni etrafında dönen pek çok meşale yakıcısından oluşan ateşli bir gamalı haç. "Muhafız müfrezelerinin" sembolü haline gelen SS runları, Himmler tarafından da güneşin ve aydınlanmanın sembolü olarak yorumlandı. Alfred Rosenberg , "İskandinav ışık ilkesinin" zaferi hakkında yazdı . Çok sayıda propagandacı, Hitler'i "büyük ışık saçan bir varlık" olarak tasvir etti. Reich'ta "Svetly Path", "Sun" dergileri yayınlandı. Işık , ışık, ışık... Tüm Nazi ajitasyonları, performansları bu kelimenin türevleriyle doludur. Gerçek Aryan ışığının Birinci Dünya Savaşı'ndaki yenilginin utancını ortadan kaldırması gerektiği, Roma'nın Almanlara karşı kampanyalarıyla başlamayan, ancak sona eren düşmanların entrikalarını devirmesi gerektiği hissine kapıldı. Orta Çağ'da ülkenin Hıristiyan kolonizasyonu ile.

Işık ve ateş, kelimenin tam anlamıyla yeni Nazi fetişleriydi. Bu, bazı "neopagan" ayinlere atıfta bulunarak açıklanamaz. Dünyanın temel olarak aydınlık ve karanlığa bölünmesinden, belirli bir Nazi ikiciliğinden bahsetmek daha doğru olur. Ve burada yine, parlak Ahuramazda'nın karanlığın lideri Ankhra Mainyo'ya karşı şiddetli bir mücadele yürüttüğü Zerdüştlüğü hatırlıyoruz. "Bin yıllık Reich"ın etimolojisi göz önüne alındığında, parlak meleklerin büyük fahişe üzerinde yargıda bulunduğu Yuhanna'nın Vahiyi'ni kimse görmezden gelemez . Bütün bunlar sadece bir tesadüf değil. Himmler, Almanların , kuzeyde çok uzaklarda ortaya çıkan ve daha sonra Avrupa'ya gelen eski ışık dininin mirasçıları olduğuna

ciddi şekilde inanıyordu . Ne de olsa, yalnızca Uzak Kuzey'de bir kişi güneşin bahar dönüşünü önemli, şenlikli bir olaya dönüştürebilirdi. Işığı yücelten bir "antik Aryan kültünün" varlığının kanıtı olarak, "Ataların Mirası" uzmanları, gamalı haçların kaya oymalarını gösterdi . Ancak prensipte özellikle herhangi bir şeyi kanıtlamaya gerek yoktu. Kitleler memnuniyetle "Nazi ışığını" takip etti. Halk uzun zamandır yeni güneş kültünü kabul etmeye hazır. 20'li yıllarda bir Alman sanatçı bir resim çizdi; çıplak bir gencin kollarını güneş ışığına açtığı, sanki içinde banyo yapıyormuş gibi. Weimar Cumhuriyeti'nin zor günlerinde, yazar Friedrich Lienhardt şu satırları yazdı: “Avrupa'nın tam ortasında ezilenler değilse, hangi insanlar iktidarın merkezi olabilir? Gerçekten de, Tanrı, yırtık pırtık ve kederli Almanlara, parlak basitliğe basitleştirilmiş yeni bir biçimde görünmelidir. Yeni bir haçlı seferi, mülkleri, partileri ve inançları ezmelidir . Ama haçlı seferi Doğu'ya değil, içeriye doğru. Bu da ancak yüreğin sıcaklığından yükselen ateşli güç sayesinde olur.”

"Ateş" ve "ısı" kelimeleri , sıradan Almanların ruhlarında mistik ve militan tutkuları ateşleyen Nazilerin politikasını mükemmel bir şekilde karakterize etti. Yangın , Naziler tarafından kışkırtılan şiddet için efsanevi bir gerekçe olarak hizmet ediyor gibiydi . Önce zararsız şarkılarla ışığa seslendiler. Sonra Alman basını güneşler, jiroskoplar ve gündönümleri hakkında notlar ve makalelerle kamaşmaya başladı . Bu tatillerde büyük şenlik ateşlerinin üzerinden atlayan gençleri romantik bir şekilde tanımlayan materyallerle desteklendiler . “İsveç'te gençler , yaz gündönümünü bu şekilde kutlayarak, süslü bir ağacın etrafında bir köy kemanının parlak sesleriyle dans etmeye devam ediyor .” Sanki İsveç gençliğini takip ediyormuş gibi, 1933'te Hitler Gençliği üyeleri ilk kez yaz gündönümünü kutladılar. İki yıl sonra, neredeyse tüm Almanya bunu kutladı. Reich Güvenlik Ana Ofisi şefi Reinhard Heydrich'in bunu sadece güzel bir performans olarak görmediği söylendi. Yaz gündönümü kutlamalarının insanlara güneş enerjisinin bir parçasını verdiğine inanıyordu. 21 Haziran 1935'te, aslında onun inisiyatifiyle Almanya'da "İmparatorluk Gündönümü" kutlaması gerçekleşti . O günün akşamı, Lübeck Körfezi boyunca yaklaşık 800 dev şenlik ateşi yakıldı. Aynı yılın kışında, uzun zamandır muhteşem ve mistik bir yer olarak kabul edilen Brocken Dağı'nda, altı yönde bir zincir gibi, diğer küçük şenlik ateşlerinin neredeyse en uzak Alman'a ulaştığı devasa bir şenlik ateşi yakıldı. sınırlar. Bir gün içinde Almanya'nın üzerinde devasa bir ateş çarkı belirdi ve bu ayin Reich'ın birliğini güçlendirmeyi amaçlıyordu.

Ancak ateşli kutlamalar sırasında bile rasyonelleştirme önerilerini yapmamış olsaydı bile Heinrich Himmler kendisi olmayacaktı. Kutlamanın sahnelenmesinin arzulanan çok şey bıraktığını, bu ritüel için uygun olacak yeterli müzik eşliğinde olmadığını kaydetti. Konuşmacıların konuşmaları abartılı, anlaşılmaz ve kaotikti. Koreografik performanslar sonuna kadar düşünülmedi.

Ancak, en görkemli "ışık gösterisi", 1937'de Nürnberg'deki parti kongresinde Albert Speer'in görüşüne göre düzenlendi. Gökyüzüne yönlendirilen yaklaşık elli havacılık projektörü bir noktada hareket etmeye başladı ve 240 bin katılımcı için bir tür ışık kubbesi yarattı. Bu muhteşem yaratılışın adı "Işık Katedrali"ydi. Ateş, hem iyilik için, sıcaklık getiren, hem de kötülük için hareket edebilen , yolundaki tüm yaşamı yok edebilen elementti. Böylece Üçüncü Reich ile oldu. Ritüel ateşler yavaş yavaş kitaplardan yapılmış şenlik ateşlerine dönüştü, sonra krematoryum fırınlarına ve barışçıl şehirlerin ateşli bir bombardıman alemine dönüştü. Bir gün, SS dergisi Black Corps çok sembolik bir karikatür yayınladı. İngiliz şehirlerinin yandığı büyük bir şenlik ateşi tasvir etti ve Alman tanrısı Thor onlara cennetten ateş attı. Ateşin yıkıcı doğası gizlenmeyecekti bile! Nazi gazeteleri, "toplumun çıbanlarını yakıp söndürdükleri" ve "kötü ruhları ateşli bir süpürgeyle süpürdükleri" gibi istikrarlı ifadelerle doluydu.

Bölüm dört

"Sonderkommandah" - "Kara Düzen" den cadı avcıları

"Bütün hayatım günahlara gömüldü. Kurtarıcı beni reddetti;

Ruhun dua ile kurtulur, Sen benim ruhumun kurtarıcısı ol!

Burada gündüz yerine karanlık vardı benim için gece;

Bebeklerin kanını döktüm, gelinlerin saçlarını sihirli bir ateşte yaktım.

Ve ölülerin kemiklerini çaldı."

V.A. Zhukovsky •Yaşlı bir kadının birlikte siyah ata nasıl bindiğini ve önde kimin oturduğunu anlatan bir balad

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden iki yıl sonra, Alman gazeteleri ilk başta kimsenin dikkat etmediği kısa bir hikaye yayınladı. 4 Şubat 1947'de Berlin Telgrafında, Poznań Üniversitesi'nden kimliği belirsiz bir kütüphaneci, Mart 1945'te tahliyesini denetlediği 140.000 kitap ve belgeden oluşan SS kütüphanesi hakkında rapor verdi. Arşivcinin Kont Haugwitz'in harap kalesinde bulduğu şey, 1935'te Sonderkommando X tarafından yaratılan ve mahkum cadıların ortaçağ davalarını inceleyen belgelerin kalıntılarıydı. Büyücülerin yargılandığı belgeler, on üçüncü ve on yedinci yüzyıllar arasındaki dönemi kapsıyordu. Kitaplarda, SS'lerin sorgulama ve işkence yöntemlerinin anlatıldığı notları bulan Polonyalı araştırmacı, aceleci bir sonuca vardı. Bu birimin geçmişte kullanılan işkence yöntemlerini

pratikte kullanabilmesi için incelemesi gerektiğine inanıyordu.

Ama bu varsayım yanlıştı. Gerçekten de, 1943 yazında, SS İmparatorluk Güvenlik Ofisi olan RSHA, Kont Haugwitz'in barok kalesine el koydu. Burada ideolojik araştırmalar yapan RSHA'nın 7. Müdürlüğünün yapılarından birinin hava saldırılarından saklanması gerekiyordu. Bu yapıya "Sonderkommando X" veya "Özel Montaj" adı verildi. Gerçekten de, "Sonderkommando X" , cadı davalarının araştırılmasında aktif olarak yer aldı . Ama Polonyalı kütüphanecinin amaçladığından tamamen farklı bir amaçla.

Himmler her zaman büyücülüğe ve onunla bağlantılı her şeye ilgi gösterdi. En az bir örnek buna tanıklık etti. 23 Mayıs 1939'da SS Güvenlik Servisi şefi Reinhard Heydrich, astlarından biri olan Dr. Spengler'e gizli bir talimat yayınladı. Reichsfuehrer SS'nin soyağacında cadılar veya büyücüler bulması talimatı verildi. Emir neredeyse anında yerine getirildi. SD , 4 Nisan 1629'da cadı olduğu için yakılan Markeisheim'dan 48 yaşındaki dul Margaret Gimbler'a referanslar buldu. Himmler'in bu mesaja tepkisi bilinmiyordu. Büyük olasılıkla, bu sonuçtan memnun kaldı, çünkü ailesinde tehlikede yakılan ata hakkında bir efsane vardı. Bununla birlikte, bu izole vaka, SS'nin cadı mahkemelerinin tarihi hakkında yalnızca Almanya'da değil, tüm Avrupa'da yapılan genel çalışmasını açıklamaya açıkça yeterli değildi .

cadı davalarının incelenmesi gibi pahalı bir araştırma projesine neden başladığı hâlâ tartışılıyor . Onu bu adımı atmaya iten şeyin ne olduğu konusunda kimse net bir sebep gösteremez. Ama önce ilk şeyler. 16 Kasım 1935'te Himmler, tüm imparatorluk köylü kutlamalarında "Bolşevik karşıtı bir militan örgüt olarak SS" konuşmasıyla konuştu. Reichsfuehrer konuşması sırasında belirlenen konunun ötesine geçti ve kurbanları Alman cadılar olan "dünya Yahudilerinin borçlarının geri ödenmesi" çağrısında bulundu : eller ... Mahkemelerin, sayısız binlerce kişinin ateşi nasıl yaktığını görüyoruz. halkımızın kadın ve kızları küle döndü. Reichs Fuhrer'den sonra , bu konu, bu yapıda “Ana Müdürlük G” (“Kan Sorununda Köylü”) başkanlığını yapan İmparatorluk Gıda Kabinesinin “Baş Tarihçisi” Horst Rechenbach tarafından geliştirildi . Almanya'nın son bin yılda yaşadığı demografik düşüşün resimlerini canlı bir şekilde çizdi. Bunun sebebini cadılara ve kafirlere yapılan zulüm sırasında kazıkta yakılan en değerli kadın ve kızların kaybında gördü. "Bu sanrılar bize hem Katolik hem de Protestan bölgelerde yüzbinlerce can kaybına mal oldu ."

Sonuç aşağıdaki gibiydi. Yahudiler, Almanya'nın Hıristiyanlaştırılmasını kullanarak, yalnızca sağlıklı bir ulusun "biyolojik köklerini" yok etmekle ve gerçek bir Alman kültürünün kalıntılarını ortadan kaldırmakla kalmadı, aynı zamanda Katolik Roma'nın da yardımıyla bu değerli mirasın binlerce sahibini yok etti. kültür. Nazizmin ana ideoloğu Alfred Rosenberg,

“20. Yüzyıl Efsanesi” nde yüz binlerce değil, yaklaşık 9 milyon insandan bahsetti! Ve sonra biraz beklenmedik bir pasaj izledi: " Germen kabilelerinin -ortaçağ cadıları ve büyücülerinin- destansı mücadele dünyalarının tarihsel tanıkları, Nasyonal Sosyalist hareketin kan kırmızısı pankartlarına yazılmalıdır!"

Ancak böyle bir "anıt" yaratmak için bir arzu açıkça yeterli değildi. SS şefinin en doğru biyografik ve istatistiksel verilere ihtiyacı vardı. Bu konuda parti bürosuna güvenemezdi ve bu nedenle kendi soruşturmasını talep etti. Himmler, bu projeyi uygulamak için dikkatini SD'den genç bir subay olan Franz Alfred Sieks'e çevirdi. 1909'da Mannheim'da doğan bu hukukçu, SS'de görev yapan genç entelektüellerin kişileşmesiydi. Henüz öğrenciyken Nazilere katılmış, 1934'te İmparatorluk öğrenci liderliğindeki bölümlerden birine başkanlık etti . Bir yıl sonra, 1935'te, düşmana karşı ideolojik mücadeleden sorumlu olan SD IV2 bölümünün başkanı oldu. Aynı zamanda, Zike bir yüksek okulda ders verdi ve 1938'de Königsberg Üniversitesi'nde profesör oldu.

Haziran 1937'de Franz Sieke, Heidelberg Üniversitesi'ndeki bir öğrenci dinleyici kitlesine hitaben yaptığı konuşmada, "dünyanın bilimsel resminde bir devrim" ilan etti. 19. yüzyılın rasyonel fikirleri. O zamanlar Zike , “Zon Derkommando X” in faaliyetlerini zaten denetledi . Himmler'den bir tür özel emir aldı: "Orta Çağ'ın sapkın, mezhepçi ve mistik hareketlerinde Alman özünün Katolik Kilisesi'nin yabancı egemenliğine direnme konusundaki son girişimini bulmak ." Tüm Nasyonal Sosyalist tarihçiler böyle bir çalışmaya uygun değillerdi. Hırslı SS subayı hemen bu çalışmaları SD'nin ayrıcalığı haline getirmeye karar verdi. Onun gözetiminde yürütülen araştırmaya, siyasi durumu hissetmeden, “cadıların zulmü Almanya'ya Etrüsklerden, Roma'dan değil, Almanya'ya hiç gelmedi” diyen bazı araştırmacıların tezlerine karşı çıkmak zorunda kaldı. Ne yazık ki kilisenin baş edemediği eski bir Germen geleneğiydi.” Öğrenci ve öğretim ortamını iyi tanıyan Siecke , Reichsfuehrer SS'nin "özel emrini" yerine getirebilecek uygun personeli hemen seçmeye başladı.

liderliğinin elinde çok avantajlı bir koz haline gelebilirdi . O dönemde bu konu üzerinde hararetli tartışmalar yaşandı. Bir yanda Katolik Kilisesi, diğer yanda Üçüncü Reich'ın yeni seçkinleri. Aynı zamanda, zorlayıcı argümanlardan yoksun oldukları için Nazilerin bu argümanı kaybettikleri ortaya çıktı. "Cadı mahkemeleri" siyasi bir görev haline geldi.

Kendi ersatz dinini yaratma niyetinde olan SS liderliğinin, ırksal olarak saf Alman köylülüğü için savaşı kaybetme riski taşıdığı gerçeği, 1935'e kadar uzanan gizli Gestapo raporlarıyla kanıtlandı. Yeni "Almanlaştırılmış" köylü takvimini haklı çıkarma ihtiyacından bahsettiler . İmparatorluk Gıda Kabinesi tarafından yayınlandı. Gerçek şu ki, Ocak 1935'te kilise liderleri tarafından köylüler arasında düzenlenen protesto eylemleri kelimenin tam

anlamıyla ülkeyi süpürdü.Katolik piskoposluk , yeni köylü takviminde geleneksel Hıristiyan bayramlarının bulunmamasından hoşlanmadı. Piskoposluğun kararı belirleyici olmaktan öteydi: "Bu takvimin Alman Hıristiyan köylü ailesinde yeri yok." Kilise adamları takvimdeki şu girişe özellikle kızdılar: "İyi Cuma: Kasap Charles (Charlemagne - *AB) tarafından öldürülen 4.500 Sakson'un* yanı sıra tüm yaralı sapkınlar, inanç şampiyonları ve cadılar anılıyor." Katolik Kilisesi bu tür tuhaflıklara katlanmayacaktı. Berlin gazetelerinden biri , yeni köylü takviminin "tarihsel bir saçmalık, kör Hıristiyan karşıtı fanatizm modeli" olarak adlandırıldığı bir makale bile yayınladı. Trier Piskoposu daha da ileri gitti. "9 milyon katledilen kafir , dini nefretin meyvesidir" ifadesine cevaben , kürsüden, bu tür takvimlerin Üçüncü Reich'ın "popüler topluluğunu" yok ettiğini ilan etti.

Katolikler, haklı olarak, Kilise karşıtı kampanyanın başlatıcılarından birinin 20. Yüzyıl Efsanesi Alfred Rosenberg'in yazarı olduğuna inanıyorlardı. Ancak cadılara doğru ilk adımı bir kadın atmış olması ilginçtir : Hitler'in en yakın arkadaşlarından birinin karısı olan Matilda Ludendorff. 1920'lerde “Alman Kadınlara Karşı Hıristiyan Zulüm” adlı eseri yazan oydu. Ancak Nazi kampında " Edov temasının" gelişiminin ayrıntılı başlangıcı hala Alfred Rosenberg'e aitti. Hitler'in kendisinin "partimizin dogmatikçisi" olarak adlandırdığı bu adam, Üçüncü Reich'ta tiraj açısından Mein Kampf'tan sonra ikinci sırada olan bir kitap yazmadı. Bu "Nazi İncili" , "20. Yüzyılın Efsanesi" olarak adlandırıldı. Rosenberg'in "Roma-Suriye-Yahudi efsanesi" ile tartışmaya çalıştığı oldukça ağır, karışık ve kaotik bir şey . Öyle ya da böyle, ancak bu kitap sayesinde Rosenberg, NSDAP'ın ana ideoloğu olarak ün kazandı. Dahası, Rosenberg'in ana din karşıtı olarak ün kazanması onun sayesinde oldu ve onun "Mit"i Vatikan tarafından yasaklanan kitapların "dizinine" dahil edildi.

Etrüskler tarafından Avrupa topraklarına getirilen Asyalı bir kalıntı olarak görüyordu . "20. yüzyılın efsanesi"nde şöyle yazdı: "Bu Etrüsk haruspex'ine , "bizim" ortaçağ dünya görüşümüz de geri dönüyor, cadılığa olan o korkunç inanç, kurbanı milyonlarca Batılı'nın kurbanı olduğu ve hiçbir şekilde hiçbir şekilde kurbanı olmayan o cadı çılgınlığı. "Cadıların Çekici" ile öldü , ancak modern kilise literatüründe mutlu bir şekilde yaşamaya devam ediyor, her gün açıklığa geri dönmeye hazır: İskandinav-Gotik katedralleri sık sık bozan ve doğal groteskin çok ötesine geçen hayalet. Ve Dante'de, görkemli bir şekilde tasarlanmış Etrüsk antikliği yeniden doğuyor: onun kayıkçıyla cehennemi, Styx'in cehennemi bataklığı, pelasik kana susamış Erinnias ve Furies , Girit Minotaur'u, intiharlara işkence eden iğrenç kuş kılığında iblisler, amfibi benzeri yaratık Geriono m.Orada lanetli , ateşli pulların yağmuru altında sıcak çölde koşuyor ; orada suçlular, Harpilerin akın ettiği çalılara dönüşür ve kırılan her dal onların kanamasına ve ebediyen yas tutmasına neden olur, kara sürtükler lanetlilerin peşine düşer ve onları parçalayarak onlara dayanılmaz bir eziyet verir; boynuzlu şeytanlar

aldatıcıları kırbaçlar ve fahişeler pis kokulu lağımda boğulur. Dar boğazlara hapsedilen Simonist papalar çürüyor, bükülmüş bacakları alevler tarafından acıyla yalanıyor ve Dante , Babil fahişesi olan yozlaşmış papalıktan yüksek sesle şikayet ediyor.

Ona göre, cadıların zulmü ve İskandinav yaşam tarzı ve düşüncesi bağdaşmıyordu.Ortaçağ Avrupalısını parçalayan bu iki ilkeydi: bir yanda, kafa karıştırıcı, Kilise fikrinin değer verdiği bir Küçük Asya vardı. yeraltı dünyasının dehşeti ve diğer yanda İskandinavların “özgür, doğrudan ve sağlıklı” olma arzusu. Son başlangıcın sözcüleri kötü şöhretli cadılardı.Rosenberg'in vardığı sonuç hayal kırıklığı yarattı: "Tıpkı Bacchic kültürü ve fallus kültünün antik Yunan uygarlığını çürütmeye çalışması gibi, Etrüsk cehennem ve cadılık doktrini de çarpıştı, mümkünse, dünyanın İskandinav bilgisinin herhangi bir dürtüsü.”

Bu tür pasajlar göz önüne alındığında, SD referansları bir zamanlar hatalı bir şekilde Katoliklerin saldırısının Rosenberg'i 1930'ların başında Heinrich Himmler'in kişisel bir arkadaşı olan ırkçı fanatik Walter Darre'nin kampına koyacağına inanıyorlardı. Gerçek şu ki, Nazi Partisi'nin ana ideoloğu ile SS liderliği arasındaki ilişki her zaman oldukça düşmanca olmuştur. Bir noktada, Katolik tarafı üstünlük kazanmaya başlamış gibi görünebilir. 12 Ocak 1935'te, köylülerin imparatorluk liderinin basın servisinin temsilcisi, Himmler'den önce "Hıristiyan olmayan takvimi" yasaklamak için çok sayıda öfkeli dilekçe, dilekçe öngördü. Bu belgeler hemen SS'nin başındaki masadaydı. Güvenlik Servisi Reinhard Heydrich Katolik Kilisesi'nin şiddetli tepkisinden korkmadan, polis 22 Ocak 1935'te yetkililer , takvimde bir yasak söz konusu olamayacağını belirten bir yanıt verdi.

Bu arada, köylü takvimine ilişkin skandal Almanya sınırlarının ötesine geçti. İsviçre ve Hollanda basınında daha önce tartışılmıştı . Naziler , Kont Droste gibi bazı köylü liderlerinin aleni protestolarını "kişisel bir bakış açısıyla" sunmayı başardılar . Ancak bu açıklamalar açıkça yeterli değildi ve 26 Şubat 1935'te İmparatorluk Gıda Kabinesi, takvimin dağıtımını kısmen sınırlamaya karar vererek bir taviz verdi. Bundan sonra Münster Gesta şunları bildirdi: “Köylülerin imparatorluk liderinin açıklamasından sonra, gizli devlet polisi artık takvime karşı protestoları engelleyemiyor.” Sonuç olarak, yerel SS yetkilileri bu olayları “” olarak nitelendirmelerini istedi. siyasi olmayan” ve onları Gestapo'nun yetkisinden uzaklaştırır. Ama Himmler'in tepkisi tamamen farklıydı. O , "dinî duyguları" destekleyen bölgesel köylü liderlerinin cezalandırılmasını talep etti. SS liderliğinin baskısı altında , yalnızca köylülerin imparatorluk lideri değil, aynı zamanda yüksek rütbeli bir SS adamı olan Walter Darre ifadesini geri aldı. Heinrich Himmler kiliseye karşı bir saldırı başlatmaya karar verdi. Ve aynı yıl, 1935, Köylülerin İmparatorluk Kongresi'nde cadılarla ilgili ünlü konuşması duyuldu. Genel olarak, bu konuşma ve Sonderkommando X'in ortaya çıkışı, kilise yapılarının Almanya'daki ideolojik etkilerini ilan etme ve SS liderliğine baskı yapma girişimlerine bir

tepkiydi .

Ancak bu, bu sorunu incelemek için hiçbir şekilde tek teşvik değildi.Cadı mahkemelerine ilgi, 7 Ağustos 1935'te Katolik Kilisesi tarafından düzenlenen şenlikler tarafından da dikte edildi. Bu kutlamaların nedeni seçildi SS liderliği açısından son derece iğrenç - ünlü Alman Cizvit Friedrich Spee'nin ölümünün 300. yıldönümü. Katolik liderlik, Spee'yi edebi mirasında zararlılara karşı çıkıyormuş gibi tasvir etti.

tarikatın liderliği ile çatışması için bir bahane olarak hizmet ettiği iddia edilen cadılara zulmetme uygulaması. Bu Cizvit'in kitaplarının , papa tarafından yasaklanan eserler listesinde mucizevi bir şekilde yer almadığı gibi gösterildi. Katolik Kilisesi , eylemleri dogmatist Rosenberg ile polemik yapmak için kullanılabilecek bu tarihi karakteri Spee figüründe bulmak istedi. Tarihsel gerçeklere hiç bağlı kalmayan Trier Piskoposu Spee'nin mezarı hakkında şu sözleri içeren bir konuşma yaptı: “Onun sayesinde anavatanımız cadı avının dehşetinden kurtuldu.” Bu tartışmaya dahil olan Rosenberg, Zamanımızın Müstehcenleri başlıklı bir makale yazarak yanıt verdi. Bu makalede, cadılara yönelik yeni zulüm dalgasından sorumlu olan "İsa'nın Cemiyeti"ni ilan ederken, Rosenberg bir hata yaptı: Dikkatsizce sadece Himmler ve Darre'nin kendilerinin sözcüleri olarak gördükleri bir konuya değindi - Kâse. Her zaman sevgi ve nefretin eşiğinde olan bu görevliler arasındaki ilişkiler bir kez daha bozuldu. Himmler, planlarının uygulanmasını geciktirmenin artık mümkün olmadığına karar verdi ve Wewelsburg Kalesi'nin inşasına başladı. İlk başta, İmparatorluk emek hizmetinde görev yapan genç Almanların yardımıyla gerçekleştirildi. 1939'da onların yerini Sachsenhausen toplama kampından mahkumlar aldı.

dış etkisi olan bu olaylara ek olarak, bazı iç olaylar da vardı. Bu nedenle, SS'nin bağırsaklarında ortaya çıkan birkaç el yazması adlandırabiliriz. Bunlardan biri büyücülük süreçlerinde uzman olan Klaus Graf'a, diğeri Völkisch gruplarının aktif bir savaşçısı olan Arnold Rüge'ye, üçüncüsü Kasım 1933'te SS Ana Ofisi aygıtına bağlı olan avukat Walter Böhm'e aitti. Irk ve Yerleşim için. Ruskha'nın bir parçası olarak, Bem'in büro karşıtı propagandanın hazırlanmasıyla meşgul olması gerekiyordu . Bu adam hakkında birkaç şey söylenmeli. 16 Ekim 1933'te, SS'ye girmeden sadece birkaç gün önce, “Akatolikn” tezini savundu. Katolik kanon hukukunda vaftiz edilmemiş, mürted, sapkın ve şizmatik konumu üzerine bir çalışma . SS'ye girdikten sonra, bilim adamı hemen Himmler'den Gruppenfuehrer'in liderliğinde yürütme emri aldı. SS Kurt Witte araştırma projesi "Kilisenin Alman halkına olan kanlı borcu". En ilginç şey, avukatın Walter Ungnad (Huzursuz Walter) takma adını alarak bu konuyu incelemesiydi. Böhm-Uninad tarafından hazırlanan çalışma planında, Himmler o sırada beşinci madde olan "Cadıların Denemeleri" ile çok ilgilendi. Reichsführer SS'nin 1935'te Köylüler İmparatorluk Kongresi'nde benimsediği ve yüksek sesle

söylediği, aslında planın metnini tekrarladığı şu sözleri bulabiliriz : “Yüz binlerce Alman kadın ve kız çocuğu sapık Hıristiyanlar tarafından mahkum edildi. acılı ölüme ya da yanmaya hükmeder". Bundan sonra Witte, araştırmacıyı, SS başkanının gelişmelerine artan bir ilgi gösterdiği ve bu nedenle herhangi bir abartı ve yüzeysellik söz konusu olamayacağı konusunda uyardı, ankette bunun tüm yönlerini ayrıntılı olarak kavramak gerekiyordu.

yeni bir propaganda ve araştırma kampanyası başlatmaya kışkırtmak çok kolaydı . Buna güzel bir örnek, "Ataların Mirası" araştırma topluluğu çerçevesinde uygulanan "Aryan-Germen Manevi Tarihi ve Kültüründe Orman ve Ağaç" projesidir . Ortaya çıkışının itici gücü, İmparatorluk kadın lideri Gertrud Scholz-Klink tarafından 1938'de Hıristiyan Noelinin yerini alması beklenen Yule bayramında verilen bir hediyeydi. Ve Scholz-Klink , Himmler'e geyik şeklinde yapılmış bir kurabiye sundu. 1939 baharında, "Kara Düzen"in başı, Reich'ın baş avcısı Goering ile temasa geçti ve onu, bir geyik tasvir eden halk motiflerine ideolojik önem verecek olan Profesör Franz Altheim'ın araştırmasını ortak finanse etmeye ikna etti. ve bir geyik.

Veya başka bir örnek. Bir keresinde, Himmler ile bir konuşmada Goering, kuzgunların daha önce, hatta eski zamanlarda bile toplu infazların ve katliamların gerçekleştiği yerlerin üzerinde çok sık daire çizdiği ifadesini attı . Himmler bu fikri hemen hizmete aldı. 9 Ekim 1942'de, Miras of Ataların tüm bu yerleri gösteren bir harita çizmesini emretti.

Ancak Sonderkommando X'in çalışması yalnızca Himmler'in görüş ve fikirleriyle belirlenmedi . Onunla birlikte, derin bilgiye sahip bir uzman, Sonderko Manda X'in oluşumuna katıldı . Bonn'daki Felsefe Fakültesi dekanı ve SD'nin ilk akademisyenlerinden biri olan Profesör Obenauer'di. Sonder Ekibi için personeli seçen oydu . Hayat ve tarih hakkındaki görüşleri Himmler'inkinden farklıydı. Reichsführer SS'nin aksine, pordik mitlere takıntılı değildi. Ancak kader, SS'de aktif olarak işbirliği yaptığına ve aslında Kara Düzen'in hırslı başkanının çılgın fikirlerinin çoğunu desteklediğine karar verdi . Belki de sıradan oportünizm tarafından yönlendiriliyordu. Belki başka bir sebep. Öyle ya da böyle, Sonderkommando X çalışanlarının kendi fikirlerine sahip olma hakları yoktu, sadece Heinrich Himmler'in ırksal fantezilerine uygun hareket etmeleri gerekiyordu.

1935'te kurulan "Sonderkommando X", 1936 baharına kadar Leipzig'de bulunan SS kitap deposu ile yakından ilişkiliydi. Otobiyografisinde SS Untersturmführer Wilhelm Spengler, Sonderkommando'nun ve kitap deposunun ortaya çıkışını şöyle tanımladı : “1934 baharında, tüm Alman edebiyatının olanaklarını SD'nin, güvenlik servisinin çıkarları için kullanmayı önerdi. Haziran 1934'ten Mart 1936'ya kadar bu fikri geliştirmeye devam ettim. Yani, o zamana kadar, düzenlemesini Leipzig SS kitap deposu şeklinde bulana kadar. 1 Nisan

1936'da Berlin'de bu kurumun temsilcileri ile özel bir "sipariş X" gerçekleştiren çalışanlar arasında ortak bir toplantı yapıldı. Reichsfuehrer SS tarafından şahsen verilmiştir.

yerine getirmesi gereken ilk görev, bazı akademik kurumların (Leipzig kitap deposu, birkaç üniversite, vb.) yardımıyla ayrıntılı bir "Nasyonal Sosyalist Hareket Bibliyografyası (1919) hazırlamaktı. -1933)". Daha sonra bu projenin uygulanması, "beş çok eşli asker" (SS çalışanlarına bazen çağrıldığı gibi) uygulanmasını isteyen SD'nin yerel başkanı Lothar Boitel'e emanet edildi .

Ama Sonderkommando X'e geri dönelim. Uzun bir süre maaş bordrosu bilinmiyordu. Birçok çalışan isimlerle değil, şartlı harflerle belirlendi. Bu soruna ancak Alman bilim adamlarının çabaları sayesinde ışık tutuldu. Peki, bu "Sonderkommando" kimlerden oluşuyordu?

SD'den en yüksek küratörlük, daha önce bahsedilen profesör Franz Alfred Sieks tarafından gerçekleştirildi.

Doğrudan komutası altında iki yüksek rütbeli SS subayı vardı: Wilhelm Spengler ve Dr. Rudolf Levin. Belgelerde sırasıyla Sp ve Lv harfleriyle belirtilmiştir.

Dr. Wilhelm Joseph Spengler (1907-1961), doktorasını 1931'de Schiller'in dramalarının kökenleri üzerine tezini savunduktan sonra Leipzig Üniversitesi'nden aldı. Mart 1934'te SS'ye katıldı. 1936'da subay rütbesine terfi etti. 1944'te Spengler, RSHA'da kültürel konularla ilgilenen IIIC bölüm başkanlarından biri olarak atandı . Dr. Rudolf Levin (1909-1945) de Spengler gibi Leipzig Üniversitesi'nden mezun oldu ve tezini orada savundu.

"Cadı süreçlerini" incelemek için projenin personeli şu kişilerdi:

—Martin Biermann. 1914 doğumlu. Avukat yardımcısı olarak çalıştı . Babasının ardından önce NSDAP'a, ardından SS'ye katıldı. • - Dr. Otto Eckiggein. 1912'de doğdu. Üniversiteden mezun olduktan sonra parti sansür komisyonunda çalıştı ve buradan SS'nin “özel kitap deposuna” taşındı.

-Ernst Merkel. 1907'de doğdu. Hizmetine SS'de Leipzig "özel kitap deposunda" başladı.

- Dr. Friedrich Christian Muravsky. 1898'de doğdu. Doktora tezini tamamlayan birkaç ordu papazından biri . NSDAP'a katıldıktan sonra görevinden alındı. Naziler iktidara geldikten sonra Alman İşçi Cephesi'nde ileri eğitim kurslarında çalıştı. 1935'te SS'ye katıldı. SD'nin kilise konularında önde gelen uzmanlarından biriydi . 1943'te "Yahudilere sempati duyduğu

ve felsefi fikirleri ifade ettiği" için SS'den kovuldu.

— Friedrich Ferdinand Norfolk. 1899'da doğdu. 1924'te Moravya Edebiyat Ödülü'ne layık görüldü. 1935'te Leipzig'e taşındı. 1942'de Heart in a Tank (Tanktaki Yürek) adlı romanıyla Alman kamuoyundan tanındı.

—Profesör Wilhelm August Patin. 1879'da doğdu. Münih'te önceden dosyalanmış fıkıh kanunu. 1934'te NSDAP'a katıldı.

— Rudolf Raoul Reisman. 1910 doğumlu. Dresd , Münih, Paris ve Leipzig'de okudu. Kasım 1936'da SD'ye katıldı.

-Rudolf Richter. 1905'te doğdu. Leipzig'deki "Orta Alman Radyosu" için çalışan başarısız öğretmen .

- Gottfried Ruske. 1912'de doğdu.

-Gerhard Schmidt. 1911'de doğdu. Nasyonal Sosyalist Hareketin Bibliyografyasını yazmaya başlayanlardan biri .

- Baron Schrenk von Notzing. 1916 doğumlu. Lisede Spengler ile okudu. Sonderko Mande X'deki görevine paralel olarak Berlin'de hukuk okudu .

—Alfred Ferdinand Carl Wentzet. 1910 doğumlu. Bir tüccar olarak eğitim gördükten sonra milliyetçi paramiliter örgüt Werwolf'a katıldı. Genç yaşına rağmen, Leipzig'deki saldırı müfrezelerinin gazilerinden biri olarak kabul edildi. 1935'te SS'ye katıldı .

— Dr. Hans-Peter Coudres. 1905'te doğdu. 1930'da NSDAP'a katıldı. Leipzig'deki Alman Kitap Deposu'nda kütüphaneci olarak çalıştı . Himmler'in konumundan keyif aldım. Zamanla, Wewelsburg Kalesi'nde çalışmaya transfer edildi.

toplama kampının “özel mahkumu” Herbert Blank , Sonderkommando X'in çalışmalarına sürekli olarak dahil oldu. Bu adam bir zamanlar NSDAP'ın sol kanadının ideologlarından biriydi. Otto Strasser ile birlikte Nazi partisinden ayrıldı ve Üçüncü Reich'ta yıkıcı bir örgüt olarak yasaklanan Kara Cephe'yi kurdu. Tutuklanmasından sonra, Heinrich Himmler'in kişisel şefaati ile yakın bir misillemeden kurtarıldı.

Bireysel sorunları çözmek için SD, bazı bilim adamlarını, örneğin Drs. Ebergart Schmieder ve Wilhelm von Ehrenwissen'in yanı sıra Profesörler Carl Eustace Obepauer ve Günter Franz'ı içeriyordu. Gördüğümüz gibi, Sonderkommando'nun bileşimi oldukça

temsiliydi. Çoğunlukla mükemmel bir eğitim almış genç insanlardı. Bu , Himmler'in bu projeyi ne kadar ciddiye aldığını bir kez daha vurguluyor .

1981'de Günther Franz, raporlarından birinde, 1930'ların ortalarında İngiltere'ye kaçan Nasyonal Sosyalist bir muhalif olan Hermann Rauschning ile bir konuşmasını anlattı ve burada Hitler'i açığa vuran bir dizi kitap yayınladı: "Hitler Konuşuyor", "The Uçurumdan gelen canavar." Bu nedenle, o zamanlar hâlâ yüksek rütbeli bir Nazi figürü olan Rauschning, Himmler'in görüşlerini şu şekilde nitelendirdi: “ Yeni tarihe çok az ilgi duyuyor. Cadıların ve sapkınların araştırılmasına mümkün olan her şekilde katkıda bulunur , çünkü içlerinde bir Cermen kültürel mirasının yaşadığına inanır.

"Sonderkommando"nun kendisinin hiçbir zaman net bir ikamet yeri olmadı.. ■ Başlangıçta, "Prinz Albrecht" Berlin yemininde toplandı.

Sonra Leip Shig'e taşındı. Savaş yıllarında, el konulan bir Polonya kalesinde bulunuyordu. Resmi olarak, ana bölüm *1/3* ile SD'de listelendi . Daha doğrusu, atama şu şekilde görünüyordu - C DI / 323 X. Bu imzanın altında tüm resmi belgelerde yer aldı . SS'ye girdikten sonra, bu projedeki tüm katılımcılar yalnızca SS unvanlarını değil, aynı zamanda ilgili hizmet görevlerini de aldı. Bu arada Dr. Levin, Hayati Bilgiler Departmanında resmi olarak eğitim ve yüksek öğrenim asistanlığı görevini üstlendi. *I* SD'nin 1939'da yeniden düzenlenmesinden sonra, Sieke doğrudan RSHA şefi Reinhard Heydrich'e tabi oldu . Şimdi "Sonderkommando X", RSHA'nın VII Müdürlüğü altında faaliyet gösteriyor. Projenin kendisi yeni bir bürokratik isim aldı - RSHA ATI C 3 - "Özel Bilimsel Görevler".

Genel olarak Üçüncü Reich'ın tarihi ve özel olarak SS'nin tarihi hakkında konuşursak, kötü şöhretli "yeterlilik mücadelesini" atlamak imkansızdır. Çeşitli departmanlar, çeşitli görevliler, herkes ve her şey arasında Almanya'nın tüm genişliklerinde öfkelendi. Sonderkommando X bir istisna değildi. 1938'de Sonderkommando ve 13 Haziran 1938'de Himmler tarafından Kişisel Karargahına getirilen Ataların Mirası arasında fırtınalı ve kısa süreli bir çatışma vardı .

Üzerinde daha ayrıntılı duralım. Bu çatışmanın başlangıcı, "Ahnenerbe" ve "Zonderko mandy X"in ortaya çıkmasından çok önce atıldı. Gerçek şu ki, 1934'te, yazarı Viyana Rudolf Mux Okulu'na ait bir bilim adamı olan Otto Höfler olan “Almanların gizli kült erkek birlikleri” kitabı yayınlandı . Bu çalışmada, erken Alman toplumunu, erkek birlikleri tarafından tüm sosyal yaşamın merkezine yerleştirilen kahramanca-şeytani bir ölü kültünün varlığının bir sonucu olarak tasvir etti. Bilim adamına göre, Alman toplumundaki tüm dini, ahlaki ve sosyo-politik fikirlerin kaynağı bu külttü. Devlet ve tüm kamu kurumları için prototip görevi

gören antik çağın gizli erkek birlikleriydi . Çalışmanın sonunda, Hoefler , Almanların eski düzeniyle ilgili tüm idealist ve romantik fikirleri oldukça eleştirel bir şekilde analiz etti.

Parti dogmatikleri ve ırkçılar tarafından derhal saldırıya uğradı . Saldırının ana amacı, bilim adamının cadıların başlangıçta gizli erkek sendikaları tarafından zulme uğradığı sonucuna varmasıydı. Gerçekten de, kitabını yazarken, Höfler ideolojik kaygılardan çok bilimsel düşünceler tarafından yönlendirildi. Etnografik malzeme topladı, hala ilkel aşamada olanlar da dahil olmak üzere çeşitli halklar arasında paralellikler çizdi. “Vahşi bir avcının sürüsü”, “vahşi avlar”, “maske baskınları” hakkındaki ortaçağ Avrupa hikayelerinden başlayarak, bu mitolojik olaylarda, üyeleri kendilerini birer savaşçı kılığına giren gizli ittifakların “terörist” eylemlerinin bir yankısını gördü. ölüler, şeytanlar ve ruhlar. Kafası karışmış halk, bu baskınları kılık değiştirmiş insanların eylemleri olarak değil, gerçek ruhların ve fedakarlık talep eden şeytanların eylemleri olarak algıladı. Geçmişin böyle bir yorumu , eski kahraman Alman'ın Nazi imajına hiçbir şekilde uymuyordu.

Dahası, Höfler Nazi bilimi için neredeyse sapkın bir sonucu detaylandırdı - erkek sendikaları öncelikle giden anaerkil kadınları avladı ve "bunlar ve ■i" sonuçlar cadılar ve büyücüler olarak tasvir edildi. Böylece, cadıların zulmü bir Etrüsk tükenmişliği değildi, bir Katoliklik suçu değil, toplumun gelişiminde doğal bir aşamaydı. Üstelik bu, Almanların gizli erkek birliklerinin asıl işleviydi.

Höfler , sayısız örnek kullanarak, kadınlar ve cadılar için "vahşi avcıların" güdüsünün pan-Avrupa avcılığı olduğunu gösterdi. Yani, bu durumda, cadıların zulmünün Asya'nın Avrupa üzerindeki etkisi tarafından dikte edildiğine şüphe yok. Birçok kuzey ülkesinde, bir kadın için “avlanmak” , açgözlülük veya sevgiden değil, kutsal gerekliliklere uygun olarak gerçekleştirilen neredeyse zorunlu bir prosedürdü. Aynı zamanda, eski destanlar ve efsaneler, cadıların ve dizginsiz arzularla dolup taşan "cadı başrahiplerinin" imajını aktarır . Sorun, NSDAP'ın neredeyse tüm birimlerinin: Hitler Gençliği, saldırı mangaları, SS - ideal olarak bir “erkek birliği” imajına uyması gerçeğiyle karmaşıktı. İşin garibi, ancak Hoefler en az beklediği yerde koruma buldu - SS toplumunda "Nadirin Mirası ". Topluluğun küratörü Walter Bust, Ahnenerbe ekibiyle tanışan bu bilim insanına kişisel olarak patronluk yapmaya başladı. İlk başta, Reich'a yeni eklenen Avusturya'daki bu toplumu temsil etmesi bile gerekiyordu .

Ancak Höfler'in ifade ettiği fikirlerin Himmler'in "Kilise ve Yahudiler tarafından Alman kanına eziyet edildi" şeklindeki yerleştirmesiyle tamamen çeliştiği unutulmamalıdır. Levin, büyücülüğün Hıristiyan sağduyu ile halkın ruhu arasında devasa çelişkiler oluşturduğuna inanıyorsa, Bust farklı bir bakış açısına bağlı kaldı. Hıristiyanlığın Almanları değiştiren manevi bir güç haline geldiğine ve bu nedenle halk inançlarının derin maneviyatının ancak

Hıristiyanlığın dokunmadığı bir toplumda etkili olabileceğine inanıyordu .

Gördüğünüz gibi, hem "Ataların Mirası" hem de SD, büyücülük süreçlerini temsil ettiğini iddia etti. Ancak sonunda Himmler, SD'nin bu konuyu incelemesi gerektiğine karar verdi, çünkü güvenlik hizmeti, en azından işlevselliğinde, Katolik Kilisesi karşısında ideolojik düşmanla savaşma sorununa daha yakındı . Ayrıca, Höfler'in vardığı sonuçlardan açıkça memnun değildi, ancak Himmler , artık bir SS subayı olan Höfler'i eleştiremeyen Rosenberg'i kızdırmak için tarifsiz bir zevk verdi .

"Ahnenerbe" liderliğinin bu düzeni bir şekilde aşma girişimleri başarısız oldu. Bununla birlikte, bir süre aynı konuda paralel çalışmalar yapıldı. 1938'de Ataların Mirası, Himmler'e Engizisyon tarafından düzenlenen bazı cadı denemeleri hakkında bir el yazması bile sundu. Ancak beklenen onay yerine, Reichsführer SS'den adil bir azar aldı: "Ahnenerbe", SD'nin özel görevi olduğu için cadı mahkemelerinin koşullarını incelememelidir. Benzer bir sipariş Sonderkommando X tarafından da alındı. Ayrıca bu emrin ekinde "Ana Nerba"da hazırlanan nüshanın metni verilmiştir. 22 Haziran 1938'de, Sieks ve Heydrich tarafından yetkilendirilen Wilhelm Spengler, Ataların Mirası'nın imparatorluk başkanı Wolfram Sievers'a cadıların zulmü ve benzeri konularla ilgili tüm belge ve gelişmeleri kendisine aktarma talebiyle başvurdu. Artık rekabet olmayacağı netleştiğinde, gelecekteki çalışma planımızı düşünmek zorunda kaldık. Sonderkommando'nun resmi başkanı olarak Rudolf Levin, aşağıdaki noktalardan oluşan bir eylem programı yazdı: cadı mahkemelerinin ırksal ve tarihsel sonuçları, bu davalarda kadınların rolü, ilgili literatürün gözden geçirilmesi ve tematik bibliyografya derlemesi . Ernst Merkel, "Alman Cadılarla İlgili Dualar Vakfı" adlı Sonderkommando programının doğrudan uygulanmasından sorumluydu. Bazı ilginç şiirler var “Alman büyüsü. —Sshia, giden ve güneşin ha. - Küçük Asya'daki büyü biçimleriyle karşılaştırma. Gördüğünüz gibi, Project X çalışanlarının ilgisi cadılara yapılan zulmün çok ötesine geçti.

Sonderkommando X üyelerinin çoğunluğunun akademik eğitimi dikkate alındığında, programın son maddesinin uygulanmasında herhangi bir özel zorluk yaşamamışlardır. İlk olarak, Leipzig kütüphanelerinin kaynakları iyice kontrol edildi. "Proje X" in uygulanması sırasında, SS iki binden fazla Almanca işledi

203 kütüphane. En değerli malzemeler kopyalandı ve ya Wewelsburg Kalesi'ne ya da doğrudan SD'ye gönderildi . Bir gerçek, SS uzmanlarının ilgili literatürü ve belgeleri ne kadar kapsamlı bir şekilde incelediğini göstermektedir. 1937'de, Sonderkommando X üyelerinden Bruno Brehm, Genç Muhafazakar dergisi Action (Di Tat)' da, Engizisyon mahkemeleri ile Moskova mahkemeleri arasında sayısız paralellik çizdiği "Modern Cadı Avı" başlıklı bir

makale yayınladı . Aynı 1937'de tüm dünyaya gürledi.

işbirliğine başlayan herhangi bir araştırmacı, özel şahıs olsalar bile , belirli bir komplo ve gizliliği gözlemlemek zorunda kaldı . Bu bir aşırılık değildi, çünkü "X Projesi"nin tüm çalışanları, yalnızca cadı davalarıyla ilgili değil, aynı zamanda SS'nin ve tüm Nazi partisinin faaliyetleriyle ilgili çok sayıda gizli belgeye erişime sahipti . Ülke çapındaki herhangi bir geziye, artan gizlilik önlemleri eşlik etti. Örneğin, Mart 1936'da Baltık Denizi adalarından birinde yaşayan şair Peter Wippert'e gitmek için Franz Sieke'nin emrinde resmi bir itaat ihlali olan bir Gestapo arabası vardı . Normal şartlar altında, bu oldukça ciddi bir ihlal olacaktır. Ancak Sonderkommando X'in herhangi bir eylemi bir gizlilik perdesine büründü ve ifşa edilmedi. Belirlenen şaire yapılan gezi, Wippert'in orijinal "cadı" kaynakları düşündüğü bir el yazması yazmasından kaynaklanıyordu. Bir zamanlar, Ludendorff yayınevinde yayınlamaya çalıştı , ancak kitap yasaklandı. Büyük olasılıkla, söylentiler SD'nin liderliğine Peter Wippert'in 240 cadı denemelerinin orijinal belgelerine sahip olduğuna dair söylentiler ulaşmasaydı, bu çalışmaya olan ilgi bir daha asla ortaya çıkmayacaktı. Orijinalleri almayı ummayan SS yetkilileri gerçekten onların fotokopilerini çekmeyi umuyorlardı .

Sonderko Manda X, kütüphane fonlarının “işlenmesi” ile eş zamanlı olarak Alman arşivlerinin önünü açmaya çalıştı. İlk bakışta göründüğü kadar kolay değildi. İlk sıkıntılar Stuttgart'ta Hesovites'i bekliyordu. Ve Haziran 1935'te, yani Wewelsburg kalesinin SS'ye teslim edilmesinden hemen sonra, Stuttgart devlet arşivi, SS kalesinin kütüphanecisi Untersturmführer Hans-Peter Koudres tarafından ziyaret edildi . Orada, Köylü Savaşı dönemine ait , cadıların zulmünü anlatan belgeler hakkında ayrıntılı bilgi istedi . "Yeni putperestliğin" tanınmış bir rakibi olan arşiv başkanı Hermann Hering, önce bu konudaki literatürü tanımanızı tavsiye etti. Ancak cevaben, Reichsfuehrer SS adına, tüm ilgi belgelerinin Wewelsburg Kalesi'ne aktarılması için yüzsüz bir talepte bulunuldu . Doğal olarak, bir reddetme oldu.

Hikaye 1937 yazında, inatçı bir arşivcinin yukarıdan gelen güçlü baskıya rağmen belgeleri teslim etmeyi reddetmesiyle devam etti. Ayrıca, SD memurlarından birinin belgelerle çalışmasına izin vermeyi reddetti ve bunu uzmanın düşük nitelikli olmasıyla açıkladı. Ve sadece 15 Ağustos'ta Hering'in direnişi kırıldı, ancak bu durumda bile, belgelerin transferi değil, sadece fotokopileri ile ilgiliydi. Böyle bir olay izole olmaktan uzaktı. Project X çalışanları sık sık iş değiştirme isteksizliğiyle uğraşmak zorunda kaldılar. gp im geçmişi" arşivlerdeki belgeler değildir. Beklenmedik pek çok şeyin üstesinden gelmek için

"Sonderkommando X" deki rudnostep, yalnızca arşivlerde çalışmak ve belgelere el koymak için gerekli onayların alınmasıyla ilgilenen özel bir departmana bile sahipti. Belgelere

inanıyorsanız, SS sadece Neuburg Bavyera Devlet Arşivlerinde evraklarla karşılaşmadı.

Himmler'in projenin hızlı bir şekilde uygulanmasına ilişkin umutları haklı çıkmadı. SD liderliği tarafından tasarlandığı gibi, arşivlerin istenen tüm belgeleri Sonderkommando X'e göndermesi gerekiyordu. Ancak X Projesi'ndeki az sayıdaki katılımcı ülke çapında seyahat etmek, haftalarca arşivlerde oturmak, alıntılar ve eskizler yapmak zorunda kaldı.

Ancak zamanla, SS daha ince ve zarif davranmaya başladı. Doğrudan eyleme başvurmayı bıraktılar. SS adamlarının başarısız olmasının beklendiği vakaların aksine, Sonderkommando X çalışanları, hem araştırmacılar hem de bilim adamları ile "özel" temaslarını genişletmeye başladı. Bu gönüllüler, X Projesi'nin faaliyetlerini maskeleme konusunda çok zekiydiler. Şu veya bu arşive gitmeden önce, görünüşte Leipzig Üniversitesi'ndeki öğrenciler veya doktora öğrencileri adına uzun bir yazışma yapıldı. Bunlar, elbette , kötü şöhretli Sonderkommando'dan bahsetmeyi bile düşünmediler. Örneğin , 1941'de Berlin Arşivleri ilk olarak ortaçağ süreçleri hakkında literatürün mevcudiyeti için bir talep aldı. Yazışmalar sırasında, bilimsel bir dereceye sahip olduğu iddia edilen başvurucu, "Cadılara, büyüye ve hurafelere karşı süreçler" başlıklı tezinin konusuyla ilgili belgelerin mevcut olup olmadığını sordu.

Belgeleri elde etmenin bir başka yöntemi, cadıların ve büyücülerin listelendiği ailelerin soyağacına ilişkin verilerin derlenmesi ve açıklığa kavuşturulmasıydı. Kural olarak, Rudolf Levin bu soruyla doğrudan ilgilendi . Bu faaliyet alanında çok daha az sorun ortaya çıktı, çünkü bir şecerenin derlenmesi temel olarak sadece mahalle kitaplarından ve bazı durumlarda şehir kroniklerinden ve yıllıklarından alıntılar gerektiriyordu . Bu tür faaliyetler için, elbette küçük kasaba çalışanlarının elbette reddetmediği SD fonlarından küçük bir ödeme yapıldı. Ancak Sonder Team X , Leipzig Üniversitesi Tarih Fakültesi Yardımcı Tarihsel Bilimler Seminerinin desteğini aldığında gerçekten başarılı oldu. Almanya'daki çeşitli arşivlere soruşturma göndermeye başlayan bu yapıydı . Rudolf Levin, "geç Orta Çağların ruhu" hakkında bir makale yazan bir serbest yazar olarak bu yapıya kayıtlıydı. Böyle bir kapak sadece neredeyse tüm Alman arşivlerinin kapılarını açmakla kalmadı, hatta Katolik Kilisesi tarafından kontrol edilen özel fonların bile kapılarını açtı. SS adamları üniformaları ve belgeleriyle onları delmeye çalışırlarsa, kaçınılmaz olarak kapıdan bir dönüş alırlardı.

Ama burada bile bindirmeleri olmadan değildi. Örneğin, Leipzig Üniversitesi'nin ticaret bölümünde, bir kargaşa olmasa da büyük bir sürpriz, Bamberg arşivlerinin sağladığı devasa faturalar oldukça heyecan yarattı . Gerçek şu ki, Raisman'ın kendisi üniversitenin bir çalışanı değildi, ancak uzun zamandır beklenen bir diploma almadan sadece bir süre okudu. Ancak skandal zamanla örtbas edildi ve durum çabucak düzeltildi.

Daha sonra, Franz Sieke sadece kurucu değil, aynı zamanda Berlin Üniversitesi'ndeki yabancı bilim fakültesinin dekanı olduğunda "X Projesi" nin konumu güçlendi. Bundan sonra, tarihi olaylardan belgeler ve alıntılar departmanına gönderildi. İşlemleri özel olarak atanmış SD memurlarına emanet edildi.

Proje X" çerçevesinde değil, aynı zamanda SD'de yer alan Masonluk çalışmalarında da gözlendi . SS güvenlik servisi, daha önceki hatalarını dikkate alarak , kendi formlarını hiç kullanmamayı tercih etti. Bu davalarla ilgili tüm mektuplar özel bir adrese gönderilmiştir: Berlin, Wilmersdorf, Emserstrasse 12-13.

Özel araştırmacılar ve bilimsel yapıların yanı sıra, SD ispo. Ziks'in eski bir tanıdığı olan Sial Gusiev Adolf Scheel'in Kasım 1936'da başkanlığını yaptığı İmparatorluk Öğrenci Liderliği gibi bir örgütü örtbas etmek için.

Zaman içinde Sonderkommando X bu tür bir kılığa ancak bürokratik engellerle karşılaşabileceği durumlarda başvurdu. Savaşın patlak vermesiyle birlikte, SS uzmanları , hava saldırılarına atıfta bulunarak ve en değerli tarihi belgeleri arşiv binalarından daha korunan yerlere tahliye etme ihtiyacına atıfta bulunarak genellikle istenen belgeleri almayı başardılar .

207 derkommandos X" , kendilerini ilgilendiren herhangi bir arşiv fonuyla serbestçe tanıştı . Arşiv yönetimi bunu öğrenirse, SD çalışanlarının belgeleri bir tür bilimsel yayın hazırlamak için kullanmadığı, yalnızca SS'nin liderliği için gerekli istatistikleri derlemek için kullandığı yanıtını aldılar . Belgeler, kural olarak, hemen kopyalandı veya yeniden yazıldı.

Yukarıda belirtildiği gibi, "X Projesi" nin neredeyse tüm çalışanları yüksek öğrenim görmüştür, ancak bu henüz yüksek niteliklerinin garantisi değildi. Bu nedenle SD liderliği, Sonderkommando X için tekrarlanan tazeleme kursları düzenledi. İlk kurslar Ekim 1936'da başladı ve bir sonraki yılın Mayıs ayına kadar sürdü. "Project X" personelinin dikkatini hangi konulara odaklamaya karar verildiğini merak ediyorum . Ortaçağ Almanya tarihi üzerine genel derslere ek olarak, SS adamlarına arşivleme, paleografi ve sanat tarihi gibi dar bir şekilde özel disiplinler öğretildi. Ve tek bir siyasi ders değil! Eğitim, SD altında özel olarak oluşturulmuş bir “bilimsel birimin” güçleri tarafından gerçekleştirilecekti. İkinci tazeleme kursları 1942'nin ikinci yarısında başladı. Bu kez yardımcı tarihsel disiplinler üzerine dersler Prusya Merkez Arşivleri Müdürlüğü'nün tamamen uzmanları tarafından verildi . Büyük olasılıkla, ikinci tazeleme kursunun düzenlenmesinin nedeni, Ernst Merkel'in Sonderkommando X dosya dolabında keşfettiği hatalar ve yanlışlıklardı. Ego konusunda eğitim sadece teorik değildi - tüm öğrencilerin özel paleografik alıştırmalar ve görevler

yapması gerekiyordu.

Heinrich Himmler'in "cadı kartı endeksi"nin şu anki araştırmacıları, sayısız hata ve yanlışlığın yalnızca "Project X" çalışanlarının yetersiz eğitiminden kaynaklandığına inanıyor. Ancak burada, SS "Sonderkommando X" liderliğinin görevini yerine getirmesi için ayrılan kısa süre, Üçüncü Reich'ta hüküm süren belirli sosyal durum ve atmosfer gibi faktörleri burada yazmak imkansızdır. Ek olarak, Sonderkommando X'in faaliyetlerini değerlendirmek için tek kriterin, büyücülerin ve cadıların girildiği kart endeksinin büyümesi olduğu ve malzemenin hiç işlenme kalitesi olmadığı unutulmamalıdır . Himmler, bilimsel keşiflerle değil, propaganda materyalleriyle ve kendi ersatz dininin oluşumuyla ilgilendi. Ve şimdi buna birçok Alman arşivinin SS servisleriyle işbirliği yapma isteksizliğini de ekleyin. Bu nedenle, kural olarak, hiçbir şekilde düşük eğitim seviyesi ve SS nedeniyle hatalar yapıldı , ancak bir dizi tamamen farklı öznel nedenden dolayı.

Doğal olarak, SD personelinin çalışmaları, bu konudaki çalışmanın bilimsel gelişmeleri ile karşılaştırılamadı. Ama "Project X" uzmanları, bir kez daha tekrarlıyorum, bilimsel gelişmelerin sorumluluğunu almadılar , kayıtlı büyücülük vakalarının basit bir kaydını tuttular . Ayrıca, savaş yıllarında büyücülük süreçlerinin incelenmesini önemli askeri görevlerle eşitlemenin çok zor olduğu unutulmamalıdır.

Böylece, "Zonderko manda X" in 9 yıllık faaliyetinin ana sonucu, 3670 idam cadı hakkında bilgi içeren "cadı kart dosyası" idi ve cadıların işlerine ilişkin soruşturmalarda 33.846 kart vardı. Ek olarak, kart dizini ayrıca bir dizi

TAMAM. belgelerin kopyaları, Ivtsy tarafından derlenen kapsamlı bir bibliyografya. Buna ek olarak, savaş nedeniyle aslında çöp. a. ve Nordland yayınevi tarafından özel kitapların yayınlanması ve büyücülük üzerine özel tarihi filmlerin çekilmesi gibi taahhütler üstlenmek.

"Dosya dolabının" kendisi, örnekleri Spengler tarafından kişisel olarak geliştirilen kartlardan oluşuyordu. Beyaz bir A4 kağıt sayfası olan her kart 57 alan içeriyordu. " Zonderkommando X" çalışanlarının faaliyetlerinin çoğu, bir masada oturan arşivlerde elde edilen bilgileri "cadı kartının " uygun sütunlarına aktarmalarından oluşuyordu. Kural olarak, cadılar hakkındaki bilgiler genellikle seyrek olduğu için bu formlar hiçbir zaman tamamen doldurulmadı. Spengler'in bu formları derlerken neye rehberlik ettiği hala net değil . Büyük olasılıkla, Alman Etnografya Atlası'na güveniyordu.

Formları doldurma süreci de sadece bir formalite değildi. Birkaç aşamadan geçti . Her aşamada ilgili makamların onayı gerekiyordu. Sonuç olarak, formların her biri aynı zamanda

onaylandığı "Zon Derkommando X" liderliğinde masaya geldi. Ancak bundan sonra form dosya dolabına girdi. Formülerde hangi sütunlar vardı : büyücünün adı, doğum yeri, idam yeri, kendisine yöneltilen suçlama, onun hakkında konuşan literatür veya kaynak ve ayrıca belirsiz sütunlar "Sorunlar I - . .. VIII."

"Proje X"in esasen kapalı olan faaliyetlerinin esas olarak aktif bir din karşıtı politikanın hazırlanmasına odaklanmış olması, "Sonderkommando X"i, elde edilen sonuçların açık bir şekilde tartışılmasından kurtardı. Ayrıca Himmler, SD liderliğinin faaliyetlerin sonuçlarını ***mümkün olduğunca geç*** duyurmasını ve Sonder Team X'in başarılarını uygulamasını tavsiye etti. Reichsführer, muhafazakar kilise çevrelerinde önceden olumsuz bir tepki uyandırmak istemedi, böylece Sonderkommando X çalışanlarının çalışmalarını karmaşıklaştırdı. Korkular oldukça adildi . Gördüğümüz gibi, Katolik olan birçok arşiv çalışanı, “yeni bir Nasyonal Sosyalist dünya” fikirlerini dile getiren SS adamlarıyla işbirliği yapmak konusunda çok isteksizdi. İlk başta SS araştırmacıları, gelişmelerini Nasyonal Sosyalizmin dünya görüşü düşmanlarına adanmış referans kitaplarının hazırlanmasında uygulayabildiler, " Masonlar", "Yahudiler", "modern mezhepler" sözlük girişlerinin hazırlanmasında aktif rol aldılar. Yayınları , başlıca Nasyonal Sosyalist filozoflardan biri olan Ernst Krik tarafından yayınlanan A People in the Making dergisinde de bulunabilir . Bu dergide Franz Siecke, Masonik yeminin inşası hakkında bir makale yayınladı, Herbert Hagen, Adolf Eichmann ile birlikte Yahudilerin yeniden yerleşimi için planlar geliştirdi . Birkaç istisnadan biri, cadılar sorununu ele alan bir metin, "Yanmış Tanrı" makalesiydi. Yazarın Fr harflerinin arkasına sakladığı Engizisyoncu El Kitabından uzun alıntılar içeriyordu. M., bir Fransisken manastırında keşfedildi. Makalenin, o sırada Alman nüfusunun “yabancı Katolik inancına” direniş sorununu inceleyen Friedrich Muravsky (Fr. M.) tarafından yazıldığını yalnızca inisiyeler bilebilirdi. Ancak Spengler ve Levin'in "Almanya'da Misyonerlik Sorunu"na adanan makalesi yayınlanamadı. Spengler'in kendisine göre , bu yayın ideal olarak "Project X" bakış açısıyla hazırlandı ve ana motifi "Alman yaşam güçlerinin Alman ruhunun düşmanlarıyla" mücadelesiydi. İkincisi kategorisinde kayıtlı; Hıristiyanlık, Masonluk, Yahudilik, Marksizm. Alman halkı onlarla birlikte görünmez bir mücadele yürüttü ve belirli bir ulusal yapı yarattı.

1942'de Rudolf Levin , Proje i'nin bir parçası olarak yayınlanacak olan yayınların bir listesini hazırladı.

Makalelerin hem biçim hem de içerik olarak önceki tüm materyallerden temelden farklı olması gerekiyordu.Logoya ek olarak, SD'de bireysel sorunları kapsayacak özel kitap serileri planlandı. Örneğin, Ataların Mirası'na ait olan Nordland Yayınevi'nin , Masonik Sorunun Kaynakları ve Sunumu adlı çok ciltli bir dizi yayınlaması gerekiyordu. Rudolf Levin'in önerdiği tez savunmasından sonra, iki kitap dizisinin başlatılması planlandı: Siyasi Kilisenin

Kaynakları ve Resimleri ile X Sorusuna İlişkin Kaynaklar ve Yorumlar. Levin'in tez taslağı skandal olarak kabul edildi ve Münih Üniversitesi'nde değerlendirilmek üzere kabul edilmeyi reddetti. Görünüşe göre tezin seviyesi gerçekten çok zayıftı, çünkü ret, hatırladığımız gibi, Ahnenerbe'nin küratörü olan dekan Walter Bust'tan geldi. Ernst Merkel daha az hayal kırıklığına uğramadı. SD'nin liderliği, tezinin savunmasında ona yardım edeceğine söz verdi. Ancak Giessen Üniversitesi Felsefe Fakültesi dekanı, taslağı değerlendirilmek üzere kabul etmeyi reddetti. Merkel'e gelen cevap , çalışmalarının savaş bittikten sonra değerlendirileceğini söyledi.

Popüler hakkında konuşursak veya Üçüncü Reich'a koydukları gibi “halk” edebiyatı, o zaman Reichsführer SS, Friedrich Norfolk'a bu yönde çalışma emanet etti. Çekoslovakya'nın Sudetenland'ından bir Alman yazar olan Norfolk, İmparatorluk Edebiyat Ödülleri'nin birden fazla kazananıydı. 1940 gibi erken bir tarihte Himmler ve Ziks'in dikkatine geldi. Haziran ayının başında, bu yazar RSHA'nın VII Ofisi personeline kaydoldu ve iki ay boyunca "Proje X" in belgeleri ve kart dosyası ile çalıştı. Sonra Norfolk) bir emir aldı - altı ay içinde, temeli Osnabrück'teki olaylar olacak olan tarihi bir roman yazmak için. 12 Mayıs 1943'te yazar, romanın yayınlanması için Nordland yayıneviyle bir anlaşma bile imzaladı. Daha sonra üzerine bir rom yazma fikri büyüyerek cadılara adanmış bir üçleme yaratma niyetine dönüştü. Norfolk'a bu görev için yaklaşık üç yıl verildi. Himmler bu çalışma için eskizleri gördüğünde, Norfolk'un çalışmasının verilen sorunları çözmediğine karar verdi . Bundan sonra, yazara sıradan bir Almanın yeterince hızlı okuyabileceği kısa öyküler (80-100 sayfa) oluşturmasını tavsiye etti. Ama savaşın sonu gelecek ve "cadı kitapları" çok çabuk unutulacaktı.

SD'nin derinliklerinde, önerilen kitap serisini tamamlayan özel açıklayıcı albümler oluşturma fikri de ortaya çıktı. İlk albümün yalnızca cadıların, cehennem resimlerinin ve cehennem yaratıklarının (ziyafetler, kurt adamlar vb.) İkinci ciltte, infazları, işkenceyi, büyücülerin denemelerini gösteren çizimlerin yayınlanması planlandı. Aynı albümde, cadıların zulmüne ilişkin en ilginç belgelerin tıpkıbasımlarının bir ek olarak yerleştirilmesi planlandı . Ancak Ocak 1942'de Rudolf Levin tarafından önerilen bu proje hiçbir zaman devamını bulamadı. Bu arada, benzer bir düşünce bir zamanlar Almanya'yı dolaşan Spengler tarafından da dile getirildi. Mümkün olduğunda, "hatıralı yerleri" (cadı kuleleri, işkence odaları, işkence aletleri vb.) fotoğrafladı. Hatta benzer bir temaya sahip özel bir fotoğraf koleksiyonu oluşturmayı bile amaçladı , ancak resmi iş bunu yapmasına izin vermedi.

En son teknolojinin ardından, Reichsfuehrer SS, Project X'in sinemanın güçlü propaganda ortamını kullanması gerektiğine karar verdi. O sırada Leipzig'de bulunan Norfolk, bize zaten tanıdık gelen bir "cadı üçlemesi" uydurmakla kalmayıp, aynı zamanda bir oyun yazarının yeteneğini göstermek ve bir "cadı filmi" için bir senaryo yazmak zorunda kaldı. Ama

Himmler, Norfolk'un yeteneklerini abarttı . Sonuç olarak, "Kinoproekt X" SS-Hauptsturmführer Heinz Ballensifen u. Bir zamanlar, bu adam Joseph Goebbels başkanlığındaki Propaganda Bakanlığı'nın bir çalışanıydı. Ballenzifen, anti- semitik ajitasyon "Ebedi Yahudi" nin yaratılmasında aktif rol aldı . Doğru, cadılar hakkında asla bir film yapmadı. Ancak Sonderkommando X ile iki yıllık işbirliğinden sonra, RSHA'da "Yahudi sektörü" başkanı olarak çok iyi bir görev aldı.

"X Projesi" tarihinde özel bir an, Alman ordusunun sadece altı ayda Avrupa'nın çoğunu işgal edebildiği zaman geldi. Artık Sonderkommando X çalışanları tüm arşivlere, kütüphanelere ve özel koleksiyonlara el koymaktan çekinmediler. Ancak ilginç olan, SS'nin eline geçen belirli personelin çoğunun SD veya Wewelsburg'un karargahına yönlendirilmemiş olmasıdır. Sachsenhausen toplama kampına gönderildi . "Özel mahkum" - Herbert Blank'ın tutulduğu oradaydı. Bu adam bir zamanlar NSDAP'nin "sol kanadında" en önde gelen isimlerden biriydi. Otto Strasser ile birlikte Nazi partisinden ayrıldı ve Führer'e karşı şiddetli bir mücadele başlattı. Ünlü açıklayıcı broşür "Hitler = Wilhelm III"ün yazarı Blank'dı. Naziler iktidara geldikten sonra ülkeden kaçmak için zamanı olmadı ve Gestapo tarafından yakalandı. Himmler muhalefet yayıncısına ilgi göstermediyse kaderi mühürlendi . Gerçek şu ki, Herbert Blank sadece solcu bir Nasyonal Sosyalist ve Otto Strasser'in bir ortağı olarak değil, aynı zamanda köylü savaşının tarihini ele alan birkaç tarihi roman ve hikayenin yazarı olarak da biliniyordu. Esasen, Blank, Norfolk'un yedeğiydi. Bu çalışmanın neden yapıldığından bile şüphelenmeden , kendisine sunulan malzemeleri isteyerek işledi, makale ve hikayelerin eskizlerini yaptı. Belki de sadece bu sayede toplama kampının cehenneminde ölmemeyi başardı .

"X Projesi"nin uygulanmasıyla ilgili arsa aslında cevaplardan daha fazla soruyu gündeme getiriyor.Çalışanlar neden sadece eylemleri ve belgeleri değil, aynı zamanda sihrin temellerini de incelediler? Sonderkommando üyeleri hangi gelişmeleri gerçekleştirmeyi başardı? Sonderkommando X neden birdenbire konforlu Leipzig kitap deposundan Berlin Mason locasının rahatsız edici binasına taşındı? Sonderkommando'nun faaliyetleri hakkında bazı sorular cevaplanamadı, çünkü savaş sırasında faaliyetlerini kapsayan birçok belge kayboldu. Kesin olarak tek bir şey söylenebilir: Himmler bir kez daha amacına ulaşamadı - yeni Alman dininin tutarlı ve mantıklı bir "inşasını" yaratamadı.

Beşinci Bölüm

Hermann Wirth'in Yükselişi ve Düşüşü

Rahip ona cevap verdi: “Üzgün değilim Solon; Her şeyi sizin ve devletiniz için anlatacağım

ama her şeyden önce miras olarak aldığı, hem şehrinizi hem de şehrimizi yetiştirip yetiştirdiği tanrıça adına.Ancak Atina'yı tam bin yıl önce kurdu. , tohumunu Gaia ve Hephaestus'tan alıyor ve bu şehrimiz daha sonra . Böylece, dokuz bin yıl önce, yasalarını ve en büyük başarısını size kısaca anlatacağım bu yurttaşlarınız yaşadı ; daha sonra, boş zamanlarımızda, elimizdeki harflerle her şeyi daha ayrıntılı ve sırayla öğreneceğiz.

Platon 'ia yut. Timaios

Hermann Wirth'in adı, her zaman Nazi mistisizminin ortaya çıkışı ve gelişimi ile ilişkilidir. Bu yarı Hollandalı yarı Alman , 1885'te Hollanda'nın Utrecht şehrinde bir öğretmenin ailesinde doğdu. Bir genç olarak, Wirth beşeri bilimlere ilgi gösterdi. Leipzig ve memleketi Utrecht'te felsefe, Alman çalışmaları, tarih ve müzik teorisi okuduktan sonra, etnograf John Meyer ile birlikte The Sunset of Dutch Folk Songs adlı eseri yayınladı. O zaman bile, genç yetenekli bilim adamı, tüm Avrupa'yı dönüştürmeyi planlayan romantik-milliyetçi örgütlerin ideallerini paylaşan pan-Germanizm fikirlerinin ateşli bir destekçisiydi. Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesi onu Hollanda filolojisi öğrettiği Berlin Üniversitesi'nde buldu. Tereddüt etmeden Kayzer'in ordusu için gönüllü oldu. Genç bir uzmanı fark eden Alman komutanlığı onu "Flaman hareketi" yaratmaya gönderdi. Büyük olasılıkla, sözde "Flaman aktivistler" ile bir Alman subayı olarak görev yaptı. Ayrılıkçı olan bu insanlar, uzun zamandır Fransa merkezli Valon Bölgesi ile kültürel ve siyasi bağları koparmayı hayal ediyorlardı. Wirth'in tüm bunlarda nasıl bir rol oynayacağı hala belirsiz . Daha sonra kendisi Almanya ve Flanders üzerine yapılan bahis hakkında belirsiz bir şekilde yazdı . Biyografilerini yazanlar, o sırada Büyük Alman düşüncesinin tutarlı bir taraftarı olduğunu kaydetti. Bu cümle neredeyse hiçbir şeyi açıklamadı. Muhtemelen hepsinden önemlisi, Wirth aynı zamanda bir Alman völkisch unsuru eklediği Büyük Hollanda fikrinin de bir savunucusuydu. [7]Ancak, görünüşe göre, “Büyük Hollandalı federalistler ”, bu fikrin savunucuları kendilerini bu şekilde adlandırdılar, Alman yanlısı yurttaşlarını dinlemediler . Bu, en azından Eylül 1916'da Kaiser Wilhelm II'nin ayrılıkçı fikirleri yaydıkları için tüm Hollandalı "Waldeutsche" (gönüllü olarak Alman olan insanlar) unvanlı profesörlerinin fahri unvanını elinden almasıyla kanıtlandı. Wirth bu Hollandalıların kaderini paylaştı .

Wirth'in bir zamanlar "Landbond der Deitsche Treckvogcl" - Alman "Wandervogel" ("Göçmen Kuşlar") benzeri, muhafazakar bir genç olan "Hollanda Göçmen Kuşlar Birliği"

[7]"Völkische", Almanya'da kitlesel bir "kültürel-politik" harekettir (Almanca'dan kelimenin tam anlamıyla "popülizm" olarak çevrilmiştir). 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren, yöntem kitlesel düzeye uyarlandı, milliyetçilik , pan-Almanizm, jeopolitik, sözde-Semitizm, sosyal Darwinizm ve gerici (feodal) romantizm fikirlerini çoğalttı ve yaydı. "Völkisch"in başarıları - hem metodolojik hem de ortak propagandanın estetiği - Nazizm tarafından ya da daha sonra neredeyse tamamen bütünleştirildi.

örgütünün bir üyesi olduğunu öne sürme girişiminde bulunabiliriz. doğaya dönüşü ve romantik milliyetçiliği vaaz eden hareket .

Wirth 1917-1918'de ne yaptı? Bir zamanlar Brüksel Üniversitesi'nde Flamanca öğretti . Peki pan-Cermenist Wirth neden o zamanlar fazla gelir getirmeyen hayatını öğretmenlik yaparak kazanmayı tercih ederek Almanya'ya dönmedi? Bunun nedeni, muhtemelen, monarşinin çöküşünden sonra cumhuriyetin gerici uzmanları , özellikle de yabancı olanları terk etmeye karar vermesi gerçeğinde yatmaktadır. Wirth Almanya'ya ancak 1923'te döndü . Marburg'a yerleşti ve uygun bir iş bulamayınca özel araştırmalar yaptı. Burada İnsanlığın Kökeni kitabı üzerinde çalışmaya başladı . Beş yıl sonra Jena'da yayınlandı. Bununla birlikte , Alman çalışmaları araştırmasının ana konusu olmaya devam etti. Burada bilimsel çıkarları milliyetçi inançlarla iç içe geçti ve patlayıcı bir karışım yarattı. Aslında örtüşen bilimsel ve politik hedefleri, Weimar Cumhuriyeti'ne ve liberal bilime karşı çıktığı saf Alman maneviyatını canlandırmak ve güçlendirmekti. O zamanın völkisch kampında bulunan birçok yayıncının aksine, Wirth teorilerinin yeterli bilimsel gerekçeye sahip olmasını sağlamaya çalıştı. Bununla birlikte, şimdi onun kanıt sistemi şüpheliden daha fazlası görünebilir. Daha tezinde, Hollanda halk şarkılarının unutulmasının, barışçıl bir ekonomik sistemin gelişmesiyle önceden belirlendiğini, ekonomik sistemin kozmopolitleşmesinin Hollanda kültürünün trajik çöküşüne yol açtığını yazmıştı. Kendi dünya vizyonunu yaratarak, çok özgün bir tekniğe güvenmeye karar verdi. Akdeniz halklarının yazı sistemlerini, Kuzey Afrika kabilelerinin sembolizmini, Kuzey Amerika Kızılderililerinin ve Eskimoların lehçelerini özetleyerek , Kuzey Atlantik havzasının halklarının kültürel bir topluluğu olduğu sonucuna varmıştır. Bunu doğrulamak için, bazı nedenlerden dolayı kıtanın kuzeyinde değil, Güneybatı Avrupa'da bulunan yazılı anıtlara atıfta bulundu. Bu tür belgelere dayanarak, eski bir tek tanrılı [8]dinin varlığını çıkardı. Artık romantik milliyetçilikten daha yüksek bir hedefin peşinden gitmeye başladı. İskandinav ırkının yeniden canlanması ve uygarlığın “lanetinden” kurtulması için bir itici güç olarak hizmet etmesi beklenen o eski dini, onlara gerçek köklerini unutturan kötülükleri yeniden yaratmak istedi .

Wirth küçük başlamaya karar verdi. "Medeniyetin lanetinden" kurtuluş, Wirth'in etrafındaki fanatik destekçileri birleştirdiği ve onlara "İskandinav vejetaryenliği" vaaz ettiği Marburg'da gerçekleştirilmeye başlandı . Wirth , karısı Margaret'le birlikte yürüdükleri eski Germen kostümlerini restore ederek çevresine Nordizm'ini göstermeye çalıştı . Daha sonra, Naziler iktidara geldikten sonra, 20'li yılların başında NSDAP ile işbirliğini kendisine bağladı. O zaman, iddiaya göre bu partiyi gerçek Alman yaşam tarzını geri getirebilecek güç olarak

[8]Monoteizmi savunan.

'Bu, NSDAP "Horst Wessel"in parti marşından bir dize: Ex *schau'n aufs Hakenkreutz voll Hqffnung schon Millionen - Milyonlarca umut dolu, gamalı haça bakın*

görüyordu. Nazilerle gerçek temaslar çok daha mütevazıydı. Ağustos 1925'te , NSDAP "bira darbesinden" sonra yeniden canlandığında, Wirth bir Nazi oldu, ancak zaten Temmuz 1926'da Nazilerin kampını terk etti. 1930'larda eylemini, partisiz bir lider olarak nasyonal - sosyalist hareket için çok daha fazlasını yapabileceği gerçeğiyle açıkladı ve iddiaya göre Hitler'in kendisinin çıkışını onayladı. Aslında, tarihi araştırmasına sponsor olan Yahudilerle ilişkilerini bozmak istememesi, hamlesini önceden belirledi. Aslında Hitler'le ancak 1929'da Münih'te ders verirken tanıştı. Et yemeyen Führer, Wirth'in "İskandinav vejetaryenliği"ne yoğun ilgi gösterdi. Wirth, Nasyonal Sosyalizme duyduğu sempatiyi ancak 1931'de “Almanya ne derim?” başlıklı makalesinde açıkça ilan etti. İçinde gamalı haç sadece Alman antikliğinin bir sembolü değil, aynı zamanda onu Nasyonal Sosyalist şarkıda söylendiği gibi "milyonlarca umut dolu" [1] bir yenilenme ve yükseliş işareti yaptı . Dahası, Wirth için gamalı haç hiçbir şekilde ölü bir siyasi sembol değildi - ona bir ruh ve özel bir anlam bahşetmişti.

Ocak 1933'te Naziler iktidara geldikten sonra Wirth, Hitler'e ve Nasyonal Sosyalizme hayran olduğu The Signs and Soul of the Swastika'yı yayınladı . Hitler bu eserle tanışmış ve Wirth'in daha önceki eseri "İnsanlığın Kökeni"nden bahsettiği için onayını ifade etmiştir. Büyük olasılıkla, bu kitapla, Wirth'in kişisel olarak sunduğu parti yayıncısı Hugo Bruckmann'da tanışabilirdi . Nasyonal Sosyalistler iktidara gelmeden önce bile ince bir siyasi içgüdüye sahip olan Wirth, kaderini onlarla ilişkilendirmeye karar verdi. Ekim 1932'de Mecklenburg'dan gelen Nazilerin Bad Doberan kasabasında bir "Antik Çağın Ruhani Tarihi Araştırma Enstitüsü" kurma davetini kabul etti . Bu teklife sadece isteyerek cevap vermekle kalmadı, hatta Berlin'de kurduğu Hermann Wirth Society'den ve sayısız fanatik destekçisinden bile ayrıldı. Ahnenerbe'nin öncüsü olacak olan yapıyı Bad Doberan'da kurdu . Devlet sübvansiyonu alarak, burada kendi emellerini gerçekleştirmekte tamamen özgürdü ve en önemlisi, diğer Almancılar tarafından eleştiriye açık *değildi* . İkincisi, Wirth'e göre, çoğunlukla yüksek öğretimde öğretmenlik, ona şiddetle karşı çıktı. Bunun nedeni, Alman halkına ve Almanya'ya olan özverili bağlılığını düşündü. Wirth abartmadı ya da abartmadı. Alman üniversitelerine, radikal bilimsel akımları ve völkisch popülerleştiricileri küçümseyen muhafazakar bilim hakimdi . Öte yandan, tüm “völkisch” araştırmacıları gibi Wirth de, bilimsel olarak tanınmalarını engelleyen belirli bir aşağılık duygusuna sahipti. Wirth'in akademik bir eğitim almasına ve bir takım bilimsel çalışmalara sahip olmasına rağmen, üniversitelerin kapıları ona kapalı kaldı. Bunun nedeni, esas olarak antik tarihi incelemek için sözde bilimsel yöntemlerdi. Sonuç olarak, yarı devlet araştırma merkezi çerçevesinde çalışmak zorunda kaldı. Adil olmak gerekirse, araştırmasının er ya da geç kendisine muazzam bir başarı getireceğine sıkı sıkıya inanan Wirth'in , böyle bir durumun devlet desteğinin tamamen yokluğundan çok daha uygun olduğunu not ediyoruz.

Alman profesörlüğüne karşı olumsuz tutumu, yalnızca bilimsel kibir tarafından değil, aynı zamanda yüksek öğrenimde azalmayan Wirth'in çalışmalarının bilimsel değeri hakkındaki tartışmalar tarafından da belirlendi. Ancak burada, dedikleri gibi , tüm bilim adamları sonuçları konusunda şüpheci olmasa da, herkese aynı fırçayla davranmayı tercih etti. Örneğin, o zamanın önde gelen filozoflarından Alfred Baumler, Wirth'le yaptığı bir konuşmadaki ironik eleştiri ve alay konusuna prensipte karşı çıktı . 1933 yılında Hermann Wirth Bilim için Ne Anlama Geliyor? Wirth ve Alman bilim adamları arasındaki çelişkilerin bilimsel olarak değil, tanınmayan ve araştırmacının sosyo-politik görüşleri tarafından önceden belirlendiği bakış açısını belirtti.Aynı kitapta, ünlü Almancı Gustav Neckel, Wirth'in kendisinin olduğunu yazdı. Kendi hatalarının farkındaydı, bağımsız bir pozisyon almaya çalıştı, birçok bilim insanı ise bu araştırmacının eleştirisinden ateş altında kaldıkları moda teorilere kapıldı .

Ancak ünlü bilim adamlarının ve araştırmacıların şefaatine rağmen Wirth bilim dünyası tarafından reddedildi. Bilimsel çevrelerin görüşü, yöntemlerinin bilimle hiçbir ilgisi olmadığı konusunda genel olarak hemfikirdi ve Taş ve Tunç Çağı'nda insanların Cennete bir baba ve Dünya'ya bir anne olarak taptıkları teorisi kesinlikle saçmaydı. Bu sırada Mecklenburg'dan bir teklif aldı.

Birkaç asistanın Virtu'ya yardım etmesi gerekiyordu. Ancak kısmi hükümet desteğiyle bile, bilim dünyası tarafından reddedilerek önemli bir başarıya güvenemedi. Yeni Araştırma Enstitüsü'nün çalışmalarının ana odak noktası, Germen ilkel bölgelerinden kaya resimlerinin kopyalanmasıydı. Daha 1932'de Mecklenburg hükümeti, Wirth'in "Ulusların Kuzey Anası ve Ataların Ahitleri" raporunu doğal bir iç mekanda sahnelemesine onay verdi. Ancak bu üretim gerçekleşmeye mahkum değildi. Bunun nedeni basit - para eksikliği. Finansman , Naziler iktidara geldikten sonra bile ortaya çıkmadı. Hitler'in kendisi Wirth'in "İskandinav dünya görüşüne " pek az sempatiyle yaklaşıyordu. Eskiden şöyle derdi: “Kendi İskandinav dinlerini yaratan bu profesörler ve müstehcenler benim için kesinlikle her şeyi mahvediyor. Buna neden izin veriyorum? Karışıklık getiriyorlar . Ve herhangi bir karışıklık verimlidir. Yeni imparatorluk hükümetinin bu tutumu Wirth için ağır bir darbe oldu. Bilimsel projelerinin mali açıdan güvensiz olduğu ortaya çıktığından, Bad Doberan'daki tüm araştırmalarını durdurmak zorunda kaldı. Yeni rejim araştırmacıya küçük bir reverans yapsa da, 1933'te Wirth "Alman dutunun onayı için" profesör unvanını aldı ve Berlin Friedrich-Wilhelm Üniversitesi'nde aylık maaşlı bir me-o öğretmeni verildi. 700 Reichsmark. O zamanlar, bu günlük yaşam miktarı, Wirth'in sekreter ve ev öğretmeni olarak yarı zamanlı işlerden vazgeçmesine ve kendini yalnızca araştırmaya adamasına yetecek kadar büyüktü. Öğretmenin maaşı hiçbir şekilde onun için tek finansman kaynağı değildi. 1933'ten itibaren İskandinav ırkının antik tarihi

üzerine gezici bir serginin direktörlüğünü yaptı. Buna ek olarak, Wirth teorisinin hayranlarından oldukça cömert bağışlar aldı: Darmstadt'tan Mathilde Merck, Bremen'den Senatör Rosalius, Prenses Marie-Adelheid Rens, sanayi ve ticaret evlerinin temsilcileri. Örneğin, Rosalius, önce Berlin'de, sonra Bremen'de düzenlenen gezici bir serginin organizasyonuna aktif olarak katkıda bulundu. Bir takım aksiliklere rağmen Wirth, tarihi bir kostüm eylemi fikrinden vazgeçmedi. Destekçilerinin Prusya Kültür Bakanı Bernhard Rust'ı bu etkinliğe olan ihtiyaç konusunda ikna edebilmelerini istedi . Performansın organizasyonu elbette devlet tarafından ödenmek zorundaydı . Ancak ne prenses ne de senatör bakanı ikna etmeyi başaramadı - sıradaki proje yu kez başarısız oldu.

Wirth, kendisine dikkat çekmek için son kozunu kullanmaya karar verdi - daha çok "Ura-Linda Günlükleri" olarak bilinen Eski Frizce bir belgenin çevirisini yayınladı . Bu belgenin, MÖ 6. yüzyıldan başlayarak Frizyalı Over de Linda ailesinin tarihini içerdiği iddia ediliyor . Bu vakayinameler 1872'de Hollandalı bilim adamı Otgem tarafından incelenmişti. Bir yıl sonra, 1873'te başka bir Hollandalı, Beckering-Winkers, el yazmasının tarihi bir sahtecilik olduğunu iddia etti . Ona göre, aşağıdaki gerçekler bunun işaretleriydi: birincisi, orijinalin runik yapısı açıkça Latin dilinden ödünç alındı, ikincisi, orijinal dil çarpıtıldı Eski Frizce veya Felemenkçe Eski Frizce tarzına dönüştürüldü; üçüncü olarak, el yazmasının kağıdı 1850'de yapıldı ve daha sonra ona daha eski bir görünüm verildi.

Wirth, elbette, tamamen farklı bir görüşe sahipti. Kendisi bu belgeyi 1923'te incelemeye başladı ve sadece on yıl sonra araştırmasının sonuçlarını halka açma riskini aldı. Wirth, kitabının önsözünde şöyle yazdı: "Sahte "sahte" denen şeyin gerçekliğine kefilim ve ardından bakış açısını doğruladı. Ona göre, bu el yazması sahte olamazdı, çünkü Taş Devri sırasında Kuzey Denizi bölgesi halklarının yüksek dünya görüşünü aktardı ve eski zamanlarda dünya misyonlarını özetledi. Wirth, kağıdın suni yaşlanmasını, şöminenin yanında tutulması ve bu nedenle dumandan kararması gerçeğiyle açıkladı. Bu tür banal açıklamalar bir şoka neden oldu - herkes ondan uzaklaştı, Gustav Neckel gibi savaştan sonra Wirth ile birleşik bir cephede birleşme gereği hakkında konuşanlar bile. 1933-1934'te , Chronicles ile bağlantılı olarak sadece tembel bir kişi Vi'yi ağzına tekmelemedi . Çoğu bilim adamı, bu hipotezin inandırıcılığının o kadar küçük olduğuna inanıyordu ki, "Wirth'in teorisinin inşası basitçe çökmeye mahkumdur."

Almanya tarihinden silinmesi gerektiğini vurguladı.Fakat Rosenberg'in ofisinin bu şekilde olduğunu varsaymamak gerekir. Chronicle'ı yasaklayacak - bu açık bir abartı.Rosenberg'in ifadesi, partinin ideolojisi ile Wirth'in görüşleri arasında bir eşitlik işareti koyamayacağınız fikri olarak yorumlanmalıdır.Genel olarak, sansür komisyonu da dahil olmak üzere parti yapıları , Chronicle'ın görünümüne hiçbir şekilde tepki vermedi: bu kitapla ilgili resmi bakış açısı asla

ifade edilmedi.

Ama gerçek şu ki, 1933'ten 1934'e kadar olan dönemde Wirth tecrit altındaydı ve tüm bilim adamları için istenmeyen kişi haline geldi. Durum-. Propaganda yazarı Johannes von Leere rezil tarihçiyi SS Reichsführer Heinrich ile tanıştırdığında değiştim.[9] [10]Himmler. Von Leers ile yaptığı kişisel bir konuşmada Himmler, kendisi için bilimsel tanınmanın bir tür gösterge olmadığını ve Wirth'in çalışmalarını yakından takip ettiğini belirtti. Konuşma, SS şefinin gelecekte Wirth'i belirli tarihsel sorunları çözmek için kullanma sözüyle sona erdi.

Himmler'in tarihi hangi amaçla kullanmak istediği, onu zayıf bir nokta olarak görmesi gerçeğinden bellidir. Gündelik hayatın siyasi hedeflerine net bir şekilde odaklanmamak işte böyle bir şeydi. Himmler için bilim, yalnızca zamanımızın acil görevlerini yerine getiren veya yerine getirilmesine katkıda bulunan şeydi .

İlk başta, Himmler'in görüşünün özel amatörlüğü, acemi agronomistin doğa bilimleri argümanlarıyla hakim olduğu eğitimi ile açıklandı. Himmler, eski sınıf arkadaşları tarafından , yine de soyut soyut düşünme yeteneğinden tamamen yoksun olan kibirli ve iyi bir öğrenci olarak nitelendirildi. Daha sonra beşeri bilimlerle iletişiminde zorluklara neden olan tam da buydu.Himmler'in kendisi, Nasyonal Sosyalizmin mistik ve romantik fikirlerini vurgulamayı tercih etti , çoğu zaman biyolojik ırkçılığın yalnızca gerçek değerleri çarpıttığına inandı. Sonuç olarak, Himmler için bilimsel uygulama şöyle görünüyordu: mevcut gerçekler temelinde oluşturulan bilimsel bir hipotez yerine, kendisi Nazi dünya görüşünün normlarına uyması gereken hazır bir tez icat etti . Herhangi bir "rahatsız edici" gerçek varsa, bunlar ya atıldı ya da tanınmayacak şekilde değiştirildi. Böyle bir "bilimsel çalışma" örneği , SS şefinin Büyük Frederick'in eşcinselliğine ilişkin kanıtlarla ilgili aldığı karardır. Himmler, kişisel doktoruna “Bir düzine sertifika verildiğinde” dedi, “Onları bir kenara koydum ve geriye dönük olarak üretildiklerini beyan ettim. Sezgilerim , Prusya'nın güneş altındaki yerini kazanan adamın , zayıf iradeli eşcinsellik gibi eğilimlere sahip olamayacağını söylüyor (!).

---

[9]"... Hermann Wirth'in İnsanlığın Kökeni adlı kitabında anaerkilliği bir Nordik-Glantik yaşam biçimi olarak kurmaya çalışması tamamen yanıltıcıdır , ancak aynı zamanda ödül: güneş mitinin bir İskandinav mirası olarak kabul edilmesi. Anaerkillik sürekli olarak tanrılara atonik inançla, ataerkillik ise güneş mitiyle ilişkilendirilir. İskandinav erkeğinin bir kadına saygı duyması, tam olarak varlığın erkek yapısına dayanır. Küçük Asya'da Hıristiyanlık öncesi zamanlarda kadınsı ilke, heteroseksüeller ve kolektifler kültüne yol açtı.

[10]güney seks. Wirth'in verdiği topukların kanıtları bu nedenle inandırıcı olmaktan öte, III.

Otto Rahn

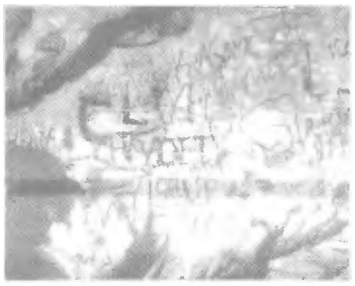

Otto Rahn, Cathar mağaralarını keşfediyor.

1937'de Ogto Ran'ı betimleyen bilinmeyen bir sanatçı tarafından çizim

Otto Rahn şöhretinin zirvesinde.

Otto Rahn hayali nişanlısıyla.

Otto Rahn rukonp'yo üzerinde çalışıyor ■Hpi cp.

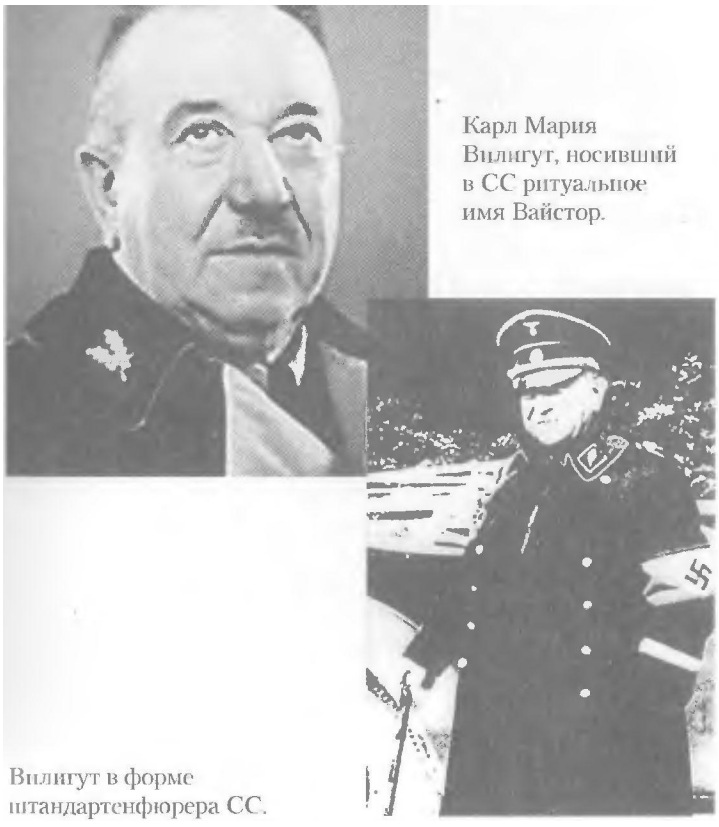

Карл Мария Вилигут, носивший в СС ритуальное имя Вайстор.

Вилигут в форме штандартенфюрера СС.

X.i. Karl Maria shgut'un igarita runik deyişi.

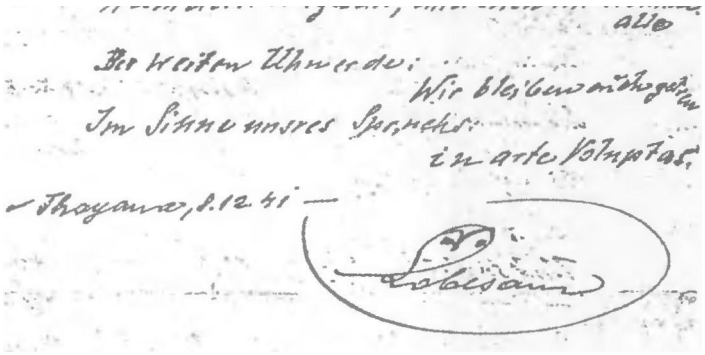

Wiligut'un imzası. Lobezam takma adındaki ilk harf, Schlaraffia toplumunun bir sembolü olan bir baykuş olarak tasvir edilmiştir.

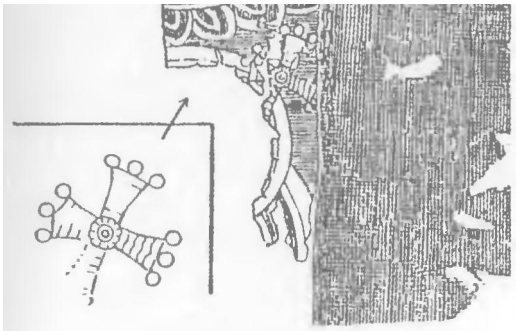

Манихейский крест.

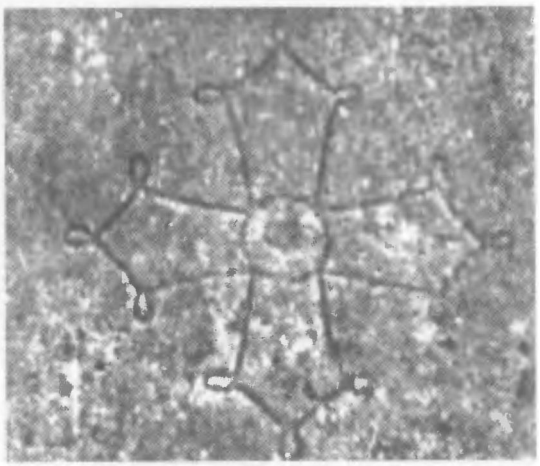

Крест катаров.

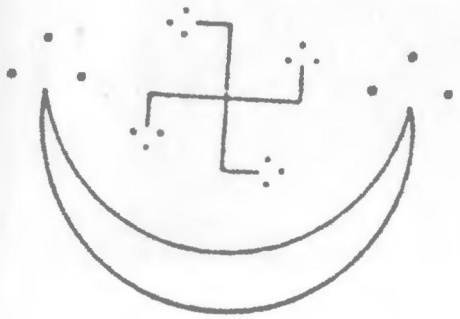

Набросок Шулера, изображающий его фамильный герб.

kişisel kahraman Wiligut. Gnostik motif açıktır: bir hilal ve birkaç noktayla çerçevelenmiş bir gamalı haç.

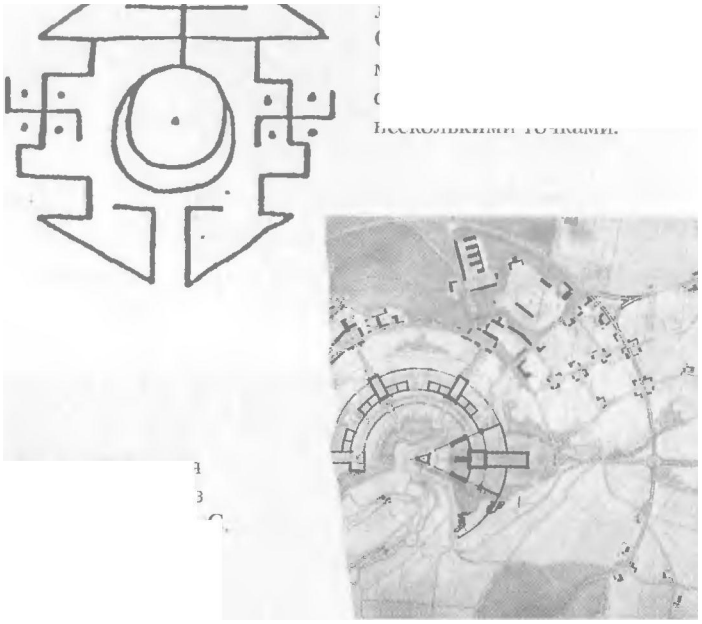

Wewelsburg kalesinin SS'nin ritüel merkezine dönüşüm şeması

Wewelsburg kalesinin duvarları.

Merkezi Wewelsburg kalesi olan "Kara Vatikan" modeli.

Longinus'un mızrağının ucu şeklinde Wewelsburg Kalesi.

Wewelsburg'un zeminine "kara güneş" şeklinde yerleştirilmiş mozaik.

Zemininde "kara güneş" bulunan Wewelsburg Salonu.

Wewelsburg Kalesi'ndeki çalışma odası.

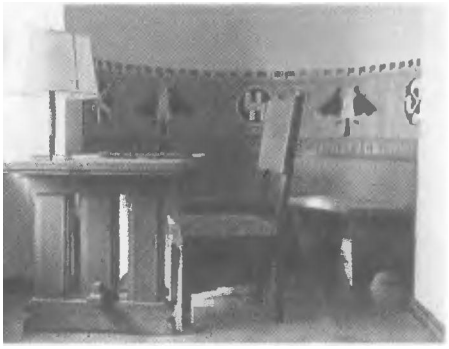

Wewelsburg Kalesi'ndeki kütüphane kütüphanesi .

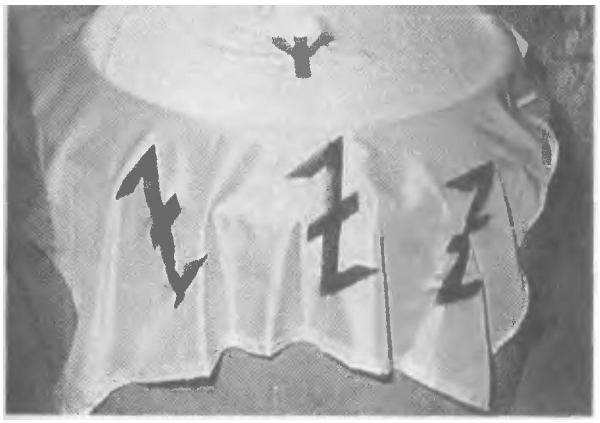

1990'ların ortalarında Wewelsburg Kalesi'nde düzenlenen mistik bir ritüele katılanlar tarafından bırakılan runik sembollü bir bez.

Tamamen büyücülüğe adanmış özel bir Nazi dergisi. Sayfanın alt kısmında "Özel Proje X" damgası bulunur.

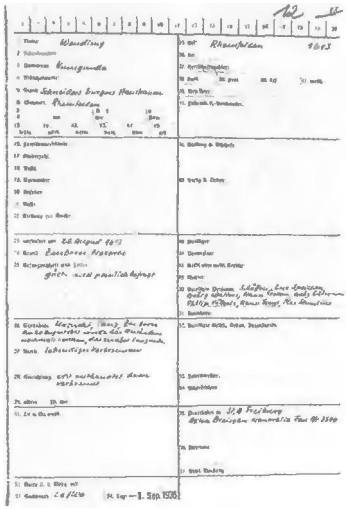

Heinrich'in cadının dosya dolabından kart

GISHM TTPYA

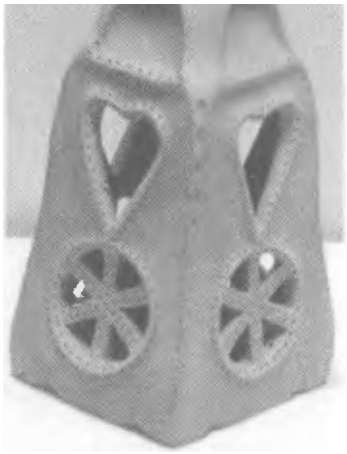

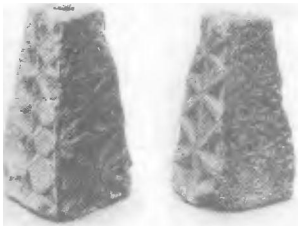

S S'nin bağırsaklarında ritüel amaçlı kullanılan Yule lambaları.

G. Wirth'in Yule lambaları için bir prototip görevi gören çömleği gösteren kitabından bir örnek.

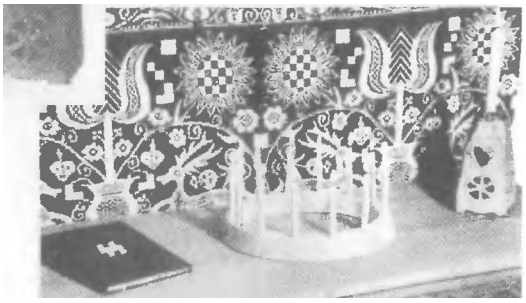

Yup lambası da dahil olmak üzere SS sunağı.

Himmler'in emriyle birkaç bin kaya parçasıyla çerçevelenmiş Sachsenhain'deki yol.

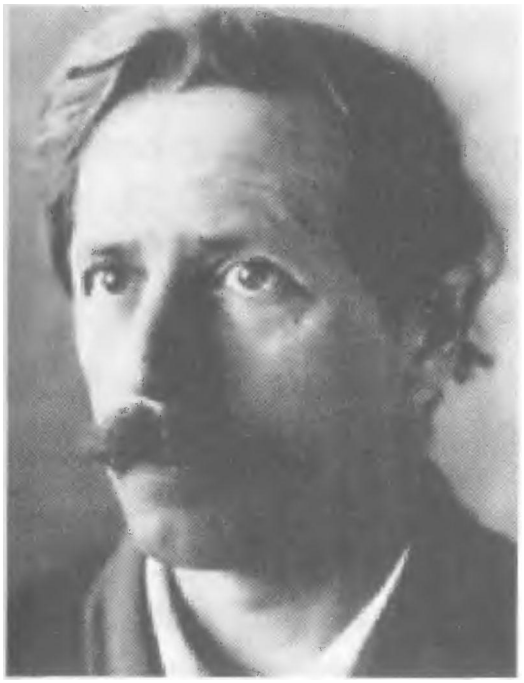

ve araştırma kariyerinin başında .

Hermann Wirth Ahnenerbe'nin başkanı oldu.

seferi sırasında G. Wirth .

.

Hermann Wirth tarafından keşif gezisi sırasında yapılan çizimler.

Küratör Anensrbe

Walter Wüst

Heinrich Himmler, Reichsführer-SS ve Ahnenerbe Başkanı

Sonderkommando X'in faaliyetlerini denetleyen Franz Siecke .

Ancestral Heritage'ın kurucularından biri olan Walter Darre.

"Ataların Mirası"nın halka üyeleri.

"Ataların Mirası"nın halka üyeleri.

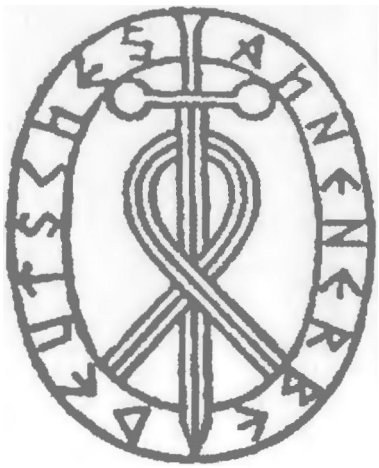

Ahnenerbe'nin orijinal amblemi.

Wolfram Sievers, imparatorluk lideri

Ahnenerbe.

Nürnberg Duruşmaları sırasında Wolfram Elekler.

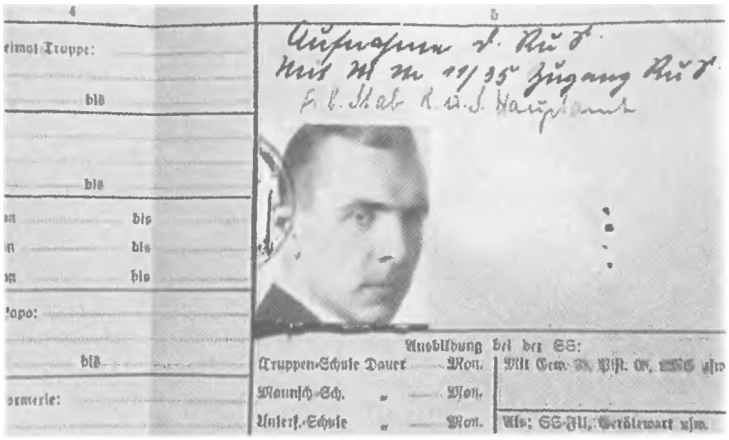

Ahnenerbe liderlerinden biri olarak Wolfram Znvers sertifikası.

En önemli SS ritüellerinden biri olan "Henry's Feast"in gerçekleştiği Quedlinburg Kalesi.

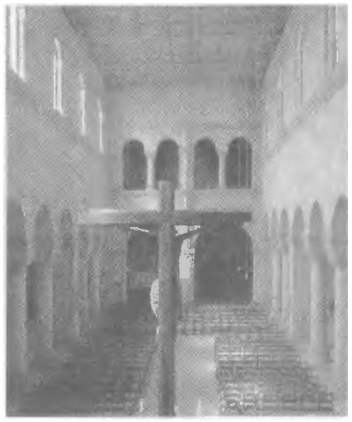

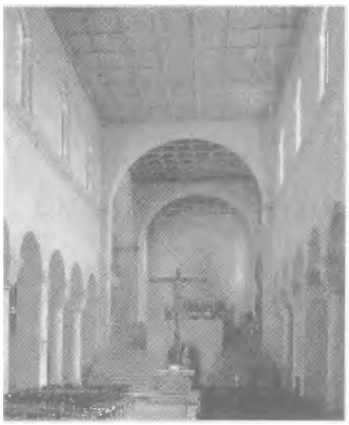

Genpiha I'in ("Ptittelov"!

Gördüğünüz gibi Himmler geleneksel bilimsel yöntemlere yabancıydı . Himmler, "Bir araştırmacının şu veya bu tezi kanıtlayabilmesi için, kozmosu oluşturan ve dünyanın ortaya çıkışının ve gelişiminin genel resmini oluşturan yüz binlerce mozaik parçasından yalnızca birini alması gerektiğine inanıyordu. ” Bilim adamının genel kabul görmüş yöntemlere başvurma cesareti varsa ve çalışma sırasında Himmler tarafından öne sürülen tezi değiştirdiyse, elde edilen sonuçlar Reichsfuehrer için kesinlikle işe yaramazdı. Böyle gözüpeklere, SS şefi sadece küçümseyici bir tiksinti hissetti. Himmler, "Bütün hayatı boyunca araştırma yapmak ve görünüşe göre her şey bittiğinde, onun yanlış yolda olduğunu keşfetmek, bir bilim insanının trajik kaderidir" dedi .

Himmler'in bilim adamlarına karşı tutumu her zaman belirsizdi. Bir yandan, olumlu tavrı için kendisine minnettar olacaklarına inanıyordu . Fizikçi Werner Heisenberg gibi bilimin aydınlatıcılarını kazanmaya çalıştı. Aynı zamanda mistikler ve çeşitli ezoterik örgütlerin temsilcileriyle temas kurmayı başardı. Himmler, 1938'de Bakan Wacker'a, "anlayamadığımız pek çok şey var" diye yazmıştı. Ancak amatörler de dahil olmak üzere kullanılmaları gerekir .” Bu "diğer şeylerin yanı sıra" Himmler'in kibirli şarlatanları SS liderliğinin isteklerini karşılayarak bu fikirlere akademik bir parlaklık kazandırabilecek yüksek eğitimli uzmanlarla değiştirme konusundaki gizli arzusuna işaret etti.

1934 sonbaharında Himmler, Wirth gibi kendini zor bir durumda buldu. Yeni rejimi koşulsuz olarak destekleyen profesyonel olmayan araştırmacılar ile genç Reichsfuehrer'e sadık saygıdeğer bilim adamları arasında seçim yapmak zorunda kaldı. İkincisi, Alexander Langsdorf ve Hans Schleif gibi profesörleri içeriyordu . Himmler tarafından eski Alman arkeolojik alanlarının kazılarına referans olarak atanan onlardı . Langsdorf, meslektaşları tarafından ilginç, idealist ve sempatik bir kişilik olarak hatırlandı. Alman Nasyonal Sosyalizm tarihinde çok tuhaf bir figürdü. Yüzyılın yaşı, 1898'de doğdu. Erken gençliğinden itibaren

radikal milliyetçi görüşlere sahipti. Savaştan sonra 1920'de otobiyografisini Sandro takma adıyla yayınladı. Geleneksel anı biçimini terk ederek , Fransız esaretinden kaçış hikayesini bir macera romanı şeklinde anlattı . 9 Kasım 1923'te Hitler darbesine katıldı - o zamandan beri Reichsführer SS ile yakın ve dostane ilişkiler sürdürdü. Bir antik tarih uzmanı olarak, 1927'de ünlü arkeolog Paul Jakobstiel'in rehberliğinde yazdığı tezini Marburg'da savunarak kendini kanıtladı. İki yıl sonra danışmanıyla birlikte Etrüsk kültürü üzerine bilimsel bir çalışma yayınladı. 1932'de bir üniversite öğretim görevlisi olarak kariyerine başladı (bundan önce Berlin Antik Tarih Müzesi'nde küratör olarak çalıştı). Naziler iktidara geldikten sonra, SS dergisi Black Corps'a düzenli olarak katkıda bulundu ve kendisini Reichsfuehrer SS'nin kişisel karargahının emrine verdi .

Hans Schleif'in hayatı daha az pitoreskti. Antik çağın mimarisine yoğun ilgi gösteren basit bir inşaat mühendisiydi . Langsdorf gibi, kişisel olarak Himmler'e bağlıydı. Antik tarih uzmanlarıyla yakınlaşma , Himmler'in tarih araştırmalarında tekel olduğunu iddia eden Alfred Rosenberg'in iddialarına direnmek istemesiyle açıklanır.Bir yandan milliyetçi olsalar da Himmler'in iddialarından korkmaları gerekirdi . dar amatörce görüşler. Ama öte yandan Rosenberg'in doktrinerliği ve dogmacılığı daha da korkunçtu. Bu nedenle bilim adamları iki kötülükten daha azını seçmek zorunda kaldılar. 24 Ocak 1934'te Rosenberg, partideki genel ve manevi eğitim konularını denetlemekle yetkilendirildi. Bu pozisyon, tarihçiler üzerinde doğrudan bir etki yaratmasına izin verdi. Langsdorff ve Schleif'i korkutan, sempatilerinin sarkaçlarını Himmler'e doğru sallayan şey buydu.

Rosenberg, Himmler gibi, dönemin etnografik ve tarihi yazılarını yakından takip etti. Kendine çok özel bir hedef belirledi : kendi dini ve siyasi görüşlerine dayanarak yeni bir Alman dini yaratmak istedi. Bu bile Himmler'e rakip olmak için yeterliydi . Rosenberg'e göre, Almanya'nın sosyal hayatı gibi tüm tarihsel araştırmaların yeni bir şekilde dönüştürülmesi ve kontrol edilmesi gerekiyordu) onun bölümü olmalıydı. Bu görevleri yerine getirmek için Rosenberg, genç tarihçi Hans Reinert'i yanına aldı.

Hans Reinert 1900 yılında doğdu. Guszav Kossina gibi ünlü bir bilim adamı tarafından bilime tanıtıldı. 1925'te Reinert, Tübingen Üniversitesi'nde zaten Privatdozent'ti ve 1929'da Yukarı Swabia'daki arkeolojik alanlar için popüler bir rehberin ortak yazarıydı . Reinert ve öğretmeninin değeri, Alman arkeologlar için Almanya'yı keşfetmeleriydi (o zamanlar tarihçiler esas olarak antik dünya ve Eski Doğu medeniyetleriyle ilgileniyorlardı). Kossina'nın etkisi altında , bilimde yalnızca Alman tarihi mirasının incelenmesiyle uğraşan bir “Völkisch” yönü oluşmaya başladı . Bu eğilim , Alman geçmişini ihmal eden ve klasik antikiteyi öven bir dizi bilim insanının geleneksel görüşlerine tamamen doğal bir tepkiydi . Kossina, geçmişin etnik yorumunun yeni bir yöntemini formüle etti. "Yerleşim arkeolojisi" olarak adlandırılan teorisi,

daha sonra kabilelerin ve halkların oluşturulduğu kültürel bölgelerin net bir şekilde tanımlanması ihtiyacını ortaya koydu. Görüşlerine göre, Almanya iki kültürel eyaletten oluşuyordu: Schleswig-Holstein ve Jutland. Almanya'nın Dünya Savaşı'ndaki yenilgisinden sonra, görüşleri milliyetçiliğin tutarlı bir tezahürü olarak algılandı. Siyasi konjonktür, öğrencilerinin öğretmenin fikirlerini çarpıtmasına neden oldu. Buna cevaben, bazı bilim adamları, Alman tarihinin diğer şeylerin yanı sıra Yunan felsefesi, Roma kültürü ve Hıristiyan dünya görüşü gibi faktörlerin etkisi altında oluştuğuna itiraz etmeye çalıştı . Ancak sesleri, rahmetli öğretmeninin mirasını yeniden canlandırmaya karar veren Reinert'in önemli bir rol oynadığı genel bir eleştiri korosunda boğuldu.

milliyetçi eğilimlere direnmeye çalışan bilim adamları arasında Carl Shewhart öne çıktı. Eski rakibi Cossina'nın aksine, bu bilim adamı Roma'daki arkeolojik kazılarda uzun yıllara dayanan deneyime sahipti ve bilimsel olarak doğrulanmış bir metodolojiye sahipti. 1902'de Frankfurt Arkeoloji Enstitüsü'nde "Roma-Alman Komisyonu"nun oluşturulmasını başlatan Shewhart'tı . 1908'de bilim adamı, Berlin Etnografya Müzesi'nde Antik Roma Tarihi Bölümünün direktörlüğüne atandı (Kossina sürekli bu pozisyonu iddia etti). Wilhelm Unfersait, bölüm müdürü olarak halefi oldu ve bu yapıyı bağımsız bir müzeye dönüştürdü. Yukarıda belirtildiği gibi, 1932 yılına kadar Himmler'in referanslarından Alexander Langsdorff bu müzede küratör olarak çalıştı.

Bu incelikler ve bilimsel rekabet, Langsdorf ve Reinert arasındaki düşmanca ilişkileri önceden belirledi. İkincisi , Cossina'nın epigonları tarafından desteklenen "Doğu Alman yönünün" ifadesiydi. Theodor Wiegand'ın etrafında toplanan "Batı Alman trendi"nin destekçileri onlara karşı çıktılar. SS himayesinde kazılar yapan Schleif ve Langsdorf'ta Reinert, sebepsiz yere potansiyel müttefikler gördü.

Bu çelişkiler salt bilimsel sorularla sınırlı değildi - yavaş yavaş politik bir karakter kazanmaya başladılar. 1932'de Reinert , Rosenberg "Alman Kültürü için Mücadele Birliği"nin ayrılmaz bir parçası haline gelen "Eski Tarihin İmparatorluk Grubu"nu yarattı. Bu organizasyon çerçevesinde, tüm Isgoriks-ouristleri toplama girişiminde bulunuldu. Daha sonra Reinert, Nasyonal Sosyalist Aylık E'de tüm tarih çalışmasının tamamen yeniden yapılandırılması için bir plan yayınladı. Nazilerin iktidara gelmesinden hemen sonra uygulamaya başladı. 1933'te Prusya Kültür Bakanlığı'na bağlı olarak " İmparatorluk Antik ve Antik Tarih Enstitüsü" kuruldu . Ancak bir ay sonra enstitü ile bakanlık arasındaki işbirliği sona erdi: Wiegand imparatorluk bakanı Bernhardt Rust'ı kendi tarafına çekmeyi başardı. Alman antik tarihi” (bu adım parti tarafından onaylandı). 1934'te, bu yapıların her ikisi de aslında Rosenberg bölümünün bölümlerinin görevlerini yerine getirdi. Aynı zamanda Himmler, Langsdorff'u kişisel karargahına tanıttı. Yeni bir personel , SS'nin bilgisi ile yürütülen

özel kazıların ilerlemesini denetleyecekti. Langsdorf'un, patronu ve Rosenberg arasındaki çelişkileri Dr. Reinert'e üstünlük sağlamak için kullanmak için bilinçli olarak SS'ye katıldığı güvenle söylenebilir .

, neredeyse liberal Wiegand ile işbirliğini memnuniyetle karşıladı . İki durum dikkate alınmadığında bu garip görünebilir: ilk olarak, SS şefi , tarih alanı da dahil olmak üzere Rosenberg'in ideolojik etkisini önemli ölçüde azaltmayı amaçladı; ikinci olarak, Wiegand kurumunu kendi amaçları için kullanmaya kararlıydı . Unutulmamalıdır ki Himmler bu ittifakı onaylarken Wiegand'ın fikirlerinin hiçbir şekilde destekçisi değildi. Rosenberg ve Reinert'in Alman merkezli tezlerinin daha çok bir savunucusu olmasına rağmen , Reichsführer yine de bu bilim adamının klasik teorisine yoğun bir ilgi gösterdi. Bu ilginin, Hitler'in bu bilim adamına duyduğu kişisel sempati tarafından belirlendiği varsayılabilir. SS şefi kimi düşündü ' Führer'in mevcut çelişkileri çözeceğini. Hitler , "soğuk, nemli ve kasvetli kuzeyde" yaşayan Almanları (!) küçümseyerek, Yunanistan ve Roma kültürüne uzun süredir hayrandı. Bu, Nazizm tarihindeki paradokslardan biriydi - Alman halkının Fuhrer'i olan başarısız sanatçı ve mimar, Alman kültürüne hiç hayran olmadı. Özel konuşmalarında, defalarca "Almanların sıradan meşe kulübelerde yaşadığını, güneşli güneyde Yunanlıların ve Romalıların ise yarattıkları kahramanlık kültürlerini geliştirerek muhteşem taş binalar diktiklerini" vurguladı . Yine de Hitler, Himmler ve Rosenberg arasındaki çatışmaya müdahale etmedi . Langsdorf ile ittifak halindeki ne Reinert ne de Wiegand üstünlük sağlayamadı.

sadece Rosenberg'den değil Wigand'dan da bağımsız olarak tarihsel araştırma yapacak yeni bir yapı oluşturmaya karar verdi . Ahnenerbe'ye girme seçeneği başlangıçta düşünülse de, Langsdorf'u orijinal yerinde bırakmaya karar verildi. Bunun prestijini arttırması gerekiyordu , ancak Wiegand ile olan dostluğu bu durumda bir kötülük yaptı.

Bildiğimiz Wirth ve Himmler'e ek olarak, Üçüncü Reich köylülerinin imparatorluk lideri Walter Darre olan Ataların Mirası toplumunun yaratılmasında başka bir kişi daha vardı. Bu toplantıya katılım, NSDAP'taki tüm kariyeri tarafından önceden belirlenmişti.

Darré, 1895'te Arjantin'de işi olan Berlinli bir tüccarın çocuğu olarak dünyaya geldi. Erken çocukluğunu bu Latin Amerika ülkesinde geçirdi ve on yaşında Almanya'ya döndü . 1914'te Himmler gibi tarım eğitimi almak için gideceği Weitzenhausen'deki sömürge okuluna kaydoldu. Ancak orduya çağrıldığında tarımsal bilgelik çalışması kesintiye uğradı. Savaşın dehşeti, konumsal savaşlar, genç adamın eğitimine devam etmesini engellemedi. Mayıs 1919'da sömürge okuluna döndü . Ne umduğunu merak ediyorum? Savaştaki yenilgiden sonra, Almanya tüm kolonileri kaybetti ve okul mezunları , işsizlerin Tganta ordusunu yenilemeye mahkum edildi. Darra çalışmalarını bitiremedi ve eğitim kurumunu terk etmek

zorunda kaldı. 1922'ye kadar büyük arazilerde mevsimlik işler alarak dolaştı.

1922'de Walter Darre, Galle Üniversitesi'ne gitti ve burada genetikçi Gustav Fröhlich'in asistanı olarak iş buldu. Bu sayede 1925'te tarım eğitimi diploması aldı. Doğru, Nazi diktatörlüğü dönemine ilişkin resmi biyografisi, diplomasını 1920'de bir sömürge okulunda aldığını belirtti. Sertifikalı uzman statüsünü kazanan Darré, 1925'ten 1929'a kadar tarımla ilgili çeşitli özel ve kamu projelerinin uygulanmasında yer aldı. Siyasetten uzak, 1929'da Nazilere katılmaya karar verdi. 1920'lerin başında NSDAP'a sempati duydu, ancak büyük olasılıkla partiye girişi bir dizi profesyonel başarısızlığın sonucuydu. Darré , faaliyetlerinin istenen sonuçları getirmediğini fark ettiğinde, Mayıs 1929'da birçok völkisch grubundan birinde danışman oldu. Aynı yıl "İskandinav Irkının Kaynağı Olarak Köylülük" kitabını yayınladı. Çalışmasında, eski Almanları sığır yetiştiriciliği yapan göçebe kabileler olarak tasvir etmeye çalışan milliyetçiler arasında popüler olan Fritz Kern'in teorisini çürütmeyi planladı . Darre, ırkçı Hans Günther'in fikirlerinin etkisi altında, göçebeleri işe yaramaz parazitler olarak görüyordu. Almanlar, sunumunda, gelecekteki Alman uygarlığının temelini oluşturan yerleşik tarım kabileleriydi .

Antik tarihin romantik sunumu, ırksal olarak saf köylülerin fikirleri, 1930'da Darre'nin kitabıyla tanışan Hitler üzerinde büyük bir etki yarattı. Führer uzun zamandır Almanların ırksal saflığına ve tam değerine ilişkin "kanıt" bulmaya çalışıyor . Hitler aslında "kan ve toprak" fikrini Darre'den ödünç aldı. Aynı yıl Hitler ve Darre bir araya geldi. "Kan ve toprak" fikrinin teorisyeni , faaliyetleri Himmler tarafından kişisel olarak denetlenen partinin örgütsel bölümünün beşinci bölümünde ("tarım") Konstantin Hirl'in komutası altında derhal kaydedildi. Bu bölümün çerçevesi içinde Darré, partinin "tarımsal-politik aygıtının" yaratılmasını üstlendi. Darre'nin parti kariyeri hızlıydı - buna şaşmamalı, çünkü kendisi Führer'in gözdesiydi! 1932'de parti aygıtında kendi departmanına başkanlık etti ve hala kişisel olarak Hitler'e rapor verdi (böyle bir onur sadece en yüksek rütbeli parti görevlilerine verildi). Darre'nin yapısı sıçramalar ve sınırlarla büyüdü, birkaç ay sonra emrinde birkaç departman vardı . Erwin Metzner başkanlığındaki bu departmanlardan biri, Alman köylülüğünün manevi ve tarihsel köklerini arıyordu.

8 Nisan 1933'te, Hitler'in iktidara gelmesinden hemen sonra Walter Darre, Reich Köylü Lideri olarak atandı. O zaman Darre ve Metzner, Berlin Üniversitesi'nden Profesör Hermann Reischle ile işbirliği yapmaya başladılar. Bu işbirliği , Darre'ye bağlı aygıtın daha da genişlemesine yol açtı (1933 yazında, gıda tedariki de görevlerine dahil edildi). Aralık 1933'te Darré, bakanlık statüsüne sahip olan İmparatorluk Gıda Kabinesinin başına geçti. Yeni örgütün görevleri arasında Alman köylülüğünün propagandayla telkin edilmesi yer alıyordu. Kabinenin kendisi birçok departmanla karmaşık bir yapıydı. Bu departmanlardan biri olan

Köylülerin İmparatorluk Lideri Karargahı'na daha önce bahsedilen Profesör Reischle başkanlık ediyordu. Darre'nin tarihe, nüfus sorunlarına, ırksal tarım politikasına ilgisi, Heinrich Himmler'e yaklaşmasını sağladı. İkisinin de tarım geçmişi vardı, ikisinin de tarihe ilgisi vardı ve her ikisi de ırk teorisiyle ilgileniyordu. Ancak karşılıklı çıkarları burada bitmedi. 1929'da Reichsführer SS olan Himmler, organizasyonunu geleceğin biyolojik seçkinleri haline getirmeyi planladı ve 1930'da Darré'yi aldı. Ondan ırk ve yerleşim konularını incelemek için SS içinde bir departmanın başına geçmesi istendi.

la Darra'ya aitti . 31 Aralık 1931'de Darré yeni bir departmanın oluşumunu tamamladı. Lider olarak, SS Instandartenführer rütbesini aldı. Ona göre "gerçek ırk" ve "köylülük"ün aynı kavramlar, eşanlamlı sözcükler olduğuna hiç şüphe yoktu . 1933'te Darré, Hermann Rauschning'e, kendisinin ve Reichsfuehrer'in , Avrupa'nın yeni eliti olmaya yazgılı, ırksal olarak saf yeni bir köylülük ortaya çıkaracaklarını açıkladı. İmparatorluk Gıda Kabinesi çerçevesinde böyle bir projeyi yürütmek çok zordu ve bu nedenle Darre, ırk ve yerleşim çalışmaları için gerekli çalışanları departmana aktardı . Var olan "insan malzemesinden", yani SS'den yeni bir seçkinlerin oluşumuna başlayacakları yer orasıydı. İşbirliğini güçlendirmek için Himmler, İmparatorluk Gıda Kabinesinin bir parçası olan " Tarımda Alman Mezunları 1. İmparatorluk Birliği"nin başkanı oldu .

Bu arada Himmler, Hermann Wirth ile tamamen tesadüfen tanıştı. Kişisel bir konuşmada Wirth, yalnızca "kan ve toprak" fikrinin destekçisi olmadığını, tüm araştırmalarının ilkelerine dayandığını mümkün olan her şekilde vurguladı. Himmler'in "Ura-Linda Günlükleri"nin gerçekliği hakkında hiçbir şüphesi yoktu. Bilim camiasından gelen eleştirileri görmezden gelmeyi tercih etti. Gözden düşmüş araştırmacıya verilen destek sözlü ifadelerle sınırlı değildi , Darre ve Himmler, araştırmasına SS şefinin doğrudan gözetimi altında Gıda Kabini içinde devam etmesini önerdi . Nisan 1935'te Wirth cömert bir destek aldı ve Berlin'de resmi olmayan bir “Halk Gelenekleri Koleksiyonu! ve “Ataların Alman Mirası” resmi olmayan adını alan Antik Din ”.

Wirth, Berlin'de kendine yer edindikten sonra, gezici sergisini büyük ölçüde genişletti ve sonra onu sabit hale getirdi. Mayıs 1935'te Gıda Kabini himayesinde düzenlenen bu sergi Himmler'in kendisi tarafından açıldı. Serginin resmi görevi, varlık, halkın hayatı ve Anavatan sorularına ideolojik olarak haklı bir cevap vermekti. Serginin Alman halkının ırksal bilincini güçlendirmeye yardımcı olması gerektiğinden , neredeyse tüm Nasyonal Sosyalist örgütlerin (fırtına birlikleri, Hitler Gençliği, kadın ve öğrenci dernekleri) üyeleri için sergiye katılım zorunlu hale geldi.

Ahnenerbe bağımsız bir dernek olarak 1 Temmuz 1935'te kuruldu. Ataların Mirası, kadim

maneviyat tarihini incelemek amacıyla kurulmuştur.“Antik maneviyat tarihi” terimi, Wirth tarafından "völkische" örgütlerinin sözlüğünden alınmıştır. Bu , organizasyonda ana rolü oynayacağını düşünmesine izin verdi . Sadece özel bir araştırmacı olarak, cemiyetin başkanının yüksek profilli unvanını talep etti. Ancak beklendiği gibi, gerçek etki ancak cemiyetin küratörü olarak atanan Himmler ve temsilcilerini cemiyet kuruluna tanıtan Darre tarafından icra edilebilirdi. Zaten Şart'ta öngörülen "Ataların Mirası" nın resmi yapısında, iç çelişkiler başlangıçta ortaya kondu: toplum üç taraf tarafından temsil edildi - Himmler, Darre ve Wirth. En azından cemiyetin başkanının ve küratörünün statüsünü ele alalım - Şart kimin kime tabi olduğunu belirtmedi Sözlerle, hararetli bir tartışmadan sonra, küratörün pozisyonunun faaliyetlerinde kilit bir pozisyon olduğuna karar verildi. Ahnenerbe. Ayrıca Başkan ve Küratör Yardımcısı arasındaki ilişkinin niteliği de belirsizliğini koruyor . Ahnenerbe'nin küratörü olan Himmler, İmparatorluk Gıda Kabini Ana Müdürlüğü Hermann Reischle'nin başına böyle atandı. Bu adam, Reichs Fuhrer SS'nin çıkarlarının arkasına saklanarak hemen toplum üzerinde aktif baskı uygulamaya başladı . Darre tarafından Ataların Mirası Başkanlığı'na tanıtılan Erwin Metzner'in işlevleri net değildi. Daha sonra, Darre'nin bir başka arkadaşı olan köy doktoru Wilhelm Kinkelin, dernek başkanlığına tanıtıldı. İşlevleri ve yetkileri daha az belirsiz değildi.

Ahnenerbe tüzüğü, Himmler'i çok rahatsız eden bu tür belirsizliklerle doluydu. Reichsführer SS ve siyasi polis şefi olarak, resmi yasal normların ihlaline karşı çok olumsuz bir tavrı vardı. Himmler'in bu tür Kuralları kabul etmesi tek bir anlama gelebilir - bunu geçici bir araç olarak gördü ve yakın gelecekte onu değiştirmeyi ya da tamamen kaldırmayı planladı. Kurucuların geri kalanı bu belgede yetkilerinin belirli garantilerini görmeye çalışırken, Şart'a ihtiyacı yoktu .

Böylece Himmler, Ahnenerbe'yi yalnızca kendisine tabi bir yapı olarak görüyordu. Bu, 1935 yazında 30 yaşındaki SS adayı Wolfram Sievers'ı Ancestral Heritage Genel Sekreteri olarak atadığını açıklıyor. O sırada Sievers, Hermann Wirth'in kişisel sekreteri olarak görev yapıyordu. Ancak bu onun olağanüstü organizasyon becerilerini göstermesini ve en önemlisi (Himmler için) SS'nin ilkelerine koşulsuz olarak uymasını engellemedi.Bu adamın Himmler'e yeni yapmak isteyen Wirth ve Darre'nin etkisinin üstesinden gelmesine yardım etmesi gerekiyordu. kendi çıkarlarının esiri olan örgüt. Ahnenerbe'de kilit bir şahsiyet olmak kaderinde olan Sievers'dı . Ona bir SS biriminin karakterini veren oydu. Ama özel bir araştırmacının sıradan bir sekreteri nasıl böyle bir rol oynamayı başardı?

Wolfram Sievers, 1905 yılında Hildesheim'da evanjelik bir orgcu ailesinde doğdu. Babasının mesleği , zaten gençliğinde olan Sievers'in karmaşık dini konuları anlamasına birçok yönden katkıda bulundu. Aynı baba ona barok müzik sevgisini aşıladı. 1922'de genç

adam spor salonundan sertifika almadan ayrıldı.Ayrılma nedeni çok ilginç. Nürnberg davalarında Sievers , ailesinin kötü durumu ve pratik bir meslek öğrenme ihtiyacı nedeniyle eğitimini bırakmak zorunda kaldığını söyledi . Ancak SS anketinde, "Schutzbunds", paramiliter "Völkisch" gruplarının faaliyetlerine katılmak için okulu bıraktığını yazdı. Böyle bir adım için nedenleri vardı - gençliğinden ateşli bir milliyetçiydi. Dolayısıyla pan-Germanist değerlerin gelecekteki kaderini önceden belirlemesi şaşırtıcı değil.

Aslında, Sievers hukuk okumak istedi, ancak bir tüccarın mesleğini seçmek zorunda kaldı. İki yıl yerel bir kağıt fabrikasında çırak olarak çalıştı. İşle eş zamanlı olarak şehir ticaret okulunda okudu. 1928'de Sievers, Stuttgart'a gitti ve burada yerel yayınevlerinden birinde kitapçı olarak işe başladı . Orada durmak istemeyen , teknik bir üniversitede derslere katıldı. Öğrencilerle yaptığı konuşmalarda, zeki ama içsel olarak tam olarak oluşmamış bir genç adam olduğunu gösterdi. Stuttgart'ta, genellikle orta sınıf üyelerinden oluşan muhafazakar gençlik örgütlerine katıldı . O yıllarda, çok sayıda gençlik derneği Almanya'da bir tür kamu duyarlılığı barometresi haline geldi - geçmişin ideallerine atıfta bulunarak Weimar Cumhuriyeti'nin liberalizmine karşı çıktılar. "Pathfinders" ("Gümüş ve Mavi Yüzük") organizasyonuna ek olarak, "Göçmen Kuşlar" ve Genç Ulusal Birlik üyesiydi. Ancak siyasi görüşleri diğer milliyetçi örgütlerde belirginleşmeye başladı : Württemberg Genç Köylüler Birliği, daha sonra Askeri Spor Örgütü F'ye dönüştü ve Artamanen örgütü, 1920'lerin sonlarında Hitler'i onursal üye yaptı. Pagan milliyetçiliğini vaaz eden ikinci örgüt, Nasyonal Sosyalizmin artan gücüne en yakın olanıydı. Bu birlik 1924'te Alman köylülerinin Polonyalı tarım işçilerini doğuya geri itmesine yardım etmek için kuruldu. "Artamanen" , "halkın köylülük yardımıyla yenilenmesi", "kan ve toprak", "Alman halkının toprakla olan bağının yeniden canlandırılması" gibi kaba romantik sloganlar kullanan aktif bir aşırı sağcı örgüt olarak gelişti . Artamanların iç yapısı açık bir şekilde totaliter bir karaktere sahipti: katı bir hiyerarşik yapı, üstlerin emirlerine koşulsuz itaat.

Elekler, yeni bir seçkinlerin yaratılmasıyla ilgili "kan ve toprak" hakkındaki mitler tarafından büyülendi. Artamanların hedeflerinden biri, tam olarak nefsi inkar ve fedakarlık yoluyla yeni bir ulusal seçkin oluşturmaktı. Ancak zamanla, Sievers, bir iç krizden sonra aslında çöken gençlik örgütü içinde sıkışık hale geldi. 1929'da Nasyonal Sosyalist Öğrenci Birliği ile işbirliği yapmaya başladı ve hatta Stuttgart Teknoloji Enstitüsü'nün yerel hücresinin başkanı oldu.

Bu gerçeklere dayanarak, Sievers'ın o zaman bile ikna olmuş bir Nazi olduğunu varsaymak mümkün görünüyordu.1929'da NSDAP üyesi olarak -üye numarası 144983- Nürnberg Parti Kongresi'ne katıldı. Ama aslında NSDAP'ı üyesi olduğu birçok örgütten biri olarak görüyordu . İçgüdü ona, kariyerine katkı sağladığı sürece bu partide kalması

gerektiğini söyledi. NSDAP'ta, hiçbir şekilde bir kitle hareketi tarafından değil, yeni bir "soğuk" seçkin toplum yaratma olasılığı tarafından çekildi. O zamanlar, onun için anahtar olacak olan tam da seçkinler kavramıydı. Eski bir evangelist olarak (1931'de kiliseden ayrıldı), Sievers bu alana yoğun bir ilgi gösterdi. Sievers'ın hiçbir zaman ikna olmuş bir Nasyonal Sosyalist olmamasının nedeni budur - Nazi dünya görüşünde yeterince gelişmiş mistik-dini anlar bulamamıştı . ***Bir teknik*** enstitü öğrencisinin ***felsefe, tarih ve din*** derslerine en kolay şekilde katıldığının göstergesidir. Din anlayışı milliyetçi bir yapıya sahipti: her zaman eski Germen kabilelerinde bir tür ilahi takdir gördüğünü kabul etti. Bu onu sadece tarihsel kavramını milliyetçi ve mistik görüşlerle uyumlu hale getirmeye değil, aynı zamanda bir “Alman dini” oluşturmaya da sevk etti. Nasyonal Sosyalizmin ateist ideolojisi elbette ona bu konuda yardımcı olamazdı. Sadece iki kişiden kendi sonuçları için gerekli temeli buldu : Hermann Wirth ve Friedrich Hielscher. Wirth'i zaten tanıyoruz ama Hielscher kimdi?

Friedrich Hilider, 31 Mayıs 1902'de küçük bir kasaba olan Ke Plauen'de bir tuhafiyeci ailesinde dünyaya geldi. Spor salonundan mezun olduktan sonra, genç adam, Yukarı Silezya'daki Polonya silahlı kuvvetlerine karşı savunma savaşları yapan gönüllü birliklere katıldı. Bundan sonra Reichswehr'e katılmaya karar verdi. Ancak askeri kariyeri kısa sürdü. Mart 1920'de Hielscher, Kapp Putsch'ta aktif rol aldı. Zulümden korkarak silahlı kuvvetleri terk etmek zorunda kaldı. Şimdi kaderini bilimle ilişkilendirmeye karar verdi. Terhis olduktan sonra, Berlin Üniversitesi'nde hukuk okudu ve Siyaset Enstitüsü'nde derslere katıldı. 1926'da “Otokrasi” konulu tezini savundu. Bir hukuk terimini Almanca yorumlama girişimi . Bilimsel çalışma, tez konseyini o kadar etkiledi ki, aynı anda iki uzmanlık alanında bilimsel bir derece aldı: “hukuk tarihi” ve “ hukuk felsefesi”. Genç uzmanın önünde birçok prestijli kurumun kapıları açıldı. Ancak Hielscher, bir bürokratın sıkı sıkıya bağlı hayatından nefret ediyordu. Yazar olmaya karar verdi.

Sievers ile aynı yaşta olan Friedrich Hielscher, çağdaşlarının görüşüne göre mükemmel bir reklamcıydı ve bazı tuhaflıklar olmasa da keskin bir zekaya sahipti. Henüz öğrenciyken Ernst Junger, Franz Schauwecker, Ernst von Salomon gibi parlak isimlerle temsil edilen “muhafazakar devrim” hareketine katıldı . Ve milliyetçilikleri “Bolşevik” anlarla, daha doğrusu radikal Batı karşıtlığı ve Sovyet Rusya'ya yönelimle birleştirildi. Muhafazakar devrimcilerin çoğu daha sonra kendilerini Nasyonal Sosyalistlerin kampında buldular , ancak 1920'lerde kendilerini bu "pleb" hareketten uzaklaştırmaya çalıştılar. Ernst von Salomon, Hielscher'i "ejderhalarla savaşan bir Bogomil" olarak adlandırdı ve Ernst Junger genellikle ondan "efsanevi bir yaratık" olarak bahsetti. Weimar Cumhuriyeti'ni küçümseyen Hielscher, Nasyonal Sosyalizmi reddetti . Romantik biriydi ve Nazilerin totaliter tutumu ona yabancıydı. Kendisi, "devleti kabileler ve manzaralar (Francia, Schlesin, Toskana, Brittany) seviyesine

kadar geride bırakarak" tarihe dönmenin gerekli olduğunu düşündü . Tüm modern yapıları reddederek , her biri kendine özgü özelliklere sahip Alman kabileleri tarafından yönetilen bir Alman imparatorluğunun dirilişini önerdi . Ona göre, bu benzersiz özellikler Alman halkının şekilsiz kitlesinde çözülmüştür. Kabileler birleşecek ve orta çağda modellenen yeni bir imparatorluk yaratacaktı . Gördüğünüz gibi, bu görüşler temelde Nazi liderliğiyle çelişiyordu. Bir veya başka bir kabile temelinde oluşturulan birlik, bu ulusun karakteristik kutsal sembollerine ibadet etmek zorunda kaldı. Kabile birliklerinin, Almanya'nın gelecekteki seçkinlerinin oluşturacağı "kutsal dernekler" yaratması gerekiyordu. Yeni seçkinlerin ideali , Nazilerin güvendiği sıradan Alman imajından önemli ölçüde farklıydı . Hielscher böyle bir teoriyi arkadaşları arasında yaymaya çalıştı ama onlar bunu karmaşık ve mantıksız buldular. Özgünlüğü, elbette, onlara yakın unsurlar içeriyordu: "mücadele", "cesaret" - ama yine de pratik olmayan ve spekülatif bir eksantrik fikir olarak kaldı. Muhafazakar çevreler Hielscher'e öncelikle bir yayıncı olarak değer verdi: 1920'lerde Zavtra, Aminus, Resistance, Offensive gibi ulusal devrimci yayınlar için aktif olarak yazdı. 1930'dan beri "Reich" gazetesiyle işbirliği yapmaya başladı (lütfen biraz sonra ortaya çıkan Goebbels'in yayınlanmasıyla karıştırmayın). Kısa bir süre sonra, aynı başlık altında kendi eserini yayınladı. Tanınmadı ve çağdaşlarına göre karanlık melankoli doluydu. Bu çalışma, sayfalarında Nazilerden hemen düşmanlık kazandığı “völkische” gruplarını keskin bir şekilde eleştirmesi bakımından dikkate değerdir . Rosenberg ona karşı sadece düşmanca davrandı. 1930'da Nasyonal Sosyalist Aylık'ta Hielscher'e en korkunç suçlamalarla saldırdı.

Bununla birlikte, Hielscher'in fanatizmi, zarif tarzı ve karanlık romantizmi, Alman gençliği haline gelen verimli bir zemin buldu. 1920'lerin ortalarından itibaren, genç ideolog birçok muhafazakar ve ulusal-devrimci gençlik örgütüne tavsiyelerde bulundu . Fikirlerinin öğrenciler üzerinde özel bir etkisi oldu. Üniversitelerden birinde bir tartışma sırasında Hielscher, Sievers ile tanıştı.

Zpvers için kader haline gelen bu tanıdık, 1931'de Stuttgart Teknik Enstitüsü'nde gerçekleşti; burada Hielscher, Sievers'ın yukarıda da belirtildiği gibi bir dizi konferansını okumayı amaçladı, o sırada Ulusal Sosyalist Birliği'nin yerel hücresine başkanlık etti. Öğrenciler Sievers'ı Hielscher'a çeken neydi? Büyük olasılıkla, bunlar mistik milliyetçilik, yeni elitin orijinal konsepti ve bir Cermen dini yaratma fikriydi. Ancak Hielscher için yeni din, aslında hayatının işi oldu. Yeni kült yapıya Bağımsız Özgür Kilise adı verildi. Sadece Hielscher'e çok yakın insanlar onun varlığından haberdardı. Örneğin, Ernst Jünger günlüklerinde varlığını ancak 1943'te bildirdi. Dikkatli bir şekilde, yüksek rütbeli insanları takma adlarla çağırarak: Bogo Gilyper'dir, Kiibolo Hitler'dir, şunları yazdı : . Önceleri, olağanüstü inceliklere sahip olmasına rağmen, çağımızın tarihine az bilinen bir kişilik olarak

geçeceğini düşünüyordum. Şimdi daha büyük bir rol oynayacağını biliyorum . 1914 Büyük Savaşı'ndan sonra olgunlaşan neslin genç entelektüellerinin çoğu olmasa da çoğu, onun etkisinden etkilendi ve okulundan geçti... Şimdi uzun süredir devam eden şüphem doğrulandı, yani , Kilise. Şimdi o, dogmatik kısımdan uzaklaştı ve ayinlerin yaratılmasında çok ileri gitti. Bana tanrıların, hayvanların, çiçeklerin, tabakların, taşların ve bitkilerin tam sırasını içeren bir dizi ilahi ve bir ziyafet döngüsü, "pagan yılı" gösterdi . Örneğin, 2 Şubat'ta ışığa bağlılık kutlanır.

son yıllarda sayısız dernek ve birliklerde aradığı şey tam olarak buydu: NSDAII'de bulduğu radikal milliyetçilik, Artamanen'in doğasında var olan elitist bilinç ve en önemlisi dini mistisizm. Nisan 1932'de, hayran Sievers, arkadaşlarına Hielscher'in yapılarına dayanan “Reich'in Geçmişi ve Geleceği” raporunu verdi. Sievers, raporun özetinde şöyle yazıyordu: “Çalışmaları milliyetçiliğin ilk tarihsel ve felsefi temelidir, “ imparatorluğun gerçek, bir nevi eşsiz tarihini gösterdi... Almanlara hoş bir fikir verebildi. Kategorik sonuçlarında ... zamanımızın sorularına kapsamlı cevaplar veriyor.

Yine de Hilider, Sievers'ı kilisesinde tutamadı. Din konularında ihtilafa düştüler. Hilider, yeni bir din yaratırken, Hıristiyanlığı göz ardı ederek yalnızca Alman mirasına dayanıyordu. Bu Sievers ile iyi oturmadı. Hilider'in tarihin Hıristiyan katmanını neden reddettiğini anlayamıyordu . Deneyimlerini bir günlükle paylaşarak , dini reddettiği için Hitler'in asla Alman halkının kurtarıcısı olmayacağına inanıyordu. Burada Khilyder'in Alman geleneklerini Hıristiyan bir ruhla canlandırmayı düşünmediği gerçeğinden memnun olmadığını vurguladı .

O zaman Sievers dikkatini , gençlikte yeni Alman kültürünün taşıyıcılarını gören Wirth'in öğretilerine çevirdi. Wirth, çalışmalarında yakın bir ilişki kurduğunu iddia etti.

eski kültlerin Hıristiyan diniyle bağlantısı. Sievers, Wirth'te kendi duyguları için başka bir sözcü gördü. Kişisel sempatileri Sievers'ı özel bir araştırmacıya yönlendirdi ve onunla birlikte özel sekreter olarak çalışmaya başladığı Marburg'a yerleşti. Wirth'e araştırmalarını yürütmede, konferanslar ve sergiler düzenlemede yardımcı oldu. Kısa bir süre içinde antik tarihe o kadar kapıldı ki, 1932'de bu alandaki en zengin bilgiyi edindi. Kasım 1932'de Wirth ile birlikte Bad Doberan'a taşındı. Büyük olasılıkla, aralarında siyasi farklılıklardan kaynaklanan bir tartışma vardı ve 1933'ün başlarında Sievers Wirth'ten ayrıldı. Wirth bunu genç asistanın yararsızlığıyla açıkladı. Nisan 1933'te Sievers, Eylül ayına kadar "Alman Milleti" polis broşürünün yayınlanmasıyla uğraştığı Leipzig'de sona erdi . Sonbaharda NSDAP'ın Münih yayınevine taşındı. Ve burada kalmadı. Bir yıl sonra Hugo Bruckmann'ın yayınevine girdi. Ama burada bile uzun sürmedi. 1935 yazında, Wirth (hiç de kinci bir kişi olmadığını belirtmekte fayda var) Ahnenerbe genel sekreterliği görevine adaylığını önerdi. Bu adım

şaşırtıcı, çünkü o sırada Sievers bir amatör izlenimi verdi ve profesyonel başarısızlıkları ruhunu dengesiz olmaktan çıkardı. Sievers, kolay problemlerini çözmek için astroloji ve sihrin temellerini incelemeye bile başladı.

Nazi ortamında bir kez, Sievers tekrar Hielscher'in görüşlerine ilgi gösterdi. Wirth, dini varsayımlarıyla onu cezbettiği kadar, şekilsiz bir "halk topluluğu"nun seçkinleri hakkındaki fikirleriyle de onu itiyordu. Ek olarak, Sievers, Hielscher'ın dini inançlarına karşı daha hoşgörülü oldu. Görünüşe göre, Almanların eski tarihi alanında Wirth'ten edinilen bilgiler etkili oldu. 1935'te Sievers sonunda Hıristiyan dünya görüşünü terk etmişti . Sievers'ın yeni Alman dinine bağlılığı , 1934'ün sonunda nişanlısı Helena Sieber ile bir pagan düğünü kutlaması gerçeğiyle kanıtlandı.

1935 olayları Sievers'ın hayatını tamamen değiştirdi. O andan itibaren işleri yokuş yukarı gitti Wirth onu yeni bir organizasyona davet etti , ancak Sievers neredeyse iki yıldır onunla hiç iletişim kurmadı ve Hielscher ile olan dostluğu her zamanki gibi güçlüydü. Ve en tuhafı, Sievers , her zaman küçümseyerek bahsettiği, alaycı bir tavırla bahsettiği Nazilerin "Kara Düzeni"ne, SS'ye katılmayı kabul etti!! [1] Ahnenerbe'de çalışmaya başlaması ve SS'ye katılma arzusu ancak kişinin kendi fikirlerine ihanet olarak adlandırılabilir. Ancak bu adım ona sadece kariyer gelişimi sağlamakla kalmadı, aynı zamanda kendi güvenliğini de sağladı. Arkadaşı Hilscher , yeni rejimin "cazibelerini" zaten deneyimlemişti - fırtına askerleri onu arıyordu ve "Reich" kitabı sansür tarafından yasaklandı. Her ne kadar bir dizi parti lideri yasağın ardından bile tartışmaya devam etti. Hielscher , Almanlar Arasında 50 Yıl adlı otobiyografisinde savaştan sonra yaşadığı talihsizliklerin ayrıntılarını anlattı. 1930'ların başında Hilscher fiilen yasadışı ilan edildi. Sievers , arkadaşına ve benzer düşünen kişiye ihanet ederek SS'nin liderliğiyle işbirliği yapmayı nasıl kabul edebilir ?

Savaştan sonra Friedrich Hielscher, Sievers'ın yakın bir dostu olarak bu çelişkiyi müttefiklerine şu şekilde açıklamıştır. Wolfram Sievers, Hielscher tarafından "Bağımsız Hür Kilise" temelinde kişisel olarak oluşturulan direniş grubunun önde gelen isimlerinden biriydi. Naziler iktidara geldikten sonra SS'ye sızması, oradan değerli bilgiler çıkarması ve Hitler karşıtı muhalefete iletmesi gerekiyordu.Bu versiyonun ayrıntılarını aşağıda ele alacağız, şimdilik kendimizi bununla sınırlandıracağız. Bu açıklamalar sahteydi.Aslında Sievers SS'ye katıldı çünkü Himmler'in seçkinler hakkındaki fikirleri kendisininkine benziyordu.

Artamanen'de güçlenen gençlik örgütlerinde Sievers ile elit düşünce şekillenmeye başladı , Nasyonal Sosyalist Öğrenci Birliği ve Württemberg'de bir şube oluşturduğu Rosenberg Alman Kültürü Mücadelesi Birliği'nde bilendi. Yeni seçkinler hakkındaki fikirlerini, daha sonra Reich'ın Geçmişi ve Geleceği raporunun girişi olacak olan 10 sayfalık Alman Gençliği

broşüründe özetledi . Bu el yazması, genç milliyetçilerin ruh halini yansıtan en önemli belgedir. Sievers, gençlerin ulus, imparatorluk ve ırk uğruna kendilerini feda etmeye hazır olduklarını belirterek, NSDAP'a duydukları sempatinin mutlak olmadığını vurguladı. Milliyetçiliğin parti örgütlerine değil, öncelikle millet ve kana dayanması gerektiğine inanıyordu . Ona göre geleceğin liderleri de partiler tarafından yaratılmamalıydı. Kitle siyasi hareketi ve seçkinleri oluşturan örgüt örtüşemez , sadece birbirini tamamlardı. Onun için gerçek lider, NSDAP'tan yetkili bir politikacı değil, iradesini katı bir şekilde dikte eden ve kendisini kitlelerden uzaklaştıran bir "usta"dır. Sievers'a göre Alman tipi usta, fırtına birliklerinin toplu sarhoşluğu değil, ruhta lider olan bir hareket içinde beslenen ve yetiştirilen bir insan türüdür. Bu lider, adaletli, zalimce ve gaddarca yaşamaya çalışan gençleri etrafında toplamalıydı. Liderle kişisel olarak bağlantılı olan bu gençler, birbirlerine bir tür sadakat kardeşliği oluşturacaktı. Halkın ve parti üyelerinin çoğunluğunun üzerine çıkmaya çalışan SS'de, gerçek liderliğin ilkelerinin gerçekleştiğini gördü.

Bu görüşler, “Röhm darbesi”nin bastırılmasından ve Sievers'ın anlayışında kaba kitle hareketinin kişileşmesi olan fırtına birliklerine karşı misillemelerden sonra daha da güçlendi. O andan itibaren, "güvenlik görevlileri" parti yapılarının geri kalanından farklı bir şekilde gelişmeye başladı ve genellikle ilgili devlet faaliyet sektörünü çoğalttılar [11]. SS'lerin kendileri "devlet içinde devlet" haline geldi. SS, eski soyluların temsilcilerini değil , esas olarak orta tabakadan insanları topladı. O zamanın SS adamları arasında, Reich'in yeni seçkinlerinin rolünü iddia eden iki tür insan ayırt edilebilir: ilk olarak, bunlar soğuk matematikçiler ve titiz entelektüeller ve ikincisi, insanlar hakkında sahte felsefi fikirleri olan coşkulu romantiklerdir. , imparatorluk, elit, onur ve sadakat. Wolfram Sievers sonunculardan BIRIYDI .

Sievers'in dini-politik fikirlerinin bizzat Hielscher tarafından geliştirildiğine şüphe yoktur. Ancak Hielscher'in kendi fikirlerini uygulamaya koymaya bile çalışmamış saf bir teorisyen olduğunu unutmamalıyız. Himmler'in ofisi ile temasa geçtikten sonra bu görev Sievers tarafından devralındı. Bu koşullar altında, Hielscher bunları uygulayamadı - bunlar Nasyonal Sosyalizmin genel kabul görmüş normlarına aykırıydı. Hielscher, kendini onun kurbanı gibi hissedene kadar yeni rejime karşı hiçbir şeyi olmayan bir düşünürdü . O zaman, bugüne kadar çok az şey bilinen sözde Hielscher Direniş Grubu'nu yarattı. Hielscher anti-faşist çalışma yapmaya karar verdiğinde, arkadaşı Sievers Himmler'e katıldı. Bu sadece finansal zorluklar nedeniyle değil, aynı zamanda emellerini gerçekleştirmek ve yine de seçkinlere

[11]Devletin işlevlerinin çoğaltılması şöyle görünüyordu, Dışişleri Bakanlığı ag başkanı. Tematik olarak, NSDAP'ın dış departmanının başkanı veya NSDAP'ın gençlik örgütünün lischer'ıydı, Hitler Gençliği otomatik olarak Almanya'daki tüm gençlik politikasından sorumlu bir hükümet yetkilisi haline geldi, vb.

[1] Genel olarak, SS üç bölümden oluşuyordu - Allgemeine (genel) SS, Waffei SS (SS birlikleri) ve SS "Totenkopf" (toplama kamplarının muhafızları).

girmek için yapıldı. Bununla birlikte, Hielscher'in muhalefet faaliyeti, önceki projeleri gibi, onun hayal kurması ve teorileştirmesinden zarar gördü. İlk bakışta, 1945 yazında , savaş suçlusu ve SS subayı Sievers'ın Direniş'te aktif bir katılımcı olduğuna dair tanıklık etmek için neden Nürnberg davalarında tanık olmak için gönüllü olduğu tam olarak açık değil. Ama bunun hakkında daha sonra.

Kulağa paradoksal gelse de, 1935'te Ahnenerbe, SS yapılarından çok İmparatorluk Gıda Kabinesi tarafından kontrol ediliyordu. Bunun nedeni basit - o zaman, köylülerin imparatorluk liderinin Reichsfuehrer SS'den çok daha fazla fonu vardı. Allgemeine SS' sadece 1938'de devlet desteğine alındı. O ana kadar bireysel şirketlerin mali kaynakları, SS adamlarının üyelik aidatları ve gönüllü bağışlarla destekleniyorlardı. Aynı zamanda, 1933'te İmparatorluk Gıda Kabinesi hem devletten hem de parti bütçesinden bol miktarda fon aldı. Ataların Mirası oluşturulurken net bir fon sağlanmadı ve bu nedenle yeni organizasyonun kendi fonu yoktu. Ahnenerbe, bilimsel projelerini bağışlar ve yetersiz üyelik ödemeleri şeklinde toplanan paralarla yürütmek zorunda kaldı . Ahnenerbe, en azından biraz çalışmaya devam edebilmek için kuruculardan biri olan Walter Darre'den yardım istemek zorunda kaldı. Himmler, toplumun kontrolünü kaybetmekten korkuyordu. Bu koşullar altında, genç Reichsfuehrer , devletten yeterli fon alan Alman Araştırma Derneği ile temas kurmaya çalıştı . Himmler'in siyasi otoritesi işini yaptı. Anenerbe, bu organizasyonun görevlerinin bir kısmını ve kendilerine tahsis edilen fonu devretmeye karar verdi. Böylece Himmler mevcut durumu değiştirmeyi başardı ve Ancestral Heritage Society'nin statüsünü SS'nin yapısıyla eşitleyerek Darre'nin etkisini azaltacaktı. Başlangıçta İmparatorluk Gıda Kabinesine hizmet eden Ahnenerbe'nin sanki sihir gibi bir "güvenlik görevlisi " birimine dönüştüğünü görmek ilginç.

Alman tarihinin tarımsal yorumu ve Darre'nin "kan ve toprak" hakkındaki efsanesi Himmler tarafından desteklendi ve Ahnenerbe'nin faaliyetleri için bir tür ölçü oldu. Bu, Wirth tarafından Ataların Mirası'nın bağırsaklarında geliştirilen eserlerin çoğunun hem köylüler hem de eskhovitler için eşit derecede uygun olmasına yol açtı. Bu malzemeler partinin diğer bölümlerinde de kullanıldı. Örneğin, Anenerbe'nin "Köylü Çevresinde Gümrük" raporu, sözde "Yeşil Hafta" çerçevesinde sadece köylülere değil, aynı zamanda Hitler Gençliği ve diğer birçok kuruluşta da okundu. Mayıs 1936'da Ataların Mirası, eski toplu yerleşim yerlerinden ve kırsal köylerden ele geçirilen malzemeleri işlemeye başladı . Bu çalışmanın sonuçlarının SS'de dünya görüşü eğitimi için kullanılması planlandı.

SS Ana Irk ve Yerleşim Araştırmaları Müdürlüğü'nün (RUSHA) [1] parçası olduğu gerçeğiyle tamamen karıştı ve bu da onu dış yapıların yapılarına benzer hale getirdi. İmparatorluk Gıda Dolabı. Sorun, SS'nin bir parçası olan Ana Müdürlüğün doğrudan Walter Darré'ye rapor vermesiydi.SS'nin en büyük üç müdürlüğünden biri olan 1935'te, yalnızca SS

rütbeleri alan Darré'nin köylü idaresinin çalışanlarından oluşuyordu. Benzer bir durum Ahnenerbe'yi etkileyemezdi. "Ataların Mirası"nın (Wirth, Reischle, Metzner) en yüksek görevlileri Ruskha'da sorumlu pozisyonları işgal etti.Ruskha'ya girdikten sonra Ahnenerbe görevlileri de SS rütbeleri aldı: Wirth - SS Hauptsturmführer unvanı ve Sievers - SSman, özel SS. Bu rütbede fazla kalmamış, kısa sürede SS subayı rütbesine yükselmiştir . Rus Sanat Akademisi çerçevesindeki faaliyetleri çok azdı , ancak Himmler'in kendisi bu tür hizmet karışıklıklarıyla ilgileniyordu. Bu üç örgütün (Ahnenerbe, İmparatorluk Gıda Kabinesi ve Ruskha) birliği, ortaklaşa yürütmek zorunda oldukları ortak görevlerle desteklendi . Böylece, Mayıs 1936'da, basılmak üzere gönderilen tüm el yazmalarını kontrol etmesi gereken bir "basım komisyonu" oluşturuldu. Tarihe, ırksal konulara vb. ayrılmış çalışmaların yelpazesinin incelenmesi, aynı anda bu kuruluşların üçüne de emanet edildi .

Zamanla Darre'nin Ahnenerbe'ye karşı tutumu oldukça düşmanca hale geldi. Bunun iki nedeni vardı: birincisi,

İmparatorluk Güvenlik Merkezi olan PCXA ile korkmayın

247 Reichsführer SS ile köylülerin imparatorluk lideri arasındaki çelişkilerin ortadan kaldırılması ve ikincisi, Himmler'in "Ataların Mirası"nı SS aygıtına tamamen dökme arzusu. Bu iki Nazi lideri arasındaki çatışma 1936 yazında ortaya çıktı. O zamandan beri Himmler, yeni bir biyolojik insan türünün seçimini kendisi yapmaya karar verdi. Bu deneyin alanı, Darre'nin varsaydığı gibi tüm Alman halkı değil, sadece SS olacaktı. Reichsführer, yerleşik Alman köylülüğünden söz eden Darre'den çok daha ileri gitti . Geleceğin Waffen SS'sinin çekirdeğini oluşturan Himmler , Doğu'da kendi topraklarını fethedebilecek bir "savaşçı köylülük" fikrini ortaya attı . Darre, "Doğu'ya saldırı" fikrine yabancıydı, anavatanından memnun olmak istedi. Ona göre, Alman köylüsü, aşırı durumlarda onu korumak için anavatanını yetiştirmek zorunda kaldı, ancak diğer insanların genişliklerini fethetmek için değil. Himmler , Ruskha'da bu tür düşüncelerin hakim olmasına izin veremezdi.

Himmler ve Darre arasındaki ilişkilerde son kırılma 1938'de gerçekleşti. Bunun bir kısmı, Darré'nin "basım komisyonu"ndaki temsilcilerinin Almanların militanlığını anlatan bir el yazmasını sert bir şekilde eleştirdikleri bir yıl önce zaten olmuştu . Yerleşik bir köylü idealini baltaladı. Heinar Schilling'in "Alman Tarihi" hakkındaydı. Bu rune araştırmacısı, Reichsführer SS ile büyük bir prestije sahipti. Planlanan skandal ancak Sievers'ın kararlı müdahalesiyle örtbas edildi.

Zpwers sadece Himmler'in yanında yer almakla kalmadı, Reichsführer'e doğrudan bir yol bulmaya çalıştı. Hemen başarılı olamadı. Himmler'in Ahnenerbe'nin küratörü olarak işlevleri

genellikle Bruno Galke tarafından yerine getirildi. Halke'nin Atalar Mirası faaliyetlerine müdahale etmesi , Himmler'in Cemiyet Tüzüğü'ne uymayı bile düşünmediğinin en açık örneğiydi. Reichsführer SS Özel Temsilcisinin konumu Ahnenerbe Tüzüğü'nde sağlanmamıştı, ancak yine de Galke onu işgal etti (Üçüncü Reich için tipik bir durum). Ahnenerbe'de kaldığı ilk günlerden itibaren nüfuzunu, Darre'nin adamı olarak kabul edilen Reishle de dahil olmak üzere neredeyse tüm çalışanlara yaydı. Elekler sadece müdahale etmekle kalmadı, aynı zamanda ona bu konuda mümkün olan her şekilde yardımcı oldu. Ancak Galke'nin gücü sınırsız değildi, bir kural olarak , Ataların Mirasının örgütsel planlama alanını etkiledi . Ahnenerbe yönetiminin kendisine ne kadar çok şey kattığını anlamak için biyografisindeki bazı noktalara dönelim.

Mezun bir tüccar olan Halcke, 1920'lerin başında arkadaşı Karl Wolf ile SS'ye katıldı . Wolf'un yardımıyla hemen Himmler'in emir subayı olan Bruno, 1935'te SS'nin ekonomi departmanına başkanlık etti. Naziler iktidara gelmeden önce, ekonomi departmanı aslında SS nakit masasının işlevlerini yerine getirdi - tüm katkılar ve bağışlar buraya aktı. İdarenin gizli görevi, Himmler'in kişisel ilgi gösterdiği, ancak “güvenlik müfrezelerinin” yetkisi dahilinde olmayan ve bu nedenle SS bütçesini talep edemeyen projeleri finanse etmekti . Beklendiği gibi, 1935'te Ahnenerbe bu tür projeler arasındaydı. Başlangıçta, Galke'nin Ahnenerbe'deki işlevleri çok mütevazıydı: “Ataların Mirası” üzerine araştırma yapmak için SS fonundan sübvansiyon almak zorunda kaldı. Bu görevde çok başarılı olduğu söylenemez. Yakında , toplumun birçok çalışanı Gaike'nin Ahnenerbe'nin “gri üstünlüğü” olduğu sonucuna vardı. Böylece, örneğin , Ataların Mirasına gelen el yazmaları da dahil olmak üzere tüm belgeleri kopyaladı ve kopyalarını şahsen Reichsfuehrer SS'ye gönderdi. Himmler'in bir temsilcisi olarak, kapalı toplantılarda bile hazır bulundu. Himmler, astının giderek daha fazla mali meselelerin ötesine geçen girişimlerini kısıtlamakla kalmadı , aksine onları memnuniyetle karşıladı.1936 sonbaharında Himmler ve Halke, halkın etkisini ortadan kaldırmak için kararlı bir adım attı.

Ahnenerbe'deki İmparatorluk Gıda Kabini'nin **249 .** Ahnenerbe'yi Reichsfuehrer SS'nin Kişisel Personeline transfer edeceklerdi.

Ekim 1936'da, Ataların Mirası toplantılarından birinde, Darre temsilcisi, Ataların Mirasının Irk ve Yerleşimleri Genel Müdürlüğü'nün desteğinden bahsetti ve birkaç gün sonra, 9 Kasım'da, 1936'da, RusHA'nın tabiiyetinden zaten çekildi. Şimdi Ahnenerbe, Reichsführer'in emir subayının doğrudan kontrolü altında, tamamen onun yetkisi altında faaliyet gösteriyordu. Ancak bu hamle Darre'nin etkisini tamamen ortadan kaldırmadı . Reishle, Metzner ve Kinkelin Ahnenerbe'de çalışmaya devam ettiler. Önerilen yeniden düzenleme gerçekleştirilmedi - bunların yerini alacak uygun bilimsel personel bulmak zordu. İmparatorluk

Gıda Kabinesi, daha önce olduğu gibi, "Ataların Mirası"nı birlikte finanse etmeye devam etti. Darre'ın adamlarını araştırma topluluğundan atmak, bu fonlara son vermek anlamına geliyordu. Himmler henüz riske atmak istemedi . "Darre sorunu"nun çözümünün ileri bir tarihe ertelenmesi planlanıyordu .

topluluğunu SS için bir bilim merkezine dönüştürmek niyetinden oldukça memnundu , ancak Kurallarda böyle bir olasılık sağlanmamıştı. Ahnenerbe bu kararı uygulamaya koymak için yeterli bilimsel eğitimli personele ve yüksek nitelikli uzmanlara sahip değildi. Resmi bilim tarafından tanınmayan Hermann Wirth, görünümlerine çok az katkıda bulundu . Himmler bunun çok iyi farkındaydı. Wirth'in şüpheli itibarının tüm araştırma topluluğu, Atalarımızın Leydisi için bir leke olduğunu anlamıştı. Wirth kime bir hata yaptı - Darre ile yakın bağlarını sürdürmeye devam etti. "Kan ve toprak" ilkesini geliştiren Wirth, Darre'nin dikkatini, daha çok "ode l" olarak bilinen Alman köylülüğünün özel yasal geleneğine çekti . Darré bu ayini "kalıtsal köylü yasasının" temeli yaptı. Wirth ve Darre arasındaki dostluk güçlendikçe, Reichsführer'in araştırmacıya karşı nefreti arttı. Astlarının çoğu, Ahnenerbe Başkanı'na karşı benzer bir tutuma sahipti. Aralık 1936'da, Wirth'in istifasının an meselesi olduğu anlaşıldığında, Reischle mirasının yeniden gözden geçirilmesi gerektiğini ilan etti.

O zaman, Wirth Ahnenerbe içinde sadece toplumun Başkanı olarak değil, aynı zamanda yazı ve sembolizm çalışmaları bölümünün başkanı olarak da hareket etti. Bu bölümde önceki çalışmalarına devam etti: kült mutfak eşyaları, giyim ve mücevher çalışmaları. Wirth'in girişimiyle, en değerli ve ilginç sergilerin kopyalarının yapılacağı bir atölye çalışması için bir proje bile geliştirildi. Ayrıca eski Almanlarla ilgili filmleri özel olarak oluşturulmuş sahnelerde çekmek için bir film stüdyosu kurmayı planladı. Araştırmasının bir parçası olarak Ahnenerbe için İskandinavya'ya yıkıcı seferler yaptı. Bunlardan ilki 1935 sonbaharında, ikincisi ise 1936 Ağustos'unda gerçekleşti. Bu gezilerden büyük umutları vardı. Onlar sırasında kaya işaretlerini kopyaladı, ardından Berlin'de okudu. Himmler, Wirth'in yeni eseri The Sacred Proto-Languages to Humanity'nin bilim dünyasının kabul edebileceği bir biçimde yayımlanacağını hâlâ umuyordu. Şimdi HimmlerTyulagal, Wirth'in önceki tüm çalışmalarının yalnızca doğrulanmamış iddialar olduğunu söyledi. Reichsführer'in baskısı altında kalan Wirth, tüm zamanını edebiyat ve kaynaklar üzerinde çalışarak geçirdi ve bu Himmler'in gözünden kaçmadı.

Daha önce de belirtildiği gibi, Wirth'in başının üzerindeki bulutlar uzun süredir toplanıyor. Eylül 1936'da Himmler'e Wirth'in Odal adlı bir kitabın müsveddesini tamamladığı bilgisi verildi. Bu eser, “odal” ayinini etkileyen kaynaklara ve yazılı anıtlara bir nevi rehber olmuştur. Wirth, bu kitabın doğası gereği tamamen bilimsel olacağına söz verdi. Sonra Wirth durdu. Himmler, bir kişinin iki ayda 600 sayfalık bir kitap yazabileceğine inanamadı . Araştırmacının

onu sadece burnundan yönlendirdiğinden şüphelenerek ondan kurtulmaya karar verdi. Reichsführer, Ahnenerbe'de Wirth'e karşı sistematik bir zulme başladı. Cemiyetin Başkanı olarak kendisiyle mutabık kalmaksızın herhangi bir yazışma ve müzakere yapma hakkının bulunmadığını açıkça belirtti. Wirth'in protestolarına yanıt olarak Himmler , Başkan'ın kendisinin sadece disiplini değil, aynı zamanda Ataların Mirası Şartı'nı da ihlal ettiğini kaydetti.

Suçlu araştırmacıyı bitirmek isteyen Himmler, Wirth'in yasaklandığı herhangi bir profesyonel ve resmi temastan onu izole etme emrini verdi . Film stüdyosu, manzara performansları hakkındaki fikirleri politik olarak anlamsız ve finansal olarak kârsız ilan edildi. Aralık 1937'de, SS şefi inatçı araştırmacıya ilk görevinin Reichsführer SS'nin faaliyetlerini sağlamak olduğunu ima etti. Ve ancak o zaman ücretsiz araştırma faaliyetlerine katılabildi. Himmler buna bir son vermeye karar verdi. Wirth'in projelerini yürütmeyi reddetti ve Anenerbe'yi bu bilim adamının mirasının sorgulanamayacağı bir SS enstitüsüne dönüştürdü.

Himmler ve Hermann Wirth arasındaki zorlu ilişki , Ahnenerbe'de yeni bir kişinin ortaya çıkmasının nedeniydi - Profesör Walter Wüst. Hiç şüphesiz, o zamanın en yetenekli Hint-Almancılarından biri olarak adlandırılabilirdi . Wüst, Pfalz'da evanjelik bir okul öğretmeninin ailesinde doğdu. 1923'te tezini savundu ve üç yıl sonra Münih Üniversitesi'nde Privatdozent oldu. Altı yıl sonra, 1932'de, o üniversitede zaten kadrolu bir profesördü. Himmler, Bust ile bir bilim adamı olarak tanıştı, ancak ikincisinin siyasi kaderi, bilimsel yeteneklerinden daha az etkileyici değildi. 1920'lerde Nazilere katıldı. 1930'ların başında, sadece Ulusal Sosyalist Öğretmenler Birliği'nin yerel örgütünün asistanı değil, aynı zamanda bölge parti örgütünde öğretim görevlisi ve Münih Üniversitesi'nde SD'nin gizli ajanıydı. 1935'te Felsefe Fakültesi'nin dekanı olan Wüst , Münih Üniversitesi rektörlüğü görevi için kendisini en gerçekçi aday olarak ilan etti. Bilimsel etkisi parti otoritesi tarafından katlandı. Zaten 1933'te tüm Bavyera eğitim kurumlarını kontrol etti. Bust ve Himmler, Ahnenerbe Wolfram Sievers'ın genel sekreteri tarafından tanıtıldı - bilim insanını Bruckmann yayınevindeki çalışmasından beri tanıyordu. Bu tarihi toplantı Ocak 1936'da gerçekleşti. Wüst, Reichsfuehrer üzerinde en olumlu izlenimi bıraktı. SS şefi, genç Nazi profesörünü SS kuvvetleri tarafından Quedlinburg kalesinde düzenlenen "Hinrich's Feast" 1'e katılması için askere almaya karar verdi .

Ağustos 1936'da Wüst, Himmler ile Tegern Gölü'nde bulunan SS şefinin evinde buluştu. Orada " Ataların Mirası" araştırma topluluğunun görevleri ve hedefleri hakkında görüş alışverişinde bulundular . Bu konuşmanın içeriği tam olarak bilinmemekle birlikte, Wüst'ün bilgi birikimi ve bilimsel cesareti ile Himmler'i "büyülediği" varsayılabilir. Büyük olasılıkla, bilim adamı, SS'nin kültürel ve politik faaliyetleri çerçevesinde Ahnenerbe'nin görevlerine ilişkin

kendi vizyonunu özetledi . Himmler, Bust ile işbirliği yaparak Wirth ile ilişkisini sürdürmekten çok daha fazlasını kazanacağını anladı. Reichsfuehrer, Wüst'ün Wirth hakkında kesin olarak olumsuz konuştuğu gerçeğinden kaçamazdı. Vusg'un ona karşı her zaman böyle bir tavrı yoktu. 1930'ların başında, birçok genç Almancı gibi, bu araştırmacının fantastik fikirleriyle büyülendi . Örneğin, 1934'te Ura-Linda Chronicle'ın gerçekliği hakkındaki bir anlaşmazlık sırasında Wust, Wirth'in yanında yer aldı. Ancak yavaş yavaş sempatileri, teorisinin doğruluğu hakkında şüphelere yol açmaya başladı. Bunun da ötesinde, Wüst bir kişi olarak Wirth ve onun kişisel nitelikleri konusunda hayal kırıklığına uğradı.

'Kral Henry the "Fowler" hakkında*

253

Ahnenerbe ile işbirliğine başlayan Wüst, itibarının bu şarlatan bilim adamının adıyla farkında olmadan yapılan çağrışımlardan zarar görmemesi için çok dikkatli davrandı. Ataların Mirasına katılma müzakereleri sırasında Himmler, Profesör Wüst'ün Wirth'in emirlerinden herhangi birini yerine getirmeyi kesinlikle reddedeceğinin farkındaydı . Bu nedenle Himmler, onu Ahnenerbe'nin ayrıcalıklı temsilcisi konumunu almaya davet etti ve en önemlisi, bilimsel sorunları çözmede Wirth'e karşı bir avantaj sağladı. Artık Ahnenerbe çalışanları tarafından okunan tüm dersler Wust tarafından denetleniyordu . Bir dizi koşul altında Ataların Mirası yapılarından birine başkanlık etmeyi kabul etti: ilk olarak, Wirth'e bağlı olmayacaktı; ikinci olarak, Ahnenerbe'de kendi bilimsel gelişmelerini sürdürebilecek ve üçüncü olarak, kendi bölümünün çalışanlarının bir listesini oluşturacaktır . Himmler, tüm taleplerinin karşılanacağını garanti etti.

Himmler'in araştırma organizasyonuna katılmayı neden hemen kabul ettiği sorusunu yanıtladı . Ancak, genel olarak Nazilerle ve özel olarak SS ile neden işbirliği yapmaya gittiği hala açık değil ? Bu an önemli görünüyor, çünkü sadece savaştan sonra Wüst, şiddetli baskı önlemleri alınan yüksek öğretim öğretmenleri arasındaydı. Nazilerle aktif olarak işbirliği yapan dört grup yüksek öğretim öğretmeni vardır. İlk ***grup ,*** örneğin A. Boimler ve E. Crick gibi önde gelen teorisyenleri ve filozofları içeriyordu. Üniversite eğitiminin teori ve pratiğini kişisel olarak Nasyonal Sosyalist ideolojiye uyarlama ayrıcalığına sahiplerdi. ***İkinci grup*** , kural olarak, 1900 ile 1920 yılları arasında doğan, belirli bilim dallarında genç araştırmacılar olarak çalışan ve milliyetçi ilkeleri uygulamaya koyan dönemin "gençlerinden" oluşuyordu . ***Üçüncü grup*** , rejimle işbirliği yapan ve eski konumlarını korumak isteyen eski okul profesörlerinden oluşuyordu. ***Dördüncü grup en kalabalık gruptu: 1933'te yeni rejimi kabul eden, ancak yavaş yavaş ondan uzaklaşarak pasif*** muhalifler haline gelen bilim adamları . Walter Bust'un bu şemada yeri yoktu - yukarıdaki grupların hiçbirinin temsilcisi

değildi.

Wüst genç olmasına rağmen, 1933'te sadece profesör değil, aynı zamanda alanında önde gelen bir isim olmuştu. Eski çalışanlara göre , NSDAP üyeliği, bilimsel araştırma özgürlüğünü koruma arzusuyla önceden belirlendi. Langsdorff ve Schleif gibi, Rosenberg ve temsilcileriyle çok gergin ilişkiler içindeydi. Yine de, Rosenberg'in departmanı yetenekli bilim adamını saflarına çekmeye çalıştı. Bu, Münih Üniversitesi'ndeki "Alman Kültürü için Mücadele Birliği" temsilcisi Profesör Wolfgang Scholz tarafından kolaylaştırılacaktı. 1936'da Himmler , Bust'un Ahnenerbe'ye girmesiyle ilgili müzakerelere yeni başladığında, Sholp onu Rosenberg ile işbirliği yapmaya ikna etmek için bilim adamını aktif olarak telkin etmeye başladı. Bu koşullar altında Himmler, Ahnenerbe'deki varlığını sağlamak için Bust'a bilimsel bağımsızlık vermek zorunda kaldı. Görünüşe göre, SS, diğer Nazi yapılarının aksine, işbirliği yapmaya hazır herhangi bir bilim insanına parti merdivenini yükseltme fırsatı verdi .

Ekim 1936'da Wüst, dil araştırmalarından sorumlu Ahnenerbe bölümünün başkanlığına atandı. Bu yapı Münih'te bulunuyordu. Himmler sözünü tuttu - üniversitede Bust öğretimine ve kendi araştırmasını yapmasına müdahale etmedi .

Bust'un etkisi, ancak Reichsführer SS'nin pozisyonunun resmi sözcüsü olduğu netleştiğinde artmaya başladı. Ama Wirth'le olan olay çözülene kadar, belli değildi. Ve Wüst, Himmler'in araştırma topluluğunda kendisine hangi rolün verildiğini her zaman anlamadı.

Genel olarak, Ahnenerbe'nin SS içindeki çalışmaları yalnızca iki yönde gerçekleştirilebilirdi. Bir tür "sekülerleşmiş dindarlık" ile sonuçlanacak olan ideolojik gelişmelere ve öğretime dahil olabilir . Ataların Mirası tarafından elde edilen pratik bilimsel sonuçlar, yalnızca bir elit değil, aynı zamanda Nasyonal Sosyalist rejimin ideolojik öncüsünü oluşturmak için kullanılabilir. Böylece Ahnenerbe'nin çalışmaları en önemli sosyo-politik görevler haline geldi. O zaman, "Ataların Mirası" nın herhangi bir projesi tek bir hedefe bağlıydı - dünya görüşü eğitimi. 1938'de SS tarafından başlatılan kazıların bile Ahnenerbe için uygun bir arkeolojik değeri yoktu. Tüm buluntular: yemekler, mücevherler, konut kalıntıları - dünyanın yeni resminin teyidi olmalıydı.

Ahnenerbe iç çelişkiler tarafından parçalanırken, Wirth fantastik fikirlerini doğrulamaya çalışırken, raporların ve derslerin bir şekilde standartlaştırılması ve düzenlenmesi söz konusu olamazdı. Tarih konusunda çok az bilgisi olan Himmler de maksatlı ve kapsamlı bir plan hazırlayamadı. 1937'de Bust, "Ataların Mirası" nın ders etkinliğini düzenlemek zorunda kaldı. Ahnenerbe'ye katılmadan birkaç ay önce profesör , Hint-Alman dünya görüşünün bir aynası olarak Fuhrer'in o zamanlar güncel olan "Mein Camp F" hakkında bir rapor hazırladı . Görgü

tanıklarına göre, bu mesaj öğrencilerden ve öğretim kadrosundan olumlu yanıt aldı. Halihazırda Ahnenerbe'nin bir üyesi olan Wüst, raporu üzerinde çalışmış ve SS'nin yapısal birimlerinde bu konuda bir dizi konferans vererek konuştu. Hitler'in kahramanlık anlayışından, "Maya Kampf"ın ruhani deneyiminden ve tabii ki Nasyonal Sosyalizmin manevi temeli, ırkçılığın temel fikirlerinden bahsetti. Wust'un derslerinin acelesi olduğu söylenmeli. İlk konuşmalardan sonra coşkuyla raporların devamının gerekli olduğunu söyledi.

Ahnenerbe'nin, SS ideolojisine dayalı olarak, her SS adamı için zorunlu hale gelen yeni, daha derin bir dünya görüşü inşa etmeye çalıştığı gerçeğinin sayısız örneği vardı. Himmler'in Araştırma Topluluğu, dersler ve raporlar vererek başlayarak, yavaş yavaş kült formları ve uygulamaları incelemesine geçti. SS'lerin "dini" ayinlerinin uygulanmasının en önemli aracı, SS'lerin " inançını" güçlendirmek için tasarlanan "kutsal" sembolizm haline gelmekti .

1930'ların sonunda, Reichsführer SS Heinrich Himmler sadece kendi siyasi ordusunu yaratmakla kalmadı, ona kilise geleneklerinin çerçevesinin dışında kalan kendi dindarlığını da sağladı . Bunun Naziler iktidara geldikten hemen sonra olamayacağı oldukça açık - çoğu SS adamı Hıristiyan ailelerde yetiştirildi. Ancak yavaş yavaş Hıristiyanlıktan uzaklaşarak kökleri eski Germen geçmişinde olan yeni bir dini dünya görüşünü benimsediler. Bu günah çıkarmanın tutarlı gelişimi, Hıristiyanlığın yerinden edilmesine yol açmalıydı. Ataların Mirası'nın bu faaliyette önemli bir rol oynadığına şüphe yoktur. Araştırma topluluğunun aslında dini görüşleri sıfırdan geliştirmesi ve onları din açısından doğrulaması gerekiyordu, ancak 30'ların sonuna kadar Ahnenerbe, gelişmelerini doğrudan Himmler'e aktararak kendi faaliyetlerinin reklamını yapmadı. Toplumun bu yakınlığı , araştırma topluluğuyla hiçbir ilgisi olmayan bir adam olan Fritz Weitzel'in SS dindarlığının doğrudan "geliştiricisi" olmasına neden oldu.1938'de Himmler adına iki kitap yayınladı. "SS'deki Törenler" ve "SS Sovets ailesindeki yıllık kutlamaların kutlanması ." Her iki eser de Ahnenerbe'nin bağırsaklarından çıkan gelişmelere dayanıyordu. Weitzel sadece yeni dinin "peygamberi" olduğu için değil, aynı zamanda astlarının ve SS'den meslektaşlarının yeni inanca dönüşmesini sağladığı için şanslıydı.

Bu nasıl bir insandı? 27 Nisan 1904'te Frankfurt'ta doğdu. Okuldan ayrıldıktan sonra çırak olarak çilingir oldu ve daha sonra tamirci olarak çalıştı. 1918'de o zamanın birçok genci gibi siyasete ilgi gösterdi ve sosyalist bir gençlik örgütüne katıldı. Ancak sosyalistlerden hayal kırıklığına uğradı ve Nazilere katıldı. 21 Eylül 1925'te 18833 numaralı üyelik kartını alarak NSDAP'a katıldı. İlk başta saldırı müfrezelerinde olmak üzere sürekli sokak çatışmalarına katıldı ve yeni kurulan SS liderlerinin dikkatini çekti. Herkes onun kariyer gelişimini kıskanabilir. 1926'da doğduğu yer olan Frankfurt'ta SS'i yönetti. Bir yıl sonra, zaten SS'nin liderliğindeydi ve emri altında tam bir standart vardı. 1929'da zaten SS Brigadeführer

rütbesini aldı. Faaliyetleri birçok SS araştırmacısı için görünmez kaldı , ancak Himmler'in diğer ülkelerin polis deneyimlerini incelemek için defalarca yabancı iş gezilerine gönderdiği oydu. Ritüelleri ve tatilleri incelemek Himmler'in bir başka özel göreviydi. Weitzel'in bu alandaki çalışmaların yazarı olmadığına şüphe yoktur : Daha yüksek bir insani eğitime sahip olmayan 34 yaşındaki bir çilingir çırağı, eski Almanların yıllık döngüsünü zorlukla yönlendirebilir, onları tartışmaya dahil edebilir! zengin tarihi ve etnografik malzeme.

11 Mart 1937'de Himmler, "Ataların Mirası" nın yeni Şartı atlamadığına karar verdi. Bu kararla Reichsführer, Ahnenerbe'nin 1936'da başlayan iç gelişimini hızlandırdı . Yeni belgenin tartışılmaması, ancak Reichsführer'den bir emir şeklinde yayınlanması, Himmler'in sonunda Ahnenerbe'deki konumunu kurduğunu ve rakiplerinden Daruy ve Wirth'in şahsında kurtulduğunu, bir SS yapısı içine araştırma toplumu .

Reischle, Kinkelin ve Metzner'in etkisi yavaş yavaş kayboldu ve onların başkanlığındaki tarihi el yazmalarını kontrol etmek için kurulan komisyon faaliyetlerini tamamen durdurdu. Resmi olarak Ahnenerbe'de çalışmalarına devam ettiler, ancak işlevleri Himmler'in temsilcileri olan Sievers, Bust ve Halka'ya devredildi. Resmi değişiklikler de vardı: Himmler, Walter Bust'u Ancestral Heritage'ın yeni Başkanı olarak atadı. Ayrıca yeni Tüzükte Cumhurbaşkanının hak ve yetkileri açık ve ayrıntılı bir şekilde belirtilmiştir. Bilimsel rehberlikle sınırlıydılar.Ahnenerbe'nin yeni Başkanı olan Walter Wüst'ün, toplumun en yüksek çevrelerinde "Ataların Mirasını " temsil eden toplum başkanlığının işlevlerini de yerine getirmeye başlaması dikkat çekiciydi. parti ve devlet.

Dernek içindeki tüm idari görevler Wolfram Sievers tarafından yürütülmüştür. "Genel sekreter" pozisyonunun adı "toplumun emperyal lideri" olarak değiştirildi ve bu, statüsünde bir artış olduğunu gösterdi. İdari, organizasyonel ve mali konularla ilgili faaliyetlerinde Reichsführer SS Bruno Halke'nin özel temsilcisine rapor vermek zorundaydı. Ancak uygulamada, Galke'nin mali meseleleri devraldığı ve Ahnenerbe'nin yönetimini Sievers'a verdiği, özellikle Wust'un toplumun faaliyetlerinin bu tarafına en ufak bir ilgi göstermediği ortaya çıktı. Şu andan itibaren Ahnenerbe içinde, herhangi bir sorunu çözerken katı bir itaati gözlemlemek gerekiyordu ve bu aslında Sievers'ın neredeyse tüm kontrol iplerini kendi ellerine aldığı anlamına geliyordu. Yeni pozisyon ve yeni yetkiler, Sievers'a kendi iyiliği için kullanmaya karar verdiği önemli bir güç verdi.

Himmler'in kendisi yalnızca Şart'taki değişiklikten yararlandı. Şimdi, Reichsfuehrer tarafından tutulan küratörlük pozisyonu otoriter bir nitelikteydi. Toplumun tüm meselelerine kendi takdirine bağlı olarak karar verebilir : Ahnenerbe'nin yeni liderlerini, çalışanlarını ve kurucularını görevden almak ve atamak. Ayrıca, Şart'ta değişiklik yapabilecek tek kişi

küratördü. Ahnenerbe'nin varlığının iki yılında ilk kez, toplum ve SS şefi arasında net, resmi-yasal bir bağlantı kuruldu. Reichsführer SS, resmi olarak Ataların Mirası Mütevelli Heyeti'ne başkanlık etti. Ahnenerbe'nin SS'ye entegrasyonunun başlangıcından söz edilebilir.

Yukarıda da bahsedildiği gibi Ahnenerbe bünyesinde bir mütevelli heyeti oluşturulmuştur . Böyle bir organizasyon yaratma fikri, Mayıs 1937'de W. Wust tarafından ortaya atıldı. Himmler onu sıcak bir şekilde destekledi. Aynı ay içinde Atalar Mirası Mütevelli Heyeti faaliyetlerine başlamış ve mali konuları ana görevi olarak belirlemiştir. Konsey , Ahnenerbe planlarının uygulanmasında kapsamlı destek sağlayabilecek NSDAP bölümlerinin ve endüstrinin en önemli temsilcilerini içerecekti . Konseyin faaliyetleri üzerinde doğrudan kontrol , bize zaten aşina olan Galka hakkında Brun tarafından gerçekleştirildi. Bu zamana kadar, İmparatorluk Gıda Komitesi'nin Ancestral Legacy'ye yapılan mali katkıları önemli ölçüde azaltacağı netleşti. Bu koşullar altında , ne üyelik ücretleri ne de SS hazinesi, çalışma için yeterli fon sağlayamazdı . 15 Ağustos 1937'de Mütevelli Heyeti 8.000 Reichsmark tahsis ettiğinde durum değişmeye başladı. Bu kendi içinde küçük bir miktardı, ancak zamanla mali gelirlerin düzenli ve daha önemli hale gelmesi planlandı . Bu fonların özellikle SS adamı Anton Loibl'den alınması gerekiyordu. Bu adam uzun süre Himmler'in özel şoförlüğünü yaptı ve ardından yeni bir modelin patentini aldı. arabalar için fren cihazı. Bu frenin endüstriyel üretimi ona önemli bir gelir getirdi. Bununla birlikte, Ahnenerbe için ana gelir kaynağı olarak patronaj fikri , Reichsfuehrer SS'nin umutlarını haklı çıkarmadı. O zaman Himmler'in etkin ekonomik faaliyet yürütebilecek yapıları yoktu. Ve var olanlar, esas olarak dünya görüşü ve ideoloji meseleleriyle ilgilendiler. Ahnenerbe'yi, Externstein kompleksinin araştırılmasını ve Quedlinburg kalesinin katedralinin korunmasını destekleyenler (bunlar, mütevelli heyetinin ana harcama kalemleriydi), kural olarak , SS ile bağlantılı değildi.

gerçek faaliyetten uzaklaştırılmasına rağmen, yine de efsanevi Teşkilatın Onursal Başkanı olarak görev yapan Hermann Wirth'i unutmamak gerekir . Bu pozisyonun durumu yeni Şart'ta bile belirtilmedi. Wirth, Ahnenerbe'nin "Antik Çağın Ruhani Tarihi Derneği"nden basitçe "Araştırma Topluluğu" olarak yeniden adlandırılmasına güçlükle katlandı . Daha önce de belirtildiği gibi, kendisini "antik çağın manevi tarihi" teriminin mucidi olarak görüyordu ve bununla gurur duyuyordu. Ancak izolasyonu deneyimlemek daha da yanlıştı . Bütün bunlar aslında Ahnenerbe üyelerini iki kampa ayırdı: bir yanda benzer düşünen Wirth ve diğer yanda Himmler, Wustai Sievers. İkinci, en yetkili kampın üç liderinin her birinin , sakıncalı Wirth'ten kurtulmak için kendi kişisel nedenleri vardı. Buna Wirth'in Rosenberg ile işbirliğine başladığına dair söylentiler de eklendi. 1937'de Himmler, daha önce hiç olmadığı gibi, beşeri bilimler alanında bilim kurguya müsamaha gösterme niyetinde olmadığını kesin olarak belirtti. 1938'in başlarında Himmler, Wirth'e olan güvenini tamamen kaybetmişti. Artık bir

tarihçi-araştırmacı olarak yeteneklerine inanmıyordu. "Ura-Linda Günlükleri" , aslında Wirth'in eserlerinin çoğu gibi bilim dünyası tarafından tanınmadı. Bu, Reichsfuehrer'in arkadaşlarıyla kişisel yazışmalarında Chronicles'ın gerçekliği hakkında hiçbir şüphesi olmadığını beyan etmesini engellemedi , çünkü birçok sözlü gelenek tarafından onaylanan gerçekleri içeriyorlar. Ancak, görünüşe göre, bu konuda SS şefine eziyet eden şüpheler galip geldi ve saygın Alman profesör Otto Mauser'den Ura-Linda Chronicle of Ura-Linda'nın bir incelemesini yapmasını istedi.1938'de Mauser, Himmler'e cevap verdiğini ve gerçekliğini teyit edebilecek herhangi bir gerçek bulamadı.

Diğer şeylerin yanı sıra, Wirth finansal kaynakların kasıtlı kullanımı ile ayırt edildi. İddiaya göre, bazılarını araştırmaya çok mantıksızca harcadı, diğerleri ise açıkça kişisel amaçlar için kullandı. Bu konuda titiz davranan Himmler için bu, araştırmacıyı sevmemek için oldukça yeterliydi. Hiçbir mali yetkiye sahip olmayan Wirth, 1935-1936'da Ahnenerbe'nin tüm bütçesini gerçekten çarçur etti ve muhasebe departmanını tamamen karıştırdı. Heinrich Himmler için Marburg tarihçisi dayanılmaz bir yük haline geldi. Bir gün Reichsfuehrer, Wirth'in otorite kisvesi altında özel bağışçılardan borç para aldığını öğrendiğinde öfkesini kaybetti . Bu arada, Wirth parayı asla iade etmedi. Alacaklılar, Himmler'e borcu geri ödeme talebiyle şahsen başvurdu. Himmler'in Wirth'in sadece maaşından düşmeyen , aynı zamanda ona muhteşem bir finansman sağlayan borçlarını geri ödemesi dikkat çekicidir. 1937'de Ahnenerbe'den aylık 800 Reichsmarks ve Berlin Üniversitesi'nden 700 Reichsmarks (o zamanlar 1.500 Reichsmarks neredeyse harika bir miktardı) aldı.

İşin mali tarafı Walter Wüst'ü hiç ilgilendirmiyordu, " *(* !!!) örgütünün itibarını zedeleyen" adamdan kurtulmanın hayalini kuruyordu. 1937'de Wüst, Wirth'in kendisini Ahnenerbe'deki en yüksek otorite olarak gördüğünü ve Münih profesörünün Ancestral Heritage'ın işe yaramaz bir ekinden başka bir şey olmadığını duydu. Buna karşılık, Wüst, Wirth'in Onursal Başkanlık görevine devam etmesinin toplumun faaliyetleri üzerinde olumlu bir etkisi olmadığını, sadece bazı kişilerin tatmin edilmemiş emellerine hitap ettiğini kaydetti. Wirth , eski etkisini sürdürmek ve Ahnenerbe içinde en azından bazı müttefikler bulmak için mümkün olan her yolu denedi. Ancak Darre'nin yandaşlarının "Ataların Mirası"ndan "kovulma"nın ışığında, bu neredeyse gerçekçi değildi.

Wirth'in kitabında Sievers'a uymayan pek çok şey vardı. Örneğin, Sievers'ın hırslı bir adam olarak çok zor yaşadığı, aslında araştırmacıya bağlı olduğu geçmiş temaslar. Genel olarak, 1937'de Wirth ve Sievers arasında gelişen aşırı gergin ilişki, ancak Ahnenerbe'nin yaratılmasının arifesinde belirsiz bağlantılarının psikolojik bir analizinin yardımıyla açıklanabilir . Kuşkusuz, Wirth Ataların Mirasını yaratırken Sievers'ın desteğine güveniyordu. 1933'te bozulan ilişkilerin yeniden kurulmasını ancak bu açıklayabilir. Bu, Sievers'ın

müstakbel eşine, bilim adamıyla daha yakın bir ilişki kurmaya zorlandığını yazdığı mektubuyla doğrulandı , çünkü bu onu tamamen bağımsız hale getirebilirdi. Ancak Wirth ile yapılan anlaşma sadece kelimeler olarak kaldı. Anen'deki ilk çalışma günlerinden itibaren Rbe Znvers, Himmler'in yanında konuşmaya başladı. Görevinin idari sorunları çözmede sunduğu fırsatların çok iyi farkındaydı ve bunu mümkün olduğunca verimli kullanacaktı. Sievers, Ahnenerbe'ye Almanya'nın gelecekteki seçkinleri hakkında idealist fikirlere sahip coşkulu bir romantik geldi. Ama yavaş yavaş değişmeye başladı. 1938'de, sık sık yaptığı toplantıların ve Reichsführer SS'ye doğrudan rapor vermenin yardımıyla "soğuk bir SS teknokratı" olmuştu. SS ideolojisinin destekçisi olmayan Sievers, kariyer gelişimi uğruna her türlü fikri, en insanlık dışı olanı bile desteklemeye hazır, sağduyulu bir görevli olarak ortaya çıktı. Heinrich Himmler'in saf romantizminden nefret ediyordu. Ama aynı zamanda Hielscher'in rüya gibi teorilerini ve Wirth'in mitolojik yapılarını tamamen terk etti. Bundan böyle sadece doymak bilmeyen hırsı ona rehberlik etti ve elitizmi yalnızca kişisel başarı olarak anladı.

olarak hala resmen boyun eğmeye devam ettiği Wirth'ten kurtulmakla ilgileniyordu . Wirth'in fazlasıyla farkında olduğu, geçmişten tek tek sayfaları unutulmaya bırakmak istiyordu. Daha önce, birçok genç için bir otorite olan Wirt'in kendisini öğrencisi yapmasını isteyen açık, kararsız bir gençti . Sievers, SS'nin yapısı haline geldikçe, gençlik tutkularının anlık bir zayıflık olduğunu düşünerek kendini giderek daha fazla yakaladı. Virtu'nun kendisi bu bilgiyi kendi amaçları için kullanma fikrini bulana kadar, "gençlik kuruntularının" tanığından ne pahasına olursa olsun kurtulmanın gerekli olduğuna alaycı bir şekilde karar verdi . Elekler ilk darbeyi 1936'da genç SS askerlerini eğitmek için Galka'ya teklif ettiğinde vurmayı başardı . Bu adımı, başka hiç kimse gibi, Wirth'in görüşlerini bilmesi ve bu nedenle onun yerini kolayca alabileceği gerçeğiyle motive etti. Wirth, eski asistanına bu hakareti asla affedemezdi.

Sievers, önce Genel Sekreter, sonra Reich cemiyet lideri olarak Ahnenerbe'nin bütün işlerinden haberdardı , ayrıca Himmler ona güveniyordu. SS içinde bir kariyer için iyi bir başlangıç sermayesiydi. Wirth'in yerini alması gerektiğine inanıyordu. 1937 tüzüğü ona hayalini gerçekleştirme fırsatı verdi. Başkanın (Bust) desteğini alan Sievers, bir entrika başlattı. Onursal Başkanlık görevine atanmasının Ahnenerbe'nin gelişiminde mantıklı bir adım olduğuna dair söylentileri yaymaya başladı . Bu konuşmalarda hazır bulunan Wust, bunun sadece mantıklı değil, aynı zamanda uygun olacağını vurguladı . Bir zamanlar Wirth'e karşı iyi niyetli bir tavrı olan Reischle bile, şu anki Onursal Başkan Wirth'le akıl yürütmek için tüm sürelerin geçtiğini yineledi. Ocak 1938'de Wirth , "Ataların Mirası" ndaki son pozisyonları geçti. Şu anda, Wüst, Sievers ile birlikte, Ahnener be'nin gelecekteki çalışmalarını planladı ve

eskizlerini kişisel olarak Reichsführer SS'ye verdi. Daha önce, bu tür görevler, Sievers'ın bile teşvik edilmediği Wirth'in faaliyetinin küresiydi.

Ahnenerbe'deki krizin zirvesi Mayıs 1938'de geldi. Sonra Wüst ve Sievers, Wirth'e, eksantrikliklerinin Reichsfuehrer SS'nin bilimsel ve kültürel hedeflerine aykırı olduğunu ilan ettikleri övücü olmayan bir mektup yazdılar . Mektubun yazarları , Wirth'in Ahnenerbe'nin önündeki yapıyı, en önemli görevleri veya işin kapsamını anlamadığını "gerçek" bir korkuyla keşfettiler. Wüst ve Sievers, Ancestral Heritage'ın amaç ve hedeflerini kendi bilimsel ve araştırma ilgi alanları ile değiştirdiği yönünde aşağılayıcı bir sonuca vardı . Dahası , Wirth'in özgür ruhsal yaratıcılığını SS'nin liderliğiyle koordine etmesi gerektiği bile ilan edildi . Mektubun son satırlarında, Wüst ve Sievers, koşullar altında Ahnenerbe'nin temsilcileri olarak Reich Eğitim ve Eğitim Bakanlığı'na Wirth'e akademik bir derece verilmesi için dilekçe vermeyi kesinlikle reddettiklerini vurguladılar. "Ataların Mirası" çerçevesinde çalışmalarına devam edemeyen Wirt, artık bilimsel bir kariyer için tüm umutlarını yitirdi. Depresyondaydı.

Bu mektup, o zamanın başka hiçbir belgesinde olmadığı gibi, Wirth'in araştırma faaliyetlerine yalnızca bir vakada devam edebileceğini gösterdi. Tüm görevlerinden ayrılmak zorunda kaldı ve Ahnenerbe'den ayrıldı. Bu adımı Aralık 1938'de attı.

Böylece sadece Wirth'in kariyeri değil, aynı zamanda yeni, üçüncü bir Usiya toplumunun benimsenmesi için tüm koşulların yaratıldığı "Ataların Mirası" tarihindeki oldukça önemli ikinci dönem de sona erdi. Ancak tüm bu alt akıntılar dışarıdan bir gözlemci için görünmezdi. Dıştan, Ahnenerbe uyumlu ve yekpare bir yapı izlenimi veriyordu . Himmler, Wirth'in "kovulmasının" olası olumsuz sonuçlarını örtbas etmeye çalıştı. Yakın zamana kadar sakıncalı araştırmacının (Senatör Rosalius, Matilda Merck, vb.) arkadaşı ve sponsoru olarak kabul edilen insanlara meydan okurcasına ilgi göstermeye başladı . Ve burada Sievers yetenekli bir diplomat gibi davrandı. Swap bağışlarını Wirth'ten değil, Ahnenerbe veznesinden geri alacaklarını belirtti.

Wirth ile Anenerbe'nin yeni liderliği arasındaki fırtınalı hesaplaşma , paradoksal olarak görünse de, Heritage of Atas'ın faaliyetleri üzerinde neredeyse hiçbir etkisi olmadı . Wirth'in Berlin Üniversitesi'nde kendi kürsüsünü kurma ve profesör olma umutları 1938'de suya düştükten sonra, Wirth Marburg'daki evine gitti ve burada bir keşiş hayatı yaşadı. Reichsfuehrer'e kızgın olmadığını ve mümkün olduğunca onunla temasını sürdürdüğünü vurgulamak gerekir. Bu, Ahnenerbe'den ayrıldıktan sonra Wirth'in kişisel olarak Himmler'e bağlı bir SS Hauptsturmführer olarak kalmasıyla kolaylaştırıldı. Birkaç yıl tecritte geçirdikten sonra, Wirth yine de 1941'de tezini savundu ve "profesör - antik sembolizm ve alaka düzeyi tarihi araştırmacısı" unvanını aldı. Savaştan sonra Himmler'in buna kişisel olarak karşı

çıktığını gösteren belgeler ortaya çıkmasaydı, bu gerçeğe değinilemezdi . Himmler'in ona karşı tutumunun, Wirth'in oğlu SS'ye katıldıktan sonra bile değişmediği ve anavatanında, Hollanda'da Nazilerin bir suç ortağı olarak bilim adamının yasadışı ilan edilmesinden sonra bile değişmediği ortaya çıktı. *1944'te* Hermann Wirth Göttingen'deki etnografya kürsüsüne getirildi, ancak yerel bir profesörle yaşadığı anlaşmazlık nedeniyle bu kürsüden ayrıldı .

Savaştan sonra, hala sadık bir Nazi olan Wirth, Direniş'e dahil olma konusundaki kendi efsanesini dile getirmeye çalıştı. Reichsführer SS'den kopuşunu ideolojik çelişkilerle ve Üçüncü Reich'ı reddetmesiyle açıklamaya çalıştı . İdeolojik bir çatışma söz konusu değildi. 1950'lerde intikamcı siyasi kampa katılan Wirth, “İnsan Varlığının İlkel Ruhu Üzerine” adlı çalışmasında genel olarak Nasyonal Sosyalist rejim ve özel olarak Hitler hakkında büyük bir sempatiyle konuştu .

İkinci geri çekilme

Mistik bir arka plana sahip sanatların en önemlisi

Saf gerçekçilik, gündelik hayat, sıradanlık , gündelik hayat beni ilgilendirmiyor konforda... Güzel, güçlü, sağlıklı - canlı olan beni cezbediyor. ahenk istiyorum. Bunu başarabildiğimde mutlu oluyorum.

(Leni Riefenstahl ile yapılan bir röportajdan)

Üçüncü Reich'ta çekilen belgesellerin konuları pek farklı olarak adlandırılamaz: bireysel şehirlerin ve bölgelerin tarihi, bireysel sosyal tabakaların günlük yaşamının hikayesi (burada gençlere özel önem verildi), seyahat raporları ve tarafından düzenlenen etkinlikler. Nasyonal Sosyalist örgüt “Neşeyle Güç”. Ayrıca, hemen hemen her Nazi birimi, daha basit olarak reklam olarak adlandırılan kendi reklamlarını filme aldı. Bu filmler hem inandırıcılık hem de sanatsal nitelik bakımından birbirinden farklıydı. İmparatorluk Halk Eğitimi ve Propaganda Bakanı Joseph Goebbels, her yıl film yapımcılarından sanatsal açıdan daha inandırıcı filmler yapmalarını istedi. Onun için propaganda sanattı ve sanat da bir tür propagandaydı. Yaratıcı bir şekilde organize edilmiş propaganda, onun için, yalnızca Üçüncü Reich'ta “çekici bir fizyonominin” ortaya çıkmasına katkıda bulunmakla kalmayıp, aynı zamanda insanların aslında yeni bir hayata başlamalarına “yardım etmesi” beklenen bir tür “asil halk psikolojisi sanatı” idi. .

Bu konuda! sinema Almanlara yalnızca Nasyonal Sosyalist ideolojiyi dayatmakla kalmamalı, bunu bariz klişelerden kaçınarak ustaca yapmalıdır. Hans Richter bu durumu "evrimin alaycı şakası" olarak nitelendirdi. "Sinemanın ustaları olduklarını kanıtlayan Naziler,

gerçeği göstermek zorunda kaldılar, çünkü gerçeklere dayanarak yalan söylemenin en iyisi olduğunu anladılar."

Belgesel filmlerde, Almanya'nın tarihi, şehirlerin ve köylerin günlük yaşamı ile ilgili olsun, neredeyse zorunlu bir an, uzun süredir unutulmuş , hatta tamamen unutulmuş bazı tarihi işaret ve sembollerin aranmasıydı. yasak. Sonuç olarak, acıklı bir sonuç sunuldu - yalnızca Ulusal Sosyalizmin zaferi bu eski geleneklere yeni bir hayat verdi. Tarihin bu işaretlerinin yalnızca çok eski geleneklerin korunması için bir çağrı değil, aynı zamanda her bireyin her durumda tarihsel olarak doğrulanmış modellere uyma zorunluluğuna bir tür ima olması gerekiyordu.

Çok sayıda filmde , mistik ve gizli örgütler için her zaman büyük önem taşıyan Emirlere göndermeler vardı. 19. yüzyılın sonundan itibaren tarikat toplulukları, okült ve siyasi grupların oluşumunda aynı etkiye sahipti. Bir yandan, bu, Tarikatların her zaman her birinin açıkça atanmış bir faaliyetle meşgul olduğu net bir hiyerarşik yapıya sahip olması gerçeğiyle kolaylaştırıldı .

267 stu. Öte yandan, Tarikat'ın bir tür dini topluluk olarak algılanması bu durumu kolaylaştırmıştır.Bu açıdan, Tarikat'ın her bir üyesi sadece ortak bir inancı paylaşmakla kalmayıp, aynı zamanda soyluları yücelten bir tür sır da saklamak zorundaydı. Düzen ve ona görünmez güç verdi. 20. yüzyılın başlarında, bir tür ortaçağ Tarikatının (“Alman Düzeni”, Thule Derneği, vb.) Sonuç olarak ortaya çıkması, olduğu gibi, Nasyonal Sosyalizmin kendisinin ortaya çıkmasını öngördü, çünkü hem bu örgütler hem de geniş Nazi hareketi aktif olarak “sağlıklı Aryan ırkını” savundu. Wolfram Eschenbach ve Richard Wagner (ancak diğerleri gibi) efsanevi "Kase Şövalyeleri Tarikatı"nı bu dünyanın nimetlerinden vazgeçmeye karar veren asil, güçlü ve iffetli adamlardan oluşan bir organizasyon olarak tanımladılar.

Arşivler, 1925'te yayınlanan eski bir filmi korudu. Düzen organizasyonunun özünü ve yapısını yeterince ayrıntılı ve ayrıntılı olarak tanımladı. Film "Genç Alman Düzeni" hakkındaydı. 1920'de Arthur Maraun tarafından oluşturulan Genç Alman Düzeni daha sonra Demokrat Parti ile birleşse de bu film proto-faşist bir fenomen olarak yorumlanabilir. Bu örnek, şu anda net bir şekilde Nazi olarak yorumlanan birçok unsurun ve olgunun aslında Nazi partisinin orijinal gelişmeleri olmadığını açıkça göstermektedir. Nazi filmlerinden birçok karakter 1933'ten çok önce ekranda belirdi. Genel olarak konuşursak, siyasi veya dini bir örgütün düzen yapısı hakkındaki fikirlerin kendisi hiçbir şekilde bir tekel ve aşırı sağın ayırt edici özelliği değildi. Yukarıda bahsedilen filmin aynı estetiği, birçok açıdan acıklılığı Üçüncü Reich'ın bazı belgesellerine karşılık geldi. "Genç Alman Düzeni" hakkındaki filmin , "Dağlardaki Hitler Gençliği" (1932), "Mücadeleden Zafere" (1937), " Güç ve Güzellik "(1940).

Ama size hatırlatmama izin verin , filmlerin tamamen sanatsal yanından, estetiklerinden bahsediyoruz. Aslında, Arthur Maraun'un örgütü ile Hitler Gençliği arasında hiçbir bağlantı yoktu. 1925'te çekilen Genç Alman Düzeni filmi, karanlık bir ekranda görünen bir dış ses metniyle başladı: “ Eğitim denen bir dava bizi felaketten kurtarabilir . Almanların her şeye olan bağlılığı ve sadakati, şüphesiz ki bilen güçlü ve inatçı adamlar yetiştirerek türümüze katkıda bulunmalıdır. Her Alman genci halk sporları yapmalı ve seyahat etmelidir.Popüler spor, tüm halk üzerinde çalışmak demektir. Yürüyüş ve spor, Genç Alman gençliğinde erkeksi nitelikleri ve doğa sevgisini filizlendirmelidir. Daha sonra, yaşlı bir adam tarafından yönetilen 14-15 yaşındaki gençler, bayraklarla bir tür kale yönünde dağlardan geçerken silah sesleri duyuldu. Gece için kalede durdular, sabah erkenden onlar için bir uyandırma çağrısı ve kalenin avlusunda yıkanmalarıyla başladı. Bu gençler doğada günlük işlerine başlamadan önce bir dua okudular.Ayrıca ağaç kesme de dahil olmak üzere çeşitli spor yarışmaları gösterildi . Oyunlar bittikten sonra herkes yıkanmak için nehre koştu ve akşam yemeğini hazırlamaya başladı. Sonra küçük skeçler vardı: Liderleri tarafından yönetilen Genç Almanların yıllık silahlı incelemesi ; 1925 Jude, Dortmund, "Genç Alman Düzeni"nin Büyük Üstadı, yürüyen bir sütunun başında. Bu karelerden sonra sonuç şu şekilde özetlendi: “Hasta insanlarımızı sertleştirmek ve iyileştirmek için gece gündüz çalışırsak Almanya yeniden büyük ve güçlü olacaktır . Yeniden bekar olursak Almanya yine özgür olacak ve popüler sporların yardımıyla kadınlıktan kurtulacağız .

Bu filmin yaratıcıları, yalnızca beden eğitimi fikirlerine bağlılıklarını değil, aynı zamanda Guido von List ve Lanz von Liebenfels'in eserlerinde aktif olarak teşvik edilen anti-modernist fikirleri takip ettiklerini açıkça gösterdiler.

1933'ten önce ezoterik terminoloji ve okült fikirlerin birçok siyasi grup tarafından kullanıldığını ve bazen Nazi yönelimli olmayı amaçlamadığını belirtmekte fayda var. O zamanlar, okültizm Alman nüfusunun geniş kesimleri arasında çok popülerdi. Ancak çoğu zaman okült yapıların bir örgütün siyasi yönelimi üzerinde hiçbir etkisi olmadı. Ve Nazilerin kendileri, hareketlerini bir tür mistik yaratım olarak açıkça ilan etmeyeceklerdi. Ancak Üçüncü Reich'ta Genç Almanlar tarafından ifade edilenler gibi düzenin fikirleri, yeni bir toplumun oluşumunda belirleyici olmasa da çok önemli bir rol oynadı. En azından Hitler'in "düzen kalesi" (Ordensburg) Sonthofen'de yaptığı gizli konuşmasını hatırlamakta fayda var. İçinde Fuhrer, NS DAL'nin siyasi bir düzenden başka bir şey olmadığını ilan etti. “(Nazi partisi), Alman iradesinin oluşumunun istikrarını garanti etmesi ve ardından) siyasi liderliğin istikrarını sağlaması gereken bir Düzen olmalıdır ... Demokrasimiz iki varsayıma dayanmaktadır: 1. Her pozisyonda En küçüğüne kadar sorumluluk, seçilmiş bir kişi değil, yukarıdan atanmış bir kişi tarafından üstlenilmelidir. 2. Astları üzerinde koşulsuz yetkiye sahip olmalı ve üstlerine karşı

mutlak sorumluluk taşımalıdır.”

Ancak 1936'da bu gizli konuşmayı yapmadan önce , İradenin Zaferi adlı belgesel filminde de benzer bir düşünceyi dile getirdi : “Gelecekte parti, halkın önde gelen kadrolarını seçmekle meşgul olacak. Öğretmesinde sabit, organizasyonunda çelik gibi sert, taktiklerinde esnek ve esnek olacaktır. Genel olarak, Emir'e benzer olacaktır! Sipariş modeline göre oluşturulan Nazi partisinin aynı binalara ihtiyacı vardı - sipariş kaleleri. Yeni seçkinleri beslemek için Üçüncü Reich'ta birkaç "Ordensburg" oluşturuldu: Krössinsee, Vogelsang ve Sonthbfen. Yeni düzenin kaleleri, özellikle Buildings of Adolf Hitler (1938) ve Buildings of New Germany (1941) başta olmak üzere birçok filme konu oldu. Nazi düzeni ve kaleleri arasındaki tarihsel paralellikler, Almanya'nın Güney ve Doğu Avrupa ülkelerine yönelik saldırısını haklı çıkarıyor gibiydi. “ Doğu Rusya—Alman Düzeni Ülkesi” (1937) belgeseli, Almanların Doğu Avrupa toprakları üzerindeki haklarını kanıtladığı iddia edilen eski nesnelerin sergilendiği bir müze sergisiyle başladı. Bu fikir spiker tarafından ayrıntılı olarak yorumlandı: “Doğu Prusya, eski zamanlardan beri Alman olmayan bir ülkeydi. Alman kimliğinin en iyi kanıtı, çok eskilere dayanan buluntulardır... 1226'da İmparator II. Frederick, Doğu Prusya'yı Alman Düzeninin Efendisine devretti. Sonsuza kadar, her türlü vergiden muaf, vergiden muaf ve kimseye karşı sorumlu olmayan devirler. Filmdeki anlatımın kendisi , bir zamanlar “Alman Düzeni”nin burada belirgin kalışının izlerini taşıyan harika manzaraların fonunda yürütüldü. Çok sayıda kale ve hazineleri gösterilir. Almanya'nın en büyük gökbilimcilerinin Frauenburg Katedrali'nde Evren hakkında bir teori oluşturmaya başladıkları vurgulanıyor. Marienburg, bu açıklayıcı dizinin zirvesi olarak gösteriliyor. Spiker duyuruyor : “Marienburg, Avrupa'nın en güzel ve en soylu kalesidir. Refahı sırasında "Alman Düzeni" efendisinin ikametgahı olarak hizmet etti. Bu, tuğla mimarisinde Gotik tarzın en harika örneklerinden biridir. Kalenin iç dekorasyonunun ayrıntılı bir incelemesinden sonra kamera, kılıçlı bir şövalye heykelinin önünde saygıyla donmuş bir kız armutunda durur. Kamera, üzerinde "Bu ülke Alman olarak kalacak. Ve Temmuz 1920. Bir seslendirme yayın yapıyor: “ Alman şövalyeleri zamanında olduğu gibi, şimdi de Marienburg Alman barışının koruyucusu.” Kamera kasvetli gökyüzüne döner.

, Alman şövalyelerinin örgütleri ile "ulusal sosyalist düzen" arasında paralellikler kurduğu bir konuşma yaptı . “Almanya, burada Marienburg'da eski hissettiren tamamen yeni bir biçimde küllerden doğuyor. Bu, "Alman Düzeni" ne içkin bir devlet olma biçimidir . Ve bu, Nasyonal Sosyalist hareketin , özel bir görevle - devlet liderliğiyle - meşgul olacak 70 milyon Almanın tamamından belirli bir çekirdeği seçmeye ve birleştirmeye karar verdiği anlamına geliyor. "Alman Düzeni" nin kalesi olarak Marienburg, Naziler iktidara gelmeden çok önce çok sayıda filmde gösterildi - "Alman Baltık Denizi" (1928), "Doğu Prusya Adaları" (1929). Ancak Üçüncü Reich'ta belgesel filmlerde bu konu özel bir anlam kazandı.

Prusya'ya giden bir grup Hitler Gençliği'ni görebiliyordu . Bir dış ses, “Sadece 13. yüzyılda Alman Düzeni bu ülkeyi uygarlaştırdı ve burada 150'den fazla kale inşa etti” dedi. Burada Alman ordusu ile Alman şövalyeleri arasında paralellikler çizildi. Ancak Doğu Prusya ile ilgili birçok belgeselde Tannenberg tören kompleksine özel ilgi gösterildi. Bu tür "mabetler" , Nasyonal Sosyalist ritüellerin oluşumu için son derece önemliydi. Onları ziyaret edemeyenler için sayısız film çekildi. Bütünleşmek isteyen her grup, her toplum böyle yerlere ihtiyaç duyuyordu. Bu sadece bazı olayların bir anısı değil, aynı zamanda görünür bir birlik sembolüdür. Böyle "kutsal" mekanlarda insan ve mekan belli bir ilişkiye girer.

Yeni rejimin yeni türbelere ihtiyacı vardı. 1930'ların başlarında ortaya çıkan Nasyonal Sosyalist hareketin birçok kült mekanı arasında üç ana yer ayırt edilebilir: Münih'teki Nazi hareketinin anavatanındaki kahramanlar salonu, NSDAP'nin imparatorluk kongrelerinin düzenlendiği Nürnberg bölgesi ve Hameln kenti yakınlarındaki Bürkenberg dağı, burada bir "Hasat Festivali" vardı. İkincisi sadece haber filmlerinde rapor edilmedi . Birkaç "Hasat Festivalleri" nin bir parçası, "Anıt Kutsal Alanların Düzenlenmesi" filminde bulunabilir. Yeni türbelerin inşaatının devam etmekte olan titizliği hakkında konuştu. Münih kült kompleksine birkaç film ithaf edildi: "Bizim İçin", "Ebedi Saat" ve "9 Kasım 1935".

1941 filmi Yeni Almanya Binaları da yeni Nasyonal Sosyalist dinin diğer yarı dini binalarını gösterdi . Filmin kendisinde, düşünce kulağa oldukça net geliyordu: "İçsel olarak yenilenen, gelişmiş halklar her zaman aktif olarak inşaatla uğraşan uluslar olmuştur." Bu filmden görüntüler: Kuzey Denizi kıyısı. Köylerden birinde, bir kare ortak konut görünümü yaratılıyor. Bu bodur binanın üzerinde küçük bir ahşap çan kulesi yükselir ve buradan bir çan sesi duyulur. Bu “anıta” açılan çift kapı, iki heykel figürü tarafından korunuyor gibi görünüyor: kısa kılıçlı bir savaşçı ve bir köylü. İç dekorasyon sade sadedir . Burada bir haç görünseydi, kırsal bir Protestan kilisesini gösteriyorlardı sanılabilirdi. Bu kasvetli binanın tonozlarının altında, ne kıyafetlerde ne de saç stillerinde neredeyse birbirinden farklı olmayan bir grup genç erkek ve kadın vardı . Sonra, sanki Sonthofen ve Vogelsang'ın “Ordensburgs”unun devasa tahkimatlarına taşındılar. Bunların yerini Münih'te "Hareket Şehitlerine" tören kompleksinde gerçekleşen ritüelleri ve Nürnberg Parti Kongresi'ndeki kutlamaları gösteren çekimler aldı. Eski binaların fonunda gösterilen yeni yapılar, belirli bir dini huşu uyandırıyor.

Diğer filmler geçmişle günümüz arasındaki bu ilişkiyi mistik bir düzeye yükseltir. Örnek olarak, "Red Rock" ve "Worms - Ni Belungs şehri" kasetlerini gösterebiliriz. Kahramanca pathoslarla dolu "Red Rock" filmi , Helgoland adasındaki zor yaşamı anlattı. "Fırtınalı bir denizde kendi haline bırakılmış ıssız bir ada,

kış unsurlarına direnir. Yeni rejim, Ostrovitanların hayatını kolaylaştırdı . Helgolande'yi

bunaltan turistlerin neşeli yüzleri gösteriliyor. Ve yine, zaten tanıdık unsurlar: bir kale, kutsal bir yer, atalara ve onların militanlığına bir çağrı. "Solucanlar - Nibelungs şehri" filmi, Üçüncü Reich'in en önemli "ariysky film kreasyonlarından" biriydi. Bu "antik imparatorluk şehri", Üçüncü Reich'ın gelişiyle doruk noktasına ulaşan Almanya'nın çığır açan tarihsel gelişiminin başlangıç noktası olarak sunuldu. “Batı'nın kaderi olan Ren Nehri'nin, Doğu ve Batı'yı birbirine bağlayan antik Nibelungs yolu ile kesiştiği yerde, verimli verimli toprakların ortasında, kralların ve Nibelung'ların ikametgahı olan Worms şehridir. Alman Truvası olarak adlandırılabilir. Roma binalarının kalıntıları hala orada görünüyor . ” Gördüğünüz gibi, birçok belgesel izleyiciyi geçmişin ve şimdinin bir olduğu bir tür efsanevi gerçekliğe daldırdı.

Ancak bu efsanevi gerçeklik hiçbir şekilde Nazi belgesellerinin asıl amacı değildi. Yeni bir siyasi dinin yetiştirilmesi , yeni ayinlerin ve yeni kült törenlerinin yaygınlaştırılmasını gerektiriyordu. Bu açıdan Leni Riefenstahl'ın Triumph of Faith filmi en dikkat çekici olanıdır. Bu 50 dakikalık parlak bir Alman yaratımı, halk tarafından çok az biliniyordu. İradenin Zaferi kült filminin ağabeyi olarak adlandırılabilir . 1933'te Hitler, tüm Almanların Nürnberg Kongresi'ne katılamayacağından ve bu nedenle yeni bir dinin yetiştirilmesinin yavaşlatılabileceğinden endişe duydu . Literatürde bu filme genellikle kayıp denir, aslında 1934 olaylarından sonra “Uzun Bıçaklar Gecesi” sırasında öldürülen Ernst Röhm karelerde çok sık görüldüğü için artık gösterilmemiştir. . Aslında, NSDAP'ın parti kongreleri hakkında üç film yapıldı: "1929 Parti Kongresi", "İnanç Zaferi" ve "Üç.

" Dikkatimizi çekeceğimiz ikinci filmin adı dikkat çekici - “İnancın Zaferi”. Hitler'in zaferinin ve Üçüncü Reich'ın ortaya çıkışının bir tür Alman mucizesi olduğu ve Nasyonal Sosyalist fikrin kendisinin, dini bir inanca benzediği için mantıksal olarak anlaşılamayacağına dair bir fikir zaten adında var . bu açıdan Riefenstahl'ın bulduğu hamle çok ilginç. Film aslında Nürnberg'de kutlamalara hazırlanan Hitler'in uçakla gelmesiyle başlıyor. Hitler'in gökten ölümlülere indiği gerçeği, dini duyguları uyandırmalıdır. Daha sonra bu hareketi İradenin Zaferi'nde tekrarlayacaktı. Bunu izleyen çerçeveler sadece mistik izlenimi pekiştirir. Gökten inen Hitler, kükreyen ve sevinçli kalabalıklar tarafından karşılanır. Bu bağlamda, bir tür tanrı olarak Führer'in imajından bahsedebiliriz . Bu yüzden mi, binlerce insanın kükremesinin arka planında, çanların gümbürtüsü duyuluyor?

İşte bir başka komik gözlem. Tüm Nazi kongreleri , R. Wagner'in Rienzi operasından bir uvertürle açıldı. Gençliğinde Hitler'le arkadaş olan August Kubchik, operada halk tribününü selamladığında Adolf'un hep donup kaldığını söyledi: "Heil Rienzi!" Bu sahnelerden birinin ardından Hitler'in iddiaya göre "Kesinlikle hatip olacağım" dediği iddia edildi. Ve işte başka bir ilginç nokta. Parti pankartlarının takdis töreni ilk kez bu filmde halka gösterildi. Hitler, Nazi bayraklarının her birine 1923'teki "bira darbesi" sırasında öldürülenlerin kanına bulanmış bir

bez yapıştırıyor. Görünüşe göre bu tamamen Nazi ayini ama hayır! Nasyonal Sosyalistler bu töreni Orta Çağ'dan benimsediler . Hohenstaufen hanedanlığı döneminde bile “kanlı bayrak” gibi bir kavram vardı.

Winter Solstice filmi de Triumph of Faith'e benzer bir yapıya sahipti. Bu 40 dakikalık film, yabancı bir NSDAP organizasyonu tarafından yapıldı. Yaratılışının başlatıcısı, en büyük yabancı Nazi derneklerinden biri olan Nazi Partisi'nin Arjantin şubesiydi. Filmin başında izleyici, Buenos Aires'i kış gündönümünde görür. Şehrin kendine has bir hayatı var, ancak Alman etkisini düşündüren anlar var: Mercedes lastikleri, limandaki Alman gemileri, Alman mallarını boşaltan hamallar, gazete bayilerinde Alman yayınları. Ancak bu çekimlerin mantıklı devamı, gündönümü hazırlıklarının tüm hızıyla devam ettiği Alman okulu. Kutlamanın kendisi orijinal bir şeyi temsil etmiyor - ateşli bir savurganlık. Etrafında sarışın kızların "küresel" müzik eşliğinde dans ettiği dev şenlik ateşleri . Spor gençlerinin elinde meşaleler. "Kırmızı köşedeki" simgeler gibi duvarlarda donmuş Fuhrer'i ovalayın . Sonsuz gamalı haçlar.

Kış gündönümü, Üçüncü Reich'taki ana tatillerden biriydi. Ama burada bazı ilginç gerçekler var. Tüm halk ve sıradan parti üyeleri kış gündönümünü kutladıysa , o zaman SS tatili biraz farklı çağırdı. Ve kutlamanın ritüelleri farklıydı. SS'de bu tatil Yul olarak adlandırıldı. Temmuz (İskandinav dilinde Paul telaffuzunda), gecelerin uzadığı ve günlerin kısaldığı yılın en karanlık zamanıdır . Ama Alman-İskandinav geleneğinde bu aynı zamanda güneşin dönüşü ve gündüz saatlerinin uzama zamanıdır. Yul-Nol adı "tekerlek" (güneş çarkı) kelimesinden gelir. Sembolik olarak, bu, tekerleği yakma ve onu yokuştan tepeye yuvarlama geleneği ile temsil edilir . Işık anlamının yanı sıra, aynı zamanda ölülerin günü ve gelecek yılda barış ve refah için fedakarlık yapma zamanıdır. Bu tatilde, ölülerin ruhlarına seslenen bir şarkı söylediler: “Gel, isteyenler katıl, isteyenler”, bu sözlerle kadın, Yulia-Pole'un yaklaşan zamanında evin etrafında dolaştı. Bu, herkesin eve girebileceğine inanıldığından, pencere ve kapıların kilitlenmesinin yasaklanmasından dolayı yapılmıştır. Bu tür şeylerin ölülerin ruhlarına bir engel olamayacağı açıktır .

amaçlar için büyük miktarda yiyecek de yerleştirildi . Bu yiyeceğe Yule-Yul'un kendisine dokunulmadı, çünkü ataların önce onu, sonra yaşayanları tatması gerekiyordu. Fındık, hamur işleri ve daha fazlasıydı. Yule-Yul arifesinde insanlar oturma odalarında uyudu ve ölüler için yataklar hazırladı. O zamanlar yaprak dökmeyen dallar giyilirdi ve üzerleri hamurdan yapılmış insan ve hayvan figürleriyle süslenirdi . En üstte Odin'in mızrağının sembolü olarak bir mızrak ucu vardı. Bu dal veya bütün ağaç, şimdi olduğu gibi (on altıncı yüzyıldan beri bir Cermen geleneği), Dünya Ağacı, Irminsul'un sembolik bir görüntüsüdür ve bunlar, pagan tanrılarına sembolik tekliflerdir.

Temmuz kutlamaları için özel bir ritüel lamba geliştirildi - Yulleichter. SS Topluluğu "Ataların Mirası", yaratılmasından doğrudan sorumluydu . Ahnenerbe, geçmişin kült şeyleri ve bunların modern hayata girişleri üzerine ideolojik spekülasyonlarla karakterize edildi. Bunun bir örneği, Yule lambalarının temelini oluşturan MS 5. yüzyılın Eski Sakson "dışbükey çömleğinin" yeni ritüellerinde kullanılmasıydı. Ahnenerbe çalışanı Karl Theodor Weigel, orijinal vazoyu Hannover Eyalet Müzesi'nde ayrıntılı olarak inceledi. Birkaç ay sonra Allah'ın Ahnenerbe porselen fabrikasında bu çömleğin kopyalarının üretimi başladı. Yakında, Yeni Alman kültünün destekçileri, Hermann Goering Strasse'deki bir Berlin mağazasından lamba satın alabilirlerdi. Bu lamba, Noel ağacının yerini alan arborvitae ile birlikte kullanılan köylü aristokrasisinin bir ifadesiydi . Eski Germen mitolojisinde, mazı, genel olarak Germen tanrılarının kutsamasını simgeleyen, hayat veren gücün bir simgesiydi . Lambanın eskizleri, Temmuz 1936'da "Ataların Mirası" V. Sievers Genel Sekreteri'ne verildi. Ocak 1937'de Ahnenerbe, Himmler'e Yule tatilini simgelemesi gereken bir rün ve sembol kataloğu verdi. Bu baskının aynı zamanda yeni ayinlerde Yule lambasının kullanımını açıklaması gerekiyordu.

yerli ve yabancı araştırmacılar tarafından ortaya atılmamış bir problemle karşı karşıyayız . Üçüncü Reich'ta, tüm Üçüncü Reich için ortak olan hiçbir ayin yoktu. Bir yanda hemen hemen tüm Almanların benimsediği Nazi hareketinin siyasi dinini görüyoruz. Öte yandan, SS'de uygulanan kapalı tamamen mistik ritüeller. Çok ortak noktaları vardı. Örneğin, aynı kış gündönümünü alın. Hem "dış" (Nazi) hem de "iç" (SS) dindarlığı Hıristiyan Noel'inin yerini almaya çalıştı. Hem parti üyeleri hem de SS, ateşi Nazi hareketinin kutsal maddesi olarak görüyorlardı . Ateş, gök ile yer arasında bir bağlantı gibiydi. Ancak sıradan insanlar için gökyüzüne yükselen şenlik ateşleri şeklinde tezahür ettiyse, o zaman SS'de cennetin kasasından atılan şimşek olarak görüldü . Ayrıca, 21-22 Aralık gecesi gerçekleşen tatilin sıradan Naziler ve sıradan Almanlar için 19. yüzyılın başında kurulan milliyetçi geleneklerin bir nevi devamı olduğunu unutmamak gerekir. SS için bu kutlama, çok eski zamanlarla, sonsuzlukla yaşayan iletişimle bağlantılıydı. Bu vesileyle, Himmler bir keresinde şöyle dedi: “Bir ağaç kurur, köklerini kaybederse, insanlar atalarını hatırlamazlarsa ölüme mahkum olurlar. Alman insanının geçmişin, şimdinin ve geleceğin sonsuz döngüsüne, yok olma, varlık ve ortaya çıkma döngüsüne, atalar, canlılar ve torunlar döngüsüne dönmesi önemlidir .

Bu tez, "Alman Geçmişi Hayata Geçiyor" filminde açıkça gösterildi. SS kuvvetleri tarafından yürütülen arkeolojik kazıları gösterir. Bu SS seferi, küçük bir köyün çalışmasına katıldı. Himmler'in bu filme ne kadar önem verdiği hakkında, en az bir gerçek konuşuyor - filmde kendisi oynuyor. Burada kazılardan geçiyor, bazı parçaları inceliyor. Ve işte konuşması: “Bu kazılarla hiçbir şekilde bilimle rekabet etmeyeceğiz. Hayır, aksine. Tamamen tutarlı bir şekilde birlikte barışı bulmak istiyoruz.

Sezgisel Kanıt SS'nin diğer tüm görevleri yerine getirdiği aynı azimle kendimizi bu göreve adayacağız .

Bu filmin kırsal bir yerleşimin kazılarına adanması çok önemlidir. Gerçek şu ki, Himmler, saf bir Germen ırkı fikrini, bu topluluğun temeli olarak bir köylü yerleşimi fikirleriyle doğrudan ilişkilendirdi. Himmler ve köylülerin imparatorluk lideri Walter Darre, "saf ırk" ve "köylülük"ün aynı kavramlar, eşanlamlı kelimeler olduğundan asla şüphe etmediler. 1933'te Darré, Hermann Rauschning'e kendisinin ve Reichsführer'in Avrupa'nın yeni seçkinleri olmaya yazgılı yeni bir köylülük ortaya çıkaracaklarını açıkladı. Böyle bir projeyi mevcut kırsal yapılar içinde yürütmek çok zordu ve bu nedenle SS'de Walter Darre başkanlığındaki özel bir Irk ve Yerleşim Ofisi kuruldu. Yeni bir seçkinlerin oluşumu orada başlayacaktı. İşbirliğini güçlendirmek için Himmler, İmparatorluk Gıda Kabinesinin bir parçası olan "Tarımda Alman Mezunları İmparatorluk Birliği"nin başkanı oldu, ancak zaman içinde Himmler yeni bir biyolojik insan türü seçmeye karar verdi. Bu deneyin alanı, Darre'nin varsaydığı gibi tüm Alman halkı değil, sadece SS olacaktı. Reichsführer, yerleşik Alman köylülüğünden söz eden Darre'den çok daha ileri gitti . Geleceğin Waffen SS'sinin çekirdeğini oluşturan Himmler, "mücadele eden köylülük" fikrini ortaya attı. Darra, "Doğu'ya saldırı" fikrine yabancıydı , anavatanıyla yetinmek istiyordu .

Himmler her zaman eski tarihle ilgilendi. Yine de, Naziler iktidara geldikten sonra, bu alandaki bilgisini oldukça geç göstermeye başladı. Temel olarak , bu, kişisel bir doktor veya diğer yüksek rütbeli parti görevlileri ile yapılan masa konuşmalarında oldu . Himmler'in kendisini Kral I. Henry'nin (Ptitselov) reenkarnasyonu olarak gördüğü iyi bilinmektedir. Aynı zamanda, bir uzman olarak değil, tam olarak amatör bir tarihçi olarak algılanmak için mümkün olan her şeyi yaptı. Himmler, Alman tarihi üzerine açıklamalar yaparken bu konudaki amatörlüğünü hiçbir zaman gizlemedi. Himmler'in tarih hakkındaki görüşleri, X. Chamberlain tarzında bir tür völkisch fikirler, sosyal Darwinizm ve ırkçılık kokteylidir. Üçüncü Reich'ta, beklendiği gibi, Nazi ideolojisine göre dünyanın tarihsel ve biyolojik gelişiminin merkezi olan İskandinav-Germen tipi özel ilgi uyandırdı. İskandinav ırkının tarihinde Himmler, oldukça gelişmiş bir kültür için verilen mücadelenin bir örneğini gördü. Himmler'e göre, üstünlüklerinin nedeni Almanların ırksal nitelikleriydi .

Himmler'in antik tarihi nasıl anladığı "Almanlar firavunlara karşı" filminde görülebilir. Bu film ne yazık ki tamamıyla bize ulaşmadı. Ancak sorunun ortaya konması zaten ilginç: “Almanlar firavunlara karşı” sadece okullarda değil, aynı zamanda her türlü Nazi yapısı tarafından düzenlenen çeşitli büyük etkinliklerde gösterilmesi planlanan bir eğitim filmi olarak tasarlandı. Bu kaset, Üçüncü Reich'ta çekilen her şeyden çok farklıydı. Ancak bu, onun tipik bir propaganda filmi örneği olmasını engellemedi. Dramatizasyonlar ve reprodüksiyonların

yardımıyla iki dönem birbirine bağlandı: Almanca ve Shpet. Zaten bu filmin kredilerinden, filmde sadece üç aktör olduğu takip edildi: Epstolog'u canlandıran Alman bilim adamı Justus Paris'i oynayan Walter Holten ve mistisizm ppramgd (!).

Sanatsal bir bakış açısından film, iğrenç olduğunu söylemesek bile özel bir şey temsil etmiyordu. İlk olarak, karede kruvaze ceket giymiş bir Mısırbilimci belirir ve ünlü tezler ortaya koyar. Genel kabul görmüş bilimsel bakış açısının sözcüsüdür. Ardından aktörler arasında bir tartışma başlar . İlk başta, konuşmanın yalnızca geleneksel bilimin bir destekçisi ile okült bilginin bir temsilcisi arasında olduğu görülüyor. Yavaş yavaş, Almancı konuya dahil olur. Ya Mısırbilimci tarafında ya da okültist tarafında hareket ediyor ama filmin sonucu inanılmaz. İzleyici, binlerce yıl önce Avrupa'nın kuzeyinde, Mısır'dan gelen firavunlara oldukça başarılı bir şekilde direnebilecek oldukça gelişmiş bir Germen uygarlığı olduğu fikrine yönlendiriliyor .

Genç bilim adamı Ernst Schaefer'in gerçek rehberliğinde çekilen "Tibet'in Sırları" filmi kuşkusuz en derin mistik metne sahipti. Bu umut verici araştırmacı, Hamburg kauçuk endişesi Phoenix'in başkanının ailesinde doğdu . Biyolojiye büyük ilgi göstererek ornitolog oldu. Halen öğrenci iken, 1930-1932 ve 1934-1936 yıllarında Amerikan Brook Delan tarafından düzenlenen keşif gezilerine katıldı. Sonra Schaefer ilk keşfini yaptığı için şanslıydı . Efsanevi Tibet hayvanı "David'in ayısı"nın aslında bir ayı olmadığını tespit etti. Bu hayvanın iç yapısının çalışmasının sonuçları, alışkanlıklarında bir kediye benzer şekilde, kırmızı pandanın yakın bir akrabası olduğunu gösterdi. Bu hayvanın, kırmızı panda gibi, bambu filizi yediğini kim öğrendi - ve bu gerçek, bu iki hayvanın aile bağlarını daha da güçlendirdi. Şu andan itibaren, büyük bir siyah beyaz ayıya büyük bir pandadan başka bir şey denilmeye başlandı .

Almanya'ya döndükten sonra Schaefer çalışmalarına devam etti ve tezini savundu. Tibet faunası genç bilim adamını o kadar etkiledi ki, kendi parasıyla Tibet'e yeni bir keşif gezisi düzenleyecekti. Hedefi, Çin ile Nepal arasındaki sınırda uzanan bir zirve olan Gaurishankar'dı. Ernst Schäfer, Himmler'in görüş alanına işte bu noktada girdi. Reichsführer, genç bilim adamının SS'nin prestijini yükseltebileceğine inanıyordu. Schaefer, üniversitede okurken SS'ye katıldı. Tibet seferlerinin kendisine getirdiği şöhret , "muhafız müfrezelerinde" kariyerinin büyümesine katkıda bulundu. Almanya'ya döndükten hemen sonra Ernst Schaefer, SS Untersturmführer rütbesini aldı. 1937'de SS, Ernst Schaefer tarafından yönetilecek olan Tibet'e başka bir sefer hazırlamaya başladı .

Himmler, bu seferin en önemli görevlerinden birinin kayıp Hint-Aryan militan dinini ortaya çıkarmak olduğunu düşündü. Burada, Balder'in ölümden kurtularak Irminizm'in kalesini kurduğu Asya'da saklandığına inanan Wiligut'un fikirlerinin bariz etkisini görüyoruz. Himmler'e

göre, Budizm bu dini yönden doğdu. Bu "proto-din"in varlığını doğrulayan gerçekler, Asya bölgelerini Wiligut'un "sürü geleneği" açısından inceleyecek yeni bir Doğu araştırmalarının ortaya çıkmasına katkıda bulunmuş olmalıdır . Gördüğünüz gibi, Ernst Schaefer'in seferi sadece doğa bilimleri ve askeri-politik değil, aynı zamanda oldukça farklı okült tutumlara sahipti.Genel olarak, bunlar dört ana göreve indirgendi:

- "tarih öncesi zamanlarda" Doğu'nun beyaz ırk tarafından yönetildiğini ve bunun için arkeolojik kazılar ve etnografik araştırmalar yürütmesi gerektiğini doğrulamak;

— eski Aryan dininin parçalarının korunabileceği Tibet manastırlarının el yazmalarını araştırmak ;

— meteorolojik ve jeolojik çalışmalar yapmak;

— yıkıcı faaliyet merkezinin yaratılması amacıyla yerel halkın ruh hallerinin "izlenmesi" .

Görünüşe göre bu koşullar Ernst Schäfer ve Ancestral Heritage arasındaki işbirliğini destekledi.Tibet'e yeni sefer sadece SS'nin himayesinde değil , Ancestral Heritage himayesinde gerçekleşecekti. Ancak, yaygın inanışın aksine, Ahnenerbe'nin Tibet SS seferi ile hiçbir ilgisi yoktu. Bunun "Ataların Mirası" seferi olduğunu iddia edenler yanılıyorlar. Ahnenerbe liderliği , Wiligut'un "kehanetlerini" çok eleştirdi. Ve Schaefer'in kendisi bu organizasyonu sahte bilimin bir kalesi olarak gördü. Ancak Schaefer, Nazi diktatörlüğü altında Reichsfuehrer SS'nin yardımının, yurtdışı gezilerini organize etmede başarının en iyi garantisi olduğunu anlamıştı . Ve bu nedenle, 1937'nin ikinci yarısında, Ataların Mirası ile müzakerelere başlamak zorunda kaldı. İlk başta, bir yanda Schaefer ile diğer yanda Bust ve Sievers arasında zor, hatta gergin bir ilişki gelişti. Bunun nedenleri Schaefer'in kibrinde ve "Miras" liderlerinin şematik düşüncesinde yatıyordu. Seferin finansmanıyla ilgili zorluklar hemen ortaya çıktı - Ahnenerbe için aslında sonsuz bir sorun. Keşif gezisi için yapılan harcamalar 60 bin Reichsmark'a ulaştı. Başlangıçta, ne genel olarak SS'nin ne de özel olarak Ahnenerbe'nin bu parayı sağlayamayacağı açıktı . Himmler'in yaptığı tek şey tanıdıklarına dönmek oldu. Ama (ne kadar ironik!!!) Schaefer gerekli fonları kendisi topladı. Oldukça geniş bağlantıları olduğu için Himmler'in yardımına ihtiyacı yoktu. Kuruluş, SS statüsünü tamamen kaybetme riskiyle karşı karşıya kaldı.

Schaefer'in seferi Nisan 1938'de Gneisenau gemisiyle Hamburg'dan Hindistan'a doğru yola çıkarak başladı. Ahnenerbe kendini kanıtlamak için ondan uzaklaşmaya çalıştı. Ocak 1938'de Sievers, bu keşif gezisinin amaçlarının Reichsführer ile hiçbir zaman kabul edilmediğini resmen açıkladı. Bu tutumun nedeni önemsizdir - Schaefer bunu "Ataların Mirası" tarafından düzenlenen bir etkinlik olarak gerçekleştirmeyi kesinlikle reddetti. " Gezgin Himmler'e bir taviz verdi, çünkü o yalnızca bu bilimsel girişimin üyelerinin geri dönüşünü

sağladı. Ama bundan Ahnenerbe'nin seferle bir ilgisi olduğu kesinlikle sonucu çıkmadı . Himmler'in kendisi, ona nominal bir SS statüsü vermek gibi küçük bir şey üzerinde bile anlaşmayı başaramadı.

ve Sievers sadece "büyük balık ağları terk etti" diyebildi. Schaefer, Ahnenerbe'ye ancak 1939 sonbaharında katıldı. O günlerde, "Ataların Mirası", askere alınmadan cepheye bir çekince sağlayabilirdi.

Ağustos 1939'da keşif gezisi, onurla karşılandığı Almanya'ya döndü. Himmler, Schaefer'e “ölü başlı” özel bir yüzük ve bir SS ödül spatulası ile kişisel olarak sunmak için tüm işlerini bir kenara bile bıraktı . Ernst Schaefer tüm Reich'ın ilgi odağındaydı. Coşkuyla haykıran dünyaca ünlü araştırmacı Sven Hedin ile tanışır: “İşte araştırmama devam etmesi gereken bir adam! ” Ancak Schaefer'in kaderi uzun süre Alman gazetelerinin ön sayfalarında gösteriş yapmak değildi. İkinci Dünya Savaşı patlak verdi. 1940'ın başlarında, keşif gezisinin neredeyse tüm üyeleri Ataların Mirası'na taşınmıştı. Burada, Schaefer'in kişisel liderliği altında, Orta Asya işlerinden ve Tibet buluntularının işlenmesiyle ilgilenmesi gereken seferlerden yaratıldı . İlk başta, Vndmeierstrasse'deki Münih konutu Ahnenerbe'nin üçüncü katının tamamı yeni yapı tarafından işgal edildi. Ancak 16 Ocak 1943'te bölüm enstitüye dönüştürüldü. Kurucusu Sven Hedin tarafından zaten anıldı. Ağustos 1943'te Schaefer, 1938'deki bir yangından sonra yeniden inşa edilen Pinzgau'daki ortaçağ Mittersill kalesini enstitüsü olarak aldı .

Bu arada, Alman ordusunun doğu yönündeki başarısı, Japonya'nın Amerika Birleşik Devletleri'ne saldırması, Asya'ya özel ilgi gösterilmeye başlamasının ön koşulu oldu. Bu koşullar altında, Tibet seferi üyelerinin yaptığı " kinozary kepçeler", bir propaganda filmi oluşturmak için mükemmel bir malzeme haline geldi. Filmlerin yaratıcılarının önüne şu görevler konuldu: askeri coşkunun gösterilmesi, Waffen-SS'nin Asya bölgelerinin yüceltilmesi, Tibetlilerin İngiltere'nin olası muhalifleri olarak tasvir edilmesi . Film üzerinde çalışırken tamamen farklı aksanlar ön plana çıktı. Yani: Gn-Malaya'da bir zamanlar çok gelişmiş bir Aryan uygarlığının var olduğunu kanıtlama girişimi. "Tibet'in Sırları" filminin yaratıcıları, Lamaizm'de uygulanan büyülü ritüellere özel önem verdiler.

Filmin kendisi, Tibet kültürünün militanlığını ve saldırganlığını betimleyen çekimlerin gösterimi ile başladı. Bu görüntü, nüfusun çoğunluğunun manevi ve büyülü uygulamalarla meşgul olduğu barışçıl bir keşiş durumu olarak Tibet'in şimdi çoğaltılan fikrinden çok uzaktı . Zaten ilk karelerden izleyici, korkunç Tibet koruyucusu - ölüm ve korku efendisi Mahakal'ın önünde gerçekleştirilen "savaş danslarını" gördü . Filmin senaryosunda şu sözler okunabilir: “Mahakala, en asil savaşçıların en güçlüsü tarafından saygı görüyor. Savaş tanrısına

güçlerini, sağlamlıklarını ve değerli gelişimlerini kanıtlarlar.

Senaryonun bir sonraki bölümünde "Tashilhumio ve Shigatsu" Schaefer gözlerini Tibet ordusuna dikti. Bu sahneler , Dalai Lama'nın devletinin militarist yapısı hakkında düşüncelere yol açmalıdır. Askeri bayrak, merkezi gücün sembolüdür - XIII Dalai Lama'nın daimi bir ordu oluşturma kararları - Yeni Yıl tatili askeri bir kutlama olarak kutlanır - Eski kahraman Tibet. - Her şey spikerin canlandırılmış sözleriyle sona erer: "Kilise tatillerinde, olağan manastır kadınlığından çok uzak, cesaret ve azim gösterilir." - Bölüm , izleyiciye Cengiz Han'ın ordusunu hatırlatması gereken bir ordu geçit töreniyle sona eriyor.İlk spiker haykırıyor: "Keskin silahlar!", İkincisi - "Hızlı atlar!" Bozkırlardan ve çöllerden geldikleri yere binerler.

Defin işlemine ayrılan bölümde uçurtmalara yedirilen cesedin parçalanmasının acımasız resimleri gösteriliyor. Bu filmde kuşlar, yaşayan bir tür uçan mezar olarak sunuluyor. Bu tür sahneler SS adamları için özel olarak düzenlendi . Lamaist büyüsüyle ilgili çekimler daha az önemli değildi . Moğol savaş tanrısını çağıran Tibetli bir kahin gösteriyorlar. Sözde kırmızı şapkalarda lamalara özellikle dikkat edildi . Bu mezhebin imajı, antropolog Bruno Beger tarafından yapılan kafataslarının ölçümleriyle değiştirildi .

Görünüşe göre Tibet ve Almanya'nın ortak hiçbir yanı yok. Ancak "Tibet'in Sırları" , Üçüncü Reich'taki askeri ve ırkçı histerinin büyümesine katkıda bulunmanın en iyi yoluydu . Aynı askeri büyüler, kavun acımasızca kesilmesi vb. Ponach alu' Himmler bu filmi savaştaki zaferden sonra göstermeyi planladı, ancak ilk gösterimi 1942'de yapıldı. Mistik bir belgeselden, yavaş yavaş Almanlara ilham vermesi gereken bir Nazi ajitasyonuna dönüştü. Propaganda Bakanlığı bu filme bir filmin alabileceği en iyi üç notu verdi: "politik, sanatsal ve kültürel açıdan köpüklü". "Tibet'in Sırları"nın gösterimi, Almanya tarihinde SS yapılarının bir filmin dağıtımına katıldığı belki de tek zamandı. Schäfer, neredeyse her Alman şehrinde seyircilerle buluşmaya davet edildi .

O zamanın gazetelerinde bu filmle ilgili 400'den fazla makale ve not çıktı. Manşetlerin çoğu adeta büyülüydü : “ Dalai Lama'nın Avrupalılara kapalı şehirlerine at sırtında bindik ”, “Tanrı'nın kalesinin gölgesinde”, “Tibet sırlarını açığa çıkarıyor”, “Kamera ile tanrıların şatosu”, “Tanrıların Kralının Kalesi”, “Tanrıların Pırıl pırıl Savaş Dansı”, “Bilinmeyene Bak” vb. İkinci Dünya Savaşı sırasında Almanya, Tibet tarafından kelimenin tam anlamıyla büyülendi .

filmi, uzak bir ülkenin kültürü hakkında bir belgesel filmden daha fazlasıydı . Bir noktada, Kara Düzen a'nın üniformasını giyenler için bir destan haline geldi . Tibetlileri SS'lerin görmesi gerektiği gibi tasvir etti: alaycı, maceracı, fanatik, kibirli, aşırı hırslı ve en önemlisi disiplinli ve itaatkar insanlardan oluşan geniş bir kast olarak değil. Ama en şaşırtıcı şey,

Himmler'in kişisel amaçları için yaratılan filmin Tibet gerçekliğini hiç bozmamış olmasıdır. Bu, 2002 yılında Viyana'da Budist Film Festivali yapıldığında netlik kazandı. Sonra karışık bir tepkiye neden olan "Tibet'in Sırları"nı gösterdi . Eleştirmenlerden biri olan Tom Mustroph, garip bir inceleme yazdı. İçinde Himmler'in Tibet mitolojisini ve büyüsünü Hıristiyan bir ruhla yorumladığını söyledi! Reichsführer SS, lamaların ritüellerinde eski Hıristiyanlığın ayinlerinin zamanla çarpıtıldığını görmeye çalıştı. Bu inceleme kafa karıştırıcıydı. Wiligut'un görüşleri ve Himmler'in Avrupa Gnostisizmine olan hayranlığı bilinmeseydi, bu adil bir tepki olurdu . Aslında, "Tibet'in Sırları ", SS şefinin yeniden canlandırmayı hayal ettiği "yeni din" - "Yahudi öncesi Hıristiyanlık" inşasına atılan başka bir tuğlaydı .

altıncı bölüm

"Ataların Mirası" ndan bilim adamları ve "technomagi"

Son mührü dikkatlice kırıyorum ve paketi açıyorum. Masanın üzerine mektup desteleri düşüyor, bazı eylemler, tanıklıklar, alıntılar, Gül Haç kriptografisi ile lekelenmiş sararmış parşömenler, günlükler, hermetik pantacles ile çürümüş gravürler, bakır tokalarla domuz derisine bağlı gizemli inkünabula, ciltli defter yığınları; ayrıca, her türden antika saçmalıklarıyla doldurulmuş bir çift fildişi tabut: gümüş ve altın varaklara yerleştirilmiş madeni paralar, tahta parçaları ve bir tür kemik, altta siyah cilalı kenarlar mat bir şekilde parlıyor - Devonshire'dan seçilmiş grafit örnekleri.

Gustap Meinrink.

"Batı Pencere Meleği"

Okuyucu, İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinden önce Ahnenerbe'nin yalnızca SS üyelerini telkin etmekle meşgul olduğu izlenimini edinebilir. Bu doğru değil. Daha az önemli olmayan bir başka görev de hanedan araştırmaları ve kutsal sembollerin incelenmesiydi . "Ataların Mirası"nın bu çalışması, Himmler'in kendi arması ile taçlandırılacak her yüksek rütbeli Sovyet SS'nin bir soy ağacını yaratma arzusuna dayanıyordu . Böyle bir niyet , 1933'ten itibaren aşılanmaya başlanan belirli nasyonal sosyalist gelenekler yaratma genel konseptine uygundur . Himmler, bu girişimi kolaylaştırmak için Ahnenerbe'ye "eski ayin işaretlerini kullanıma döndürme" görevini verdi. Ahnenerbe , Paul ve Heydrich'in armalarını derlerken beklenmedik bir şekilde gamalı haçların sadece Hitler'in değil, Himmler'in de armasında kullanıldığını keşfetti. Onlara göre Himmler ailesi bu sembolü 1523'te, yani Michael Hitler'den neredeyse bir asır önce kullanmaya başladı Bu Michael Hitler'in SS araştırmacıları tarafından otomatik olarak Fuhrer'in ataları olarak kabul edilmesi ilginçtir,

ancak bunun için hiçbir gerekçe yoktu ve savaştan sonra bu sonuç genellikle hatalı olarak kabul edildi.

Araştırmanın siyasi yönü belliydi. Himmler, Ahnenerbe için bilimsel görevler belirlediğinde, bunların yerine getirilmesinin yeni bir Alman dünyasının yaratılmasına katkıda bulunması gerektiğini ve SS'lerin bu medeniyetin temel taşı olarak kabul edildiğini ima etti. Faydacı ideolojiyle bağlantılı mitolojik alıntılar, yeni Germen ırkı için bir tür çocuk yuvası olan özel SS yerleşimleriyle sonuçlanacaktı . Bu arada mitoloji tamamen pratik görevlerin ötesine geçmeye başladı. Himmler, Ahnenerbe'ye eski Almanların cenaze törenlerini inceleme görevini verdi. Reichsführer'in dikkatini, bir kişinin yaşamı boyunca seçilen bir ağaçtan bir tabut yapma töreni çekti . Himmler'e göre, bu ayin, bir kez daha Alman halkının geleneklerinde kök salmış olsaydı, yeni bir dini kültün temeli olabilirdi. Hıristiyanlık, SS şefinden daha aşağıydı, çünkü gerçek köklerinin sözde örtüldüğü en eski ayinleri çarpıttı. Himmler'in ilkel görüşleri tutarlı bir dini sistem olarak adlandırılamazdı; daha ziyade onlar vahşi yaşamın tanrılaştırılmasıydı.On üç aylık eski Alman takvimi, putperestlik çalışmasının sonucu değil, sadece "dünya buzu doktrini"nin bir teyidiydi. "

10 - 1852 Vasilçenko

yeni, daha spesifik görevler, saf sezgi ve yüzeysel bilginin bu "patlayıcı karışımından" doğmaya başladı . Örneğin, Himmler bakışlarını antik çağa çevirdi.1937'nin sonlarında, İtalya'dayken Reichsführer, Bust'a Ataların Mirası'nın faaliyetlerinin önemli ölçüde genişlemesine yol açan uzun bir mektup gönderdi. İtalya müzeleri, Aryan bakış açısından Reichsführer'in dikkatini çeken birçok sergi içeriyordu. Himmler, bir kibir ipucu olmadan değil, bu mektupta İtalyanların kendilerinin onlara hiç dikkat etmediğini yazdı. Bu eksikliği gidermek istedi ve Bust'a , görevi İtalya ve Yunanistan'da Hint-Alman köklerini aramak olan Anen erba'da bir bölüm oluşturma talimatı verdi (!). Bu görev Himmler için çok önemliydi, çünkü mevcut tüm arkeolojik bilgilerin gözden geçirilmesi anlamına geliyordu. İki ay sonra, Klasik filoloji ve antik dünya bölümü olan Ataların Mirası'nda yeni bir yapı oluşturuldu . Berlin antikacı Associate Lapinist Rudolf Till tarafından yönetildi. Görevi, Germen İskandinav bileşeninin Akdeniz ve antik dünya üzerindeki etkisini (sadece önemli değil, aynı zamanda belirleyici) göstermekti.

En paradoksal olan şey, Ahnenerbe'deki birçok bilim insanının böylesine korkunç bir siyasi baskı altında bile akademik görüşlerin özgürlüğünü korumak istemesidir. Yalnızca faaliyet alanları (kural olarak, Reichsfuehrer'in çıkarlarıyla aynı) değil, aynı zamanda

araştırma yürütme yöntemlerinin de açıkça düzenlendiği ortaya çıktıysa, bunun nasıl olabileceği açık değildir. Bu nedenle, örneğin, Ataların Mirası'nın Almanca çalışmaları yayınlarının basit olması ve sıradan bir Almanın ruhuna ve anlayışına uygun olması öngörülmüştür . Heinar Schillig örneği, bilim adamının SS şefinin "sarayındaki" çok tehlikeli konumunu gösterdi. SS'ye yakın ve kişisel olarak

Rün araştırmacısı Himmler'in, görüşlerini Reichsfuehrer'inkilerle uyuşmadığı için çalışmalarını yayınlaması yasaklandı. Bir amatörün görüşü, bir uzmanın çalışmasına yasak getirmek için oldukça yeterliydi ! Tüm araştırmacılar ciddi bir seçimle karşı karşıya kaldı. Himmler'in ilgi göstermesi halinde araştırmanın saçmalığını ilan etmek gerçekçi değildi. Ayrıca, Ane nerbe ile işbirliği, kendi bilimsel görüşlerinin reddi anlamına geliyordu. Ahnenerbe çalışanlarından biri olan Otto Huth, işi ile öğretmeni, filozof ve grafolog Ludwig Klage arasında seçim yapmak zorunda kaldı. Bunun nedeni Klage'ın dünya görüşünün SS standartlarına uymamasıydı.

Aslında, Ahnenerbe bilim adamlarının yalnızca bir SS adamının resmi görevlerinin baskısı altında değil, aynı zamanda açıkça ideolojik olarak doğrulanmış bilimsel reçetelerin boyunduruğu altında oldukları ortaya çıktı. Mayıs 1937'de Sievers , Ahnenerbe'nin üyeleri hem bilim bağlamında hem de siyaset bağlamında lehimlenen katı bir örgüt olduğu Reichs Führer kavramını benimsedi . "Siyaset bilimi" ile uğraşan Ataların Mirası içinde, ne bireysel bir çalışanın ne de ayrı bir birimin kendi yoluna gidemediği ***sosyal hizmetin*** hakim olması gerekiyordu . Ekim 1937'de bu fikir Himmler'in emriyle pekiştirildi. İçinde Ahnenerbe Başkanına Ahnenerbe çalışanlarının tüm çalışmalarını baskıya göndermeden önce onaylaması talimatı verildi. Bundan böyle, kitabın içeriği ve yönü ile SS ilkelerine ve görevlerine uyması gerektiği gerçeğinden (Nazi "Führer ilkesine" tamamen uygun olan) kişisel olarak sorumluydu. Reichsfuehrer tarafından belirlendi .

Ahnenerbe çalışanlarının savaş sonrası açıklamaları Böylesine muazzam bir siyasi baskı göz önüne alındığında, hareket etmekte özgür olmaları paradoksaldı. Peki işler gerçekten nasıl gitti ?

Genel olarak, Ataların Mirası'nda üç çalışma seviyesi vardı. İlk, en üst düzeyde Himmler , araştırma topluluğunun liderliği için görevler (genellikle tamamen saçma) belirledi. Burada, nm'ye bilimsel olarak sağlam bir form vermek için özel bir yetenek gerekiyordu . İlk kişiler, SS başkanının eğilimlerinin Ahnenerbe'yi bir araştırma topluluğu olarak tamamen itibarsızlaştırmaması için mümkün olan her şeyi yaptı. Alman kültürü ve yerel folklor araştırma bölümünün başkanı Ahnenerbe Germania'nın editörü Josef Otto Plassmann, savaştan sonra şunları hatırladı: onu dışarı çıkardı. » Belgelerden de anlaşılacağı gibi,

ikincisi birinciden çok daha sık oldu , daha riskli seçenek. Reichsführer'in amatörce görevlerine odaklanan Ahnenerbe, sözde bilimsel araştırmalarla uğraşan bir örgüt düzeyine düşme riskini göze aldı. Aslında, Sievers ve Bust'un ciddi bir şüphecilikle ele aldığı meteoroloji ve astronominin "sihirli" bölümü en başından beri böyleydi. Bunun Himmler'in ona önemli umutlar bağlamasını engellemediği anlaşılmalıdır.

İkinci düzeyde, bilimsel bilginin ideolojik olarak işlenmesi gerçekleşti. Kuru bilimsel gerçeklere siyasi önem atfedilen yer burasıydı. Toplumun neredeyse tüm araştırmacıları bu nankör göreve katıldı. En yetenekli bilim adamları bile kendi bilimsel görüşlerini terk etmek zorunda kaldılar ve sıradan siyasi ajitatörlere dönüştüler. Ve burada sıradan naiflik ile banal oportünizm arasına bir çizgi çekmek çok zordur. Her araştırmacının çeşitli özlemleri ve kendi motivasyonları vardı.Soruyu cevaplamak daha da zor: Bilimin siyaset tarafından gasp edilmesinden hangi bilim adamı sorumluydu? Yoksa herkesin suçu mu? Himmler'in bilim adamlarını rejimin ideolojik talepleriyle aynı fikirde olmaya ikna etmek için akla gelebilecek her türlü önlemi almış olması olabilir.İşlevsel bir bakış açısından, bu uzlaşma o aliter rejim için işe yaramazdı (“Reich'ımızda, tüm insanlar siyasetin içindedir. ..”). Ancak SS başkanı için özel, kişisel bir anlamı vardı.

Bu adım, bilim adamları arasındaki otoritesini artırmasını sağladı, çünkü himayesi , geleneksel bilimin derhal birleştirilmesini ve yeniden şekillendirilmesini talep eden bireysel parti liderlerinin doktrinine karşı bir tür koruma görevi gördü. Örnek olarak, en azından aynı A. Rosenberg'den alıntı yapılabilir. Bilim adamlarının sıradan kariyercilik tarafından yönlendirilebileceği unutulmamalıdır. İşlerini kaybetme, dogmatiklerin saldırısına uğrama riskine rağmen , iki kötülükten daha azını seçtiler En azından o zaman Himmler gibi görünüyordu. Bir uzlaşmaya vardıktan sonra, araştırmalarını Ahnenerbe'de, en azından Reichs Fuhrer'in çıkarlarıyla çakıştıkları alanda özgürce yürütebileceklerini umuyorlardı . Himmler'in himayesindeki yarı resmi kurum, Alman Araştırma Derneği veya Reich Eğitim Bakanlığı veya başka herhangi bir parti ve devlet yapısı tarafından kontrol edilmedi. Sadece Ahnenerbe araştırmacılar için para bulabilir , yeni rejimin aşırı hevesli destekçilerinden koruma sağlayabilir .

Örneğin, Nobel ödüllü Werner Heisenberg örneğini alın. 1933'ten sonra, başta Albert Einstein olmak üzere fizikçilerin dörtte biri Yahudi oldukları veya Nasyonal Sosyalizmi kabul etmedikleri için işlerini kaybettiler. Bu sırada, "Aryan" fiziğinin bir destekçisi olan Johannes Stark, görüşlerini paylaşmayan "beyaz Yahudilere" karşı savaşmaya başladı. Bu nedenle Heisenberg'i düşündü . En iyi siyasi suçlama tarzında Stark, Kara Kolordu için bir makale yazdı: “1933'te Heisenberg, Einstein'ın öğrencileri Schrödinger ve Dirakt ile birlikte Nobel Ödülü'nü aldı. Bu, Yahudilerden etkilenen Nobel Komitesi'nin Nasyonal Sosyalist Almanya'ya

karşı bir gösterisiydi . Bu durum, Ossietzky'nin ödüllendirilmesi ile eşitlenebilir. Heisenberg, tıpkı Yahudiler gibi ortadan kaybolması gereken Alman ruhunun hayatındaki Yahudilerin vekillerine aittir .

Bir SS dergisindeki böyle bir makale Heisenberg için iyiye alamet değildi.Odada adı geçen liberal yayıncı Ossietzky zaten bir toplama kampındaydı, Nobel Ödülü daha sonra öldü, Avrupa'nın her yerinden entelektüellerin protestoları onu kurtarmadı. Ancak Heisenberg, kaderin merhametine teslim olmamaya karar verdi. SS başkanı olarak Himmler'e bir mektup yazarak Stark'ın suçlamalarına meydan okudu ve koruma istedi. Cevap, bilim adamı Almanya'dan ayrılmak üzereyken geldi . Himmler seçkin fizikçiye şunları yazdı: “ Bana ailem tarafından tavsiye edildiğinden (Himmler'in babası ve Heisenberg'in büyükbabası aynı okulda öğretmenlik yaptı. - Ai), davanızla özellikle dikkatli ve sıkı bir şekilde ilgilenmenizi emrettim. Black Corps dergisinin size yönelik saldırılarını tasvip etmiyorum ve bu tür saldırıların tekrarlanmasını önleyeceğim. Himmler'in bu mektubu gönderdiği gün, Bust'a Heisenberg'i Ahnenerbe kadrosuna dahil etmesini emretti.

Bilim adamlarını başka ne motive etti? Örneğin, bilimsel araştırma topluluğundan tarihçiler, herhangi bir zorluk çekmeden yurtdışına gidebilirlerdi . Aynı zamanda, Ahnenerbe, olduğu gibi, bilim adamının gezisinin sadece bilimsel bir olay değil , *Reichsfuehrer SS'nin kişisel bir görevi olduğunu gösterdi .* Ve en önemlisi, bu cemiyet , sefere makine, teçhizat , erzak ve para sağlayabilirdi. Çoğu çağdaş, yalnızca bir SS adamı olmanın en azından bir miktar bilimsel araştırma özgürlüğünü koruyabileceğine inanıyordu. Kulağa ne kadar küfürlü ve paradoksal gelse de , gerçekten öyleydi. Rudolf Till gibi birçok bilim adamı , Ahnenerbe'yi yalnızca Himmler'e bağlılık yemini ederek girilebilecek bir tür "yedek" olarak gördü. O yıllarda Himmler'in SS üyeliğini Ancestral Heritage'a katılmak için bir ön koşul haline getirmediğini unutmamalıyız .

Dünyaca ünlü bir adam olan Rudolf Till, Ana Nerba için, hatta diğer yetenekli bilim adamlarının onu takip etmesi için gerekliydi. Öncelikle "eski" okulun bilim adamları hakkındaydı.

294 Ve bu onun rolünü oynadı - birçok seçkin araştırmacı Tnll'ye bağlıydı. Aralarında Bonn'lu ünlü nöropatologun oğlu 30 yaşındaki Otto Huth da vardı. 1932'de memleketinde, dinler tarihi üzerine tezini savundu. Siyasi faaliyetlerine 1922'de Nazilerin öğrenci örgütüne katılarak başladı. Daha sonra G. Wirth'in teorilerine artan bir ilgi gösterdi ve 1934'ten beri Walter Bust ile birlikte NSDAP için çalışmaya başladı. Mart 1937'de Ahnenerbe'ye gitti - oraya Sievers tarafından kişisel olarak davet edildi. Bir yandan ulusal kökleri canlandırma fikri onu cezbetse de, diğer yandan Ahnenerbe'de çalışmak ona garantili bir gelir sağladı. Son yön, O. Huth için

en önemli olandı. 1936'da Alman Araştırma Derneği'nin kendisine verdiği burs sona erdi . Sonra ona "Ataların Mirası"nın bilimsel kariyeri için bir sıçrama tahtası olabileceği gibi geldi - o zaman birçok kişi öyle düşündü. İlk başta birçok işlevi yerine getirdi: *Plassmann'ın* Germania dergisini yayınlamasına yardım etti, Wirth'in yazı ve sembolizm bölümünde çalıştı. Huth projelerine şüpheyle yaklaşıyordu . Ayrıca halk efsaneleri, masallar ve destanların incelenmesi için hemen bölümün en önemli çalışanı oldu. Orada "Alman Halk Masalları Koleksiyonu"nun bibliyografyasını derlemekten ve tarih öncesi anıtlar ve ritüellerdeki peri masalı unsurlarını belirlemekten sorumluydu.Plassmann'ın departmanı , *Huth'un yardımıyla, belirlenen görevlerle o kadar başarılı bir şekilde başa çıktı ki, 1938'de Kontrollü Alman* Araştırma Derneği tarafından devralındı " Alman halk masallarının merkezi arşivi.

1938'de Walter Zimers'in 34 yaşındaki öğrencisi Heinrich Garmyants, Königsberg'den etno-I raf Bust'un tavsiyesi üzerine Ahnenerbe'ye katıldı. Geçim kaynağı aradığı için Himmler'in araştırma topluluğuna katılmadı. Kötü bir işi yoktu . Nisan 1937'den bu yana Reich Eğitim Bakanlığı'nda çalıştı ve ayrıca Alman Araştırma Derneği'nin yardımıyla yürütülen "Alman Etnografya Atlası" nı derlemek için pahalı bir projenin uygulanmasına öncülük etti . Gördüğünüz gibi, kendi planlarını gerçekleştirmek için Himmler'in desteğine ihtiyacı yoktu. Ayrıca, 1938 sonbaharında Frankfurt Üniversitesi bölümlerinden birinin başkanı oldu. Peki neden Ancestral Legacy'ye katıldı? Büyük olasılıkla nedeni, arkasından Rosenzwerg dediği A. Rosenberg'den korkmasıydı [12]. Garmyants, kendisinden karlı ve prestijli bir proje olan "Alman Etnografya Atlası"nı alma vaadinden ciddi şekilde korkmuştu. Görünüşe göre, Garmyants, diğerleri gibi, Reichsfuehrer SS'den koruma aramaya karar verdi. Genrikh Garmyants'ın sadece yeni rejime sadık olmadığı, aynı zamanda SS'lere içtenlikle sempati duyan sadık bir Nazi olduğu artık biliniyor. 1920'lerin sonlarında bu örgüte katıldı . 1931'de Königsberg'deki "güvenlik müfrezelerinin" *14 liderinden biriydi.* Hitler iktidara geldikten sonra Garmyants, bilinmeyen nedenlerle Himmler'in "kara muhafızı" saflarından ayrıldı. 1938 sonbaharında ikinci kez SS'ye katıldı. Bu tür eylemler, Garmyants'ın sadece bir bilim adamı değil , Nazi rejiminin önde gelen temsilcilerinden biri olduğunu gösteriyor. Daha sonraki olaylar bunun sadece bir spekülasyon olmadığını gösterecektir. Ancak 1938'de Ahnenerbe'yi bilimsel bir organizasyondan başka bir şey olarak görmedi. Miras Ataları çalışanları yeni meslektaşlarına çok iyi davrandılar. Onlara "çok çekici, biraz gevşek ve kesinlikle bürokratik olmayan bir tip" görünüyordu. Garmyants , Frankfurt am Main'deki kendi bölümü ile birleştirdiği yeni bir Alman etnografya ve folklor bölümü oluşturma göreviyle başa çıktı. Bu süreç, ne pahasına olursa olsun Garmyants'ı Ahnenerbe'nin "muhteşem" bölümünün müdürlüğüne tanıtmayı planlayan Bust'tan büyük ölçüde etkilenmiştir. The Heritage of the Atas'taki Garmyants'ın etki düzeyi , toplumun birçok çalışanının görüşüne

[12]Almanca'dan "pembe cüce" olarak çevrilmiştir.

göre, onları Wirth'in "uzak fantezilerinden" kurtaranın kendisi olduğunu söyledi.

Bilimsel saygınlık kazanmak için araştırma topluluğunun neden yetenekleri ve potansiyelleri açısından yeni eğitimli bir SS adamı idealinden çok uzak olan insanları işe almaya devam ettiğini merak edebilirsiniz. Daha çok Germ'in Wirth'teki maiyetindeki amatörler gibiydiler. Bu sorunun cevabı, en başından beri Miras'ın kendisine salt akademik hedefler koymaması, aksine çok özel konuları gün ışığına çıkarmaya çalışması gerçeğinde yatmaktadır.

Alman Araştırma Derneği'nde Semboller Çalışma Ofisi'ne başkanlık etmiş olan SS-Sturmbannführer Karl Theodor Weigel Ahnenerbe'ye geldi. Akademik eğitim almamış olsa da kendi sezgisini başarıyla kullanan araştırmacı tipini temsil ediyordu. Bu, genel okuyucunun erişebileceği birkaç popüler eser yazmasına yardımcı oldu. Weigel bir analist bile değildi, büyük olasılıkla bir bilgi toplayıcısıydı - saha keşiflerinde sadece bir kamera kullandı. Yetkin bilimsel rehberlikle, oldukça iyi bir teknik asistan olabilir. Ahnenerbe'de böyle insanlara her zaman yer vardı . Waigel'in "Ataların Mirası" na girmesi, daha önce Vnrt başkanlığındaki yazı ve sembolizm inceleme bölümünün tüm arşivlerini sorumluluğunda almasına yol açtı. Weigel ile birlikte Alman Araştırma Derneği çalışanları da bu bölüme transfer edildi. Bu, elbette, Wirth ve Waigel arasında dostane ilişkilerin kurulmasına katkıda bulunmadı. Weigel departman başkanı olduğunu iddia ettiği için ilişkileri de ağırlaştı. Ama bu söz konusu bile değildi. Wirth'in sürgününden sonra bile, Weigel yalnızca manzaraları fotoğraflamak ve mevcut bilgileri kataloglamakla ilgilendi. Toplanan materyallerin bilimsel olarak işlenmesi profesyonel bilim adamları tarafından yapılmalıdır.

Eğitimi olmayan bir araştırmacı olan Karl Konrad Ruppel için de durum hemen hemen aynıydı. Ev, aile ve kabile arması çalışmalarıyla uğraştı. Ruppel, 1937 yazında Ahnenerbe'nin bir çalışanı oldu. Esas olarak çeşitli Alman aile armalarını topladı ve organize etti. Reichs Fuhrer'in her SS adamına kendi armasını sağlama arzusu göz önüne alındığında , bu çalışmaya özel önem verildi. O andan itibaren, o ve üç çalışanı yalnızca Alman topraklarının sembollerini ve Avusturya Anschluss'undan sonra Avusturya armasını toplamakla meşguldü . 1938 sonbaharında, Bust, cemiyetin başkanı olarak halka seslendi ve onu bu faaliyete katılmaya çağırdı. 1937 sonbaharında, hanedanlık armaları ve aile amblemleri bölümünün başkanı olan Ruppel, doktora için bile başvurdu. 1938'de , amacı nitelikli bilim adamlarını çekmek olan "Orman ve Ağaç" araştırma projesinin "editörü" olarak atandı . Ataların Mirası'nın bilimsel rehberliğinde yürütülen görkemli planlar . Örneğin, 1937'de Imperial Forestry tarafından "Aryan-Germen Manevi Tarihi ve Kültüründe Orman ve Ağaç" projesinden bir kitap yayınlandı. Genel olarak, bu projenin görkemli finansmanı (250 bin Reichsmarks) üç yıl içinde aşağıdaki yapılar tarafından sunulacaktı: İmparatorluk

Böyle bir işbirliği oldukça haklı görünüyordu. İmparatorluk Ormancılığının başı olarak Hermann Göring, orman korumasının sadece ekonomik değil aynı zamanda kültürel yönlerinden de sorumluydu. Goering, orman arazisi hakkındaki görüşlerini "ormanın Alman atalarımızın günlerinde olduğu gibi yeniden tüm halkın malı haline gelmesi gerektiği" fikrine indirgedi. *"Cermen ataları" ile* ilgili sözler , Himmler'in, Goering'in tarih konularında yetkin olduğunu varsaymasına ve "Ataların Mirası"nın faaliyetlerine ilgi gösterdiğine yol açtı. İmparatorluk Gıda Kabinesinde, Almanya'nın ormanlık arazileri hakkında birkaç farklı görüş ortaya çıktı. Köylülerin imparatorluk liderinin ana bölümünde ve F'sinde, ormanlar yalnızca tarımsal ve ekonomik kullanımları açısından değerlendirildi. Ancak bu projenin uygulanmasına yardımcı olan bu üçüncü yapı nedir?

Mart 1937'de General Karl Becker , Alman Araştırma Derneği'nin alt bölümlerinden biri haline gelen İmparatorluk Araştırma Konseyi'ni kurdu. Profesör Eberte Ormanlar ve Ağaçlar Çalışmaları Özel Bölümünün başına geçti . Aralık 1937'de Eberte, Becker'a gelecek yıl proje için 20.000 Reichsmark tahsis etmeye hazır olduğunu bildirdi.

Ahnenerbe neden böyle bir işbirliğini kabul etti? Her şey çok basit - araştırma topluluğu her zaman olduğu gibi kendi fonlarından yoksundu. Ayrıca, "Aryan-Germen Manevi Tarihi ve Kültüründe Orman ve Ağaç" projesinin uygulanması, Ahnenerbe'nin yeni çalışanları çekmesine izin verdi. Znvers, Bust ve ilgili kuruluşların temsilcilerinden oluşan özel bir komisyon , Ataların Mirası'nda önemsiz pozisyonları işgal edecek yüz yetmiş beş kişiden dört düzine seçecekti. Ama onların amatör olduklarını düşünmeyin . Seçilenler arasında hukuk tarihi uzmanı Karl August Eckhardt olarak hakpe korifen de vardı (konu "Orman ve Ağaçlar: Kaynakların Bir Koleksiyonu"dur). Bu çalışanların aylık maaşları farklıydı ve 50 ile 600 Reichsmark arasında dalgalandı. Yukarıdaki kitap serisiyle sonuçlanan vaka incelemelerinin kesinlikle bilimsel, ancak kamuya açık ve belgelenmiş olması gerektiğine karar verildi . Eckhardt koleksiyonunun da herkes tarafından anlaşılır olması gerekiyordu. Ahnenerbe, böyle bir işbirliği sayesinde gereksiz mali harcamalardan kaçınmayı planladı.

Aynı zamanda Ancestral Heritage , "silahlar", "seramikler", "ev sanatı" ve hatta " erkeklerin ve kadınların cinsel sorunları" gibi kavramları açıklamayı amaçlayan 50 ciltlik bir Alman Araştırmaları Sözlüğü oluşturmaya çalıştı. Bu proje, Himmler'in araştırma topluluğunun attığı uç noktaların bir yansımasıydı. Bir yandan, belirlenen konularda en iyi uzmanları çekmesi gerekiyordu, ancak diğer yandan Himmler , hepsinin fikirlerini ifade

etmemeleri, ideolojik tutumlar tarafından yönlendirilmeleri gerektiğine inanıyordu. Böylesine belirsiz bir konsepte fon eksikliğini de eklersek, Ataların Mirası'nın birçok üyesinin neden Alman Araştırma Derneği'nden özel destek almayı düşünmeye başladığı anlaşılır . Bazıları bilimsel olarak şüpheli "Alman Halkını Savunma Alman Akademisi" ne gitmeye hazırdı . Ve bazıları sıradan kütüphanecilerin ve arşivcilerin pozisyonlarına geçecekti. Sonuç olarak, Alman lehçeleri uzmanı ve Germen filolojisi ve folkloru Detmold'da bulunan dilbilimci Bruno Schweitzer'in rehberliğinde bir sözlük oluşturma çalışmaları başladı.

Ahnenerbe, bilim dünyasında bilimsel otoritenin daha fazla kazanılmasını yurtdışı keşif gezileri ve araştırma gezileri ile ilişkilendirdi. İlk adım 1935-1936'da Wirth'in İskandinavya'ya seyahat etmesiyle atıldı, ancak bu gezilerin sonuçları oldukça tartışmalı oldu. Savaş başlamadan önce, bu tür seferlerin organizasyonu sorunluydu. Bunun iki nedeni vardı: Birincisi, gerekli uzmanların eksikliği ve ikincisi, aynı mali sorun. Bu nedenle, Grönland ve Afrika'ya sefer planları çöktü. Dilbilimci Schweitzer'in İzlanda'ya yaptığı araştırma gezisi sadece kağıt üzerinde kalırken, Grönhagen'in Finlandiya seferi kayda değer bir sonuç getirmedi . Profesör Altheim'ın, bilim adamının Germen, İlirya ve İran halklarının Sami kabileleriyle çatışmalarına dair kanıt bulmaya çalıştığı Orta Doğu'ya yaptığı geziler , bedelini ödedi.

300 kişi alındı. Bu geziler Altheim'ı o dönemde yalnızca Orman ve Ağaçlar dizisi sayesinde tanınan Ahnenerbe'nin yıldızı yaptı.

Bu dönemde Ahnenerbe, SS kazılarında çok daha şanslıydı. Burada her şeyin en üst düzeyde organize edildiği ortaya çıktı . Zaten 1934'te Himmler, Externstein Enstitüsü Yönetim Kurulu Başkanı olarak, 1935'te Köln yakınlarındaki Bensberg kasabasında kazılara başlayan Münster profesörü Julius Andrey'e yardım etmeye başladı . Daha sonra, Himmler'e göre, beş Gotik ve erken Germen kültür katmanını ortaya çıkardığı Doğu Prusya'daki Altkrisburg'u kazmak için uzun bir zaman harcadı . 1936'nın sonunda, Tübingen Üniversitesi'nden bir tarihçi olan Gustav Rieck, Sigmaringen kasabası yakınlarındaki Güney Almanya höyüklerinin kazılarına başladı ; Mayıs 1937'de Himmler'e keşif aşamasının tamamlandığını bildirdi. Aynı yılın Ağustos ayında, Reichsfuehrer SS, dikkatini Profesör Schmidt'in Ingolstadt şehri civarındaki kazılarına çevirdi. Ayrıca Avusturyalı SS adamları da kaçak kazılar yaptılar. Çalışmaları Rolf Höhne tarafından denetlendi. 1937 yılının başında, R. Höhne Ruskha'dan Himmler'in Kişisel Karargahına taşındı. Burada kendisine I. Henry'nin kayıp kalıntılarını bulmak için Quedlinburg Kalesi'nin çevresi hakkında bir araştırma yapma görevi verildi. Efsanevi krala ait olduğu varsayılan bir iskeleti bulduğu için girişimi başarılı oldu. Henry I ya da başka biri olması Reichsfuehrer için önemli değildi. 2 Temmuz 1937'de kalıntıların gömülmesini gerçekleştirmeyi amaçladı . Hyone'un vicdanı net değildi. En azından, bu

konuda birkaç gerçek vardı. RusHA'nın kendi antropologlarından oluşan bir kadrosu vardı, ancak Höhne onlara çalışma için sözde kralın kafatasını vermedi. Bunun yerine, 1941'de araştırmasının kapsamlı bir açıklamasını yayınlayan saygıdeğer ortaçağ uzmanı Karl Erdmann'ı davet etti. Bu raporda, bilim adamı kalıntıların gerçekliğinden bahsetti, ancak

30 1 olmak ve gömülmenin "kutsallığı". Bu arada Höhne kazılarına devam etti.

Artık bu projelere belirli bir şüphecilikle yaklaşılabilir. Yine de, bu arkeolojik deneyim, Schleswig şehrinin hemen güneyinde, Danimarka sınırında uzanan erken ortaçağ ticaret merkezi Haithabu'yu incelerken SS için faydalı oldu. Bu parlak (bu kelimeden korkmuyorum) projenin başkanı, Kiel Üniversitesi Herbert Jankun'dan Privatdozent'ten Alexander Langsdorff'un bir arkadaşıydı. 1930'da Berlin Arkeoloji Enstitüsü'nden kazılara başlamak için izin istedi, ancak ancak dört yıl sonra aldı. Ardından Hans Reinert, uygulamalarını kendi kontrolü altına almaya çalıştı. Yankun ilk başta direnmedi - mali yetersizlik etkilendi. Ancak Jankun, çalışmalarının meyvelerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu anlayınca Himmler'in himayesini kabul etmeye karar verdi. Sonuç olarak, 1937'de sadece devlet kurumlarıyla ilişkilerde güçlü bir koz değil, aynı zamanda yeterli fon da aldı. 1937'nin sonunda Himmler, kazı alanını, özellikle komşu köylü arazileri pahasına genişletmenin gerekli olduğunu ve Haithaba'daki işi daha geniş bir temele oturtmanın gerekli olduğunu ilan etti. Bunu mümkün kılmak için, SS başkanı İmparatorluk Eğitim Bakanlığı'na ciddi baskı yaptı.

1938'de Ayenerbe'nin araştırması temelde yeni bir düzeye ulaştı. Himmler her şeyin SS olmasını mı emretti? kazılar araştırma derneğinin faaliyetleri çerçevesinde yapılmalıdır. Bu zamana kadar tanınmış bir bilim adamı haline gelen Herbert Yankun, Ataların Mirası için çok yüksek umutlara sahipti. Buna karşılık, Znvers, Ahnenerbe'ye yardım etmeye devam eden Matilda Merck'e yazdığı mektupta, her şeyden önce Haithaba'da kazılara devam edilmesi gerektiğini bildirdi. Ahnenerbe liderliği bazı personel değişiklikleri konusunda ısrar etti. Örneğin, Himmler'in genel merkezindeki kazı bölümünün başkanı R. Höhne, Sievers and Bust'a uymuyordu. Nürnberg Duruşmaları'ndaki Heritage çalışanlarının daha sonra ifade ettikleri gibi, Höhne'nin profesyonel olmayan bilimin bir destekçisi olması ve Wirth gibi maceracı sonuçlara meyilli olması gerçeğinden utanmışlardı. Akademik ortamda kalması uzun süremezdi. Mayıs 1938'de Höhne görevinden ayrılmak zorunda kaldı. Yerine Reichsführer SS Hans Schleif'in Kişisel Personelinden bir profesör geldi.

Onun çabaları ve Yankun'un yetkisi sayesinde Ahnenerbe kazı bölümü güçlü ve iyi organize edilmiş bir yapıya dönüştü . Daha sonra, kazı sonuçlarının işlenmesine yardımcı olması beklenen birçok seçkin bilim adamı işbirliğine çekildi. Bunların arasında mide bağırsaklarının mikroanalizini yapacak olan Ernst Schütrumpf da vardı.Bu çalışanlar

doğrudan Asin Bomers ve kazı departmanından sorumlu Hans Schleif'e rapor verdi. Bu arada Schleif, yeni ve görkemli bir arkeolojik proje planlıyordu - sözde "Kremhild tahtı" kazıları [13]. Jankun'un kendisi, bundan böyle Himmler'in karargahının bir çalışanı olmasına rağmen, işinde mesleki etik ve uluslarüstülüğü korumaya çalıştı. Haithaba'daki kazılara sadece Alman ve Danimarkalıları değil, İsveçli ve Finli uzmanları da dahil etti. Eski oluşumun bir bilim adamı olarak kararını, birçok İskandinav ülkesinin çıkarlarının Haithaba'da kesiştiği gerçeğiyle açıkladı. Bu uzmanlar, esas olarak geç Alman mezarlıklarının yerelleştirilmesi ve envanterinde yer aldı. Yerel "tapınak" - " kurgana köninga"nın tarihlendirilmesinin İsveçli uzman Arbman tarafından yapılmış olması dikkat çekicidir. Uzun bir süre bu höyük, yerel sakinler tarafından mistik bir yer, bir tür karanlık güç odağı olarak kabul edildi. Haithaba'daki çalışmanın önemi, yalnızca 1938'de Araştırma Derneği'nin bunların uygulanması için 25.000 Reichsmarks (kazılar için ayrılan tüm fonların %38'i) tahsis etmesi gerçeğiyle kanıtlandı. Ancak Ataların Mirası , arkeoloji tarihine kazınmış bilimsel faaliyetlerde bulunsa bile , toplumun temel görevlerinin tamamen siyasi nitelikte olmaya devam ettiği unutulmamalıdır. 1938'de Reichsfuehrer SS, araştırma toplumunu askeri hedeflere yönlendirmeye başladı. 1 Eylül 1939 yaklaşıyordu.

Kazı bölümünün başarısı arttıkça ademi merkeziyetçiliği yoğunlaştı: SS arkeologları Reich'ın her köşesinde çalıştı. Başlangıçta, toplumun imparatorluk liderliği ve yazı ve sembolizm çalışmaları bölümü Berlin'de bulunuyordu. Bunun Ane Nerbe'nin gelişimi için normal koşullar yaratması gerekiyordu - bildiğiniz gibi, sadece Almanya'nın başkenti Berlin'de değil, aynı zamanda Reichsfuehrer SS'nin ikametgahıydı. Ancak 1936'da Bust, Münih'te bir Hint-Germen dilbilimi ve kültürel çalışmalar bölümü kurduğunda ve Anenrba'ya Externstein ile ilgilenen Teudt örgütü de katıldığında , toplumun mantıksal yapısı bozuldu . Bundan sonra, santrifüj işlemini durdurmak artık mümkün değildi. Şimdi "Ataların Mirası", bedeni Berlin'de olan ve bacakları parçalanmış tüm Almanya'ya yayılmış dev bir örümceğe benzetilebilir. Ahnenerbe görevlileri bütün ülkeyi kendi aralarında bölmüş gibiydiler: Bavyera Wüst

[13]Mainz'den çok uzak olmayan eski Roma taş ocağı, "Kriemhild'in tahtı" kod adını aldı. Burada 190'dan 240'a kadar olan dönemde 22. Roma lejyonu bulunuyordu. Taş ocağında çalışan duvarlarına 37 adet sembol resmi ve 14 yazıt uygulanmış olması tarihçileri bu nesneye çekmiştir . Ahnenerbe ve Naziler için özellikle ilgi çekici olan "z ron" sadece bir nedenden dolayı çekildi - duvarlarında, diğer şeylerin yanı sıra iki gamalı haç tasvir edildi. SS önderliği, bu taş ocağında Almanların bir kült nesnesi olarak görmek ve onu "Nasyonal Sosyalist" hac mekanlarından biri olarak donatmak istedi . "Krimhilda'nın yolu" güneş ibadetinin merkeziydi . Taş ocağının nihayetinde Romalılar tarafından yaratıldığı gerçeğine itiraz etmeye cesaret edemeyen, Almanların kült merkezinin Romalıların gelmesinden çok önce burada var olduğu hipotezi kabul edildi. Romalı askerler, burada uzun süre kaldıkları süre boyunca Almanların ayinlerini gözlemlemiş ve bunun sonucunda kayalara resimler uygulamışlardır. Ek olarak, taş ocağının duvarlarında erkek ve kadın genital organlarının görüntüleri bulundu ve bu da Nazilerin burada gelişen doğurganlık kültünden bahsetmesine izin verdi. Bu anıtın incelenmesi 1884'te başladı, ancak en aktif olduğu dönem Nazi diktatörlüğü dönemindeydi .

tarafından, Frankonya Asin Bomers tarafından, Westphalia Bruno Schweitzer tarafından, Frankfurt am Main Heinrich Garmyants tarafından, Kiel Herbert Jankun tarafından yönetiliyordu vb. Bu tür parçalanma, toplumun çalışması üzerinde çok olumsuz bir etkiye sahipti - bölüm başkanları, toplumun İmparatorluk liderliği ile temasını kaybetti.

Yine de, Nazi Almanyası'ndaki "yeterlilik mücadelesi"nin saldırganlığı Himmler'in rakiplerinin önünde kalmasını gerektiriyordu. Sahadaki etkisini istikrarlı bir şekilde artırmak zorundaydı. Bu ideolojik kontrolün uygulanmasındaki ana araç, elbette, Ahnenerbe de dahil olmak üzere SS yapılarıydı. 1938'deki Avusturya Anschluss'undan sonra Himmler, Ahnenerbe'nin Ostmark'ta mümkün olan en kısa sürede iş kurması gerektiğini ilan etti . Reichsführer , çoğu zaman Ancestral Heritage'ın örgütsel çıkarlarını kendi hırslarıyla değiştirdi. Ahnenerbe'nin Avusturya'daki ilk temsilcisi Prof. Otto Höfler oldu. Ancak bir dizi nedenden dolayı (ileri yaş ve kuzey Almanya'da çalışma), Nisan 1938'de görevinden alınmasını istedi. Değerli bir halef arayan toplumun İmparatorluk liderliği, Viyanalı bir sanatçı ve sanat tarihi profesörü Emirich Shafran ile karşılaştı. Yukarı İtalyan Langobardları üzerine yaptığı çalışma, ona gerçek bir ilgi gösteren Ahnenerbe tarafından bile yayınlandı. Avusturya'da şirketin yeni bölümlerinin oluşturulması, yalnızca mali planların önemli bir revizyonuna değil, aynı zamanda Ahnenerbe'nin nihayet net bir iç yapıyı kaybetmesine de yol açtı.

Mayıs 1938'de Himmler, Ataların Mirası'nın yeni güneydoğu şubesi için 250.000 Reichsmark tahsis etti ve bunların çoğu Naziler tarafından kapatılan Salzburg Üniversite Derneği'nin fonlarından ödünç alındı . Ama biraz sonra

*0 s t m ar k a - bu yüzden Naziler genellikle cumhuriyete ilhak edilen Avusturya topraklarını çağırdı.

■30 5

Safran görevinden ayrıldı ve Ahnenerbe'de açtığı Alman Sanatı Araştırma Merkezi tasfiye edildi. Ne oldu?

İlk olarak, bazı ekonomik ve mali özgürlükler nedeniyle gözden düşen Safran, örneğin, Himmler için ciddi bir suç olan Katolik kuruluşlarda “Ataların Mirası” için ayrılan parayı çarçur etti . İkincisi, savaştan sonra, Shafran'ın dul eşi , kocası ile Ahnenerbe liderliği arasında bazı bilimsel çelişkiler olduğunu hatırlattı. Bunlar, Shafran'ın " Germen Fenomenleri Olarak Erken Hıristiyanlık " başlıklı çalışmasının tartışılması sırasında ortaya çıktılar ve bu, birçok noktada Sievers ve Bust'un görüşlerine karşılık gelmedi. Bu çalışmada araştırmacı, bir SS çalışanı

için kabul edilemez olan Hıristiyanlığa olan sempatisini gizlemedi. Ayrıca, araştırma topluluğunun liderliği onu ikincil , çok yetenekli olmayan bir bilim adamı olarak görüyordu . Ama en önemlisi Shafran'ın dolandırıcılığa bulaşmış olmasıydı ve bu onun itibarını sarsmak için oldukça yeterliydi.

Zaten Temmuz 1938'de Sievers, Avusturyalı bilim adamlarının Kültürel ve Tarihi Anıtları Koruma Enstitüsü müdürü Profesör Karl Ginhart hakkında görüşlerini almaya başladı. Kelt bölgelerine vurgu yaparak "Cermenizm ve Hıristiyanlık" konulu çalışmaların başına getirilmesi planlandı. Ama Ginhart hiçbir zaman Ahnenerbe'de bölüm başkanı olmadı . Ostmark'taki Ataların Mirası'nın işinin birkaç küçük an ile sınırlı olduğu görülüyordu. Sadece Salzburg'daki şube istikrarlı bir şekilde çalıştı. Burada, araştırma topluluğunun İmparatorluk liderliğinin temsilcisi Richard Wolfram, Sievers'ın Alman etnografya işlerinden kutsamasıyla yaratıldı ve Güneydoğu şubesinin asıl başkanı oldu. Bu çalışmada kendisine, St. Lambrecht cemaatinde devasa bir folklor ve etnografik malzeme koleksiyonu toplayan Benediktin rahibi Romuald Plumberger yardım etti.

Bu zamana kadar, Ahnenerbe'nin faaliyetlerini sadece bölgesel olarak değil, aynı zamanda tematik olarak da genişleteceği açık hale geldi. Bu, Ahnenerbe'nin Avusturya şubesinin faaliyetleri tarafından en açık şekilde gösterildi. İlk başta, şube , Ataların Mirası için geleneksel kültürel ve tarihi yönde hareket etti, ancak bir doğa bilimleri araştırma merkezi olmaya mahkum edildi. Himmler, bu bilgi alanına daha 1937 yılında ilgi göstermeye başladı . 1938'e gelindiğinde, doğa bilimleri araştırmalarına duyulan ihtiyaç bariz hale geldi.Bildirge'nin yeni baskısı Ahnenerbe'nin " Hint- Alman dünyasının *kozmosu,* ruhu, başarıları ve mirasını incelediğini" belirtti. Reichsfuehrer'in görüşüne göre, araştırma topluluğunun görevlerinin genişletilmesi ve tamamen yeni yapıların oluşturulması , orijinal hedefe ulaşılmasına müdahale etmedi. Yeni araştırma bölümlerinin oluşturulması, gerekirse SS başkanının orijinal hedef ayarlarını özgürce yorumladığını gösterdi. Dünya savaşının yaklaşması siyasi bir gerçeklik haline geldikten sonra , birçokları için asıl görev yeni teknolojiler sorununu çözmekti.Bu ışıkta, eski Almanların ruhu, hafifçe söylemek gerekirse, pek önemsiz görünüyordu.

Ataların Mirası'nın doğal bilim yapılarındaki artış, yalnızca araştırma toplumunun yapısında önemli bir değişikliğe değil, aynı zamanda bilimsel araştırma düzeyinde de bir azalmaya yol açtı. Wirth'in sınır dışı edilmesinden sonra, insani yardım sektöründeki amatörlerin sorunu etkili bir şekilde çözüldü. Ancak yeni bölümlerde , maceralı planlarını gerçekleştirmeye çalışan şüpheli rakamlar tekrar ortaya çıkmaya başladı. 1938'de Ataların Mirası , çalışanlarının nitelikleri açısından yeniden belirsiz bir karakter kazandı.

Bunun nedeni tam da Nazi rejiminin doğasında aranmalıdır. Üçüncü Reich, herhangi bir totaliter rejim gibi, doğa bilimlerini beşeri bilimlerden daha ayrıcalıklı bir konuma yerleştirmiştir. Hitler imparatorluğunda da bu doğruydu, çünkü gizli militarizasyona başlayan rejim, teknoloji uzmanlarına çok ihtiyaç duyuyordu . Doğa bilimleri, Almanya'da savaşın yürütülmesi için gerekli otarşiyi sağlamaları gerektiği için siyasi önem kazandılar · Nasyonal Sosyalistlerin bilimin tamamen bozulmasına katkıda bulunduğuna dair yaygın bir inanç var . Bu doğru değildi. Devlet, üniversiteler ve çok sayıda araştırma kuruluşu , yeni teknolojiler konularında yer alan bilim adamlarıyla ilgilendi . Sonuç olarak, onlara cömert araştırma bursları ve diğer önemli mali kaynaklar sağlandı. Bir bilim insanının siyasi görüşleri partinin çizgisiyle örtüşmediyse, o zaman buna sadece göz yumdular - yeteneklerinin belirli askeri-politik görevlerin çözülmesine yardımcı olması yeterliydi. Bu tavrın bir örneği genç roket bilimcisi Wernher von Braun'dur.

sayısız parti örgütlerinden birine katılmak zorunda olması gerçeğiyle de olumlu bir şekilde ayırt edildi . Ve burada şu soru ortaya çıkıyor: Ahnenerbe, genç doğa bilimcileri askeri endüstride, üniversitelerde ve Kaiser Wilhelm'in yetkili Berlin toplumunda zaten destek ve siyasi dokunulmazlık almışlarsa ne sunabilirdi? Yüksek nitelikli beşeri bilimler akademisyenleri, kendi güvenliklerinden korktukları veya tamamen tecrit edilme riskiyle karşı karşıya oldukları için Ataların Mirası'na dahil edildi. Ahnenerbe'deki maaşın sektöre göre çok daha düşük olduğu unutulmamalıdır. Bütün bunlar, SS başkanının, yetkinliği şarlatanlıkla sınırlanan, profesyonel bir kariyer şansı olmayan az bilinen araştırmacıları çekebilmesine yol açtı . Reichsfuehrer'in fantastik hırslarından ilham aldılar ve bu nedenle onun herhangi birini desteklemeye hazırdılar.

'Avtarkiya *(* Yunancadan. *"öz-memnuniyet")* - tek bir devlet çerçevesinde dış kaynaklardan bağımsız, kapalı bir ekonominin yaratılması .

308 başlangıç. Burada, beşeri bilimler arasında olduğu gibi, iki araştırmacı kategorisi ayırt edilebilir: bazıları çok önce başlamış olan araştırmalarına devam etti; diğerleri kişisel güvenlik, prestij vb. nedenlerle SS ile işbirliği yaptı.

Sözde bilimsel araştırma en yaygın olarak Berlin meteoroloji bölümünde kullanıldı. 1938'de Ahnenerbe'de yeni bir bölüm kuruldu - Grunwald Gözlemevi temelinde oluşturulan astronomi bölümü. Philip Fout tarafından yönetildi. Daha önce olduğu gibi, meteoroloji bölümünün başkanı Faut ve Skultetus, Reichsführer'in "dünya buzu doktrini" gerçeğinin onayını bulmak zorunda kaldı. Ayrıca hedefleri şunları içeriyordu: uzun vadeli tahminler oluşturmak zorunda oldukları güneş gözlemleri ; "halk teleskopu" modelini test etmek; Hindenburg zeplinindeki yangın gibi insan kaynaklı felaketlerin nedenlerinin açıklanması .

Ancak Sievers ve Bust, bu bilgi alanını hiç anlamadı ve bu nedenle Himmler'in bu alanı denetleyebilecek bir asistana ihtiyacı vardı. Gözleri buz teorisinin yaratıcısı Hans Görbiger'in oğluna takıldı. Reichsführer, yalnızca buz çalışmasıyla ilgilenecek olan kendi bölümünü oluşturmasını önerdi. Goerbiger yeni bir bölüm oluşturma fikrini reddetti, ancak Temmuz 1937'de Skultetus ile birlikte meteoroloji bölümüne başkanlık etmeyi kabul etti. Personel ile ilişkileri oldukça gergin olduğu ortaya çıktı ve bu nedenle Nisan 1938'de görevinden ayrılarak memleketi Viyana'ya gitti. Yine de, Horbiger'in teorisinin Ahnenerbe üzerindeki etkisi açıktı. Aşağıdaki gerçekler bunun hakkında konuştu. 1938 yazında, resmi Astronomi Gazetesi, F. Faut'un kitabı hakkında, Reichsführer'in yarı kuruntulu görüşlerini yansıtan olumlu bir inceleme yayınladı. Aynı yılın sonbaharında, birçok bilimsel yayında, buzun serbest uzayda bulunabileceğini ima eden makaleler görünmeye başladı ve bu nedenle meteoroloji bu durumu dikkate almalıdır.

309

1938'de Himmler, bundan böyle herhangi bir bilimsel SS araştırmasının Ahnenerbe tarafından kontrol edilmesi gerektiğini açıkladı. Bu , araştırma topluluğunun faaliyetlerini daha da genişletmeyi mümkün kıldı . Bir yandan, bu Bust ve Sievers'ı memnun edemezdi. Ama öte yandan, Atalardan kalma Mirasın yeniden haydutlar ve şarlatanlar için bir cennete dönüştüğünün bariz belirtilerini gördüler. 1937'de Himmler , amacı paranormal yetenekleri ortaya çıkarmak olan Ahnenerbe'nin tüm çalışanları için bir sınav düzenlemeyi bile önerdi . En basit görev olarak, bir asma yardımıyla yeraltı kaynaklarının bulunması önerildi. Bazı yetenekler gösterenlerden özel bir departman oluşturulması planlandı (bu sadece savaş yıllarında oldu) .

Aynı 1938'de Himmler yeni favori "oyuncak "ını buldu - mineraloji. Mart 1938'de Skultetus'u Avusturya bakır yataklarını incelemesi ve "dünya buzu doktrini" açısından bir gerekçe sunması için görevlendirdi. Bu görevi takiben, Mayıs 1938'de Höhne, kazı biriminden jeoloji ve mineraloji departmanından yeni bir yapı çıkardı. İçinde esas olarak ortaçağ simyası ve altın üretim yöntemleri ile ilgilenen sadece iki kişi vardı.Ayrıca, 1938'in ilk yarısında, Ruskha Ahnenerbe'nin yeniden düzenlenmesi sırasında, toprak işleme ve geliştirme departmanları doğal kaynaklar aktarıldı. Bunlardan, Salzburg'da Steinhauser tarafından yönetilen yeni bir departman oluşturuldu. Yeni bölüm birçok sorunla uğraştı . Bir liste saygı uyandırabilir: genel karst teorisi , [1] genel jeoloji, askeri jeoloji, madenciliğin tarihsel retrospektifi , paleontoloji, antropoloji, topolojik çalışmalar . Yeni bölümün çıkarlarının diğer bölümlerin yetkinliğiyle çatıştığı gerçeği Himmler'i hiç rahatsız etmedi. Onun

Karst - kayaların (alçıtaşı, kaya tuzu vb.) sualtı suları tarafından çözünmesi ile ilgili

olaylar. Karstlar, bir yeraltı ve yüzey kabartma formları kompleksi ile karakterize edilir . Daha çok "Ataların Mirası" bölümlerinin mümkün olduğu kadar geniş olması ve çeşitli meselelerle ilgilenmesi gerçeğiyle ilgilendiler. Aynı yıl, Reich Fuhrer'in karısının kuzeni olan botanikçi Philipp Freiher, Brezilya'dan Himmler'e, aylık 600 Reichsmarks maaş karşılığında Ahnenerbe'nin botanik yapısını yönetmeyi kabul edeceğini bildiren bir mesaj gönderdi . Fikir, ancak yalnızca kağıt üzerinde kalan bir zoocoğrafya ve zoohistory bölümünün ortaya çıkmasında somutlaştı.

Ataların Mirası'nın faaliyet kapsamının genişletilmesi planlı olarak kabul edilemez. Aslında bu, Himmler'in İtalya'da antik çağları incelemek için ani bir karar vermesiyle başladı. Reichsfuehrer'in yalnızca geniş kapsamlı hedefler peşinde koşmak istemesine rağmen , belirlediği görevler sistematik değildi ve genellikle rastgeleydi. Himmler, neden bunu veya bu kararı verdiğini kimseye açıklayamadı .

Öte yandan Himmler'in bilim dünyasında tanınmak için ne kadar hevesli olduğu şaşırtıcıydı. Çoğu zaman o kadar küçük noktalara odaklandı ki, normal bir insan için politik bir öneme sahip görünmüyordu. Çevresinin çoğu, paranoya sınırındaki dakikliğinden bahsetti: önemli bir konuyu çözerken , özünden uzaklaşabilir ve kesin talimatlar vererek küçük ayrıntılara dalabilirdi. Ahnenerbe'de, SS şefi iki yapıya en büyük ilgiyi gösterdi: Skultetus ve Externstein'ın meteoroloji departmanı. Aksi takdirde, şaşırtıcı bir saflıkla, zamanını belirli baskıların basılacağı Gotik türün seçimine adayabilirdi. Aynı zamanda, Gotik tipin Yahudiler tarafından icat edildiğini ve ortaçağ harflerini bilenleri şaşırttığını iddia etti.

Ahnenerbe liderliğinin, Himmler'in Kişisel Karargahında "Ataların Mirası"na ek olarak ikili konumunun gayet iyi farkında olduğu belirtilmelidir. kültür. Sievers ve Bust, kendi inisiyatifleriyle Ahnenerbe'yi "araştırma topluluğu" yerine "SS araştırma topluluğu" olarak yeniden adlandırdıklarında bile kendi tekellerini pekiştirmek mümkün değildi . Onlarla rekabet eden kimdi? Her şeyden önce, SS-Sturmbannführer Profesör Dibitsch liderliğindeki yapı (daha sonra "Yönetim - Münih") . Kültür-sanat alanında ekonomik projelerde yer aldı, SS fabrikaları için eskiz ve ürün numuneleri yaptı . Himmler'in asistanı Alexander Lansgdorf kendi departmanının başına geçti. "Alman Kültür Anıtlarını Koruma Derneği " , SS başkanını ilgilendiren çeşitli mimari anıtların himayesiyle uğraştı . Bunlar arasında elbette Padeborn yakınlarındaki Wewelsburg kalesi (daha sonra bağımsız bir yapıya dönüştü), Werden yakınlarındaki Sachsenhain , Lübeck'teki “ Glandorp evi” (Fischstrasse, 34), Yukarı Bavyera'daki Berghaus SS vardı. Haitkhabu kazıları bile başlangıçta bu toplum tarafından himaye edildi. 1936'da Ahnenerbe'nin kapsamına giren "Externstein Enstitüsü" bundan önce de Himmler'in genel merkezine bağlı bağımsız bir yapıydı. Genel merkezin ayrı bir yapısı, Quedlinburg Kilisesi'ndeki “Birinci Kral Henry'nin mezarı” ile meşguldü.

1939 Ahnenerbe, şekilsiz bir durumdayken bir araya geldi. Herkes "Ataların Mirası" altında kendine ait bir şey anladı. Toplumu monolitik bir kuruma dönüştürme şansı kaçırıldı.

İkinci Dünya Savaşı'nın başlangıcı, Ataların Mirası'nın faaliyetinin doğasını kökten değiştirdi. Düşmanlıklar sırasında, çoğu insani yardım departmanının faaliyetleri donduruldu. Gündemde yalnızca Reich'ın askeri başarıları vardı ve bu nedenle herhangi bir araştırma kuruluşu, yalnızca II. Bu koşullar altında, neredeyse tüm doğa bilimleri bölümleri otomatik olarak "askeri öneme sahip" hale geldi.

Ancak iki yıldan kısa bir süre sonra, Ancestral Heritage, hukuk bilgini Paul Ritterbaum tarafından ilan edilen Paul Ritterbaum'un "İnsani Bilimlerin Askeri Kullanımı" programından en iyi şekilde yararlanmayı başardı. Fikir, düşmanın manevi değerlerine karşı mücadeleye katkıda bulunmaktı. Bu sırada Ataların Mirası'nda yeni bölümler ortaya çıktı. Bunlardan birinin başında müzikolog Anton Quelmaltz bulunuyordu. Bir zamanlar Berlin Devlet Alman Müzik Araştırmaları Enstitüsü'nün bir üyesiydi . Alman halkının güçlendirilmesi için imparatorluk komiserinin aygıtının bir çalışanı olarak atandıktan sonra, Wüst ona Ataların Mirası'nın bir çalışanı olmayı teklif etti. Wüst, savaştan sonra Ahnenerbe'de Hint-Germen müziği eğitimi için bir bölüm oluşturulacağını planladı . Daha 1942'de Sievers, müzik araştırmalarını askeri politikaya uygun bir görev haline getirmek için suları araştırmaya başladı. Haziran 1943'te bir kez daha Quelmaltz'ın müzik çalışmalarının önemini vurguladı - halk müziği departmanı (oluşturulması gereken yapıyı adlandırdığı gibi) Himmler tarafından imparatorluk komiserliği rolünde belirlenen bir dizi görevi çözmek zorunda kaldı. Sievers, bunların arasında özellikle şunlara dikkat çekti: işgal altındaki bölgelerden teslim edilen malzemelerin işlenmesi ; Almanya dışındaki Almanlara özel önem verilen tüm Germen ve Alman milletlerinden oluşan bir halk müziği kütüphanesinin oluşturulması. Ayrıca 1943'te Quelmaltz, Ahnenerbe'nin yeni bölümünün başkanlığına resmen atandı ve Alman kültür tarihi çalışması için grubu " Beşeri Bilimlerin Askeri Kullanımı " programının faaliyetlerine dahil edildi. Yeni departman için yıllık bütçe 20.000 Reichsmarks idi. İlk başta, Quelmalz " Ataların Mirası" ndaki çalışmayı ve Berlin Üniversitesi'nde öğretimi birleştirdi, ancak bu uzun sürmedi - kısa süre sonra 1945 baharına kadar yaşadığı ve çalıştığı Weischenfeld kampına taşındı.

1942 sonbaharında, Walter Wüst biraz endişeyle, Uygulamalı Dil Sosyologu adlı yeni bir bölüm daha kurdu. Bu daire personelinin yapacağı iş bilimsel nitelikte değildi . SS adamları , "yeni halk politikası" alanında pratik önlemler geliştirmekle görevlendirildi . Bu çalışmanın sonucu , Alman Halkını Güçlendirme İmparatorluk Komiserliği himayesinde "gizli siyasi-dilbilimsel bölümler" oluşturma fikriydi. Ama o zaman bile kimse yeni "bilimsel" disiplinin kuşkuculuğundan kuşku duymuyordu.Görünüşe göre "dil sosyolojisi " dil, insanlar ve siyaset arasında doğrudan işlevsel bir bağlantı anlamına geliyordu. Dar bir çevrede Ziver,

bir kereden fazla dil sosyolojisinin sözde bilimsel doğasından şikayet etti.

Bazı çevrelerde çeşitli isimlerle tanınan bir adam yeni bölümün başına getirildi. 1930'dan beri kendisine Georg Schmidt-Rohr adını verdi. 1937'de bu soyadı onun resmi adı oldu. Bu adam 1890'da doğdu. Babasının adı Richard Schmidt'ti.Georg soyadının ikinci kısmı 1919'da evlendiği eşi Ruth Rohr'dan ödünç alındı . George, gençliğinden itibaren kamusal hayata ilgi gösterdi. 1907 yılında göçmen kuşlar (Wandervogel) gençlik toprak hareketine aktif olarak katıldı , hatta bu organizasyonda orta düzey yönetici oldu. Gençlerle çalışma konusundaki deneyimi , Georg Schmidt'in gençlik örgütleri danışmanı olarak hükümete davet edildiği Weimar Cumhuriyeti yıllarında işe yaradı . Ancak ününü tamamen farklı koşullara borçluydu . Dünya savaşının genç gazilerinden biri, dünyayı yeniden inşa etme fikirlerine takıntılıydı. Kardeşi-askeri Georg ile birlikte 1917'de Rus işgali altındaki topraklara yönelik bilimsel bir propaganda çalışması yazdı . Bu çalışmanın çok kehanet bir başlığı vardı: "Gelmekte olan devrimi önlemek için ne yapılmalı?" İçinde genç yazar, dilbilimi pratik politik amaçlar için kullanmayı amaçladı. Kamusal faaliyet ve yenilikçi gelişmeler , Weimar Cumhuriyeti'nin olay döngüsünde yok olmasına izin vermedi . 1920'lerin başında, Georg Schmidt-Rohr, Prusya Eğitim ve Din Bakanlığı'nın faaliyetlerinde aktif rol aldı. 1926'da Alman Pedagoji Akademisi'nin kurulmasına katkıda bulundu. 1932'de "Ulusun mecazi bir aracı olarak dil" monografisini yayınladı. Ancak Naziler iktidara geldikten sonra, bu çalışmadaki ton ve vurgunun büyük ölçüde değiştirilmesi gerekiyordu. Şimdi bu çalışma basitçe "Anadil" olarak adlandırıldı. Ancak böyle bir oportünizm, Georg Schmidt-Rohr'a başarı getirmedi . Kitap ağır Naziler tarafından eleştirildi. Başlangıç aşamasında Nazizm'e büyük ölçüde katkıda bulunan Karl Haushofer ve Hugo Bruckmann'ın şefaati bile Georg'u kurtarmadı. Georg, neredeyse on yıl boyunca karanlıkta yaşadı.Bu bağlamda, Himmler'in 1943'te Schmidt-Rohr'u Ancestral Heritage bölümlerinden birinin başına getirerek attığı adım şaşırtıcı olmaktan öte. 1945'te Schmidt-Rohr'un Üçüncü Reich'ın son günlerinde yaratılan halk milisleri olan "Volkssturm" un bölümlerinden birinin başı olarak yer aldığı sokak kavgaları sırasında hayatı kısa kesildi .

Uygulamalı Dil Sosyolojisi Bölümü'nün faaliyetleri hakkında birkaç belge aldık . Bu yeni bilimin arkasındaki fikir neydi ? SS "Ataların Mirası" çerçevesinde Schmidt-Rohr tarafından hangi görevler yerine getirilecekti?

Bu araştırmacının kendisi, dilin ve yazının tanklardan ve silahlardan daha az etkili silahlar olmadığını varsayıyordu. Sadece bu dilsel faktörlerin etkisi daha dolaylı, örtüktü. Alman dili ona "Yeni Avrupa İmparatorluğunu" güçlendirmek için önemli bir araç gibi görünüyordu. Onun için Alman dili, Hitler bayrağı altında yükselen çeşitli milletlerden temsilciler arasında bir iletişim aracıydı. Hollanda, Ukrayna ve Letonya'dan gönüllüleri bir araya getirmesi ve yeni bir Avrupa alanının oluşumuna katkıda bulunması gereken Almancaydı. Alman dilinin işgal

altındaki topraklarda ana iletişim aracı olarak kullanılması, hoşnutsuzların direnişini zayıflatmaktı. Ayrıca, "Cermen ülkelerinde" (Flanders, Norveç, Belçika, Hollanda) bu bölgelerin halklarını birbirine lehimlemek zorunda kaldı . Yavaş yavaş, Alman dilinin baskın dil olarak konumu, otomatik olarak yeni bir ulusal topluluğun oluşumuna yol açmalıydı.

Bizimkine yakın bir örneğe, işgal altındaki Rus topraklarındaki dil politikasına dönecek olursak, Schmidt-Rohr, özel bir Alman alfabesi ve alfabesinin geliştirilmesinden başlayarak, bir Alman alfabesinin kurulmasıyla biten bir dizi önlem önerdi. özel dil morfolojisi. Veya başka bir örnek. Küresel bir siyasi faktör olarak İngiliz dilinin bir tür savaş ilan edilmesi gerekiyordu.Bu dil savaşında kazanılan zafer, Britanya İmparatorluğu'nun gerileyişine ve çöküşüne katkıda bulunmalıdır.

Bu küresel sürecin liderliği, daha önce bahsedilen “gizli siyasi-dilsel müdürlükler” tarafından yürütülecekti. Bu kurumların bağırsaklarında "dilsel savaşlar" taktikleri geliştirilecekti. Ancak , bazı okuyuculara Uygulamalı Dilbilim Sosyolojisi Bölümü'nün tüm faaliyetlerinin yalnızca dilsel görevlere indirgendiği görülüyorsa, bu doğru değildir. Alman dilinin Avrupa'nın genişliğinde iddiası , Avrupa halklarının özünün zihniyetini değiştirmek için sadece bir araçtı. Modern terimlerle, Georg Schmidt-Rohr'un departmanının , tüm Avrupa'ya karşı bir tür politik nöro-dilsel programlama (NLP) yürütmesi gerekiyordu .

Şubat 1942'de Ahnenerbe'deki "askeri sınırlar" araştırması için sektöre başkanlık eden SS subayı Kurt Wessely, daha az önemli olmayan diğer siyasi görevlerin çözümüyle meşguldü. Bu eserler, Himmler'in "Orta Avrupa Alman yaşam alanını " koruması gereken askeri köylü yerleşimleri oluşturma fikri tarafından koşullandırıldı . Wessely, bir sınır politikası uzmanı olarak, gerekli tarihsel paralellikleri bulmak zorundaydı. Çalışma için bir nesne olarak iki Rus örneği aldı: Kazak yerleşimleri ve Arakcheev 1'in , sakinlerin hem askeri eğitim hem de tarımsal işlerle meşgul olacağı askeri yerleşimler hakkındaki fikri. SS'de uygulamalı tarihsel araştırmanın nasıl anlaşıldığının en açık örneğiydi. Wessely araştırması için her ay 150 Reichsmarks aldı (dürüst olalım, miktar oldukça küçük).

Açıkçası, Reichsfuhrer SS, yukarıdaki çalışmalara olan ihtiyacı kişisel olarak belirledi ve bu nedenle, basitçe bir kenara atılamazlardı. Ayrıca bu eserlerin askeri politika için ne kadar önemli olduklarıyla doğru orantılı olarak bilimsel değerlerinin azaldığı da açıktır . Ancak Ancestral Heritage için bu bir yenilik değildi. Savaş yıllarında, 1939'dan önce bile kendini gösteren, pratik araştırmayı tercih etme ve tamamen bilimsel yönlerini arka plana atma eğilimi hakim olmaya başladı.

İkinci Dünya Savaşı sırasında, Ancestral Heritage, SS içinde ayrı bir bilim haline gelen ırk

çalışmalarına büyük önem verdi - "ırk çalışmaları". Himmler uzun zamandır ırk politikası sorunlarıyla ilgileniyordu - şimdi Alman Halkını Güçlendirme İmparatorluk Komiserliği görevi ona böyle bir ihtiyacı dikte ediyordu. Bu nedenle, bu tür görevlerin genellikle "Ataların Mirası" ndan önce yapılması şaşırtıcı değildir: Reichsführer SS'nin biyolojik antropolojiye olan ilgisi yıldan yıla arttı. Eski kuş suları , Alman ırkının yeni koruma ve seçim biçimlerini geliştirmeye ve tanıtmaya çalıştı . Irkı arındırma konusundaki düşünceleri, "Aryan olmayanlardan kurtulmak" (aslında İbranice) fikrine dayanıyordu.

Arakcheev Alexey Andreevich (1769-1'834), Topçu Generali 1808-1810'da Rus İmparatorluğu'nun Savaş Bakanı. 1815-1825'te Ren İmparatoru I. Aleksandr'ın sırdaşıydı . Lebensborn seçim birliği, Auschwitz gibi imha kamplarının madalyasının arka yüzüydü. Başlangıçta, Lebensborn'un evli olmayan kadınların doğum yapmasına ve çocuk yetiştirmesine yardımcı olması gerekiyordu . Himmler'in kişisel doktoru Kersten, onu bu çocukların "babalarının" yalnızca olağanüstü ve ırksal olarak eksiksiz erkekler olması gerektiği fikrine götürdü. Bu işlevlerin savaşın bitiminden sonra onlara yüklenmesi gerekiyordu. Germen insanının yeniden üretimi, akla gelebilecek tüm sınırların ötesine geçti - bu pdea'da ahlaki yön tamamen yoktu, ona saf biyolojizm hakimdi. Kendisi de iki gayri meşru çocuğun babası olan Himmler, bu seçici-politik projenin geliştirilmesini Ahnenerbe'ye emanet etti. Birçoğu , Üçüncü Reich'teki meslekten olmayan kişinin ikiyüzlülüğüne rağmen, Heinrich Himmler'in doğasında olan pornografik aksanına dikkat çekti. Genetiğe dayanan SS başkanı, cinsel ilişkiler teorisyeni olarak bile hareket etmeye çalıştı.

Himmler'in bu konuda koyduğu görevler, sapkın olduğu kadar saçma da değildi. Şahsen Ahnenerbe'nin “ Evlilik Alanında Eski Germen Ayinlerinin Hukuki Yönleri” konulu çalışma çerçevesinde Lebensborn ile işbirliği yapmasını emretti . Görünüşte zararsız olan bu konunun, gayri meşru çocukların ortaya çıkmasını teşvik etmesi gerekiyordu. Himmler'in kendisi, qaeflii'nin eşit sayıda yetenekli ve vasat çocuğu gayri meşru saydığı geleneksel görüşü açıkça reddetti. Tezini geniş kitlelere yaymak için "Ataların Mirası"nda uzun ve tuhaf bir başlıkla bir çalışma hazırlanmasını emretti: "Almanya ve Avrupa'nın borçlu olduğu, gayrimeşru kökenli ya da gayri meşru kökenli büyük insanların biyografileri. Kalabalık ailelerin geç çocuklarıydı - Onun kuruntusal fikirleri ve öznel sempatilerinin ardından, Lebensborn'da Yunan burnu olan bir insan tipi yetiştirmeye çalıştı ve Ahnener bu tipin neden bir Yunan burnu olduğunu ve nereden geldiğini açıklamak zorunda kaldı. Almanya. Hatta Waffen SS insanlarının fiziksel ve zihinsel özelliklerini incelemeyi kolaylaştırması gereken böyle bir profille işe alınmasını bile önerdi .

Çingenelerle yakın ilişkiler kurmasını emretti . Evet, evet, binlercesi tarafından toplama kamplarına sürülen çingenelerle. Sonra Himmler yeni bir "parlak" fikirle şaşırdı - çingeneler

antik Hint-Germen etnik grubunun doğrudan torunlarıydı (Bust bir keresinde bu fikri dile getirmişti)! Ancak burada Reichsführer, çingeneleri, görüşlerine göre Alman ortamında tamamen yok edilmeye maruz kalan Hint-Alman soyundan ve asosyal çingene melezlerine böldü . Olumlu, "Aryan" çingenelerin yerleşmesi gerektiğine inanıyordu. Bu kuşkulu varsayımı doğrulamak için , Ataların Mirası'ndan oryantalist, çingenelerin dilini ve geleneklerini incelemek zorunda kaldı. Ancak Christian daha sonra tezi üzerinde çok çalıştı ve bu nedenle asistanı Knobloch'a gerekli tüm çalışmaları yapması talimatını verdi. Knobloch kamplarda, çingenelerle sohbet ederken aşılmaz zorluklarla karşılaştı (bunların en kolayı, SS adamlarıyla dini fikirleri hakkında iletişim kurmaktaki isteksizlikleriydi). Sonuç olarak, iş durdu ve yavaş yavaş boşa çıktı.

Wisternitz ve Wpllendorf'tan "tam Venüsler" heykelciklerinin incelenmesinde de durum aynıydı [14]. 1941 sonbaharında Himmler , İtalyan yayınlarından birinde bu figürlerin görüntülerini keşfetti. Kadın özünü simgeleyen büyük kalçalar ve kalçalar, açık hamilelik belirtileri ile tasvir edildiler . İlkel Venüslerin görüntüsüne aşina olan SS Reichsfuehrer, farklı halkların benzer bir kadın idealine sahip olduklarından, ilkel kabileler arasında belirli bir bağlantı olması gerektiğini hemen önerdi . Ahnenerbe'ye Paleolitik Venüslerin buluntu yerlerini gösteren bir harita oluşturmasını söyledi . Burada arkeolojik ilgi tarafından hiç yönlendirilmedi. Birkaç Afrika kabilesi arasında benzer ürünler keşfettikten sonra, onların her zaman kara kıtada yaşamadıklarını, ancak bazı koşullar nedeniyle Avrupa'dan ayrılmak zorunda kaldıklarını kanıtlamak istedi. Bu nedenle, iklim değişikliğini, "Aryan" Cro-Magnons'un (!!!) veya diğer kuzey kabilelerinin saldırısını üstlendi. Himmler'in fikri basitti: Eski zamanlarda Negroid ırkının daha kuzey enlemlerinde yaşadığına dair kanıt elde etmeyi umuyordu, ancak "varolma mücadelesi " sırasında İskandinav ırkı tarafından güneye itildi. Bunun, kuzeyli efendilerin ırkının koyu tenli kabileler üzerindeki açık üstünlüğünü göstermesi gerekiyordu. Bu fikre o kadar kapılmıştı ki, fikrinin ortaya çıkmasının ırk araştırmaları alanında tarihi bir dönüm noktası olacağına bile inandı. Apenerbe görevlilerinin yorumlarının daha ölçülü ve daha az iyimser olduğu ortaya çıktı. Otto Huth neredeyse hemen Venüs figürlerinin ideal olduğunu ve bir kişi hakkındaki natüralist fikirlerin bir yansıması olmadığını ve bu nedenle Kuzey Afrikalı kadınların ihtişamını gösteremeyeceğini duyurdu. Ancak Himmler'in fikrini bir şekilde desteklemek için, 1937'de Leonard Franz tarafından yapılan sonuçlara göre, Neolitik dönemde Güneydoğu Avrupa kabileleri ile Batı Asya kabileleri

[14]"Vnllendorfskaya Veiera", yoğun ince taneli kireçtaşından, 11 cm, aurignac'tan yapılmış bir kadın heykelciktir. 1908'de Avusturya'da Tuna Nehri'nin sol kıyısındaki Willendorf kasabasında bulundu . Viyana Doğa Tarihi Müzesi'nin küratörü. Bu heykelcik hala insan vücuduna gerçek bir benzerlikten çok uzak. Tüm "Paleolitik Weyers" ortak özelliklere sahiptir: genişlemiş kalçalar, karın ve göğüs, ayak eksikliği. İlk heykeltıraşlar yüz özellikleriyle bile ilgilenmiyorlardı. İlk heykeltıraşların görevi, başarılı bir şekilde başardıkları bir kadın-anne, doğurganlığın sembolü ve bir ev hanımının genelleştirilmiş bir görüntüsünü yaratmaktı.

arasında bir tür kültürel ilişki olabileceğini bildirdi. . Aşağı Wisternitz bölgesini bizzat kazmış olan Dr. A. Bomers'in cevabı daha da ölçülüydü . Wisgernitz'deki heykelcikler ile diğer ilkel Venüsler arasında herhangi bir koşullu bağlantı görmediğini vurguladı. Wüst, Ocak 1942'de banal bir cevap vermeye karar verdi ve savaş yıllarında Afrika'da saha çalışması yapmanın imkansız olduğu için bu konuyu bittikten sonra ele almayı tercih edeceğini söyledi. Alternatif olarak, Himmler'in tezinin gerçekliğini doğrulayabilecek antropolojik araştırmaların esir kamplarında yürütülmesi gerektiğini önerdi .

Geri çağırmasıyla sadece bir kişi Reichsfuehrer SS'ye umut vermeyi başardı. Sadece Venüs heykelciklerinin antik dünyanın gerçek bir resmini yeniden yaratmak için kullanılması gerektiği konusunda hemfikir olmakla kalmayıp, hatta “çalışmalarına” dayanarak Yahudiler ve Afrika kabileleri arasında aile bağları kuran etnograf Bruno Beger olduğu ortaya çıktı! Bu sonuç Venüs'ün kendisini gölgede bıraktı. Beger, incelemesinde “Hogtentots, Kuzey Afrika ve Yakın Doğu kabileleri arasındaki bağlantı yadsınamaz” diye yazdı . “Yahudiler arasında, genellikle, bize Gotların ve Buşmanların vücut yapılarını hatırlatan, gluteus kasının güçlü bir gelişimi vardır . Doğu ve Batı Asya ırklarının yanı sıra Negroidlerin Yahudilere de yansıdığı varsayılabilir. Beger kendisini sadece "bilimsel" sonuçlarla sınırlamadı , toplama kamplarında ve gettolarda bulunan Yahudi kadınların vücut yapılarını incelemenin tavsiye edilebileceğine inanıyordu .

Ancestors' Legacy'de başlamış olması mümkün olmayan ırk araştırmalarını geliştiren enerjik Beger'dı . Bu araştırmacı, faaliyetlerine SS Ana Irk ve Yerleşim Müdürlüğü'nde başladı ve burada fikirlerini geliştirerek Himmler'e bir incelemede sundu. 1937'de gerçekleşen Ruskha'nın yeniden düzenlenmesi sırasında, Reichsführer'in Kişisel Karargahına da transfer edildi . 1938-1939'da Ernsta Schaefer'in Tibet seferine katıldı.Antropolog bir öğrenci olarak, bu sırada etnografik materyalin toplanmasından ve işlenmesinden sorumluydu. Schaefer gibi, 1940'ta nihayet Ahnenerbe'ye taşındı. Burada, doğa bilimleri bölümlerinin birçok çalışanının aksine , Heinrich Himmler ile uzun süredir devam eden tanıdığı ile olumlu bir şekilde ayırt edildi. Orta Asya bölümünde ve bizzat Schaefer tarafından yaratılan seferlerde çalışarak , Waffen SS'ye atandığı Tibet buluntularının işlenmesiyle uğraştı ve onu önden kurtaran bir rezervasyon öğrendi. Berlin'de önde gelen bilim adamı Ludwig Ferdinand Clauss'un rehberliğinde yazdığı etnografik bir tez hazırladı.

Ama Ahnenerbe'de kendini bir etnograf olarak değil, bir antropolog olarak fark etti.1942 gibi erken bir tarihte, Berlin profesörü Wolfgang Abel tarafından Yüksek Komutanlığın Karargahında Rus Irkının Nötralizasyonu için Aşamalı Plan geliştirildi. Bu plana göre, kuzey Rusya'nın nüfusu Almanlaştırılacak ve geri kalanı Sibirya'ya tahliye edilecekti. 1943'te, 7.000 Sovyet savaş esirini inceledikten sonra, Schaefer'in isteği üzerine Bruno Beger, revizyonla

ilgilenmek zorunda kaldı. Araştırma topluluğunun imparatorluk lideri Sievers bu öneriyi destekledi (görünüşe göre Abel araştırma kompleksini Ahnenerbe'ye devretmeyi umuyordu). Kendisi, Rusların çoğunluğunun, Avrupa bileşeninin Moğollar üzerindeki etkisinin sonucu olduğuna kesinlikle inanıyordu. Ancak öte yandan, bazı Rusların Eski Avrupa grubuyla şüphesiz bir akrabalığı koruduğu konusunda hemfikirdi. Bu tür açıklamalara yalnızca onları bilim-yoğun kılmak için değil, aynı zamanda Almanya'nın zaferinden sonra Rus nüfusunun bir kısmını işgücü olarak kullanmak için de ihtiyaç vardı.

Ancak "Rus" projesinin uygulanmasına başlamadan önce, başta tıbbi olmak üzere çok fazla araştırmaya ihtiyacı vardı. O zaman, Strasbourg anatomi profesörü August Hirt, Ahnenerbe üzerinde çalıştı (isteği üzerine Osventsim'de anatomik amaçlarla 150 Yahudi'nin yok edilmesiydi). Mayıs 1943'te Sievers, Himmler'in asistanı Brandt'a, Obersturmbannführer Eichmann'a göre, "Auschwitz'de uygun antropolojik ve araştırmaların yapılmasına izin veren uygun malzeme olduğunu" yazdı. 6 Haziran 1943'te Bruno Beger, antropolojik ölçümler yapmak için toplama kampına gitti. Aynı zamanda kamptaki varlığını başka bir şey yapmak için kullandı: “Moğollar ” olarak adlandırdığı Sovyet Asyalıları üzerinde çalışmak (Auschwitz'de sadece dört tane buldu). Savaştan sonra, birkaç SS uzmanından biri olarak, Auschwitz'de ilk karşılaştığı "Yahudilerin antropolojik çeşitliliğinden etkilendiğini" söyledi.

Beger bir atılım yapmayı başardı - Ahnenerbe'nin ırksal ve antropolojik çalışmaları konusunda ana uzman oldu. 1943 sonbaharında eski projesini tekrar yürütmeye çalıştı - "yabancı" ırkları askeri koşullar altında araştırmak için Himmler'in eski bilimsel danışmanı L.F. Klaus, farklı ırkların savaşta nasıl performans gösterdiğini öğrenmek için öne çıktı. Gelecekte, askeri operasyonlar planlanırken bu sonuçların dikkate alınması planlandı.

Öğrencinin öğretmenini Doğu Cephesi'ne gönderecek olması, Beger'in kurtulmaya çalıştığı hassas bir durumun sonucuydu. Klaus'un kaderi, tek başına , parti ile destek ve koordinasyon olmadan, hakim ideolojiyi düzeltebileceklerine safça inanan tüm halk figürleri için hazırlandı . Dogmatist Rosenberg tarafından antropolojik sorunlar üzerine alışılmışın dışında görüşleri nedeniyle peşine düşülen Klauss, Berlish Üniversitesi'nden ayrılmak zorunda kaldı; yazıları artık yayınlanmadı - hatta NSDAP'tan bile atıldı. Unutulmamalıdır ki, aynı zamanda ırkçı ideolojiye bağlı kalmaya devam eden çok ünlü bir kişi olarak kaldı. 1921'de 29 yaşındayken Edda'nın bir çevirisini yayınladı ve bu çeviri o zamanlar çok sayıda milliyetçi ve Nazi yazılarında sıkça alıntılandı. 1932 yılında Northern Soul kitabını yayınlayarak dikkatleri üzerine çekti. Irk Psikolojisine Giriş.

Dıştan bakıldığında, bu kitabın Nazilerin "İskandinav üstünlüğü" hakkındaki genel kabul görmüş görüşlerini kopyaladığı görülüyordu. Gerçekten de , bu kitapta “kuzey süpermen”

hakkında bir şeyler okunabilir , ancak burada ortaya konan fikirlerin, Nasyonal Sosyalizm ideolojisinin temelinde ortaya konanlardan biraz farklı olduğu ortaya çıktı. İlk olarak, yazar, belirsiz "ruh" terimine , Nazilerin kendilerine izin verdiğinden çok daha büyük bir biyolojik anlam yükledi. İkincisi, "İskandinav" kavramını çok mecazi olarak yorumladı. "İskandinav" onun için güzel, yüce ve asil ile eşanlamlıydı: güney enlemlerinde "İskandinav tipi" ile karşılaşma olasılığını bile dışlamadı . Kitabında Naziler için sapkın bir sonuç çıkardı - sadece Arapları değil, tüm Sami grubunu "İskandinav tipi" olarak sıraladı. 1934'te yayınlanan bir sonraki kitabı Irk ve Ruh'ta ulusal ve uluslararası psikolojiyi araştırdı. Klauss, Maniheist gölge ve ışık oyununu tekrarladı. Yine kötü şöhretli Nordizm'i yalnızca Cermen dünyasına genişletmedi. Doğu'da Bedeviler arasında uzun süre yaşayan Klauss , kendi görüşüne göre "sonsuzluğa seyahat eden, İskandinav tarzını edinen" Faslı Yahudilerle görüşmesini anlattı . Bu kitaptan kısa bir alıntı yapayım: “Bizim ve komşularımızın arasını açmaya çalıştıkları her seferinde üç yanlış anlama vardır. İlk olarak, Alman ırk teorisinin öğrencilere bir öğretmen olarak her ırkın bir değerlendirmesini verdiği, yani ırkları sırayla, İskandinav ırkına ilk sırayı atadığı izlenimi edinilir ... İkinci yanılgı: noktadan Alman bilimine göre, bir ırkın diğerinden farklı olduğu , bir ırkın belirli niteliklere sahip olması, diğerinin ise başka niteliklere sahip olması... Üçüncü hata, Alman halkının İskandinav ırkı ile özdeşleştirilmesinde yatmaktadır. Ancak Alman halkı, ***çeşitli ırkların bir karışımının sonucudur .***

NSDAP liderliği ve "İskandinav peygamberleri" tarafından açıkça reddedilmiş olması şaşırtıcı değildir . Kişisel görüşlerinin parti doktrini ile tutarsızlığı nedeniyle Klauss, NSDAP'tan ihraç edildi. 28 Mart 1941'de Frankfurt'ta Rosenberg ile bir anlaşmazlık sırasında oldu. O andan itibaren, Klaus'un hayatı tehlikedeydi; genellikle Rosenberg , ideoloji alanındaki bu tür özgürlükleri affetmedi . Klaus'un tek bir görünür çıkışı vardı; tövbe edin ve dogmatik Reichsleiter'in tarafına geçin.

Bu durumda Himmler riskli bir adım attı. Martin Bormann'a , Klaus'un tarafını tuttuğu ve parti pleblerine eleştirilerle saldırdığı bir mektup yazdı . Temel argümanı , Klauss'un görüşleri ile NSDAP doktrini arasındaki bazı çelişkilere rağmen, bilimsel olarak kurulmuş bir kişi olarak, hiçbir şekilde partinin düşmanları kampına dahil edilemeyeceğiydi. Bir kaya ile sert bir yer arasında kalan Klauss, Beger'ın çeşitli ırkların dövüş özelliklerini incelemesini önerdiği cepheye gitse iyi olur. 1944'ün başında hem öğretmen hem de öğrenci SS-Standartenführer Kurt Egger'in emrine verildi. Ancak Kızıl Ordu'nun Batı'ya muzaffer bir saldırı geliştirdiği koşullarda, Rus askerlerinin incelenmesinin sorunlu ve güvensiz olmaktan daha fazlası olduğu ortaya çıktı. Bu nedenle, Tito'nun Balkanlar'daki partizanlarını incelemek için Güneydoğu Cephesi'ne araştırmacılar gönderilmesine karar verildi . Bu gelişmelerin sonucu "Yabancı halkların sömürülmesi için kurallar" olacaktı. Birkaç temel soruyu yanıtlamayı

planladılar: Yabancılar Almanları nasıl görüyor ve onlar hakkında ne düşünüyorlar? Almanların kendileri yabancıları nasıl görüyor?

Irk psikolojisinin yeni bir bilim dalı olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Aksine, eski Nazi önyargılarının bir tekrarıydı. En azından bulgular böyle söylüyor. Beger ve Klauss, Balkanlar'ın sakinlerini doğu etkisi taşıyan insan tipine bağladılar. Bu nedenle, Türklerin yaptığı gibi, bu bölgede iktidarın sağlam ve hatta sert bir şekilde kurulması gerektiğini savundular.

Balkanlardan dönen Beger, Orta Asya'dan Sovyet savaş esirlerinin çalışmasına tekrar başladı.Bu durumda, antropolojik ölçümler artık kendisi tarafından yapılmadı - bu antropolog Rudolf Troyan'a emanet edildi. Haziran 1944'te, bu faaliyet Höftling kadın toplama kampında ve Asya SS birliklerinde sürdürüldü. Ahnenerbe'nin ırk araştırmalarının sonuçlarını özetlersek, bunların sadece bilimsel bir değeri olmadığını, aynı zamanda herhangi bir pratik sonuç vermediklerini de söylemek gerekir.

, Beger, Klauss ve Troyan'ın iyi ırk araştırmalarının, kendileri Nazi sözdebilimi olduğu için hiçbir zaman değerli sonuçlar üretemeyeceğini savunuyorlar . İdeolojiden ödünç alınan "ırk", "Yahudi", "Aryan", "halk", "ırksal ruh" kavramlarının sürekli kullanımı, bir dereceye kadar kurbanları Anenerbe antropologları ve etnograflarına düşen körlüğe yol açtı. Araştırmaları Ernst Schäfer'in faaliyetleriyle yakından ilgiliydi. Tibet'ten döndükten sonra , Ancestral Heritage'daki doğa bilimleri araştırmaları üzerinde giderek daha fazla kontrol kazanmaya başladı. Tarihçiler arasında hala şu soru üzerine tartışmalar var: “kesin bilimler ” ırksal sanrılar ve önyargılar boşluğunda mıydı, yoksa Ahnenerbe bilim adamları bu alanda oldukça ilginç sonuçlar elde etmeyi başardılar mı? Bu soruyu cevaplamak için Schaefer'in faaliyetlerine daha yakından bakmamız gerekiyor.

Ağustos 1939'da Schäfer, Himmler'in özel görevlerinden sorumlu oldu. Ekibiyle birlikte SSCB'den Afganistan'a sızmak ve İngilizleri geleneksel " kalelerinden" çıkarmak için mümkün olan her şeyi yapmak zorundaydı! Sonra Tibet, Afganistan'ın yerini aldı. Ancak bu riskli plan hiçbir zaman gerçekleşmedi. Hırslı Schaefer'i bir şekilde sakinleştirmek için Himmler, onu Ataların Mirası'ndaki Orta Asya meseleleri ve keşiflerinin başkanlığına aday gösterdi. Yeni yapı , Widmemeier Strasse'deki Münih konutu Ahnenerbe'nin üçüncü katının tamamını işgal etti . Schaefer memnun oldu, çünkü birkaç ay önce Tibet'e yaptığı keşif gezisine adanmış bir müze veya üniversitede bir sergi düzenlemeyi başarısız bir şekilde denemişti. Zamanla, eski keşif yoldaşlarını kendi bölümüne çekti: Beger, coğrafyacı Karl Wpnert, görüntü yönetmeni Krause ve diğerleri. Savaştan sonra , Ahnenerbe'de sadece cepheye yapılan çağrıdan kaynaklanan yüksek maaşlar veya çekinceler tarafından değil, aynı zamanda cesur

Schaefer'in keşif departmanında yaratabildiği samimi dostluk atmosferi tarafından da çekildiklerini hatırladılar. Schafer'in gerçek bilimsel çalışması, ancak Salzburg "Doğa Evi"ni ustaca askeri açıdan önemli bir yapı olarak sunan Profesör Tratz ile yakın ilişkiler kurabildiği zaman başladı .

, yetkilerini ve kapsamını genişletmek için başarısız oldu . Bunu yapmak için seçkin bilim adamlarını kendi tarafına çekmeye çalıştı: Leipzig Tibet'li kaydedici Johannes Schubert ve orman zoolojisi uzmanı Hermann Eidmann. Gerçek başarı, dünyaca ünlü araştırmacı Sven Hedin ile yaptığı işbirliği sayesinde , bölümün dar sınırlarının ötesine geçip kendi İmparatorluk Enstitüsünü yaratmayı başardığında onu bekliyordu. Orta Asya ve Keşifler Enstitüsü, Münih Üniversitesi'nin 470. kuruluş yıldönümünde, 16 Ocak 1943'te büyük bir ihtişamla açıldı. Sven Hedin [1] , yeni yapının kurucularından sadece biri olmakla kalmadı, aynı zamanda fahri doktora aldı. Yeni İmparatorluk Enstitüsü, adeta üç temele dayanıyordu: birincisi, bölümünün büyüdüğü Ahnenerbe, ikincisi, Münih Üniversitesi ve üçüncüsü, enstitüye bütçe fonları sağlayan İmparatorluk Eğitim Bakanlığı. Enstitü, tüm Ataların Mirası tarihinde Schaefer'ı o kadar korkutan tek anomali örgütü haline geldi ki, savaştan sonra bunun Ahnenerbe ile hiçbir ilgisi olmadığını bile ilan etti!

vurgulamak isteyen Schaefer, Şubat 1943'te Tratz ile birlikte Tibet'teki "Doğa Evi"nde bir sergi açtı ve bir kısmını kendi keşiflerinin sonuçları olarak sundu. Ağustos 1943'te Schaefer, enstitüsü tarafından kabul edildi.

1938'de bir yangından sonra yeniden inşa edilen Pinzgau'daki ortaçağ Mittersill kalesinin büyük bir Hitler hayranı olan İsveçli bir arkeolog ve Asyalı uzmandır . Hednn temelde uzak bir kaleye taşınmaya karşıydı ve bu nedenle İmparatorluk Enstitüsü çalışanları arasında kalmasına rağmen SS bilimsel imparatorluğuna resmen katılmamaya karar verdi. Bu arada, yetenekli yeni gelenler ortaya çıktı: Tibetolog Helmut Hoffmann, zoolog Bamann ve botanikçi Volkmer Vareschi. Schaefer'in Bernau ağır çalışma hapishanesinde ve yakındaki toplama kamplarında işe aldığı enstitüde Yehova'nın Şahitlerinin (Almanya'da "İncil Tercümanları" olarak adlandırılıyordu) çalışması dikkat çekicidir . Şaşırtıcı bir şekilde, inançlarına rağmen, bu dini grubun temsilcileri hiç tereddüt etmeden SS'ye hizmet etmeye karar verdiler. Bütçe desteği ve birçok akademik kuruluşun desteği sayesinde, Orta Asya İmparatorluk Enstitüsü, Ahnenerbe'nin gerçekten en büyük yapısı haline geldi.

Schäfer, Mittersiel'de kendini evinde tutmaya çalıştığında yine rahatsız oldu. Genç uzmana tekrar dönme girişimi, bu sefer Himmler'in kişisel sempatileri tarafından değil, cephelerdeki askeri durum tarafından belirlendi. Nazi askeri başarısının zirvesinde , 1942'nin başlarında, Schäfer'e yeni bir " özel görev" verildi. Alman birlikleri Maykop yakınlarındaki

petrol sahalarını ele geçirdikten hemen sonra Himmler, "Ataların Mirası"na "Kafkasya'yı baştan sona keşfetmesi" emrini verdi. Tibet modeline göre oluşturulan özel bir SS seferinin Kafkas bölgesini çeşitli bakış açılarından incelemesi gerekiyordu: antropolojik, jeofizik . zoolojik, tarımsal. O dönemde pankartta “beşeri bilimlerin askeri kullanımı” sloganı yükseldiği için , sefere etnograf ve dilbilimcilerin de katılması planlandı .

Ağustos 1942'nin ikinci yarısının tamamı, Kafkasya'ya askeri bir bilimsel sefer hazırlığının işareti altında Ahnenerbe'de yapıldı. O zaman "K Operasyonunun" gelişimi, planlanan tüm faaliyetlerin ölçeğini aştı. 18 Ağustos'ta Schaefer, seferin bilimsel ekipmanı, fotoğraf ve film kamerası sayısı, mühimmat ve çok daha fazlası hakkında Sivers'e bir soruşturma gönderdi. Tek başına talep ettiği araçların listesi etkileyici olmaktan çok daha fazlasıydı.150 kişi (çoğunlukla eskort) için 17 kamyon ve 14 PKW Volkswagen istedi.

Bu devasa projeye dahil olan güçler, şüphesiz Himmler'in bilimsel hırsının tezahürüydü; askeri başarılardan kişisel çıkar elde etmek istedi ve bu nedenle favorisini bu reshon'a gönderdi. Kafkasya biyolojisini inceleyen Schaefer, bunun Avrupa ve Asya flora ve faunası arasında bir köprü olduğunu kanıtlamak istedi. Reichsfuehrer'in emri kişisel çıkarlarını karşıladı - sefere mümkün olan en kısa sürede başlamak için istekliydi.

, Alman birliklerinin Kafkasya'daki sürekli kötüleşen pozisyonundan utanmadılar . "Sonderkommando K" çalışmasının başlamasını hızlandırmak için her türlü bahaneyi kullandılar (planlanan seferin belgelerde belirtildiği gibi). Ancak Stal'in Ingrad savaşı umutlarını yok etti. Mareşal Paulus'un teslim olmasından sonra Himmler, seferi hazırlamayı durdurma emri verdi. Bir teselli olarak, Schaefer'e "Sonderkommando K" maaş bordrosunun gelecekteki girişimler için akılda tutulacağını bildirdi . Schaefer bu sözleri ciddiye aldı ve ancak 1944'ün sonunda Sonderko Manda'sının asla çalışmaya başlamayacağını anladı.

Şu anda, Schaefer sadece Kafkas seferinin hazırlanmasıyla meşgul değildi. Genel olarak, o ve halkı , "Ataların Mirası" çerçevesinde aşağıdaki üç görevin uygulanmasından sorumluydu . İlk olarak, Tibet malzemelerinin işlenmesine odaklanacakları Mittersill'deki Orta Asya İmparatorluk Enstitüsü'nün kurulmasının tamamlanması planlandı . İkincisi, Schaefer, enstitüyü Asya'ya seferler düzenlemek için tek merkez yapma göreviyle karşı karşıya kaldı (bu pozisyon resmi olarak Himmler tarafından belirtildi). SS çevrelerinde, giderek daha sık Mittersill Kalesi hakkında çeşitli keşif gezilerine katılanların eğitildiği bir eğitim merkezi olarak konuşmaya başladılar . Hatta üzerlerinde özel bir eğitim kampı oluşturmak için kaleyi çevreleyen arazilerin satın alınması bile planlandı. Ve son olarak, Schaefer'e Ahnenerbe üzerindeki tüm doğal bilimsel araştırmaların seyri üzerinde genel kontrol işlevi verildi, çünkü Walter Wüst sadece işle aşırı yüklenmekle kalmadı, aynı zamanda bu bilgi alanında da çok

az bilgili. 16 Mayıs 1943'te, Wüst'ün Ahnenerbe'nin küratörü olarak kalırken, yalnızca insani alanla ilgilenmesine ve resmi olarak Bust'un bir astı olan Schaefer'in kendi sektörünü kontrol etmesine karar verildi . Ama aslında, Schaefer bağımsızdı ve tüm işi kendi başına yaptı.

Bir dereceye kadar güvenle, Üçüncü Reich'ın son yıllarında Himmler'in Ahnenerbe için kişisel olarak ortak görevler belirlediğini söyleyebiliriz. Alman halkının hayatta kalma mücadelesinde otarşik (kendi kendine yeterli) bir politikaya bağlı kalmanın gerekli olduğu gerçeğinden hareket etti ve bu nedenle tarımın ve tekstil endüstrisinin zayıflığının her şekilde üstesinden gelinmesi gerekiyordu . Ve yine, eski çiftçi onun içinde konuştu: Schaefer'den hayvan ve bitki kaynaklarının kullanımıyla ilgili karmaşık sorunlarla ilgilenecek bir departman oluşturması istendi. Uzun zamandır SS'lerin kafasında bir fikir vardı - ne pahasına olursa olsun eski Alman bal likörü yapma geleneğini geri getirmek istiyordu. 1941'de Oswald Pohl'a "Yeni Alman balı" üretme görevini verdi. Savaş yıllarında bal üretiminin bir takım ciddi zorluklarla karşı karşıya kalabileceğini hemen fark etti (hastalar ve yaralılar için bala acilen ihtiyaç duyuldu). Bunun yerine haksız yere unutulan "çıtır ekmek" fikrini önerdi. Ancak Himmler, bu sözün sağır kulaklara düşmesine izin verdi (bugünün beslenme uzmanlarının söylediklerine göre, tamamen boşuna). Başka bir düşünceye kapıldı: Atı sadece bir araca değil, aynı zamanda yiyeceğe de dönüştürmeye karar verdi. Cengiz Han'ın kişiliğinden büyülenmiş,

Himmler, Moğolların sadece heybelerde saklayıp taşıdıkları at sütünü değil , aynı zamanda kuru at etini de erzak olarak kullandıklarını keşfetti.

Bu konuda, Reichsfuehrer SS'nin "parlak" fikirlerinin akışı yeterli değil. Rus donlarının üzücü sonuçlarını göz önünde bulundurarak, toplama kamplarında, yünden askerler için sıcak iç çamaşırlarının üretileceği Ankara tavşanı çiftliklerinin kurulmasını emretti (1943'te bu tür 31 kadar çiftlik vardı!). Sağlıklı bir yaşam tarzının büyük bir hayranı olarak, hapsedilen rahiplerin kimyon, fesleğen gibi çeşitli baharatları yetiştirebileceği Dahavi'de 10 hektar tahsis edilmesini emretti .

Bütün bu soru kompleksi Ernst Schaefer'in araştırmasının konusuydu. Ama sonra tek bir şeyle daha çok ilgilendi - Tibet materyallerini söküp sistematize etmek. Ellerini serbest bırakmak için 1 Kasım 1941'de Ahnenerbe liderliğini Lannach'ta (Graz yakınlarında) bitki genetiği ile ilgilenecek bir departman kurmaya ikna etti. Heinz Brücher tarafından yönetildi. Burada sadece Tibet'in bitki çeşitleriyle değil, aynı zamanda Almanya'yı doyurabilecek ve onun özerkliğini sağlayabilecek yeni tahıl çeşitlerinin yetiştirilmesiyle de uğraştılar. Ama belki de bölümün en stratejik amacı bitkisel yağ araştırmasıydı. Şubat 1942'de, botanikçi Prof. Pfohl başkanlığında bir bitki diseksiyon departmanı kuruldu . Botanik Bölümü , insanlar

üzerinde de deneyler yapan doktorlarla yakın temas halindeydi . Bu yapının başkanı Standartenführer Freier ve Dr. Rascher, Blome, Holz birlikte kansere çare bulmaya çalıştılar. Bu çalışmaların ana yönü, bitki zehirlerinin kanserli tümörlerin büyüme süreci üzerindeki etkisinin incelenmesiydi.

Peki ya Schaefer? Kafkas planlarının başarısızlığından sonra, kendisini tamamen hayvan yetiştiriciliğine adadı. Himmler, öncelikle Tibet köpekleriyle ilgileniyordu. deneyler istedi

33 1 polis ve tam tersi. Bu tür deneyler Schaefer'i pek cezbetmedi ve davranışlarını Stuttgart'tan asistanı Dr. Peters'a emanet etti. Schaefer'in kendisi ata binmeyi tercih etti. 1940'ta Himmler, Schaefer'den bu alandaki en iyi SS uzmanı olarak bahsetti. Mayıs 1940'ta Himmler, özel bir trenden evcil hayvanına, eşi görülmemiş bir güce sahip beyaz yeleli kırmızı bir at hakkında kuzey masallarında okuduğunu yazdı. Reichsfuehrer'in o sırada kaldığı Polonya'da, beyaz yeleli kahverengi bir at ona çarptı. Schaefer'den peri masalları ile gerçeklik arasında bir bağlantı olup olmadığını bulmasını istedi . Schaefer, keşifler sırasında böyle bir şey görmediği için patronuna bu konuda pek yardımcı olamadı.

Ancak Himmler sakinleşmedi, daha sonra bozkır atının askeri ve sivil amaçlar için yararlı olabileceği sonucuna vardı. 1943 sonbaharında, Schaefer'e Doğu ve Batı Asya atlarından oluşan geniş bir genetik tabandan bir "süper at" yaratması talimatını verdi .

Sonra Przewalski'nin atını vahşi tarpan orman atıyla geçmeyi tavsiye etti. RSHA Sturmbannführer Wilhelm Höttl'in belirttiği gibi, Reichsführer sadece binicilik ve paketleme atını değil, aynı zamanda kesim hayvanlarını da geri çekmeyi planladı . Ancak bu dava, Schaefer'in enerjisine rağmen bir aydan fazla sürdü. Seçime uygun atlar sadece Eylül 1944'te ve ardından Norveç'te bulundu. Tratz ve Schaefer , gerekli atları almak için hemen Scandi Navia'ya çok uygunsuz bir seyahat için hazırlanmaya başladılar. Aynı zamanda, Doğu Avrupa atlı bir tren Poznan'a geldi. Ancak seçim gerçekleşmeye mahkum değildi - nakliye konvoyu partizanlar tarafından öldürüldü ve atlar kaçtı. Başka bir "önemli" askeri görev külle sonuçlandı.

Himmler her zaman silahlanma politikasına ilgi gösterdi ve bu bir noktada Ahnenerbe'nin faaliyetlerine yansıdı.Genel olarak Üçüncü Reich'ın askeri politikası hakkında konuşursak, Hitler'in net bir planı olmadığı anlaşılıyor . bağlı kalacağını söyledi. Eylül 1939'dan Aralık 1942'ye kadar süren "blitzkrieg" aşamasında, tarım ve Alman endüstrisi uzun süreli düşmanlıklara hazır değildi. Bu, elbette, ekonomik kaynakların tükendiği anlamına gelmiyordu , ancak daha sonra Almanya'da "hem silah hem de tereyağı" sloganı altında yaşadılar. Değişiklikler, Albert Speer'in Reich Silahlanma Bakanı olduğu Şubat 1942'ye kadar

gelmedi. Alman endüstrisini rasyonel bir temele oturtmaya ve sonunda bir "savaş ekonomisi" yaratmaya çalıştı . Bundan böyle, tüm maden ve ağır sanayiler yalnızca askeri amaçlarla çalıştı: Almanya uzun süreli bir savaşa hazırlanıyordu. 1942 sonbaharında Berlin'de “niteliksel üstünlük” kavramını kullanmaya karar verdi: Sovyet tarafı miktar üzerine bahse girerse, Naziler hasarı kaliteli bir askeri-endüstriyel programla telafi etmeyi planladı. Bu ilke, 1944 sonbaharında Alman ekonomisinin çöküşü ortaya çıkmaya başladığında yeniden tanıtıldı .

Hitler'in "kalite üstünlüğü" sloganı, öncelikle belirli silah türlerinin üretimine uygulanıyordu, ancak 1942'den beri Almanya'da faaliyet gösteren Alman atom projesi, Reichsfuehrer SS'yi içermiyordu. 26 Şubat 1942'de Berlin "Alman Bilimi Evi"nde gerçekleşen İmparatorluk Araştırma Konseyi konferansına katılarak, fizikçi Erich Schumann'a nükleer fizik hakkındaki sonuçlarının bir silah olarak saf teori olduğunu yakıcı bir şekilde belirtti . , pratikle ilgisi yoktu. . Uçaklara daha çok ilgi duyuyordu. Yavaş yavaş, SS bu tür silahların üretiminin organizasyonuna dahil oldu ve 1943 yazında "gizli silahların" geliştirilmesi üzerinde kontrol bile aldılar . Himmler burada hayatın tüm alanlarına kademeli nüfuz etme eski taktiğini uyguladı - şimdi askeri sanayiye geldi Ama gücü Reichsführer'in elinde merkezileştirme süreci umduğu kadar kolay değildi. Wehrmacht hala roketi kontrol etmeye devam etti ve bu alandaki kilit figür olan Profesör von Braun, bir SS adamı olmasına rağmen orduya sadık kaldı. Gpmmler, roket bilimi üzerindeki nihai kontrolü ancak ordunun 20 Temmuz 1944'te saflarıyla düzenlediği Hitler'e yönelik suikast girişiminin başarısız olmasından sonra elde edebildi . Aynı yılın Eylül ayında, Obergruppenführer Kammler, Güney ve Kuzey füze gruplarının teknik ve askeri liderliğini aldı.

"Mucize Silah"ın tüm Alman halkına umut vermesi gerekiyordu. Norveçli sabotajcılar Şubat 1943'te bir ağır su kazanına zarar verdikten ve bir yıl sonra nükleer araştırma ekipmanı taşıyan Hydra nakliye gemisi batırıldıktan sonra , Alman atom bombasına güvenilemezdi. Roketlerde bir çıkış yolu bulmaya çalıştılar. V-1, 13 Haziran 1944'te İngiltere'ye karşı kullanıldı, daha karmaşık ve etkili V-2, Eylül ayında piyasaya sürüldü. Ancak roketler çok geç kalmıştı: Alman demiryollarında 10.000 uçan mermi kaybolduktan sonra savaşın kaybedildiği anlaşıldı.Alman süper silahı hava terörü örgütleme göreviyle başa çıkamadı. Müttefikleri, Avrupa'nın Pas de Calais boyunca muhtemelen ölümcül istilasına itmedi. Ancak yine de, bazı çevrelerde, "iyi Heinrich amcanın hala havai fişekler düzenleyeceği" umudu vardı. 2 Nisan 1945'te Martin Bormann karısına, Kammler'in projesinin (jet avcı uçağı üreten) istenen etkiye sahip olmasını umduğunu yazdı.

Ancak o günlerde "Kara Düzen" şefinin ilgisini çeken sadece silahlar ve petrol değildi , "Speer döneminin" başlangıcında, tüm demir dışı metaller gibi sınıflandırılan altından

etkilendi. stratejik bir hammaddedir. Himmler'in "altın projesi", simyacıların fanatizmini, "altına hücum"un çılgınlığını ve ölüler üzerinde çalışan SS dişçilerinin sinizmini bir araya getirdi . 14 Nisan 1942'de Himmler, Ahnenerbe'nin liderliğini gizlice bilgilendirdi: “Führer kısa süre önce Almanya'nın örneğin Inn Nehri bölgesinde büyük altın rezervlerine sahip olması gerektiği hakkında konuştu . “Ren altını” ndan kaldırıldı. Ayrıca , Isar nehri yakınında altın rezervlerine sahip olma olasılığını incelememiz gerektiğini söylenenlere de ekliyorum . Şimdi Ahnenerbe'nin uzmanları madenci olacaktı.Sievers , Karl Wienert'in bu konuyla doğrudan ilgilenmesini emretti. Bilimsel bir bakış açısından, böyle bir görev çok saçmaydı, ancak Wienert ona tüm ciddiyetle yaklaştı . Keşiften sonra Himmler'e, bu yerlerdeki altın madenciliğinin, bir ton toprak başına 0,5 ila 0,75 gram arasında üretilmesi durumunda işe yarayacağını söyledi. Bu cevaptan cesaret alan Reichsfuehrer, Bavyera Madencilik Bürosu'na başvurdu ve burada Bavyera'da yaklaşık bir yüzyıldır altın madenciliği yapılmadığı konusunda bilgilendirildi. Gelişmeye yönelik son girişim, Birinci Dünya Savaşı arifesinde başarısız oldu. Bu zamana kadar, Reich'taki (Schleswig'de bir ve Avusturya'da beş) mevcut altın madenciliği işletmelerinde altın için kaydırma yöntemi etkisizdi; altın madenciliği aditlerde ve madenlerde gerçekleşti. Wienert, stratejik görevin uygulanmasını çok geciktirdiğini fark ettiğinde, gerekli altın mevduatı olmadığını bildirdi .

Uygulamalı Jeoloji Bölüm Başkanı Prof. Josef Wimmer de altın arama çalışmalarına katıldı. Aynı zamanda, yeraltında su aramak için bir yöntem geliştirmek için SS'de çalışıyordu . Bu çalışmalar, 1942'de Krakov sinagoguna yerleştirilen patlayıcıyı bulmak için bir asma kullanması gerektiğine karar veren Himmler'in dikkatini çekti . 1942 yılına kadar Wimmer, esas olarak Bavyera Kültür İşleri Bakanlığı ile çalıştı. Reichsführer, bu olağanüstü kişiliği kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak için her türlü çabayı gösterdi. Himmler bir SS maden arama tugayı kurmaya karar verdiğinde, suyu değil altını düşünüyordu. Bu tugayın üyeleri, yeteneklerini inceledikten ve test ettikten sonra bağırsakları keşfetmeleri gerekiyordu. Wiener, Bavyera nehirlerinde altın ararken, Wimmer, Dachau'daki bitki bahçesinin topraklarında Waffen SS'den işe alınan madenciler hazırlıyordu. İlk eğitim kursu 13 Ekim 1942'de tamamlandı. Dachau'yu ziyaret eden küratör Wüst, eğitimin devam etmesi lehinde konuştuğundan , mezunların uygun bir izlenim bıraktığı varsayılmalıdır . Bu açıklama zaten ilginç çünkü bu tür bilim dışı şeyleri onaylamadı. Aralık 1942'de, her SS askeri-jeolojik grubunun bileşiminde bir radyestezist bulunması gerektiğine karar verildi . Mezunlardan üçü hemen Belgrad'daki Waffen SS tümenine gönderildi. Mart 1943'te Dachau'da çifte kurslar düzenlendi : biri radyestezistlerin kendilerini eğitti, diğeri radyestezistlik eğitmenleri yetiştirdi . Sonuçlardan memnun olan Himmler, Wimmer'a birçok fikrinden biriyle yaklaşmaya karar verdi. Hohengoven Dağı'nın efsanevi hazinelerini aramaya davet edildi. Kasım 1943'te Wimmer bir asma ile tüm dağa tırmandı, ancak arama hiçbir sonuç vermedi.

Wimmer ve Wienert'in tek başlarına yapamadıklarını, ortak çabalarla bir ittifak içinde yapamadılar - altın yoktu. 1945'te Himmler'in bu konuya olan ilgisini daha fazla karıştırmamaya karar verdiler, özellikle o zamanlar tamamen farklı problemlerle ilgilendiğinden - Reich'ın çöküşünden sonra altına pek ihtiyacı olmayacaktı.

Savaş sırasında Ahnenerbe'nin her doğa bilimi yapısı yararlı değildi. Bu, jeofizik bölümü örneği ile gösterilmiştir. En başından beri, bu departmanın çalışanları, Avusturyalı Hans Görbiger tarafından öne sürülen fantastik bir teori olan "dünya buzunun doktrini" gerçeğinin Reichsführer tarafından onaylanması için bulmak zorundaydı. Bunun için güneşi gözlemlemek gerekiyordu . "Buz doktrini" sayesinde, sadece uzun vadeli tahminler yapmakla kalmayıp , örneğin Hindenburg zeplinindeki yangın gibi insan kaynaklı felaketlerin nedenlerini de açıklamalıydı, ancak ne Sievers ne de Wüst bu alanı anlamadı. bilgi birikimi yoktu ve bu nedenle Himmler'in bu alanı denetleyebilecek bir asistana ihtiyacı vardı. Gözü, "buz teorisi"nin yaratıcısı Hans Görbiger'in oğluna takıldı. Reichsführer, yalnızca buz çalışmasıyla ilgilenecek olan kendi bölümünü oluşturmasını bile önerdi. Goerbiger , yeni bir departman oluşturma fikrinden vazgeçti . Ancak Temmuz 1937'de SS liderliğine belirli bir Skultetus önerdi.

Savaşın patlak vermesiyle, Skultetus'un uzun vadeli hava tahminleri konusundaki araştırmaları durduruldu. Bilim adamı meteoroloji servisi Luf twaffe'de çalışmaya gitti. Orada, aslında eski departmanını yeniden yarattı ve çalışanları Hermann Goering'in departmanına çekti. Ancak bu tür bir işbirliği uzun süremezdi - Goering'in uzmanları "dünya buzunun öğretilmesi"nin takipçilerine güvenmiyorlardı . Dünya buzunun savaş için pratik bir değeri yoktu.

"Topyekün savaş"ın patlak vermesiyle SS bilim adamları , matematik, fizik ve kimya alanında yüksek eğitimli uzmanların açık bir eksikliğini hissettiler. Savaştan önce eğitilen kadrolar cephelerde sona erdi. Bu sorunu gören Himmler, 25 Mayıs 1944'te, orada bulunan Yahudi ve güvenilmez bilim adamlarının dahil olacağı toplama kamplarında araştırma yapılarının oluşturulmasında Ahnenerbe ve RSHA'nın işbirliği için bir emir yayınladı . Bu yapı "Matematik Bölümü]" olarak adlandırıldı ve esas olarak roket bilimi için gerekli formüllerin hesaplanmasıyla uğraştı. Garip bir şekilde, doğrudan Ahnenerbe tarafından değil, Dortmund Politeknik Üniversitesi Uygulamalı Matematik Enstitüsü tarafından denetleniyordu. Aralık 1944'te 18 bilim adamı Sachsenhaus'ta toplandı. Ancak bu zamana kadar teknik savaş kaybedilmişti: 935 Müttefik bombardıman uçakları neredeyse tüm hammaddeleri yok etmişti. "Kalite üstünlüğü" planlarına ara verildi.

çok garip insanlar da çalıştı . Aralarında Albay da vardı.

Schroeder-Strants. Bu Luftwaffe albay başarısız bir şekilde "radyoaktif aparatını" Alman havacılığına sokmaya çalıştı. Fikir başarısız olduğunda, SS Fuhrer'in Reich'larının desteğini almaya çalıştı . Himmler, Speer'in önerisiyle Hitler'in Mayıs 1944'te yeni tür silahların geliştirilmesini yasakladığını bilmeden edemedi. Himmler, "radyoaktif aparatı" bir silah olarak değil, olası bir savaş etkisinin aracı olarak sunmaya karar verdi. O günlerde birçokları için "radyasyon" kelimesi fiziksel olmaktan çok daha kutsal, öldürücü, felç edici bir kavramdı. Ayrıca, bu mucize cihazın fosil yataklarının aranmasına izin vermesi gerekiyordu (Himmler bunu petrol aramak için kullanmayı planladı). Petrolü kendi çıkarma fikrinden vazgeçemezdi , özellikle de 1943'ten sonra çok eksikken! Haziran 1944'te Albay Schroeder-Stranz SS'ye katıldı ve aparatını Ataların Mirasının derinliklerinde geliştirmeye başladı. Buluşunun yardımıyla kendisine emanet edilen sıcak şeyl arayışı elbette başarı ile taçlandırılmadı. Aparatın tekrarlanan testleri Stapelburg'da yapıldı. Başlangıçta albaya güvenmeyen Wolfram Sievers, " Schroeder-Stranz radyasyonunun" bir aldatmaca olduğuna inanan yetkin uzmanları kendine çekti. "Ataların Mirası"nın aynı imparatorluk lideri, zarar görmeden Himmler'i bu girişimin şüpheli olduğuna ikna etmemeye karar verdi. Sadece 21 Şubat 1945'te bu komediyi durdurmanın zamanının geldiğini açıkça belirtti. Ancak bunu Schroeder-Strants'a güvenmediğinden değil, cephelerdeki feci durum testleri tamamen anlamsız hale getirdiği için yaptı.

Yedinci Bölüm

Irminsul için görünmez savaş

"Muhtemelen kurnazların ya da Fardopnların işi," dedi Magia düşünceli bir şekilde. “Hala putperestliğe bağlılar. Şu anda Greenharbor'daki Büyücüler Birliği üyelerinin bir mağarada sihirli bir kaya parçası üzerinde meditasyon yaptıklarını ve Harshini'nin onlarla tekrar konuşmasını beklediklerini duydum.

Jennifer Fallon "MeOalon-

Teugoburg Ormanı'na girdikten sonra - bu, Weser Dağları'nın çalılıklarla kaplı sırtının adıdır. Kuzey Ren-Vestfalya'da bulunan en güzel manzarayı görebilirsiniz. Yerden onlarca metre yükselen , gökyüzüne karşı etkili bir şekilde görünen, tenha mağaralar ve geçitlerle noktalı beş düzensiz kum sütunu görüyoruz. Bir çocuk masal kitabından bir resmi andıran pitoresk kayalar, sadece bu yerlerin cazibesine katkıda bulunur. Oria topraklarında bulunan , eski kutsal binalarla dolu, mistisizm ve efsanelerle örtülüdür: halk efsanelerine göre bu taşlar bir gecede dikilmiş ve sonra şeytan tarafından eritilmiştir.

21 Haziran, yakında CET sabahı saat beşte. Teutoburg Ormanı'nda gizlenmiş Externstein kasabasının kumlu kayaları üzerinde sis asılıydı. Yeteri kadar soğuk. Megalitlerin tepeleri, savaştan sonra vadinin üzerinde yükseliyor.

Ch IO bize baraj yapıldı ve şimdi şekilli bir göle dönüştü. Birkaç dakika içinde güneş doğacak ve yılın en kısa gecesi sona erecek. Bu astronomik fenomen, antik çağda burada gözlendi. Ama şimdi Externstein kayaları neo-paganlar, genç milliyetçiler, " gizli bilimler" in şampiyonları için bir hac yeridir . Externstein, Bielefeld'in üniversite merkezine bitişik bir kasaba olan Detmold'un yakınında , oradayken tezimi tamamladım. Rus standartlarına göre ve tamamen elinizin altında. Bu hatıra, güneşe tapanlar için en büyük türbedir , yalnızca İngiliz stonehenge'den sonra ikinci sıradadır. Nazi diktatörlüğü döneminde ona en yakın ilgi gösterildi.

Nazilerin iktidara gelmesinin arifesinde , giderek daha fazla hayalperest, okültist ve "kâfir" bilim dünyasına girmeye başladı . Bu megalitik kompleksin incelenmesi, öncelikle ciddi tarihçilerin çalışmaları ile değil, popülerleştiricinin völkisch tarzındaki faaliyetleriyle - Wilhelm Teudt ile ilişkilidir. Bilim dünyasında, Toidt ve takipçileri yalnızca "zararlı bilim kurgu yazarları" olarak anılırdı. Bu araştırmacı , 1860 yılında evanjelik bir rahibin ailesinde doğdu. İlk başta, Wilhelm babasının ayak izlerini takip etmeye karar verdi. Genç rahibin kariyeri çok hızlıydı. Schaumburg şehrinin en önemli isimlerinden biri oldu. 1895'te, 35 yaşındayken Frankfurt am Main'deki Evanjelik İç Misyon Derneği'nin lideri olarak görev yaptı. Zamanla hayata bakış açısını değiştirmeye başladı. Bu, 1908'de kilisenin bağrından ayrılarak , bazen Kepler Birliği olarak da adlandırılan Doğa Bilgisi Birliği'ne katılan birine yol açtı. Çok garip bir organizasyondu. Liderliği , yeni bir dünya görüşünün oluşumunun temeli olacak olan dini etik ve doğa bilimleri görüşlerini birleştirmeyi umuyordu . Aynı zamanda, Doğa Bilgisi Birliği üyeleri, Alman üniversitelerinde hüküm süren akademik ciddiyete karşı tüm güçleriyle savaşmaya niyetliydiler . Toidt bu mücadelenin ön saflarında yer aldı. Dini fikirlerini genetikle birleştirdi , bu da onu völkisch hareketinin çevrelerinde çok popüler yaptı. 1917'de milliyetçi kamptaki konumunu güçlendiren bir kitap yazdı. Wilhelm Teudt'un yeni eseri Alman Verimliliği ve Dünya Savaşı olarak adlandırıldı. Batı Cephesinde Dünya Savaşı'na aktif olarak katılan kitabın yazarı , kelimenin tam anlamıyla o zamanın siyasi sistemini sadece birkaç vuruşla boyadı. Uluslararası anlaşmalar aslında daha güçlü ve daha akıllı olanın doğal yasasını yok eder. Almanya ise Alman halkına karşı korku ve aşağılamayla dolu bir yığın düşman halk tarafından karşı çıkıyor . Alman düşünce tarzı tüm dünyaya yayılırsa, insanlığın geri kalanının bu düşük niteliklerinin üstesinden gelinebilirdi. Bu , yeni (gerçek) değerlerin ortaya çıkmasına ve birçok ülkenin kültürel yükselişine yol açacaktır. Kitabın yazıldığı sırada hala bir süper güç olan Alman İmparatorluğu, Teudt tarafından ideal bir siyasi düzen olarak görülüyordu. Ama

aynı zamanda bu eserde tehdit edici notalar geliyordu . İlk olarak, Toidt, Almanya'nın kendi topraklarında yaşayan yabancılara karşı daha sert bir politika izlemesi konusunda ısrar etti. Bu özellikle Yahudiler için geçerliydi. İkincisi, açıkça anti-demokratik bir çizgi izlemiştir. Bu, üç sınıflı seçim sisteminin reddedilmesinin ülke için zararlı sonuçlara yol açabileceği düşüncesinde ifade edildi.

Dünya savaşındaki yenilgi ve utanç verici Versay Antlaşması'nın sonuçlanmasından sonra, Teudt'un siyasi ilkeleri daha da radikal hale geldi. Fransız ve Belçika birlikleri 1920'de Alman Rheinland'ı işgal ettikten sonra , Wilhelm Teudt ikamet yerini değiştirmek ve küçük Vestfalya kasabası Detmold'a taşınmak zorunda kaldı. Seçimin neden bu yere düştüğü hala belirsiz. Tamamen tesadüf olabilir . En azından, o anda W. Toidt'in Extern kayalıklarına hiç ilgi göstermediğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

34 1 mat. Büyük olasılıkla, Teudt bu yerlerdeki siyasi iklimden etkilendi. Weimar Cumhuriyeti'nin ilk yıllarında, birçok milliyetçi militarist ve völkisch örgütü Detmold'da yerleşikti . Hayal kırıklığına uğramış ve hayata küsmüş V. Toidt, bu sendikaların neredeyse tamamının faaliyetlerinde aktif rol almaktadır. Bir noktada, Çelik Miğfer'in yerel şubesinin başkanı bile oldu. 1925'te aşırı istihdam nedeniyle bu görevi bırakmak zorunda kaldı. 1925'te tekrar yazmaya döndü. Bu sefer dikkatini sözde "Germen " yönüne odaklamaya karar verdi. Bu aktivitenin bir parçası olarak , Almanya'nın eski tarihini aktif olarak incelemeye başlar. Bütün bunlar, Almanya'da faaliyetleri giderek daha belirgin bir şekilde ırkçı hale gelen sayısız milliyetçi sendikayla temaslarını önceden belirliyor.

Germen antik eserleri üzerine yapılan araştırmalar, eski rahibi arkeolojiye yönelmeye zorlar. Jacob Friesen'in eserleriyle tanışır. Okunan kitaplar arasında 1931'de yazılan Aşağı Saksonya Bölgesinde İlkelliğin Tarihine Giriş vardı . Bu eserin incelenmesi sırasında Teudt ilk olarak ilkel dini kültlerin özelliklerini keşfetti. 1928'de, örgütünün üyelerinin hızla büyümesine sevinerek "Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği"ni kurdu. 1929'da Jena'da, Almanya'nın geçmişine dair ero görüşlerin bir yansıması olan Kutsal Alman Fikirleri kitabını yayınladı. Vardığı sonuçlar orijinal değildi - bazılarını birkaç "völkisch" araştırmacıdan ödünç aldı. Teudt hemen halktan tüm Almanların tanınmasını sağlamaya karar verdi. Sadece 1930'ların başında başardı. Bunda, The Initiate'in belirgin gizemiyle tatlandırılmış, kehanetvari coşkusu ve kişisel karizması ona yardım etti . Hatta fikirleri için bir ağızlık haline gelen "Almanya" dergisinin yayınını bile düzenlemeyi başardı .

bilim dünyasında pek popüler olmadı . Çağdaşlarından biri bir keresinde şöyle demişti: "Toidt bilimsel bir aydınlatıcı değildi. Fikirlerini inanç ve sezgi üzerine inşa etti, onun kanıt ve tarihsel kanıtlardan daha çok tercih ettiği. Geniş bir tarih bilgisine sahip olduğu söylenemez.

Bilimsel literatürde yeniydi... Tutarsızlık ve kaprislilikle karakterize edildi.” Bu görüş, Dostlar Derneği'nin bazı üyeleri tarafından büyük ölçüde paylaşıldı. Nazi diktatörlüğü yıllarında, NSDAP'ın yerel yetkilileri de benzer bir tanım yaptı: dürtüsel, dizginsiz, yeterli ticari beceri ve siyasi yetenekten yoksun. Görünüşe göre, yalnızca “siyasi içgüdü eksikliği” gibi bir nitelik, 20'li yılların ortalarından beri Hitler'e sempati duymasına rağmen, W. Toidt'in NSDAP'ye neden sadece 1935'te katıldığını açıkladı. Ama Weimar Cumhuriyeti günlerine geri dönelim.

Toidt, belirli kutsal çizgiler üzerinde uzanan Alman türbeleri hakkındaki öğretisini yayınladıktan sonra, tüm Alman ünü ona geldi. Bu noktada, 1894'te Berlin'de öğretmen Friedrich Lange tarafından kurulan bir pan-Alman örgütü olan Alman Konfederasyonu'na üye oldu. Bu birliğin hedefleri özellikle özgün değildi: Alman düşünce tarzının yayılması, Alman kimliğinin restorasyonu, Alman yaşam tarzının teşvik edilmesi, Alman davranışı, ulusal bir topluluğun oluşumu . Bütün bu faaliyetler belirli Alman düşüncesine dayanıyordu. "Alman Konfederasyonu"nu sayısız antiseptik ve milliyetçi örgütten ayıran şey budur . Alman Birliği Tüzüğü'nün 24. Maddesi, Yahudilerle herhangi bir ilişkinin örgütten otomatik olarak atılmaya yol açacağını belirtmesine rağmen , üyeleri Yahudi karşıtı ajitasyon yapmadılar. Sendika esas olarak memurlar, tüccarlar ve çalışanlardan oluşuyordu. Wilhelm Teudt onların arasında "kara koyun" idi. Toidt'in , birliğin yan kuruluşu olacak olan "Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği"ni yaratmasının "Alman Konfederasyonu" liderliğinin inisiyatifiyle olması mümkündür . Bu fikir, "Derneğin" kuruluş tarihi - 1928, yani Toidt'in kendisini "Alman Birliği" nde yeni bulan bir neofitin coşkusunu gösterdiği zaman tarafından önerilmektedir . Bu versiyon, Dostlar Derneği'nin neredeyse tüm liderliğinin Alman Konfederasyonu üyesi olduğu gerçeğiyle doğrulandı. Ayrıca, bu gruplardaki katılımcılar, yazışmalarda bu adresi kullanmasalar da, tamamen aynı şekilde - "kardeş" şeklinde hitap ettiler . Daha sonra Naziler, "Alman Konfederasyonu"nu en eski "völkisch" grubu olarak tanıdı ve bu da fiili birleşmeye yol açtı. Bu arada, "Dostlar Derneği"nin yönetim kuruluna bakarsak, orada ilginç figürler buluruz. Carl Maria Willigut'un 1930'dan beri orada olduğu ortaya çıktı !

1920'lerin sonunda, yaratılmasında W. Toidt'in parmağı olduğu özel bir Externstein kültü oluşmaya başladı. Bunun sonucu, Toydt'un destekçileri ile akademik bilimin takipçileri arasında patlak veren büyük bir çatışmaydı . Kült, Teudt'un Detmold kayaları civarında neredeyse kendi kazılarını yapmaya başlamasıyla başladı. Bu maceralı girişim, tarihi anıtların korunmasıyla uğraşan yerel departman müdürünün hastalığıyla kolaylaştırıldı . Sonuç olarak , ne Toidt ne de teorileri değerli bir geri çevrildi. Bu alanda 100 yıldan fazla bir süredir var olan anıtların koruma sistemi sorgulandı. Unutulmamalıdır ki, resmi bilim Externstein'ı dikkate değer görmemiştir . Bildiğiniz gibi kutsal bir yer asla boş değildir. Bu niş hemen "zararlı bilim kurgu yazarları" tarafından doldurulduldu.

Wilhelm Teudt tüm dünyaya yüksek sesle "Alman Stonehenge" i keşfettiğini ilan etti. Externstein hakkında bol miktarda literatürü okuduktan sonra, Teudt tek bir tez buldu - kayalar bir zamanlar Almanya'daki en büyük güneş ibadet merkeziydi. Gerçekten de bazı kayaların içinde antik çağda astronomik gözlemlerin yapıldığını düşündüren nişler vardı. Ancak Stonehenge ve Externstein'ın karşılaştırılması, Toidt'in bu kayaların amacını açıklayacak kapsamlı bir teori yaratacağını gösterdi. Detmold yakınlarında büyük bir pagan merkezi fikri yeni değildi. Hermann Hamelmann'a atfedilen 1564 tarihli bir el yazmasında bulunabilir. İçinde yazar, Externstein'dan pagan ibadet yeri olarak bahsetti. 1923'te bu fikir, Externstein'da Saksonların ana pagan tapınağı olan idol Irmpnsul'un, bir zamanlar Charlemagne tarafından tahrip edildiğini öne süren Otto von Bennigsen tarafından geliştirildi.

Teudt'un iddiaya göre Externstein'ın kuzey Almanya'da bulduğu "kutsal çizgiler"in kesiştiği noktada olduğunu keşfetti. Diğer araştırmacılar tarafından keşfedilen çizgilerle kabaca örtüşen bu çizgilerin, Externstein'ı komşu Bad Meinberg'deki taş daire de dahil olmak üzere diğer eski dini yapılarla bağladığına inanıyordu . Toidt'e göre şapelin üstünde, bir zamanlar güneşin, ayın ve yıldızların hareketini izlemek için kullanılan ahşap binalar vardı. Externstein'ın antik Aryan kültünün çıkış merkezi olduğunu öne sürdü . Buluntular, gözlemevi olmayan şapelde bir çatının olmaması ve yıkımın , Cistercian rahiplerinin kasıtlı vandalizminin sonucu olduğu hipotezini doğruladı . Kaya sütununun dibindeki 50 tonluk levhanın eskiden şapelin yan duvarı olduğunu kanıtladı. Keşişler, kutsal alanı pagan tarihöncesinden temizlemek ve Hıristiyan ibadetine uygun hale getirmek için yıktı.

Externstein kayalarında, doğanın kendisi birçok mağara ve geçit yarattı, daha sonra bu yerlerin sakinleri onları genişletti. Ve bazı mağaraların amacı şüphesiz olsa da - bunlar şapeldi, diğerleri kayık amaçlı kullanılıyordu - hala bir gizem: Burada hiçbir yere çıkmayan basamaklar, anlaşılmaz platformlar ve nişler ve kayaya oyulmuş bir mezar var, ve küçük olanlar kayalara açılmış ve büyük delikler.

Tüm Externstein'daki en dikkat çekici yer , kayalık sütunlardan birinin en tepesine yakın oyulmuş küçük bir şapeldir. Oraya ulaşmak kolay değil: oraya sadece taşa oyulmuş basamaklardan ve cılız bir yaya köprüsünden ulaşabilirsiniz. Şapelin çatısı yoktur ve doğu tarafında , kilise mimarisinin alışılmış tarzlarından hiçbirine uymayan sütun şeklinde bir sunağı olan kubbeli bir niş vardır . Sunağın hemen üzerinde 50 cm genişliğinde dairesel bir pencere var 19. yüzyıldaki Avrupalı antik eserler araştırmacıları, aynı anda yaz gün doğumu noktasına ve ayın en kuzey noktasına yönlendirildiğini fark ettiler - birçok taş daire ve benzeri yapılarda belirtilen iki önemli astronomik koordinat tarih öncesi döneme ait.. Görünüşe göre şapel , güneşin doğuşunu ve Büyüteç'i rahatça gözlemlemek için yerden çok yüksekte inşa edilmiş. Ayrıca araştırma jelleri, Externstein'ın Stonehenge ile yaklaşık olarak aynı enlemde

olduğunu tespit etti ; bu, bu astronomik dönüm noktasının hem eski Avrupalı astronomlar hem de rahipler için önemini kanıtlayan bir gerçek.

Alman romantizminin en parlak döneminde, Externstein hakkında Hıristiyanlık öncesi dönemin popüler inançlarının bir tezahürü olarak yazılmıştır. Bu görüşe, Externstein'ın Hıristiyan geleneğiyle yakından ilişkili olduğunu öne süren başka bir bakış açısı karşı çıktı. Çok daha sonra, Haçlı Seferleri döneminde Almanya'nın "sihirli" merkezine dönüştü , Kudüs'ün bir tür yansıması haline geldi ve Ren kıyılarına transfer edildi. Büyük Alman tarihçi Gustav Kossinne'in doğasında bulunan milliyetçi tarihin yorumu, megalitlerin ilk yorumuna dayanıyordu. "Völkische" - bu kayalara tapan araştırmacılar, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra inanılmaz oranlar elde eden belirli bir eski Alman kültü yarattı . Çeşitli güdülere dayanıyordu: romantizm, milliyetçilik, ırksal fikirler, Alman idealizmi .

Yukarıda bahsedildiği gibi, bir versiyona göre, Taş Devri'nin kült törenlerinin ana merkezi burada bulunuyordu; bir başkasına göre, dini amaçlar için kullanımının başlangıcı 12. yüzyıla kadar uzanıyor ve Externstein'ın kendisi, haçlıların dönüşünden bu yana anısı saklanan Kudüs'ün kutsal yerlerinin bir taklidi. 722 civarında Almanya'da Hıristiyanlık paganizmin yerini aldığında, ibadet yerleri yeni din tarafından miras alındı. Orta çağda, Externstein, Hıristiyan keşişler için bir sığınak olarak hizmet etti.

Kuzey Avrupa'nın Germen pagan kabileleri için dünya, yeryüzü, "cennet" ve "cehennem " olarak bölünmedi . Onlara göre, Edda'ya göre, Güneydeki Ateş Muspellheim, Ginnungapap'ın Büyük Boşluğu'nda Nilfheim evreni ile çarpıştığında ortaya çıkan, birbirine bağlı karmaşık bir dünyalar zinciriydi. Bu birleşmeden dev Ymir ve inek Audumla doğdu. Audumla buzu yalayarak bir adam yarattı, Buri. Buri, Woden-Odin, Willy ve Ve'yi doğuran Borr ve karısı Bestla'yı doğurdu. Borra'nın çocukları Ymir'i öldürdü ve onun vücudundan, dışında Utgard'ın, “uzay dışında olanın” olduğu Evreni destekleyen Dokuz Dünya'yı ve Dünya Ağacı'nı yarattı: Dünya Kaynaklarından büyüyen Dünya Ağacı. Birleşik Dünyalar , çeşitli halklar arasında farklı isimlere sahipti: Yggdrasil - İskandinavlar arasında, Eirmensull - İngilizler arasında, Irminsul - Almanlar arasında.

Saksonya'yı işgal eden Charlemagne, Ehresburg kalesini yıktı ve Irminsul, Externstein'da bulunan pagan tapınağını devirdi. Pagan tapınağının yıkılması sırasında Charlemagne, “ Bu idolü [1] yok edemeseydim zaferim tamamlanmış olmazdı ” dedi. Bazıları Saksonya Irminsul universalis columna, quasi sustinens omnia, yani her şeyi destekleyen dünya sütunu diyor. İskandinav Laponyalıları bu kavramı eski Almanlardan ödünç aldılar: Kuzey Yıldızı

 "Cennetin Sütunu" veya "Dünyanın Sütunu" olarak adlandırdılar. Irminsul, Jüpiter'in

sütunlarıyla bile karşılaştırıldı. Bu tür fikirler , Güneydoğu Avrupa folklorunda hala korunmaktadır - örneğin, Romenler arasında Coloana Ceriului.

1120 civarında, "Haçtan İniş" kısma kabartması Paderborn'daki manastırdan Cisterian rahipler tarafından oyulmuştur. Taşa oyulmuş mağaralar şapel işlevi gördü. Kabartma ba'nın dikkate değer bir detayı, pagan inançlarına göre Evreni destekleyen toprak sütunudur. Hıristiyanlığın paganizm üzerindeki üstünlüğünü göstermek için , görüntüde, Nicodemus'un ayaklarına bir destek olarak hizmet ediyormuş gibi, sembolik olarak bir yay şeklinde bükülmüştür. İkincisi, İncil hikayesine göre, İsa'nın vücudunun Haçtan çıkarılmasına katıldı. Ayrıca, Nicodemus'un bacaklarının kasten dövülmesi de dikkate değerdir - yerel halk, bu "sakatmanın" , Irminsul türbelerine saygısızlıktan dolayı Hıristiyanlardan intikam alan putperestler tarafından görüntüye uygulandığını açıkladı.

Ancak, ilk başta Toidt, Irminsul hakkında hiçbir şey söylemedi. Bu fikri zaten 1929'da Gustav Kossinna ile yaptığı bir konuşma sırasında dile getirdi. Teudt, bu dünyaca ünlü bilim adamını kendi tarafına çekmeye çalıştı. 20'li yılların sonlarında halk, Alman Stonehenge fikrine tam anlamıyla takıntılıydı. O zamanlar sürgünde olan Kaiser Wilhelm II'nin kendisi, Hollanda kütüphanesinde Teudt'un neredeyse el kitapları olan birkaç eserini tuttu. Amatör bilim adamı, görüşlerinin acilen bilimsel bir şekilde doğrulanmasına ihtiyaç duyuyordu. Gustav Kossinna onunla işbirliği yapmayı reddettikten sonra, Toidt seçkin arkeolog Karl Schuchgardt'a döndü. Ama o da böyle bir işbirliğinden büyük bir sevinç duymadı. Sonuç olarak, Toida'nın görüşlerinin bilimsel doğası, bilinmeyen İsviçreli Otto Hauser tarafından ele alındı. Bu araştırmacının bilinmezliği, Teudt'un onu en yetenekli Alman antropolog olarak ilan etmesini engellemedi . Ancak bu tür bilimsel birlikler, Toidt'e ülkenin siyasi gelişiminin bir gecede sağladığı başarıyı getirmedi.

Sosyal Demokratlar tarafından yönetilen eyalet hükümetinin zulmü , Teudt grubunun Weimar Cumhuriyeti'ne ciddi bir şekilde saldırması için mükemmel bir fırsat sağladı . Sonuç olarak, "Arkadaşlar Derneği"nin Externstein'da çalışması yasaklandı. Bu, Hitlerci partinin liderliği tarafından fark edilmedi. Naziler , Externstein imajını propaganda amaçları için kullanmaya karar verdiler. Seçim afişlerinden birinde, Externstein'ın kayaları bir gamalı haç ki parıltısında tasvir edildi . Yerel Landtag seçimleri sırasında, Nazi propagandacıları , yaklaşan ulusal canlanmanın sembolü olan “Alman tapınağı” hakkında yorulmadan konuştular. Ancak aynı zamanda Nazizm ideologlarının henüz Externstein'a fazla dikkat etmediklerini de belirtmek gerekir. Onlar için bu sadece propagandalarını canlandırmak için uygun bir bahane. Toidt'in fikrinin ciddi bir şekilde algılanması söz konusu değildi.

Almanya'da Nazilerin iktidara geldiği 30 Ocak 1933'ten sonra durum kökten değişti

. O andan itibaren, çeşitli bilimsel ve sözde bilimsel gruplar arasında kendilerini yeni hükümete sevdirmek için aktif bir mücadele başladı . Akademik çevreler ve "völkische" fikirlerini vaaz eden amatör bilim adamları arasında özellikle şiddetliydi. Nazi partisinin ana ideoloğu Alf red Rosenberg tarafından denetlenen " Dostlar Derneği" ile "Alman Kültürü için Mücadele Birliği" arasında ilk bağlar 1933'ün başında kuruldu . Bu, Externstein'ın daha fazla dikkat etmeye başlamasına ve Mayıs 1934'te "kutsal" kayaların yakınında arkeolojik kazılar yapılmaya bile başlandı. Birçok karmaşık sosyal sürecin iç içe geçtiği çok garip bir dönemdi. Bir tür dönemlendirme yapmak için onları ayrı ayrı ayırmaya çalışalım .

1. Ocak - Nisan 1933. İlgili tüm grupların Nasyonal Sosyalistlerin desteğini almaya çalıştığı bir dönem .
2. Mayıs 1933'te, üç parti yapısı altında, antik tarih araştırmalarına ayrılmış ve diğer şeylerin yanı sıra Externstein'daki kazıları içeren üç farklı proje vardı.
3. 1933 yazında, eski tarih mücadelesine katılan tüm gruplar yeni yetkililerin tepkisini bekliyordu. Şu anda, Wilhelm Teudt bir dizi ciddi bilim insanına yaklaştı ve rakiplerine karşı açık bir avantaj elde etti. Bremen Katedrali'nde düzenlenen "İskandinav Şeyi" sırasında anıtların korunmasıyla ilgili yeni organizasyonlara katılması önerildiğinde, konumu güçlendirildi .

4 1934 sonbaharında, o zamanlar Hans Reinert başkanlığındaki Alman Kültürü için Mücadele Birliği, Teudt'un müttefiki olmaktan çıktı. Peiniejyiy'in kendisi disipline edildi ve nm liderliğindeki organizasyon bölünmenin eşiğinde.

5. 1934 baharında, NSDAP'ın "baş ideoloğu", Dostlar Derneği'ni birleştirmek, yani bu örgütü kendi departmanına dahil etmek için başarısız bir girişimde bulundu.

Bu tür dönemlendirmeler ve 1933-1934 başları bizzat ülkede tek bir sürecin olmadığını göstermektedir. Herkes yeni hükümetin yapısında bir yer edinmeye çalıştı, bunun için elinden gelen her şeyi yaptı. Externstein'ın ana Nazi ve SS mabetlerinden birine dönüşümünün başlangıcını belirleyen bu zor süreci anlamaya çalışalım.

Wilhelm Teudt'un Hitler'in iktidara gelmesinden yana olduğuna hiç şüphe yok, dedikleri gibi, "iki el". Bu, Teudt ve ortaklarının kendi zamanlarında başlattığı Externstein'ın siyasallaştırılmasını sürdürmek için mükemmel bir fırsattı . Hitler Almanya'nın Reichschancellor'u ilan edildikten sonra, "Dostlar Derneği" derhal değişen siyasi iklimi kendi amaçları için aktif olarak kullanmaya başladı. Belgesel kaynaklardan da anlaşılacağı gibi, Teudt örgütü, neredeyse Nazi diktatörlüğünün ilk günlerinde, Prusya Eğitim ve Din İşleri Bakanlığı'nın sahip olduğu mali ve siyasi potansiyeli kullanmanın yollarını aramaya başladı .

Alman Tarih Öncesi Dostlar Derneği yönetim kurulunun özel toplantısında onaylanan özel bir strateji bile geliştirildi. 1 Mart'ta Teudt, Alman Birliği'ndeki biraderlerden birine şunları yazdı: “ Fikirlerimizin mevcut yöneticileri arasında girişimlerimizi yaygınlaştırma girişiminiz, mümkün olan her şekilde desteklenmeli, ancak aynı zamanda aşırı müstehcenlikten kaçınılmalıdır. Yerel koşullar söz konusu olduğunda, burada sakin olabiliriz... Pazar günü bile Br'deydim. Çok konuştuğumuz Shpelge .” Planlanan planın ardından Teudt, Mart 1933'ün başında eyalet hükümetine başvurarak Externstein'a geçmişin dini binası statüsünü verme talebiyle başvurdu.

Teudt yerel parti görevlilerini kendi tarafına çektikten sonra, destekçileri sistematik olarak Nazilerin dikkatini "daha yüksek bir uçuş" ile çekmeye başladılar. Teudt kitabının kopyalarını ve Germania dergisinin ayrı sayılarını tüm Reich Bakanlarına göndermeye başlar . Propaganda Bakanı Joseph Goebbels ve İmparatorluk Eğitim Bakanı Bernhardt Rust, bu tür " iç çamaşırı" alan ilk kişilerdi. Her durumda, W. Toidt, diplomatik yeteneklerden yoksun olmayan bir kişi olarak, şu veya bu bakanın resmi faaliyetlerini vurguladığı bir mektup ekledi. Örneğin, Rust'a okulda eski Alman tarihini incelemenin gerekliliği hakkında yazdı ve Goebbels'e, halkı bir araya getirmedeki büyük önemi hakkında onu bilgilendirdi. Toidt ve arkadaşları , "Arkadaşlar Birliği" ve NSDAP'ın ortak çıkarları olduğunu tüm güçleriyle göstermeye çalıştılar. Zamanla, Toidt çok daha ileri gitti, büyük siyasi figürleri, Haziran 1933'te Alman tatil beldelerinden birinde yapılacak olan derneğinin yıldönümü raporlama toplantısına davet etti . En tepeye çıkmak için Toidt, "Alman Kültürü için Mücadele Birliği" ile işbirliği yapmaya karar verdi. İlkbaharda bir gün, bu sendikanın yetkilisi Heinrich Glasmeier ile kişisel bir görüşme yaptı. Görünüşe göre Toidt tarafından kullanılan taktikler meyve vermeye başladı. Mayıs 1933'te Externstein araştırmacısı, Rust'ın, Reich'taki eğitim sisteminin yeniden düzenlenmesinde "Arkadaşlar Birliği"nin kullanılması gerektiğini iddia ettiğini öğrenir. İmparatorluk Eğitim Bakanlığı'nın tek bir temsilcisinin ciddi toplantıda görünmemesiyle Teudt'un hayal kırıklığı ne kadar büyüktü .

Sugi, V.Toydt'un planı başarısız oldu. Nazi patronları, Hermann Wirth'in "Antik Çağın Ruhani Tarihi Araştırma Enstitüsü"ne ya da Wirg'in arkadaşı Johann von Leere tarafından yönetilen "Alman İlkel Toplum ve Tarih Öncesi Tarihi Derneği"ne çok daha fazla ilgi gösterdiler . İkincisi, tarihin kendisinden ziyade ırk siyasetine özel ilgi gösterdi. Kendisini yeni rejimin özüyle ilişkilendiren Leere, eserlerine çok sayıda kaba Yahudi aleyhtarı pasaj döktü. Örneğin , "Nordic World" dergisinde Yahudilerin Alman tarihinin öğretildiği üniversite bölümlerinden atılmasını talep edebilir. Wilge lm Teudt haklı olarak bu kişinin "Völkisch" fikrini itibarsızlaştırdığına inanıyordu - antik tarih alanında araştırma. Başka bir gerçek, Toidt'i üzemezdi ama üzemezdi. Şimdi çok sayıda araştırmacı , avuç içi ondan uzaklaşarak

Externstein'a ilgi göstermeye başladı. Ve Externstein'a değil, Arminus'a (Almanca) bir anıtı “Alman ulusu için bir hac yeri” haline getirme fikrinden hiç memnun değildi. Unutulmamalıdır ki, Toidt'in fikirlerini kesinlikle dikkate almayı reddeden resmi bilimle olan çatışma henüz çözülmemiştir. Ancak 1933'ün başında bu sorun geri çekildi.

Üçüncü Reich'tan "Fowler" Heinrich'in idealist bir tasviri.

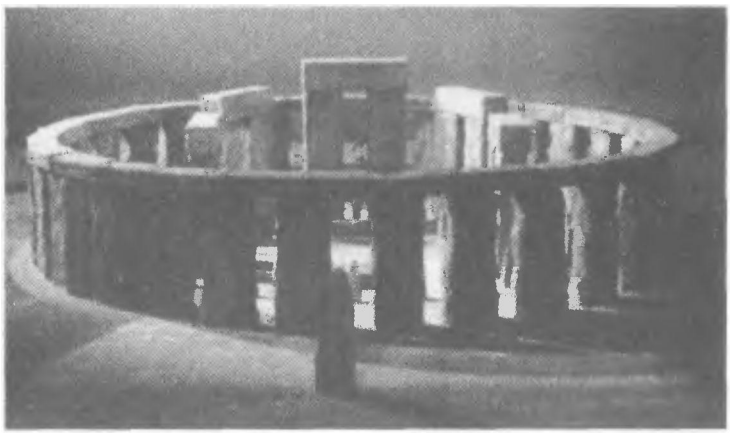

"Firavunlara karşı Almanlar" filminden kare.

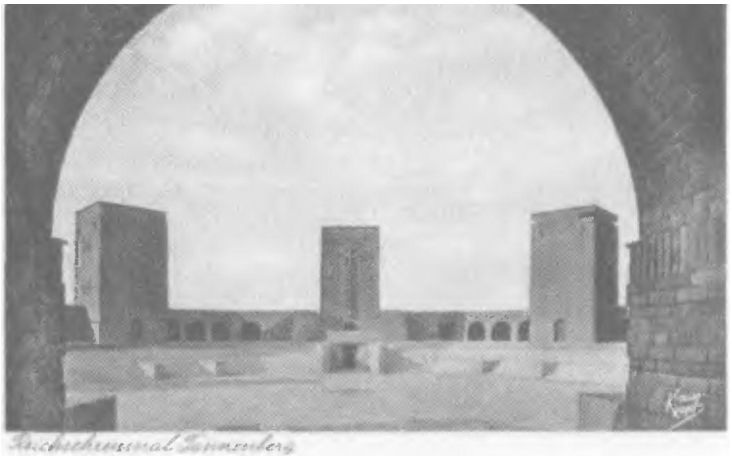

Tannenberg ritüel anıtını gösteren kartpostal.

Ernst Schaefer Tibet seferi sırasında.

Sven Hedy. Aneiyerbe bünyesinde var olan Orta Asya ve Seferler Enstitüsü'nün liderlerinden

biridir.

"Tibet'in Sırları" filminin afişi.

Çekilmiş bir Tibet lama fotoğrafı

E. _ Schaefer, 1938'de Tibet seferi sırasında .

Bruno Beger, Tibetlilerin kafataslarını ölçer. Lilm'den görüntüler "Tibet'in Sırları"

, Tibet'e çıkış sırasında .

Ernst Schäfer ve görüntü yönetmeni Krause, Tibet ritüellerini filme alıyor.

Bruno Beger ölçüm yapıyor

Бегер делает маску с лица тибетца.

Общий вид Экстерн-штайна.

Exterpstein'da gece ritüeli. Kayaların üzerinde üç gizemli ateş açıkça görülüyor.

Externttain'in tepesinde yer alan mihraplı bir niş.

Ekstrnstein'ın aşırı önemini gösteren bir jeomantik diyagram .

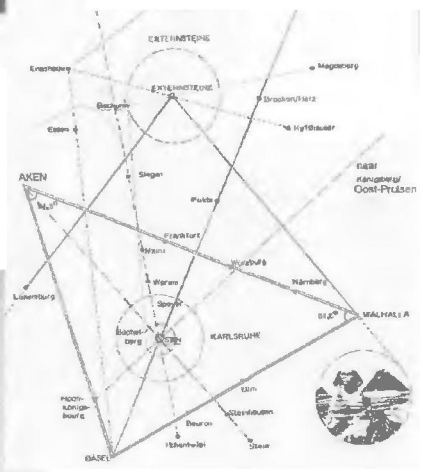

1938'de Externttain'in eteğinde Naziler tarafından dikilmiş Irmnsula şeklinde bir dikilitaş.

Ataların Mirasının yönetiminin Orta Asya ve Keşifler Enstitüsü'nün bulunduğu Mitgerziil

Kalesi.

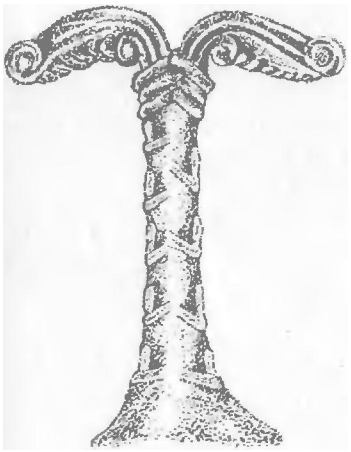

Bir tür prminizm sembolü olan eski bir Alman tapınağı olan Irminsul, daha sonra Ahnenerbe'nin bir sembolü haline geldi.

Ahnenerbe çalışanlarının meme rozeti, Irmnsula şeklinde yapılmıştır.

Almanya'nın Externsteine'ını keşfeden Wilhelm Toidt.

Wilhelm Teudt'un ortaklarından Oskar Sufert.

.Okstrpnttta Il'yi ziyareti sırasında

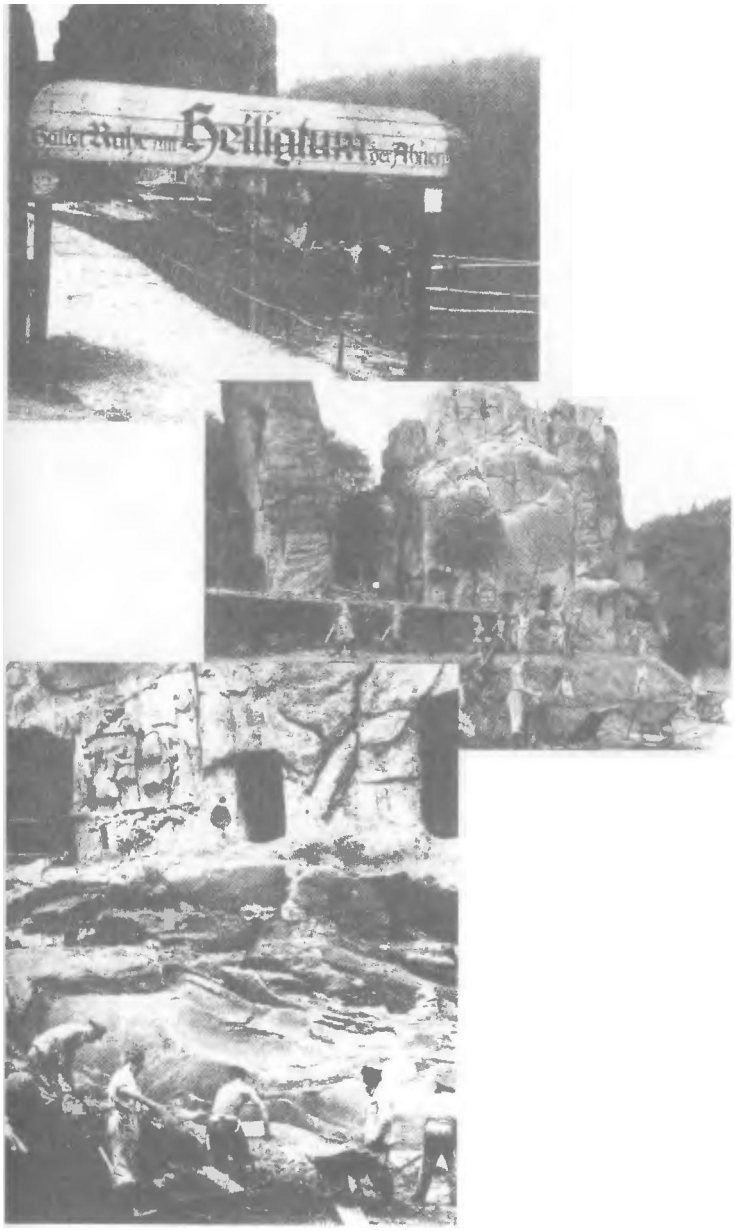

Externsteine'deki SS kazıları.

karmaşık "Dış Shtai". Kapının üzerinde "Ataların tapınağında sessiz olun" yazısı asılıdır.

Geheime Reichssache
Abschrift
Nr. 34

Berlin SW 11, den 7. April 1935.

13

ssf-Adjutantur
Tgb.Nr. A/ 2916

Prinz-Albrecht-Str. 8.

An

SS-Obersturmführer von Knobelsdorff,
Reichsführer-Schule-SS,

Burg Vewelsburg i/W.

Mit bestem Dank bestätige ich den mir durch Oberführer Weistor Oberamtmann Bericht des Herrn Fricke über Externsteine vom 31.März 1935.

Da ich selbst auf der Tagung in Detmold und vorher genau über den Gang der Ereignisse unterrichtet war, sind die Befürchtungen des Herrn Fricke gegenstandslos. Es ist schon seit längerer Zeit Vorsorge getroffen, daß dem Gegner unseres Vorhabens an den Externsteinen kein Erfolg beschieden sein konnte. Ich bin aber trotzdem sehr dankbar, daß allerseits ein wachsames Auge auf diese Dinge gerichtet wurde. Das ist jedenfalls besser, als wenn etwas versäumt wird.

Heil Hitler

H.

An den Führer

Der Reichsführer SS

Tgb.Nr. [illegible]
Bra/H.

Ahnenerbe'nin bağırsaklarından, Externstein'ın ritüel perspektiflerini ele alan bir mektup.

Der Reichsführer SS

Tgb.Nr. [illegible]/37
Br/Ja.

Berlin SW 11, den 13.1.1937

[illegible]

An das
Deutsche Ahnenerbe e.V.
SS-Untersturmführer T i e w e r s
Berlin C 2
Brüderstr.29

Von Ihrem Schreiben vom 18.12.36 sowie von der beigelegten Abschrift des Briefes des Prof. Reinerth an Herrn Fricke vom 11.12. habe ich Kenntnis genommen.

Ich bitte, Herrn Fricke mitzuteilen, er möchte Herrn Prof. Reinerth antworten, dass ich vorläufig jede öffentliche Diskussion über die Externsteine verboten habe, bis eine sachliche Sichtung des vorhandenen Materials und wohl Monate, vielleicht Jahre beanspruchende Arbeiten wie Flurnamenforschung in der Umgebung, Sagenforschung und Ähnliches durchgeführt sind.

Heil Hitler!

[illegible]

Deutsches [illegible]erbe Eingang
Nr. [illegible] 14. Jan [illegible]
Anlage
an: [illegible]
an: [illegible]
cc: [illegible]
Erledigt [illegible]

Anlage gebracht.

Das Ahnenerbe

Der Leiter

An den

Reichsgeschäftsführer des "Ahnenerbes",

Berlin - Dahlem

Fücklerstrasse 16.

München, den 29. September 1940.

Mit Schreiben vom 26. September 1940 hat sich Professor Dr. Julius Andree an mich gewandt und u.a. die Anfrage gestellt, ob eine Mitarbeit seinerseits beim "Ahnenerbe" möglich oder erwünscht wäre und unter welchen Bedingungen er eventuell Mitglied des "Ahnenerbes" werden könnte. Da ich mich dunkel entsinne, dass das "Ahnenerbe", ich glaube bei den Externsteinen, schon einmal mit Professor Andree zu tun gehabt hat, bitte ich um ausführliche Stellungnahme.

Heil Hitler!

Urschriftlich an den Kurator meiner Dienststelle

Ich füge den hier befindlichen Vorgang in Sachen Prof.Andree zur Durchsicht und Kenntnisnahme bei. Die darüber erwünschten Feststellungen genügen meiner Ansicht nach schon, um den Wünschen von Prof.A. nicht entsprechen zu können. Vorgängig über die Tätigkeit von Prof.A. an den Externsteinen

, stehen mir nicht genügend Unterlagen

Die Entfernung Prof.A. von der Grabung Externsteine geschah m.W. auf ausdrückliche Anordnung des Reichsführer-SS. Es müsste deshalb auf jeden Fall der Reichsführer-SS zu dem Antrag Prof.A. befragt werden, falls er in einem positiven Sinne behandelt werden soll.

H-Obersturmbannführer.

27. 9. 40

Wiligut.

H-Hauptsturmführer

c/o Mengel

aug. 23 c.
No 465

Carlos A. de BAILLET
Universitetskatu 11, c. 21.
Helsinki

29 juin 1923

Lieber Herr Winther,

Sie waren wahrlich durch Ihren Besuch von Ihr die mir meinem Aufenthalt in Finnland ganz und gar Angenehmen.

Vor zehn Tagen habe ich Ihnen eine Karte die wohl unbeantwortet Ihr Interesse erregen.

Folgendes sind allen Anzeichen die Reden, die vom Paris liegt 80, sehr schön schreiben. Aber, da liegt die Richtung dieser Reden nicht im Westen oder im Helsinki abhängen gewesen. Ich habe mir schon Gedanken gemacht, die Sache mit Ihnen zu besprechen, da ich Ihnen Ihre Ansicht über diese Reden kenne. Ich habe mir gedacht, es wäre gut, wenn Sie Ihnen Ihre Ansicht über diese Reden mitteilen würden. Sie haben mir gesagt, es wäre gut, wenn Sie Ihnen Ihre Ansicht über diese Reden mitteilen würden. Sie haben mir gesagt, es wäre gut, wenn Sie Ihnen Ihre Ansicht über diese Reden mitteilen würden.

Wie denken Sie darüber?

Mit freundlichen Grüßen

S. de Baillet

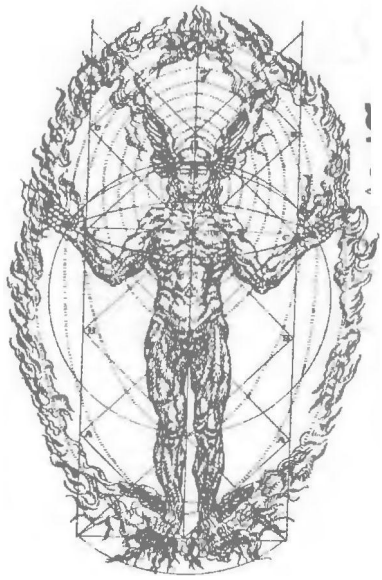

Magengrube
VENUS
Wille, Vernunft
Intuition, Atem
Kupfer
Wille
Geistiges
Element
Erde,
Trockenheit
Erbanlage
WOTAN: HÄNDE, FINGER
Das ist der Daumen

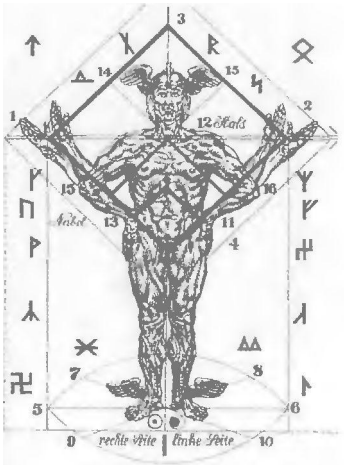

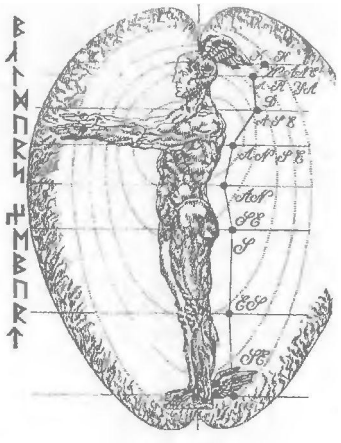

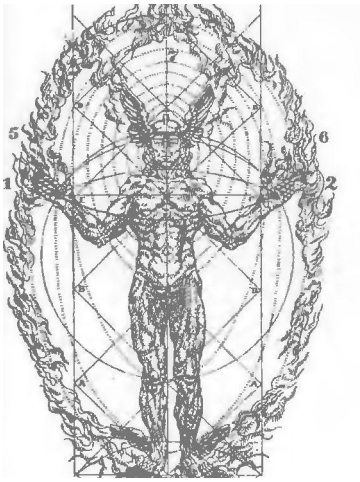

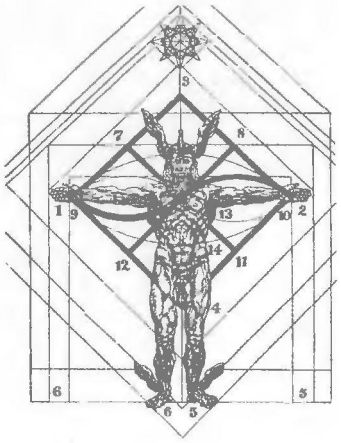

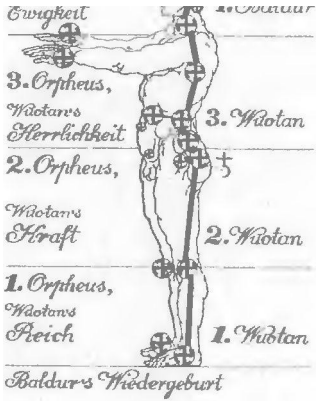

Von Schemm tarafından Baldr'ın yeniden doğuşunun ayinini tasvir eden bir gravür. Gerçeğin korku ve ıstırap yoluyla anlaşılmasını betimleyen von Schemm tarafından gravür .

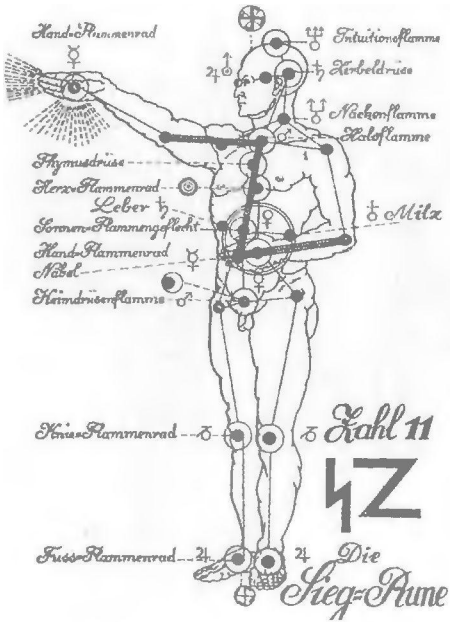

Von Schemma'nın Zig runesini elde etmeyi betimleyen gravürü.

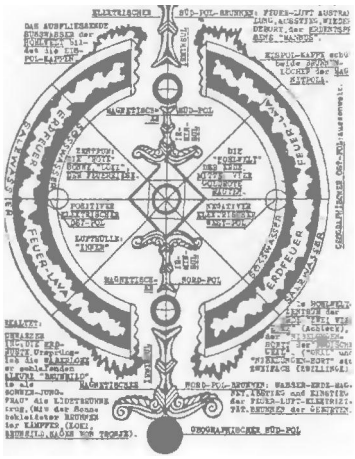

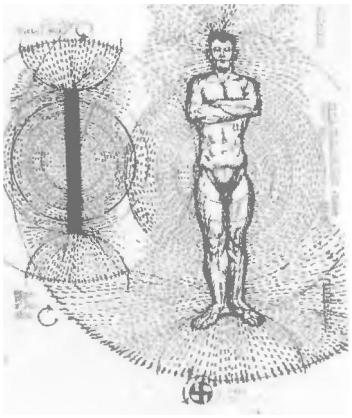

SS mistisizmi açısından Dünya'nın yapısı. Eksen, Irminsul'un yerini alır (W. von Shemm tarafından yapılan gravür).

Od'un gücünü betimleyen von Schemma tarafından çizim. bir kişiden kaynaklanmaktadır.

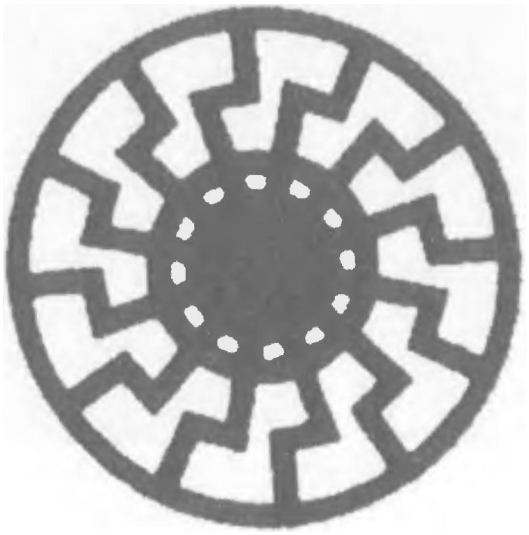

Kara güneş sembolü. siyah" madalyon , şu anda sağcı Avrupalı ezoterikçiler arasında çok popüler.

Ezoterik planın yaratıcısı Miguel Serrano. "Arkadaşlar Derneği" , daha uzlaşmacı ve saldırgan amatör araştırmacılar tarafından hükümet kanalından koparıldı . Bununla birlikte, Toidt, yeni hükümete, sadece akademik ortamda "yerleşik" eski muhaliflerini yıkmaya başladığı için minnettardı.

Toplumun Paris merkezi

“Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği” liderliği, yeni hükümetin önemli fonlarına güvenmek zorunda olmadığına ikna olduktan sonra , çok kurnaz bir adım atıldı. Wilhelm Teudt, Externstein Vakfı'nı kurdu. Bu olay 1 Nisan 1934'te gerçekleşti. Vakfın görünümü , çeşitli resmi yapıların ve görevlilerinin haklarını fiilen eşitledi. Mütevelli heyeti, onursal Başkan "seçilen" yerel Gauleiter Mayer ile toprak hükümetinin temsilcisi - Op permann ve Detmold-Hörn belediye başkanını içeriyordu. Externstein'ı incelediğini iddia eden rakip “Völkisch” derneklerinin tek bir temsilcisinin, ne vakıf kurulunun ne de Mütevelli Heyeti'nin oluşumunda yer almaması dikkat çekicidir.

Fonun kuruluş toplantısında Rosenberg tarafından denetlenen yapıların temsilcileri yoktu. Görünüşe göre, yeni yapıya ilgi göstermedi. Ancak Heinrich Himmler, Dış Sırlar Vakfı'nın yönetim kuruluna girdi. Reichsfuehrer SS, sadece Teudt'un organizasyonuyla ilgilenmekle kalmadı, aynı zamanda kurucu meclise kişisel olarak bile katıldı. Uzun bir süre, Toidt'in onu neden yönetim kuruluna davet ettiği belirsizliğini korudu. Belki de onu profesyonel bilim adamlarının saldırılarından koruyacak en güçlü patronu elde etmek istiyordu ? Ancak Himmler, "uzun bıçaklar gecesinden" sonra kendisine gelen güce sahip değildi. Belki de Toidt başka düşünceler tarafından yönlendirildi? 31 Mart 1934 tarihli Externstein Vakfı Şartı'nın daktiloyla yazılmış bir kopyası var. Bu belgede , Reichsfuehrer SS'nin fon yönetim kuruluna

girişinden bahseden el yazısı bir ek var . Ama sonra var

yeni bir soru: neden tamamen Alman büyüklüğünde bir figür kendini bölgesel ölçekte rakamlarla çevrili buldu? Belki Himmler'de Hitler'e doğrudan erişimi olan seçkin bir örgütün başkanı olarak gören bölgesel Nazi görevlileri, bazı sorunlarını Reichsführer aracılığıyla çözmek istediler mi? Himmler'in 1934 baharında Detmold'a yaptığı ziyareti anlatan belgeler olmasaydı , bu sorunun cevabı büyük olasılıkla bir sır olarak kalacaktı. Ziyaret sırasında, uygun durumlarda alışılageldiği üzere, belirli bir kültürel program hazırlandı. Plan , diğer şeylerin yanı sıra Externstein'ı ziyaret etmeyi içeriyordu. Kayaların incelenmesi sırasında Reichsführer SS, Wilhelm Teudt'un gelişmeleriyle tanıştırıldı. Himmler hemen onlara artan bir ilgi gösterdi. Planlarının uygulanmasında Toidt'e yardım etme niyetini dile getirdi. Bu olaydan sonra , Externstein Vakfı'nın tüzüğünde, Reichsführer SS'nin bu örgütün yönetim kuruluna tanıtıldığı el yazısı bir ek ortaya çıktı. Ne Toidt'in kendisi ne de yerel yetkililer ilk başta bu kadar önemli bir şahsın girişimleriyle ilgilendiğini hayal bile edemezdi. Ancak Wilhelm Teudt, bu tanışmanın faydalarını hemen takdir etti. Birkaç günden kısa bir süre içinde, Germania dergisinin tüm sayıları ve Teudt'un ithaf yazısıyla birlikte kitabı, Reichsfuehrer SS'nin kişisel karargahında çıktı. Himmler'in onları baştan sona incelediğini söylüyorlar.

Nitekim, Himmler, Externstein Vakfı'nın kuruluş toplantısında “evlilik generali” idi , ancak bu mütevazı olay bile, antik tarihin sorularını çok kıskanan ve onları yalnızca kendi yetkinliği olarak gören Rosenberg'den geçmedi . Himmler'in vakfın yönetim kurulunda yer alması, Rosenberg ve Hans Reinert'in Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği'ni birleştirme girişimlerini önemli ölçüde engelledi. Himmler'in vakfın yönetim kurulundaki varlığı, sadece örgütün faaliyetlerine müdahale etmesine değil , aynı zamanda Externstein ile ilgili araştırmaların kendisini belirli bir dereceye kadar kontrol etmesine izin verdi. On beş ay sonra Himmler, başka bir organizasyonun, Ancestral Heritage'ın (Ahnenerbe) doğumunda hazır bulundu . Daha sonra kader, Toidt'i tam olarak “Ataların Mirası” ile yakından bağlayacaktır.

Himmler'in vakfın liderliğindeki varlığının bariz bir kazanan hamle olduğunu Teudt, birkaç hafta sonra, Reichsführer SS'nin Prusya polisi ve Gestapo'nun şefi olduğu ve SS'nin resmi işlevleri önemli ölçüde genişletildiği zaman fark etti. Sadece bir parti patronunun değil, aynı zamanda Üçüncü Reich'taki en etkili insanlardan birinin Externstein'ı himaye ettiği ortaya çıktı. Bu durumda, Rosenberg ve sırdaşı Reinert daha aktif eylemlere geçmeye karar verdi . "Dostlar Derneği" liderliğine, en yakın işbirliği planlarını düşünmesi gerektiğine dair bir mesaj gönderdiler . Uzun süre yetkililerden destek bulamayan Toidt, doğal olarak böyle bir tekliften memnun kaldı. Rosenberg'in Führer'in iradesini yerine getirdiğine inanıyordu . Teidt, Üçüncü

Reich'ın perde arkasında "yeterlilik mücadelesi" olarak bilinen aktif bir yaygara olduğundan habersizdi .

"Dostlar Cemiyeti" liderliğinde kısa bir süre hüküm süren sevinç, kısa sürede yerini hayal kırıklığına bıraktı. Reinert , Teudt'un yolunu geçerek Externschapne'deki küçük arkeolojik kazılara öncülük eden Profesör Julius Andrei ile bağlantı kurmayı tercih etti. Zamanla, Teudt çevresinin birçok üyesi, Reinert'i sadece yeni hükümetin bir temsilcisi olarak değil, hiçbir koşulda " Alman Tarih Öncesi Dostlar Birliği" ile dost olamayacak bir akademik bilim adamı olarak algılamaya başladı. İhtiyatlı tavrın yerini, "Dostlar Birliği"nin tamamen ortadan kalkabileceğine dair haklı korkular aldı. Reinert açıkçası Teudt'tan örgütünün tüm üyelerinin Alman Kültürü için Mücadele Birliği'ne katılmasını talep etti. Ancak böyle bir adımın tek bir anlamı olabilir - Teudt yalnızca genel kitle içinde dağılan destekçilerini kaybetmekle kalmadı, aynı zamanda parti disiplinine uymak zorunda olduğu için fikirlerini ifade edemedi. Rosenberg devreye girdiğinde ve parti çizgisinde Toidt'e baskı yapmaya başladığında tahriş büyümeye başladı. Gauleiter Mayer, amatör bilim adamının olası birleşmeye istifa etmesini açıkça istedi. Ve burada Toidt'in "siyasi dar görüşlülüğü" rolünü oynadı ve birleşmeye mümkün olan her şekilde karşı çıktı. "Arkadaşlar birliği" ilk başta Reinert ve Rosenberg'e göründüğü kadar kolay bir av değildi.Parti içi entrikalarda ustalaşan Reinert, sık sık açık suçlamalara başvurdu. Bu tür suçlamaların kurbanları arasında, Toydz'un beklenmedik bir müttefik bulduğu *Profesör Andree de vardı.* Ne Toidt ne de Andrée , Alman Kültürü için Mücadele Birliği'nde sıradan sanatçılar olmaya hevesli değildi. Ek olarak, ilk başta tartışılan şey - Externstein'a olan ilgi tarafından bir araya getirildi .

Heinrich Himmler devreye girmeseydi muhtemelen hem Toidt hem de Andrée Reinert'in astları olacaktı . Dogmatik Rosenberg ve yandaşlarından her zaman hoşlanmamıştı. Ek olarak, mistisizm ve antik tarihe takıntılı olan Reichsfuehrer'in planları hiçbir şekilde Externstein üzerindeki kontrolü kaybetme olasılığını içermiyordu. Kaynaklara inanacak olursanız , neredeyse 1933 yılından bu yana, efsanelerle örtülmüş bu kayaların üzerinden bir fişek aldı. Ancak o yıl Externstein'da yapılan kazılarla neredeyse hiçbir ilgisi yoktu. Bu, neredeyse baba bakımı göstermesini engellemedi. Profesör Andree'nin ilk arkeolojik buluntuları Reinert'e değil, SS Sturmführer Kpobelsdorff'a atfetmesi şaşırtıcı değil . Bu SS çipi hemen Himmler'in emir subayına bildirdi: "Eyalet hükümetinin fonları neredeyse tükenmek üzere olduğundan, Externstein'daki en ilginç kazıların askıya alınması tehlikesi var." Himmler, Externstein'ın çalışması için gerekli fonları bulma talimatı verdi. Şaşırtıcı bir gerçek: Aynı gün Himmler , Wewelsburg Kalesi'nin SS'ye devredilmesini önerdiği başka bir mektup gönderdi . Tesadüf veya düzenlilik Bilinmiyor, ancak Eylül 1934'te Himmler, SS'nin ana mabetleri haline gelecek nesneler olan Externstein ve Wewelsburg'a artan bir ilgi

gösterdiğini açıkça belirtti.

Himmler'in Externstein araştırmasındaki yardımının ayrıntıları Detmold gazetelerinden birinde verildi. “Externsteine'de Himmler” notu yayınlandı. Profesör Andree ile tarihi alanı ziyaret etmek” . Notta, yerel yetkililerin Reichsführer SS'nin ziyaretine büyük önem verdiği bildirildi . Hatta o sırada hastanede bulunan parti patronlarından biri, "güvenlik müfrezelerinin" başkanını bizzat karşılamak için koğuştan bilerek ayrıldı. Sonuç olarak, Himmler , 72. SS standardından iki fırtınanın arkeologların kullanımına devredilmesini emretti.Himmler, gizlenmemiş bir ilgiyle, kayaların yanında bulunan Externstein mağaralarını ve kazılarını inceledi. Toplamda, Reichsfuehrer Eskternstein'da yaklaşık 4 saat geçirdi. Ve işte eğlenceli bir gerçek. Himmler'e arkeolojik buluntular hakkında Toidt'in ortaklarından biri tarafından bilgi verildi ve hiç de akademik bir bilim adamı tarafından değil. Bu arada, Himmler'in Externstein'ı ziyaret tarihi (22 Eylül) de tesadüfi olmaktan uzaktı. Yerel geleneğe göre , Birinci Dünya Savaşı'nın en başında İngiliz filosu ile eşitsiz bir savaşa giren denizaltı U-9 mürettebatının anılması burada yapıldı. Bu, Almanların daha Nazi diktatörlüğünün ilk yıllarında Externstein kayalarını bir tür dini yapı olarak algıladıklarını gösteriyor.

, Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği için üzücü bir haberle başladı . Lipe topraklarının Westphalia'ya dahil olacağı öğrenildi. Ardından Prusya Kültür ve Eğitim Bakanı'nın August Stiren'i doğal anıtların korunmasından sorumlu olarak atadığı mesajı geldi. Bu hiçbir şekilde Profesör Andree'nin bu görevde olmasını uman Teudt'ın planlarının bir parçası değildi. Externstein'ın kaderi, ülkede meydana gelen dönüşümlere rehin oldu. Buna eklenmedi-

Eğitim Bakanlığı aracılığıyla Teudt'un planlarına her şekilde müdahale eden Hans Reinert tarafından sağlanan **357 zevk.**

, 1934-1935 kışında, kazılar geçici olarak durdurulduğundan, pratik olarak işe yaramaz hale geldi. Ancak Detmold'a sadece karamsar söylentiler gelmedi . Özellikle söylentiler, Reinert'in pozisyonunun büyük ölçüde sarsıldığını ve yakın gelecekte İmparatorluk Eğitim Bakanlığı'nın Himmler'in müttefiki olacağını söylüyordu. Ancak en cesaret verici söylenti, Reich Eğitim Bakanı'nın tüm tarih öncesi anıtların kazılarını Himmler'in departmanına devredeceğiydi. Bütün bunlar Wilhelm Teudt'u Himmler ile kişisel temaslar aramaya sevk etti. Bu toplantı Şubat 1935'in sonunda gerçekleşti. Konuşma, esas olarak, Detmold'da antik tarih araştırmalarıyla meşgul olacak özel bir SS kurumunun yaratılmasına yönelik beklentilere ayrılmıştı. Ancak bu kısa sohbetin konusu, hizmet beklentilerinin tartışılmasıyla sınırlı değildi. Teudt, Externsteine'ın önemini tartışmayı başardı. Himmler , Toidg'in SS ile işbirliğine itirazı olmamasından açıkçası memnundu . Ama aynı zamanda, Reichsfuehrer SS çok önemli bir açıklama yaptı. Kişisel karargahında ***Guido von List'in fikirlerinin zararlı etkisinin kabul***

edilemez olduğunu vurguladı . Ayrılırken, gelecekte Nasyonal Sosyalist devletin Externstein'a en yakın ilgiyi göstereceğini ilan ederek Wilhelm Teudt'u teşvik etti.

İlk başta, SS'nin Externstein çalışmasına katılımı algılanamazdı. Örneğin, kaya mağaralarında rehber olarak çalışan Teudt'un fikrinin bir taraftarı olan Fritz Fike, gözlemlerini özetledi ve gönderdi . Bu bilgiyi alan kişi Carl Maria Willigug'dan başkası değildi! Willigut alınan bilgileri işledi ve Detmold'a Untersturmführer Precht'e geri gönderdi. Toidt'in kendisinin sistematik çalışmaya başlamak için yeterli uzmana sahip olmadığı açıktı. Onları akademiden getirmek riskliydi. Profesyonel bilim adamları, yapılarından çevrilmemiş hiçbir taş bırakamazlardı. Bu arada, Reinert de benzer bir sorunla karşı karşıya kaldı . Ancak ikincisi zemin kaybetmeye başladı: bir yandan ciddi bilim adamlarına ve diğer yandan SS tarafından desteklenen amatörlere karşı iki cephede savaşa dayanamadı.

Nisan 1935'te Reinert hoş olmayan bir sürprizle karşılaştı. Alman Arkeoloji Enstitüsü'nden bilim adamları ve sözde "Roma-Alman Komisyonu", SS ile birlikte onu itibarsızlaştırmak için aktif bir kampanya başlattı. Externstein'ın çalışmasında Reinert tarafından başlatılan herhangi bir gelişme sorgulandı. Çatışma genel imparatorluk düzeyine ulaştı. Meslektaşları ve işbirlikçileri Reinert'e sırt çevirdikçe, SS tarihöncesi araştırmalar alanında giderek daha aktif hale geldi . 1935 baharında, Himmler'in antik tarih danışmanı Alexander Langsdorff, birçok Alman bilim adamıyla temas kurmayı başardı . Himmler ile uygun bir görüşmeden sonra Langsdorff, Detmold'un da yan yana olduğu Ren bölgesinden bilim adamları ile ilişkiler kurmaya başladı ve onlara SS'den her türlü desteği vaat etti. Birkaç gün sonra Himmler , SS'lerin tarih öncesi araştırmalara katılımıyla ilgili niyetlerini doğruladı. Aynı zamanda, bölümünün antik tarihin kendisiyle değil, antik çağın dini binalarıyla çok fazla ilgilendiğini açıkça belirtti. Ancak SS'den Rei "hsfuehrer'e göre bu, önerilen araştırma projelerinin bilimsel önemini azaltmamalıydı . Gelecek planları tartışmak için Himmler Alman tarihçilerle bir araya geldi. Bir konuşmada, her tarihsel yönün özel bir SS alt bölümü tarafından denetlenecek Reichsfuehrer SS, arkeoloji ve etnografyaya özgü bilimsel yöntemleri kullanarak, özel ibadet yerlerinin işaretleneceği özel bir topografik harita oluşturmayı amaçladığı gerçeğini gizlemedi. Himmler yaratmayı başardı. Rosenberg ve Reinert'e karşı çıkan güçlü bir blok, sadece Toydt'un ortaklarını değil, aynı zamanda ciddi bilim adamlarını, yerel yetkililerin temsilcilerini de içeriyordu.

359 ve Milli Eğitim Bakanlığı. Şimdilik, tüm kült ve tarih öncesi çalışmaların planlaması Alexander Langsdorff'a emanet edildi . Sonuç olarak, antik tarihte birçok uzmanın SS Irk ve Yerleşim Ana Müdürlüğü'ne gireceği konusunda hemfikir olmak mümkündü. İlk SS bilim adamı, Temmuz 1935'te Erdenburg kasabası yakınlarında arkeolojik kazılar yapan Werner Buttler'dı.

Rosenberg ve Reinert, olayın böyle bir gelişmesinden hiçbir şekilde tatmin olmadılar . En sevdikleri ihbar taktiğine başvurmaya karar verdiler. Parti Rektörlüğüne ve diğer yapılara gönderilen çok sayıda mektupta , Führer tarafından kişisel olarak ideolojik çalışmaya girişme yetkisi verilen Rosenberg'in, SS'de yer edinebilen bir grup aydın tarafından yönetildiğinden şikayet ettiler. Bazı iftira niteliğindeki suçlamalar kulağa tamamen gülünç geliyordu: de, SS'nin yürütmeyi planladığı tüm bilimsel çalışmalar aslında liberal Katolik tepkisi tarafından yönlendiriliyordu! Rosenberg, kendi gazetelerini kullanarak, Himmler'in müttefiklerine şiddetle saldırdı ve popüler toplumun birliğini baltalayan fikirleri ifade edenlerin bilime sızan Alman unsurları olmadığını ilan etti .

Ancak Himmler'in bu tür saldırılara pek ilgisi yoktu. Açıkça önceden planlanmış bir plan yürüttü ve 1935 yazında Ataların Mirası toplumu oluşturuldu. O andan itibaren, antik tarih sürekli olarak "Kara Düzen"in faaliyetlerinin yetkinliğine dahil edilmiştir. İlk başta Ahnenerbe, Externstein çalışmasındaki faaliyetlerini SS Ana Yarış ve Yerleşim Müdürlüğü'nün RAIIIb departmanı ile birlikte yürüttü. 1935 yazından itibaren Externstein ulusal bir hac yeri haline geldi.Kayalar kelimenin tam anlamıyla bir gecede tarihi bir anıttan dini bir binaya dönüştü. İlginç gerçek. Yahudilerin Externstein kayalıklarına yaklaşması kesinlikle yasaktı. Bu, Alman halkı için önemini anlayamamalarından kaynaklanıyordu . Kayaların kendileri, kapılarında bir işaretin asılı olduğu özel bir çitle çevriliydi. “Atalarımızın tapınağında sessizliği gözlemleyin ” Tüm bu atmosferin ziyaretçileri sadece tarihi bir geziye katılmadıkları, aynı zamanda bir tür dini törene katıldıkları fikrine götürmesi gerekiyordu . Bu arada, Externstein'ın nihayet SS'nin kontrolü altına girdiği anlaşıldığında, hoşnutsuz Reinert, bilim adamını durdurmayan taktikler kullanmaya başladı. Alexander Langsdorff'un bir Yahudi olduğunu belirten isimsiz mektuplar göndermeye başladı . Buna karşılık, Langsdorf SS onur mahkemesine başvurdu ve Reinert'in toplantıya çağrılmasını istedi. Durum örtbas edildi, ancak Langsdorf'un kendisi, zarar görmeden "mistik kayaları" denetleme fikrini terk etmek zorunda kaldı. Sonuç olarak, Toidt sonunda uzun zamandır beklenen sonuca ulaştı. Himmler'in izniyle , Externstein'da daha çok dini bir ritüeli andıran astronomik gözlemler yapabilir ve ayrıca yaz ve kış gündönümlerinin şenliklerini kutlayabilirdi .

Vilye ima Topdga'nın çevresinin SS'nin yapısına daha da büyümesi, kurduğu Germania dergisinin yayın haklarını Ataların Mirası'na devrettikten sonra gerçekleşti . Gerçek şu ki, 1935'te Ahnenerbe'nin kendine ait tek bir basılı organı yoktu . Ancak araştırma topluluğunun faaliyetleri için gazete basitçe gerekliydi. Kendi okuyucu çevresi olan, halihazırda var olan bir basılı organı emrinize vermek daha uygun olacaktır. Nordic World dergisinin yayıncılarıyla yapılan başarısız görüşmelerin ardından, Heritage of Ancestors yönetimi, Germania'da aylık olarak anlaşmaya karar verdi. O zaman, bu yayın aslında Wilhelm Teudt'a bağlıydı ve “Alman

Tarih Öncesi Dostları Derneği” nin faaliyetlerini popülerleştirdi ve Externstein ile ilgili konuları ele aldı . G. Wirth ve J. Plassmann'ın çalışmalarının zaten içinde yer aldığı vurgulanmalıdır. Bu durum Ahnenerbe liderliği için çok önemliydi. "Almanya", "Ataların Mirası"nın basılı yayın organı oldu ,

36 1 çünkü maddi durumu çok zordu. Aralık 1935'te, derginin Dostlar Derneği ve Ataların Mirası Derneği tarafından ortaklaşa yayınlandığını belirten bir anlaşma imzalandı . Hatta iki editör atandı: baş editör, Berlin'de yaşayan Josef Plassmann, ikincisi ise takipçilerinden Otto Ziffet! V. Toidt.

İki yapı tarafından hazırlanan "Almanya"nın ilk sayısı Mart 1936'da yayınlandı. Plassmann'ın derginin genel çizgisinin değişmeyeceğine dair güvencelerine rağmen, derginin içeriği hızla değişmeye başladı. Bununla birlikte, "Almanya", arkaik "folkigshe" tarzında saf araştırmacıların ağızlığıydı ve olmaya devam ediyor. Aynı zamanda, Ahnenerbe bir dizi yerel "dövüş belgesini " tamamen Alman yayınlarına dönüştürmeye çalıştı. Ahnener , bu broşürlerin milliyetçi karakterini mümkün olan her şekilde övdü. "Bilim adamları cumhuriyeti"nin temsilcilerini , Nasyonal Sosyalist modelin "halkın yoldaşı"nın bir tür prototipi olan "ulusal araştırmacılara" dönüştürmeye yardım etmeleri gerekiyordu . Ahnenerbe'nin Alman dergisiyle ilişkilendirilmesi, Himmler'in ilkel fikirlerinin vahşi bir kokteyli ve Wirth'in hayal kurmasıyla açıklandı! bu yayının sayfalarına. Wirth, bu derginin okuyucuları arasından amatörlerden oluşan "maiyetini", 1928'de amatör bilimi destekleme ihtiyacını ilan ettiği Ahnenerbe'ye çekmeyi başardı.

Bu nedenle Plassmann, Germania'yı profesyonellerin ilgisini çekecek ve amatörlerin anlayabileceği model bir Nasyonal Sosyalist bilimsel gazeteye dönüştürmek zorunda kaldı. Ancak böyle bir sentez pek mümkün değildi, çünkü profesyonellik bir kural olarak popülerliği dışladı.Sonuç olarak, Germania profesyonel olmayanlar tarafından "Fowler" Heinrich'e, Alman prenslerine ve Alman geleneklerine adanmış makaleler yayınladı. Bu makaleler, tüm SS adamlarının Yul lambaları edinme ihtiyacından söz ediyor ve SS fabrikasının Allah'taki faaliyetlerini ele alıyordu. Dergide uzmanlar yayınlandıysa , o zaman az biliniyorlardı.

Bir sonraki adım kesinlikle kaçınılmazdı. 75. doğum gününde Wilhelm Teudt, Ancestral Heritage bölümlerinden birine başkanlık etmesi için bir davet aldı. Biraz düşündükten sonra Teudt olumlu bir cevap verdi. 18 Ocak 1936'da Alman araştırmaları öğretim ve araştırma bölümünün başına getirildi. Ancak anlam bakımından benzer bir ters tarafı olan bir madalyaydı. Bir yandan, Toidt toplumda kabul gördü. Hatta profesör oldu. Ama öte yandan SS disiplinine boyun eğmek zorunda kaldı . Bu, en azından, "Alman Tarih Öncesi Dostlar Birliği" başkanlığını Ahnenerbe'nin örgütsel lideri Wolfram Sievers'a devretmek zorunda

kalmasıyla ifade edildi. Ayrıca Externstein ile ilgili kitap ve makaleleri üstleri ile koordine etmeden yayınlayamazdı . Bu katılık sadece Toidt'i ilgilendirmiyordu. Örneğin, 1936'da Reichsführer SS , Externstein hakkında izinsiz araştırma ve yayınlamayı kesinlikle yasakladı. Kuşkusuz, Ahnenerbe bunu denetlemeliydi . Zamanla, Legacy of the Ancestors "sihirli kayalar" hakkında birkaç söz yayınladı. Bazıları ders kitabı gibi görünüyordu. Bütün bu kitaplar Himmler tarafından kişisel olarak onaylandı ve hemen hemen tüm SS askerlerine benzer "ders kitapları" sağlandı . Onlar için bu kitaplar belirli bir rehber görevi gördü (zamanla Externstein'ı ziyaret etmek ve Jula lambalarının satın alınması SS subayları için neredeyse zorunluydu).

Toidt'in psikolojisini çok ince bir şekilde hesaba kattı. Ona birkaç reverans yapıldı. Himmler, Ahnenerbe'nin bölümlerinden birinin başına atanmakla kalmadı, bu örgütün sembolünü değiştirmeye karar verdi. 1936'dan beri, Irminsul'un siyah bir kalkan üzerine yerleştirilmiş beyaz görüntüsü, Ataların Mirasının amblemi haline geldi. Zamanla Irminsul, SS mistisizminin bir sembolü haline geldi. Bu görüntü üzerinde daha ayrıntılı duralım .

Yukarıda bahsedildiği gibi, Germen halklarının Dünya Ağacına Irminsul deniyordu ve Yggdrasil gibi tepesini etere yükseltti. Ancak İrminsul ismi sadece bir ağacın gövdesini ifade eder ve Evrenin Her Şeyi destekleyen sütunları anlamına gelir. Irminsul'un eteğinden dünyanın ana yönlerine doğru ayrılan üç veya dört büyük yol, Yggdrasil'in köklerine benzer. Bu ahşap sütunların üzerine dikilen tanrı heykellerinin İrminsul adını taşıdığı bir versiyon var. Bu versiyonu desteklemek için Grimm eski bir yazardan alıntı yapıyor:

İrmensulün üzerinde kocaman bir put vardı, Ona tüccarları dediler.

Başka bir pasaja gidin:

irmensul'e tırmandı,

Ve tüm dünyevi insanlar ona ibadet etti.

Bu, bazı bireylere tanrı olarak tapınıldığı ve belki de eski Cermenlerin Irmin adında bir tanrıya taptığı anlamına geliyordu. Bu sürüm, Karl Maria Willigut tarafından Irmin Saga'da ayrıntılı olarak geliştirilmiştir. Grimm , seçim fikrini insan eliyle oyulmuş bir sütunla değil, kutsal ağaç gövdesiyle ilişkilendirdi ve bir görüntünün ağaç kavramına geçmesi gibi bir ağacın da bu görüntüye geçtiğini söyledi. Benzer bir ahşap sütuna Eski Mısır mitolojisinde rastlarız. Bu gizemli ülkedeki her şehir veya köy , kendi tanrısına tapardı ve bu tanrılar kendilerini, sözde yaşadıkları bir nesne şeklinde gösterirlerdi. Bunlardan biri, tahta bir direk olarak temsil edilen ve böylece onunla özdeşleşen Dedu şehrinin tanrısı Osiris'ti . İlk başta

yapraklardan yoksun bir ağaç gövdesiydi. Theban mezarında tasvir edilen ziyafetin bir açıklaması var. Büyükbaba sütununun dikilmesinin bir kutlamasıydı. Firavun ziyafete , kafasında büyükbabalar sütunu ile mumyalanmış bir figür olarak sunulan "sonsuzluk tanrısı" Osiris'e bir kurban sunarak başladı. Sonra firavun, akrabaların ve rahiplerin yardımıyla, sütunu Osiris'in diriliş anını simgeleyen dikey bir konuma yerleştirdi ve yüzyıllar sonra Büyükbaba tarafından temsil edilen omurgası yine dik durdu. Daha sonra bu sütun, gökleri destekleyen dört sütunu simgelemeye geldi. Cetvellerin mezarlarında , üstte yeşil, kırmızı ve mavi renklerde dört yatay kirişli minyatür sütunlara benzeyen nesneler bulunur . "Dede" sembolleri olarak bilinen bu küçük figürler, diğer dünyaya barışçıl geçişlerini sağlamak, onlara yaşam ve güç kazandırmak için ölülerin boyunlarına asılırdı. Osiris'in Dedu'ya bağlanan bu amblemi daha sonra mimaride ve tılsım ve muska imalatında kullanıldı. Büyükbaba ve Irminsul, öyle görünüyor ki , Amerakh ile aynı türden "nesneler"di. Kuzey Amerika'nın Omahaları, Kozmik Ağacı tanımlayan ve gizemli ağaç olarak bilinen "kutsal bir sütuna" sahipti. Dört rüzgarın merkezi ve Thunder Eagle'ın eviydi .

Ama Almanlara geri dönelim. Wiligut açık bir şekilde Sakson tanrısı Irmin'in Dünya Sütunu Irminsul ile ilişkili olduğuna dikkat çekti. Üstelik Baystor'un chalgaritelerinden birine göre , bir zamanlar Balder Krestos'un sütunun üzerindeydi. Vnligut'a göre, bu sembolün genel konsepti hem Irmpizm hem de Hıristiyanlık ile yakından bağlantılıdır. Victor için Crisg'in gizemi, Osp-Irminsul'da çarmıha gerilmiş olan Yılın Tanrısı, Ölümün ve Dirilişin Tanrısı , Çivilenmiş Tanrı'nın Arketipidir. Yani Himmler için Externstein ve Irminsul komik tarihi nesneler değildi. Esasen Irminizm'in restorasyonuna kadar kaynayan dini planının tam teşekküllü bir parçasıydı. Bu sadece çıplak bir kelime versiyonu değil. SS'nin ibadet yerlerine bakarsak: Externstein (Detmold), Wewelsburg (Padeborn), Brücken Dağı (Hameln), Sachsanhain (Verden an der Aller), Haç'ın çarmıha gerildiği yer (Goslar), buluruz. hepsinin adil bir şekilde yerleştirildiğini

36 5 küçük alan. Tam olarak Wiligut'un Irminizm'in eski bir kalesi olarak tanımladığı bölge. Üstelik bazı ibadet yerlerinin seçimi tesadüfi değildi. Almanya'da birçok kale var ama Himmler Wewelsburg'a yerleşti. Bu kalenin kesin olarak "Irminist bölgesi" topraklarında bulunduğu için seçildiği bir versiyon var.

Ama Wilhelm Teudt'a geri dönelim. 1937'nin tüm başlangıcı , Ataların Mirası'nın liderliğiyle bitmeyen anlaşmazlıklar ve kavgalar işareti altında geçti . İnatçı yaşlı adam , SS'lerin taleplerine uymak istemedi . Bu anlaşmazlıklar, ısrarla Teudt'un Detmold'daki tarihsel araştırmaların başı olmasını öneren Westphalia'nın Gauleiter'i Alfred Mayer tarafından körüklendi. Wilhelm Teudt eleştiriden çekinmezdi. Hatta Üçüncü Reich'ın yapısını eleştirecek kadar ileri gitti . Bir keresinde şöyle demişti: “Führer ilkesi postane ya da ordu için iyidir, ama

başka şeyler için hiçbir şekilde değildir. Führer tarafından yönlendirilen ve çoğunlukla hiçbir davayı çözmeyen çok fazla lider var . Legacies of the Ancestors'da önce yaşlı adamın kaprislerine göz yumdular ama er ya da geç Sievers'ın sabrı sona ermek zorunda kaldı. Toidt, Ahnenerbe'nin tüm faaliyetlerini riske attı, geri çekildi. Buna karşılık Toydt, Ataların Mirası'ndaki bölüm başkanlığı görevinden ayrılacağı ve Reinert için çalışmaya başlayacağı tehdidinde bulunmaya başladı. Çatışma çıkmadı. Teudt, "Alman Tarih Öncesi Dostları Derneği "ne, Reinert başkanlığındaki " Antik Tarih İmparatorluk Birliği"ne katılmaya karar verdi . Olaylar , SS üyesi olan Brunswick'in Bakan-Başkanı Klagess'in Reinert'i çağırdığı ve kararlı bir biçimde Ataların Mirası'ndan uzmanların yapısına çekilmeye çalışmaktan vazgeçmesini talep ettiği noktaya geldi. 18 Şubat 1937'de Wolfram Sievers , Wilhelm Toidt ile samimi bir görüşme yapmaya karar verdi. Ahnenerbe'nin organizasyon başkanı, seyrinde 77 yaşındaki adamı adımlarının mantıksızlığına ikna etmeyi başardı. Sievers , Toidt'in Reinert'in organizasyonunda kalmasının kasvetli beklentilerini resmetti. Bu durumda Sievers seçim yapmak zorunda değildi. 1937'nin başında "Arkadaşlar Birliği" 1100'den fazla üyeye sahipti ve Reinert'in en güçlü müttefiki olabilirdi. Derneğin "İmparatorluk Birliği"nden çıkması , eski düşman Ahnenerbe'ye güçlü bir darbe indirdi . Wolfram Sievers ve Bruno Halcke, Teudt ve Reinert arasındaki ilişkilerin kopma sürecini hızlandırmak için doğrudan Himmler'e yaklaşmaya karar verdiler. Ancak Reichsfuehrer SS tam tersi bir görüş dile getirdi. Kararlı adımlarla acele etmemeyi önerdi . Belki de tüm "Antik Tarihin İmparatorluk Birliği"ni Ataların Mirasına eklemeyi umuyordu ya da belki de kendisine düzenli olarak Reinert'in şansı hakkında rapor veren bu organizasyondaki nüfuz ajanlarını kaybetmek istemiyordu .

Bu arada, Externstein, Ataların Mirası'nın münhasır yetkinliği olmaktan çıktı. 1937'nin başlarında, Reinert örgütü, Externstein'ın "Yeni Almanya'nın kutsal yerleri" olarak tasvir edildiği 5,000 Years of Germany'nin bir anma baskısını yayınladı . Toidt gurur duydu. Sonunda fikirleri ülke çapında dile getirildi.

Ama Himmler boş durmuyordu. Externstein'ın kontrolünü kaybetmek istemiyordu. Donanım oyunları devam ederken, Reichsfuehrer SS birkaç adım attı. Sievers ve Himmler arasındaki yazışmalar , "Kara Düzen"in başkanının o zamanlar "sihirli kayalara" en yüksek ilgiyi gösterdiğini açıkça gösterdi. Hatta bazı işlerini bizzat denetlemek için bazı resmi işleri bir kenara bıraktı.

Bu girişimlerden biri 1937 sonbaharında başladı. 20 Kasım'dan 22 Kasım 1937'ye kadar, çalışmalarını Frankfurt Üniversitesi'nde yürüten Mineraloji Enstitüsü'nden bir grup uzman, Externstein'da Ataların Mirası'nın kontrolü altında çalıştı. Balta ve keski kalıntılarını inceleyen bilim adamları , Sievers üzerinde en olumlu izlenimi bıraktı. Externp Ggain'in incelenmesi sırasında bilim adamlarından biri, "kutsal kayaların" birçok yerinde bulunan kurum izlerine

dikkat çekti. Bundan sonra, Frankfurt'tan araştırmacılar, eski kurumun bulunduğu yerlerde ek örnekler yapılması talebiyle SS liderliğine bir mektup gönderdi . Bu çalışmalar, ortaya çıkış tarihini doğru bir şekilde tarihlendirmemize izin verebilir. Bu örnekler olmadan bilim adamları, Tunç Çağı'nda mı yoksa Demir Çağı'nda mı ortaya çıktığını belirleyemediler. Externstayia'nın kapsamlı bir çalışması, bazı kaya mağaralarının içine oyulmuş çizimlerin ve işaretlerin amacını da açıklayabilir . Hatta çizimlerin geleneksel çakmaktaşı baltalarla değil, ilk madeni paralar olarak kullanılabilecek metal nesnelerle yapıldığını öne sürdüler .

Bu ihtimal Himmler'i cesaretlendirdi. Reichsführer SS, Wolfram Sievers'a araştırma çalışmalarını tam olarak finanse etmek için Alman Altın ve Gümüş Deposu ile iletişime geçmesi talimatını verdi . Böyle bir adımın nedeni, bilim adamlarının Alman nümizmatiği alanında yeni devrimci keşifler yapabilecekleri varsayımıydı. Mineralojiye her zaman düşkün olan Himmler, kurum lekelerine daha az ilgi göstermedi . Aralık 1937'nin başında Zpwers'a yazdığı bir mektupta şunları söyledi: “Externstein'da kapsamlı bir araştırma yapılması gerektiğine katılıyorum... Kayaların üzerindeki is görünümünün iki yönlü yorumu olabilir. Birincisi, bunlar kireçtaşı üzerinde kalan tahribat izleridir . İkinci versiyon SS-Brigadeführer Weisttor tarafından önerildi. Ateşin bir dereceye kadar astronomik amaçlara hizmet ettiği uzun zamandır tartışılmaktadır. Güneş döngülerini, ayları ve hatta günleri takip etmeye yardımcı oldu.” Himmler , 1934 sonbaharında Externstein'a yaptığı ziyareti de hatırladı. Sonra Reichsfuehrer SS, ocağa çok benzeyen bir yer buldu. Bu gözlemden Himmler, kayaların ilkel zamanlardan beri yerleşim görmüş olabileceği sonucuna vardı. Bu çalışmalar, Ahnenerbe liderliğinin nihayet Toidt'i "güvence altına alabildiği" Nisan 1938'de başlayacaktı.

Himmler'in attığı ikinci adım, Ataların Mirası liderliğinin Berlin'den Detmold'a geçici olarak taşınmasıydı. Himmler bu projeyi gerçekleştirmek için bizzat Gau Leiter Mayer ile tanıştı. Anlaşmaya neredeyse anında varıldı, ardından SS'deki tüm ekonomik işlerden sorumlu olan Oswald Pohl, Ahnenerbe'nin Berlin'den Detmold'a taşınmasını emretti. Tüm ekonomik sorunlar neredeyse ışık hızında çözüldü. Birkaç hafta içinde, Detmold'da “Ataların Mirası” için toplam alanı yaklaşık 10 bin metrekare olan 60'tan fazla bina bulundu. Bunlar sadece kütüphaneler ve ofis odaları değil, aynı zamanda atölyeler ve hatta sergi alanlarıydı.

7 Şubat 1938'de Münih'te Exterpstein'ın sorunlarının tartışıldığı bir toplantı yapıldı. Parti ve SS görevlileri arasındaki konuşma sırasında, Wilhelm Teudt'un çalışma tarzından aşırı derecede memnuniyetsizlik dile getirildi. Heinrich Himmler eleştirileri not aldı, ancak yaşlı araştırmacıdan kurtulmaya cesaret edemedi. Toidt'in kaderi 20 Şubat'ta belirlendi. O gün, Gestapo tarafından toplanan bir dosya Himmler'in masasına düştü. Reichsführer'in sabrını taşan son saman, Externsteine çalışmasında "Ataların Mirası" ile aktif olarak işbirliği yapan Hollandalı "Völkische" grubu "Waderen Erfdeel" ile temaslar sırasında Teudt'un davranışı

hakkında bilgiydi. Hem kişisel toplantılarda hem de yazışmalarda Toidt'in SS liderliğine yönelik sert eleştirilerini dile getirdiği ortaya çıktı. 25 Şubat 1938'de Wilhelm Teudt, Ataların Mirası'ndan ihraç edildi, ardından Ahnenerbe Prezidyumunun bir üyesi olan Wilhelm Kinkelin geldi. Ancak Exterpstein çevresinde geziler yapan rehberi en trajik kader bekliyordu . Fritz Fricke'nin uzun yıllar SS muhbiri olmasına rağmen, sadece tüm görevlerden mahrum edilmekle kalmadı, aynı zamanda bir toplama kampına gönderildi . Ahnenerbe'nin kendisinde, herkes Toidt'in mirasından hemen açılmayı tercih etti . Bu durum şurada da gözlendi.

3 60 Hermann Wirth vakası. Externstein'ın 25 Şubat 1938'den itibaren SS'lerin tam kontrolüne girdiği söylenebilir . Bununla birlikte, Toidt'in kayalar boyunca küçük geziler yapmasına ve bir fotoğrafçı olarak çalışmasına, "Alman tapınağı" fonunda herkesin fotoğraflarını çekmesine izin verildi. Dünya Savaşı'nın patlak vermesi, Externstein'ın resmi olarak halka kapatılmasına neden oldu. Sadece Ataların Mirası çalışanları kayalarda görünebilirdi. Savaş yıllarında Externstein , 1935'ten beri her mevsim burada düzenlenen kış gündönümü tatillerini bile durdurdu .

Externstein'ın daha da geliştirilmesinin II. Dünya Savaşı'nın sona ermesinden sonra başlaması planlandı. Himmler'in planları burada otellerin, restoranların ve çeşitli müzelerin olacağı devasa bir müze kompleksi açmaktı. Eski eserler müzelerde sergilenecekti. Oteller ve yemek mekanları erken Orta Çağ tarzında dekore edilmek zorundaydı. Otele yerleşen herkesin , kayalara geçiş bileti olarak hizmet edebilecek Dış Sır hakkında bir kitapçık alması gerekirdi. Ancak "Kara Düzen" başkanının Externstein'ı bir tür eğlence kompleksine dönüştüreceğini varsaymayın. Aksine, bu yerlere erişimin önemli ölçüde sınırlı olması gerekiyordu . Ziyaretçi listeleri daha önce SS liderliği ile koordine edilmişti. Muhtemelen, savaştan sonra burada prmpnist din için büyük bir kült platformu düzenlemesi gerekiyordu. Bu fikir, Himmler'in , yeniden canlanan Irminsul olduğu varsayılan kayaların önüne dev bir heykel yerleştirme niyetiyle ortaya atılmıştır (lütfen 1938'de kurulmuş bir gela ile küçük bir heykelle karıştırmayın). Dünya savaşının sonuçları Himmler'in planlarına göre kendi ayarlamalarını yaptı. Ancak bunlardan bazıları gerçekleşti: Extern Stein hala mistikler, paganlar ve Alman milliyetçileri için bir buluşma yeri.

Sekizinci Bölüm

SS medyumları ve simyacılar

Spnarkhipo'yu yücelten bir grup gördüğüm için ona politik bir değerlendirme yapıyorum. Ancak kötü olan şey, malzemeye girmeye değer olmasıdır, örneğin aşağıdakilere rastlarsınız.

1929 civarında, bazı Vivian Postel du Mai ve Jeanne Canudeau , Dünya Kralı efsanesinden esinlenen Polaris grubunu kurdular ve daha sonra sinarşik bir proje önerdiler - kapitalist kâra karşı sosyal hizmetler , sınıf mücadelesinin kooperatif yoluyla ortadan kaldırılması. hareket. Bu, İşçi Partisi'nin inançlarına uygun bir devrim sonrası sosyalist teori olan Fabian sosyalizmi gibi görünüyor. Deypgelia, Polaris ve Fabianların ikisi de sinarşik bir komplonun elçileri olmakla suçlanıyor.

*Umberto Eco 'Foucault Sarkacı**

Himmler'in spiritüalizme ilgi duyduğu bilinmektedir. Üstelik bu ilgi salt teorik bilgiyle sınırlı değildi. 1925'te geleceğin Reichsführer SS'sinin Heinrich Jurgen tarafından yazılmış medyumlar için pratik kılavuzu etraflıca incelediği kesin olarak bilinmektedir . "Dönme Pratiği ve Sarkacın Büyüsü" konulu bu el kitabı , yıldız kuvvetini kullanarak hastalıkları tanımlama, cinsiyeti ve diğer karakteristik insan özelliklerini belirleme konusunda bir rehber olarak yayınlandı . Gerçek şu ki Heinrich Jurgen kitabında Paracelsus da dahil olmak üzere birçok ünlü şifacının iki bölümden oluşan belirli bir kafa yapısına sahip olduğunu öne sürdü. Bir kısım yıldız, diğer kısım elementaldi. Bu parçalar çeşitli elementlerin bir karışımına karşılık geliyordu. Bu durumda hava ve ateş (yıldız kısmı), su ve toprak (temel kısım). Himmler'in bu teoriye olan ilgisi, kılavuzun alt başlığında , tıbbi yeteneklerin geliştirilmesine değil, " diğer dünya güçleriyle sohbete" çok fazla katkıda bulunduğunu okursanız anlaşılabilir . Himmler her zaman ölüler ve ruhlar alemiyle temas kurmayı hayal etti. Jurgen'in kitabı , kişinin ruhlarla sohbet edebileceği pek çok tablo ve spiritüel şablonla sağlandığı için bu girişimde "yardımcı olabilir" . Bu tablolar temel kavramları ve kelimeleri içeriyordu: evet, hayır. sol, sağ, kötü, iyi, diri, ölü vb. Aslında, popüler bir spiritüalizm öğreticisiydi.

Ancak Jurgen'in sistemi geleneksel spiritüalizmden biraz farklıydı. Gerçek şu ki, içindeki temel özellik, dairenin dönüşü değil, gizemli bir güç tarafından harekete geçirilen sarkacın sallanmasıydı - “Od” [1] . Görünüşe göre, ruhun maddeye, ruhun bedene geçişine katkıda bulunan bu güçtü. Bu kavram ilk olarak Alman kimyager Baron Karl Ludwig von Reichenbach tarafından tanıtıldı. "Od" un gücü, bir tür yeni bilgi aktarma aracıydı. Bu adam, kendi zamanında, doğa bilimi ve maneviyatın nasıl birbirine bağlanabileceğinin açık bir örneği oldu. Kreozot ve parafini icat eden kimyagerdi. Ancak bu, 1841'de "Od" un gücünü incelemesini engellemedi. Adını İskandinav tanrısı Odin'in adından verdiği varsayılmıştır. Ayrıca, "Od" un iki kutbu olduğunu öne sürdü . Dönme Uygulaması ve Sarkacın Büyüsü'nün yazarı , Reichenbach'ın epigonlarına çok isteyerek atıfta bulundu. En az bir alıntı yapın: "Biliyoruz

'U. Eco'nun Hiaramasonik romanı Sarkaç Fko'da okuyucudan saklanan bu olay örgüsü değil mi? elektriğin varlığı ve dolayısıyla tartışabiliriz: vücudun dokularında bu enerjinin büyük

bir kısmının birikebileceği yerler var mı? Bu elektrik enerjisi mekanik harekete dönüştürülebilir mi, yani beyinden çıkan impulslar yardımıyla kasları harekete geçirebilir mi? Ama insan vücudunda böyle bir şey bulamayacağız... Vücudun motor fonksiyonları herhangi bir elektriksel müdahale olmadan gerçekleşir. Hiçbir kimyasal tepkime bunu başaramaz... Organizmanın henüz resmi fiziğin bilmediği özel bir kuvvete tabi olduğunu kesin olarak söyleyebiliriz. Bu eserin yazarına göre, bu Od. Reichenbach'a göre, özel bir zihinsel duyarlılığa sahip kişilerin özel bir görme, dokunma ve diğer duyulara sahip olmalarını sağlayan özel bir maddedir . Od, insan vücudundan esas olarak parmak uçlarından, ayrıca kulaklardan, gözlerden ve ağızdan kaynaklanır. Bir sembol için, sağ avuçtan yayılan radyasyon mavi bir renk ve soldan kırmızı bir renk alır. Reichenbach , insan vücudunun dünya ile aynı kutupluluğa sahip olduğuna inanıyor. Ya da Jurgen'den başka bir alıntı: "Fransız araştırmacı Durfille, manyetizmanın Od'nin, daha doğrusu radyasyonlarının kaynağı olduğunu belirledi. Viyanalı doktor Friedrich Ferow, insan vücudundaki tüm sinirlerin içi boş olduğunu ve Od iletkenleri olabileceğini keşfetti. Fritz Quade, "Odik" adlı çalışmasında, Od'nin "ur-atomlarından" oluşabileceğine göre çalışan bir hipotez belirtti. Bu polar "ur-atomlar" sadece Oda'da değil, tüm kimyasal maddelerde bulunur.

çalışma kavramını yeniden dirilten Ferov'dan alıntı yapıyor . Özellikle şunları yazdı: “Görünüşün de tuhaf bir etkisi var - oyuncu görünümü kelimenin tam anlamıyla Od tarafından ışınlanıyor. İnsan Od'unun ışığı, herhangi bir mıknatıs ve kristalden daha güçlüdür... Karanlıkta hassas insanlar, insan vücudunu tamamen aydınlanmış olarak görürler. Sanki boyutunu artıran ve ona hayaletimsi bir olağandışılık veren odic bir kabuğa sarılmış gibidir.

Oda teorisyenlerinin bu bilimsel hesaplamalarında, metafizik ışıkla ilgili Gnostik fikirleri kolaylıkla tanıyabiliriz.Bir zamanlar şöyle demiş olan Alfred Schuler'i hatırlayalım: “ Sayısız sayıda aktif ve pasif ışıktan oluşan titreyen bir ışık kompleksi hayal edin. elektronlar. Kendilerini oluşturan sürekli hareket halindeki sıvılar . Nimbus'u, her varlığı çevreleyen yaratıcı gücün halesini oluşturan bu sıvılardır." Oda fikrinin doğrudan Gnostisizm ile ilgili olduğu, Jurgen'in son sözlerinden sonra netleşir: “Eğer Tanrı'nın ruhu ilk önce sadece bizde uyandıysa, o zaman onu transfer etmemiz ve daha yüksek bir seviyeye çıkmamız mümkündür. kozmik enerjiye bağlı olan, katılımı olmadan hiçbir şeyin görünmediği ve hiçbir şeyin kaybolmadığı seviye. Bu bizi bilinçdışı alemden daha yüksek dünyaların anlamlı bir görüşüne götürür. Bu da bizi, aydınlanmışlar diyarından daha yüksek bilinç bahşeden, ışıl ışıl insanlar yapar. Yani Tanrı kişinin kendisindedir, sadece uyanması, kendini daha da yüceltmesi gerekir. İlahi kıvılcımların madde alanına atıldığına dair Gnostik doktrinin sanal bir tekrarı. Sadece kozmik gücün aktığı kaynağı bulmak, tekrar pleroma, Işık Bereketine, “Aydınlanmışların Krallığına” dönmek için gereklidir.

1942'de Himmler, masaj terapisti Felix Kersten'e şunları söyledi : “Sadece saf Alman kanının en yüksek zihinsel ve psişik nitelikler için bir ön koşul olduğunu ilan etmeye başladık. Bu fikir geniş kitlelere ulaşırsa memnun oluruz . Ancak burada konunun sadece biyolojik tarafı görülmektedir. Aynı zamanda, saf kan, bize yakın olan ışık güçlerinin Alman insanında somutlaşması için bir koşuldur. Bu da dini bir sorundur.”

Od'nin vücuda nasıl girdiği hakkında, “Hareket Pratiği” nin yazarı oldukça net bir cevap verdi: “Vücutta en önemli iki Od kaynağı vardır - bu, besinlerin akciğerlerde ve dokularda alevsiz yanması ve fiksasyonudur. nefes yoluyla Od. Ne kadar çok besin işlenirse, o kadar çok Oda olur. 37 veya daha düşük sıcaklıklarda, dokularda daha fazla ur-atomu veya eterik madde üretilir. Ancak tüm insanlar havadan aynı miktarda Oda çekemez. Odom, Hintli yogilerin prama dediği şeydir.

Bu arada, nispeten düşük sıcaklıklar fikri daha fazla eterik maddenin vücutta işlendiği vi çok ilginç. Savaş yıllarında, Ataların Mirası'nda insanların hipotermisi üzerine çok sayıda deney yapıldı. Doktor 3 Igmund Rascher , bu tür deneyler için kişisel olarak insanları seçti. Himmler'e hipotermi deneylerinin Temmuz 1942'de başlayabileceğini yazdı. Ancak bu plan ancak Rascher kişisel olarak Heinrich Himmler ile konuştuktan sonra somut bir şekil aldı. Himmler , bu deneylerin SS için büyük önem taşıdığını vurguladı . Araştırma topluluğunun bölümlerinden biri olarak Ahnenerbe'de Hedefe Yönelik Askeri Araştırmalar Bilimsel Enstitüsü oluşturulduğunda , Rascher bunun sektörlerinden birine liderlik etmeye başladı. 15 Ağustos 1942'de Dachau'da bir kişinin aşırı soğutulması üzerine deneyler başladı. Rascher, 10 Eylül 1942 tarihli ilk raporunda, Reichsführer-SS'ye, tam uçuş üniformaları giymiş mahkumların buzlu suda olma sürecini anlattı. Vücut ısısı 28 °C'ye ulaşır ulaşmaz , onu diriltmek için yapılan tüm girişimlere rağmen deney altında ölüm meydana geldi.Nemli soğuğun etkileri üzerine yapılan deneylerde, denekler çıplak veya tulum giymiş olarak buzlu suya daldırıldı ve can simidi boğulmalarına izin vermedi b. Bu insanlık dışı deneylerin belgelerini okuduktan sonra akla gelen ilk düşünce, hipotermi ile savaşmanın yeni yollarını öğrenmek isteyen denizciler veya pilotlar tarafından görevlendirildikleridir. Ancak 1942'de hem Wehrmacht hem de Luftwaffe'nin çok kötü YÖNTEMLERI VARDI . Ek olarak, soru ortaya çıkıyor, neden

375 Mu bu deneyler (Himmler'e göre) SS için büyük önem taşıyordu? Gerçek amaçları, insan vücudundaki Od kuvvetinin aktivasyon sürecini inceleme girişimi olduğu için mi?

Ama 20'li yıllara geri dönelim. Jurgen, Od ve eter'i ateş, su, toprak, hava gibi elementlerle aynı düzleme koydu ve aslında eter'i “beşinci öz” ile eşitledi. Genel olarak, eter veya daha doğrusu ışık eter kavramı, Evreni ışık dalgalarının, radyasyonun, ısının ve manyetizmanın

iletilebileceği bir madde ile doldurmak için 19. yüzyılda icat edildi . Ek olarak, esirin doğrudan dördüncü boyut teorisi ile ilişkili olduğu ortaya çıktı. 1876'da İngiliz Balfour Stewart ve Peter Guthrie Tait tarafından yazılan The Invisible One kitabı yayınlandı . Dünyanın diğer tarafında, genellikle bilimsel algı evreni olarak adlandırılan bilinmeyen bir evrenin varlığını tanımladılar. "Görünmez" Helena Blavatsky üzerinde devasa bir izlenim bıraktı . Isis Unveiled adlı kitabının ilk bölümünde Tite ve Stuart'tan ödünç aldığı tezleri yayımladı . Kendi doktrinini oluşturmak için etherin Evrenin bir tür enerji hafızası olarak hareket ettiği fikrini kullandı. Blavatsky, eterin veya onun dediği gibi astral ışığın, bir tür "resim galerisi" oluşturuyormuş gibi görsel izlenimler bıraktığına inanıyordu. Astral ışığın (eter) görüntüsü mistik yerlerde gizlidir: Himalayalar, Tibet, Hindistan zindanları.

Ama Od'un gücü ya da eterin varlığı hakkındaki bilgiden ne gibi pratik faydalar elde edilebilir? Jurgen bu soruya şu yanıtı verdi: “Örneğin bir yogi öğrencisi, zihinsel iradesini ince bir eterik katmana yoğunlaştırırken ciğerlerini kontrol etmeyi ve solunum akışını belirli bir şekilde yönlendirmeyi başarırsa, o zaman öyle güçler alır ki, sıradan bir yogi insan hayal bile edemez. Böylece uzun süre yemeksiz yapabilir. Bedeni ve zihni üzerinde neredeyse sınırsız bir güç elde eder.Od'un gücünü anlamanın en yüksek amacı, "ince ve kaba madde" üzerindeki "ruhun ve ruhun gücü" olan gerçek büyüde ustalaşmaktı.

Alfred Schuler ayrıca “Ebedi Şehrin Özü Üzerine” adlı bir dizi raporda eter hakkında konuştu. " Bakışımı, sonsuz bir düğünü kutlayan zevkle yanan sayısız titreşime, titreşen parlak coşkuya çeviriyorum."

Bu fikirlerin Hitler tarafından ne ölçüde kabul edildiğini ve kullanıp kullanmadığını bilmiyoruz. Ancak şunu rahatlıkla söyleyebiliriz: Heinrich Himmler sarkaç çılgınlığına aşinaydı. Od'un ve eterin gücünün çok iyi farkındaydı. Reichsführer SS'nin kişisel masaj terapisti Felix Kersten bir keresinde, “Himmler, ruhları çağırabileceğine ve onlarla temas kurabileceğine kesinlikle ikna olmuştu . Tabii bunun için özel yeteneklere sahip olmanız gerektiğini belirtti.100 yıldan fazla bir süre önce ölen insanların ruhlarına seslenebileceğini ilan etti... Yarı uykudayken Kral Henry'nin ruhu sık sık gözüne çarpıyordu. ona çok değerli tavsiyeler veriyor. Himmler, önemli bir karar vermeden önce, astrologlarından birini özel bir yıldız falını çizmeye davet etti... Himmler genellikle astrologların hemfikir olduğunu söylemeyi severdi - Almanya ancak tüm Yahudilerse iyileşebilir ve dirilebilir ."

Ancak mistisizme takıntılı olan Heinrich Himmler, yalnızca uzun zaman önce ölmüş insanlarla sohbetlerle ve Kral I. Henry'nin tavsiyeleriyle ilgilenmiyordu. Gelişmiş telepati ve basiret olasılıkları onun peşini bırakmıyordu . 1923'te, kendi içinde basiret yeteneğini geliştirmeye başladığı gerçeğini ciddiye aldı. İskoçya'da "ikinci görüş" ve Vestfalya'da

"hayaletlerin temsili" olarak adlandırılan aynı kalite. Ayrıca Himmler , fotoğraf ve ses kayıt cihazlarının yardımıyla geleceği düzeltmeyi amaçladı . Aynı yıl, 1923, Himmler, Friedrich Wonzen'in bir makalesine rastladı. Makalenin yazarı, göz doktoru Johan Heinrich Jung-Stalling tarafından açıklanan bir vakadan bahsetti.

377 Bu arada, on sekizinci yüzyıl okültistleri Franz Mesmer ve Emanuel Swedeborg'un öğrencisi olun. Bu nedenle, makale şunları aktardı: “Bu tür bir olay, Jung-IPtilling'e çok saygı duyan asil Goethe tarafından anlatıldı. İkincisi aynı margraviate oldu. Orada, "peygamber" yerel topluluktan bir Protestan rahibine yakında evinden bir cesede eşlik edeceğini açıkladı . Rahibin karısının sağlığı çok zayıf olduğundan, onu korku ve öfke kapladı ve Jung-Itilling'i uzaklaştırdı. Geleneğe göre, rahip , evin sahibi olarak, merhumun akrabalarının önünde tabutun arkasına geçmek zorunda kaldı. Tahmini kırmak için karısından burayı almasını istedi. Cenaze alayı başladığında, rahibin karısı bitkin bir halde yere yığıldı. Korkmuş görevli hemen alaydaki yerini aldı ve cesede eşlik etmeye başladı.

Wonzen'in bu hikayeyi tesadüf olarak ele almaya hiç niyeti yoktu . O, Carl do Prel'in teorisine başvurduğu, durugörünün modern bir açıklamasını vermeye çalıştı. "Darwinist vizyoner vizyon okulunun Almanya'daki ana temsilcisi olan Du Prel , bu fenomenleri , bir insanda, insanlara özgüven veren ikinci bir aşkın "Ben" in faaliyet göstermesi gerçeğiyle açıklamaya çalışıyor. Duyusal bilinç ne kadar bastırılırsa , "ikinci benlik" o kadar güçlü bir şekilde öne çıkar... 1840'ta Westphalian doktor Sebregondy bu yetenekleri açıklamaya çalıştı. Altıncı duyudan başka bir şey olarak adlandırmadığı belirli bir "genel duyum" olduğu gerçeğinden yola çıktı . O (bu genel duygu) gelecekte ihtiyaç duyulabilecek şeyleri zaman ve mekanda öngörmek içindir: " Sonsuz gizli gücün kaynağı." Şeylerin sıradan algılanması, örneğin görme için ışık gerekli olduğundan, bazı aracılar gerektirir. Ancak bu giden sinir enerjisi ışıktan çok daha süptil ve daha hızlıdır . Bu, maneviyatın varlığından bahsettiği en hayali sinir akımı (Od) olan sözde organik eterdir ... Vizyonları açıklamak için, ruhun şeyleri "genel duygu" ve yardımıyla algıladığı kabul edilmelidir. organik eter. Bu, bilgimizin algılanabilir alanın dışında kaldığı ve sonluluğun, uzayın ve zamanın tüm engellerini aştığı anlamına gelir.

Bununla birlikte, Friedrich Wonzen genellikle bu tür ifadelere şüpheyle yaklaşıyordu: "Düşüncenin eterik dalgaların yardımıyla aktarılması varsayımı , kanıtlanmamış olduğu kadar cesurdur." Ancak makalesinde bizim için çok faydalı olacak ilginç düşünceler var. Yani 20. yüzyılın 20'li yaşlarının başında yazılan (tekrar vurguluyorum) şu sözler: “Vestfalya'daki zamanımızda, ikinci görüşünüzle başka yerlere girebileceğinize inanmak çok yaygındır.” Bu makaleyi okuduktan sonra Himmler şu girişi yaptı: "Bu, bilinmeyen ve şaşırtıcı alanların kapsamlı bir özetidir. Sınırsız terra incognita'nın küçük bir parçası, şu anda astroloji, hipnoz,

spiritüalizm, telepati olan her şey aşkın . Bu fenomenlerin bilimsel bir sunumu ve anlaşılır bir şekilde yorumlanması için bir girişimde bulunulmuştur.

Peki Heinrich Himmler neye inanıyordu? Bu zor sorunun cevabı ancak Reichsfuehrer SS'yi şahsen tanıyan kişiler tarafından verilebilir. Bu nedenle, tarafımızdan bir kereden fazla adı geçen masaj terapisti Felix Kersten şunları söyledi: “Örneğin, Himmler'in son derece batıl inançlı olduğunu biliyordum. İyi ve kötü ruhlara inanırdı. Şüpheye düştüğünde, en az iki astroloğa danışarak astrolojinin yardımına başvurdu . Şüphecilikle doluysa, her ifadeyi tarttı. Himmler'in bu mistik inancının doğasıyla başa çıkmak için 19. yüzyıla geri dönmemiz gerekecek.

1866'da, Batı Prusya'dan küçük bir demiryolu çalışanı olan Hanisch'in ailesinde Otto adında bir oğul dünyaya geldi ve kısa süre sonra Hanish ailesi Amerika'ya taşındı. Orada, Otto Hanisch yeni bir dini teşkilat kurdu. 1899'da Chicago'da oldu. Bu şehirde Osmanlı Zar-Adushta Khanish adı altında Mazdaist hareketini yarattı. Zaten isimlerden ve ritüel isimlerden, Khanish'in parlak tanrı Ahuramazda'nın var olduğu Pers geleneğine güvenmeye çalıştığı açıktır . Yeni organizasyon için işler iyi gidiyordu.

379 saat Gönüllü bağışlar bile bir Mazdaist tapınağının inşasına başladı. Ancak yeni fikir sadece Pers dinine dayanmıyordu, aynı zamanda et, alkol ve tütün tüketimini reddetme veya kısıtlama gibi Uzak Doğu içermeleri içeriyordu. Ek olarak, reenkarnasyon ve karma hakkındaki tipik Doğu öğretileri , o zamanlar modern evrimsel öğretiye entegre edildi. Buna , bir kişinin fiziksel ve zihinsel gelişiminin temeli olacak nefes egzersizleri eklendi .

Yavaş yavaş, Hanish ABD'de sıkıştı ve anavatanını hatırladı. Alman topraklarındaki misyonerlik çalışmaları, çalışmalarına 1907'de Leipzig'de "Zerdüşt Cemiyeti"nin kurulmasıyla başlayan Mazdaist "büyükelçisi" David' Amman'a emanet edildi. O andan itibaren, Leipzig , Mazdaizmin Avrupa'daki ana merkezi ve dünyada (Chicago'dan sonra) ikinci önemdeki merkezi haline geldi . 1912'de Almanya'nın tamamı 33 bölgeye ayrıldı. Toplamda, Almanlar arasında birkaç bin Mazdacı vardı. Temel olarak, bunlar entelijansiyanın temsilcileriydi veya o zamanlar alışılmış olduğu gibi “yüksek sosyete” (sanatçılar, yazarlar, müzisyenler, profesörler) idi. 1913'te Almanya'da şimdiki köken hakkında bilgi sahibi oldu! O ana kadar Tegherana'daki Rus Başkonsolosu ve İranlı bir prensesin oğlu olan Khanish. Bütün bunlar, Khanpsch'ın Almanya'da "sapkın eserler" dağıtmaktan mahkum edildiği dava sırasında ortaya çıktı . Yahudi aleyhtarı bülten The Hammer'ın yayıncısı Theodor Fritsch, Chicago "peygamberi" etrafındaki skandalın ortaya çıkmasına mümkün olan her şekilde katkıda bulundu . Fritsch'in kendisi de birkaç ırkçı gnostik örgütün üyesiydi . Ancak denizaşırı hareketin rekabetine müsamaha gösterme niyetinde değildi ve bu nedenle Mazdaist hareketi

tehlikeli bir "Amerikan paraziti" olarak göstermek için elinden geleni yaptı . Amman, kamuoyunda tacize uğradı ve bunun sonucunda İsviçre'ye taşınmak zorunda kaldı. Burada, Zürih'ten çok uzak olmayan bir yerde Uluslararası Mazda Koleji'ni kurdu. Mazdaist hareketin tarihi kısa ömürlü oldu. Almanya'da, Naziler iktidara geldikten hemen sonra ortadan kayboldu. ABD'de, Otto Hanisch 1936'da öldükten sonra bakıma muhtaç hale geldi. Görünüşe göre bu hikayeye bir son verilebilir. Ancak burada şu soru ortaya çıkıyor: Himmler ve SS'nin bununla ne ilgisi var?

Gerçek şu ki, 1920'lerde Himmler kütüphanesinde Karl Heinu'nun 1919'da Basel'de yayınlanan bir kitabı bulunabilir. Adı “Masonların İşbirliği ve Dünya Savaşı. Dünya Savaşı Tarihi ve Gerçek Masonluk Anlayışı. Bu küçük kitapçığın yazarı Guido von List Derneği'nin bir üyesiydi. Bu olguda şaşırtıcı bir şey yoktu; Hitler'in kendisi de kendi zamanında von List'in ırkçı eserlerini okumuştu. İlginç bir şekilde, Karl Heinz, Zürih Mazdap'larının lideriydi. Bol miktarda Yahudi aleyhtarı pasajlarla dolu kitabında, dünya masonluğunun dünya savaşına ilham verdiğini kanıtlamaya çalıştı. Karl Heinz, kardeşi Heinrich ile birlikte oluşturduğu Ariana komününde benzer fikirleri desteklemeye başladı.

1921'de Heinz bir sonraki eseri olan Occult Lodges'u yayınladı. İçinde önceki fikirlerini geliştirdi. "Gerçek şu ki, tüm askeri politika, belirli okült locaların gizli etkisinin sonucuydu." Heinz'in dünya görüşü sadece iki renk biliyordu: beyaz ve siyah. "Sol el yolunu" takip eden kötü okültistlerin başı, "sağ el yolunu" takip eden iyi okültistlere karşı savaştı . Fransa'nın Almanya'ya neden tekrar tekrar saldıracağını açıklamanın temeli bu varsayımdı. “Mevcut durumu doğru anlamak için “karanlık komutanın savaşları”nı tekrar tekrar hatırlamalıyız. Yüzlerce yıldır “nur kardeşleri” ile birlikte yaşayan ve onların insanlık yararına yaptıklarını aşmaya çalışan o “alacakaranlık kardeşleri”. Bu şemada Heinz , Maniheist doktrinin klasik düalizmini takip eder . Hatta bunu açıkça dile getirdi. "Aslında-

38 Maniheizm ilk kez Hıristiyanlık öncesi ve Hıristiyanlık gizemleriyle kasten karıştırıldı. Ve zaten karanlık okült tahakküm altında, yogilerin Gül-Haç olarak adlandıracağı şeye inatla zulmeden ve köklerinden koparan bir "kilise" ye dönüştü ... 9. yüzyılda kilise, "sapkınlığı" kökünden söktüğüne inanıyordu. Ancak daha sonra, gerçek Maniheizm'i modern Masonluğa aktaran Cathars, Albg Goishchev, Johnites, Templars toplulukları ortaya çıkmaya başladı . Karl Heinz kavramı , Yahudi-Mason komplosunun geleneksel kavramlarından biraz farklıydı . Heinz, Masonların sadece bir kısmının karanlık okültistlerin gücü altında olduğuna inanıyordu. “ Sıradan şeylerden birçok şaşırtıcı keşifler yapabiliriz . Bunun teyidini Mason belgelerinde buluyoruz. Ama asırların tozuyla kaplıydılar. Her nasılsa, “ptuit kardeş” göğsün kapağını hafifçe açacak ve bir mucize keşfedecek ... Ancak okült uygulamalarla ilişkili olan “inisiyelerin” çoğu sadece boşluk görecek. Ancak yarı dünya çapındaki Britanya

İmparatorluğu'ndaki politikacıların çoğunun sağ elini kullanmayan okültistler olduğunu biliyoruz. Heinz'e göre, bu politikacılar , siyah mahatmalar ve ölülerin ruhları ile teması sürdürerek, küçük bir Gnostisizm'in tehlikeli yolunu izlediler. “Sol nehir” okültistlerine dünya hegemonyasına giden yolu gösteren ölülerdi. “Gerçek localar (ama hiçbir şekilde sahte organizasyonları bir düzine kuruş değildir) , Kral Arthur'un Sofrası'nın mistik dünyası ile ruhsal olarak bağlantılı olduklarından, dünyada ne yapılması gerektiğini her zaman bilirler . Kral Arthur'un düşüncesi, hatırladığımız gibi, Wewelsburg'u yarattığında Himmler'i bir kereden fazla ziyaret etti. Elbette şüpheyle yaklaşılabilir. Mesela, bir kişinin kütüphanede ne olduğunu asla bilemezsiniz . Ama Himmler'in kitaplığında yalnızca kendisi için gerçekten gerekli gördüğü kitaplar vardı!

Genel olarak, Himmler hiçbir zaman okült edebiyatın pasif bir tüketicisi olmadı, her zaman ondan öğrendiklerini uygulamaya koymaya çalıştı.Bu, en azından 1925'te "Hareket Pratiği ve Sihir" üzerine kapsamlı bir çalışmanın ardından yazılmış bir mektupla kanıtlanmıştır. Sarkaç" Himmler, bir takma ad altında saklanmadan aktif bir okültist grubuna katılmaya çalıştı. İşte bu mektubun metni:

"Sayın Profesör Hailmeyer

Münih, Reitmorestrasse, 26/IV

Sayın profesör!

Sana bir soru sormama izin ver. Bana "İyilik Birliği"nden ve niyetlerinden bahseder misiniz ? Bu (bu birlik) kendini Weishar (Bilge Saç) takma adıyla imzalayan bir adam tarafından yönetiliyor ... Bu birlik hakkında hiçbir şey bilmiyorsanız, o zaman onun yayınladığı broşürleri göndermeye hazırım. Vamp ve arkadaşın Pfaffeischeller ile Münih'te buluşmak için.. Sanırım arkadaşın tekrar Landtag'a seçilmeye karar verdiğinde ona yardım edebilirim.

Cevabınız için şimdiden teşekkür ederiz.

Gerçekten Alman selamlarıyla, G.G., sana minnettarım.

Mektubun sonunda Himmler, günah tarihlerine göre burçlar hazırlamasını istedi ve cevap gecikmedi. Sekiz gün sonra geldi. Ancak, büyük olasılıkla Himmler'den memnun kalmadı. Haplmayer, İyilerin Birliği hakkında hiçbir şey rapor edemedi. Dahası, adın kendisi profesörde hoş olmayan çağrışımlara neden oldu ve bu örgütü bir mezheple karşılaştırdı. Profesör ayrıca aşırı istihdamı gerekçe göstererek burçlar yapmayı reddetti . Mektupta verilen doğum tarihlerini ve yerlerini karşılaştırırsak , Himmler'in yeni kurulan SS'den en yakın çalışanlarını

daha iyi tanımak istediği tespit edilebilir.

Profesörün bilgisizliğine rağmen mektupta geçen “İyiler Birliği” ve lideri hakkında hâlâ birkaç söz söylemek gerekiyor. Weishar takma adı altında, birkaç mistik ve ırkçı eserin yazarı olan Kurt Pelke saklanıyordu: Fair-Haired Race (1921), The Last Judgment (1932), The Message of the Good Leaders

383 (1933). “İyiler Birliği”nin kendisi, Doğu Prusya topraklarında faaliyet gösteren sayısız Ariozofik örgütten biriydi . Temel olarak, Pelke'nin tüm doktrinleri Guido von List'ten ödünç alınmıştır. Ama Himmler neden bu grupla ilgilenmeye başladı ? Sadece ilgilenmekle kalmadı, broşürlerini bile topladı . Büyük olasılıkla Himmler, bu grubun Ariosophy ve astrolojiyi karıştırdığı gerçeğinden etkilendi.

"İyilik Birliği" nin genç geleceğin Reichsfuehrer SS'nin temas kurmaya çalıştığı tek gruptan uzak olduğunu belirtmekte fayda var. 13 Ağustos 1926'da Rudolf Gorsleben liderliğindeki Edda Derneği'ne küçük bir miktar transfer etti. İlk önce Wiligut'a ilgi duyan ve daha sonra onun mistik etkisi altına giren Gorsleben ile aynıydı. Ancak ne yazık ki Himmler ve Gorslebenatak arasındaki iletişimin detayları karanlıkta kaldı. Heinrich Himmler'in astrolog Wilhelm Wulf ile bağlantıları hakkında çok daha fazla belge korunmuştur.

Üçüncü Reich'ta astrolojiye karşı tutum aynı değildi. İlk başta, resmi olarak görmezden gelindi. Rudolf Hess'in İngiltere'ye uçuşundan sonra durum değişti. Bildiğiniz gibi Hess burçlara inanıyordu.Bu olaydan sonra Almanya'daki hemen hemen tüm ünlü astrologlar tutuklanarak toplama kamplarına gönderildi. Ancak Wolfe serbest kaldı veya daha doğrusu, bir toplama kampında kısa bir süre kaldıktan sonra serbest bırakıldı. Wilhelm Wulff anılarında birkaç sansasyonel açıklama yaptı. Özellikle, SS içinde kapalı bir grup "SP" (yıldız sarkacının Alman kısaltması) olduğunu bildirdi. Zamanla, Reich'ın deniz kuvvetlerinin komutası altında benzer bir şey yaratıldı. “Mart 1942'de, yani Fühlbüttel toplama kampından salıverilmemden altı ay sonra. Benden hiç tanımadığım bir Berlin enstitüsünde işbirlikçi olmam istendi . Bu öneri, arkadaşım olan Nürnberg astronomu ve astrolog Dr. Wilhelm Hartmann'ın himayesi altına girdi. Berlin'e gittim ve kendimi Donanma komutasındaki bir bilimsel araştırma enstitüsünde çalıştığımı hayal ettim... Bu birliğin başında bir tür deniz kaptanı vardı. Araştırma enstitüsünün faaliyetleri kesinlikle sınıflandırıldı. Ancak işçileri çok garip bir topluluk oluşturmuşlardır. Spiritüalizmle uğraşan insanlar orada toplandı ve psişik etkilere en duyarlı olanlar olarak psişik çağrıldı. Yıldız sarkacıyla çalışan uzmanlar vardı. Tattva araştırmacıları (Hint sarkaçla çalışma yönteminin taraftarları), astrologlar, gökbilimciler, balistikçiler ve matematikçiler görülebilir. Enstitü, askeri donanma komutanlığının talimatı üzerine düşman konvoylarının izini sürmeliydi . D- Denizaltıların daha

başarılı bir şekilde torpidolanmasına yardımcı olmak için. sarkaçlar ve diğer aşkın uygulamalar kullanıldı. Her gün, içinde sarkacı tuttukları elleri UZATILMIŞ KARTLARIN ÜZERINE OTURDULAR.

Ancak Wolfe'a verilen görevler bununla sınırlı değildi. 1943'ün ortalarında, İtalya'da devrilen Mussolini'nin izini sürmeye yardım etmesi gerekiyordu . “Hükümet danışmanı Lobbes ile ve ardından bana Himmler'in emriyle tutuklanan Mareşal Badoglio Mussolini'yi bulmam gerektiğini açıklayan ceza polisi Arthur Nebe ile tanıştırıldım ... Berlin'e dönüş , Nebe'den, yolsuzluktan şüphelenilen 25 yüksek rütbeli Nazi'nin doğum tarihlerini çözme görevi aldım. Onlar üzerinde çalışmaya başladığımda, işlerin çok hızlı gitmediğini hisseden Himmler'in emir subayı Suchanek ile bir çatışma vardı. Suchanek bana şunları söyledi: “Reichsführer bana daha hızlı çalışmanız ve daha gayretli olmanız gerektiğini söyledi. Aksi takdirde, altını alana kadar toplama kampında kalacak olan simyacı Thousend'a katılabilirsiniz."

Wulff'a inanılırsa, Himmler sadece bilgi alıcısı değildi. Reichsfuehrer SS'nin bu konuda çok bilgili bir adam olduğu ortaya çıktı.

13 - IZyagmpkIRsht

prosakh astrolojisi. “Himmler bana astroloji ve ilgili alanlardaki temel algısını birkaç kelimeyle açıklayacak . Çok kuru ve ilgisizce konuşuyordu. Konuşması, neredeyse yasak olan bu bilime aşina olduğunu gösteriyordu... Hiçbir duygu duymadan, ayın belirli evrelerinde yaşadıklarını ve yaşam gözlemlerini anlattı . Kendi büyük eylemlerine yalnızca ayın özel bir konumunda başladı . Ve işte bir tane daha: “Benim bile bilmediğim astrolojik terminoloji kullandı. Triton'un yönlerinden, ikili fiziksel işaretlerden ve gezegenlerin yükselmesinden bahsetti . Üçüncü Reich'ta astrolojinin yasaklanması hakkında Himmler şunları kaydetti; “Astrolojiyi kesinlikle yasaklamak zorunda kalıyoruz. Bu kararı çiğneyen herkes, savaşın sonuna kadar bir toplama kampında kalacağına ancak güvenebilir, bizden başkasının astropiyle uğraşmasına izin veremeyiz. Nasyonal Sosyalist bir devlette astroloji, kitlelerin erişemeyeceği bir ayrıcalık haline gelmelidir. Okültistler ve mistiklerle ilgili olarak, Nazi liderliği çok ikiyüzlü bir pozisyon aldı . Faaliyetlerini mantıksız oldukları için değil , rekabetten korktukları için yasakladı. Yasağın altında Ariosophy Guido von List'in kurucusu vardı . Bu yüzden Himmler'in Wilhelm Vula'yı[] bir astrolog olarak değil, Hindistan ve Sanskrit dilinde bir uzman olarak sunması şaşırtıcı değil.

Bu olay Nazi kroniklerinde kaydedilmedi. Gazetelerde yazılmadı. 1937 yazında oldu. O zaman iki kişi küçük bir Berlin sokak kafesinde buluştu. Birinin adı, bu noktada Üçüncü

Reich'ın en güçlü adamlarından biri haline gelen Heinrich Himmler'di. Sadece polis değil, kendi ordusu olan SS de ona itaat etti . Bir parmak hareketiyle, memnun olmayan veya sakıncalı olan herkesi yok edebilirdi. Buna ek olarak, Reichsführer SS bu zamana kadar Alman Halkının Güçlendirilmesinden Sorumlu İmparatorluk Komiseri olarak atanmıştı.

386 görevi, Dünya Savaşı'nın patlak vermesinden sonra Avrupa'da yeni bir ırk düzeni kurmasına yardım etmekti. İkinci kişi, Berlin'e doğrudan Paris'ten gelen 60 yaşında bir özel araştırmacıydı. Adı Gaston de Mengel'di. Fransız Polarno grubunu yöneten ve faaliyetlerine Otto Rahn ve Carl Maria Willigut'un artan ilgi gösterdiği aynı de Meungel . Bu görüşme hiçbir şekilde nezaket ziyareti değildi . Çok ciddi mistik soruları ele aldı. SS mistisizminin oluşmasında Gaston de Mengel'in büyük etkisi olduğu için onu daha yakından tanıyalım.

1913 yılında Gaston de Mengel ilk makalesini yayınladı. Bu, dönüşüm sorununa ayrılmış küçük bir bibliyografik incelemeydi (geleneksel olarak sıradan metallerin asil metallere dönüşümünü belirtmek için kullanılan bir kelime - altın veya gümüş). Bu materyal Londra Simya Derneği Dergisi'nde yayınlandı . İlginç bir şekilde, 1920'lerde Gaston de Mengel, "de Mengel" soyadıyla veya "Demengel" ile birlikte makaleler imzaladı. Ve 1931'de Atlantis ve Hindu "Shakti" kavramı hakkında bir makale yayınladıktan sonra, onu "de Mangel" olarak imzaladı, ancak bu sadece eğlenceli bir gözlem - başka bir şey değil. 1935'te de Mengel, "Fransa'nın Merkür'ünde" "Masonların ihaneti" hakkında bir materyal yayınladı ve burada Latince'den "sakin" olarak çevrilen "Inturbidis" takma adı altında konuştu. Genel olarak, de Mengel'in edebi ve bilimsel mirasının küçük olduğu ortaya çıktı: son derece güncel ve hatta patlayıcı konularda sadece bir düzine makale. Ancak Fransız subaylarının gizli örgütlerinden, yeni silahlardan hiç bahsetmiyorlardı. Konuları siyasetten çok uzak görünüyordu . De Mengel okuyucuya Hint şifa yöntemlerini, müzik eserlerindeki ezoterik soruları , [1] Tapınak Şövalyeleri hakkında bilgi verdi.

Himmler'in "Ataların Mirası"nda Hint-Germen müziği eğitimi alacak bir bölüm kurmaya karar vermesinin Gaston de Mengel'in etkisi altında olması mümkündür.

Ama Berlin'e geri dönelim. Fransız mistik ve Reichsfuehrer SS'nin ne hakkında konuştuğu tam olarak bilinmiyor. Görünüşe göre ikisi de bu görüşmeden memnundu. En azından bir gerçek bundan bahsetti. Bu konuşmanın ardından Himmler'in astları de Mengel ile temasa geçti. Fransız'ın tüm materyallerini kopyaladılar, ardından bu kağıtlar özel bir zırhlı kasada saklanmaya başladı! Bu gazetelerde ne söylendi ?

De Mengel, birçok SS bilgini gibi, Gnostisizm'e artan bir ilgi gösterdi . "Geleneksel Gnostisizm Unsurları" adlı makalesi SS liderliği tarafından çok övüldü . Birçok Nazi gibi, de

Mengel, Gnostik okulların Aiti-Yahudi algısını paylaştı. Gnostiklerin var olanın yaratıcısı Demurg'u kozmik hiyerarşinin en altına yerleştirdiğini defalarca vurguladı. De Mengel'in Yahudiliğe ve Yahudilerin Eski Ahit tanrısına karşı derin bir tiksinti duyduğuna şüphe yoktur. Eski Ahit'te, yalnızca haklılığının, dar görüşlülüğünün ve kana susamışlığının onayını buldu . Aynı zamanda Gizli Öğreti Kabala'nın Gnostik sistemlerin oluşumu üzerinde çok güçlü bir etkiye sahip olduğunu vurgulamasına rağmen, öncelikle Marcus'un öğretilerini ima etti.

Bu Fransız ezoteristinin iç dünyasını daha iyi anlamak için tüm eserlerini incelemeye gerek yoktur . Bunlardan üçüne dikkat etmeniz yeterli , en önemlisi. De Mengel'in ilk makalesi insanın ölümsüzlüğü sorununa ayrılmıştı. İkincisi, belirli Hindu "shakti" kavramı etrafında dönüyordu. Üçüncü birleşmede ise Masonluk sorununu ele aldı. Ama önce ilk şeyler'.

de Mengel, uluslararası bir dini araştırmalar dergisinde "Bilgi ve Ölümsüzlük " başlıklı bir makale yayınladı . Sonuç çok beklenmedikti. Illaton'un ve Gnostik okulların öğretilerine atıfta bulunan de Mengel, insanın ölümsüzlüğü olasılığını ilan etti.

Bu olasılığı gerçekleştirmek için insanüstü bilgi gerekliydi. Kant ve Descartes'ın ardından de Mengel, biz insanların belirli nesnelerin görsel gözlemlerine dayalı soyut şemalar yarattığımıza dikkat çekti. Vizyonumuz bir tür fikre dönüşüyor. Yani, algının bilinci kontrol ettiği anlaşılıyor . Ama ya şu ya da bu nesnenin fiziksel bir biçimi yoksa ya da ruhsal bir kavramsa? 20. yüzyılın başındaki fizyoloji kendini bir çıkmazda buldu . Gözdeki elektrokimyasal süreçler, dış dünyadan gelen sinyaller nedeniyle meydana geldi, ancak bu sinyaller , görülenlerin belirli bir zihinsel damgasının “zihinsel izlenimine” dönüştükleri belirli bir merkeze iletildi . Ancak bu, fizyolojinin adım atmaya cesaret edemediği bir varsayımdı. Ve dahası, bu “merkezde” neler olup bittiğine kesin bir cevap verememiştir.Bilimden hayal kırıklığına uğrayan de Mengel, klasik Aristotelesçi şemalara dönmeye karar vermiştir.Var olan her şeyin bir karışım olduğu fikrini bu filozoftan ödünç almıştır. iki temel ilkeden oluşur: genellikle biçim olarak adlandırılan töz (madde) ve özler (özler). De Mengel, düşüncesini daha görsel kılmak için, formun madde üzerindeki etkisini manyetik alanın etkisiyle karşılaştırdı. Algılanan nesnenin formu bir aparat yardımıyla görülebilseydi, o zaman kesinlikle beyne yerleşirdi, form nesnenin ruhudur. Ancak insan, formları maddeyle temas etmeden algılayabilmektedir. Bir örnek olarak, başka bir örnek verildi: balmumu yardımıyla, bu durumda altın veya gümüş ile hiçbir ilgisi olmamasına rağmen, herhangi bir madeni paranın baskısını alabilirsiniz. De Mengel hemen, yandaşları, bilgi nesnelerinin, hatta hareketsiz olanların bile, ruhları bir mıknatıs gibi kendilerine çekebileceğini ve biçimlerini değiştirebileceğini iddia eden yoga okullarından birine işaret etti.

Ancak Hinduizme yapılan atıflara rağmen de Mengel hala Aristoteles modelini temel almıştır. Bu, en azından Evrenin ilkelerinin dörtlü bölünmesiyle kanıtlanır:

1) nedensel materyalis. Her şey bir çeşit maddeden gelir.
2) nedensel formalite. Her şey bir biçimde gelir. Örneğin, bir cam (formda) kuvars kumundan (madde) oluşur.
3) nedensel final. Her şey belirli bir amaçla ortaya çıkar. Bu durumda, bir bardaktan içmeniz gerekir.
4) hareketlere neden olur. Her şey bir sürecin sonucu olarak ortaya çıkar. Bir cam oluşturmak için kuvars kumu işlemek gerekir.

Görünen dünya her durumda maddeden oluşur. Maddeyle örtülmemiş form İlahidir. Ancak, Aristoteles'ten farklı olarak , de Mengel, madde ve formla birlikte üçüncü bir ilkeyi ortaya koydu - yoksunluk (Gizlilik). Işığı düşündüğünüzde, yardım edemezsiniz ama karanlığı düşünürsünüz. Sonuç olarak, ortaya çıkma sürecinin başlangıcında, madde ve form ile birlikte, gerçek formun belirli bir inkarı vardır - göreli yokluğu.

Antik filozofların düşüncelerini aktif olarak kullanarak: Platon, Aristoteles, Dionysius Sözde-Areapagita - de Mengel, insanüstü bilginin bir tür entelektüel çabayla elde edilemeyeceği, bunun ancak sezgiyle başarılabileceği sonucuna varır. Birinin melekler gibi olmasını sağlayan içsel yeteneklerin gelişimidir . Bu bağlamda, yogada konsantrasyonun rolü çok açıklayıcıydı. Büyülü güç kişinin kendisindedir, sadece uyandırılması gerekir (Gnostisizm için geleneksel tez). İnsanların ölümden kaçınmasını sağlayacak olan bu uyanmış güçtür. De Mengel , ölümsüz ruhun doğasıyla hiçbir ilgisi olmayan, sadece Tanrı'nın lütfu olan bedensel ölümsüzlüğe ilişkin kilise teorisinin tarihsel gelişimine işaret eder . Fransız okültisti, bu konuya Gnostik bir bakış açısıyla baktı ve bu nedenle tamamen farklı perspektifler gördü. Asya geleneğine atıfta bulunarak , meleklerin oldukça güçlü olduğuna inanıyordu.

390 insan kökenli. Maddenin doğasından yola çıkan de Mengel , ölümsüzlüğün kişisel bir ruhsal bilgi meselesi olduğu sonucuna vararak makalesini sonlandırdı. Bir kişi bu bilişi fark ederse, insanüstü bir varlığa dönüşür - bir meleğe.

Hindu "Shakti" kavramıyla ilgili olarak, de Mengel bu konuyu 1931'de Fransız ezoterik dergisi Isis Veil'de yayınlanan bir makalede açıkladı. Bu çalışmada Hindu shakti ve Yahudi shekinah'ı eşitledi. Bu kavram her zaman Anananda'nın (Hinduizm), "bpnah" (Yahudilik), "en yüksek anne" (kabalizm), "Kutsal Ruh'tan gelen leydimiz" (gnostisizm) "parlayan mutluluğu" ile birlikte kullanılmıştır. Benzer izler Tantrizm'de bile bulunabilir . Burada yine bildik biçim ve madde teması yankılanıyor. Ancak bu sefer de Mengel, onlardan belirli bir cinsel ayrım

gerçekleştirdi. Tantrik yogadaki cinsel enerji fikirlerinde açıkça görülen, başlangıçların birleşiminin kesin bir cinsel anlamı olduğunu belirtir . Genel olarak, bu makalede de Mengel , çeşitli dinlerdeki dış benzerlikleri bulmaya çalıştı . Ya da başka bir deyişle, orijinal proto-dinin unsurlarını aramaya gitti.

Himmler ile görüşmesinin arifesinde de Mengel, "Mercury de France" makalesinde "Masonların ihaneti" başlıklı bir makale yayınladı. Himmler'in ilgisizce incelememiş olması mümkündür . Reichsführer SS, her zaman Masonik temalara ilgi göstermiştir. Bu ilgi, polisin ve Masonlara önce Almanya'da , sonra da işgal altındaki Avrupa'da zulmeden SS'nin salt resmi faaliyetleriyle pek açıklanamazdı . En azından Mason kütüphanelerinden talep edilen on binlerce cildi hatırlamakta fayda var. Hepsi özel bir SS deposunda toplandı. Ama de Maingel'e geri dönelim.

Masonlara karşı geleneksel suçlamalardan biraz uzaklaştı . Genel olarak, makalesi gizli topluluklarda inisiyasyon sorununa ayrılmıştı . "Açıkçası, inisiyasyon (inisiyasyon) kavramına bugün Batı'da genel olarak kabul edilenden farklı bir anlam yüklüyoruz. Kullandığımız anlamda , bu terimin eski zamanlarda Avrupa'da kullanıldığı ve hala mevcut olduğu anlamındadır. Doğu, Madame Alexandra David- Neel'in The Initiation of Lamaism adlı kitabında verdiğinden daha iyi bir tanım bulamadık . İnisiyasyon kavramıyla ilişkilendirdiğimiz temel fikir , gizli öğretinin keşfi, güç aktarımının gerçekleştiği gizli gizemlere katılımın kabul edilmesidir ... inisiyasyonun “ergin” veya aziz olması gerekmez, belirli koşullar altında embesil veya dolandırıcı bile olabilir. De Mengle'a göre, Masonluk yoldan çıkmıştır.Bu hastalığa çare olarak, üyelerinin %80'inin, yüksek derecede inisiyasyona sahip olanlar da dahil olmak üzere, localardan atılmasını önerdi, ardından yeni bir hermetik oluşturmak gerekiyordu. geriye kalan "özgür masonları" da içeren örgüt. Fakat yeni organizasyonun “doğru yolu” izleyeceğinin garantisi nerede ? Bu soruya cevap vermek kolay olmadı . De Mengel'e göre, taş ustaları geleneği yüzyıllar boyunca sabit kaldı ve yıkılmaları imkansız bir görevdi. Ama Masonlar mahkum edildi. Localar sadece gizli topluluklar oynayan insanlardan oluşuyordu . Nitekim onların arkasında masonluğu " doğru yoldan " saptıranlar vardı . Bu bakımdan, Yahudilik gibi taş ustaları da kendi başlarına bir güç değil, sadece kör araçlardı. Masonluk ve Yahudiliğin iç içe geçmesi gibi acı verici soruya değinen de Mengel, hiçbir şekilde alışılmış olmayan bir yanıt verdi. “Birçoğu, Masonluğun Yahudilerin ellerinin işi olduğuna inanıyor. Gerçekte, her şey farklıdır. Masonik ayinler sırasında İbranice terimlerin kullanılması, hiçbir şekilde bir Yahudi kökenini göstermez. Eski Ahit'ten bölümlerin okunduğu Hıristiyan ayinlerinin Yahudi kökenli olduğu da söylenebilir. 1717'de ortaya çıkan spekülatif Masonluk, inkar edilemez bir şekilde protesto karşıtlığından ilham aldı. Yahudilerle kesiştiyse, o zaman Gül Haçlılar gibi çok daha önce oldu ya da özel okült grupların aracılığı ile

gerçekleşti. Bu grupların varlığı sadece çok az sayıda kişi tarafından bilinmektedir . Bunların arasında Hinduizm öğretileri üzerine yaptığı çalışmalarla daha iyi tanınan Rene Guenon sayılabilir . Theosophy - A History of Pseudo-Religions adlı eserinde , "sahte peygamberleri" listelediğinde bu tür birkaç kapalı gruptan bahseder. Şöyle yazıyor: “(Bu ezoterik gruplar arasındaki) farklılıklar çok önemsiz ve yüzeyseldir, her durumda ortak bir temele ve bazı benzersiz planların uygulanması hakkında konuşmamıza izin veren gelişmiş eğilimlere sahiptirler. Teosofistlerin, Okültistlerin ve Spiritüalistlerin böyle bir girişimi başarıyla gerçekleştirecek kadar güçlü olduklarına inanmak zor . Ancak, tüm bu hareketlerin arkasında, liderlerin kendilerinin şüphelenmediği korkunç bir şey mi var? Bu kuruluşlar sadece birilerinin kör araçları değil mi? De Mengel ilginç bir sonuç çıkardı. Hemen hemen tüm örgütler görünmez uğursuz bir gücün araçlarıydı: Masonlar, Yahudiler, Teosofistler, çeşitli ölçeklerdeki siyasi hareketler. Gizli bir plan yürütmek adına manipüle edilirler.

Bu makalede Himmler'i ne çekebilir? Tek bir şey - kayıp geleneğin "doğru yolunu" takip edecek yeni bir organizasyon yaratma niyeti . Doğal olarak, Reichsfuehrer, "güvenlik müfrezelerinin", " Kara Düzen" in böyle bir organizasyon olacağından şüphe duymadı .

Güçlü Nazi patronu ile eserleri yalnızca dar bir ateist çevresi tarafından bilinen Fransız mistik arasında bir toplantı düzenlemek nasıl mümkün oldu? İlk kez, Ataların Mirası'nın bir çalışanı olan Irie von Grönhagen tarafından Almanya'ya davet edildi . 19 Şubat 1937'de Karl Maria Willigut, Reichsfuehrer SS'nin Kişisel Personeline, bizzat Karl Wolff'a hitaben bir mektup yazdı . İçinde aşağıdakileri bildirdi: “16 ve 18 Şubat 1937'de (Messrs. de Mengel ve von Grönhagen ile) gerçekleşen konuşmaları bildirmek istiyorum. Reichsfuehrer SS, Herr von Grönhagen'den de Mengel'in şu anda Berlin'de alıkonulmakta olduğunu öğrendi. Bu iki toplantının organizasyonu için inisiyatif ve öneriler Bay von Grönhagen'den geldi ve o çalışma, araştırma ve geleceğe yönelik beklentiler (de Mengel) hakkında kısa bir genel bakışa sahipti. Aynı von Grönhagen'e göre, kendi tarzında nadir görülen geniş bir edebiyat seçkisine sahiptir. M. de Mengel beni bu eserlerden bazılarıyla tanıştırdı. Araştırmaları , Hıristiyanlık öncesi, Hint, Fars ve kısmen Çin el yazmaları ile ilgilidir ve çeşitli din ve manevi tarih konularına ayrılmıştır; diğer şeylerin yanı sıra, Edda, Kabala ve Vedalara artan bir ilgi gösteriyor. Özellikle piramitlerin yapısının matematiksel hesaplamalarında titizdir, ortaçağ binalarının gizli anlamını ortaya çıkarır... Davetim üzerine, SS Obersturmführer Otto Rahn bu sohbetlerden birine katıldı, çünkü sadece akıcı Fransızca konuşmakla kalmıyor, aynı zamanda benzer konularla ilgilenir. Otto Rahn, ilk seyahatleri sırasında , M. de Mengel'in ortaya koyduğu sonuçlara ilişkin kendi gözlemlerini yapabildi ve bunların doğruluğuna ikna oldu.

Wiligut daha sonra Otto Rahn ve Prjo von Grönhagen'e de Meniel'in eserlerini tercüme

etmelerini önerdi. Ve eserlerin matematiksel kısmını tercüme etmek için astronomik ve astrolojik bilgisi olan insanları onlara bağlayın.Bu nedenle, Karl Maria Willigut SS-Sturmbannführer Frenzolf Schmid'i ve müzik uzmanı Dr. Boese'yi aradı. Bu insanlar hakkında birkaç söz. Yerli Berlinli Fritz Böse, Kuzey müziğinin sorunlarını incelediği ve eski enstrümanların birebir kopyalarını yaptığı, Ataların Mirası'nın bir çalışanıydı. Frenzolf Schmidt, 1931 tarihli The Originals of the First Divine Revelation—The Ancient Bible of Atlantis kitabının yazarıydı.

9 Mart 1937'de Reichsfuehrer SS'nin karargahından bir cevap alındı. Dikkatler de Mengel'e çekildi. Reichsfuehrer SS, 19 Şubat 1937 tarihli mektubunuzu okudu. Önce Bay de Mengel'in eserlerinin bir fotokopisini çekmeniz ve ancak ondan sonra tercüme etmeniz tavsiye edilir . Reichsfuehrer'in, Herr de Mengele ile görüşmeye itirazı yok. Belki yakın gelecekte kendisi de onlara katılır.” 21 Mart 1937'de Schmidt'in de Menge'nin çalışmasının matematiksel kısmıyla ilgili vardığı sonuç Himmler'in genel merkezine ulaştı . Sonuç olarak, “Mr. de Mengel'in kadim verilere dayanan sihirli hesaplarının kusursuz bir şekilde yürütüldüğü belirtildi. Ancak ne yazık ki, anlayışları modern bilim için erişilemez. Bunun ışığında, "liberal bilime karşı manevi bir mücadele yürütecek olan Aryan bilgeliğine sahip bir akademik kürsü yaratmayı" önerdi. Bu bağlamda, de Mengel'in çalışması, bilinçli veya bilinçsiz olarak, tüm Aryan halklarının birleşmesine katkıda bulunmuştur.

26 Nisan 1937'de Himmler, Ahnenerbe bölümünün Hint-Germen ve Fin kültürel ilişkileriyle ilgilenen sekreterinden de Mengel'in tüm eserlerinin kısa bir özetini alır, burada diğer şeylerin yanı sıra yayınlanmış eserlerin adları da verilir. De Mengel'in Geçmişinde ve Geleceğinde Avrupa'nın Geleneksel Ruhu için şunlar söylendi : “Yazar, Orta Çağ'ın üstünlüğüne ve Rönesans'ın yozlaştırıcı etkisine işaret ediyor. Ozanlar, madenciler, ozanlar, şövalye tarikatları, Tapınakçılar ve onların mirasçıları Gül Haçlılar gibi geleneksel Avrupa uygarlığının evrelerini ele alıyor. Batı medeniyeti için bir ölüm çanı gibi gelen Tapınakçıların liderlerinin lanetinin gerçek nedenlerine işaret ediyor .

4 Mayıs 1937'de Karl Wolf, de Mengel'in nakitsiz kaldığına dair bir mesaj aldı. Ona , Berlin'den Pa-

395 Riga, Helsinki'den döndükten sonra, milliyeti Finli Bay von Grönhagen'i ziyaret ediyordu. Aynı zamanda SS yetkililerinden biri Wolf'a haber verdi. "Ona (de Mepgel) Reichsfuehrer SS'nin onun çalışmalarıyla tanıştığını ve onlarla ilgilenmeye başladığını, Bay de Mengel ile kişisel olarak konuşma arzusunu dile getirdiğini söyledim." De Mengel , 22 Mayıs 1937'de Finlandiya'ya yaptığı bir geziden döndü . Bu gezinin Ataların Mirası fonlarından ödenmiş olması dikkat çekicidir. Ancak daha da ilginç olanı, Finlandiya ziyaretinin sadece bir gezi değil, bir

araştırma gezisi olması . Üstelik Himmler'in talimatıyla Moğol görünümündeki Finlerin de Alman kökenli olduğunu kanıtlaması gerekiyordu! Finlerin Ataların Mirası'nın bilimsel alanına katılımı , "Semitlere" karşı yaklaşan mücadelede bir müttefik daha bulmasına izin verdiğim diplomatik bir adımdı.

De Mengel'in Finlandiya ziyareti iki kat ilginçtir, çünkü Fransız, Berlin'e gelmeden önce bu İskandinav ülkesinin sorunlarıyla hiç ilgilenmemişti. Kuşkusuz, böyle bir ilgi, yalnızca Almanya'da kaldığı süre boyunca ortaya çıktı (veya dayatıldı). Ama yine de şu soruya cevap vermedik: de Mengel'i Berlin'e gelmeye iten neydi? Ataların Mirası'nın resmi belgeleri bu sırrın üzerindeki perdeyi kaldırabilir . 25 Mayıs 1937'de Hint-Germen ve Fin Kültürel İlişkiler Departmanı sekreteri Fraulein Gertraut Schlarb , SS Irk ve Yerleşim Ana Ofisinde görev yapan SS-Obersturmführer Lachner'e bir mektup gönderdi. Bu mesaj şu satırları içeriyordu: “Sevgili Bay Lachner! İsteğiniz üzere size çeşitli gizli örgütlerle ilgili bir mesaj gönderiyorum. M. de Mengel sadece birkaç açıklama yaptı. Ancak, daha fazlasını bilen arkadaşıyla iletişime geçeceğine söz verdi . Bu mesajlar bana ulaştıktan sonra size bir kopyasını göndereceğim.

Çok ilginç bir mektup. Ne oluyor? De Mengel'in çalışmaları Himmler tarafından finanse edildi, bu Fransız "Ataların Mirası" seferlerine katılıyor ve en önemlisi SS'yi Fransız gizli örgütleri hakkında bilgilendiriyor.Bilginin sadece Fransa'yı değil, aynı zamanda Fransa'yı da ilgilendiriyor olması mümkündür. İngiltere. De Mengel'in Büyük Britanya ile iyi bağlantıları vardı. Hatırladığımız gibi, 1913'te Londra Simya Derneği ile temas kurdu.Çıkarılabilecek tek sonuç, De Mengel'in SS ajanı olarak hareket ettiğidir. Ancak Kara Düzen'in liderliğine hangi örgütleri rapor ettiği çok daha ilginç.

80'li yılların sonunda Fransa'da Gerard de Sedee'nin Gaston de Mengel'den söz ettiği bir kitap yayınlandı.Bu eser Re no re Chago köyü çevresinde dolaşan efsanelere adanmıştı . Efsaneler yelpazesi, Tapınakçılardan Fatima'daki Meryem Ana'nın ortaya çıkmasıyla biten en çeşitliydi. Bu köyün kendisi güney Fransa'da, Carcassonne şehrine 40 kilometre uzaklıkta bulunuyordu. Ancak bu kitapta en çok dikkat, yerel köy rahibinin aniden zenginleşmesine verildi. De Mengel'den bir kez bahsedilmişti. "1924'te Georges Monty, Gaston de Mengel ile birlikte, Paris'te 16 Avenue Villers'de bulunan "Batı Ezoterizm Çalışmaları Grubu" nu kurdu. Bu örgütün aynı zamanda "Isis Locası" adında bir kadın bölümünün de olduğu biliniyordu ve üyelerine "hanımefendiler", "periler" ve " büyücüler" deniyordu.

Monti ve de Mengel'in oluşturduğu grup, tüm kiliselerin ve "kutsama merkezlerinin" uzlaştırılması çağrısında bulunan bir tür manifestoyu kabul etti. Yeni kardeşliğin dünya çapında tanınması için bunu yapmak gerekliydi ve sayısı 80'e yakın değildi. Yeni organizasyonun amacı, Avrupa'nın dini olarak yenilenmesi ve Batı toplumunda kalıcı barıştır.

Monty şunları yazdı: “Eylemlerimiz doğada her zaman ayrı olacak, localarımız ergin olmayanlara kapalı olacak, öğretilerimiz meraklı ve boş alanlara erişilemeyecek, törenlerimiz gizlenecek. Belirsiz ilerleme sentezinin gerçekleştirilmesi ancak hiyerarşi ruhu içinde gerçekleşebilir. Sonuç olarak, çöküş ve medeniyet süreçlerini durdurmak için tüm seçkin varlıkları kapsamak gerekir. Dolayısıyla yeni organizasyonun Avrupa'ya yeni bir dünya düzeni vermesi gerekiyordu. SS de yeni bir dünya düzeni kuracaktı.

Lacher'in Reichsführer SS Personel Personeli ile yazışmasından alınan satırlar birçok kişiyi şaşırtabilir. "Fraulein Schlarb'dan , de Mengel'in Reichsführer SS'den kendisine (de Mengel) SS'nin emrine verilen yazılı eserler için teşekkür ettiği ve aynı zamanda umudunu dile getirdiği birkaç yazılı teşekkür satırını memnuniyetle kabul edeceği öğrenildi. de Mengel'in, ülkemizin Avrupa kültürünün ve Avrupa barışının güçlendirilmesine daha fazla katkıda bulunma niyetinde olduğu inancıyla Almanya'dan ayrılacağını söyledi. Söylemeye gerek yok, herhangi bir şükran sözü Reichsfuehrer SS'nin takdirine bağlı olarak yazılabilir. De Mengel'in bu önerisi en hafif tabirle tuhaf görünüyordu . Bir bilim adamı ve mistik, neden Avrupa kültürünün güçlenmesi hakkında kaba yazılı teşekkür ve güvencelere ihtiyaç duyar? Bu sözler belirli bir kişiye yönelik olsaydı, bu boş bir formalite olurdu. Bununla birlikte, de Mengel bir grup insanın çıkarları doğrultusunda hareket ettiyse, bu mektup Reichsfuehrer SS ile kişisel olarak temas kurduğunun bir teyidi olabilir. Dahası, de Mengel'in istediği satırlar Batı Ezoterizm Çalışması Grubu'nunkilere çok benziyordu . De Mengel ile birlikte bu organizasyonu yaratan Georges Monti'yi tanımanın zamanı geldi.

Literatürde bu karakter hakkında bilgi bulmak kolay bir iş değildi. Monti'nin kendisini sık sık Kont olarak adlandırdığı ve hatta bazen kendisini Kont İsrail Monti olarak tanıttığı biliniyordu. Ama başlatıcının adı Marcus Fella. Bilgi, genel olarak, hiçbir şey söylemez. Ve şimdi gerçekler daha ilginç. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının arifesinde Monty, Alman istihbaratı için çalıştı! Yüksek rütbeli kişiler arasında dolaşarak değerli bilgiler elde edebilirdi. Ancak görünüşe göre Almanlar bununla ilgilenmiyordu. Monty'nin ilk önce İskoç Riti'nin çok yüksek bir derecesine ulaşmış ve daha sonra Yahudiliğe dönüşmüş ve Yahudi tarikatı "B'nai B'rith"in bir üyesi olmuş olarak ilk önce bir Mason olduğunu söylemeye cüret etmesini başka nasıl açıklayabilirim? Monty'nin maruz kaldığı varsayılabilir.21 Ekim 1936'da ani ölümü bunu gösteriyor.Otopsi, zehirlendiğini gösterdi.

Siz kimsiniz, Kont Monti? 1880'de Toulouse'da doğdu. Doğumundan sonra İtalyan bir çift tarafından evlat edinildi. Evlat edinen ebeveynleri onu bir Cizvit okulunda yetiştirilmesi için gönderdi. Zamanla, Monty birçok tanıdık yaptı. 24 yaşında, Paris Üniversitesi'nde kilise hukuku öğretmesini engellemeyen gizli ortamda aktif olarak hareket ediyor . Zamanla , maiyetinde çok ünlü mistikler ortaya çıktı: Martinizmin yenileyicisi - Kabalistik Gül-Haççılığın

kurucusu Papus - Teosofi'nin kurucularından biri olan Peladin - Eduard Schur. Ayrıca, Charles Maurras ile birlikte aşırı milliyetçi hareket Action Français'i yaratan Alphonse Daudet'nin oğlu Léonou Daudet ile birlikte görülüyor. 1906'da Georges Monti, Martinist Düzen'e katılır ve hiyerarşik merdiveni çok hızlı bir şekilde yükseltir. 1908'de Papus'un talimatıyla Mısır'a gitti. 1909'da Bavyera Gül Haçlarına katıldı . Ama hepsi bu değil. Cezayir valisi ile şahsen tanışır ve maiyetine düşer. Şimdi sık sık Avrupa'yı dolaşıyor: Roma, Paris, Berlin. Almanya'nın başkentinde kendini bir aktör olarak dener ve küçük bir servet kazanır.Bu, Georges Monti'nin hayatının bir versiyonudur.

Ancak Fransız gizli edebiyatında başka bir versiyon var. Örneğin Anne Osmon anılarında şunları yazmıştı : “Son maceram çok daha ciddiydi. Bu 1922'de oldu. Bir gün Peladina'nın bana gönderdiği gibi parlak sarı bir kağıt üzerine bir mektup aldım. Şu sözlerle başladı: Mesih'teki sevgili kız kardeşim. Bu mektubun altında bana yabancı bir imza vardı - Marcus Vella. Mektubu okurken , Marcus Vela'nın Peladin'in eski sekreteri Georges Monti'nin takma adı olduğu sonucuna vardım. Benimle görüşmek istedi... Tapınak Şövalyeleri'ni yenilemek için desteğime ihtiyacı olduğunu söyledi. Çok etkili üç Alman locası tarafından yetkilendirilmiş olması ve Büyük Britanya'da büyük desteğe sahip olması ... o konuşurken, aklımda tamamen yeni bir Masonluk izlenimi oluşuyordu. Ondan önce sadece düşük seviyeli "masonları" tanıyordum ve gülünç görünüyorlardı. Sembolizmi anlamadıkları tapınaklarda buluştular. Ama şimdi bunun, felaketlere ve kıyamete neden olması gereken yeni bir yapının oluşumunda benim için değerli olan her şeyi yok etmek için büyük bir plan olduğunu anladım . O.T.O. adını verdiği yeni yapının etkisini bana görsel olarak göstermek için geçmişte bu düzene önderlik edenlerin ve o anda sorumlu olanların isimlerini anlattı. Ama hepsinden önemlisi, Düzenin Büyük Üstadı Aleister Crowley'nin bilgisine hayrandı. Crowley'e kıyasla Gilles de Rais'in (Fransız seri katili) sadece bir agnep olduğunu söyledi . Crowley, pratik bir Satanistti, daha doğrusu insan biçiminde bir şeytandı." Ve böylece, Monty'nin O.T.O'nun aktif bir destekçisiyse, de Mengele ile neden "Batı Grubu"nu kurması gerektiği düşüncesi ortaya çıkıyor. (Doğu Tapınakçıları Tarikatı)? Monty'nin ani ölümü ile de Mengel'in bunu takip eden Berlin ziyareti arasında bir bağlantı var mı? Monty ile kimin uğraştığı muhtemelen çözülmemiş bir gizem olarak kalacak. Ama de Mengel, Himmler'in minnettarlığını Fransa'da kime gösterme niyetindeydi? Bu soruyu yanıtlamak için bir kez daha de Mengel'in biyografisine dönmemiz gerekecek.

1929'da de Mengel , Esoteric of Music adlı kitabını Parisli bir yayınevinde yayınladı. Çok sayıda mistik çalışma genellikle orada basıldı ve yazarları genellikle

dpp birbirini tanımak için olsun. Birçok ezoterik dergide de benzer bir durum gözlemlendi. Bu dergilerden biri olan The Veil of Isis'te de Mengel, "The Symbolism of the Trinity" makalesinin

yazarı Marquis Jean Rivera ile tanıştı. Daha sonra Rivera'nın SS birliklerinden biri için gönüllü olduğunu hemen not ediyoruz. Ancak de Mengel , Uygulamalı Psikofizik Enstitüsü (IPA) tarafından yayınlanan dergide daha da fazla bağlantı kurdu. Orada Louis Gustin ve Marcel Viard ile tanıştı. Çok dikkat çekici insanlar.

Louis Gustin, Sphinx dergisinin kurucusuydu. Sayfalarında editörler felsefe, bilim ve sosyolojiyi sentezlemeye çalıştılar . Ayrıca Gastin, Papus kitaplarının önsözlerinin yazarıydı. Kuru bilim için çok az çekiciliği vardı. Gustin her zaman mistisizme yönelmiştir. Martinistlere yöneldi. Bu şaşırtıcı değil, çünkü Martinist Düzeni yeniden canlandıran Papus'tu, aslında onu icat etti. Marcel Wpard daha da renkli bir kişilikti. Her zaman savaşla, daha doğrusu savaşların nedenleriyle ilgilendi. The Naturism of War adlı kitabında, kendisine göre tüm zamanların savaşlarını haklı çıkarması gereken aşağıdaki argümanları verdi. Mineraller mineraller tarafından emilir, bitkiler diğer bitkileri dışlar, hayvanlar hayvanları öldürür. Öyleyse neden insanlar insanları yok etmiyor?" Savaş onun için tamamen normal, doğal bir şeydi. Oi, savaşları hastalıklarla karşılaştırdı. Askerler (toplumun lenfositleri) devletin düzene girmediğini gösteren bir ateş yaktı. Ama de Mengel için önemli olan bu insanların felsefi kalıpları değildi. Onu Polarps grubuyla tanıştırdıkları için hayatında belirleyici bir rol oynadılar. Otto Rahn'la ilgilenen ve araştırmasına yardım eden aynı grup. Bu arada, ünlü makalesi "Üçlemenin Sembolizmi Üzerine" orijinal olarak Polaris Bülteni'nde yayınlandı. SS'nin de Mengele'yi Otto Rahn'dan öğrenmiş olması, kesin olmasa da oldukça olasıdır. Ama bu sadece bir tahmin.

Bölümlerden birinde Polaris'ten kısaca bahsetmiştim. Şimdi bu grubu daha detaylı tanımanın zamanı geldi. "İle

1'e kadar Laris veya Kutup Kardeşliği, başlangıçta yeni bir tür kehanet denemek için Tibet ile manevi bir bağlantı kurmak isteyen bir grup ezoterikçiydi. Kâhin, sayıları harflere çeviren matematiksel işlemler yoluyla kehanetlerde bulunmalıydı. Yani, bir tür matematiksel makineydi. Efsaneye inanılacak olursa, Polaris'in 1929'da yayınlanan ana kitaplarından birinin başlığı "Mistik Asya" bu şekilde formüle edildi. Bu kitap birkaç kişi tarafından derlendi, ancak tüm yaratıcı süreç İtalyan Zam Botiva tarafından yönetildi. Kitaba katkıda bulunanlar arasında, Otto Rahn'a Château de Montsegur'da Kâse'yi arama fikrini veren Maurice Maigret, daha sonra Nazi işgali altındaki Fransa'da çok sorumlu görevlerde bulunan ve danışman olan Marquis Jean Rivera vardı. gizli derneklerin zulmü ve tasfiyesiyle ilgilenen Gestapo'ya .

Mystic Asia'da sunulan fikirler sizin için hiçbir şekilde yeni değildi. 1886 gibi erken bir tarihte, bazıları Saint-Yves d'Alveidre'nin Avrupa'daki Hindistan Misyonu—Asya'daki Avrupa Misyonu'nda göründü. Bu kitap , Asya'da var olan belirli bir okült merkez olan Agharta

hakkında açıklamalar içeriyordu. Ancak içinde, Marki'nin arkadaşları, Saint-Yves d'Alveidre'nin sadece Agart'ı bildirmediğini, aynı zamanda onu bulduğunu bildirdi. Üstelik onunla astral bir bağlantı kurdu. "Astral yürüyüşler" ile ilgili olarak, James Webb kelimenin tam anlamıyla şunları bildirdi : "Bazı okültistlere göre, astral yürüyüş, fiziksel bedenden ayrılmayı ve astral bedende seyahat etmeyi mümkün kılan süreçti." Marki, Agartha'yı Himalayalar'da yerelleştirdi ve doğal olarak onun "iz bırakmadan ortadan kaybolduğunu " ekledi . Ama bir gerçek olarak ortadan kalkmadı, neredeyse 4 milyon insanın devasa şehirler kurduğu yeraltında varlığını sürdürdü . “En yüksek inisiyasyonun on iki üstadı”nın oraya erişimi vardı. Ayrıca, Agarta rahibinin yeryüzünde kendi hükümdarları vardı.

Sonra Saint-Yves d'Alveidre uzun ve kafa karıştırıcı bir şekilde eterin özüne geçti: “Tarif edilemez madde, sonsuzluğa ve ilahi fakültelere götüren kutsal unsur, Sanskritçe'de akasa olarak ve dillerimizde eter olarak adlandırılır. Burada Yahudilerin Misyonu'nda yazdığım her şeyi okuyucuya işaret ediyorum. Eter, açıklanamaz bir şekilde büyüleyen ve aklın hala kişisel bilinç üzerinde kontrolü sürdürebildiği kutsal bir sarhoşluğa (istisnai olarak manevi) yol açan canlı bir elementtir .

1924'te Ferdinand Ossendowski, kısmen kendi adına Saint-Yves d'Alveydre'nin bazı fikirlerini "Ve hayvanlar, insanlar ve tanrılar" adlı bir kitapta özetlediğinde aslında intihal yaptı. D'Alveydre gibi, Ossendowski de " polaristler" tarafından "Mistik Asya" yazmak için şablon olarak kullanıldı. "Kutup" için gerçekten taze bir fikir, Asya'daki okült otoritelerle güvenilir bir iletişim yolu bulma iddiasıydı. Edebi öncüllerin böyle bir fikri yoktu. Gerçeği anlamak için uzun ve yorucu yolculuklar yapmak zorunda kaldılar. Gaston de Mengel, "kutupsal" araştırmaların sonuçlarını yayınladığı bir bülten hazırlamamış olsaydı, bu kehanetin özü kesinlikle gizli kalacaktı. Aynı kahinde, yıldız kahinin yükselişi ve kehanetleri hakkında bilgi verdi . Himmler'in 1937'de de Mengel ile yaptığı görüşmede, aynı kitabın "Ve hayvanlar, insanlar ve tanrılar"ın kendisi ve "kutuplar" üzerinde devasa bir etkisi olduğunu öğrendiğinde sürprizi neydi? Himmler , 1924'te yayınlanmasından hemen sonra Ossendowski'nin çalışmalarıyla tanıştı. Onun vesilesiyle, birkaç yazılı not aldı: "I Amerikan tarihi ve Sibirya'dan Tibet ve Moğolistan üzerinden Doğu'ya kaçışı—Bolşevizm'in Korkusu ve ardından Moğolistan'ın büyük gizemleri ve gizemleri—Ayrıntılı olarak Baron von Ungern üzerine -Sternberg." İlginç bir şekilde Himmler, okuduğu kitaplar hakkında çok sayıda eleştirel not bırakmayı severdi. Ossendowski örneğinde bu olmadı. Aksine, "Moğolistan'ın büyük gizemleri" ile ilgilendi ve hatta birkaç alıntı yaptı. Gelecekteki Reichsfuehrer SS'yi hangi parçalar çekti? İşte bu parçalardan biri: “ Amil'de yaşayan yaşlı insanlar bana, Cengiz Han'ın boyunduruğundan kaçan belirli bir Moğol kabilesinin bir yeraltı ülkesinde nasıl saklandığına dair eski bir efsane anlattı. Sonra, Nogan-Kul Gölü'nden çok uzakta olmayan bir Soyot bana, ona göre Agharti

krallığına giden dumanlı bir kapı gösterdi. Bir zamanlar, belirli bir avcı onların içinden Tsarevo'ya girdi ve döndüğünde herkese gördüğü mucizeleri anlatmaya başladı. Ve sonra lamalar, artık Sırların Sırrını kimseye anlatamasın diye dilini kestiler.Yaşlı avcı, anıları yıllarca saklanan yeraltı dünyasında sonsuza dek saklanmak için tekrar mağaranın girişine geldi. göçebenin kalbini ısıttı ve sevindirdi.

Narabaichp'ten Khutukhta Jelib Jamsrap'tan, yeraltı dünyasının hükümdarı olan güçlü Dünya Kralı'nın dünyaya gelişinin gizemli hikayesini anlatan daha da bol bilgi aldım ; hutukhga konuğun görünüşünü , yaptığı mucizeleri ve söylenen kehanetleri anlattı. Daha çok genel hipnoz biçiminde var olan bu efsanenin arkasında, yalnızca belirli bir sır değil, aynı zamanda Asya'nın siyasi yaşamını etkileyebilecek çok gerçek ve güçlü bir güç olduğunu fark ettim . O andan itibaren bu konuyla ilgili her türlü bilgiyi hevesle toplamaya başladım .

Prens Chultun Bailey'nin gözdesi Galun Lama, bana yeraltı dünyası hakkında genel bir fikir verdi.

"Bizim ölümlü dünyamızda," dedi Gelun, "her şey sürekli değişiyor - halklar, bilimler, dinler, yasalar ve gelenekler. Kaç büyük imparatorluk unutuldu, hangi kültürler öldü! Sadece Kötü - kötü ruhların aracı - değişmeden kalır. Altmış bin yıldan daha uzun bir süre önce, belirli bir aziz kabilesiyle birlikte yeraltına saklandı ve kimse onları bir daha görmedi. Shakya- Munp , Undur-gegen, Paspa, Sultan Baber ve diğerleri de dahil olmak üzere birçok kişi yeraltı dünyasını ziyaret etti . Şimdi kimse bu krallığın nerede olduğunu bilmiyor. Afganistan'da kim konuşuyor, kim Hindistan'da konuşuyor. Oradaki insanlar kötülüğü bilmiyorlar, krallıkta suç yok. Orada bilimler barışçıl bir şekilde gelişir ve hiçbir şey ölümü tehdit etmez. Yeraltı insanları olağanüstü bilgi seviyelerine ulaştılar.Şimdi bu, Dünya Kralı tarafından akıllıca yönetilen milyonlarca insanın yaşadığı büyük bir krallıktır. Evrenin tüm gizli kaynaklarını bilir , her insanın ruhunu kavrar ve büyük kader kitabını okur. Dünyadaki sekiz yüz milyon insanın davranışlarını gizlice kontrol ediyor, hepsi kendi iradesini yapıyor...

Söylenenlere Prens Chultun Beyli kendi adına şunları ekledi:

Bu krallığa Agharti denir. Gezegenin her yerinde yeraltında uzanır. Aydınlanmış bir Çinli lamanın Bogdokhan'a bir zamanlar yeraltına sığınan Amerika mağaralarında eski bir halkın yaşadığını söylediğini kendim duydum . Ve şimdi onların aramızdaki eski varlıklarının izleri yeryüzünde keşfediliyor. Bu halkların yöneticileri artık tüm yeraltı alanlarının efendisi olan Dünya Kralı'na tabidir. Burada olağandışı bir şey yok. İki büyük okyanusun - doğu ve batı - yerinde iki kıta olduğu biliniyor , sular altında battılar, ancak insanlar yeraltı dünyasına kaçmayı başardılar. Derin mağaralarda sebze ve tahıl yetiştirmeyi bile mümkün kılan özel bir

parıltı var, insanlar orada uzun süre yaşıyor ve hastalıkları bilmiyorlar. Yeraltı dünyasında birçok farklı halk ve kabile var. Ossendowski'nin kitabından hangi fikirlerin "kutupçuları" çektiği belirsizliğini koruyor.

Ama "kutupsal" kehanete geri dönelim. "Mistik Asya" daki Zam Botpwa, kahin fikrinin, yerel halkın Peder Julien olarak adlandırdığı gizemli bir inzivanın yaşadığı Roma'nın kuzeyindeki küçük bir kasabada kendisine açıklandığını belirtti. Peder Julien, Botpwe'ye "yıldız kuvvetlerinin kahini" emanet etti. Keşişin tanımından, kendisinin okült arayışlara yabancı olmadığı açıktı. Kaba yünlü giysiler üzerinde bir gül ve bir haç görüntüsü giydi. 1909'da Peder Julien bir yerlerde kayboldu. Zam Botiva, Himalayalar'da bulunan manastıra gittiğini iddia etti. Botiva'nın kehanet aracılığıyla ondan birkaç mesaj aldığı iddia ediliyor. Ancak bazı mesajlar tamamen tanıdık olmayan kişiler tarafından "imzalandı"

İnsanlar tarafından ona **405 .** Kâhin Zama Botiva için karanlıkta parlayan ve ışığı gerçeğe işaret eden yeni bir "kutup yıldızı" haline geldi. Belki de bu karşılaştırmadan "Polar Brotherhood" ("Polaris") adı doğdu. Efsaneye göre 1929'da "kutuplu" insanlar kehanetin sırrını anladılar ve ardından kendi gizli cemiyetlerini kurdular.

Otto Rahn'ın Parisli bir arkadaşı olan Maurice Maigret, Asia Mystery'deki bölümünde "ustalar" ile iletişim kurmanın çağdaş birine saçma, anlamsız ve hatta anlamsız görünebileceğini yazmıştı. Açık bir kanıt olmadan yeni olan her şeyin alay konusu olduğunu vurguladı . Yine de düşüncesinde ısrar etti. Önerilen iletişimin hiçbir bilimsel açıklaması yoktu. Maigret, genellikle "Mistik Asya"yı eline alan okuyucuya, onu okumak için biraz temel inanç gerektiğini bildirdi. “Kutup”un, kardeşlik üyelerinin dünyayı anlama konusunda tavsiyeler, bazı tahminler aldığı Himalayalar'da yaşayan insanlarla temas kurmayı başarması ona olağanüstü ve istisnai bir şey gibi görünmüyordu . Alfanümerik kehanetlerin kendileri "kutuplu" olanlar için özel bir şey değildi. Onlara göre Tibet'te bir yerlerde, evrimin daha yüksek bir aşamasında olan tenha bir insan topluluğu vardı. Ancak buna inanan sadece “kutup” insanlar değildi .

Megre, yazma faaliyetini Mistik Asya'yı derlemekle sınırlamadı. 1935'te okült yayınevi "Carpenter's Library" tarafından yayınlanan "Gizli Şeylerin Anahtarı" kitabını yayınladı. Bu çalışmada, son on yılların neredeyse tüm ezoterik mirasını özetledi. Özellikle gamalı haç hakkında şunları yazmıştır: “Gamalı haç zamanın gücünün arkasındadır ve bu nedenle tamamen Budist bir semboldür, yani bir kişinin içinde bulunduğu ve ancak arınma yoluyla kurtulabileceği yaşam döngüsü anlamına gelir. Günümüzde anlamı oldukça değişti, bir yükselme sembolü haline geldi.

Almanya'da ırksal nefret ve şiddet **406 başı.”** “Svastikanın farklı yorumları var. Burnoff, onu ateşli bir sembol olarak görüyor. Max Muller güneşin sembolüdür. D'Alvilla - aylar. Madam Blavatsky, onu kutsanmış dünyanın merkezinin bir işareti olarak görüyor. René Guénon gamalı haçta direğin sembolünü görür. Bir gelenekçilik klasiği olan "kutuplu" Rene Guenon'dan söz edilmesi tesadüfi olmaktan uzaktır. En ünlü eserlerinden biri olan The King of the World'de bu filozof şöyle yazdı: “Şu gerçeğe özellikle dikkat etmek istiyoruz - söz konusu merkez, tüm geleneklerde sembolik olarak “Kutup” olarak adlandırılan sabit bir noktadır. ”, çünkü dünyanın döndüğü, esas olarak hem Keltler hem de Keldaniler ve Hindular arasında tekerleğin işaretiyle temsil edilen dünya dönüyor. Hem Uzak Doğu'da hem de Uzak Batı'da yaygın olan ve özünde “Kutup işareti” olan gamalı haç işaretinin gerçek anlamı budur. Gerçek anlamı aslında ilk kez modern Avrupa'ya sunulmaktadır.

Ancak Megre'nin inisiyasyonun merkezini tanımladığı kitabına geri dönelim : "En inanılmaz hipotez, bilgeliğin ilahi kökenini doğrulamaya çalışan hipotezdir . Bazı okültistler, bilgelerin gelişimde bizden çok uzaklaştıklarını ve Venüs'te yaşadıklarını iddia ederler. İnsanlara bilgi vermek için bu elçiler, öğrencilerine talimat vermişler ve onlar da onları başkalarına iletmişlerdir. Tüm dünya Agartha'yı Ossendovsky'den öğrendi... Saint-Yves d'Alveidre, Agartha'nın gerçekten var olduğunu ve hatta yeraltında bile aktif olduğunu doğruladı ... her zaman görünmez olacak. Agartha görülemez (şimdilik), çünkü karanlık bir çağda yaşıyoruz - Kali Yuga Ancak, zaman gelecek ve İnisiyeler kendilerini tekrar dünyaya gösterecekler "

Agartha'dan bahseden gelenek aslında büyük bir kozmik felaketten sonra uçurum tarafından yutulan bir ada olan Atlantis'in hikayesiydi. Ama tüm Atlantisliler ölmedi. Bazıları, insanlığın ahlaki mirasını korumak için Himalayaların doruklarına kaçtı. Oradan bazen barbar dünyasına döndüler. Keldaniler, Orphean Yunanlılar, Filistin Essenleri, Pisagorcular, Mısırlı doktorlar, Galyalı Druidler, hepsi aynı düzenin tezahürleriydi. Bu fikirlere göre , Druidler aslında İrlanda'nın merkezinden değil, Asya'dan geldiler. Bu tezin teyidi olarak druidlerin teşkilat yapılarının alevlere benzerliğine dikkat çekilmiştir. Ancak İrlanda da bir rol oynadı. 1220'de bu adada "sonsuz bir ateşin" yandığı gizli bir merkez vardı. Varlığı, "ateşin kızları" olarak adlandırılan genç kızlar tarafından desteklendi . Bu ateşin sönmesi, Katarlara karşı yapılan haçlı seferlerine denk geldi. "Kutuplu olanların" hem Druidlerin geleneğini hem de Albigensianların fikirlerini birbirine bağladığı açıktır. Dahası, Avrupa sapkın öğretilerinin Himalayalar ile yakın ilişkisini ileri sürdüler. Orfik şiirde, Vedaların ilahilerini neredeyse kelimesi kelimesine tekrarlayan dizeler bulunabilir. 11.-12. yüzyıllarda, Buda'nın biyografisi Avrupa'da Barlaam hakkında Hıristiyanlaştırılmış bir roman şeklinde dolaşımdaydı. Budist ve Maniheist fikirler Avrupa'ya Bizans üzerinden geldi. En azından Maigret öyle düşünüyordu.

Yani, Budizm'in Katarizm tarafından dolaylı olarak algılanmasından bahsetti. Gerçekten de bazı pasajlar böyle bir fikre yol açabilir. Örneğin, birçok kez yeniden doğan ve belirli bir yaşam döngüsü oluşturan ruhun ölümsüzlüğüne ilişkin varsayım.

Kutsal Kâse'ye ayrılan bölümde Maigret, "genç yetenekli bir Alman yazar" olan arkadaşı Otto Rahn'dan bahsetmekten çekinmedi. Aynı zamanda, Megre, Ran'ın Budizm ve Catharlar arasında bağlantı kuramadığı yerlerde ondan eleştirel bir şekilde bahsetti . Megre hala "Kase'ye Karşı Haçlı Seferi" kitabından büyük bir sempatiyle bahsetmesine rağmen, çalışmasında ondan bazı pasajları bile tekrarladı. Örneğin, Rahn'ın Kâse'nin Ornollac mağaralarından birinde bulunduğuna dair önerisi.

, Avrupa'nın okült ortamı üzerinde devasa bir etkiye sahipti . Kendilerini gerçek inisiyeler olarak gören pek çok kişi kâhinlerine bir soru sormaya geldi. Ünlü filozoflar da kahinle iletişim kurdular: pagan emperyalizmin şarkısını söyleyen gelenekçi Rene Guenon ve Julius Evola. O günlerde kimse "kutuplu"ların sesinde tehditkar notalar duymadı. Ama bazıları metali şıngırdatmaya başladı bile. Rivera Markisi, Tibet Manastırının Gölgesinde adlı romanında , o günlerde Paris'e gelen bir Budist'i anlattı. “Ona kıyasla içimdeki her şey şüpheli, titrek ve umutsuzdu. Bütün felsefelerimizi, bütün dini sistemlerimizi, bütün mezheplerimizi denedim. Ama ben sadece küfür ve genel önemsizlik buldum ... Batımız genel olarak dinsiz... Kapalı localara girdim , ezoterik ortama daldım, okültün babalarıyla tanıştım.Ama dinlediğim her şey boş, şatafatlı sözlerdi. .. İnisiyasyon yıldızının Batı'nın göklerini aydınlatacağına inanıyorum.” Bu karamsarlık , İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle birlikte bir eylem çağrısına dönüştü. Fransa'nın işgali sırasında, "Kutuplar", onları gruplar halinde Gestapo'nun ellerine teslim ettiklerinde okültistler üzerinde daha da büyük bir etkiye sahipti. Bu arsa üzerinde, belki de daha ayrıntılı olarak yaşamaya değer.

Fransa'nın işgali sırasında Fransız gizli topluluklarının zulmünde ana rol Jean Marquis Rivera tarafından oynandı. Batı'nın gizli cemiyetlerine yaptığı değerlendirmeyi dikkate alırsak , davranışında paradoksal bir şey yoktu. Yüksek fikirleri karalayan bir örgüt olarak onların ortadan kaldırılmasını istiyordu . Üçüncü Reich Fransa'nın kuzeyini işgal ettikten sonra, Masonları ve diğer gizli toplulukların üyelerini tanımlaması beklenen özel bir birim oluşturuldu. 12 Aralık 1941'de hem işgal altındaki topraklarda hem de Vichy kukla rejimi tarafından kontrol edilen Fransız eyaletlerinde faaliyetlerine başladı. 1944 yılına gelindiğinde, Fransa genelinde faaliyet gösteren bu hizmetin 300'den fazla çalışanı vardı. Bu örgütün kendisine "Gizli Toplum Hizmeti" adı verildi ve çok açıklayıcı bir kısaltması vardı - SSS. Jean Marquis Rivera , ülkenin kuzeyindeki CCC faaliyetlerine liderlik etmek için gönüllü olarak gönüllü oldu . Gizli cemiyetlerin aranmasını organize etmek için herkesten daha uygundu.Aslında CCC ikinci bir gizli polis haline geldi. Marki Rivera, bölümünün merkezini I

Paris, Rapp Bulvarı, 4'te çok sembolik bir binada buldu - orada bir zamanlar Teosofi Cemiyeti'nin ikametgahı bulunuyordu. SSS'nin faaliyetleri SD, yani Obersturmführer Moritz tarafından denetleniyordu, ancak bu tamamen ideolojik bir kontroldü. "Gizli Toplum Servisi"nin doğrudan faaliyeti Gestapo ile bağlantılıydı. Bazen Marquis Rivera'nın görevleri doğrudan Berlin'den gelirdi. Fransız Rotary kulüplerinin belirlenmesi ve tasfiye edilmesi emri de böyleydi ama Almanların çoğu Mason arşivleriyle ilgileniyordu. Arabalarla Fransa'dan çıkarıldılar ve SD'ye teslim edildiler Bu arada, kitle iletişim araçlarımızda Masonik arşivlerin "Ataların Mirası" tarafından talep edildiği sürekli olarak ortaya çıkıyor. Bu bir hayaldir.Bütün arşivler , daha önce Berlin Mason Locası'na ait olan binada oturan SS güvenlik uzmanlarının eline geçmiştir. Faaliyetinin birkaç yılı boyunca, CCC, 60 binden fazla insanı içeren devasa bir Fransız Masonları listesi derleyebildi . Bazıları bir toplama kampına gönderildi, bazıları sınır dışı edildi, bazıları olay yerinde idam edildi. Tüm gizli mistisizm toplulukları içinde en çok Rivera Markisi, Masonlardan nefret eder ve onları hor görürdü. Fransa'nın Müttefikler tarafından kurtarılmasından sonra SSS çalışanlarının çoğu yakalandı, 1946'da yargılandılar. Jean Marquis Rivera ölüme mahkum edildi. Onunla mezara götürdüğü sırları sadece tahmin edebilir misiniz?

kötü şöhretli toplantının gerçekleştiği *1957* yılına dönelim . Avrupa tarihindeki bu görünüşte önemsiz olayın belirli yönlerini inceleyen kişi, istemeden şu soruyu soruyor: gerçekte kim kimi etkiledi? SS liderliğinde "Kutup"? Ya da Polaris'teki SS liderliği ? Önceki bölümlerde kısaca değindiğimiz bilgilere tekrar dönelim. Hatırladığımız gibi, Temmuz 1937'de SS Brigadeführer Karl Maria Willigut, Gaston de Mengel'den bir mektup aldı. Bu vesileyle, Reichsfuehrer SS'nin kişisel karargahının şefini bilgilendirdi: “23 Haziran 1937'de Helsinki'den bana çok gizemli bir disk verildi ve sonra Bay Gaston de Mengel bana daha az garip olmayan bir mesaj gönderdi . Özellikle şunları yazdı: “Paris'in kuzeydoğusundaki eksen çok sıkı çalışıyor . Ancak eksen ne Berlin yakınından ne de Helsinki yakınından geçmiyor.Kuvvetlerin çıkış noktasını kesitten tespit edebildim. Rus Lovozero civarında yaklaşık 35 derece doğu boylamında ve 68 derece kuzey enleminde Murma [1'de] (Laplandia) yer almaktadır. Büyük Siyah Merkez'in yerini de belirledim . Batı Moğolistan'da Kobdo, Urumçi ve Bakul şehirlerinin oluşturduğu büyük üçgenin içinde yer alır. Gaston de Mengel bana bu konuda ne düşündüğümü sorduğu için bu mektubu dikkatinize sunuyorum.Bu bilgiyi yeterince değerli buldum ve gerekli ilgiyi göstermenizi rica ediyorum. Benim versiyonum: Rusya'nın Fransa ve İngiltere ile yaptığı görüşmeler sonucunda orada hava üsleri oluşturulabilir, benim varsayıma gelince, SD bunu inceleyebilir. Mektup "Gizli!" Olarak işaretlendi.

Gördüğünüz gibi, SS jeomantik araştırmalara büyük önem verdi . 1934'te Willigut ,

Almanya'nın eski tarihine artan bir ilgi gösteren Günther Kirchoff (1892-1975) ile tanıştı . Kirchhoff , tüm kıtalardan geçen belirli jeodezik enerji hatlarının varlığını öne sürdü . Bugün bu ezoterik öğretiye geomancy denir. Wiligut bu gizli bilimin ateşli bir destekçisi oldu. De Mengel'in Berlin ziyaretinden bir yıl önce,

Görünüşe göre Gaston de Mengel, Murmansk'ı jeomantik bir keşif için kastetmiş. Sonuçlarını özetleyerek şunları yazdı: “Bay *Kirchhoff'un vardığı sonuçlarla (* ilkeci inanca dayalı olarak) bulduğum konum sistemlerini karşılaştırırken, bulduğum sistemin sıfır meridyenden iki derece doğuya saptığı ortaya çıktı. Bay Kirchhoff, çok sayıda mevcut ibadethane vb. konum sisteminin Avrupa'da sıfır meridyenden 46. meridyene kadar uzandığı sonucuna vardı ; eski ibadethaneleri inceledikten sonra dünyanın ekseninin defalarca değiştiği sonucuna varılabilir. Ek olarak, Wiligut, Externstein'ın belki de Avrupa'nın ana "enerji" merkezi olduğunu savunan Wilhelm Teudt'un jeomantik hesaplamalarından memnundu. Böylece , de Meniel'in mektubu, görünüşte pek normal olmayan bir insan tarafından yazılmış birbiriyle alakasız kelimelerden oluşan bir koleksiyona benzemiyor. De Mengel'in aktif olarak geomancy uyguladığı açıktır.

2 Temmuz 1937'de Vplligut, Gasteau de Mengel'den başka bir mektup aldı. Fransız mistik, eski Rus arkadaşından dünyanın dört bir yanına dağılmış sözde "Budist merkezlerinde" neler olduğunu anlatan belgeler aldığını yazdı . De Mengel, Wiligut'a bir tür gönderme yaparak bu belgelerin özünü özetlemeye çalışmıştır. Daha önce tüm Budist dünyasının gizli merkezlerinin " Hermitler Devleti" ve "Budist Merkezi Chan Chen Kob" olduğunu söyledi. Ancak siyasi huzursuzluk sonucunda yenildiler. Bu andan itibaren, “Hermitlerin Devleti” “göçebe”dir. Şu anda Tibet'te. Gizli merkezin yok edilmesinin arkasında, Hulkguku Shi, Cherensky olarak da bilinen "Kara Merkez" Oung Mong'un başı var. Buda'nın yeni bir enkarnasyonu, "dünyanın yeni öğretmeni" olarak poz verdi. Onun öğretisi, Avrupa'nın birçok gizli cemiyeti ve ezoterik çevreler tarafından kolaylıkla desteklenmektedir. Dahası , "Kara Merkez"in yandaşları "Büyük Işık Merkezi"nin (Agarta) habercileriymiş gibi davrandılar.

De Mengel'in garip mektuplarına ışık tutsa bile, okuyucunun Oung Mong ve "Kara Merkez" in ne tür olduğunu anlaması pek olası değil mi? İşin garibi, ama bu hemşehrimiz A. Kerensky ile ilgiliydi. Biyografisini yeniden anlatmaya değmez. Avrupalı mistiklere göre, "B'nai B'rith " Yahudi locasının "gri efendisi" Kerensky idi . Himmler bunu zevkle okudu ve günlüğüne şunları kaydetti: “Çok şeyi açıklayan ve olayları tahmin etmenizi sağlayan çok ciddi bir çalışma. İnsan toplumuna da uzanan iyi ve kötü ilkesi. Reichsführer SS'nin bilinci , Naziler iktidara gelmeden çok önce mitolojikleştirildi. Her halükarda, bu dünyaya sahip olmak için savaşan beyaz ve kara büyücülerin mücadelesinin sonuçlarını gördü.

SS de Mengel'in ifşaatlarına nasıl tepki verdi? Reichsführer SS'nin Kişisel Kurmay Başkanlığı'nda görev yapan Unter Sturmführer Kurt Ruppmann, Grönhagen sekreteri Gertraute Schlarb'a şunları söyledi: “Kişisel görüşüm, ancak bu görkemli bir hayali tarafından yazılmıştır. Görünüşe göre, Reichsfuehrer'i tam bir aptal olarak görüyor ve onu böyle saçmalıklarla karıştırıyor. De Mengel benim için fazla daktilocu, gerçekleri muhtemelen kişisel fantezilerle karışmış durumda. Ayrıca, deliliği olabilir - sonuçta 60 yaşında. Ve bu arada ... Örgütün burada anlatıldığı gibi gizlice çalışmak istediğini düşünüyorsanız, yüzlerce dedektifin fark edebileceği her toplantı ve kongrede neden parlıyor? .. SD için, onun bilgisi . hiçbir değeri yok, onlara yapışacak hiçbir şey yok ” Ancak Himmler'in mahkeme sihirbazı böyle bir şüpheciliği paylaşmadı. Görünüşe göre , bu büyük ölçüde kaderini mühürledi. SS'de birçok kişi, Reichsfuehrer'in etrafında garip insanların dolaşmasından memnun değildi. SS teknokratları, çılgın mistiklerle mahalleye hiç çekici gelmiyordu . Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Willpgut'un yıldızı de Mengel Paris'e döndükten hemen sonra azalmaya başladı.

Üçüncü geri çekilme

Kara Güneş Yükseliyor

Tanrılar, tarih öncesi saflığı bozan, ateşli kanlarını kirletme, formlarını burada somutlaştırma, onları cisimleştirme, onları "yoğunlaşmış ve tekrar eden bir Evren"in tutsaklığına hapsetme riskiyle karşı karşıya kalan tuhaf bir Güç ile mücadeleye girerler.

*Miguel Serrano. 'Bir Kahramanın Dirilişi**

Dünya'da şimdiye kadar var olan en eski *ve en* güçlü olarak tasvir eden, efsanevi olarak dönüştürülmüş bir ideoloji tarafından beslenmemiş olsaydı, pek mümkün olamazdı . Mitlerin, sembollerin, kutsal ve kült yerlerin siyasi yorumu, en yüksek kültürün taşıyıcısı olması beklenen ve diğer Avrupa medeniyetlerini ve kültürlerini beslemesi gereken özel bir "Aryan-Germen" halkının yaratılmasına kapsamlı bir şekilde yardımcı oldu. Üçüncü Reich , “völkisch” gruplarının bireysel ideologlarının kavramları ve çalışmaları ile tanıştıklarında, erken gençlik döneminden itibaren benzer tutumlar aldı . Nasyonal Sosyalist dönemin ortaya çıkmasından sonra, bu tür mitler propaganda ve eğitim kurumlarının yardımıyla tüm Alman nüfusuna empoze edildi.“Eski Aryanların” kutsal güneş sembolizmi , Üçüncü Reich'in günlük yaşamında haklı olarak yerini aldı. Güneş işaretleri ve rünler sadece iç mekanın unsurları olarak hizmet etmekle kalmadı, aynı zamanda bin yıllık İskandinav dini geleneğinin yeniden canlanmasına odaklandılar. Ataların SS Mirası'nda uzmanlar, keşif gezileri düzenleyerek ve arkeolojik kazılar yürüterek bu efsaneye bilimsel bir gerekçe sağladılar . Her zaman eski Almanlarla ilgilenen Himmler, "Kara Düzeni" için özel bir din yaratmaya çalıştı. Hitler, Albert

Speer ile birlikte , zamanla tüm dünyanın merkezi olacak olan Üçüncü Reich'in başkentinin titanik yapılarının tasarımına katıldı . Almanlar, bu mega yapıları ziyaret ederken, çağların derinliklerinden "bin yıllık Reich" tarafından miras alınan özel görevi hatırlamak zorunda kaldılar.

Sveg'in taşıyıcısı olarak İskandinav ırkı fikri, Üçüncü Reich rejimi tarafından sahnelenen hemen hemen her kitle gösterisinde ortaya çıktı. Bunlar, Nürnberg'de ortaya çıkan "Işık Katedrali" ve gündönümü şenliklerinin şenlik ateşleri ve Almanya'yı "Yahudi-Bolşevik karanlığından" kurtarıyormuş gibi görünen yüzlerce meşaleden oluşan ateşli gamalı haçlardı . Siegfried ve Arminus gibi tarih öncesi zamanların efsanevi kahramanları, onlarda gerçek bir ırk kahramanının modelini, anavatanın mavi gözlü kurtarıcısını gören gençlerin hayal gücünü heyecanlandırdı . Ve son olarak, dünya savaşının patlak vermesi, İskandinav ırkının yaşam alanını genişletmek açısından "meşru" idi. Kendini mitin pençesinde bulan sıradan Alman için bu hiç de saldırganlık değildi . Bu, insanlık tarihindeki en eski uygarlığı Slav barbarlığından ve Yahudiliğin yozlaştırıcı etkisinden kurtarmayı mümkün kılan gerekli bir savunmaydı . Zoraki mitler, İkinci Dünya Savaşı'nın kıyma makinesinde milyonlarca insanın ölmesine neden oldu ve Almanya'nın kendisi bir ışık taşıyıcısı olarak değil, karanlık ve kötülük için bir sığınak olarak algılanmaya başladı.

"Aryan efsanesinin" ana yaratıcıları, Nürnberg Mahkemesi'nden önce ortaya çıkmadı. Bazıları kaçmayı başardı, bazıları intihar etti. Ve savaş suçlularının yargılanması, Üçüncü Reich'a egemen olan ideolojinin manevi analizini terk etti. Suçlayanlar, dikkatlerini vahşete ve kurbanların sayısına odaklamayı tercih ettiler. İngiliz savcı, bir şekilde, Müttefiklerin Nasyonal Sosyalizmin "manevi" tarafına neden dikkat etmediklerini ağzından kaçırdı : "Eğer mahkeme salonunda bunları konuşmaya başlarsak, o zaman bu, şüphesiz, savunma tarafından savunma için kullanılabilirdi. suçlamalarını akıl hastası olarak göstermek için. Sonuç olarak, savaş suçluları deli olarak serbest bırakılabilir.”

Thule, Arinpahlar, Atlantis hakkındaki antik mitler, Görbnger'in “dünya buzu” hakkındaki modernist doktrini, Hermann Wirth'in tuhaf çalışmaları, Nazizmin mistik sembolizmi ve ibadethaneleri , M.Ö. Nürnberg Mahkemesi. Yazarların Almanya'da nasyonal-sopyalizmin nasıl ve neden ortaya çıktığını anlamaya çalıştıkları savaş sonrası ilk eserlerde bunlardan bahsedilmedi. Muhtemelen , ortaya çıkan içgörünün şoku, Nasyonal Sosyalist ideolojinin kesinlikle irrasyonel bileşenlerini gerçekleştirmek için katı rasyonalitenin yardımıyla denemek için çok güçlüydü. O zamanın siyasi düzenlemeleri , "bin yıllık Reich" ideologlarının efsanevi-fantastik yapısını tam olarak anlamak için çok dardı.

entrikaların üstü örtülmeye başlanmasının üzerinden neredeyse 60 yıl geçti , ama bir

sebepten. Bu önemli dönem, 30'larda Almanya'ya ne olduğunu daha iyi görmenizi sağlar. Ama öte yandan , bu on yıl içinde, bir mitin politik bir ideolojiyle çarpıtılmasının korkunç yıkıcı güçleri hayata geçirebileceğine dair birçok doğrulama yapıldı. Manşetlerde yine soykırım , dini fanatizm ve spekülatif bir fikir adına yandaşlarını ölüme göndermeye hazır çılgın mezhep liderleri öne çıkarken bu ders çok önemli olmalıydı . Tarih sadece kuru rakamlardan ve kanıtlanmış gerçeklerden oluşmaz, fikirlerle, fantezilerle, tadına varılamayan, ölçülemeyen, sayılamayan mistik kavramlarla doludur . Ancak insanları çılgın eylemlere sevk edebilecek en güçlü dürtü bu faktörlerdir. Buna dayanarak, Üçüncü Reich'ta hüküm süren mitolojik arka planın II. Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra kaybolmadığını kabul etmek gerekir. Mitlere dokunmaktan korkan müttefikler, onun gizli bir biçimde var olmasına izin verdiler, yavaş yavaş bir ideolojiden "yeraltı fikirlerine" dönüştüler. Zamanla, yeraltından çıkmaya başladılar. Şu anda, birçok derginin ve kişin sayfaları , "yüksek Aryan kültürü" hakkında efsaneler, rünlerin ve güneş sembollerinin özel yorumları, İskandinav progorolipisi hakkında hikayeler ile doludur. Bugünün Almanya'sı bir istisna değildir. Ayrıca, Wewelsburg ve Externstein gibi eski SS türbeleri, yeniden neo-paganlar, sağcı ezoterikçiler ve neo-Naziler için hac yerleri haline geldi. Onları tekrar tekrar ziyaret ederek bu yerlere eski auralarına geri dönerler. Çok sayıda İnternet sitesi, ilgilenen herkese SS'nin "Kara Düzeni" ve onun gizemleri hakkında konuştukları özel turistik turlar sunar. Çok sayıda müzik grubu, Himmler'in mistik fikirleriyle bağlantılı mistik sembolleri kopyalamaya çok isteklidir.

Ama bu işin dış tarafı. SS dinini ciddi bir şekilde diriltmeye çalışanlar da var.Birkaç yıl önce bir grup kimliği belirsiz kişi Wewelsburg'a gece geldi. Zemini "Kara Güneş" olarak gösterilen mahzende özel bir rp-ghal düzenlendi. Onun hakkında bilinen suşi maço hakkında. Sabah müze gözlemcileri , on iki sütunun kaidelerinin üzerine siyah runik sembollerin çizildiği beyaz çarşaflara sarıldığını keşfetti. Hesov'un Camelot'unun zemininde resmedilen "Kara Güneş" uzun zamandır gençlik ortamında yerini almıştır. Sağcı ezoterik müzik sahnesi için bir tür amblem haline geldi. İğnelerde, saç tokalarında, tişörtlerde, kol saatlerinde, dergi kapaklarında ve lazer disklerinde görülebilir . Avrupalı milliyetçilerin bilgi alışverişinde bulunduğu Thule bilgisayar ağının bir sembolü haline geldi . "Kara Güneş", "Hint-Avrupa kültürünün incelenmesi" hakkında konuşulmaya başlanan her yerde bulunur. Hem yeni sağcılar hem de paganlar - Avrupa'nın yeniden canlanmasını aktif olarak hisseden ve “Avrupa halklarının çokkültürlülük sunağında fedakarlıklarına” karşı savaşan herkes tarafından bayrağını yükseltiyor.

tiras kültürü". "Kara Güneş", "Sol invictus" ve diğerleri gibi muhalif yayınevlerinin amblemlerinde bulunur. 1990'ların başından beri, "karanlığın ışığı yutmadığını ve yeniden soğuk ve karanlığın güçleriyle savaşmaya başladığını" ilan eden sesler giderek daha aktif bir

şekilde duyuldu . "Kara Güneş" yeni mitolojik bilincin sembolü haline geldi.

Büyük olasılıkla, "Kara Güneş" kavramı ilk kez "Gizli Doktrin" adlı çalışmasında "merkezi güneşten" bahseden Helena Blavatsky tarafından dolaşıma sokuldu. Bu ifadeyle, tüm yıldızların ve gezegenlerin etrafında döndüğü evrenin görünmez merkezini kastediyordu. Gnostisizm'de "yaratıcı ışık" ve daha sonraki okültistler arasında "yaşamın evrensel elektriğinin merkezi" olarak adlandırılan şey, tüm varlıkların belirli bir nedeni ve başlangıç noktasıydı. Modern fizikte " büyük patlama" kavramına karşılık gelir . Aynı zamanda geleneksel dini uygulamalarda da vardır. Bu, her şeyin başlangıcında yer alan bir tür yaratıcı karanlıktır. Hindu kozmolojisinde , görünmez "dünya ruhu" bir nefes alır ve bu dürtüden maddi kozmos yavaş yavaş ortaya çıkar. Yahudi kabalizminde "kara ışık" bulabiliriz. Ancak Blavatsky için , "kara ışık", uzak Kuzey'den gerçekleştirilen, yalnızca gizli Aryan öğretisinin ayırt edici özelliğiydi . "Merkezi güneş" gizemini sözde "Hiperbore ırkı" ile ilişkilendirdi - sözde Kuzey Kutup Dairesi'nin ötesinde yaşayan efsanevi antik insanlar.

Madam Helena'nın ardından birçok Alman ırkçı da onu takip etti. 1910'da Guido von List , Ariotermanlar arasında Tanrı ile eşanlamlı olan görünmez "ilk ateş" hakkında yazdı, çünkü "ilk ateş" tüm kozmik gelişimin başlangıcındaydı . Böylece, keyfi olarak Hindu kavramları Avrupa kültürüne empoze edildi. Okültist Perith Shaw, "merkezi güneş"i, saf ruhsal ışıktan oluşan "Evrimin Çekirdeği" olarak adlandırdı. Ona göre Shaw, tamamen materyalist bir konumdan dünyayı küçük bir gaz birikiminden gelişmiş olarak temsil eden Kant ve La Paz'ın tam karşıtıydı. Shaw, "Kozmolojik gelişme açısından Almanya'nın Geleceği" adlı programatik başlıklı çalışmasında, "merkezi güneş"in gizemini , Zodyak'ın belirli işaretleri altında geçen çağların astrolojik teorisiyle ilişkilendirdi . Sadece Dünyamızın Güneş'in etrafında dönmediğine, tüm gezegen sistemlerinin görünmez bir kozmik merkez etrafında döndüğüne ikna olmuştu. Üstelik bu devasa döngü 26 bin yıldır. 1923'te Perit Shaw, GRS'yi bir sonraki kozmik döngünün tamamlanmasına ve "Kova Çağı"na girişe hazırlanmak için [ilan etti] (bu fikirler şimdi "Yeni Çağ" teorisinin destekçileri tarafından aktif olarak geliştiriliyor). Yeni bir çağın gelişine, insanların “ilk güneşin karanlığının” ışınlarına karşı artan tüm duyarlılığı eşlik edecekti. İnsanların maymunlardan değil, tanrılardan geldiğini vurguladı. Aynı zamanda, en eski uygarlığın var olduğu Almanya'da bu ışınlamanın bazı devrimci eylemlere yol açacağını da sözlerine ekledi. Show anti-Semitizme yabancı değildi. Çalışmalarında, Yahudilerin eski ezoterik bilgiyi sakladıkları ve onu maddi refahın hizmetine sundukları fikrini dile getirdi.

Üçüncü Reich'ta, Karl Wiligut sayesinde "Kara Güneş" ortaya çıktı. Weisthor'un en sadık müritleri Emil Rüdiger ve Rudolf Mund, bu sembolü 230 bin yıl önce Kuzey Kutbu'nu ve orada bulunan Hyperborea'yı aydınlatan “ilk güneş”in bir ifadesi olarak yorumladılar. İskandinav ırkına özel yetenekler kazandıran , "Kara Güneş"in ışınlarıydı . Örnek olarak,

"hiperion"dan bahseden Homer'den ve yıldırım tanrısı Farbautr'dan bahseden Germen mitolojisinden alıntılar yaptılar. Zamanla "Kara Güneş" olarak adlandırılan gök cismi gücünü kaybederek görünmez hale geldi. Sadece özellikle manevi kişiler bunu görebilir , ancak bunun için bile özel ritüel uygulamalara başvurmaları gerekir (meditasyon, timus bezinin masajı vb.). "Kara Güneş"i gören rastgele insanlar çıldırdı. Willigut'un Reichsführer SS mahkemesinde oynadığı rolü hatırlıyoruz. Ancak Himmler'in Kara Güneş ile ilgili fikirleri kabul edip etmediği hala bilinmiyor.Gerçekten de Wewelsburg'un merkezi sembolü haline geldi. Ancak , Merovenjler zamanında benzer sembollerin tasvir edildiği vitray pencerelerin aynı anlama sahip olması gibi, burada da yalnızca dekoratif bir rol oynaması mümkündür. On iki telli rünlü çarkın yalnızca Güneş'in ve yıldızların hareketi fikrinin bir yansıması olması mümkündür .

Yine, "Kara Güneş" 50'li yıllarda Viyana'da su yüzüne çıktı.Eski SS adamları ve Wiligut Rudoff Mund ve Wilhelm Danzig'in öğrencileri, genç nesil Alman okültistlerine SS'nin özel ideolojisini anlatmaya orada karar verdiler. Rudolf Mund , makalelerinde Karl Maria Willigut ve Jörg Lanz von Lpbenfels hakkında konuşuyor (ilk kez!). Bundan hemen sonra, "Kara Güneş " hakkında mpf'ye adanmış küçük bir eser yazar. Danzig, Kara Güneş'i anıtsal üçlemesinin merkezine yerleştiriyor. "Ürpertici romanlar"dan oluşuyordu: Idols Against Thule (1971), Wolf Time in Thule (1980), Thule Rebels (1991) . Milliyetçi düşünceli genç halka ilham vermesi gereken bu kitaplarda, SS liderliğinin mitolojik görüşlerini açıkladı . Thule'nin gizli sembolü, büyüklüğün ışını ve bilgeliğin parlak kaynağı.

Danzig'e göre "Kara Güneş"in ana anlamı, bir zamanlar Yahudi-Hıristiyan dini tarafından Alman ruhundan atılmıştı. Aslında, "İskandinav ruhunun bir yıldızın ışığından doğuşu" ve Almanların Lucifer'in bir zamanlar oturduğu uzak "gece yarısı dağından" gelmesi hakkındaki "kadim bilgilerden" oluşuyordu. İkincisi, Otto Rahn'ın ruhuyla , cehennemin ebedi karanlığına atılan bir ışık veren olarak ilan edildi. Sonuç olarak, tüm dünya tarihi "Thule" ve "Judas" arasında amansız bir mücadeleydi. Alman ve Yahudi dindarlığı farklı kutuplardaydı. Bu çatışma sırasında Kara Güneş, İskandinav direnişinin bir sembolü oldu. Germen dindarlığında, birey kendini ilahi varlığa kaptırmak için Tanrı'ya doğru ilerler. Yahudi geleneğinde , bir kabileye inen ve seçilmiş olan haline gelen "kişileştirilmiş bir tanrı" vardır.

Landig'e göre. Batı Asya'da bulunan dolmenler ve taş daireler, bir zamanlar bu bölgede Hint-Almanların yaşadığını gösterdi. Ancak MÖ 1250'de bu ülkeler Yahudiler tarafından işgal edildi ve katliamlara başladı . tanrıları tarafından "onaylandı". Landig, İncil'e, özellikle de "Tanrı'nın seçilmiş halkı" tarafından işlenen katliamlara bolca atıfta bulunulan Eski Ahit'e atıfta bulunur. Tula'yı konu alan üçlemede , Yahudilerin 20. yüzyılda çektikleri ıstırapların “meşruiyetinin” nedeninin , kibir ve kana susamışlık olduğu fikri kırmızı ipliğe çekilir.

Landig'in Kral Davud'un Ammonlulara karşı savaşıyla ilgili olarak verdiği en açıklayıcı örnekler. Bu hikayeye yapılan vurgu tesadüfi değildir . İncil'den alıntı yapacağım: “Alınan şehirlerdeki insanlar çıkarıldı. Testerelerin altına, demir dövücülerin altına, demir baltaların altına koyup fırınlara attılar” (P Par. XII, 29:31). Yani Landig , Holokost için tarihsel bir gerekçe yaratmaktan başka bir şey yapmadı. Genel olarak, Landig için, Eski Ahit'in tamamı, Yahudi halkının gaddarlığının ve kana susamışlığının somut kanıtıydı. Eski SS adamına göre, Yehova'nın gözündeki seçilmişlik, Yahudilerin zaten Eski Ahit zamanlarında dünya egemenliği hakkında düşünmeye başlamasına neden oldu. Üçlemesinde, dünya Yahudi komplosunu birçok sayfada ifşa etti. Rothschilds ve Rockefellers'dan başlayıp bir "dünya hükümeti" yaratması beklenen BM ile biten. İkincisi, insanlar arasındaki tüm etnik farklılıkları ortadan kaldırmak, genetik mühendisliği ve bilgisayar kontrol sistemlerini her yere tanıtmaktı.

Yahudi-Amerikan kapitalizmine ve çok kültürlü ütopyalara katlanmak istemeyen Avrupa'nın direnişinin bir sembolü haline geldi . "Thule'den İsyancılar" romanında yazar, eserinin sayfalarında bir karakter ortaya çıkardı - karizmatik bir öğretmen, "gri, kısa kesilmiş saçlı uzun bir adam". Yasadışı bir sınıfın öğrencilerinin önünde, bu öğretmen, içeriği ve yapısı bakımından "Ataların Mirası"nın derinliklerinde yürütülen araştırmaları çok anımsatan belirli raporlar sunar. Onlara megalitlerden, Atlantis'ten, antik mitolojiden bahseder. Aynı zamanda, "yeni isyancılar"dan, materyalizmin ve gücün egemen olduğu, evrensel refahın boş toplumuna karşı isyan etmelerini talep eder. Aynı zamanda, bilim adamları derin Alman geçmişi hakkındaki bilgileri kasıtlı olarak gizlediğinden, modern tarih anlayışını damgalıyor. Land di igre'nin romanlarında kime hitap ettiği oldukça açıktır - "antik idealleri" araması gereken gençliğe. Ve bir kez daha tanıdık pasajlar Eski Avrupa'ya yayılan megalit kültürünün farkındalığı, gerçek mistik dönüşümün anahtarıdır, bin yıl önce savaşa yakın gerçek bir ırkın yaşadığı Thule'nin sırlarının idrak edilmesidir . Bu romanlarda Alman, her zaman olduğu gibi hayalperest olarak tasvir edilir. Sadece Germen ve yetenekli! evrenin titreşimlerini hissedin. Sadece bir Alman metafizik ve idealist düşüncelere yol açabilir. Modern dünya, Landig'e soğuk, ruhsuz, yok edici bir doğa olarak görünür. Bu dünya, tarih öncesi zamanların gerçek değerlerine taban tabana zıttır. Landig'in kitapları, modern materyalizmi kabul etmeyen gençlerin korkularını çok ustaca kullanmıştır . Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, sağcı rock sahnesinde hemen ikonik hale geldiler.

Mitler, anti-Semitizm ve Üçüncü Reich'ın meşrulaştırılmasının benzer bir patlayıcı karışımı, gizli bilimlere inisiye olduklarını iddia eden diğer yazarlarda bulunabilir . Ancak Landig'den farklı olarak niyetlerini gizlemiyorlar, kendilerini gizlemiyorlar - eserlerinde Hitler sadece siyasi bir figür değil, aynı zamanda "ilahi bir enkarnasyon" . Hindu adını benimseyen Fransız kadın - Savitri Davy. Landig, Hitler'i istisnai bir şahsiyet olarak ilan etmekte tereddüt

ederken, dahası Büyük İnisiye, Serrano ve Devi, Führer'i bir "avatar " olarak gördüler. insanlığa yardım etmek için acele ediyormuş gibi, sıkıntılı zamanlarda büyük rakamlarda yeniden doğdu.

Savitri Devi "dünyada" aslen Maksinmidn Portas olarak adlandırıldı. 1905 yılında Lyon'da doğdu. Führer'i ezoterik bir ruhla yüceltmeye başlayan Hitler'in sayısız hayranının kesinlikle ilkiydi.Okült gelişmeleri dünyadaki neo-faşistler arasında hala çok popüler. Sadece dünyaca ünlü The Occult Roots of Nazism kitabını değil, daha az bilinen Hitler'in Rahibesi kitabını yazan Nicholas Goodrick-Clark'a göre Savitri Devi tuhaf bir hayat yaşadı. Zaten erken çocukluk döneminde, belirli karakter özelliklerine sahipti. Daha sonra bu mikrop , her tarihsel ve politik olayın kendi mistik yorumuna sahip olduğu garip bir dünya görüşüne dönüştü . Daha gençliğinden beri, Fransız Devrimi'nin ideallerine (özgürlük, eşitlik, kardeşlik) karşı sürekli bir isteksizlik besledi. Onlarda , insan özünün çarpıklığını ve sapkınlığını gördü . Okulda, insan haklarını ana hatlarıyla belirten bir hatıra plaketinin önünde yaptığı uygunsuz hareketler nedeniyle birden fazla kez cezalandırıldı. Aynı zamanda, hayvanlar için tutkulu bir aşkla yandı ve acılarını göremedi. Fransa'nın kırsal kesimlerinde sığır kesimi çok yaygın bir olaydır. İnsanları hor görmeyle çoğalan çelişkili görüşleri, er ya da geç, insan yaşamını varlığın ana değeri yapan Batılı hümanist fikirlerin gerçekliğini sorgulamalıydı.

eski mitler tarafından büyülendi . Görüşlerine göre, giderek daha sık kaybolan putperest kültürlere özlem göstermeye başladı. Onlarda Batı Hıristiyanlığının doğasında var olan ikiyüzlülüğü ve ikiyüzlülüğü görmedi . Yavaş yavaş, ilgisi Aryanlara kaydı. Kendisine defalarca şu soruyu sordu: 4 bin yıl önce Hindistan'a saldıran ve sonunda orada oldukça gelişmiş bir kültür yaratan bu göçebe kuzey halkları kimdi? Antik Aryan kültürünün yaygın olduğu, tamamen farklı değerleri bünyesinde barındıran Avrupa'dan gelmediler mi ? ve Yahudi-Hıristiyanlığın kalkanına kim yükseldi?Filistin'e yaptığı bir ziyaret, onda anti-Semitizmin ilk kıvılcımlarını ateşledi.Yalnız, Kudüs'ün eski mahallelerinde dolaştı ve Maximiani'yi korkutan alışılmadık bir dış dünyayla karşılaştı. Olağandışı adetler ve giysiler, yabancı yüzler ve sesler, siyah şapkalar, yan kilitler ve uzun sakallar, gizemli ve anlaşılmaz ritüeller, Ağlama Duvarı'nın önündeki dualar - düşmanlığında her şey uyandı . Tanrı'nın seçilmiş insanları. Bundan bahseden İncil'e artık inanmıyordu. Eski uygarlıklara duyduğu hayranlık, ona , son izleri Hindistan'da bulunan devasa ve yekpare bir pagan Avrupa'nın resmini çiziyor. Fransız kadın Hinduizm ve yeni bir isim alır.

1932 baharında, Maximiani henüz 27 yaşındayken üniversiteden mezun oldu. Bu olayı, Hint destanı Ramayana'nın ana karakterlerinden biri olan Rama'nın kahramanlıklarının söylendiği büyük bir kutlamaya katılarak kutlamaya karar verir. Sarhoşmuş gibi , renklerin zenginliğini, kostümlerin lüksünü, kokuların inceliğini ve müziğin ahengini düşündü .

Süslenmiş Filler , Rama ve Sıla'nın oturduğu sembolik köşkü karıştırdı. Filleri ellerinde meşaleler taşıyan güzel genç adamlar izledi ve coşkulu seyirciler İretkalara saygılarını ifade ederek alayı güzel çiçek buketleriyle doldurdular. Esas olarak Hindistan'ın güneyinde yaşayan koyu tenli nüfusun fillere binen daha hafif bir çifte olan hayranlığı, Fransız kadına, önceki Aryan fetihlerinin izlerini taşıyan bir tür alegori gibi görünüyordu. Irkçılığın ve Aryan ırkının üstünlüğü ideolojisinin yeniden güç kazandığı Almanya'da da benzer bir şey görmüştü . Eski Brahman metinlerinde gerçekten de Hindistan'ın yerli sakinleri olan Dravidyalıların koyu tenli ve büyük burunlu olarak tasvir edildiği söylenirdi. Aryan fatihler onları köle ve maymun seviyesine indirdi . Avrupa'da sosyalist, liberal ve hümanist fikirler güçlenirken, Hindistan'da kast sisteminin her zaman korunduğu gerçeği onu daha da şaşırttı.Açık tenli fatihlerin uzak ataları olan Brahmanlar, baskın konumlarını korudular. . Hindistan'daki Aryanların torunları onur, zeka ve irade ile ayırt edildi. Bu arkaik dünyadan ilham alan Fransız kadın, Savptri Devp adını aldı. 1936'da yeni vatanını Yahudi-Hıristiyan "tesviye felsefesi" nin etkisinden kurtarmak için her türlü çabayı gösterecektir . Bir zamanlar Hint evlerinden birinde, ev sunağına yerleştirilmiş Hitler'in bir fotoğrafını gördü. Belki de Kızılderililer ona kozmik düzenin korunmasının bir sembolü olan gamalı haç takan bir adam olarak saygı duyuyorlardı. Belki de bunu Anglinlerin sömürge yönetimine karşı bir protesto olarak yaptılar. Ancak Hintli bir isim taşıyan Fransız kadın, bu gerçeği Avrupa materyalizmine karşı savaşma girişimi olarak gördü. Kendini eski metinlerin çalışmasına kaptırır ve Hindu kültlerinin coşkulu bir adananı olur. Hinduizm'de yaratıcı ve yıkıcı ilkeleriyle insanın evrensel süreçlerde sadece bir kum tanesi olmasına hayran . Hinduizm, büyük olasılıkla, bir din olarak değil, ona karşı oldukça ahlaki bir tutumla birleştiğinde, doğanın sanatsal bir algısı olarak hayran kaldı. Hindistan KÜLTLERI , kendisi tarafından hem soldurmanın hem de yeniden doğuşun saygı gördüğü sonsuz bir dans olarak görülüyordu.

olmak Davy'yi Avrupa'ya , suçluluk duygusu ve doğayı kınama duygusuyla Hıristiyanlıktan temelde farklı, tamamen farklı bir dini uygulama yerleştirmenin gerekli olduğu sonucuna götürdü . Yeni kült, meditasyon, dans ve dua yoluyla kavranabilecek kozmik süreçlerin güzelliğine nüfuz etme üzerine inşa edilecekti. Savirti Devi, "Aryan" dünya görüşünün özünü burada görür. Bu tür kültlerin bir zamanlar tüm Avrupa'ya egemen olduğuna ciddi şekilde inanıyordu.

Batılı değerler tarafından ahlaki olarak yok edileceği korkusuyla takıntılı olan Devi, saldırgan ve aşırılık yanlısı Hindu örgütleriyle işbirliği yapmaya başlar. Aynı zamanda, dünyayı kurtarabilecek gerçek dini fikirlerin Avrupa'daki son sığınağı gibi görünen Nasyonal Sosyalist Almanya'yı giderek daha fazla coşkuyla izliyor. Ve burada çok garip tesadüfler bulabiliriz. Hindular gibi , Nasyonal Sosyalist ideologlar da "altın çağ"dan üstün bir uyum çağı

ve ardından kademeli bir düşüş ve yozlaşma dönemi olarak söz ettiler . Hitler kılığında Davy birkaç karakteristik özellik bulur - hayvanları sever, işçilere, annelere ve çocuklara bakar, sağlıklı ve gururlu bir gençliğin ideallerini ilan eder. Bu, Aryanların göksel, altın, tarih öncesi varlığına duyulan özlemin yankısından başka bir şey değildir . Ona göre, Führer'in misyonu, ilerleme konusundaki saf inanca, doğanın yok edilmesine karşı protesto sesini yükselttiği için Almanya sınırlarının çok ötesine geçiyor. Davy, Hitler gibi bir figürün gerçek kökenlerini " ormanların, okyanusların ve uzayın gizemli, hatasız ve kişisel olmayan bilgeliğinde" gördü.

küstah bir zekanın darlığına karşı döndürülmesi gereken bir doğal bilgelik sonsuzluğunu somutlaştırdığına inanıyordu . "SS'lerin Kara Düzeni"nin simgesi olan "Ölü Kafa", onun tarafından yeniden "altın çağ"a dönmesi için insanlığın yararına yönelik meşru şiddet olarak yorumlandı . Kafatası ve kemikler, Avrupa Kshatriyaları olan savaşçı kastının yeni sembolüdür. Bhagavad Gita'dan ayrı alıntılarda Devi , SS'nin onur kurallarıyla benzerlikler buluyor. Ego , Nazi ve Kızılderili savaş ruhunun akraba olduğu düşüncesinde onu daha da güçlendirir . Örneğin, kişisel çıkarı değil, ortak bir hedefe ulaşmayı amaçlayan bir eylem söz konusu olduğunda veya savaş sırasında acıyı küçümseme söz konusu olduğunda benzerlik açıktır.

ancak savaştan sonra onu memnun eden Almanya'ya geldi . 1953'te, şiddetli çelişkili duygularını uyandıran FRG'yi ziyaret etti. İlk izlenimler, "acı ve öfke dolu" çarpık manzaralarla çevrili bir demiryolu yolculuğuna ait. Yasaklara rağmen Davy, Almanya'da Nazi propagandası yapmaya başladı. Yetkililer onu tutukladı ve onun için yeni kült figürler haline gelen eski toplama kampı işçileriyle tanıştığı bir kadın hapishanesine yerleştirdi . Bergen-Belsen'de bir hemşire olan Hertha Elert'te " eski Almanya'nın secdeye kapanmış hükümdarlarının klasik güzelliğini" gördü. Ona erotik dizeler adadı: "Bu tutsaklardan gözlerimi alamadım."

Almanya'ya yaptığı hac ziyareti sırasında Savitri Devi , Nazi hareketinin birçok dini binasını ziyaret etti. Ancak sonunda bir tür "adanma tapınağı" haline getirdiği "Pitler'in yerlerine" özel önem verdi. Hitler'in ailesinin doğum yeri olan Leonding Kilisesi'nde bir anne ve çocuğun tapınağa girdiğini görür. Aynı zamanda çocuğun yüzü sonsuz sevginin ışığıyla parlayacak, içinde deha ateşi yanacaktır. Bu vizyondan etkilenerek, sadece solmuş çiçekler ve mütevazı mezar taşları bulacağı Führer'in ebeveynlerinin mezarlarına gelecek . Saatlerce mezara koymak için kara güller arardı. Bunu yaparken, Hitler'in yeni bir resmin doğuşuna neden olacak okul arkadaşlarıyla karşılaşacak. Sözleri karşısında şok oldu: “Hepimiz onu sevdik. Ölümüne yol açan başka bir dünya

427 Li, gerçekten ne olduğunu bilselerdi onu da severdi.

Branau'da, Hitler'in anavatanında, Führer'in evinin karşısındaki bir pastanede oturuyor ve küçük bir Avusturya kasabasının, şirin dükkanlarının, boyalı evlerin cephelerinin, pencerelerin altında duran çiçekli ağaçların sakin ve huzurlu yaşamını izliyor. Kendini rüyalara kaptırdı ve bu kasabanın sakinlerinin anlayamadığı bir gerçeği düşündü - • *64 yıl önce burada, göze çarpmayan bir çift* , "tüm zekanın, tüm iradenin ve kahramanlığın olduğu bir "tanrısal çocuk" doğurdu. nesilden nesile aktarılan, somutlaştırılan çocuk, yeni bir uygarlığı doğuracaktı. Efsanevi Baldur'dan sonra bu çocuk, Batı'yı kurtarabilecek ışığın ilk günüydü."

Daha sonra, kayalara tırmanarak yeni trans vizyonları yaşadığı Hitler Berghof'un dağ evine gitti. Bir sonraki meditasyonunu Nürnberg'de parti kongrelerinin yapıldığı Zeplin sahasında yaptı . Kelimenin tam anlamıyla sevinçli kitleleri gördü. Afişler, projektörler ve meşaleler denizinde boğularak, iç gözünün önünde yürüdüler. Aynı zamanda, Hindistan'da geçirdiği yılları boş yere boşa harcamak yerine, Hitler için savaşabileceğine dair acı bir sitem attı . Ancak Savitrp Devi'nin hac yolculuğunun zirvesi ve mistik finali, Teutoburg Ormanı'nı ziyaretiydi. Çalılıkları arasında dolaştıktan sonra Externstein'da bir şaman ayini gerçekleştirdi. Gecenin bir yarısı kayaların dibine taştan bir tabuta yattı ve uzun süre Nasyonal Sosyalist Almanya'nın yeniden canlanması için dua etti: . Ama uzun süreli bir karanlık değildi."

Almanya gezisi sırasında Davy, eski SS subayları ve akrabalarıyla ilk temaslarını kurar . Nürnberg'de 90 bin kişinin infazından hüküm giyen Otto Ohlendorf'un dul eşiyle tanışır.

4 28 sevgilisi mezarını ziyaret ettiler. Burada Savitri Devi, ona Bhagavad Gpta'nın ruhuna tamamen karşılık gelen bir "modern Aryan kahramanı" olarak saygı duydu. 1950'lerin sonlarında, kendisini o zamanlar uluslararası neo-Nazizmin arkasında duran Otto Skorzeny ve Leon Deirel gibi yüksek SS yetkilileriyle tanıştıran Luftwaffe ustası Hans Ulrich Rudel ile dostane ilişkiler geliştirdi. 1961'de, İngiliz aşırı sağının lideri Colin Jordan ile birlikte, eski Avrupa Aryan tanrılarının onuruna bir ritüel gerçekleştirdiği Stonehenge'i ziyaret etti. Uluslararası dergiler onun ezoterik felsefesini yavaş yavaş tüm dünyaya yaydı. Ve şimdi bile doğru harekette izini fark edebilirsiniz. “Holokost efsanesini” çürüten revizyonistlerin gayri resmi lideri Zündel, bir zamanlar Davy ile saatlerce süren konuşmaların kayıtlarını yayınladı.

Ancak eski Şilili diplomat Miguel Serra no'nun neo-Nazi cool üzerinde çok daha büyük bir etkisi oldu ve hala da var . Giggler'ın bir "avatar" olduğu fikrinden ilham alan bu Şilili, bütün bir "ezoterik Hitlerizm" felsefesi geliştirdi . Bir neo-Nazi eseri değil , ezoterik olarak kabul edilir . Ve Serrano'nun kendisi, neo-Naziler hakkındaki Procrustean fikir yatağına pek uymuyor. Mükemmel bir eğitim aldı ve yetenekli şiirleriyle ünlendi. Görev süresi boyunca Carl Gustav Jung, Hermann Hesse, Indira Gandhi gibi ünlü kişiliklerle arkadaş oldu. Temel olarak, içsel

deneyimlerini anlatıyor. "Ustalardan" biriyle görüştükten sonra Hitler'in taraftarı oldu . Hitler hakkındaki ilk izlenimi tamamen farklı olmasına rağmen. Führer'in görünümü ona komik görünüyordu: gülünç bir bıyık, patlamalarla garip bir saç modeli. Görünüşe göre Serrano'nun "girişimci" ile görüşmesi, diplomat olarak görev yaptığı Hindistan'da on yıllık bir ziyaret sırasında gerçekleşti. Adı bilinmeyen, "Hitler'in gerçek anlamına ve İkinci Dünya Savaşı'nın en derin anlamına gözlerini açan" bu adamdı. Bu isimsiz usta, Serrano'ya Hitler'i " başka bir dünyadan gelen bir ışık taşıyıcısı" olarak göründüğü "astral seviyede" görmeyi öğretti. Görevi , "yeni demir çağının" ortaya çıkışının neden olduğu felaketi önlemekti. Hinduizm uzun zamandır bir "avatar"ın ortaya çıkmasının kozmik döngülerle bağlantılı olduğu fikrini geliştirmiştir. Bu fikir, Serrano'nun Üçüncü Reich hakkındaki görüşlerinin temeliydi. Brahminler gibi, insanlığın "altın çağdan" yavaş yavaş "demir çağına" geçtiğine inanıyor. Yeni çağ, insan ve doğa arasındaki anlaşmazlıklar, geleneklerin çöküşü, ateizmin ortaya çıkışı ile karakterize edildi . Orijinal duruma geri dönmek için güçlü bir insanüstü itme gerekiyordu. Serrano'ya göre Hitler, yozlaşmış ruhu durdurmaya çalıştı. Ama girişimi başarısızlıkla sonuçlandı. Bununla birlikte , “son avatar” (Serrano'nun Hitler dediği gibi), bir anda yeniden ayağa kalkmak için o an için dinlenen mücadele ruhunu örtüyordu. Bunu yapmak için Hitler kendini feda etmeyi seçti. Serrano için Hitler sadece bir kurban değil, Tanrı'ya yakın bir şehit.

Üçüncü Reich'ın metafizik yorumunda Serrano , tüm sağcı ezoterikçileri ve neo-Nazileri geride bıraktı. Aralardan birinde, mitlerin, efsanelerin ve sembollerin Nazi liderlerimin ve sıradan Almanların düşüncelerini nasıl etkilediğini zaten tanımlamıştım. Ancak Ser , bir kişiyi daha yüksek güçlerin elinde bir araç yapan yalnızca küresel arketipleri görür . Dünya Savaşı'nda fiilen savaşanların halklar, doktrinler, devletler olmadığı tezini ortaya koydu. Mücadele, tarih öncesi çağlardan beri birbirleriyle savaşan doğaüstü, insanüstü güçler arasındaydı . İlahi ve şeytani ruhlar sırasıyla Alman ve Yahudi halklarında bedenlendi. Bu iki güç uzun zamandır Dünya'nın kontrolü için savaşıyor. Bu tez, yüce güçlerin önceliği ve bireysel sorumluluğun yokluğu fikrini dayatan ezoterik düşüncenin sapkınlığının tipik bir örneğidir . Bu bakış açısından barbarlık bile bir tür yaşamsal zorunluluk olarak meşrulaştırılabilir.

Serrano, baştan sona benzer bir arketip çatışması görüyor! Yahudiler tarih boyunca insanların eşit olmadığı gerçeğini inkar etmeye çalışmışlardır . Aynı zamanda Serrano'ya göre gezegende her zaman farklı ırklar olmuştur. Bazıları dünyeviydi, diğerleri, örneğin " Kara Güneş" sayesinde ortaya çıkan Hiperboreliler gibi cennetseldi. Hayvan (karasal) ırklardan farklı olarak, "yıldızların çocukları" her zaman daha yüksek, asil hedefler için çabaladılar: saflık, idealizm, mistik deneyim ve Tanrı'ya saygı. Yahudiler bu idealleri sodomit hezeyanlarıyla kirlettiler. Bu tezin kanıtı olarak Serrano aşağıdaki örneği vermektedir. "Her

tarafı tüylü bir deri gibi" doğmuş olan Esav'dan bahseden Eski Ahit'e işaret ediyor. Serrano bu pasajdan şu sonuca varıyor; Esav'ın annesinin aşağı varlıklarla cinsel bir ilişki içinde olduğunu, bu onun temel isteklerinin bir tezahürüydü. Utançtan, ırkın reisi Yakup'a değil, canavar-insan Esav'a devredilir. Serra için bu, Yahudilerin gerçek geleneği çarpıtma ve saptırma işinde gerçekleştirdiği ilk eylemdir!. Ayrıca, kolaylık sağlamak için Yahudiler , kendi aşağılıklarını ve ahlaksızlıklarını bir şekilde telafi etmek için tanrı Yahve'yi icat ederler. Yavaş yavaş, kurnaz rahiplik "sapkın" insanları "seçilmişlere" dönüştürür ve aynı anda diğer tüm halklara ve ırklara suçluluk duygusu aşılamaya çalışır. Aryan ırkı şimdiye kadar suçluluk ve günah kavramını bilmediğinden , "asli günah" kavramının icadının , Hıristiyanlığı kabul eden Almanları zayıflatacağı sanılıyordu. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Yahudiler, sonunda Aryan kabilelerini dize getirecek olan "kolektif suçluluk" hayaletini yarattılar. İkinci Dünya Savaşı olaylarının yorumlanmasının bile kişisel olmadığı ortaya çıktı: “ Mistik SS, insanları sadece onları öldürmek için yok etmedi. Aksine, ölümsüz bopi diğer yaratıklar ve tanrılarla savaştı.

43 1

mistisizminde ustaydı . Jörg Lanz von Liebenfels'in ve Yeni Templar Düzeni'nin üstadlarının izinde "hac" yaptı, Hans Görbiger ve Otto Rahn'ın orijinal eserlerini okudu. Hatta 94 yaşındaki Hermann Wirth ile şahsen tanışmayı başardı. Ancak bu teorilere güvenmedi, Nazizm tarihini kozmik bir düzeye yükseltti. Wirth veya Rahn yazılarında bir miktar doğruluk payı bulmaya çalışırken, Serrano onların yazılarında yalnızca insanların takip etmeye zorlandıkları sonsuz güçlerin bir aracı olarak gördü. Altın Bant'ta kendisine benzer bir değerlendirme yapar. “Tamamen en güçlü arketipler tarafından emredilen bir mitin tutsağıyım. Manevi bir kurban olmalı mıyım? Kim bilir? Onlar dış dünyada tezahür edene kadar hayatımı sonuna kadar yaşayabilirim ya da beni ateşte yok edebilir ya da büyük kahramanlar ordusuna katılmak için bir güneş arabasına binebilir. Serrano'nun kitabının sonunda trajik notlar duyulur. Hatta "Minnesinger'ın okunamayan, ancak tıpkı Kâse'nin taş kadehinin mavi kanla, Hyperborea'nın mavi özüyle dolu olması gibi, kendi içine çekilebilen şarkı söylemesinden" bile söz eder. Miguel Serrano, son dakikaya kadar dünya tarihinde belirleyici bir ayaklanmanın gerçekleşeceğini umacaktır. Artık Almanya'ya umut bağlamasa da, Almanya'nın yeniden eğitim gördüğü ortaya çıktı. Üçüncü Reich'tan itibaren bir illüzyonlar ülkesine, materyalizme dönüştü. Almanya ruhsuz bir ülke haline geldi. Serrano herhangi bir güce umutla bakmıyor. Bakışları uzak güneye, Antarktika'ya yöneldi. Yeraltı mağaralarında yeni bir Reich ortaya çıktı ve “son taburları” sadece emirlerin yüzeye çıkmasını bekliyor. Bu satırlar bizi mitlere değil, insan yapımı bir tür fanteziye yaklaştırıyor . Ancak "içi boş dünya", UFO'lar hakkındaki efsaneler, "Kara Güneş" ve Tula ile mahallede iyi geçinir.

1993'te Almanya'da bir kitap yayınlandı ve yüz bin kopyası neredeyse anında tükendi. Jean van Helsing'in Gizli Dernekler ve 20. Yüzyıldaki Güçleri kitabıydı. Birkaç aydan kısa bir süre içinde, iki Yahudi cemaatinin açtığı davalarla bağlantılı olarak bu kitabın basımı yasaklandı. Yasak, internete yerleştirilmesine kadar uzandı.

Bir yandan yazar yeni bir şey söylemedi. Kitap , halkları yüzyıllarca bir araya getiren, savaşları, felaketleri, devrim krizlerini kışkırtan Yahudi komplolarını ve gizli topluluklarını anlattı . Duygu, kitabın, bir büyüteç altında , prin gamalı haçlarının görülebildiği, belgelerin bulanık fotoğraflarının basıldığı bölümünden kaynaklandı. Bu Nazi sembolizmi "Vril" ve "Odin" isimleriyle birleştirildi. Jean van Helsing bu belgelerin gerçek olduğunu ve onları savaşın sonunda SS arşivlerinden kaldıran İngiliz gizli servislerinden aldığını iddia etti. Yazar, hiçbir şekilde kanıtlanamayan ifadelere dayanarak , 40'lı yılların sonunda Thule Society ve SS'nin ortaklaşa geliştirdiği Kara Güneş uçan makinesini geliştirdiğini iddia ettiği kendi teorisini kurdu. anti -yerçekimi motorları Naziler bu uçakta Aldebaran yıldızına ulaşabildiler. Karl Haushofer, Rudolf von Sebotgendorf ve Avusturyalı mucit Viktor Schauberger'in bu eşsiz motorların yaratılmasında yer aldığı iddia ediliyor. Bu gelişmeler için, van Helsing'e göre, cephelerdeki zor duruma rağmen, bir “mucize silahın” yaratılmasını hızlandırma planını onaylayan Hitler'den prensipte anlaşma aldılar . Van Helsing, herhangi bir özel belirti ve referans olmaksızın, 1988 gibi erken bir tarihte Avusturya okült topluluğu Tempelhof tarafından “keşfedilen” bilgileri aktarıyor. Bu yapının üyesi olan bir dizi broşürün yazarları , 30'lu yıllarda Sebotgendorf ve Haushofer ve iki bilinmeyen kadının meditasyonlarından biri sırasında Aldebaran'dan bir mesaj aldıklarını iddia ettiler . kıtalar

433 Thule ve Atlantis. İkinci Dünya Savaşı sırasında Aryanlara yardım etmek için, bu efsanevi "tanrı-adamlar", Almanlara özel uçaklar yaratmalarına izin veren son derece gelişmiş teknolojiler verdi. Bu, Almanların uzak atalarının evlerine dönebilmeleri ve orada gerekli yardımı alabilmeleri için yapıldı. Bu uçan dairelerin bazıları, savaşın bitiminden sonra, yüksek rütbeli Naziler tarafından, yeraltı boşluklarında bir tür Dördüncü Reich olan özel kolonilerin kurulduğu Antarktika'ya nakledildi.

Anti-Semitizm ile çoğalan UFO'lar hakkındaki bu tür mitlerin , geçmişin dehşetlerinden bir tür ezoterik rahatlama olması gerekiyordu . Hitler ve SS'nin yalnızca özel aşkın yeteneklere değil, aynı zamanda mitolojik "süpermen" den uzak bir şey yaratmayı mümkün kılan yüksek teknolojilere de sahip olduğu zımnen öne sürüldü. Gerçek bir Aryan ideali şimdi, er ya da geç dünyevi olaylara müdahale etmesi ve karanlığın güçlerini yenmesi gereken Aldebaran'dan "tanrı-adamlar" olarak ortaya çıktı. Artık "Kara Güneş" artık görünmez bir yıldız olarak değil, SS'nin bağırsaklarında yaratılan bir uçağın adı olarak hareket ediyor. Kova Çağı'nın yaklaşması yeniden “merkezi güneş”in faaliyetine neden olur ve bu nedenle “Aryan ışığı” ile

“Yahudi karanlığı” arasındaki mücadeleye dair kadim gizemler yeniden yaşayan bir gerçeklik haline gelir. Böylesine karmaşık ve neredeyse fantastik bir biçimde, Alman ırksal üstünlüğünün yeni bir efsanesi ortaya çıktı. Bu sefer efsaneleri ve fantezileri, yarı gerçekleri ve açık kurguları birleştirdi. Bu fantezi, bir gerçeğe dayanmasaydı, bu kadar yıkıcı bir etkiye sahip olmazdı. Nitekim, Almanya'daki savaşın sonunda, daireler şeklinde uçan makineler yaratma girişimleri yapıldı. 50'li yıllarda tüm dünya uçan daireler hakkında konuşmaya başladı. UFO-mania, Alman dergilerinde küçük notların fark edilmesine izin vermedi. 1943'te Prag'daki tasarımcı Rudolf Schriver, geleneksel savaş uçaklarından dört kat daha fazla hıza ulaşması beklenen disk şeklinde bir aparat geliştirmeye başladı.

4 34 veznedar. Albert Speer'in çalışanlarından biri olan Georg Klein, 14 Şubat 1945'te bu "mucizenin" uçuşunu kendi gözleriyle nasıl gördüğünü anlattı: saatte kilometre. İlk test uçuşu sırasında ses hızı iki katına çıkarıldı. Diskin ideal bir aerodinamik şekle sahip olduğu göz önüne alındığında , cihazın saatte 4 bin kilometre hıza ulaşması beklenebilirdi Klein'a göre, Rusların ilerleyişi sırasında tüm prototipler ve neredeyse bitmiş makineler imha edildi. Ancak , bir prototip Kızıl Ordu'nun eline geçti. Bu Broiva'da oldu. Diğer kaynaklara göre, III ghatlara gitti.

Ya da sizi kafanızdan atabilecek başka bir gerçek. Nitekim 1940'larda SS'de yerçekimini yenmek için deneyler yapıldı.Bu deneyler Avusturyalı bilim adamı Viktor Schauberger'in adıyla ilişkilendiriliyor. Hitler, doğrudan su ve havadan enerji çıkarmak isteyen gelişmeleriyle kişisel olarak ilgilenmeye başladı . Bu projenin uygulanması, Almanya'yı petrol kaynaklarından bağımsız hale getirecektir. Mucidin kendisi , Bohemya'da ormancı olarak çalıştığı zamanlarda bile suyun doğasını anlamaya çalışan yetenekli bir doğa bilimciydi . Her şeyden önce, Schauberger suya dayanıklılıkla, suyun sıcaklıkları ve hareket biçimlerini iletme yeteneğiyle ilgilendi. Su ortamında oluşabilecek girdaplara özellikle dikkat etti. Bunun gibi kasırgalar, suyun aşağı doğru akmak yerine yukarı doğru akmasına izin verebilir. Schauberger mimarlık veya tarih okumuş olsaydı, bu keşiflerin antik dünyada yapıldığını kesinlikle bilirdi. Eski mimarlar bu bilgiyi Roma su kemerlerinin ve Girit saraylarının yapımında kullandılar. Schauberger'in kendisi, dönme ilkesini kullanacak özel makineler geliştirilirse, yerçekiminin kolayca üstesinden gelinebileceğine ikna olmuştu. Mauthausen toplama kampında ve Viyana'daki SS Rosenhugel mühendislik okulunda test edilmesi planlanan birkaç küçük uçan disk modeli bile oluşturuldu . Ancak "uçan diskler" fikri çıplak kaldı.Schauberger, önemli finansal destek aldığı Amerika Birleşik Devletleri'ndeki savaştan sonra araştırmalarına devam etti. Ama aynı zamanda çok az İngilizce bilen ve Nevada çölünde çürüyen bir mahkum olarak kaldı. Ancak keşiflerini Amerikan şirketlerine aktardıktan sonra özgürlüğüne kavuştu.

Dediğim gibi, yeni mitler yarı gerçeklere dayanmasaydı bu kadar popüler olmazdı. Nazi UFO'ları hakkındaki mitler, Antarktika'daki Alman kolonileri hakkında çok sayıda söylenti ve spekülasyonda aktif olarak yer almaktadır. Gerçekten de , 1938-1939'da Alfred Richer liderliğindeki bir Alman seferi Güney Kutbu'nu ziyaret etti. "Yeni Swabia" olarak adlandırılan geniş buzsuz alanlar açtı. Wilhelm Landpg, üçlemesinde ve birçok röportajında orada bir Alman kolonisi olduğunu belirtmiştir. Savaşın bitiminden sonra uçan disklerin teslim edildiği yer orasıydı. Ancak iklimsel ve diğer problemler nedeniyle zamanla bu koloninin And Dağları mağaralarına taşınmasına karar verildi. Gördüğünüz gibi, Nazi mitleri modern ufolojik çevreye çok aktif bir şekilde nüfuz ediyor. Van Helsing, son kitaplarından birinde, ufologlar kongresinde uzaylılarla teması olduğu iddia edilen insanlarla bir kereden fazla tanıştığını söyledi. Ancak uçan cisimlerin sakinleri, klasik küçük yeşil adamlara pek benzemiyordu. Io-Almanca konuşan uzun boylu, mavi gözlü , sarı saçlı insanlardı! Böyle bir tanıklık temelinde, yeni bir sansasyonel çalışma doğdu. Hipnoz seansları sırasında Karin ve Rainer Feistle, çocukların UFO'lar tarafından nasıl kaçırıldığını hatırladılar. Kaçırma sırasında başlarına implantlar yerleştirilmişti. Hatırladıklarına göre "UFO'lardan birinin komutanı" güzel mavi gözlere sahipti. Onlara Dünya'da yeni bir ırkın ortaya çıkması gerektiğini söyleyen oydu. "Mavi gözlü uzaylı" ayrıca gezegenin küresel bir temizliğe hazırlandığını söyledi. Van Helsing'in yeni kitabı, bir tür kasvetli fanteziler, manevi tutkular ve yeni bir Aryan insanının ortaya çıkması için umutlarla dolup taşıyor .

insanlığın ortaya çıkışıyla ilgili kendi teorisini veriyor. 735 bin yıl önce, Aldebaran'dan gelen ilk göçmen kolonilerinin Dünya'da ortaya çıktığı ortaya çıktı. Ancak uzaylılar için her şey yolunda gitmedi ve ilkel işler yapmak için “çalışan bir insan” yetiştirdiler. Van Helsing, bunu belirtmek için Lanz von Liebenfels'in kölelerinde isteyerek kullandığı Hindu kavramını aldı - chandalas (dokunulmazlar, hayvan insanlar). Ancak Chandalalar yaratıcılarına itaat etmek istemediler ve başlangıçta Dünya'da var olan diğer ırklarla karışmaya başladılar. Uzaylılar bu soruna dikkat çektiğinde çok geçti - gen kokteyli nefretin, materyalizmin ve sayısız savaşın ortaya çıkmasına neden oldu . Yeni gelenler, Dünya'yı bir şekilde soylulaştırmak için dikkatlerini kendi türlerine en yakın olan insanlara çevirdiler - Tula ve Atlantis'te yaşayanlar Almanlardı . XX yüzyılın 30'larında, dünya dışı varlıklar Almanlara insanlığın gerçek tarihini gösterdi. Bundan önce, Thule Society'nin üst düzey üyelerini planlarına dahil ettiler: Rudolf von Sebotgenlo fra ve Karl Haushofer. Ancak dünya savaşında Almanya başarısız oldu.

Almanlarla temas kurdu. İnsanları kaçırarak, onlardan laboratuvarlarda işlenen genetik materyali ödünç alıyorlar. Sistemimizde bir yerde, yeni bir Aryan ırkı olan "süper çocukların" üretimi için laboratuvarlar olduğu ortaya çıktı . Bu Aryan klonları beyinlerini %100

kullanabilecekler, büyük hassasiyet ve telepatik yeteneklere sahip olacaklar . Olağanüstü yetenekleri , tüm dünyevi sorunları çözmelerine izin verecektir. Ama yavaş yavaş dünyevi yaşama hazırlanacaklardır.Birincisi insanlık şiddetten vazgeçmelidir. Sonra bu "mucize çocuklar", gezegen tarihindeki en önemli olay olacak olan dünyaya açıklanacak.

437

Mevcut "doğru" ezoterizmin artık asırlık mitlere dayanmaması önemlidir. Kıyamet korkuları, ırkçılık, Aryan mitleri ve bilim kurgunun patlayıcı bir karışımını tercih ediyor . Bunda belirli bir mantık var . Şimdi SS ve Thule Society ve New Templars gibi ezoterik yapılar daha çok diğer dünyalarla aracılar olarak algılanıyor. Ve SS runelerinin kendileri artık mistik ufoloji alanında bir yerdeler. Gerçek Aryanların evrenin uçsuz bucaksız yerlerinde sörf yaptığı gümüş "uçan daireler" hakkında konuşabiliyorsanız, neden toplama kamplarından bahsedelim? Savaşın dehşetine karşı. Liderliği başka bir gerçekliğe ulaşmanın yollarını arayan ve dünyayı kaba materyalizmden kurtarmaya çalışan Üçüncü Reich'ın yeni, romantik bir görüntüsü ortaya çıkıyor . Antarktika, Nazi hareketinin bir tür Kitezh şehri haline geldi . Dünyayı saran karanlıkla uzlaşmak istemeyenler en güneydeki kıtanın mağaralarına saklandı. Thule'den UFO'ya, şimdiye kadar ortaya çıkmadı ..

Sonuç

Nasyonal Sosyalizmi siyasi bir din olarak sunan teori, Batı'da bir kez daha popüler hale geliyor. Bu bakış açısına bağlı yazarlar , Nasyonal Sosyalistlerin kitlelerde esinleyebildiği mesih duygularına işaret ederler . Savaş sona ererken, Alman toplumunda tipik kıyamet anları hüküm sürdü. Şaşırtıcıdır, çünkü uzun yıllar Hitler'e yalnızca Almanya'da değil, tüm Avrupa'da Kurtarıcı olan Mesih olarak saygı duyuldu. Ama benliğin siyasal dini , Üçüncü Reich'ın özgül siyasetini göstermeyi amaçlayan yalnızca koşullu bir tohumdur . Aslında, Hitler kitlelere asla tamamen mistik anlardan bahsetmedi. Konuşmalarında Tula veya Atlantis'ten bahsetmeyeceğiz.

SS'de tamamen farklı bir resim görüyoruz. Himmler , bu tür şeyleri alenen ilan etmekten asla çekinmedi. II Burada, araştırmacıların her zaman dikkat etmedikleri ilk çelişki ile karşı karşıyayız. Siyasi bir din olarak Nasyonal Sosyalizm, kendine özgü yönleriyle: liderin kitlesel ibadeti, ataların kültü, gücün tanrılaştırılması, SS'de gelişen mistik fikirlere yalnızca yüzeysel olarak benzemektedir. Heinrich Himmler'in bölümlerinde mistisizm ve ezoterizm gelenek değildi . En saf halleriyle oradaydılar . Okültistlerin dilini kullanacak olursak, kitle partisi hareketi dışsaldı, gizli bilginin saygısızlığı ya da başka bir deyişle ***egzoterikti .*** Aynı zamanda, SS'de, herkes için örtük olarak, doğru olduğunu iddia eden, yani ***ezoterik olan***

gizli bir ideoloji oluşuyordu . Nazi okültizmiyle ilgili kafa karışıklığı, tam olarak yazarların bu iki farklı fenomen arasında bir çizgi çekmeyi istememelerinden (veya çekememelerinden) kaynaklanmaktadır. Ama aralarındaki farklar o kadar küçük değildi. Bu arada, küçük ama çok açıklayıcı bir dokunuş - Himmler, Hitler'i bir kez bile Wewelsburg veya Externshtapn'ı ziyaret etmeye davet etmedi.

Geleneksel olarak, Üçüncü Reich'ta pagan geleneklerinin yeniden canlandığını duymak gerekir. Görünüşe göre tez tartışılmaz . Ama sadece derine inmezseniz. Kitlesel Nazi olaylarında kullanılan pagan unsurlar, yalnızca belirli tam teşekküllü hedeflere ulaşmak için tasarlandı. Bu bakımdan Nazi iktidarı dinsel değildi. Nasyonal Sosyalist ideolojinin biyolojizmi ve sağduyusu, derin dindarlıktan çok ateizmi akla getiriyordu. Paganizmin canlanması da Himmler'e alışkanlıktan atfedildi. Gerçekten de, Hıristiyanlığın tehlikelerinden bahseden ve asırlık gelenekleri araştıran, Thor ve Wotan'dan bahseden ve astlarına Yule lambaları empoze eden bir kişi tarafından ne canlandırılabilir ? Ancak burada Himmler'in neden genellikle birbirleriyle anlaşamayan karmaşık bir tanrı panteonu ile putperestliği ektiğini düşünmeye değer . Hiyerarşi yok, totaliter sistemin doğasında var. Aynı zamanda, başka bir soru ortaya çıktı: Alman paganizmini canlandıran bir kişi neden Katarlarla ilgilensin, Kutsal Kase'yi araştırsın, Zerdüştlük alanında araştırma yapsın, Tibet'e seferler göndersin? Reichsfuehrer SS'nin boş zamanlarında resmi işlere ara vererek düşkün olduğu bir heves, bir hobi olamazdı. Oz sebze basittir - SS çerçevesinde Himmler paganizmi hiç canlandırmadı. Çok daha eski bir dini yeniden kurmak istedi. SS araştırmacıları ve matematik ona çeşitli isimler verdiler: "Yahudi öncesi Hıristiyanlar" (Günther Kirchoff), "Hint-Alman proto-din" (Hermann Wirth), "Irmpizm" ve "Hıristiyanlık" (Karl Maria Willigut), "Güney Hıristiyanlığı" (Otto Rahn), " ışık dini " (Alfrad Schuler), "pagan Hıristiyanlığı" ve "Aryan proto-dini" vb. Bu fenomenin tüm olası anlayışlarına rağmen, tüm bu insanların ortak bir düşüncesi vardı - bu din tek tanrılı. Ayrıca Bistor , paganizmin kendi başına tehlikeli bir yanılsama olduğuna oldukça açık bir şekilde işaret etti (Veganizm ve "Sveg'in çocukları"nın kibiri).

Alman araştırmacılardan hangisinin SS ile ilgili olarak "devlet içinde devlet" ifadesini ilk kullandığını gerçekten bilmiyorum . Bu, SS'nin Üçüncü Reich'ta çok özel bir rol oynadığını açıkça göstermesi gereken bir metafordu . Kendi ekonomileri, yetkileri, kendi orduları vardı. Kitap ilerledikçe kendimi giderek “devletler içinde devlet ”in artık bir metafor olmadığını düşünürken buldum.

Ama önce ilk şeyler. Himmler'in savaş sonrası planları Hitler'inkinden çok farklıydı. Üçüncü Reich'ta her fırsatta karşılaşılan birçok paradokstan bir diğeri. Bunu tekmele) mantıklı bir açıklama bulabilir misin? Ancak Himmler'in planlarına (Externstein'da bir SS kült mezarlığının oluşturulması, Wewelsburg'un devasa bir binaya dönüştürülmesi vb.) daha

yakından bakarsak, savaşın bitiminden sonra Himmler'in gerçekten yaratmak istediğini fark edeceğiz. devlet içinde devlet ve o zaman bir megafor değil , kendi sınırları, yasaları, kendi dini ile çok somut bir SS devleti. Hitler'in bu planlardan haberi var mıydı bilmiyorum ama Reichsführer SS onları Alman titizliği ve titizliğiyle oluşturdu. Yeni SS devletinin sınırlarının nerede olacağını söylemek zor, sadece tahmin edilebilir . Almanya haritasında SS'nin tüm ibadet yerlerini ve ritüel binalarını çizin: Goslar, Externstein, Wewelsburg, Sachsenhain, sayısız dağ ve megalit - ve hepsinin, çapı neredeyse hiç olmayan küçük bir alanda yoğunlaştığını göreceksiniz. 250 kilometreyi aştı. SS için tüm ibadethaneler Vestfalya ve çevresinde yoğunlaşmıştı. Kaza? Veya belki de bu tür megalitler, kaleler vb. Bavyera ve Thüringen'de hiç var olmadı mı? Hiç de değil, ama Himmler tam da bu kapalı çemberin içinde bulunan yerleri özellikle dikkatle seçti . Neden tam olarak burada? Willshug'u ve onun gizli öğretilerini hatırla. Ve cevap bir kez daha aşikar hale gelecektir. Himmler'in yeniden canlandıracağını tahmin ettiğim din olan Irminizm'in atalarının yuvası bu bölgeydi .

Bana göre böyle bir teori, Himmler'in tüm gücüyle neden asla "Nazi No.2" olmadığını çok iyi açıklıyor. Bu şartlı görev, çeşitli zamanlarda Hermann Goering, Joseph Goebbels, Martin Bormann tarafından işgal edildi . Ancak en geniş olanaklara sahip olan tüm cezalandırma aygıtını kontrol eden Himmler, hiçbir zaman Hitler'in sağ kolu olmayı amaçlamadı. Neden? Niye? Evet , çünkü siyasi bir pozisyondan ve hatta ikinci numaradan gurur duymadı. Reichsfuehrer SS , yeniden canlanan bir Irminizm'in Baş Rahibi olmayı hayal ediyordu. Bu durumda SS devleti , Almanya'nın kuzey batısında yer alan bir tür "Kara Vatikan"a dönüştü . Bu varsayım doğruysa, Hermann Wirth, Karl Maria ve Wilhelm Teudt'un neden sürgüne gönderildiği otomatik olarak anlaşılır. Hiç şüphelenmeden Himmler'in kendisi için hazırladığı yeri talep ettiler. Wirth'ün bazı finansal ihmaller nedeniyle Ahnenerbe'den atıldığına gerçekten inanmak gerçekten mümkün mü ? Himmler'in bir zamanlar bir psikiyatri kliniğinde zorunlu tedavi altında olduğu için "mistik öğretmeni" Wiligut'u işten çıkardığına inanmak gerçekten mümkün mü ? Bunlar sadece uygun durumlardı. Fantezilerine takıntılı olan Himmler, mistik-dini gücünü kimseyle paylaşmak istemedi. "Böl ve yönet" tezini çok iyi anladı. Bu nedenle, biri mistik veya gizli gelişmelerle ("Ataların Mirası", Ruskha vb.) Benzer görevler "Kara Düzen" in tüm yapıları arasında dağılmıştı. SD cadılarla ilgileniyordu. Apenerbe - tarihsel araştırma, SS Irk ve Yerleşim Karargahı - ırksal mistisizm. Hiçbiri yeni bir dinin oluşumunda münhasırlık iddia edemezdi. Yapıların her biri, kendileri tarafından bilinmeyen yeni bir mistik organizmanın yalnızca bireysel organlarını yarattı . Onları bir araya getirmek ve onlara hayat vermek, Reichsfuehrer SS'nin kendisiydi - Heinrich Himmler. Ancak planları gerçekleşmeye mahkum değildi. Exterish-Secret'in eteğine kurulması gereken IIrmipsul, şubelerini hiçbir zaman Almanya'ya yaymadı.

Himmler planlarıyla birlikte unutulmaya yüz tuttu. Bu arada, ölümüyle ilgili birçok açık soru var. Resmi pstorio rafya, kendi cinayetinin ayrıntılarını tekrarlamaya çok istekli . Kısaca böyle görünüyorlar. Himmler, birkaç yakın SS subayıyla birlikte Danimarka'ya kaçmaya çalıştı, ancak bir İngiliz devriyesi tarafından gözaltına alındı. Uzun bir süre askerden kaçan bir asker gibi davrandı ama sonra gerçek adını açıkladı ve Mareşal Montgomery ile bir görüşme talep etti. Reddedildiğinde , *bir* ampul potasyum siyanür yuttu. Her şey gün ışığı gibi açık görünüyor. Ama ... Himmler gerçekten de Almanya'nın kuzeyinde gözaltına alındı, ancak bir İngiliz tarafından değil, Lüneburg kasabası yakınlarındaki bir Sovyet devriyesi tarafından. İntihar ettiği en yakın İngiliz savaş esiri kampına götürüldü. Himmler'in birkaç gün önce Danimarka sınırının hemen yanında bulunan Flensburg kasabasında bazı SS subaylarıyla bir araya geldiği göz önüne alındığında, Danimarka'ya kaçma fikri tamamen savunulamaz görünüyor. Danimarka kolayca ulaşılabilecek bir yerdeydi ve oradan tarafsız İsveç'e ulaşmak kolaydı. Ancak Himmler'in gözaltı yeri, birkaç gün boyunca inatla tamamen zıt yönde - güneye doğru hareket ettiğini gösteriyor. Nereye gittiği bilinmiyor. Biri sadece tahmin edebilir. Flensburg ile Lüneburg arasına düz bir çizgi çizersek (yani Himmler'in yolunu yeniden oluşturmaya çalışırsak), şunu buluruz:

443 bu düz çizgi bizi Quedlinburg'a götürüyor! Himmler uçarak kaçmaya çalışmadı - Heinrich I Ptitselov'un kalıntılarına gitti. Ne için ? Büyük olasılıkla tavsiye istemek. Quedlinburg'daki Heinrich tatilleri sırasında, yüksek rütbeli SS subayları garip bir tablo gözlemleyebildiler - Reichsführer kriptaya kralın tanklarına indi ve uzun süre orada kaldı.Sadece birkaçı Himmler'in Tanrı'nın ruhuyla konuşabildiğini biliyordu. uzun zamandır ölü olan adaşı. Ya da konuşabileceğini sandı. Himmler'in Ptitselov'un kendisine verdiği tavsiyenin yol gösterici olduğunu iddia eden masaj terapisti Kersten'in sözlerini hatırlayalım.Şimdi bu hikayede her şey yerli yerine oturuyor. Himmler Quedlinburg'a ulaşamadı ve bu nedenle Müttefiklerin üst düzey liderliğinin onu kamptan uzaklaştıracağı ve bir nedenden dolayı kalıntıların yanında olacağı umuduyla adını açıkladı.Bu plan başarısız olunca Himmler intihar etti. (ama çaresizlikten değil Bu tipik bir ritüel intihardı - SS mistisizminin ortaya çıkışıyla ilgili bir oyunun son perdesi.

Bütün belgeleri inceleyebiliyormuş, tüm kaynakları okuyabiliyormuş ve bunları okuyucuya net bir şekilde sunabiliyormuş gibi davranmıyorum.Amacım, Nazi okültizmi konusuna yeni bir bakış atmaya çalışmak için belgesel tabanını incelemekti. yeni şema, gey, daha mantıklı ve ikna edici gördüğüm kadarıyla . Okuyucuyu şok edici gerçekler ve egzotik doktrinlerle bombardımana tutma görevini kendime vermedim. Ancak hedefe ulaşmanın araçları, umarım haklı çıkarılmıştır.

kullanılmış literatür listesi

1 Die Geschichtswissenschaft in den Planungen des Sf herhc>t dienstes der SS: der SD-Historiker Hermann Loffler ve seine Denkschnfi "Almanya'da Entwicklung und Aufgaben der Geschichtswissenschaft" Bonn 2001.

2. *Franz Wegener.* AJfred Schuler - deutsche deutsche Karharer Gnosis, Nationalsozialismus und mystische Blutleuchte Gladbeck Ruhrgebiet, 2003.

3. *Franz Wegner.* Heinrich Himmler'in fotoğrafı. Deutscher Spirismus, franzdsischerOkkultismusund ReichsfarerSS Gladbeck. Ruhrgebiet, 2004.

4. *Hans-Jurgen* Lange. Otto Rahn und die Suche nach dem Gral. Arun 1999.

5. *Harald Lonnecker* Zwischen Esotenk und Wissenschaft - Kreise des "volkischen Germanenkundlers" Wilhelm Teudt. Frankfurt a. M., 2004.

6. *Harald Strohm.* Gnosis ve Nasyonal Sosyalizmde Öl. Frankfurt, 1997.

7. *Hasler MB* Schwarze Sonne. Gdttltches Licht der Erkanntnis. Schleswig, 2002.

8. Himmlers Hexenkartothek. Das Interesse des National Socialism an der Hexenverfolgung. Bielefeled, 2000.

9. *John M. Steiner.* Uber das Glaubensbekenntnis der SS // Ulusal-sozialistischeDiktatur. 1933-1945. Bonn. Bant 192.

10. *Kater, Michael H.* Das "Ahnenerbe" derSS: 1935-1945; ein Beitrag zur Kulturpolitik des Dritten Reiches. Heidelberg, 1966

11. *Klaus Vondiing.* Magie und Manipulation Ideologischer Kult und politische Religion des Nationalsozialismus Göttingen 1971.

12. *Matthias Wenger.* Schwarze Sonneuber Midgard mı? Ein Beitrag zur Aufklarung der Verfalschung ve Verzeming heidnischer Spiritualitat. Berlin, 2004.

13. *Michael Ley, Julius H. Scboeps.* Der Nationalsozialismus ais politische Din. Bodenheim, 1997-

14. *Peter Kratz.* Gotter des New Age. Schnittpunkt von Neuem Denken, Faschismus und Romantik'te. Berlin: Elefanten Press Verlag, 1994.

15. *Rolf Speckner, Christian Stamm.* Das Geheimnis der Extemsteine. Bilder einer Mysteriensmtte. Stutgart, 2002.

16 AV/kazıcı Siinner . Natinonalsozialismus und rechter Esoterik'te Schwarze Sonne Entfesselung ve Mibrauch der Mythen. Freiburg, 1999

17. *Rudolf. Münd. Gerhardvon Werfenstem* Mythos Schwarye Sonne. Der Heilige Gral ve das Geheimnis der Wewelsburg. Riga; Viyana; Berlin, 2004.

18. *Rudolf J. Mund, Karl Maria Wiligut* Wiliguts Geheimlehre. Fragmente einwer verschollenen Din Deutscheherrverlag, 2002.

19 Serrano . *Miguel.* Das Goldene Band, Esoterischer Hitlerismus. Islak, 1987.

20. *Slutterbeim, Kerstin D.* Okkulte Weltvorstellungen im Hintergrund dokumentarischer Filme des "Dritten Reiches". Berlin, 2000.

21. Ufa Halle. "Die Extemsteine sind bis auf weiters germanisch!". Pnihistorische Archnologie im Dritten Reich. Bielefeld, 2002.

22. *Otto'yu koştur.* Kase'ye karşı Haçlı Seferi. M.: AST, 2002.

İçindekiler

Giriş 5

Bölüm ilk. ALFRED SHULER VE KAN IŞIĞININ MİSTİSİ 13

İkinci bölüm. GTO RAS VE GRAIL ARANMASI HAKKINDA 71

Üçüncü bölüm. KARL VPLLPGUTS 121'İN GİZLİ LEDİYONU

Bölüm dört. ZONDERKOMANDA X - KARA DÜZENİN CADI AVCILARI 186

Beşinci Bölüm. HERMANN WIRT 215'İN YÜKSELİŞİ VE DÜŞÜŞÜ

Altıncı bölüm. BİLİMCİLER VE "TEKNOMAJİ"

"ATALARIN MİRASI" ndan. 288

Yedinci Bölüm • IRMINSUL İÇİN GÖRÜNMEZ SAVAŞ. 339

Sekizinci bölüm. SS ORTAMLAR VE SİMYA 371

Sonuç